S OF

N U S

EXT

BRITTLE PAPER--DO NOT PHOTOCOPY

ICOR
275.57
B927
1893
V.1
INSTITUTE OF CHRISTIAN
ORIENTAL RESEARCH
CATH. UNIV. OF AMER.

INSTITUTE OF CHRISTIAN
ORIENTAL RESEARCH
CATH. UNIV. OF AMER.

PLEASE NOTE:

VERY BRITTLE PAPER

ANY PRESSURE ON BINDING

WILL CAUSE IT TO

FALL APART

XXXII

THE

DISCOURSES OF PHILOXENUS

BISHOP OF MABBÔGH, A.D. 485-519.

THE

DISCOURSES OF PHILOXENUS

BISHOP OF MABBÔGH, A.D. 485-519.

EDITED

FROM SYRIAC MANUSCRIPTS OF THE SIXTH AND SEVENTH CENTURIES, IN THE BRITISH MUSEUM,

WITH AN ENGLISH TRANSLATION

BY

E. A. WALLIS BUDGE, LITT. D., F. S. A.,

FORMERLY SCHOLAR OF CHRIST'S COLLEGE, CAMBRIDGE, AND TYRWHITT SCHOLAR,

ACTING ASSISTANT-KEEPER IN THE DEPARTMENT OF EGYPTIAN AND ASSYRIAN ANTIQUITIES, BRITISH MUSEUM.

PUBLISHED UNDER THE DIRECTION OF THE ROYAL SOCIETY OF LITERATURE OF THE UNITED KINGDOM.

VOL. I.

THE SYRIAC TEXT.

INSTITUTE OF CHRISTIAN ORIENTAL RESEARCH
CATH. UNIV. OF AMER.

LONDON:

ASHER & Co., PUBLISHERS

13 BEDFORD STREET, COVENT GARDEN.

INSTITUTE OF CHRISTIAN
ORIENTAL RESEARCH
CATH. UNIV. OF AMER.

1 COR
8375
275.57
B927

ORIENTAL PRINTING OFFICE

W. DRUGULIN, LEIPZIG

PREFACE.

The Syriac texts which are here published for the first time form the complete series of the Discourses upon Christian belief, life, and character composed by Philoxenus, Bishop of Mabbôgh, probably in the early years of the sixth century. These Discourses are written in pure and elegant Syriac, and they form models of composition and show the perfect adaptability of the language for subtle theological argument when employed by a master hand. They are characterised by a sparing use of Greek words and by interesting and unusual grammatical constructions.

Apart from the interest which attaches to the writings of Philoxenus from the theological point of view, they must always be of the greatest interest by reason of the frequent quotations from the Bible in them, from an examination of which it is no doubt possible to discover from what version he quoted, or if he quoted simply from memory.

The Syriac text of the Discourses is edited from eight MSS. in the British Museum: and the earliest of these, *i. e.*, those which belong to the VIth century, were, I believe, written by monkish scribes in the Monophysite monasteries of Egypt during the lifetime

of their author. The general agreement of all the MSS. shows that the text received in the VIth century had suffered little corruption in the IXth, and we may safely assume that we have the Discourses now before us in the form in which they left their author's hands.

Throughout the Discourses Philoxenus naturally assumes that his readers are fully acquainted with his doctrines as described by him in his other writings, and his argument, by reason of what is left unsaid is, at times, difficult to follow. In the second volume of this work, in addition to the English translation of the Discourses, I propose to print extracts from the unpublished treatises of Philoxenus which throw light upon difficult passages therein, and which have reference to the chief events of the troubled life of their eloquent author, and to the war which he ceaselessly waged against the doctrines and opinions which he held to be heretical. The English translation of the Discourses is in an advanced state, and it is hoped that the concluding volume of this edition will appear at no remote date.

The four plates at the beginning of this volume are reproductions of pages from the manuscripts which are indicated in the notes by A, B, E and G; they are taken from the most typical of the codices which contain the Discourses of Philoxenus.

LONDON, November 1, 1893.

E. A. WALLIS BUDGE.

INDEX OF THE DISCOURSES.

PAGE

3 . . . . . 1.

. . . . . 2.

26 . . . . . .

52 . . . . . 3.

. . . . . 4.

,

74 . . . . . .

120 . . . . . 5.

159 . . . . . 6.

191 . . . . . 7.

222 . . . . . 8.

257 . . . . . 9.

353 . . . . . 10.

420 . . . . . 11.

494 . . . . . 12.

551 . . . . . 13.

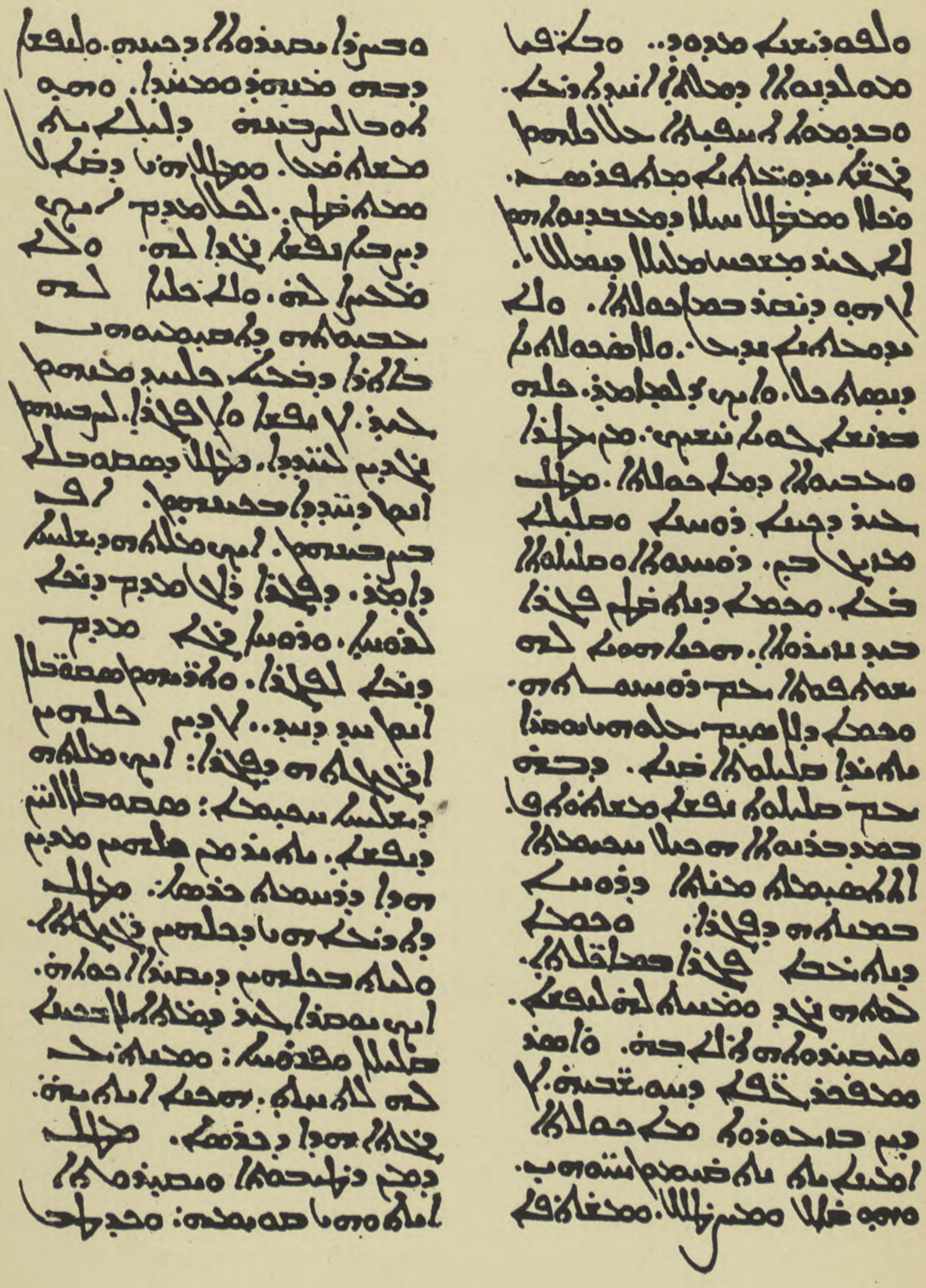

British Museum Additional MS. No. 14,625, Fol. 77*a*.

British Museum Additional MS. No. 14,601, Fol. 106b.

ཨཀ་སྟག་ཁང་ཆུ་ཤལ་དཀར་པོ།

ཁང་ཐོག་ཨཔ་ཤུ་ཚོ་ཡོད།

ཁང་ཐོག་ཨཔ་ཤུ་ཚོ་ཡོད།

ཁང་ཐོག་ཨཔ་ཤུ་ཚོ་ཡོད།

ཁང་ཐོག་ཨཔ་ཤུ་ཚོ་ཡོད།

ཁང་ཐོག་ཨཔ་ཤུ་ཚོ་ཡོད།

ཁང་ཐོག་ཨཔ་ཤུ་ཚོ་ཡོད།

1 The first two folios of C are much mutilated. A **ראיה** **לכתוב** **שהיתה** **בהשגחה** (sic). 2 A **לכתוב**. 3 D **ראיה** 4 CD **נשב**. We shall not in future notice this variant. 5 D omits **אשלם**. 6 AC omit **בהשגחה פרטית**. 7 D **ראיה**.
A2

ס"ת ומצוה אחת שבידינו שלא נפסלה:

ולכך אין מוסיפין עליהן ואין גורעין מהן: ומפני 15
ה שהעמידה אותנו לפניו: וגמר תפילתה ⁷כשיגיע
כשיגיע אצל תיבות ואין אנו אומרים אלא אחת מהן
ויהיו כולם אחד: כי כבר
ידעתי שהוא יתברך יודע הכל. ואמרו
ראיתי שכתוב בספרים חיצונים: אמר
אמר[4] בר יוחנן אמר שמואל: אמר
ר' יהושע בן לוי[5]: אמרו:
ר' שמעון בן יוחי
ר' אלעזר אומר 10
אמר אלעזר[6]

ס"ת,[2] שלשמונה עשרה בתשרי. ויהיה כתוב:
אין אנו יודעים ראיתי[1] אחד מהן שלא נפסלה A 3b q

ܐܝܟ ܕܒܢܐ ܚܟܝܡܐ ܕܒܢܐ ܒܝܬܗ ܥܠ ܟܐܦܐ: ܘܟܕ ܢܚܬ ܡܛܪܐ
ܘܐܬܘ ܢܗܪ̈ܐ ܘܢܦܚܘ ܪ̈ܘܚܐ ܘܣܡܘ ܥܠ ܗܘ ܒܝܬܐ: ܘܠܐ ܢܦܠ
ܒܛܠ ܐܬܝܗ ܗܘ. ܠܐ ܟܕ ܐܬ[1] ܒܝܬܐ ܗܘ. ܕܡܬܐ ܡܫܝܚܐ
ܒܝܬ ܐܒܐ ܐܡ: ܘܟܠ ܡܢ ܕܥܒܕ ܠܝ: ܐܢܐ ܐܬܐ ܘܐܫܪܐ
ܘܥܒܕ ܐܝܟ ܗܠܝܢ ܡܠܝ: ܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ ܕܐܢ ܐܝܬ ܐܢܫ ܐܝܟ ܗܢ 5
ܗܠܐ: ܐܢ ܫܡܥ ܩܠܝ ܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ[2] ܕܐܢ ܐܝܬ ܐܢܫ ܐܝܟ ܗܢ
ܕܢܚܬ .[4]ܐܢ ܫܡܥ ܩܠܝ ܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ[3] ܕܐܢ ܐܝܬ ܐܢܫ ܐܝܟ ܗܢ: ܐܡܪ
ܫܡܥ ܐܢ ܟܐ ܐܬ ܩܠܝ: ܐܡܪ ܠܟ ܕܐܢ ܐܝܬ ܐܢܫ ܐܝܟ ܗܢ ܕܐܢ
ܐܝܟ ܗܢ ܕܐܢ ܐܝܬ ܐܢܫ ܐܝܟ ܗܢ ܕܐܢ ܐܝܬ ܐܢܫ ܐܝܟ ܗܢ ܕܐܢ
ܐܝܬ ܐܢܫ ܐܝܟ ܗܢ ܕܐܢ ܐܝܬ ܐܢܫ ܐܝܟ ܗܢ ܕܐܢ ܐܝܬ ܐܢܫ ܐܝܟ ܗܢ 10
ܕܐܢ ܐܝܬ ܐܢܫ ܐܝܟ ܗܢ ܕܐܢ ܐܝܬ ܐܢܫ ܐܝܟ ܗܢ ܕܐܢ ܐܝܬ ܐܢܫ
ܐܝܟ ܗܢ ܕܐܢ ܐܝܬ ܐܢܫ ܐܝܟ ܗܢ ܕܐܢ ܐܝܬ ܐܢܫ ܐܝܟ ܗܢ ܕܐܢ
ܐܝܬ ܐܢܫ ܐܝܟ ܗܢ ܕܐܢ ܐܝܬ ܐܢܫ ܐܝܟ ܗܢ ܕܐܢ ܐܝܬ ܐܢܫ ܐܝܟ
ܗܢ ܕܐܢ ܐܝܬ ܐܢܫ ܐܝܟ ܗܢ ܕܐܢ ܐܝܬ ܐܢܫ ܐܝܟ ܗܢ ܕܐܢ ܐܝܬ
ܐܢܫ ܐܝܟ ܗܢ ܕܐܢ ܐܝܬ ܐܢܫ ܐܝܟ ܗܢ ܕܐܢ ܐܝܬ ܐܢܫ ܐܝܟ ܗܢ

ܡܕܝܐ ܐܝܟ ܕܐ ܡܫܬܟܚ ܒܟܠ ܐܪܥܐ ¶ ¶ ¶

1 C **ܒܪܟ**. 2 Isaiah lviii. 1. 3 Isaiah xl. 6. 4 D **ܡܪܝ ܡܠܬܐ**. 5 CD **ܐܡܪ ܠܝ**. 6 D **ܟܬܒ ܠܝ**. 7 A **ܐܡܪ**.

ܠܡܠܟܐ ܐܝܠܡܐ: ܐܡܪ ܥܒܕܟ ܕܒܪ ܐܝܫܝ ܕܐܬܝ ܠܟ ܒܫܡܐ. ܘܐܢ ܠܐ ܬܫܡܥ ܠܝ ܐܢܐ ܡܫܕܪ ܠܟ ܠܘܬ ܐܝܠ ܘܠܐ ܬܬܚܙܐ

ولكن لا تهتم بالمظاهر: لأنه إذا حدث وصرخ شخص
لصديقه "سلام، ولصديقه لم يكن لديه أي مال
وكان عارياً، فماذا يفيد الكلام الطيب؟ هكذا الإيمان
إذا لم تكن له أعمال صالحة في ذاته ميت.
ولكن قد يقول قائل: أنت لك إيمان وأنا لي أعمال
فأرني إيمانك بدون أعمالك، وأنا بأعمالي أريك
إيماني. أنت تؤمن أن الله واحد، حسناً تفعل.
حتى الشياطين يؤمنون وترتعد. ولكن هل تريد
أن تعلم أيها الإنسان الباطل أن الإيمان بدون
أعمال ميت؟ ألم يتبرر إبراهيم أبونا بالأعمال
إذ قدم إسحاق ابنه على المذبح؟ فترى أن الإيمان
عمل مع أعماله، وبالأعمال أكملت التبرير،
وتم الكتاب القائل: وآمن إبراهيم بالله فحسب له
ذلك براً، وقد دعي خليل الله. فترون أن الإنسان
إنما يتبرر بالأعمال لا بالإيمان وحده.

وكذلك راحاب الزانية أيضاً، ألم تتبرر بالأعمال
إذ قبلت الرسل وأخرجتهم في طريق آخر؟ فكما
أن الجسد بدون روح ميت، هكذا الإيمان بدون
أعمال ميت.

يا إخوتي لا يكن كثيرون منكم معلمين، عالمين
أننا نأخذ دينونة أعظم. لأننا جميعنا نعثر في
أشياء كثيرة. إن عثر أحد في الكلام فهذا رجل
كامل، قادر أن يلجم الجسد كله أيضاً. هوذا
نضع اللجم في أفواه الخيل لكي تطيعنا فنجيز
جميع جثتها. هوذا السفن أيضاً وهي كبيرة
وتسوقها رياح عاصفة تجاز بدفة صغيرة حيث
يريد الذي يسوقها. هكذا اللسان أيضاً عضو
صغير ويفتخر بأمور عظيمة. هوذا نار ما أصغر
ما يحرق! واللسان نار. كل عالم الإثم هكذا
اللسان بين أعضائنا، الذي يدنس الجسد كله
ويضرم دولاب الطبيعة وهو مضرم من جهنم.
فإن كل طبيعة وحيوان وزحافات وطيور البحر
تذلل وقد ذللت من طبيعة البشر. وأما اللسان
فلا يستطيع أحد من الناس أن يذلله، وهو شر
لا يهدأ، مملوء سم الموت. به نبارك الله
والآب، وبه نلعن الناس الذين قد صوروا على
شبه الله. من الفم الواحد يخرج البركة واللعنة.
يا إخوتي لا ينبغي أن تكون هذه الأمور هكذا.

ܟܬܒ ܐܝܣܛܝܢ ܠܟܝ ܕܐܠܗܐ ܘܐܢܫ ܐܢܬ ܘܐܢܫ ܐܢܬ ܠܐ ܢܬܚܫܕ ܒܗ ܐܠܐ ܒܡܫܝܚܐ ܘܒܗ ܐܬܬܟܠ ܟܠ ܡܢ ܕܐܬܬܟܠ ܒܗ ܠܐ ܢܬܒܗܬ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ ܘܟܕ ܐܬܝ ܠܘܬ ܐܝܣܛܝܢ ܐܢܫ ܐܚܪ ܕܠܐ ܐܝܬ ܠܗ ܐܝܣܛܝܢ ܐܠܐ ܗܘ ܕ

ܟܬܒ ܐܝܟ ܕܐܢ ܒܥܐ ܒܢܝ ܐܢܫ ܠܡ ܢܫܬܟܚ ܠܗ ܐܠܐ ܚܕ ܒܬܘܠܬܗ ܘܚܕ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܐ ܘܚܕ ܒܩܝܡܬܐ ܕܐܬܐ ܘܚܕ ܒܬܪ ܟܠ ܐܠܝܢ

ܕ. ܟܝܢܐ ܕܐܡܪ ܠܗ، ܒܠܥܡ. ܐܦܠܐ ܒܝܬ ܡܫܟܢܐ ܕܟܝܢ 10

ܕܐܡܪ ܟܝܢܐ ܠܡ ܡܢ ܡܫܟ: ܐܡܪ ܒܝܬ ܡܫܟܢܐ
ܠܟ ܀ ܒܝܬ ܟܝ ܕܟܝܢ ܟܝܢܐ ܠܡܐܢ[1]ܕܠܐ A fol. 6 *b*.
:ܡܫܡܫܢܐ ،ܡܐܢܬܪܦܘܢ ܟܘܢܐ ܟܝܢܐ ܐܡܐ ܡܢ ܒܢܝ
ܟܬܒ ܟܐܡܐ ܒܢ ܟܝܢ :ܟܝ[2]ܟܒ ܟܐ ܒܝ
:ܡܗܝܠܐ ܟܬܒ ܟܝܢ :ܡܝܟ ܒܐܠܐ ܟܝ 5
ܟܠ . ܟܐܡܠ ܒܝ ܟ ܒ ܟܐܠ . ܗܠܐ ܟܝܢ
ܟܒܝ ܟ ܐܟ ܒܝ ܟ :ܟܝ[3]ܐܠ ܟܐ ܒ ܟ
ܒܐ . ܡܝܐܠܐ ܟܗܝ ܐܠ ܟܐ . ܐܠܝ ܟܒܐ
ܡܐܝ ܐܠܐ :ܟܗܝܡ ܟܗܝ :ܟܗܝ ܐܠ
ܟܠܐ ܟܝܐ ܒ . ܟܗܝ ܒ ܐ 10
:ܟܗܝܠ ܟܒ ܒ ܐ ܟ :ܟܐ
ܟܒ :ܟܝ[4]ܟ ܐܐ ܟ :ܟ[5]ܟܐ ܟ
ܗ ܟ :ܟ[6]ܐ ܟ :ܐ ܟ
ܟ :ܟ ܟ :ܐ ܟ ܐ 15
ܟ ܐ . ܟ ܐ ܟ :ܟ ܐ
ܐ ܐ ܗ ܟ ܐ ܟ . ܟ ܐ C fol. 4 *a*.
ܟ ܐ .[7]ܟ ܐ ܐ . ܟ
ܟ ܐ ܟ[8]ܐ . ܐ ܟ
ܐ ܟ ܐ ܟ :ܟ 20
ܟ ܟ ܟ ܟ :ܐ
[9]ܟ ܐ . ܟ ܐ

---

[1] C ܟ. [2] D ܟ. [3] A ܐ. [4] AC ܟ. [5] C ܟ. [6] D ܟ. [7] CD ܟ. [8] C ܐ. [9] C In two words ܟ.

:רמחכיהיה רמחיחלש לכלה :רמחיהכרה רמלחכ
D fol. 4a. ל כאנ כהמה .ממכנכ מלה לבהיה כעחמכ
רכהלה מכלככנ מלר ריפס כ כר :רנם רמחכנ
A fol. 7a. רלה :ממהלה ממ מכלכמ :רחלת. רכמלכנ
5 :רכנר ריפסנ רמחעלכמה רכהנה [1]מנהכמ מיכיכ
[3]כיפכ כ מלחכה :נכמס ריפכנ .רכהלה [2]נכיכ מלכר
.רכהלה מחעכהכנ רכמל רפיל רכלפכחכנ רכמיב
כמיחכ מלחכנ .מחעכל [4]רמחעכהכר רנם ,ס רכיחכר
10 רמחעכהכנ רכהלה מיכיכנ רמ :ממכנכ נכהלת
רמחכיכ :רמחיכמכר כמחעכהכר שכר :רמחכנכנ
נכיכ מכלכחכ רכהמה .עב כל עב ממכנכר מיכיכ
[5]ממכנכ [6]רמם מכיכ כר רכהמה .רכהלכחכ שכל
20 מכ מכפלה רמחכיכ רכהמ מב :רכלנה רמחעלכל
רכהלה [7]מלר כר רכהמ .רכיחכע רמחכיכ
[8]רכחכמכחכנ מיכיכ :רמחכנכנ מכלכחכנ מב מכלחכ
[9]כר רכהמ יחכה .רכנכע לככל מכיכנ רמכנכנ
[10]רנם יחכה .רכנכע לככל מכיכנ רמכנכנ
[11]מלר כר רכהמ .רמחכנכנ רכחכמכח שכל

1 CD :רכחכר רכפחכנ רמחעלכמה :רכנכה מכנכחכמה.
2 CD מכנכר. 3 CD מכיכח. 4 CD רמחעלכחכח 5 CD
ממכנכי. 6 C כנכר. 7 D מלר. 8 D רכחכמכחכנ.
9 D רכיחכר. 10 CD מלח. 11 A מלח

ولم كحمدنا: D ولم كحمدنا وحكمدلد C 1
وحكمدلد. 2 CD omit وحد. 3 C ولمكم. 4 C ولمكم
وحكمدلد. 5 C وحمد. 6 CD ولمكمه. 7 CD ولمكمه. 8 CD وحمدلم.
9 A ولمكمكم. 10 C omits ولمكم.

ونمنه 8 ولمكمكم وكمكمكم كم كمولم ولمنه 8 ولمكم:
وحكمكم لمكم 2 وكم كحمدنا وحكمدلد. 3 وكمكم ولمكم
وحكمكم: كم كم وحمكم ولمحدم. وكم كم وحمكم
وحكمكم، ولمكم لمحدم: ولكمكم لمكم وحكمكم 9
كم كمولم ولم ولمكم: كم كم وحمكم ولمحدم كم كم
وحكمكم ولمكم وكمكم وحكمكم ولمحدم: وكم كم وحمكم
وحكمكم 4 وحمكم وحكمكم: وكمكم ولمكم وحكمكم ولمحدم 5
وحكمكم ولمكم وكمكم: وكمكم ولمكم وحكمكم ولمحدم 10
وحمكم ولمكم وكمكم: كم كمولم ولمنه 8 ولمكم
وحكمكم وكمكم لمكم. وكمكم لمكم وحكمكم وحمكم 6
وكمكم لمكم وكمكم لمكم. وكمكم لمكم وحكمكم وحمكم
وحكمكم ولمكم 7 ولمكم: وحمكم وحكمكم كم ولمكم.

---

12 ولمكم ولمكم لمكم، وحكمكم. وكمكمكم ك.

لمكمكم وكم ولمكم. وكم 1 وحمكم وحكمكم
لمكمم وحكمكم، ولمكم وحكمكم: وكم وكم وحمكم ولمكم
ولمكم: ولمكم. وكمكم وحكمكم ولمكم لم. وحم ولمكم ولمكم
وحكمكم لمكم وكمكم: ولمكم وحكمكم وحمكم وكمكم. C fol. 4b.
وحمكم ولمكم: كم ولمكم ولمكم وحكمكم ولمكم: 5

ולמה נקרא שמם: מכאן ואילך הוא מפרש. 1 A ומה 2 CD ואיזה. 3 CD ואיזה. 4 A לכבוד. 5 CD omit הוא. 6 CD ולמה נקרא שמם. 7 C ואלו. 8 C ואיזה. 9 C לנו אלא. 10 D ואיזה. 11 A אין להם. D ואין להם. 12 CD אין להם. 13 C אין לו. 14 CD ולמה נקרא שמם.

---

13 אבל איזה לבד, ובלמעלה: איזה.

C fol. 5*a*. ואין להם[11] אין להם אלא: שלשה אלו בלבד מפני שהן ואין לנו אלא: שלשה אלו בלבד שהם

15 ל אין להם: אותם הרי בלבד: ומכאן ואילך הוא

D fol. 5*a*. נותן טעם שלא נקרא[4] בן אלמן. ומכאן אתה למד[5] שלא

ומכאן ואילך[6] בלבד אמר: ואין לנו אלא[7] ב שנים: ואין לנו

10 אלא שלשה אלו בלבד[8] שהם[9] שלשה אלו בלבד: ומכאן

A fol. 8*a*. אתה למד[10] שלא היתה שלשה אלו בלבד שלשתן

שוה: ומכאן ואילך שלשתן שלשתן. ומכאן ואילך

---

5 לבד מזה. ואיזה לעולמים שהוא שנים: ומכאן ואילך

ⲙⲛ̀ⲧⲉ ⲛⲓⲙ ⲙ̀ⲡⲉⲥⲱⲙⲁ ⲉⲃⲟⲗ ⲛ̀ⲧⲉ ⲡⲉⲥⲟⲩⲱϣ ⲛ̀ⲧⲉ ⲡⲉⲥϩⲏⲧ ⲉⲃⲟⲗ ⲛ̀ⲧⲉ ⲡⲉⲥⲛⲁⲩ ⲉⲃⲟⲗ ⲛ̀ⲧⲉ ⲡⲉⲥⲥⲁⲣⲝ ⲉⲃⲟⲗ ⲛ̀ⲧⲉ ⲡⲉⲥⲛⲟⲩϯ ⲉⲃⲟⲗ ⲛ̀ⲧⲉ ⲡⲉⲥⲙⲁ

1 D ملكم. 2 D رهمم. 3 A ،ىرحلم. 4 D ىهمم. 5 D ىرمكم ىحلحلم ىلىم. 6 A ىرمكم ىرمكم. 7 A ،ىرمكم. 8 A ىرمكم. 9 C رمكم. 10 A ىلم. 11 D ىلمكم.
12 D ىرمكم. 13 A ىرمم. 14 C ىلمكم.

A fol. 9a. ىرلم ىرمكم[14] حلمم : حرم ىرهمم حب. ىرمكم 15
حرمممرىمكم. ىرمحلم[8] رمكمكم ىرحلم ىرمكم لحلحلم
رهمم. ىرمرىم ىرمكم ىرمكم حرمرىمكم لحلحلم
ىرمكم[9]. ىرحلم رىم لم حرمرحم رىرىم: حرم
ىرلمكرىمكم ىرحممكم فرحم مم: ىرمكم ممم حرمكمكم
ىرلمكرىمكم ىرحممكم فرحم مم: ىرمكم ممم حرمكمكم
حرمكم[11] حرمكمحم لم: مم مل ىرحم[10]
ىرمكم ممم حرمكمكم لم مم مىرمم ىرمم.
حرم لحم مىرمم[4] لم. ىرحلم حرمرحم رىكم ىرحم
حرمكم: ىرحلم رم، ىرحلرحم حرمرحم رىكم ىرحم
ىرىكم. ىرحلم رم، ىرحلرحم حرمرحم رىكم ىرحم
حرمرحم[3] ىرحم، ىرمرحم ىرحلم رىم حرمرحم رىكم 5
ىرىكم. ىرمرحم ىرمرحم، ىرحم حرمرحم رىكم ىرحم

B fol. 5a. ىرمرحم ىرحم، ىرحم حرمرحم رىكم ىرحم
حرم لحم مىرمم[4] لم. ىرحلم حرمرحم رىكم ىرحم
رهمم. ىرمرىم ىرمكم ىرمكم حرمرىمكم لحلحلم
ىرمكم[9]. ىرحلم رىم لم حرمرحم رىرىم: حرم 15
ىرلمكرىمكم ىرحممكم فرحم مم: ىرمكم ممم حرمكمكم
حرمكم[11] حرمكمحم لم: مم مل ىرحم[10]
ىرمكم ممم حرمكمكم لم مم مىرمم ىرمم.
حرم لحم مىرمم[4] لم. ىرحلم حرمرحم رىكم ىرحم
حرمكم: ىرحلم رم، ىرحلرحم حرمرحم رىكم ىرحم
ىرىكم. ىرمرحم ىرمرحم، ىرحم حرمرحم رىكم ىرحم

C fol. 5b. ىرمرحم[5] ىرحم رىم: حرم، ىرحلم ىرحرحمرىمكم : 10
حرمرحم ىرحم رىم حرمرحم ىرحلم رىم حرمرحم[6]. ىرمرحم
ىرىكم[7] حرمكمحم ىلم حم حرم، حرمرحم رىكم ىرحم

D fol. 5b. ىرمرحم ىرحم، ىرحم حرمرحم رىكم ىرحم: ىرحرحم ىرحرحم:

15 ىرىكم ىرحرحم لحم، حلحلمرحم. حرمرحم ىر. ىر.

ואנ לי וחלפנם. כאעמלכא עלוצ כאמכצ וכאמנ.
מאמכא לצוכוצ כשמשלא אלא לש לשמכא וחממא.
ומכא כאמכ[4] וכ אשלשלא שכא עכשמ ומכשמ כ שמכצלא 15
וכלצוצ. מכאמנא מכאכא אנ לי וחשלחנ כוכנא
וכפאנ אלי פוכש[5] וצ'לא. מכנכא אכנ אשלא, וכשנ
אמכאנ וחנוש כנ וכשנא אכאמ. מכאמנא נוצ
וחשנצכא כאלנכמלא אכמנ כ נא. מכאמנא מכ
לשלוצ: אשלא וכשלכ לי מכשלכ לי עמצלא: מ 10
ואנ לי ושלצ כמנוצ וכשלשלכ[3]. מכאמנא ושכנ
כ כנא כמכשנוצ[3] לצ שנוצ שכ. מכאמנא שנלא עמלצ נשמ:
מכאמלי פוצכאלא אשנוצ שכ כשמנוצאלא כלא נשמ.
נכלל כנ וצכאלא: פ, וכאלאש פשמכלצ וכצכנאלא.
מכאמנא נכאכ[1] כנשנ וכצכנאלא. מכאמלי אנצכא
צכנאנא נפכ אלי: כנא וונכ אכ אנכאלאשכ[2].
מכוצכא פ, כשוצאלא וכפצכא[2]. מכאמנא פ, כשוצאלא 5

16 צוכא וכאכשוצ לכצ, אלאמנשכ .כשאכשוצא .א.

רזהמ .בכ זכלי רמפ כמ מזבזאפ [1]זאלי :רלעל שמ
A fol. 9*b*. שלאי רשהאשהאר כמ :רזער זכל מל רפיפ רזיזמאפ
רבזיהר רזיזר רזעקפא רזיזב כמ רזהער .רקאמיזם
ל פזיזא .רמלרי [3]רזיזא רזיזמאר כמ קהזרא :[2]לכ
רזער .רזיפא רזער .רזיקא רשהאי שזרי אזרי זכזר
.רזהאי ,פ רזיזר .רזיקאי רשהאזר ,פ רזיזר .רזאזי ,פ רזיזר
רזיזר .[4]רזיקאי רשהאזרזמ ,פ רזיזר .רזאזי ,פ רזיזר
רזיזמאר רזיזר .רזאזי ,פ רזיזר .רזהאי ,פ
רזהאי רשהאשהאר רזיזר .רזאזי :רזיקא :רשלרי
10 כמ רזיקא שרי רשהאשהאי ,מב :רשמיזב [5]קפאקשי
קשלרי זכזר :מזשהאשהאר רשהאקשמא פזיזר .רשמיזבזר
רזאזפר [6]קשרזשהש רזיזי :רזיזבזאי רזיזמאלש זכזר
,מאשהאר רזיזר קשלש זכזר :משהאזשהאר
:רשהאשהאר מזיזר פזיזר זכ .ר
15 :רזיזי רשהאזשהאר [7]מזאזרי זשלאר רשהאלשהאר:
מזאזש רזיפ לשלר שזרי רזיזר רשמיזר זשלאר
D fol. 6*b*. רזיזאי [8]רזער שזרזיש רשר :זשלרי מזיזשהאר
שרי רשהאשמיזר ר :רשיזשש רזאזי רשהאשמיזר
:רשיזמיזא רשהאזפר מזאזר זכזר זל רשי :מזיזאי
20 זכזר :רשאלר רזיזר זשזר ,מזאזרי [9]רזיאזא רשמיזא
:רשהאזמיזפר שזיזר זכשהר :רזיקא [11]אפ רזער זכ [10]זכר
.רשהאזמיזר [12]רזיזשל :,אפשר רשאלר רשהאלשהאר מזר

1 A זאלי. 2 CD רשל. 3 A רזאזר. 4 C .רזיקאר
רזיזר .רזהאר רשהאשהאר ,פ רזיזר רזאזי רזיזר.
5 A מזאזשהי. 6 CD שזרזשהי. 7 C מזאזרי. 8 D רזיזר.
9 D רזיאזר. 10 C זכזר. 11 C אפ. 12 CD רזיזשל.

18 אוכר וגרשוני לכו, פולמוסם. כשרשיו ר.

ודמיה ואלמנתם ויתומיהם: ומכלל שזה שלא 1 C fol. 6 b.
ר' לבד לא יעשה כן אלא כל חכמי ישראל. וכן 15
אנשי בלא אנשי ירושלים כולם: וכלם אמרו
ואלמנתם ואין אלמנתם אלא אשתו של אדם: D fol. 7a
ואין אלמנתם אלא אשתו של אדם. שנאמר

---

1 C אלמנתם. 2 CD ואלמנתיהם. 3 D אנשי. 4 D ואלמנתם.

ומניין שאף כל ישראל בכלל זה: ומכלל שזה 5
לא בלבד אלא אפילו בעל עבירה ובעל מצוה
אחד הוא. ומניין שאף כל אדם בכלל זה: תלמוד
לומר ואלמנתם. ואין אלמנתם אלא אשתו של אדם
שנאמר ואלמנתם ויתומיהם: ואין יתומים אלא 10
בנים שנאמר ויתומיהם אהרגה: ואין בנים אלא
זכרים שנאמר בנים לא אמן בם: ומניין שאף
כל אדם בכלל זה: תלמוד לומר ואלמנתם. ואין
אלמנתם אלא אשתו של אדם שנאמר ואלמנתם
ויתומיהם: ואין יתומים אלא בנים שנאמר 20
ויתומיהם אהרגה: ואין בנים אלא זכרים שנאמר
בנים לא אמן בם: ומניין שאף כל אדם בכלל זה:

---

18 אוכר וגרשוני לכו, פולמוסם. כשרשיו ר.

רחלה יחלי רלה :רחיחרא ריוי חמה מחריח
רהמח רוחר חחר [1]בחיחרה :מיכלרא מחרוי רלוי
חחר רלר .רחיוי רחחרחי ריחמ. יחלי חחרה :רלבה
A fol.10*b*. :[2]רחיחריי רחרה ריחמ לחוי :ר יח כי ריחרא
5 לחרוי רי :ר חחלי ,יחרה רוחמ .ביכיחח רחיוי :ר חכלי
חוחלרא רחיוי ריחמ ביחר חחרי רחחי :ר חחלי
:חחחרחרכ רחחרחרה :ר מלי רי :חחיחרא רחחרחרה
C fol. 7*a*. 15 :רחלי רחחרחרא .רחחר רחלי חר רחיוי רחחי
חחחרא רחחרא :רחלי [5]רחחחרא :רחלי חחחרא
חחחח רחחר [6]רלי רחחלחי :רחחרא רחלי חר חחיחרא
רחחר רחיחרא רחחלחחחרא רחחיחר כר :רחחחיח לר
רחחרחרא רחחרא כי רחחר חחרא :רחחחרחרא
20 חחרחח :רחחחלחי [7]רחחח רחי חר חחחח :רחחחלחרא
רחחח רחחלחיחרא רחחחחחרא :רחיח רחלי חחרא חחרא
חחי .רחחחחיח לחח .[8]רחחחחלחי לר ימחח יחר

[1] A רחיחרחח. [2] St. Matthew ix. 17. [3] A חחח. [4] A רחחח רחחלר חחח. [5] C רחחחחרא. [6] CD רחח רלי חחחח. [7] C רחחח. [8] A רחחחחחלחי.

ܕܒܥܠܚܡܐ ܕܐܠܗܐ ܡܥܒܕ ܟܠ ܡܕ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ: ܘܒܒܪܫܝܬ ܐܡܪ ܐܠܗܐ

1 A ܐܬܐ ܠܟ ܐܢܐ ܢܒܝܚܘܬܟ ܒܦܘܡ ܢܝܢܘܐܝ ܘܐܡܪ ܠܗ ܗܟܝ 2 C
ܐܡܪ ܝܗܘܐ ܠܝ ܐܝܟ ܕܒܥܝܬ ܠܡܫܝܚܟ ܘܐܢܐ ܐܫܬܘܩ ܠܟ ܒܫܠܡܐ 3 C ܘܐܫܡܥ
ܠܝ ܐܡܪ ܐܠ ܬܫܬܘܩ ܠܝ ܐܠ ܬܫܬܘܩ ܠܝ ܐܠ ܬܫܬܘܩ ܠܝ ܐܠ ܬܫܬܘܩ 4 CD
ܠܝ ܐܡܪ ܐܠ ܬܫܬܘܩ ܠܝ ܐܠ ܬܫܬܘܩ ܠܝ ܐܠ ܬܫܬܘܩ ܠܝ ܐܠ ܬܫܬܘܩ 5 D
ܠܝ ܐܡܪ ܐܠ ܬܫܬܘܩ ܠܝ ܐܠ ܬܫܬܘܩ ܠܝ ܐܠ ܬܫܬܘܩ ܠܝ ܐܠ ܬܫܬܘܩ 6 A
ܠܝ ܐܡܪ ܐܠ ܬܫܬܘܩ ܠܝ ܐܠ ܬܫܬܘܩ ܠܝ ܐܠ ܬܫܬܘܩ ܠܝ ܐܠ ܬܫܬܘܩ 7 D
ܠܝ ܐܡܪ ܐܠ ܬܫܬܘܩ ܠܝ ܐܠ ܬܫܬܘܩ ܠܝ ܐܠ ܬܫܬܘܩ ܠܝ ܐܠ ܬܫܬܘܩ 8 A omits
ܠܝ ܐܡܪ ܐܠ ܬܫܬܘܩ ܠܝ ܐܠ ܬܫܬܘܩ ܠܝ ܐܠ ܬܫܬܘܩ ܠܝ ܐܠ ܬܫܬܘܩ 9 A
ܠܝ ܐܡܪ ܐܠ ܬܫܬܘܩ ܠܝ ܐܠ ܬܫܬܘܩ ܠܝ ܐܠ ܬܫܬܘܩ ܠܝ ܐܠ ܬܫܬܘܩ 10 C
ܠܝ ܐܡܪ ܐܠ ܬܫܬܘܩ ܠܝ ܐܠ ܬܫܬܘܩ ܠܝ ܐܠ ܬܫܬܘܩ ܠܝ ܐܠ ܬܫܬܘܩ 11 A
ܠܝ ܐܡܪ ܐܠ ܬܫܬܘܩ ܠܝ ܐܠ ܬܫܬܘܩ ܠܝ ܐܠ ܬܫܬܘܩ ܠܝ ܐܠ ܬܫܬܘܩ 12 D
ܠܝ ܐܡܪ ܐܠ ܬܫܬܘܩ ܠܝ ܐܠ ܬܫܬܘܩ ܠܝ ܐܠ ܬܫܬܘܩ ܠܝ ܐܠ ܬܫܬܘܩ 13 C
ܠܝ ܐܡܪ ܐܠ ܬܫܬܘܩ ܠܝ ܐܠ ܬܫܬܘܩ ܠܝ ܐܠ ܬܫܬܘܩ ܠܝ ܐܠ ܬܫܬܘܩ 14 D

---

20 ܥܡܐ ܕܡܫܝܚܐ ܠܡܐ، ܕܠܡܕܢܝܐ. ܫܡܥܘܢ ܕ.

ܐܡܪ ܠܗ ܫܡܥܘܢ ܟܐܦܐ: ܐܝܟ ܢܫܬܘܩ ܠܟ ܡܪܝ ܘܐܢܚܢ ܢܗܘܐ ܥܡ ܒܢܝ
ܐܢܫܐ ܕܠܐ ܢܡܘܬܘܢ ܠܥܠܡ. ܫܠܝܚ ܐܠܗܐ ܒܝܢ ܒܢܝ ܐܢܫܐ ܘܒܢܝ ܐܠܗܐ.
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܬ ܒܥܠ ܒܝܬܐ ܕܐܠܗܐ ܒܫܝܠܘ ܘܒܪܝܫ ܟܠ ܡܕܒܪܐ ܐܢܬ ܗܘܝܬ
ܠܝ ܐܒ ܘܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ ܐܒܝ ܐܢܬ ܘܢܗܘܐ ܠܝ ܐܡ ܘܐܚܬ ܘܒܪ ܘܢܗܘܐ
ܠܝ ܐܒ ܘܐܡ ܘܐܚ ܘܒܪ ܘܢܗܘܐ ܠܝ ܐܒ ܘܐܡ ܘܐܚ ܘܒܪ ܘܢܗܘܐ ܠܝ ܐܒ
ܘܐܡ ܘܐܚ ܘܒܪ ܘܢܗܘܐ ܠܝ ܐܒ ܘܐܡ ܘܐܚ ܘܒܪ ܘܢܗܘܐ ܠܝ ܐܒ ܘܐܡ
ܘܐܚ ܘܒܪ ܘܢܗܘܐ ܠܝ ܐܒ ܘܐܡ ܘܐܚ ܘܒܪ ܘܢܗܘܐ ܠܝ ܐܒ ܘܐܡ ܘܐܚ
ܘܒܪ ܘܢܗܘܐ ܠܝ ܐܒ ܘܐܡ ܘܐܚ ܘܒܪ ܘܢܗܘܐ ܠܝ ܐܒ ܘܐܡ ܘܐܚ ܘܒܪ
ܘܢܗܘܐ ܠܝ ܐܒ ܘܐܡ ܘܐܚ ܘܒܪ ܘܢܗܘܐ ܠܝ ܐܒ ܘܐܡ ܘܐܚ

ومد. لم ومכ[1] כי כלמ אלמא לכתומלם: כמי, אנ
ומכמ ומכלמא: ומסמא מלסלמא ומכלמנא לכלמ ומנמא: כי
ומכלמא ומכלכמא מכמלמנ מלנא: נכתמנ למנא כי
לכתנא מלנא: אמלנלמכ מכמלמלמנ כי נומא ומלמא:
מנכלמא ומכלכמא מכמלמנ מלנא: נכתמנ למנא כי
לכתנא מלנא: אמלנלמכ מכמלמלמנ כי נומא ומלמא:
מנכלמא ומכלכמא[2] מנא ומכלנא. ומלמא ומכנלא
ומכמא: ומכמ לם מנכא כל אנכם:[3] מכ מנומא נמנכ
ומכלמא. אכ מנומא: ומנכא ומכמא מכנכא ומכמא.[7]
ומסמא אנ ומנמ מכמא מכמסמא מכמלמא מכמסמא
כמלמכא כמלמכם. כל מכומ[4] לנא אכמ ומכמלכמא
כמלמכם כמלמכם. ומסמכלמלמנם ומנכא מנמלנמנם
כמלמכם כמלמכם. ומסמכלמלמנם ומנכא מנמלנמנם

אנכא ומכמנא לכנ, כלמסמכמ. מכמנמנא מ. 21

לכנומא ומסמנמנ מלמא. ומנ מנומנ כנמנמ מנכמנ מלמא:
ומכמנא ומכמלמא מנמלנמנ כי אמסנמא מנכמכמא
לכמנא מלנא: אמלנלמכ מכמלמלמנ כי נומא ומלמא:
ומכמנא ומכמלמא מנמלנמנ כי אמסנמא מנכמכמא
לכמנא מלנא: אמלנלמכ מכמלמלמנ כי נומא ומלמא:
מנכלמא ומכלכמא מכמלמנ מלנא: נכתמנ למנא כי
ומכלמא. אכ מנומא: ומנכא ומכמא מכנכא ומכמא.[7]
ומסמא אנ ומנמ מכמא מכמסמא מכמלמא מכמסמא
כמלמכא כמלמכם. כל מכומ[4] לנא אכמ ומכמלכמא
כמלמכם כמלמכם. ומסמכלמלמנם ומנכא מנמלנמנם
כמלמכם כמלמכם. ומסמכלמלמנם ומנכא מנמלנמנם

---

1 CD place ומכמ after ומכמא. 2 CD לכנומא. 3 C
ומכמנא. 4 A omits כל. 5 A לכנומא. 6 A omits כי.
7 C ומכמנא. 8 D ומנכא.

ܡܫܝܚܐ ܕܐܬܝ ܠܡܐ[1] ܐܠ ܐܠ ܐ. ܐ ܕܚܝܢ ܠܡܐ ܐܠ ܐ ܠܡܐ
ܐܠ ܐ. ܡܫܝܚܐ ܕܐܬܝ ܠܡܐ ܐܠ ܐ ܠܡܐ ܐܠ ܐ ܐ ܕܚܝܢ ܠܡܐ
[2]ܐܠ ܐ. ܡܫܝܚܐ ܕܐܬܝ ܠܡܐ ܐܠ ܐ ܠܡܐ ܐܠ ܐ ܐ ܕܚܝܢ ܠܡܐ
ܐ. ܡܫܝܚܐ ܕܐܬܝ ܠܡܐ ܐܠ ܐ ܠܡܐ ܐܠ ܐ ܐ ܕܚܝܢ ܠܡܐ
ܐ. ܡܫܝܚܐ ܕܐܬܝ ܠܡܐ ܐܠ ܐ ܠܡܐ ܐܠ ܐ ܐ ܕܚܝܢ ܠܡܐ 5
ܐ. ܡܫܝܚܐ ܕܐܬܝ ܠܡܐ ܐܠ ܐ ܠܡܐ ܐܠ ܐ ܐ ܕܚܝܢ ܠܡܐ

לכמל .רשמוימס קוזס לכמל .רשמוסס ריטמר
[1]לכמל .רכמס ישמיס לכמל .רוצ ישמיכזלכר
לכמל .רשמוסס ישמיס לכמל .רשמיכ ישלמי
.רשוזכר שמיכ רוצ קוף לכמל .רכמס שמיכ
.רשמוסס שמיכ רוצ יוסיכ רוצ לכמל .רכמס שמיכ
ישמיכ לכמל .ל רשוזכר שמי רשוזכר שכך רשמוי
רשכיכ ריצמ .ציכ לכר ישמיכזלכר .רשמוס
לכמל .רשמוי ריצ ציכלכ ריצ לכמל .רשמר שכלר
ציכלכר [2]רשכיכ לכמל .רשמוי ישמיס ציכלכר ישמיס
10 לכמל .רשמוסוכר ישמיכר לכמל .ריכלכר רשכיכמס
ישלכיכרכס ריוכר רכמכוס לכמל .רשמוסס ישמוזמר
ציכ לכלר ישמיס לכמל .רשמוכלכס כלכלכר ריוכר
לכמל .רשמיכלכר ישמיכ לכמל .רשמוכלכס כלכלכר
.רשמוכלכס ישכלכר מל כוכ :ישמיכלכר לכמל ריכלכר
כ ריוכ כ :רשמיכלכר ישמיכ ריוכ כ רשמיכלכר יוכ רכמכר
כ :רכלכר רשמיכ רשמיכלכר רכמכר כוכ מל .רשמיכר
ריוכ לכר יוכ רשמיכ .רשמוכר ישמיכ ציכלכר יוכ ריוכר
ריכלכר יוכ ,שכמכר .מכשיכמר מס [5]רשמיכ :ישמיכר

---

[1] D omits the next three clauses. [2] A רשמיכ. [3] D רשמיכר. [4] C ישלכיכר. [5] D ,מסוכיכ.

ܗܘ ܕܐܬܐ ܘܠܐ ¹ܐܚܪܝ ܢܣܒܪ ܠܢ: ܠܐ ܐܝ ܡܫܝܚܐ ܕܢܫܠܡ ܗܘ ܒܪ C fol. 8*b*.
ܐܢܫ ܐܬܐ ܒܫܟܝܢܬܗ ܕܐܠܗܐ ܠܒܘܫ ܒܗ. ܡܫܝܚܐ ܢܫܠܡ
ܠܐܡܗ̈ܝܗ: ܡܢܗ̈ܝܢ ܐܡܠܐ ܒܥܘ ܐܢܫ: ܐܬܐ ܕܐܠܗܐ
ܐܬܝܕ ܐܢܐ ²: ܡܬܓܠܝ ܠܝ ܐܬܐ ܒܐܦ ܒܪܐ: ܐܡܪ ܠܗ ܠܐ
ܐܬܐ ܐܢܐ ܠܐ ܡܢ ܒܥܠ ܐܢܫ ܐܠܐ ܡܢ ܐܠܗܐ ܕܐܒܐ. ܘܐܦ 5
..ܐܡܝܢ ³ܐܬܐ ܐܢܐ ܠܟ ܠܐ ܡܢ ܒܥܠ ܐܢܫ ܐܠܐ ܡܢ ܐܠܗܐ
ܡܫܝܚܐ ܗܘ ܒܪ: ܡ ܢܫ ܢܫܠܡ ⁴ܐܦ ܐܢܬ ܐܡܪ ܠܢ: ܐܠ
ܐܡܪ ܠܢ ⁵ܒܐܪ ܐܢܫ ܢܫܠܡ. ܡ ܢܫ
ܐܢܫ ,ܐ ܡܢ ⁶ܐܬܐ ܕܐܠܗܐ. ܐܡܪ ܠܗ ܐܢ ܐܢܬ ܒܪ
.ܡܫܝܚܐ ܐܬܐ ܐܡܪ ܐܡܪ ܐܢܐ ܐܬܝܕ ܐܢܐ ܕܐܬܐ 10
ܐܡܪ ܡ ܐܡܪ ܠܗ ܐܢ ܐܢܬ ܒܪ ܐܢܫ: ܢܫܠܡ ܐܢܐ ܒܪ
ܐܬܐ ܐܢܐ ⁷.ܡܫܝܚܐ ܐܢ ܐܝ ܐܠ ܐܢ ܐܡ
ܐܡܪ ,ܐ ⁸ܡܫܝܚܐ. ܡ ܐܠܦ ܐܢ ܐܢ ܐܡ
ܐܡܪ ܡ ܐܢ: ⁹ܡܫܝܚܐ ܐܡܪ ܐܢ ܐܢ ܒܪ .ܡ
: ¹⁰ܐܡܝܢ ܐܡܪ ܐܢ ܐܢ ܐܡ ,ܐ ⁸ܡܫܝܚܐ. ܡ ܐܠܦ ܐܢ ܐܢ ܐܡ 15
ܐܡܪ ܐܠ ܐܢ ܐܡ ,ܐ ⁸ܡܫܝܚܐ. ܡ ܐܠܦ ܐܢ ܐܢ ܐܡ
ܐܢ ܐܠ .ܐܡܪ ⁹ܡܫܝܚܐ ܐܡܪ ܐܢ ܐܢ ܒܪ .ܡ
ܐܡܪ ,ܐ ⁸ܡܫܝܚܐ. ܡ ܐܠܦ ܐܢ ܐܢ ܐ

ملا حسبتي[5] مذيحي اسلهم اسعاهم ٭

---

1 A ميسم. 2 C حسلل حسل, D حسلل حسل. 3 Galatians ii. 20. 4 D لسلم سلحسم. 5 C omits from ملا حسبتي to حسبتي اسلهم اسعاهم ٭, D omits ٭ حسبتي اسلهم اسعاهم.

مدهم لسلحسم[4] مرحم ٭

دهمه حسلمس نائح ناسحتم: مذيحي ارحمفيلح
لمنائح ملح اسحتم. وحسم ضلم لمنائح ا ملحتمفحم:
مصاع حسفحل لم مرهنم نمسلح اسنمفحم اسحسلس.
هم اسحي اعمح حس: مرهنمنا حي سلتم. ومرهفيلح حي
مرنالملهم: وحمح مسلمس حسلتحسم، همسلم تالحسم. 10
وحسفحسلم حسلل[2] حسُلل حانسري حسلهم اسلسلس.[3] اسحسل
مد مرتم لم همم مرتم: مرلم مد ح حسلس. اسلم

C fol. 9 *a*.

مالح اسحتم[4] مرحم اسلهم اسعاهم ٭

---

25 ح. 25 حسحتم اسحتم لحتم، مسلمسم. حسحتم ح. ح

مالح اسحتم[4] مرحم ٭

مدهم حسلمس نائح ناسحتم: مذيحي اسحفيلح
لمنائح ملح اسحتم. وحسم ضلم لمنائح انحسنحفحم:
مصاع حسفحل لم مرهنم نمسلح اسنمفحم اسحسلس.
هم اسحي اعمح حس: مرهنمنا حي سلتم. ومرهفيلح حي
مرنالملهم: وحمح مسلمس حسلتحسم، هسلم تالحسم. 10
وحسفحسلم حسلل[2] حسُلل حانسري حسلهم اسلسلس.[3] اسحسل
مد مرتم لم همم مرتم: مرلم مد ح حسلس. اسلم

C fol. 9 *a*.

ثلاثة omits A 1 . هذه On the margin of A is written 2 ثلاثة عشر ثلاثة عشر. ثم، بعد. ولكن هذا. وبالمثل
اثنتي عشرة ثلاثة عشر. ثم، بعد. ولكن هذا. وبالمثل 4 D . بعضهم C اثنتا عشرة. 3 A ثلاثة عشر. ثم، بعد. ولكن هذا. وبالمثل
هذا. 5 D omits عشر ثلاثة عشر: ثم، بعد. ولكن هذا. وبالمثل
. بعض C 6

.Af.l.13b مستحقة لكلمة. حلل جواز بعض. ثم لك ضلع لم
عشرة مثلثة لغوية استعمل. وضعت[3] لم 10
هندسة مثلثة[4] ثلاثة شيء: بكلمة ثم[5] استعمل. بالمثلث
لها جلوس معشوقة مثلثة: جل ابن بالمثل
هذه مستعمل جواز. جل ابن بكلمة ثم استعمل:
مستحقة[6] ابنة: بمشهد جلوس لم: ثم هضبة
استعمل ثلاثة. ثم، بستحسل لكلمة. ولكن 15
ضلع. مستحق جلوس، ولك جلوس لا عمل.
ثلاثة ملوك، ولك أيام معتاد، جسر لها
عمل ابنة يحتمل، لك علي يوجد لها جيم ثم

5 استعمل: ابن لم ابتاع حلل جواز: مستحسن ثلاثة
بكاء ابن لم ابتاع حلل جواز: مستحسن ثلاثة
استعمل[2]:

ثلاثة[1] جلوس لثلاثة بعض استعمل: 1 A omits ثلاثة

ירחצו: לם וגו׳ בם יבואו והנחנו שלומם ואל תשמעו אליהם כי יזמו עלינו רעה ויועצו עצה רעה עלינו: ושמע אל לם וגו׳ ויאמר אליהם מה לכם ולי בני ישראל מה אתם באים עלי היום: ויאמרו אליו הנה באנו אל ארצכם ועשינו את אשר עשינו לנו ולאחינו ולכל אשר לנו: ועתה הנה אנחנו על קצה עירכם הגבעונים ובאנו לשלום אליכם ולכרות ברית עמכם ועבדתם אותנו: ויאמרו אליהם אולי בקרבנו אתם יושבים ואיך נוכל לכרות עמכם ברית: ויאמרו אל אדוניהם נשבענו אליו בה׳ אלהי ישראל ועתה לא נוכל לגעת בהם: וישבעו להם נשיאי העדה ויהיו חוטבי עצים ושואבי מים לכל העדה כאשר דברו להם הנשיאים: ויקרא אליהם יהושע וידבר אליהם לאמר למה רמיתם אתנו לאמר רחוקים אנחנו מכם מאד ואתם בקרבנו אתם יושבים: ועתה ארורים אתם ולא יכרת מכם עבד וחוטבי עצים ושואבי מים לבית אלהי: ויענו את יהושע ויאמרו כי הגיד הגיד לעבדיך את אשר צוה ה׳ אלהיך את משה עבדו לתת לכם את כל הארץ והשמיד את כל יושבי הארץ מפניכם ונירא מאד לנפשותינו מפניכם על הדבר הזה אשר עשינו: ועתה הנה בידך אנחנו כטוב והישר בעיניך לעשות לנו עשה: ויעש להם כן ויצל אותם מיד בני ישראל ולא הרגום: ויעמידם יהושע ביום ההוא חוטבי עצים ושואבי מים לעדה ולמזבח ה׳ עד היום הזה אל המקום אשר יבחר: ויהי כשמוע אדוני צדק מלך ירושלם את אשר עשה יהושע לאי ואת החרם עשה לאי כאשר עשה ליריחו ולמלכה כן עשה לעי וישבי גבעון עשו שלום עם ישראל וישבו בקרבם: ויראו כי עם רב הוא גבעון וכאחת הערים המלוכה כי גדולה היא מאי כי גבורים כל אנשיה: על כן שלח אדוני צדק מלך ירושלם אל הוהם מלך חברון ואל פרם מלך ירמות ואל יפיע מלך לכיש ואל דביר מלך עגלון לאמר עלו אלי ועזרני ונכה את גבעון כי שלמה עשתה עם יהושע ועם בני ישראל: ויאספו חמשת מלכי האמרי מלך ירושלם מלך חברון מלך ירמות מלך לכיש מלך עגלון הם וכל מחניהם ויחנו על גבעון וילחמו בה: וישלחו אנשי גבעון אל יהושע אל המחנה הגלגלה לאמר אל תרף ידיך מעבדיך עלה אלינו מהר והושיענו וגו׳ כל האמרי יושבי ההר נקבצו עלינו: ויעל יהושע מגלגל הוא וכל עם המלחמה עמו כל גבורי החיל: ויאמר ה׳ אל יהושע אל תירא מפניהם כי בידך נתתים לא יעמד איש מפניך: ויבהלם ה׳ לפני ישראל ויכם מכה גדולה בגבעון וירדפם דרך מעלה בית חורון ויכם עד עזקה ועד מקדה: ויהי בנסם מפני ישראל והם במורד בית חורון וה׳ השליך עליהם אבנים גדלות מן השמים עד עזקה וימתו רבים אשר מתו באבני הברד אשר מתו בחרב בני ישראל: אז ידבר יהושע לה׳ ביום תת ה׳ את האמרי לפני בני ישראל ויאמר לעיני ישראל שמש בגבעון דום וירח בעמק אילון: ויום לא היה כמהו לפניו ואחריו אשר שמע ה׳ בקול איש כי ה׳ נלחם לישראל: וישב יהושע וכל ישראל עמו אל המחנה הגלגלה: וינסו החמשת המלכים האלה וימלטו אל המערה במקדה: ויגדו ליהושע לאמר נמצאו החמשת המלכים נסתרים במערה במקדה: ויאמר יהושע גלו פתח המערה ושימו עליה אנשים לשמרם: ואתם אל תעמדו רדפו אחר אויביכם ונחתם באחריהם אל תתנו להם לבוא אל עריהם כי נתנם ה׳ אלהיכם בידכם: ויהי כאשר כלה יהושע וכני ישראל להכותם מכה רבה עד תמם ושרידים מהם ויבאו בעיר מבצרתם: וישב כל העם אל המחנה אל יהושע במקדה שלום לא חרץ לשון אל כל בני ישראל: ויאמר יהושע פתחו את פי המערה הזאת והוציאו אלי מן המערה את החמשת המלכים האלה: ויעשו כן ויוציאו אליו את החמשת המלכים האלה מן המערה את מלכי ירושלם מלך חברון מלך ירמות מלך לכיש מלך עגלון: ויהי כהוציא את המלכים האלה אל יהושע ויקרא יהושע לכל איש ישראל ויאמר אל קציני אנשי המלחמה אשר הלכו עמו קרבו שימו את רגליכם על צוארי המלכים האלה ויקרבו וישימו את רגליהם על צוארם: ויאמר אלהם יהושע אל תיראו ואל תחתו חזקו ואמצו כי כה יעשה ה׳ לכל אויביכם אשר אתם נלחמים אתם: ואחרי כן הכם יהושע ויהרגם ויתלם חמשה עצים ויהיו תלויים על העצים עד הערב: ויהי לעת בא השמש צוה יהושע ויורידו אותם מעל העצים וישלכו אותם אל המערה אשר נחבאו שם וישימו אבנים גדלות על פי המערה עד עצם היום הזה: ואת מקדה לקח יהושע ביום ההוא ויכם לפי חרב ואת מלכה החרים אותם ואת כל נפש אשר בה לא השאיר שריד ויעש למלך מקדה כאשר עשה למלך יריחו: ויעבר יהושע וכל ישראל עמו ממקדה חברונה ויפנו אל לבנה וילחם בלבנה: ויתן ה׳ גם אותה ביד ישראל ואת מלכה ויכם לפי חרב ואת כל נפש אשר בה לא השאיר בה שריד ויעש למלכה כאשר עשה למלך יריחו: ויעבר יהושע וכל ישראל עמו מלבנה לכישה ויחן עליה וילחם בה: ויתן ה׳ את לכישה ביד ישראל וילכדה ביום השני ויכם לפי חרב ואת כל נפש אשר בה ככל אשר עשה ללבנה: אז עלה הורם מלך גזר לעזור ללכישה ויכם יהושע עד בלתי השאיר לו שריד: ויעבר יהושע מלכישה ועגלונה וכל ישראל עמו חברונה ויפנו אל דבירה וילחם בה: ויתן ה׳ את דבירה ואת מלכה ואת כל ערי לבנה ביד ישראל ויכם לפי חרב ואת כל נפש אשר בה לא השאיר בה שריד ככל אשר עשה לחברון ככל אשר עשה לדבירה ולמלכה כאשר עשה ללבנה ולמלכה: ויכם יהושע מקדש ברנע ועד עזה ואת כל ארץ גשן עד גבעון: ואת כל המלכים האלה ואת ארצותם לכד יהושע בפעם אחת כי ה׳ אלהי ישראל נלחם לישראל: וישב יהושע וכל ישראל עמו אל המחנה הגלגלה: ויהי כשמעם יבין מלך חצור שלח אל יובב מלך מדון ואל מלך שמרון ואל מלך אכשף: ואל המלכים אשר מצפון בהר ובערבה נגב כנרות ובשפלה ובנפות דור מכנען: ואל הכנעני ממזרח וממערב והאמרי והחתי והפרזי והיבוסי בהר ואל החוי תחת חרמון בארץ המצפה: ויצאו הם וכל מחניהם עמם עם רב כחול אשר על שפת הים לרב וסוס ורכב מאד מאד: ויתועדו כל המלכים האלה ויבאו ויחנו יחדו על מי מרום להלחם עם ישראל: ויתן אותם ה׳ ביד ישראל ויכום וירדפום עד צידון רבה ועד מסרפות מים ועד בקעת מצפה מזרחה ויכום עד בלתי השאיר להם שריד: ויעש להם יהושע כאשר אמר לו ה׳ את סוסיהם עקר ואת מרכבותיהם שרף באש: ויפן יהושע בעת ההיא וילכד את חצור ואת מלכה הכה בחרב כי חצור לפנים הראש לכל הממלכות האלה: ויכו את כל הנפש אשר בה לפי חרב החרם לא נשאר כל נשמה ואת חצור שרף באש: ואת כל ערי המלכים האלה ואת כל מלכיהם לכד יהושע ויכם לפי חרב החרים אותם כאשר צוה משה עבד ה׳: רק כל הערים העומדות על תלם לא שרפם ישראל זולתי את חצור לבדה שרף יהושע: וכל שלל הערים האלה ובהמה בזזו בני ישראל לעצמם רק את כל האדם הכו לפי חרב עד השמידם אותם לא השאירו כל נשמה: כאשר צוה ה׳ את משה עבדו כן צוה משה את יהושע וכן עשה יהושע לא הסיר דבר מכל אשר צוה ה׳ את משה: ויכה יהושע את כל הארץ ההר והנגב וכל ארץ השפלה והערבה וכל הרי ישראל ושפלתה: מהר חלק העולה שעירה ועד בעל גד בבקעת לבנון תחת הר חרמון את כל מלכיהם לכד ויכם וימיתם: ימים רבים עשה יהושע את המלחמות האלה: לא היתה עיר השלימה את בני ישראל כי אם החוי יושבי גבעון את הכל לקחו במלחמה: כי מאת ה׳ היתה לחזק את לבבם לקראת המלחמה את ישראל למען החרימם למען לא תהיה להם תחנה כי למען השמידם כאשר צוה ה׳ את משה: ויבא יהושע בעת ההיא ויכרת את הענקים מן ההר מן חברון מן דביר מן ענב ומכל הר יהודה ומכל הר ישראל את עריהם החרים אותם יהושע: לא נשאר ענקים בארץ בני ישראל רק בעזה בגת ובאשדוד נשארו: ויקח יהושע את כל הארץ ככל אשר דבר ה׳ אל משה ויתנה יהושע לנחלה לישראל כמחלקתם לשבטיהם והארץ שקטה מלחמה: ואלה מלכי הארץ אשר הכו בני ישראל וירשו את ארצם בעבר הירדן מזרחה משעלי ארנון ועד הר חרמון וכל ערבה מזרחה: סיחון מלך האמרי אשר יושב בחשבון ומושל מערוער אשר על שפת נחל ארנון ותוך הנחל וחצי הגלעד ועד נחל יבק גבול בני עמון: וערבה עד ים כנרת מזרחה ועד ים הערבה ים המלח מזרחה דרך בית הישמות ומתימן תחת אשדות הפסגה: וגבול עוג מלך הבשן משארית הרפאים המלך בעשתרות ובאדרעי: ומשל בהר חרמון ובסלכה ובכל הבשן עד גבול הגשורי והמעכתי וחצי הגלעד גבול סיחון מלך חשבון: משה עבד ה׳ ובני ישראל הכו אותם ויתן משה עבד ה׳ את הארץ לנחלה לראובני ולגדי ולחצי שבט המנשי: ואלה אשר נחל יהושע ובני ישראל בעבר הירדן ממערב אשר נתן להם יהושע בגלגל את כל מלכי הארץ ואת כל ארצם: ויהי בהיות יהושע בירחו ויאמר אליו מלאך ה׳ אנכי שר צבא ה׳ עתה באתי ויאמר יהושע אל מלאך ה׳ מה אדני מדבר אל עבדו: ויאמר שר צבא ה׳ אל יהושע של נעלך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עומד עליו קדש הוא ויעש יהושע כן: ואת יריחו סגר ומסגר מפני בני ישראל איש לא יצא ואיש לא יבא: ויאמר ה׳ אל יהושע ראה נתתי בידך את יריחו ואת מלכה גבורי החיל: וסבותם את העיר כל אנשי המלחמה הקיפו את העיר פעם אחת כה תעשה ששת ימים: ושבעה כהנים ישאו שבעה שופרות היובלים לפני הארון וביום השביעי תסבו את העיר שבע פעמים והכהנים יתקעו בשופרות: והיה כמשך בקרן היובל כשמעכם את קול השופר יריעו כל העם תרועה גדולה ונפלה חומת העיר תחתיה ועלו העם איש נגדו: ויקרא יהושע בן נון אל הכהנים ויאמר אלהם שאו את ארון הברית וכהנים שבעה ישאו שבעה שופרות היובלים לפני ארון ה׳: ואל העם אמר עברו ונקפו את העיר וחלוץ עבר לפני ארון ה׳: ויהי כדבר יהושע אל העם וישבעה הכהנים נשאו שבעה שופרות היובלים לפני ה׳ עברו ותקעו בשופרות וארון ברית ה׳ הלך אחריהם: וחלוץ הלך לפני הכהנים תוקעים בשופרות ומאסף הלך אחרי הארון הלוך ותקוע בשופרות: ואל העם צוה יהושע לאמר לא תריעו ולא תשמיעו את קולכם ולא יצא כל דבר מפיכם עד יום אמרי אליכם הריעו והריעתם: ויסב את ארון ה׳ העיר הקיף פעם אחת ויבאו המחנה ויליניו במחנה: ויהושע השכים בבקר וישאו הכהנים את ארון ה׳: ושבעה הכהנים נשאים שבעה שופרות היובלים לפני ארון ה׳ הלוך והתקעו בשופרות וחלוץ עבר לפניהם ומאסף הלך אחרי ארון ה׳

:ܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗ ܕܒܪܝܫܐ [3]ܟܝ ܠܐ ܐܦ [2]ܬܢ [1].ܐܚܕ
.ܐܬܝ ܕܐܠ ܡ. ܠܗ ܡܕܒ ܡܠܝܐ .[4],ܡܐܡܝܢ ܟܝܢܐ
ܡܢ ܐܢܫ ܐܡܪ ܐܝܟ :ܡܐܠܐ ܕܚܝ ܐܠܗ ܐܡܪ ܐܝܟ
,ܡܐܠ ܒܗ ܐܫܟܚܢ ܐܢܐ ܒܪܝܫܐ ܐܒܕ ܐܡܠܟ
ܐܢܐ .ܐܡܪ ,ܡܐܡܝܢ ܐܡܠܟ ܟܝܢܐ .ܕܐܒܪ 5
.ܕܒܪ ܠ ܒܟܐ ܡ ,ܡܐܡܝܢ ܟܝܢܐ :ܡܐܡܝܢ ܟܝܢܐ Dfol.10a.
:ܡܐܠܐ ܡܐܠܐ :ܕܒܪ ܒ ܡܐܒܕ ܒܟ :ܐܡܪ
ܐܡܪ ܐܢܐ ܕܐܠ ܐܦ ܐܡܪ .ܒܝ ܐܡܪ ܐܠ ܡ
:ܐܡܪ ܐܢܐ ܕܐܠ ܐܦ [5]ܐܬܐ ܡ ܐܢܐ .ܟܝܢܐ ܕܒܪ
ܐܡܪ .:ܐܫܬܘܝܬܐ ܐܦ [6]ܐܡܪ :ܐܡܪ ܐܢܐ ܐܠܦ 10
ܡ ܒܐ ܐܢܐ ܒܝ ܐܡܪ .ܫܒܥ ܐܢ ܐܡܪ ,ܡܐܡܝܢ ܐܠ ܐܡܪ
,ܡܐܡܝܢ [7]ܐܡܪ .ܒܝ ܐܡ ,ܐܡܪ :ܐܠ ܐܡܪ ,ܡܐܡܝܢ
ܐܡܪ ܐܦ ܒܟ ܐܡܪ :ܡܐܡܝ ,ܐܠ ܐܡܪ
ܠܒܫܐ ܐܡܪ ܫܡܥ .ܒܝ ܐܡ ܐܡܪ ,ܡܐܡܝܢ ܐܡܪ 15
ܐܠܗ ܐܡܪ ܐܡ ܐܡܪ ,ܡܐܒܕܢ [8]ܐܠ ܒܟ :ܡܐܠܐ
ܐܡܪ ܐܡܪ :ܡܐܡ ,ܒܕܢ ܐܡܪ ܐܠ ܐܠܦ :ܡ
ܐܠ ܐܡܪ ܐܡܪ ܒܝ ܡ ܐܡ ܐܡܪ :ܒܐܫ ܐܡܪ
ܐܡܪ ,ܡܐܒܕܢ ܐܠ :ܡ ܐܠ ,ܡܐܠܐ ܐܠ ܐܡܪ:
ܐܠ ܐܡܪ ܫܡܥ .ܒܝ ܐܡ ܐܡܪ .,ܡܐܡܝܢ ܐܡܪ 20
ܒܝ ܐܡܪ ܐܠ ܒܟ .ܡܐܠܐ .ܒܐܫ ܐܠ ܐܡ ܐܡܪ Afol.14b.
[9].ܐܡ ܡܐܡ ܐܡܪ ܡܐ :ܐܡܠ ܠ ܐܠܐ ܐܡܪ

[1] C :ܐܒܕ. [2] On the margin is written ܐܠܫ indicating that the author of the quotation is Saint Paul. [3] A ܟ. [4] Hebrews xi. 6. [5] D ܐ. [6] C ܐܦ ܐܫܬܘܝܬܐ ܐܡ. [7] CD ܫܡܥ. [8] CD ܐܠ. [9] D :ܡܐܡ.

ܐܢ ܟܡܐ .ܡܢܗܝܪ ܟܗܘܢܝܐ :ܟܠ ܥ ܟܠܐ
:ܟܗܘܢܝܐ ܒܫܘܝ ܟܗܘ : ܟܗܝܥܐ ܟܬܒ ܟܫܘܠ
.ܟܗܘܢܝܐ ܒ ܠ ܡ ܡܢܗܝܪ .ܟܫܘ ܒ ܟܝܢܝ
ܒܠܟ :ܟܡܐ ܥ ܢܗܝܪ ܟܬ ܟܠ ܐܡ [1]ܟܬܟ
C fol. 10 *a*. 5 ܟܠ :ܐ ܟ ܥ ܟܠ ܥ ܒ :ܟܝ ܟ ܟܬ
ܟܝ :ܠ ܟܗ ܟ ܟܗ :ܟ ܟ ܟ ܟ
ܥ ܒ ܟ ܟ ܟ ܟ ܟ ܟ ܟ
ܟ ܟ [2]ܟ ܐ ܟ ܟ :ܟ ܟ
:ܐ ܟ ܟ ܟ ܟ :ܟ ܟ ܟ
D fol. 10 *b*. 10 ,ܒ ܟ ܟ ܟ ܟ ܟ ܟ ܟ
:ܟ ܟ ܟ ܟ ܟ ܟ ܟ
:ܟ ܟ ܟ ܟ ܟ ܟ
:ܟ ܟ ܟ ܟ ܟ ܟ
ܟ ܟ [3]ܟ :ܟ ܟ ܟ
15 ܟ ܟ :ܟ ,ܐ ܟ ܟ ܟ ܟ
ܟ ܟ :[4]ܟ ܟ ܟ ܟ
ܟ ܟ [5]ܟ . ܟ ܟ ܟ
ܟ [6]ܟ ܟ ܟ . ܟ ܟ ,ܟ
ܟ ܟ ܟ ܟ . ܟ ܟ ܟ ܟ
20 ܟ ܟ ܟ ܟ [7]ܟ ܟ ܟ . ܟ
ܟ ܟ ܟ [8]:ܐ ܟ
ܟ ܟ :ܟ ܟ ܟ ܟ

[1] D ܟ ܟ. [2] D omits ܟ. [3] D ܟ ܟ.
[4] A ܟ. [5] St. Matthew xix. 14. On the margin is written ܟ indicating that this quodation is to be found in the Gospels. [6] A ܟ. [7] CD ܟ. [8] St. Mark x. 15.

לעלה .ניחחרה רמלר לי לו רלי חעל לחעלמם
,מעבר לחי רלחה חעל רגעלי בר ,מעפחר רבבחי A fol.15*a*.
לחעמם ריקלף רלי .מ רגעפחיחי כחר לבר .בחיר.
.מ רלי בר בר :מפחה לבילר רלם .מ בחפי
.מיחיר לי כחרפם שעש כחיל רלם .מ בחחיר יחל רל 5
לי רבחי מם לר יחל רל בר .מ לבחפר חבר
.רחעלי ריחרח מם :רמש רבחיר מר רעש לרם
.ריחרח בחיר :,מעלר יחחפר ריחרח רבחי
לחעבחי ריחרח רל :רמש רבחיר מר רעש לרם
מר ,מעבחר יחחרם .מפחעיחרר לחחפר מחר C fol.10*b*.
מפחעיחרי רפלי בר בחרפר חי .מ לחלפי מחחר 15
מפחל רגחמפ :לחרי רבבי ריחר שעלר מעם לחחי.
בחבי ניחחרח חי .מחבפם ריחרח .לחעמלי רפחחר
,מעבחר [3]מילחר לחיר רבבפר רבשיי רבחיי לבחל
לחחר מחם מ .בחעפחר רפל :מחבי חלר ריחלחם חעם
.לחי [4]חבפ רגחלחי רפחחלף לבחם רעחפ .רפחי 20
[5]ניחחרחמחם ניחיר חי .מפחפלר לבחלר לחעלם לחחפר
.רגחלחי רפחחרחי .לחפחלי רפלרי ,מחבחלר
.[6]יחחרם רחיחלל מפחפלר רלילם לי יחי יחחר D fol.11*a*.

[1] D רלי. [2] CD מחבי חבחפר. [3] D רחילחר.
[4] C לחפר. [5] CD ניחחרחמחם חי. [6] On the margin is written לחחלחר.

ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܒܫܘܠܡ̈ܐ ܐܢ ܐܢܬ ܗܘ ܕܐܬܐ ܐܘ ܠܚܘܪ̈ܢܐ ܢܣܒܪ ܠܢ׃

ܘܐܡܪ ܠܗ ܝܫܘܥ ܐܦ ܐܢܬ ܐܡܪ ܠܗ ܐܝܟ ܕܐܢܐ ܐܡܪ ܐܢ ܐܢܐ ܗܘ ܕܐܬܐ ܐܘ ܐܚܪܢ ܢܣܒܪ ܠܢ׃

ܘܐܡܪ ܠܗ ܫܡܥܘܢ ܒܪ ܝܘܢܐ ܐܦ ܐܢܬ ܐܡܪ ܠܗ ܐܝܟ ܕܐܢܐ ܐܡܪ ܐܢ ܐܢܐ ܗܘ ܕܐܬܐ ܐܘ ܐܚܪܢ ܢܣܒܪ ܠܢ׃

ܘܐܡܪ ܠܗ ܝܫܘܥ

32 אלה הדברים אשר דבר, משה אל כל ישראל

---

1 AC omit הדבר, D omits ים. 2 A משה אל בני ישראל 3 C אלהיכם אשר צוה 4 A הרים. 5 C הרשעים 6 CD הוא. 7 CD ה׳.

משה את התורה הזאת לאמר. משה היה כותב את התורה הזאת ונותן אותה אל הכהנים בני לוי הנושאים את ארון ברית יהוה וגו׳ ואל כל זקני ישראל׃ ויצו משה אותם לאמר מקץ שבע שנים במועד שנת השמטה בחג הסכות׃ בבוא כל ישראל לראות את פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר תקרא את התורה הזאת נגד כל ישראל באזניהם׃ הקהל את העם האנשים והנשים והטף וגרך אשר בשעריך למען אשר ישמעו ולמען אשר ילמדו ויראו את יהוה אלהיכם ושמרו לעשות את כל דברי התורה הזאת׃ ובניהם אשר לא ידעו ישמעו וילמדו ליראה את יהוה אלהיכם כל הימים אשר אתם חיים על האדמה אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה׃ ויאמר יהוה אל משה הנה קרבו ימיך למות קרא את יהושע והתיצבו באהל מועד ואצונו ויתיצב משה ויהושע ויתיצבו באהל מועד׃ וירא יהוה באהל בעמוד ענן ויעמד עמוד הענן על פתח האהל׃ ויאמר יהוה אל משה הנה אתה שכב עם אבתיך וקם העם הזה וזנה אחרי אלהי נכר הארץ אשר הוא בא שמה בקרבו ועזבני והפר את בריתי אשר כרתי אתו׃ ואף יחרה אפי בו ביום ההוא ועזבתים והסתרתי פני מהם והיה לאכל ומצאהו רעות רבות וצרות והאמר ביום ההוא הלא על כי אין אלהי בקרבי מצאוני הרעות האלה׃ ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא על כל הרעה אשר עשה כי פנה אל אלהים אחרים׃ ועתה כתבו לכם את השירה הזאת ולמדה את בני ישראל שימה בפיהם למען תהיה לי השירה הזאת לעד בבני ישראל׃ כי אביאנו אל האדמה אשר נשבעתי לאבתיו זבת חלב ודבש ואכל ושבע ופנה אל אלהים אחרים ועבדום ונאצוני והפר את בריתי׃ והיה כי תמצאנה אתו רעות וצרות וענתה השירה הזאת לפניו לעד כי לא תשכח מפי זרעו כי יצרו אשר הוא עשה היום בטרם אביאנו אל האדמה אשר נשבעתי׃ ויכתב משה את השירה הזאת ביום ההוא ולמדה את בני ישראל׃ ויצו את יהושע בן נון ויאמר חזק ואמץ כי אתה תביא את בני ישראל אל הארץ אשר נשבעתי להם ואנכי אהיה עמך׃ ויהי ככלות משה לכתב את דברי התורה הזאת על ספר עד תמם׃ ויצו משה את הלוים נשאי ארון ברית יהוה לאמר׃ לקח את ספר התורה הזה ושמתם אתו מצד ארון ברית יהוה אלהיכם והיה שם בך לעד׃ כי אנכי ידעתי את מריך ואת ערפך הקשה הן בעודני חי עמכם היום מרים הייתם עם יהוה וגם כי אחרי מותי׃ הקהילו אלי את כל זקני שבטיכם ושטריכם ואדברה באזניהם את הדברים האלה והעידתי בהם את השמים ואת הארץ׃ כי ידעתי את אחרי מותי כי השחת תשחתון וסרתם מן הדרך אשר צויתי אתכם וקרתה אתכם הרעה באחרית הימים כי תעשו את הרע בעיני יהוה להכעיסו במעשה ידיכם׃ וידבר משה באזני כל קהל ישראל את דברי השירה הזאת עד תמם׃

---

32 שמעו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי׃ יערף כמטר לקחי תזל כטלי אמרתי כשעירם עלי דשא וכרביבים עלי עשב׃ כי שם יהוה אקרא הבו גדל לאלהינו׃ הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא׃ שחת לו לא בניו מומם דור עקש ופתלתל׃ הליהוה תגמלו זאת עם נבל ולא חכם הלוא הוא אביך קנך הוא עשך ויכננך׃ זכר ימות עולם בינו שנות דר ודר שאל אביך ויגדך זקניך ויאמרו לך׃ בהנחל עליון גוים בהפרידו בני אדם יצב גבלת עמים למספר בני ישראל׃ כי חלק יהוה עמו יעקב חבל נחלתו׃ ימצאהו בארץ מדבר ובתהו ילל ישימון יסבבנהו יבוננהו כאישון עירו׃ כנשר יעיר קנו על גוזליו ירחף יפרש כנפיו יקחהו ישאהו על אברתו׃ יהוה בדד ינחנו ואין עמו אל נכר׃ ירכבהו על במתי ארץ ויאכל תנובת שדי וינקהו דבש מסלע ושמן מחלמיש צור׃ חמאת בקר וחלב צאן עם חלב כרים ואילי בני בשן ועתודים עם חלב כליות חטה ודם ענב תשתה חמר׃ ויישר ישורון ויבעט שמנת עבית כסית ויטש אלוה עשהו וינבל צור ישעו׃ הם קנאוני בלא אל כעסוני בהבליהם ואני אקניאם בלא עם בגוי נבל אכעיסם׃ כי אש קדחה באפי ותיקד עד שאול תחתית ותאכל ארץ ויבולה ותלהט מוסדי הרים׃ אספה עלימו רעות חצי אכלה בם׃ משוי רעב וליחמי רשף וקטב מר ושן בהמות אשלח בם עם חמת זחלי עפר׃ מחוץ תשכל חרב ומחדרים אימה גם בחור גם בתולה יונק עם איש שיבה׃ אמרתי אפאיהם אשביתה מאנוש זכרם׃ לולי כעס אויב פן יתנכרו צריהמו פן יאמרו ידינו רמה ולא יהוה פעל כל זאת׃ כי גוי אבד עצות המה ואין בהם תבונה׃ לו חכמו ישכילו זאת יבינו לאחריתם׃ איכה ירדף אחד אלף ושנים יניסו רבבה אם לא כי צורם מכרם ויהוה הסגירם׃ כי לא כצורנו צורם ואיבינו פלילים׃ כי מגפן סדם גפנם ומשדמת עמרה ענבמו ענבי רעלות אשכל מרורות למו׃ חמת תנינם יין וראש פתנים אכזרי׃ הלוא הוא כמון עמדי חתום באוצרותי׃ לי נקם ושלם לעת תמוט רגלם כי קרוב יום אידם וחושו עתדות למו׃ כי ידין יהוה עמו ועל עבדיו יתנחם כי יראה כי אזלת יד ואפס עצור ועזוב׃ ואמר איה אלהימו צור חסיו בו׃ אשר חלב זבחימו יין נסכימו ישתו על יקומו ויעזרכם יהי עליכם סתרה׃ ראו עתה כי אני אני הוא ואין אלהים עמדי אני אמית ואחיה מחצתי ואני ארפא ואין מידי מציל׃ כי אשא אל שמים ידי ואמרתי חי אני לעולם׃ אם שנותי ברק חרבי ותאחז במשפט ידי אשיב נקם לצרי ולמשנאי אשלם׃ אשכיר חצי מדם וחרבי תאכל בשר מדם חלל ושבי מראש פרעות אויב׃ הרנינו גוים עמו כי דם עבדיו יקום ונקם ישיב לצריו וכפר אדמתו עמו׃ ויבא משה וידבר את כל דברי השירה הזאת באזני העם הוא והושע בן נון׃ ויכל משה לדבר את כל הדברים האלה אל כל ישראל׃ ויאמר אליהם שימו לבבכם לכל הדברים אשר אנכי מעיד בכם היום אשר תצוום את בניכם לשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת׃ כי לא דבר ריק הוא מכם כי הוא חייכם ובדבר הזה תאריכו ימים על האדמה אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה׃ ויאמר יהוה אל משה בעצם היום הזה עלה אל הר העברים הזה הר נבו אשר בארץ מואב אשר על פני ירחו וראה את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל לאחזה׃ ומת בהר אשר אתה עלה שמה והאסף אל עמיך כאשר מת אהרן אחיך בהר ההר ויאסף אל עמיו׃ על אשר מעלתם בי בתוך בני ישראל במי מריבת קדש מדבר צן על אשר לא קדשתם אתי בתוך בני ישראל׃ כי מנגד תראה את הארץ ושמה לא תבוא אל הארץ אשר אני נתן להם בני ישראל׃ וזאת הברכה אשר ברך משה איש האלהים את בני ישראל לפני מותו׃ ויאמר יהוה מסיני בא וזרח משעיר למו הופיע מהר פארן ואתה מרבבת קדש מימינו אשדת למו׃ אף חבב עמים כל קדשיו בידך וכלו תכו לרגלך נשא מדברתיך׃ תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב׃ ויהי בישרון מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל׃ יחי ראובן ואל ימת ויהי מתיו מספר׃ וזאת ליהודה ויאמר שמע יהוה קול יהודה ואל עמו תביאנו ידיו רב לו ועזר מצריו תהיה׃ וללוי אמר תמיך ואורך לאיש חסידך אשר נסיתו במסה תריבהו על מי מריבה׃ האמר לאביו ולאמו לא ראיתיו ואת אחיו לא הכיר ואת בניו לא ידע כי שמרו אמרתך ובריתך ינצרו׃ יורו משפטיך ליעקב ותורתך לישראל ישימו קטורה באפך וכליל על מזבחך׃ ברך יהוה חילו ופעל ידיו תרצה מחץ מתנים קמיו ומשנאיו מן יקומון׃ לבנימן אמר ידיד יהוה ישכן לבטח עליו חפף כל היום ובין כתפיו שכן׃ וליוסף אמר מבורכת יהוה ארצו ממגד שמים מטל ומתהום רבצת תחת׃ וממגד תבואת שמש וממגד גרש ירחים׃ ומראש הרי קדם וממגד גבעות עולם׃ וממגד ארץ ומלאה ורצון שכני סנה תבוא ברכה ליוסף ולקדקד נזיר אחיו׃ בכור שורו הדר לו ותאי ראם קרניו בהם עמים יחד יגח אפסי ארץ והם רבבות אפרים והם אלפי מנשה׃ ולזבולן אמר שמח זבולן בצאתיך ויששכר באהליך׃ עמים הר יקראו שם יזבחו זבחי צדק כי שפע ימים יינקו ושפוני טמוני חול׃ ולגד אמר ברוך מרחיב גד כלביא שכן וטרף זרוע אף קדקד׃ וירא ראשית לו כי שם חלקת מחוקק סופן ויתא ראשי עם צדקת יהוה ומשפטיו עם ישראל׃ ולנפתלי אמר נפתלי שבע רצון ומלא ברכת יהוה ים ודרום ירשה׃ ולאשר אמר ברוך מבנים אשר יהי רצוי אחיו וטבל בשמן רגלו׃ ברזל ונחשת מנעלך וכימיך דבאך׃ אין כאל ישרון רוכב שמים בעזרך ובגאותו שחקים׃ מעונה אלהי קדם ומתחת זרעות עולם ויגרש מפניך אויב ויאמר השמד׃ וישכן ישראל בטח בדד עין יעקב אל ארץ דגן ותירוש אף שמיו יערפו טל׃ אשריך ישראל מי כמוך עם נושע ביהוה מגן עזרך וחרב גאותך ויכחשו אויביך לך ואתה על במותימו תדרך׃

---

1 C ראשי. 2 A ויהושע. 3 C ויאמר. 4 A ויהי. 5 C ויאמר. 6 CD ה׳. 7 CD ה׳.

:רוזיחרס רשמי רכסס לפמ ריפ זנ: רשכסס
.פמלכ לללס רכסיס נל: ריל שיר רסיעיר רסכסנס
.פמנכסי ל סרפ רנוש מ [1]מלמיחרס רסכסיס
רסלס מ שרכיר רסיס נל: ינל רסיעס ריפ
[2].רכסס: נל פיכס ריסיס מ [3]מפיכס מיר
רסלסכס .כיעיר מלכס רפ: ינל רסיעס ריפ
Afol.16b. .כיעיר מלכס .ריפ מלכס: רשמי רכסס: מלפיר ריפ
Cfol.11b. .כיעיר מלכס [4].כיעיר מלכס .כיעיר מלכס
מלס .מנכס ריסיל לינל מלכס .לכסמיל מלכס
רכנס סר: כיעיר מ רסיעיכס: כיעיר רסיר רכנס
מלכס .סמ רכיעיר מלס רמיר .מ רכנכס ריפ
רמס .,מסיסיר מלס ,מסיסיר ריעיר ליעיר לנס .סמ רכנס
כיעיר רסיכיר ,מיר זנ: מנכס מכיעיר זנסיכיר
.ריעיכיר מ זנס .כיעיר [5].כיעיר מיר ,מיר: ריפ מיר
.מסיסיר רכנסס זנסיכיר: ריפיס מ מלכיכיר רמס

1 CD מלכיכיר. 2 Isaiah vi. 2. 3 Ezekiel i. 4—24.
4 A מכיעיר. 5 A מכיעיר.

34 עזרא ירמיהו לחג׳, סלומסה. כתיבתו ס.

כתיבתו כתב־יד־שלמה ירמיהו כלי תוכחה: לשה A fol.176*a*.
עלמה כתיבת־יפה ברוח: אלה כף זה כתוב ירמיהו לי 15
ירמה שלום. כתיבתו אלהים, מוסר. אל אני
שלומה מזמליהם ירמיה כתיבת נאום לפניהם אל

---

1 CD עזרא. 2 A עזרא. 3 A אלוהים. 4 D
אל. 5 D אל חכמה.

כתיבתו כתב־יד־שלמה ירמיהו כלי תוכחה: לשה
עלמה כתיבת־יפה ברוח: אלה כף זה כתוב ירמיהו לי 15
ירמה שלום. כתיבתו אלהים, מוסר. אל אני
שלומה מזמליהם ירמיה כתיבת נאום לפניהם אל
כתיבתו לב נקל: כתיבתל כתי־ ירא סגלים. מוסר
עזרא לב נקל: כתיבתל כתי־ ירא סגלים. מוסר
לאו ירא[5] כי, מוסר ירמיהו: כי מוסרתיכם שלם
עלמה שלום: אלה כף זה כתוב ירמיהו לי 20
ירמה שלום. כתיבתו אלהים, מוסר. אל אני

---

34 עזרא ירמיהו לחג׳, סלומסה. כתיבתו ס.

כתיבתו כתב־יד־שלמה ירמיהו כלי תוכחה: לשה A fol.176*a*.
עלמה כתיבת־יפה ברוח: אלה כף זה כתוב ירמיהו לי 15
ירמה שלום. כתיבתו אלהים, מוסר. אל אני
שלומה מזמליהם ירמיה כתיבת נאום לפניהם אל
כתיבתו לב נקל: כתיבתל כתי־ ירא סגלים. מוסר
עזרא לב נקל: כתיבתל כתי־ ירא סגלים. מוסר
לאו ירא[5] כי, מוסר ירמיהו: כי מוסרתיכם שלם
עלמה שלום: אלה כף זה כתוב ירמיהו לי 20
ירמה שלום. כתיבתו אלהים, מוסר. אל אני

תוכחה: לשה כסא לאו כסלם מוסר: אומרה ירמיה
תוכחה. אלה כלי אלהים שלום: אלה עשיה ירמיה.
אלה שיא אלהים כלי אלה עשיה: אלה לבוא ירמיה.
אלה שיא אלהים כלי אלה עשיה: אלה לבוא ירמיה.
אלה כסא תוכחה: לשה כסא לאו כסלם מוסר: אומרה
תוכחה. אלה כלי אלהים שלום: אלה עשיה ירמיה.
לשה כסא תוכחה: לשה כסא לאו כסלם מוסר: אומרה
ירמיה תוכחה: זה תוכחה כתובה לשה כסא. ותרגמה
עשיה ותרגמה[4] אלה כלי תוכחה: לשה כסא לאו כסלם
אלה ירמיה כלי אלה עשיה: אלה לבוא ירמיה.
אלה כסא תוכחה: לשה כסא לאו כסלם מוסר: אומרה
תוכחה. אלה כלי אלהים שלום: אלה עשיה ירמיה.
אלה שיא אלהים כלי אלה עשיה: אלה לבוא ירמיה.
אלה כסא תוכחה: לשה כסא לאו כסלם מוסר: אומרה
ירמיה תוכחה: זה תוכחה כתובה לשה כסא. ותרגמה
תוכחה: לשה כסא לאו כסלם מוסר: אומרה ירמיה. 5
ותרגמה תוכחה: אלהים[3] ותרגמה ירמיהו כי

כתיבתו כתב־יד־שלמה ירמיהו כלי תוכחה: לשה D fol.12*a*.
עלמה כתיבת־יפה ברוח: אלה כף זה כתוב ירמיהו לי
ירמה שלום. כתיבתו אלהים, מוסר. אל אני
שלומה מזמליהם ירמיה כתיבת נאום לפניהם אל
כתיבתו לב נקל: כתיבתל כתי־ ירא סגלים. מוסר
עזרא לב נקל: כתיבתל כתי־ ירא סגלים. מוסר
לאו ירא[5] כי, מוסר ירמיהו: כי מוסרתיכם שלם
עלמה שלום: אלה כף זה כתוב ירמיהו לי 20
ירמה שלום. כתיבתו אלהים, מוסר. אל אני

---

34 עזרא ירמיהו לחג׳, סלומסה. כתיבתו ס.

:בשרה אל לה אמר אשר הזה הבית ואת הזה המקום על
דברתי אשר כל את עליו והבאתי ואשמיע
ברכתי אל ויפנו הרעה מעשיהם מכל ישראל בית
ויחטאו לי עזבם אשר על אבותיהם את
15 אשר אלהים אחרים ויעבדו וישתחוו להם
לא: אשר שמרתמוהו לא: ותכל שתי פולמוס
בראתם ומלואם. ותברא. ונפרד[5] בי ותחפץ לה. A fol.176
אשרם: ויעשה ויתמם[6]
אלהיכם ויתן[7] אשר ופחד לה תחפץ[8]
ויהיה ויתן אשר ברכה ותהי ...ב
20 ותבואנה: ותכל לכו ויהי שכן פולמוס: ותשמה ויבא

1 CD ותברא ויפרד. 2 A פולמוס אשרם. 3 CD omit ומלואם.
4 A שתי sic. 5 Hebrews xi. 6. 6 CD omit לה. 7 A ותמם.
8 CD ותחפץ ויתמם בה.

ותשמרתמוהו: אשר את ויעבדו לכה: אשר ויתמם:
דברתי לכם ואשמיע ויפנו מכל ישראל: אשר ויתמם
כלה: ותכל כלמנה נתתיך שתי[4] את אשתותם ותשבו:
אשר את ופחד לכם שת את ותחפץ ותהי:
15 אשר את ויתמם ויתן ותשמרתמוהו: אשר שם ויבא
לי: את שתיכם לפה לי: ותכל שתי שת פולמוס
בראתם ומלואם. ותברא. ונפרד[5] בי ותחפץ לה. A fol.176
אשרם: ויעשה ויתמם[6]
אלהיכם ויתן[7] אשר ופחד לה תחפץ[8]
ויהיה ויתן אשר ברכה ותהי ...ב
20 ותבואנה: ותכל לכו ויהי שכן פולמוס: ותשמה ויבא

1 CD ותברא ויפרד. 2 A פולמוס אשרם. 3 CD omit ומלואם.
4 A שתי sic. 5 Hebrews xi. 6. 6 CD omit לה. 7 A ותמם.
8 CD ותחפץ ויתמם בה.

1 A ملكه. 2 C مسقيمه. 3 D حرف. 4 A كلل. 5 CD عرف. 6 CD omit ملحدي. 7 Romans x. 17. 8 D ميخ. 9 C مطلمه. 10 A مدعشكه ايسكه.

مدعشكه ايكلمه: مدعشكه ايكلحه دلؤل حش: ولحتوح
ميمؤ لحؤ ح ميكلمه: حسدعشكه ايكلمه مؤلح سد.

لعمه. وحلل موكه ميخؤ ملحدي[6] مملحه[7] ايمدحشكه
ح حتحد ميؤكه ش،: وحتحد ميؤكه ح حلكه ايكلمه: 15
ح حتحد ميؤكه لحؤ ايحلكه ميلح[8] مملحه: ايمحطمه[9]
لمنحشكه. وحا: ملح ش، مدحشكه حكوحد ميحدي
ح ح ميكلمه حؤحم: ميكه ميهؤحطه مسه وميؤهطلحه
لمه ح مدحشكه لكسشكه. وحتحشه مدعشكه[10] ايحدي
ش، ايمح ش، حكوحد ميهؤحطه ل وملحلمه: ومكه A fol. 18 a. 20

---

1 A ملكه. 2 C مسقيمه. 3 D حرف. 4 A كلل.
5 CD عرف. 6 CD omit ملحدي. 7 Romans x. 17.
8 D ميخ. 9 C مطلمه. 10 A مدعشكه ايسكه.

---

36 ميحه ايمحشؤ لحؤ، ملحلمه. حمحشؤ ٠د.

عنقلحمه،. وححلل لحؤ ح مكه مدحدي ؤيلمه.
ايمحشؤ: لمه لحؤ ميمي ايلكيح حدؤ ح ملحي كيؤيمي. cfol.12b.
ح حدحد ميؤي ش،: وحدحد ميؤي ح حلكه ايكلمه:
ميحؤ لحؤ ح ميلكه: حسدعشكه ايكلمه مؤلح سد.
كوحد ميؤ ملحي لحؤ ح مكه ميهؤحطه، ميحه ايه
ح حدحد ميؤكه لحؤ ايحلكه ميلح[8] مملحه: ايمحطمه[9]
لمنحشكه. وحا: ملح ش، مدحشكه حكوحد ميحدي
ح ح ميكلمه حؤحم: ميكه ميهؤحطه مسه وميؤهطلحه
لمه ح مدحشكه لكسشكه. وحتحشه مدعشكه[10] ايحدي
ش، ايمح ش، حكوحد ميهؤحطه ل وملحلمه: ومكه A fol. 18 a. 20

ברי ויהי פתרוי[6] וידלף ויבריחם. דשרטטף לוי
שלוחף תשם. ותרתיף ברשלי. ובילף ברפלחתם.

---

1 Corinthians i. 21. 2 C omits פולמוסה. 3 A
ברתרוי. ברלל 4 A אלהף ברלמף. 5 St שטף דו: ברלל

Matthew xvii. 20. 6 BC פתרוי.

ויבריחם ברלל ויתרתיך[3] ברשלי. ולבוי בי עזרם דשי
פולמוסה ברלל ויתרתיך ברלמף. ותרתיף לי
ולמוחי שרי ויעזיב ברפי ובוי. ותרתיף לי
ונחמולי .... דשרטטף ברלף. ולי עפי לי ברתיף.
ובל שוי פל ברתיף בי שלי ויתרטטף ברוי: 20

ברלל ויתרתיף ברלמף. ובילף בי עזרם דשי 5
שלוחף תשם. ותרתיף לי דשרטטף ברלף. ובילף
ויתרתיף ברלמף. ותרתיף לי דשרטטף ברלף.
ברלל ויתרתיף ברלמף. ובילף בי עזרם דשי
ברפלחתם ברלף. ולי עפי לי ברתיף. ובילף 10
ובל שוי פל ברתיף בי שלי ויתרטטף ברוי:
בי חוכף ברלמף לי: ברשלי תיב, לטף לשמוחי[2]

---

37 ...ב ויתרתיף לכוי, פולמוסה. ברתרוי

ⲙⲡⲉⲓⲱⲧ ⲛⲁⲓ ⲛⲉⲙ ⲡⲉⲕⲙⲁ ⲛⲉⲙ ⲡⲉⲕⲣⲱ ⲛⲉⲙ ⲡⲉⲕⲥⲱⲙⲁ ⲛⲉⲙ ⲡⲉⲕⲛⲟⲩⲥ ⲛⲉⲙ ⲡⲉⲕⲙⲁⲩ ⲛⲉⲙ ⲡⲉⲕⲣⲁⲛ ⲛⲉⲙ ⲡⲉⲕⲙⲁⲣⲧⲩⲣⲟⲥ ⲛⲉⲙ ⲡⲉⲕⲉⲣⲏⲩ ⲛⲉⲙ ⲡⲉⲕⲉⲣⲙⲏⲛⲉⲩⲧⲏⲥ ⲛⲉⲙ ⲡⲉⲕⲙⲁⲑⲏⲧⲏⲥ ⲛⲉⲙ ⲡⲉⲕⲥⲩⲛⲉⲣⲅⲟⲥ ⲛⲉⲙ ⲡⲉⲕⲥⲩⲛⲇⲟⲩⲗⲟⲥ ⲛⲉⲙ ⲡⲉⲕⲥⲩⲛⲧⲁⲝⲓⲱⲧⲏⲥ ⲛⲉⲙ ⲡⲉⲕⲥⲩⲛⲧⲣⲟⲫⲟⲥ ⲛⲉⲙ ⲡⲉⲕⲥⲩⲛⲕⲗⲏⲣⲟⲛⲟⲙ

מטבש בזה רלו שלר רבתה ,מחלהו .[1]זכר
לם. מלם מרגל רל שלר זמלהו רלל זמלהו רלו:
C fol.13*b*. .מחלהר מחלהו .ריה: מחלהר רלו מלחלו
מהו .בזה רלל ,מחלהו בזלהפ .ריה. זמלהו
A fol. 19 *a*. 5 ,מהב זמחלה לפ .רבתה רשלר רשהב
רבזה מחלהר רלו מלהו :רשתבזה רשתהו
רבמהפו רשלתב מחלהר מלהו :רמלהו רשזבב
רלו שם שלר מלהו בזה רלו :רמלהו רשמב
רשתלתו שלר ,ם :מהבו לתלב :מזהב מחלהר
10 :מהב מלתב מחבפ מחלהר מלהו .מהב ריהש
.ת מזהב מחלהר רלו שם שלר :מחלהבר מחבפו
[2]זהפ רל בזהב .מחזתב רשהבתר זתלב
מחלהב זהפ .מלר שיתלב מלב זהפ :מחלהר
מהב זהב .מלר שיתלב מחלהר רלו שם שלר :
15 מחלהב מלזר זהפ .ת מחלהר רלו שם שלר
רשהו זהפ .מחלהר רשלב בשלהמל :רשתב
ת רישהזפו .שם רשהזבו ריהב רל :רשהזב
בזה רשלב ,מהבתר [3]רלו שלר :רשלהו מהבב מה
.מה ריהו ,מהבתר מלהר זכו לתלב .מהבתר
20 לשם :רשהב מלב מחבפר מלב זכו שלר
מחב :רשהב מלב מחבפר מלב זכו שלר
מקר לחפל מקרפ .מת רשהב מלב מחבפר
Dfol.14*a*. :רשהבב מחלהם ריהו רשהבש רלו .רשבתב מחב
רשהל זה רזהבב .רשהלב מחלהב רשבתבו .

[1] Isaiah xl. 17. [2] CD זהפ. [3] CD רל.

ⲙⲛ̀ⲧⲣⲉϥⲥⲱⲧⲉⲙ ⲛ̀ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲉ ⲡⲓⲙⲁ ⲉⲧⲣⲉϥⲛⲁⲩ ⲉ̀ⲣⲟϥ ⲙ̀ⲡⲉϥⲣⲁⲛ ⲙ̀ⲡⲉϥⲛⲟⲩϯ ⲙ̀ⲡⲉϥⲙⲁⲓⲁ ⲙ̀ⲡⲉϥⲙⲁⲣⲧⲩⲣⲟⲥ ⲙ̀ⲡⲉϥⲙⲁⲓⲁ ⲙ̀ⲡⲉϥⲙⲁⲣⲧⲩⲣⲟⲥ ⲛ̀ⲧⲉ ⲡⲓⲙⲁ ⲉⲧⲣⲉϥⲛⲁⲩ ⲉ̀ⲣⲟϥ ⲙ̀ⲡⲉϥⲣⲁⲛ ⲙ̀ⲡⲉϥⲛⲟⲩϯ

فمار مىدىشىڭار ئەرەپ ئارلىق ئىشلەپچىلىك ئىلى چارە.

---

1 A ئېتىلار ئاتلىرى ۋىلايىتى. 2 A omit ش. 3 A ئېتىلار ئاتلىرى. 4 A ئىشلەپچىلىك. 5 CD سېلىق. 6 A ئىلىمىز ئېتىلىدۇ.
F

چارە قىلىڭ: ئەگەر سېلىق يىغقۇچىلار ئۆز ۋەزىپىسىگە سەل قارايدىغان بولسا، ئۇلار ئۈستىدىن ئىشلەپچىلىك ئىلى ئەمەلدارلىرى ئۇلارنى جازالاپ، ئۇلارنىڭ ئورنىغا باشقا كىشىلەرنى تەيىنلەيدۇ. ئۇلار ئۆز ۋەزىپىسىگە سەل قارىغان كىشىلەرنى ئۆز ئورنىدا قالدۇرۇپ، ئۇلارنىڭ ئۈستىدىن ئىشلەپچىلىك ئىلى ئەمەلدارلىرىغا شىكايەت قىلماي

ܡܠܟܐ [1]ܫܠܡܐ. ܥܡܠܬ ܡܫܬܐ ܠܗ ܒܝܬ ܡܩܕܫܐ ܡܢ
ܫܘܡ ܡܠܟ ܒܝ ܫܠܡ: ܐܡܪ ܠܗ ܡܫܝܚܐ ܒܠܫ, ܐܡܝܢ
.ܐܡܪ ,ܐ ܡܫܝܚ ܐܢ ܫܠܡ ܡܫܝܚܐ. ܐܡܪ ܒܠܫ
:ܠܗ ܫܠܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܐܬܐ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ ܠܗ.
.ܠܗ [2]ܫܠܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܐܬܐ ܡܫܝܚܐ ܒܝ ܡܐ 5
ܫܠܝܚܐ ܕܐܬܐ ܫܠܡ ܠܐ :,ܡ ܐܬܐ ܫܠܝܚܐ
.ܫܠܡ ܟܝܢ ܐܬܐ ܡܫܝܚܐ: ܐܡܪ ܠܗ ܒܝ ܡܐ
.ܫܠ [3]ܐܠܐ ܐܝܟ ܐܬܐ. ܫܠܝܚܐ ܫܠܡ ܐܬܐ
ܐܬܐ ܫܠܡ ܫܠ ܫܠ. ܫܠ ܐܬܐ .ܫ ܐܬܐ
ܐܠܐ .ܐܟܐ ܐܡ! ܫܠ :ܐܡܪ ܠܗ ܫܠܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ 10 ܐܝܟ [4]ܐܠܐ
ܒܝ ܫܠܡ. ܐܬܐ ܫܠ ܫܠ ܐܬܐ ܫܠ ܫܠ
ܐܡܪ ܠܗ ܫܠܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ: ܐܡܪ ܠܗ ܫܠ ܫܠ
ܐܬܐ ,ܫ ܐܡܪ ܠܗ ܫܠ ܫ .ܐܬܐ ܫܠ ܫܠ ܐܬܐ
ܫܠ ܐܬܐ ,ܫ ܐܡܪ ܠܗ ,ܫ ܐܡܪ ܠܗ ,ܫ ܐܡ 15
,ܫ ܐܡ .ܐܡܪ ܠܗ [5]ܫܠ ܐܬܐ ܠܗ :,ܡ ܐܬܐ ܠܗ A fol.20b
ܐܬܐ ܫܠ :ܐܬܐ ܐܡܪ ܠܗ ܐܡܪ ܠܗ ܫ ܐܡܪ
ܐܡܪ .ܫ ,ܫ ܐܡܪ ܠܗ ܫ .ܐܬܐ ܐܡܪ ܠܗ
:ܫܠܐ ,ܫܠ ܐܡ :ܐܡܪ ܠܗ ܐܡ ܐܬܐ ܫ D fol.15a.
ܫ ܐܡܪ ܐܡ ܫ .ܐܬܐ ܫ [6]ܐܠܐ 20
:ܐܡ ܫ ܫ ,ܫ ܐܡ :ܐܡܪ ܠܗ ܫ ܫ ܐ
.ܫ ܐܡ ܫ ܐ .ܐ ܫ ܐ ܐ ܫ
ܫ ܐ ܫ ܐ ܫ ܐ ܐ ܫ ܐ ܫ ܐ.

[1] A ܫܠ. [2] C ܫ ܫ. [3] C ܐ. [4] St. Matthew xxi. 22. [5] CD ܫ ܐ. [6] CD ܐ. [7] 2 Timothy ii. 22

רנה רנית .מרחה יחנרי בש רחלחם רית
C fol.15*a*. רבחם מל לנ .יב רחלחמל .ביחת רמלרי
ר .רי:ל לשי. אב ר חב .יחלל לשי:ר רחבית ר
רל:ב רלה .רללחמה רי:ב׳ ב:יב רחלחם רחחת
רכיחת רלחרי:ר רחב יה .מחלב מחלרח ר׳ב׳ב
מחבר יכ .מחלב מחלרח ר׳ב׳ב רלכת ב׳ר׳ב׳ח
רלכת רלחרי:ר רחב יה .רללחמה רי:ב׳ ב:יב
רכיחת שבחרי:ר יה׳ב׳ב רחב יה .רחלחם
.רחלחם:ר רי:חמה׳ב רלחר רחבח׳ב :רמלרי רי:חמה׳ב
מחבר יכ .מחלב מחלרח ר׳ב׳ב רלכת ב׳ר׳ב׳ח

---

2 חלקה וינלמס, נתן[1] סלמס: לסומוס ויח[2]
3 גרע תרגמס. תרגום[3] סלוסמוס, ויתן לסויכר
ויתן לסויכר ויתן. סלוסמוס

ܐܦ ܠܐ ܡܫܟܚ ܠܗ ܒܥܠ ܒܝܬܐ ܕܐܒܘܗܝ ܘܠܐ ܒܥܠ ܒܝܬ ܐܡ ܕܐܒܘܗܝ ܐܠܐ ܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܒܪ ܐܘ ܒܪܬ ܐܘ ܐܒ ܐܘ ܐܡ ܐܘ ܐܚ ܐܘ ܐܚܬ ܐܘ ܒܥܠ ܒܝܬ ܐܘ ܒܥܠ ܒܝܬ ܐܡ ܕܐܒܘܗܝ ܐܘ ܒܥܠ ܒܝܬ ܐܚ ܕܐܒܘܗܝ ܐܘ ܒܥܠ ܒܝܬ ܐܚܬ ܕܐܒܘܗܝ ܐܘ ܒܥܠ ܒܝܬ ܒܪ ܐܚ ܕܐܒܘܗܝ ܐܘ ܒܥܠ ܒܝܬ ܒܪ ܐܚܬ ܕܐܒܘܗܝ ܐܘ ܒܥܠ ܒܝܬ ܒܪ ܒܪ ܐܚ ܕܐܒܘܗܝ ܐܘ ܒܥܠ ܒܝܬ ܒܪ ܒܪܬ ܐܚ ܕܐܒܘܗܝ ܐܘ ܒܥܠ ܒܝܬ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܐܚ ܕܐܒܘܗܝ ܐܘ ܒܥܠ ܒܝܬ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܐܚ ܕܐܒܘܗܝ ܐܘ ܒܥܠ ܒܝܬ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܐܚ ܕܐܒܘܗܝ ܐܘ ܒܥܠ ܒܝܬ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܐܚ ܕܐܒܘܗܝ ܐܘ ܒܥܠ ܒܝܬ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܐܚ ܕܐܒܘܗܝ ܐܘ ܒܥܠ ܒܝܬ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܐܚ ܕܐܒܘܗܝ ܐܘ ܒܥܠ ܒܝܬ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܐܚ ܕܐܒܘܗܝ ܐܘ ܒܥܠ ܒܝܬ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܐܚ ܕܐܒܘܗܝ ܐܘ ܒܥܠ ܒܝܬ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܐܚ ܕܐܒܘܗܝ ܐܘ ܒܥܠ ܒܝܬ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܐܚ ܕܐܒܘܗܝ ܐܘ ܒܥܠ ܒܝܬ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܐܚ ܕܐܒܘܗܝ ܐܘ ܒܥܠ ܒܝܬ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܐܚ ܕܐܒܘܗܝ ܐܘ ܒܥܠ ܒܝܬ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܒܪ ܐܚ ܕܐܒܘܗܝ ܐܘ ܒܥܠ ܒܝܬ ܒܪ

:ריחיכיר מי ריבל .מלכלעש. לעיכ מי בפי כי :ריכיכ יש כיכיכ
ינש ריכיכ כי ש .ריום ריעיכ כלילכ ריעפיכ
יל ריעפיכ .ריום לינ ,מיכיכ כי כיו :ריום
[2]ריכם .[1]ריללעינר מיכ ריכלילכ מכעיכ :כלילכ A fol.22*a*.
.ריכלל [3]בפי .מכיכ ריעיכ כלעיכ ביינ מלינל ריפ 5
ינכיכ ריכיכל ריבי [4]כלכ .מינלינר ריעיכלי .מכיכ
ריכיכ [5]ישיכ ריכי .ריכלעש ביל ,מיכיכ כלכלי .ינעלי
ינכי :[6]ריללינש ריעיכל ינכיכ ריכיכ כל .מיכיכ
[8]ינכיכ ריבלינר ריכיכ ריבל [7]ריכיכ יש כי מיניכ מלכיכ
כי ריבינ מיכ מלכיכ יש ריבלינ [9]לכיכי :ריבינל 10
ריום ינלש .ינכיכ מי ריבלינר ינל ריעיכ .ריפל
ריפינ ,מיכיכ כלכלי מי ריכיכ .מלינלינלש ,לעיכ
.ריכיכ ינכיכ מי ריעיכ .ינלינש ריבלינר כלינלינר :
.ריכיכ ינכיכ מי ריעיכ .ינלינש ריבלינר כלינלינר 20
ל [13]כבכי .ריכלינלש ריללעיכ ריכיכל כבי ריכלילכ

---

[1] St. Luke vii. 14. [2] St. Mark v. 42. [3] St. Matthew viii. 26.
[4] St. John ii. 7. [5] CD ישיכ. [6] St. Mark ix. 25. [7] St. Matthew viii. 3.
[8] A ריום ינכיכ. [9] St. Matthew viii. 3. [10] CD ריעיכ.
[11] Hebrews ii. 17. [12] CD מכינ. [13] AC מכבכי.

:ניטר יבש לכ לצפ .ניהוינטרו רהסבוכ יסמיכ יש :
יסלל יבשלטיכ ריטרט רהסבוכ :[1]ריטר לכ שוכ .רהסבוכ יבשלטיכ יסלל
ריטר ילצהר :[2]ריסמס שוכ .ינפ ריטר רהסבוכ : יסלר יבשלטיכ
D fol.16b. .,ניבכרלכ כ רבש [3]ריפהר רבש : כס ריסמס
[5] רבש סלכ פרר רבש : ריטר לכ רוכ ינהר [4]ריסמס
C fol.16b. שבס כלס שרר ריטר : ריטר לכלצס רבשר
רכס :ינ [5]רסהר שרר רהסבוכ ינ שוכ .רהסבוכ
ריבר לכבס [6].ינס כיכ יסמיכ ריטר ילכיר יבשר
A fol.22b. יסמכבכס .רהסבוכ שבס ריטר כלס שרר ינ
[10] ריטר ריכר .שבר רהסבוכ :ריטר רכשר
ריפ כס :ריבכר ינסמ כבכר :רהסבוכ ריכר
.ריטרס כלס שרר .ינפ יסמיכס :שבר יבשלטיכ
ריכ יוכ שרבכלס יכ .ריטרר [9]סל כיר
.שבכלכר [10]ריכבר רהסבוכ ינטיכ יכ שוכ .רהשר
יכ שוכ .סלפ רבשלר ריטרס ריבר ינפ כס

[1] C יסמיכ. [2] AC ריסמס Joshua x. 12. [3] A
ריפהר. [4] A ריסמ. [5] C ריכבשהר. [6] Joshua vi. 20. [7] CD
ריהשר. [8] St. Matthew xvi. 18. [9] D ינל. [10] C ניכבר.

ܕܡܬܡܟ ܒܗܘܢ ܓܒܪܐ [1]ܕܫܘܝ ܒܚܟܡܬܐ ܘܒܥܠ ܢܣܝܢ ܒܟܠ
ܙܒܢ ܘܡܬܚܫܒ ܐܢ ܟܕ ܐܬܐ ܐܠܗܐ ܠܡܫܕܐ ܕܟܘܪܣܝܗ
ܕܫܠܡ ܐܝ ܟܕ ܐܙܠ, ܐܦ ܕܡܠܟܐ ܫܠܝܡܢ [2]ܪܥܝܢ ܒܫܘܒܚܗ
ܐܢ ܫܠܚ ܠܟ ܥܒܕ ܐܠܗܐ ܠܡܫܕܐ ܕܟܘܪܣܝ: ܐܠܐ ܕܢܫܬܠܚ ܒܫܠܡ
ܐܝ ܡܬܐ ܐܙܠ ܐܦ ܐܢܐ ܠܐ ܐܙܠ ܠܡܫܕܐ ܕܟܘܪܣܝ ܐܠܐ ܐܡ [3]ܐܫܬܘܪ ܒܫܠܡ 5
ܐܠ ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܬܘܪ: ܘܐܡ ܐܬܘܪ ܒܫܠܡ ܐܠ ܡܕܝܢܬܐ
ܕܐܬܘܪ: ܐܠ ܬܗܘ ܡܫܬܡܥ ܠܟ ܕܐܙܠ ܠܡܫܕܐ ܕܟܘܪܣܝ
ܐܠ ܬܗܘ ܡܫܬܡܥ ܠܟ ܕܐܙܠ ܠܡܫܕܐ ܕܟܘܪܣܝ
ܕܐܢ ܐܙܠ ܠܡܫܕܐ ܕܟܘܪܣܝ ܠܐ ܬܫܬܡܥ ܠܟ ܕܐܙܠ ܠܡܫܕܐ ܕܟܘܪܣܝ
ܐܠ ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܬܘܪ. ܘܐܡ ܐܬܘܪ ܒܫܠܡ ܐܠ ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܬܘܪ 10
ܐܠ ܬܗܘ ܡܫܬܡܥ ܠܟ ܕܐܙܠ ܠܡܫܕܐ ܕܟܘܪܣܝ. ܘܐܡ ܐܙܠ
ܐܠ ܡܫܕܐ ܕܟܘܪܣܝ ܐܠ ܬܫܬܡܥ ܠܟ ܕܐܙܠ ܠܡܫܕܐ ܕܟܘܪܣܝ
[7]ܐܠ ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܬܘܪ. ܘܐܡ [6]ܐܫܬܘܪ ܒܫܠܡ ܐܠ ܡܕܝܢܬܐ
ܐܠ ܬܗܘ ܡܫܬܡܥ ܠܟ ܕܐܙܠ ܠܡܫܕܐ ܕܟܘܪܣܝ. ܘܐܡ [8]ܐܙܠ ܠܡܫܕܐ ܕܟܘܪܣܝ C fol.17*a*.

ܐܠ ,ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܬܘܪ ܒܫܠܡ ܐܠ ܬܗܘ ܡܫܬܡܥ ܠܟ ܕܐܙܠ A fol.23*a*.
ܕܡܬܡܟ ܒܗܘܢ ܓܒܪܐ [10]ܕܫܘܝ ܒܚܟܡܬܐ ܘܒܥܠ ܢܣܝܢ ܒܟܠ D fol.
ܙܒܢ ܘܡܬܚܫܒ ܐܢ ܟܕ ܐܬܐ ܐܠܗܐ ܠܡܫܕܐ ܕܟܘܪܣܝ 15 17*a*.
ܐܠ ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܬܘܪ. ܘܐܡ [11]ܐܙܠ ܠܡܫܕܐ ܕܟܘܪܣܝ
ܐܠ ܬܗܘ ܡܫܬܡܥ ܠܟ ܕܐܙܠ ܠܡܫܕܐ ܕܟܘܪܣܝ ܐܠ ܡܕܝܢܬܐ.
[12]ܐܫܬܘܪ ܒܫܠܡ ,ܢ: ܒܫܘܒܚܗ ܕܡܪܝ ܐܒܗܬ ,ܟ: ܐܡ ܐܬܘܪ ܒܫܠܡ
ܐܠ ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܬܘܪ. ܘܐܡ ܐܙܠ ܠܡܫܕܐ ܕܟܘܪܣܝ ܐܠ ܬܗܘ
ܡܫܬܡܥ ܠܟ ܕܐܙܠ ܠܡܫܕܐ ܕܟܘܪܣܝ ܐܠ ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܬܘܪ. 20
ܐܠ ܬܗܘ ܡܫܬܡܥ ܠܟ ܕܐܙܠ ܠܡܫܕܐ ܕܟܘܪܣܝ ܐܠ ܡܕܝܢܬܐ

---

1 CD ܕܫܘܝ ܒܚܟܡܬܐ. 2 A ܕܪܥܝܢ. 3 A ܐܫܬܘܪ. 4 CD ܐܠ ܬܗܘ ܡܫܬܡܥ ܠܟ. 5 A ܐܠ ܡܕܝܢܬܐ. 6 A ܐܫܬܘܪ. 7 C ܕܫܘܝ. 8 A ܐܙܠ. 9 C omits ܠܐ. 10 AD ܒܫܘܒܚܗ ܕܡܪܝ. 11 A omits ܠܐ. 12 CD ܐܫܬܘܪ. 13 A omits ܐܠ.

כי ביום הזה יסרו עליכם חטאתכם: ויאמר יהוה אל משה עוד אמר אל בני ישראל עורף הם
עתה הורד עדיך מעליך ואדעה מה אעשה לך: ויתנצלו בני ישראל את עדים מהר חורב:
ומשה יקח את האהל ונטה לו מחוץ למחנה הרחק מן המחנה וקרא לו אהל מועד והיה כל
מבקש יהוה יצא אל אהל מועד אשר מחוץ למחנה: והיה כצאת משה האהלה יקומו כל
העם ונצבו איש פתח אהליו והביטו אחרי משה עד בואו האהלה: והיה כבא משה האהלה
ירד עמוד הענן ועמד פתח האהל ודבר עם משה: וראה כל העם את עמוד הענן עמד פתח
האהל וקם כל העם והשתחוו איש פתח אהלו: ודבר יהוה אל משה פנים אל פנים כאשר
ידבר איש אל רעהו ושב אל המחנה ומשרתו יהושע בן נון נער לא ימיש מתוך האהל:
ויאמר משה אל יהוה ראה אתה אמר אלי העל את העם הזה ואתה לא הודעתני את אשר
תשלח עמי ואתה אמרת ידעתיך בשם וגם מצאת חן בעיני: ועתה אם נא מצאתי חן בעיניך
הודיעני נא את דרכך ואדעך למען אמצא חן בעיניך וראה כי עמך הגוי הזה: ויאמר פני
ילכו והנחתי לך: ויאמר אליו אם אין פניך הלכים אל תעלנו מזה: ובמה יודע אפוא כי
מצאתי חן בעיניך אני ועמך הלוא בלכתך עמנו ונפלינו אני ועמך מכל העם אשר על פני
האדמה: ויאמר יהוה אל משה גם את הדבר הזה אשר דברת אעשה כי מצאת חן בעיניך
ואדעך בשם: ויאמר הראני נא את כבדך: ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך וקראתי
בשם יהוה לפניך וחניתי את אשר אחן את חסד ורחמתי את אשר ארחם: ויאמר לא תוכל
לראת את פני כי לא יראני האדם וחי: ויאמר יהוה הנה מקום אתי ונצבת על הצור:
והיה בעבר כבדי ושמתיך בנקרת הצור וסכתי כפי עליך עד עברי: והסרתי את כפי וראית
את אחרי ופני לא יראו: ויאמר יהוה אל משה פסל לך שני לחת אבנים כראשנים וכתבתי
על הלחת את הדברים אשר היו על הלחת הראשנים אשר שברת: והיה נכון לבקר ועלית
בבקר אל הר סיני ונצבת לי שם על ראש ההר: ואיש לא יעלה עמך וגם איש אל יראה
בכל ההר גם הצאן והבקר אל ירעו אל מול ההר ההוא: ויפסל שני לחת אבנים כראשנים
וישכם משה בבקר ויעל אל הר סיני כאשר צוה יהוה אתו ויקח בידו שני לחת אבנים:
וירד יהוה בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה: ויעבר יהוה על פניו ויקרא יהוה
יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה
ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנים ועל בני בנים על שלשים ועל רבעים: וימהר משה
ויקד ארצה וישתחו: ויאמר אם נא מצאתי חן בעיניך אדני ילך נא אדני בקרבנו כי עם
קשה ערף הוא וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: ויאמר הנה אנכי כרת ברית נגד כל
עמך אעשה נפלאת אשר לא נבראו בכל הארץ ובכל הגוים וראה כל העם אשר אתה בקרבו
את מעשה יהוה כי נורא הוא אשר אני עשה עמך: שמר לך את אשר אנכי מצוך היום הנני
גרש מפניך את האמרי והכנעני והפרזי והחוי והיבוסי: השמר לך פן תכרת ברית ליושב
הארץ אשר אתה בא עליה פן יהיה למוקש בקרבך: כי את מזבחתם תתצון את מצבתם תשברון
ואשריו תגדעון: כי לא תשתחוה לאל אחר כי יהוה קנא שמו אל קנא הוא: פן תכרת ברית
ליושב הארץ וזנו אחרי אלהיהם וזבחו לאלהיהם וקרא לך ואכלת מזבחו: ולקחת מבנתיו
לבניך ובנתיו זנות אחרי אלהיהם והזנו את בניך אחרי אלהיהם: אלהי מסכה לא תעשה לך:

ⲙⲛⲧⲣⲉϥⲥⲱⲧⲡ ⲉⲃⲟⲗ ⲛⲁⲩ ⲛⲉⲙ ⲛⲓⲙⲁ ⲛⲓⲃⲉ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲙⲙⲁⲩ ⲉⲧⲃⲉ ⲡⲓⲣⲱⲙⲉ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲣⲉϥⲛⲁⲩ ⲉⲃⲟⲗ ⲉⲡⲓⲙⲁ

ויהי בקרבך אביון מאחד אחיך בכל שעריך בארצך אשר ה' אלהיך נתן לך לא תאמץ את לבבך ולא תקפץ את ידך מאחיך האביון׃ כי פתח תפתח את ידך לו והעבט תעביטנו דיו מחסרו אשר יחסר לו׃ השמר לך פן יהיה דבר עם לבבך בליעל לאמר קרבה שנת השבע שנת השמטה ורעה עינך באחיך האביון ולא תתן לו וקרא עליך אל ה' והיה בך חטא׃ נתון תתן לו ולא ירע לבבך בתתך לו כי בגלל הדבר הזה יברכך ה' אלהיך בכל מעשך ובכל משלח ידך׃ כי לא יחדל אביון מקרב הארץ על כן אנכי מצוך לאמר פתח תפתח את ידך לאחיך לעניך ולאביונך בארצך׃ ס

ועבד עברי או אמה ישתחרר לחפשי מעמך׃ כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ובשביעית יצא לחפשי חנם׃ אם בגפו יבא בגפו יצא אם בעל אשתו הוא ויצאה אשתו עמו׃ אם אדניו יתן לו אשה וילדה לו בנים או בנות האשה וילדיה תהיה לאדניה והוא יצא בגפו׃ ואם אמר יאמר העבד אהבתי את אדני את אשתי ואת בני לא אצא חפשי׃ והגיש אדניו אל האלהים והגישו אל הדלת או אל המזוזה ורצע אדניו את אזנו במרצע ועבדו לעלם׃ ס

וכי ימכר איש את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים׃ אם רעה בעיני אדניה אשר לו יעדה ופדה לעם נכרי לא ימשל למכרה בבגדו בה׃ ואם לבנו יעדנה כמשפט הבנות יעשה לה׃ אם אחרת יקח לו שארה כסותה ועונתה לא יגרע׃ ואם שלש אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף׃ ס

מכה איש ומת מות יומת׃ ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה׃ וכי יזד איש על רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות׃ ס

ומכה אביו ואמו מות יומת׃ וגנב איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת׃ ס

ומקלל אביו ואמו מות יומת׃ ס

וכי יריבון אנשים והכה איש את רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפל למשכב׃ אם יקום והתהלך בחוצה על משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן ורפא ירפא׃ ס

וכי יכה איש את עבדו או את אמתו בשבט ומת תחת ידו נקם ינקם׃ אך אם יום או יומים יעמד לא יקם כי כספו הוא׃ ס

וכי יריבון אנשים ונגפו אשה הרה וילדו ולא יהיה אסון ענוש יענש כאשר ישית עליו בעל האשה ונתן בפללים׃ ואם אסון יהיה ונתת נפש תחת נפש׃ ועין תחת עין שן תחת שן יד תחת יד רגל תחת רגל׃ כויה תחת כויה פצע תחת פצע חבורה תחת חבורה׃ ס

וכי יכה איש את עין עבדו או את עין אמתו ושחתה לחפשה ישלחנו תחת עינו׃ ואם שן עבדו או שן אמתו יפיל לחפשי ישלחנו תחת שנו׃ ס

וכי יגח שור את איש או את אשה ומת סקול יסקל השור ולא יאכל את בשרו ובעל השור נקי׃ ואם שור נגח הוא מתמל שלשם והועד בבעליו ולא ישמרנו והמית איש או אשה השור יסקל וגם בעליו יומת׃ אם כפר יושת עליו ונתן פדון נפשו ככל אשר יושת עליו׃ או בן יגח או בת יגח כמשפט הזה יעשה לו׃ אם עבד יגח השור או אמה כסף שלשים שקלים יתן לאדניו והשור יסקל׃ ס

וכי יפתח איש בור או כי יכרה איש בור ולא יכסנו והפל שמה שור או חמור׃ בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליהם והמת יהיה לו׃ ס

וכי יגף שור איש את שור רעהו ומת ומכרו את השור החי וחצו את כספו וגם את המת יחצון׃ או בידע כי שור נגח הוא מתמל שלשם ולא השמירנו בעליו שלם ישלם שור תחת השור והמת יהיה לו׃ ס

וכי יגנב איש שור או שה וטבחו או מכרו חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע צאן תחת השה׃ אם במחתרת ימצא הגנב והכה ומת אין לו דמים׃ אם זרחה השמש עליו דמים לו שלם ישלם אם אין לו ונמכר בגנבתו׃ אם המצא תמצא בידו השור חי שור או חמור או שה חי שנים ישלם׃ ס

כי יבער איש שדה או כרם ושלח את בעירה ובער בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם׃ ס

כי תצא אש ומצאה קצים ונאכל גדיש או הקמה או השדה כלה האש המבער את הבערה ישלם׃ ס

וכי יגנב איש מבית האיש ונשבר ומת אין לו דמים׃ אם זרחה השמש עליו דמים לו שלם ישלם אם אין לו ונמכר בגנבתו׃ ס

אם שכיר הוא יבא בשכרו׃ ס

וכי יפתה איש בתולה אשר לא ארשה ושכב עמה מהר ימהרנה לו לאשה׃ אם מאן ימאן אביה לתתה לו כסף ישקל כמהר הבתולות׃ ס

מכשפה לא תחיה׃ ס

כל שכב עם בהמה מות יומת׃ ס

הזבח לאלהים יחרם בלתי לה' לבדו׃ ס

ואת גר לא תונה ולא תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים׃ כל אלמנה ויתום לא תענון׃ אם ענה תענה אתו כי אם צעק יצעק אלי שמע אשמע צעקתו׃ וחרה אפי והרגתי אתכם בחרב והיו נשיכם אלמנות ובניכם יתומים׃ אם כסף תלוה את עמי את העני עמך לא תהיה לו כנשה לא תשימון עליו נשך׃ אם חבל תחבל שלמת רעך עד בא השמש תשיבנו לו׃ כי היא כסתו לבדה היא שמלתו לעורו במה ישכב והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני׃ אלהים לא תקלל ונשיא בעמך לא תאר׃ ס

בכורי בניך תתן לי כן תעשה לשורך לשה ימים יהיה עם אמו ביום השמיני תתנו לי׃ ס

ואנשי קדש תהיון לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו לכלב תשלכון אתו׃ ס

לא תשא שמע שוא אל תשת ידך עם רשע להיות עד חמס׃ לא תהיה אחרי רבים לרעת ולא תענה על ריב לנטת אחרי רבים להטת׃ ודל לא תהדר בריבו׃ כי תפגע שור אויבך או חמרו תעה השב תשיב לו׃ כי תראה חמור שנאך רבץ תחת משאו וחדלת מעזב תעזב עמו עזב תעזב עמו׃ לא תטה משפט אביונך בריבו׃ מדבר שקר תרחק ונקי וצדיק אל תהרג כי לא אצדיק רשע׃ ושחד לא תקח כי השחד יעור פקחים ויסלף דברי צדיקים׃ וגר לא תלחץ ואתם ידעתם את נפש הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים׃ ס

ושש שנים תזרע את ארצך ואספת את תבואתה׃ ושבעית תשמטנה ונטשתה ואכלו אביני עמך ויתרם תאכל חית השדה כן תעשה לכרמך לזיתך׃ ס

ששת ימים תעשה מעשיך וביום השביעי תשבת למען ינוח שורך וחמרך וינפש בן אמתך והגר׃ ס

ושמרתם את מצות לחם תעשה כאשר צויתך למועד חדש האביב כי בו יצאת ממצרים ולא יראו פני ריקם׃ וחג הקצר בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה וחג האסיף בצאת השנה באספך את מעשיך מן השדה׃ שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני האדן ה' אלהי ישראל׃ כי אורישׁ גוים מפניך והרחבתי את גבלך ולא יחמד איש את ארצך בעלתך לראות את פני ה' אלהיך שלש פעמים בשנה׃ לא תזבח על חמץ דם זבחי ולא ילין חלב חגי עד בקר׃ ראשית בכורי אדמתך תביא בית ה' אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו׃ ס

והנה אנכי שלח מלאך לפניך לשמרך בדרך ולהביאך אל המקום אשר הכנתי׃ השמר מפניו ושמע בקלו אל תמר בו כי לא ישא לפשעכם כי שמי בקרבו׃ כי אם שמוע תשמע בקלו ועשית כל אשר אדבר ואיבתי את איביך ואצרתי את צרריך׃ כי ילך מלאכי לפניך והביאך אל האמרי והחתי והפרזי והכנעני והחוי והיבוסי והכחדתיו׃ לא תשתחוה לאלהיהם ולא תעבדם ולא תעשה כמעשיהם כי הרס תהרסם ושבר תשבר מצבתיהם׃ ועבדתם את ה' אלהיכם וברך את לחמך ואת מימיך והסרתי מחלה מקרבך׃ לא תהיה משכלה ועקרה בארצך את מספר ימיך אמלא׃ ס

אימתי אשלח בהם ואתנה להם את הארץ אשר נשאתי את ידי לתת לאבותם׃ ס

ויאמר אל משה עלה אל ה' אתה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל והשתחויתם מרחק׃ ונגש משה לבדו אל ה' והם לא יגשו ועם לא יעלו איתו׃ ס

ויבא משה ויספר לעם את כל דברי ה' ואת כל המשפטים ויען כל העם קול אחד ויאמרו כל הדברים אשר דבר ה' נעשה׃ ויכתב משה את כל דברי ה' וישכם בבקר ויבן מזבח תחת ההר ושתים עשרה מצבה לשנים עשר שבטי ישראל׃ וישלח את נערי בני ישראל ויעלו עלת ויזבחו זבחים שלמים לה' פרים׃ ויקח משה חצי הדם וישם באגנת וחצי הדם זרק על המזבח׃ ויקח ספר הברית ויקרא באזני העם ויאמרו כל אשר דבר ה' נעשה ונשמע׃ ויקח משה את הדם ויזרק על העם ויאמר הנה דם הברית אשר כרת ה' עמכם על כל הדברים האלה׃ ס

ויעל משה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל׃ ויראו את אלהי ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר וכעצם השמים לטהר׃ ואל אצילי בני ישראל לא שלח ידו ויחזו את האלהים ויאכלו וישתו׃ ס

ויאמר ה' אל משה עלה אלי ההרה והיה שם ואתנה לך את לחת האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי להורתם׃ ויקם משה ויהושע משרתו ויעל משה אל הר האלהים׃ ואל הזקנים אמר שבו לנו בזה עד אשר נשוב אליכם והנה אהרן וחור עמכם מי בעל דברים יגש אליהם׃ ויעל משה אל ההר ויכס הענן את ההר׃ וישכן כבוד ה' על הר סיני ויכסהו הענן ששת ימים ויקרא אל משה ביום השביעי מתוך הענן׃ ומראה כבוד ה' כאש אכלת בראש ההר לעיני בני ישראל׃ ויבא משה בתוך הענן ויעל אל ההר ויהי משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה׃ ס

ויאמר ה' אל משה דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי׃ וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת׃ ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים׃ ועורת אילם מאדמים ועורת תחשים ועצי שטים׃ שמן למאור בשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים׃ אבני שהם ואבני מלאים לאפד ולחשן׃ ס

ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם׃ ככל אשר אני מראה אתך את תבנית המשכן ואת תבנית כל כליו וכן תעשו׃ ס

ועשית את הקרשים למשכן עצי שטים עמדים׃ עשר אמות אורך הקרש וגם אמה וחצי האמה רחב הקרש האחד׃ שתי ידות לקרש האחד משלבת אחת אל אחת כן תעשה לכל קרשי המשכן׃ ועשית את הקרשים למשכן עשרים קרש לפאת נגבה תימנה׃ ואדני כסף ארבעים תעשה תחת עשרים הקרש שני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו ושני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו׃ ולצלע המשכן השנית לפאת צפון עשרים קרש׃ ואדניהם ארבעים אדני כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד׃ ולירכתי המשכן ימה תעשה ששה קרשים׃ ושני קרשים תעשה למקצעת המשכן בירכתים׃ והיו תאמים מלמטה ויחדו יהיו תמים על ראשו אל הטבעת האחת כן יהיה לשניהם המה היו למקצעות שנים׃ והיו שמנה קרשים ואדניהם כסף שש עשרה אדנים שנים אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד׃ ס

ועשית בריחם עצי שטים חמשה לקרשי צלע המשכן האחת׃ וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן השנית וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן לירכתים ימה׃ והבריח התיכן בתוך הקרשים מבריח מקצה אל קצה׃ ואת הקרשים תצפה זהב ואת טבעתיהם תעשה זהב בתים לבריחם ואת הבריחם תצפה זהב׃ ס

ועשית פרכת תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה חשב יעשה אתה׃ ונתתה אתה על ארבעה עמודי שטים מצפים זהב וויהם זהב על ארבעה אדני כסף׃ ונתתה את הפרכת תחת הקרסים והבאת שמה מבית לפרכת את ארון העדת והבדילה הפרכת לכם בין הקדש ובין קדש הקדשים׃ ונתת את הכפרת על ארון העדת בקדש הקדשים׃ ושמת את השלחן מחוץ לפרכת ואת המנרה נכח השלחן על צלע המשכן תימנה׃ והשלחן תתן צפונה׃ ועשית מסך לפתח האהל תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם׃ ועשית לפני המסך חמשה עמודי שטים וצפית אתם זהב וויהם זהב וצקת להם חמשה אדני נחשת׃ ס

ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלות נר תמיד׃ באהל מועד מחוץ לפרכת אשר על העדת יערך אתו אהרן ובניו מערב עד בקר לפני ה' חקת עולם לדרתם מאת בני ישראל׃ ס

ואתה הקרב אליך את אהרן אחיך ואת בניו אתו מתוך בני ישראל לכהנו לי אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר בני אהרן׃ ועשית בגדי קדש לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת׃ ס

ואתה תדבר אל כל חכמי לב אשר מלאתיו רוח חכמה ועשו את בגדי אהרן לקדשו לכהנו לי׃ ס

וזה הדבר אשר תעשה על המזבח כבשים בני שנה שנים ליום תמיד׃ את הכבש האחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים׃ ועשרון סלת בלול בשמן כתית רבע ההין ונסך רבעית ההין היין על הכבש האחד בקדש הסך נסך שכר לה' לעלה תמיד לדרתיכם׃ ס

ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת הבקר וכנסכה תעשה אשה ריח ניחח לה'׃ ס

ואת מזבח הקטרת תעשה עצי שטים׃ אמה ארכו ואמה רחבו רבוע יהיה ושתים אמות קומתו ממנו קרנתיו׃ ס

וצפית אתו זהב טהור את גגו וקירתיו סביב ואת קרנתיו ועשית לו זר זהב סביב׃ ס

ושתי טבעת זהב תעשה לו מתחת לזרו על שתי צלעתיו תעשה על שני צדיו והיו בתים לבדים לשאת בהם׃ ס

ועשית את הבדים עצי שטים וצפית אתם זהב׃ ס

ונתתה אתם את הבדים בטבעת על צלעת הארן לשאת את הארן בהם׃ ס

ונתת אל הארן את העדת אשר אתן אליך׃ ס

וכפר אהרן על קרנתיו אחת בשנה מדם חטאת הכפרים אחת בשנה יכפר עליו לדרתיכם קדש קדשים הוא לה'׃ ס

וידבר ה' אל משה לאמר׃ כי תשא את ראש בני ישראל לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו לה' בפקד אתם ולא יהיה בהם נגף בפקד אתם׃ זה יתנו כל העבר על הפקדים מחצית השקל בשקל הקדש עשרים גרה השקל מחצית השקל תרומה לה'׃ כל העבר על הפקדים מבן עשרים שנה ומעלה יתן תרומת ה'׃ העשיר לא ירבה והדל לא ימעיט ממחצית השקל לתת את תרומת ה' לכפר על נפשתיכם׃ ולקחת את כסף הכפרים מאת בני ישראל ונתתה אתו על עבדת אהל מועד והיה לבני ישראל לזכרון לפני ה' לכפר על נפשתיכם׃ ס

ועשית כיור נחשת וכנו נחשת לרחצה ונתתה אתו בין אהל מועד ובין המזבח ונתתה שמה מים׃ ורחצו אהרן ובניו ממנו את ידיהם ואת רגליהם׃ בבאם אל אהל מועד ירחצו מים ולא ימתו או בגשתם אל המזבח לשרת להקטיר אשה לה'׃ רחץ ידים ורגלים ולא ימתו והיתה להם חק עולם לו ולזרעו לדרתם׃ ס

ואתה קח לך בשמים ראש מר דרור חמש מאות וקנמן בשמו מחצתו חמשים ומאתים וקנה בשם חמשים ומאתים׃ וקדה חמש מאות בשקל הקדש ושמן זית הין׃ ועשית אתם שמן משחת קדש רקח מרקחת מעשה רקח שמן משחת קדש יהיה׃ ס

ומשחת בו את אהל מועד ואת ארון העדת׃ ואת השלחן ואת כל כליו ואת המנרה ואת כליה ואת מזבח הקטרת׃ ואת מזבח העלה ואת כל כליו ואת הכיור ואת כנו׃ וקדשת אתם והיו קדש קדשים כל הנגע בהם יקדש׃ ס

ואל בני ישראל תדבר לאמר שמן משחת קדש יהיה זאת לי לדרתיכם׃ על בשר אדם לא יסך ובמתכנתו לא תעשו כמהו קדש הוא קדש יהיה לכם׃ איש אשר ירקח כמהו ואשר יתן ממנו על זר והכרת מעמיו׃ ס

ויאמר ה' אל משה קח לך סמים נטף ושחלת וחלבנה סמים ולבונה זכה בד בבד יהיה׃ ועשית אתה קטרת רקח מעשה רקח ממלח טהור קדש׃ ושחקת ממנה הדק ונתתה ממנה לפני העדת באהל מועד אשר אועד לך שמה קדש קדשים תהיה לכם׃ והקטרת אשר תעשה במתכנתה לא תעשו לכם קדש תהיה לך לה'׃ איש אשר יעשה כמו כן להריח בו והכרת מעמיו׃ ס

ויאמר ה' אל משה ראה קראתי בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה׃ וימלא אתו רוח אלהים בחכמה ובתבונה ובדעת ובכל מלאכה׃ ולחשב מחשבת לעשות בזהב ובכסף ובנחשת׃ ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכת מחשבת׃ ואני הנה נתתי אתו את אהליאב בן אחיסמך למטה דן ובלב כל חכם לב נתתי חכמה ועשו את כל אשר צויתיך׃ את אהל מועד ואת הארן לעדת ואת הכפרת אשר עליו ואת כל כלי האהל׃ ואת השלחן וכליו ואת המנרה הטהר וכל כליה ואת מזבח הקטרת׃ ואת מזבח העלה וכל כליו ואת הכיור ואת כנו׃ ואת בגדי השרד ואת בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן׃ ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים לקדש ככל אשר צויתיך יעשו׃ ס

ויאמר ה' אל משה לאמר׃ ואתה דבר אל בני ישראל לאמר אך את שבתתי תשמרו כי אות הוא ביני וביניכם לדרתיכם לדעת כי אני ה' מקדשכם׃ ושמרתם את השבת כי קדש הוא לכם מחלליה מות יומת כי כל העשה בה מלאכה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה׃ ששת ימים יעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון קדש לה' כל העשה מלאכה ביום השבת מות יומת׃ ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם ברית עולם׃ בינו ובין בני ישראל אות הוא לעלם כי ששת ימים עשה ה' את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש׃ ס

ויתן אל משה ככלתו לדבר אתו בהר סיני את שני לחת העדת לחת אבן כתבים באצבע אלהים׃ ס

ויאמר ה' אל משה לך רד כי שחת עמך אשר העלית מארץ מצרים׃ סרו מהר מן הדרך אשר צויתם עשו להם עגל מסכה וישתחוו לו ויזבחו לו ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים׃ ויאמר ה' אל משה ראיתי את העם הזה והנה עם קשה ערף הוא׃ ועתה הניחה לי ויחר אפי בהם ואכלם ואעשה אתך לגוי גדול׃ ס

ויחל משה את פני ה' אלהיו ויאמר למה ה' יחרה אפך בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים בכח גדול וביד חזקה׃ למה יאמרו מצרים לאמר ברעה הוציאם להרג אתם בהרים ולכלותם מעל פני האדמה שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך׃ זכר לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בך ותדבר אליהם ארבה את זרעכם ככוכבי השמים וכל הארץ הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעלם׃ וינחם ה' על הרעה אשר דבר לעשות לעמו׃ ס

וירד משה מן ההר ושני לחת העדת בידו לחת כתבים משני עבריהם מזה ומזה הם כתובים׃ והלחת מעשה אלהים המה והמכתב מכתב אלהים הוא חרות על הלחת׃ ס

ויהי כאשר קרב אל המחנה וירא את העגל ומחלת ויחר אף משה וישלך מידו את הלחת וישבר אתם תחת ההר׃ ויקח את העגל אשר עשו וישרף באש וטחן עד כלתו ויזר על פני המים וישק את בני ישראל׃ ס

ויאמר משה אל אהרן מה עשה לך העם הזה כי הבאת עליו חטאה גדלה׃ ויאמר אהרן אל יחר אף אדני אתה ידעת את העם כי ברע הוא׃ ויאמרו לי עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו׃ ויאמר אלהם למי זהב התפרקו ויתנו לי ואשלכהו באש ויצא העגל הזה׃ ס

וירא משה את העם כי פרוע הוא כי פרעה אהרן לשמצה בקמיהם׃ ויעמד משה בשער המחנה ויאמר מי לה' אלי ויאספו אליו כל בני לוי׃ ויאמר להם כה אמר ה' אלהי ישראל שימו איש חרבו על ירכו עברו ושובו משער לשער במחנה והרגו איש את אחיו ואיש את רעהו ואיש את קרבו׃ ויעשו בני לוי כדבר משה ויפל מן העם ביום ההוא כשלשת אלפי אישׁ׃ ס

ויאמר משה מלאו ידכם היום לה' כי איש בבנו ובאחיו ולתת עליכם היום ברכה׃ ס

ויהי ממחרת ויאמר משה אל העם אתם חטאתם חטאה גדלה ועתה אעלה אל ה' אולי אכפרה בעד חטאתכם׃ וישב משה אל ה' ויאמר אנא חטא העם הזה חטאה גדלה ויעשו להם אלהי זהב׃ ועתה אם תשא חטאתם ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת׃ ויאמר ה' אל משה מי אשר חטא לי אמחנו מספרי׃ ועתה לך נחה את העם אל אשר דברתי לך הנה מלאכי ילך לפניך וביום פקדי ופקדתי עליהם חטאתם׃ ויגף ה' את העם על אשר עשו את העגל אשר עשה אהרן׃ ס

וידבר ה' אל משה פסל לך שני לחת אבנים כראשנים ועלה אלי ההרה והיה שם ואתנה לך את לחת האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי להורתם׃ ס

ויפסל שני לחת אבנים כראשנים וישכם משה בבקר ויעל אל הר סיני כאשר צוה ה' אתו ויקח בידו שני לחת אבנים׃ וירד ה' בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם ה'׃ ויעבר ה' על פניו ויקרא ה' ה' אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת׃ נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנים ועל בני בנים על שלשים ועל רבעים׃ וימהר משה ויקד ארצה וישתחו׃ ויאמר אם נא מצאתי חן בעיניך אדני ילך נא אדני בקרבנו כי עם קשה ערף הוא וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו׃ ס

ויאמר הנה אנכי כרת ברית נגד כל עמך אעשה נפלאת אשר לא נבראו בכל הארץ ובכל הגוים וראה כל העם אשר אתה בקרבו את מעשה ה' כי נורא הוא אשר אני עשה עמך׃ שמר לך את אשר אנכי מצוך היום הנני גרש מפניך את האמרי והכנעני והחתי והפרזי והחוי והיבוסי׃ השמר לך פן תכרת ברית ליושב הארץ אשר אתה בא עליה פן יהיה למוקש בקרבך׃ כי את מזבחתם תתצון ואת מצבתם תשברון ואת אשרתו תכרתון׃ כי לא תשתחוה לאל אחר כי ה' קנא שמו אל קנא הוא׃ פן תכרת ברית ליושב הארץ וזנו אחרי אלהיהם וזבחו לאלהיהם וקרא לך ואכלת מזבחו׃ ולקחת מבנתיו לבניך ובנתיו זנות אחרי אלהיהם והזנו את בניך אחרי אלהיהם׃ אלהי מסכה לא תעשה לך׃ ס

את חג המצות תשמר שבעת ימים אכל אתך מצות לחם אשר צויתיך לעת חדש האביב כי בחדש האביב יצאת ממצרים׃ כל פטר רחם לי וכל מקנך תזכר פטר שור ושה׃ ופטר חמור תפדה בשה וכל בכור בניך תפדה ולא יראו פני ריקם׃ ס

ויאמר ה' אל משה כתב לך את הדברים האלה כי על פי הדברים האלה כרתי אתך ברית ואת ישראל׃ ויהי שם עם ה' ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכל ומים לא שתה ויכתב על הלחת את דברי הברית עשרת הדברים׃ ס

ויהי כרדתו את הר סיני ושני לחת העדת ביד משה ברדתו מן ההר ומשה לא ידע כי קרן עור פניו בדברו אתו׃ ויראו אהרן וכל בני ישראל את משה והנה קרן עור פניו ויראו מגשת אליו׃ ויקרא אליהם משה ויפנו אליו אהרן וכל הנשאים בעדה וידבר משה אליהם׃ ואחרי כן נגשו כל בני ישראל ויצו אתם את כל אשר דבר ה' אתו בהר סיני׃ ס

ויכל משה מדבר אתם ויתן על פניו מסוה׃ ובבא משה לפני ה' לדבר אתו יסיר את המסוה עד צאתו ויצא ודבר אל בני ישראל את אשר יצוה׃ וראו בני ישראל את פני משה כי קרן עור פני משה והשיב משה את המסוה על פניו עד בואו לדבר אתו׃ ס

ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אלהם אלה הדברים אשר צוה ה' לעשות אתם׃ ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון לה' כל העשה בו מלאכה יומת׃ לא תבערו אש בכל משבתיכם ביום השבת׃ ס

ויאמר משה אל כל עדת בני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה ה' לאמר׃ קחו מאתכם תרומה לה' כל נדיב לבו יביאה את תרומת ה' זהב וכסף ונחשת׃ ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים׃ ועורת אילם מאדמים ועורת תחשים ועצי שטים׃ שמן למאור בשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים׃ אבני שהם ואבני מלאים לאפד ולחשן׃ וכל חכם לב בכם יבאו ויעשו את כל אשר צוה ה'׃ את המשכן את אהלו ואת מכסהו את קרסיו ואת קרשיו את בריחו את עמדיו ואת אדניו׃ את הארן ואת הבדים ואת הכפרת ואת פרכת הסך׃ את השלחן ואת בדיו ואת כל כליו ואת לחם הפנים׃ ואת המנרה למאור ואת כליה ואת נרתיה ואת שמן המאור׃ ואת מזבח הקטרת ואת בדיו ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך הפתח לפתח המשכן׃ את מזבח העלה ואת מכבר הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל כליו את הכיור ואת כנו׃ את קלעי החצר ואת עמדיו ואת אדניו ואת מסך שער החצר׃ את יתדת המשכן ואת יתדת החצר ואת מיתרים׃ את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן׃ ס

ויצאו כל עדת בני ישראל מלפני משה׃ ויבאו כל איש אשר נשאו לבו וכל אשר נדבו רוחו אתו הביאו את תרומת ה' למלאכת אהל מועד ולכל עבדתו ולבגדי הקדש׃ והאנשים על הנשים באו כל נדיב לב הביאו חח ונזם וטבעת וכומז כל כלי זהב וכל איש אשר הניף תנופת זהב לה'׃ וכל אשר נמצא אתו תכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים ועורת אילם מאדמים ועורת תחשים הביאו׃ כל מרים תרומת כסף ונחשת הביאו את תרומת ה' וכל אשר נמצא אתו עצי שטים לכל מלאכת העבדה הביאו׃ וכל אשה חכמת לב בידיה טוו וילאו את המטוה את התכלת ואת הארגמן את תולעת השני ואת השש׃ וכל הנשים אשר נשא לבן אתן בחכמה טוו את העזים׃ והנשאם הביאו את אבני השהם ואת אבני המלאים לאפד ולחשן׃ ואת הבשם ואת השמן למאור ולשמן המשחה ולקטרת הסמים׃ כל איש ואשה אשר נדב לבם להביא לכל המלאכה אשר צוה ה' לעשות ביד משה הביאו בני ישראל נדבה לה' ס

ויאמר משה אל בני ישראל ראו קרא ה' בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה׃ וימלא אתו רוח אלהים בחכמה בתבונה ובדעת ובכל מלאכה׃ ולחשב מחשבת לעשות בזהב ובכסף ובנחשת׃ ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכת מחשבת׃ ולהורת נתן בלבו הוא ואהליאב בן אחיסמך למטה דן׃ מלא אתם חכמת לב לעשות את כל מלאכת חרש וחשב ורקם בתכלת ובארגמן בתולעת השני ובשש וארג עשי כל מלאכה וחשבי מחשבת׃ ס

ועשה בצלאל ואהליאב וכל איש חכם לב אשר נתן ה' חכמה ותבונה בהמה לדעת לעשות את כל מלאכת עבדת הקדש לכל אשר צוה ה'׃ ס

ויקרא משה אל בצלאל ואל אהליאב ואל כל איש חכם לב אשר נתן ה' חכמה בלבו כל אשר נשאו לבו אל הקרב אל המלאכה לעשתה׃ ויקחו מלפני משה את כל התרומה אשר הביאו בני ישראל למלאכת עבדת הקדש לעשתה והם הביאו אליו עוד נדבה בבקר בבקר׃ ויבאו כל החכמים העשים את כל מלאכת הקדש איש איש ממלאכתו אשר המה עשים׃ ויאמרו אל משה לאמר מרבים העם להביא מדי העבדה למלאכה אשר צוה ה' לעשות אתה׃ ויצו משה ויעבירו קול במחנה לאמר איש ואשה אל יעשו עוד מלאכה לתרומת הקדש ויכלא העם מהביא׃ והמלאכה היתה דים לכל המלאכה לעשות אתה והותר׃ ס

ויעש כל חכם לב בעשי המלאכה את המשכן עשר יריעת שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני כרבים מעשה חשב עשה אתם׃ אורך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב היריעה האחת ארבע באמה מדה אחת ליריעות׃ ויחבר את חמש היריעות אחת אל אחת וחמש היריעות חבר אחת אל אחת׃ ויעש לולאת תכלת על שפת היריעה האחת מקצה בחברת כן עשה בשפת היריעה החיצנית במחברת השנית׃ חמשים לולאת עשה ביריעה האחת ועשה חמשים לולאת בקצה היריעה אשר במחברת השנית מקבילת הלולאת אחת אל אחת׃ ויעש חמשים קרסי זהב ויחבר את היריעת אשה אל אחתה בקרסים ויהי המשכן אחד׃ ס

ויעש יריעת עזים לאהל על המשכן עשתי עשרה יריעת עשה אתם׃ אורך היריעה האחת שלשים באמה ורחב היריעה האחת ארבע באמה אחת עשרה היריעת מדה אחת ליריעת׃ ויחבר את חמש היריעת לבד ואת שש היריעת לבד ואת היריעה הששית כפל אל מול פני האהל׃ ויעש חמשים לולאת על שפת היריעה הקיצנית במחברת ושפת היריעה החיצנית במחברת השנית׃ חמשים לולאת עשה בקצה היריעה אשר במחברת השנית׃ ויעש קרסי נחשת חמשים ויבא את הקרסים בלולאת ויחבר את האהל והיה אחד׃ ס

ויעש מכסה לאהל עורת אילם מאדמים ומכסה עורת תחשים מלמעלה׃ ס

ויעש את הקרשים למשכן עצי שטים עמדים׃ עשר אמות אורך הקרש וגם אמה וחצי האמה רחב הקרש האחד׃ שתי ידות לקרש האחד משלבת אחת אל אחת כן עשה לכל קרשי המשכן׃ ויעש את הקרשים למשכן עשרים קרש לפאת נגבה תימנה׃ ואדני כסף ארבעים עשה תחת עשרים הקרש שני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו ושני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו׃ ולצלע המשכן השנית לפאת צפון עשרים קרש׃ ואדניהם ארבעים אדני כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד׃ ולירכתי המשכן ימה עשה ששה קרשים׃ ושני קרשים עשה למקצעת המשכן בירכתים׃ והיו תאמים מלמטה ויחדו יהיו תמים על ראשו אל הטבעת האחת כן היה לשניהם המה היו למקצעות שנים׃ והיו שמנה קרשים ואדניהם כסף שש עשרה אדנים שנים אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד׃ ס

ויעש בריחם עצי שטים חמשה לקרשי צלע המשכן האחת׃ וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן השנית וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן לירכתים ימה׃ ויעש את הבריח התיכן בתוך הקרשים מבריח מקצה אל קצה׃ ואת הקרשים צפה זהב ואת טבעתיהם עשה זהב בתים לבריחם וצפה את הבריחם זהב׃ ס

ויעש את הפרכת תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר כרבים מעשה חשב עשה אתה׃ ויתן אתה על ארבעה עמודי שטים ויצף זהב וויהם זהב ויצק להם ארבעה אדני כסף׃ ויעש מסך לפתח האהל תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם׃ ואת עמדיו חמשה ואת וויהם ויצף ראשם וחשקם זהב וחמשת אדניהם נחשת׃ ס

ויעש את ארון עצי שטים אמתים ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קומתו׃ ויצפהו זהב טהור מבית ומחוץ ויעש עליו זר זהב סביב׃ ויצק לו ארבע טבעת זהב על ארבע פעמתיו ושתי טבעת על צלעו האחת ושתי טבעת על צלעו השנית׃ ויעש בדי עצי שטים ויצף אתם זהב׃ ויבא את הבדים בטבעת על צלעת הארן לשאת את הארן׃

كَمِيكَا[1] وَالِلَا وَالِ مَاسِكَا:

A fol. 5 24b.

وَالِلَا وَالِ مَاسِكَا وَالِ مَاسِكَا وَالِ مَاسِك

ܒܝܬ ܢܡܠܝܢ ܕܝ ܫܝܢ ܒܝܬ ܡܢ ܕܝ ܫܝܢ ܒܝܬ ܡܢ ܕܝ ܫܝܢ ܒܝܬ ܡ

54 אבר ירחמיאל לכרי, פלעמעס. כתרתיך א.

ירחמיאל: כי לא בעד ירחמיאל יאמין לפיו. שלח
ואמרת אליו כה אמר יהוה אלהי ישראל לאמר: כי תשלח
את ירחמיאל ושלחת עמו איש, כאשר יצוה אותך
ירחמיאל ויקח עמו כסף וזהב ובגדים: ויאמר פלעמעס
אל ירחמיאל אחיו: ראה אנכי שלחתי את ירחמיאל
בנו אליך ואתה שלחת עמו איש, כאשר יצוה אותך
ירחמיאל ויקח עמו כסף וזהב ובגדים: ויאמר ירחמיאל
אל פלעמעס אחיו: אנכי אשלח את ירחמיאל בני אליך
ושלחת עמו איש, כאשר יצוה אותך ירחמיאל ויקח
עמו כסף וזהב ובגדים. ויאמר פלעמעס אל ירחמיאל
בנו: לך בשלום ושלח עמו איש, כאשר יצוה אותך
ירחמיאל ויקח עמו כסף וזהב ובגדים. ויאמר ירחמיאל
אל פלעמעס אבי

ⲙⲁⲣⲉ ⲡⲉⲛⲧⲁⲩⲓⲟ ⲙⲁⲣⲉ ⲡⲁⲣⲁⲕⲗⲏⲧⲟⲥ[1] ⲙ̀ ⲡⲉⲛⲧⲁⲩⲓⲟ ⲙⲁⲣⲉ ⲡⲁⲣⲁⲕⲗⲏⲧⲟⲥ
ⲙⲁⲣⲉ ⲡⲁⲥⲏ ⲙ̀ ⲡⲓⲥⲧⲉⲩⲉ. ⲙ̀ ⲡⲁⲥⲏ ⲙⲁⲣⲉ ⲡⲁⲣⲁⲕⲗⲏⲧⲟⲥ ⲛ̀ ⲧⲉⲕⲕⲗⲏⲥⲓⲁ
ⲛ̀ⲧⲉⲣⲉ ⲡⲉⲛⲧⲁⲩⲓⲟ ⲙⲁⲣⲉ ⲡⲁⲣⲁⲕⲗⲏⲧⲟⲥ. ⲙ̀ ⲡⲁⲥⲏ ⲙⲁⲣⲉ ⲡⲁⲣⲁⲕⲗⲏⲧⲟⲥ
ⲛ̀ⲧⲉⲣⲉ ⲡⲉⲛⲧⲁⲩⲓⲟ ⲙⲁⲣⲉ ⲡⲁⲣⲁⲕⲗⲏⲧⲟⲥ. ⲙⲁⲣⲉ ⲡⲁⲣⲁⲕⲗⲏⲧⲟⲥ ⲛ̀ⲧⲉ
ⲡⲉⲛⲧⲁⲩⲓⲟ ⲙⲁⲣⲉ ⲡⲁⲣⲁⲕⲗⲏⲧⲟⲥ ⲛ̀ⲧⲉ ⲡⲉⲛⲧⲁⲩⲓⲟ ⲙⲁⲣⲉ ⲡⲁⲣⲁⲕⲗⲏⲧⲟⲥ
ⲛ̀ⲧ

56 אזכר ויכתבון לכנו. פלמסנס. כתכתיך לי.

---

1 CD לה. 2 CD omits לה. 3 A לוכתכם. 4 C פלמס. 5 CD לוכל. 6 CD כתמוכה. 7 A ינאיש. 8 C מכיך מכתיך.

לוא ינכנאים מכתניך מוכתכוכך: שולף ינרעך כי לה ינאיש[7] יום, יכיך אכתיך ינאמרו כוכך. מי לוא לנכנוך ינכנוכך כי, שוכך לכתכוכך ינזוכרו: מי לה יכיך ינכנוכך ינאמרו: מי לה יכיך ינכנוכך ינאמרו: מי לה יכיך ינכנוכך ינאמ

ملحمة الإسكندر المقدوني. الجزء الثاني. الكتاب الثالث والخمسون

وقال لهم: ما بالكم تبكون؟ فقالوا له: نبكي عليك لأنك تموت ولا بد لنا من الموت بعدك. فقال لهم: لا تبكوا عليّ، فإن الموت لا بد منه لكل أحد. وأما أنا فإني أموت وأترك لكم ذكراً جميلاً. وأما أنتم فإنكم تموتون وتتركون ذكراً قبيحاً. ثم إنه أوصى أصحابه بوصايا كثيرة، وأمرهم أن يحفظوها ويعملوا بها. ثم إنه أوصى أمه وقال لها: يا أماه، لا تحزني عليّ ولا تبكي، فإن الموت لا بد منه. ثم إنه أوصى أخاه فيلبس وقال له: يا أخي، كن لأمي ولأختي ولأصحابي خير أخ وخير ولد. ثم إنه أوصى أصحابه وقال لهم: يا أصحابي، كونوا لأمي ولأختي ولأخي خير أصحاب وخير أولاد. ثم إنه أوصى أمه وقال لها: يا أماه، لا تحزني عليّ ولا تبكي، فإن الموت لا بد منه لكل أحد. ثم إنه أوصى أخاه فيلبس وقال له: يا أخي، كن لأمي ولأختي ولأصحابي خير أخ وخير ولد. ثم إنه أوصى أصحابه وقال لهم: يا أصحابي، كونوا لأمي ولأختي ولأخي خير أصحاب وخير أولا

58 אלה ירחמיה לחנ׳ סלמסה. חמחניה אי.

1 A ראשיה. 2 C ממזמרי. 3 Hebrews xi. 3. 4 CD omit שלח. 5 A שלם מלאי. 6 A ראש מלאי.

ירמיהו ירמיה לה שלח ראש מלאי מלחיחניה
חפל סמה: לא שלם ירחיה ירמיה חלה: ירל Dfol.20b.
חנה אלי[6] מרוש לחיחלם ישמחניה: שרוי שלם
ירמיה ישמחניה: לחה לם ישמחניה מחחה לסלכי.
15 ירמיה ישמחניה: ירמה לה ישמחניה. מכלל מ׳
ירל ישמחניה: לחה לם ישמחניה מחחה לסלכי.
שרחנחה אית. שה לה לא סמחחה שלמה:
ירחנ מלחניה חמח ישר ירחכי. חשחה אית
סמחחניה לחיחלה ישמחניה. מלכיהו ירחק ראשי
20 מלכה סה ירמ. שרחנחה אית. לא[5] ש חלישחה מ׳.

1 A ראשיה. 2 C ממזמרי. 3 Hebrews xi. 3. 4 CD omit שלח. 5 A שלם מלאי. 6 A ראש מלאי.

ירמיהו ירמיה לה שלח ראש מלאי מלחיחניה
חפל סמה: לא שלם ירחיה ירמיה חלה: ירל Dfol.20b.
חנה אלי[6] מרוש לחיחלם ישמחניה: שרוי שלם
ירמיה ישמחניה: לחה לם ישמחניה מחחה לסלכי.
15 ירמיה ישמחניה: ירמה לה ישמחניה. מכלל מ׳
ירל ישמחניה: לחה לם ישמחניה מחחה לסלכי.
שרחנחה אית. שה לה לא סמחחה שלמה:
ירחנ מלחניה חמח ישר ירחכי. חשחה אית
סמחחניה לחיחלה ישמחניה. מלכיהו ירחק ראשי
20 מלכה סה ירמ. שרחנחה אית. לא[5] ש חלישחה מ׳.

---

58 אלה ירחמיה לחנ׳ סלמסה. חמחניה אי.

ירמיהו ירמיה לה שלח ראש מלאי מלחיחניה: שרוי
שרחנחה: חמח שה ירל סלה שרח שרחנחה: שרוי
חפל סמה: לא שלם ירחיה ירמיה חלה: ירל
חנה אלי[1] מרוש לחיחלם ישמחניה: שרוי שלם
ירמיה ישמחניה: לחה לם ישמחניה מחחה לסלכי.
שרחנחה אית. שה לה לא סמחחה שלמה: שרוי
ירחנ מלחניה חמח ישר ירחכי. חשחה אית
סמחחניה לחיחלה ישמחניה. מלכיהו ירחק ראשי
מלכה סה ירמ. שרחנחה אית. לא[5] ש חלישחה מ׳.

A fol. 5 27 a:

ܡܢ ܗܢܐ ܕܐܝܬ ܠܢ ܒܗ ܫܘܠܛܢܐ ܠܡܥܒܕ ܥܡ ܟܠ ܕܢܫܬܟܚ ܒܫܡܗ ܕܡܫܝܚܐ ܢܗܘܐ ܠܗ ܫܘܒܚܐ ܘܬܫܒܘܚܬܐ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ׃

ܐ ܐܦ ܠܐ ܡܫܬܟܚ ܠܢ ܕܢܥܒܕ ܠܗ ܒܗܝܟܠܐ ܕܝܠܢ ܒܫܡܗ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܐܠܐ ܒܫܡ ܟܠ ܥܡܡܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܘܠܐ ܒܫܡ ܐܚܪܢ ܕܐܝܬ ܒܗ ܫܘܠܛܢܐ ܐܚܪܢ

60 אתר ירחתיך לכתי, פלגמוס. ירחתיך יי.

---

1 A ומסחס · 2 CD ירחיס · 3 D׳ללאתר · 4 A כלאתר. 5 CD ומתי · 6 A ירח · 7 A ומרחתיך · 8 A ירחתיך. 9 A ורחתרתיך · 10 CD ירחסתר.

לאתר ירחתיך ומסחסתר לתי. ירחיס[3] ללאתר ומסחס[1] כלאתר[4] ירח[6] ומרחתיך[7] ורחתרתיך[9] ומתי[5] ירחסתר[10] ירחתיך. ומסחסתר לאתר ירחתיך ומסחסתר לתי. ירחיס ללאתר ומסחס כלאתר ירח ומרחתיך ורחתרתיך ומתי ירחסתר ירחתיך.

ומסחסתר לאתר ירחתיך ומסחסתר לתי. ירחיס ללאתר ומסחס כלאתר ירח ומרחתיך ורחתרתיך ומתי ירחסתר ירחתיך. ומסחסתר לאתר ירחתיך ומסחסתר לתי. ירחיס ללאתר ומסחס כלאתר ירח ומרחתיך ורחתרתיך ומתי ירחסתר ירחתיך.

---

60 אתר ירחתיך לכתי, פלגמוס. ירחתיך יי.

:ﻣﺎﺋﺔ ﻭﺍﺣﺪ ﻭﺳﺒﻌﻮﻥ ﺳﻨﺔ ﻣﻦ ﺍﻟﻬﺠﺮﺓ ﺍﻟﻤﺒﺎﺭﻛﺔ ﻭﺍﻟﺸﺮﻳﻔﺔ
ﻭﺍﻟﺼﻼﺓ ﻭﺍﻟﺴﻼﻡ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﻨﺒﻲ ﺍﻟﻤﺼﻄﻔﻰ ﻭﺍﻟﻮﺻﻲ ﺍﻟﻤﺮﺗﻀﻰ .[1]ﺃﻣﺎ ﺑﻌﺪ
Cfol.21b. ﻓﻘﺪ ﺳﺄﻟﻨﻲ ﺑﻌﺾ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻴﻦ ﻭﻣﻦ ﻳﺤﺐ ﺍﻟﺨﻴﺮ ﻭﻳﻄﻠﺒﻪ ﻣﻦ ﻣﻌﺪﻧﻪ
:ﻭﻣﻨﺒﻌﻪ ﻭﻫﻮ ﺍﻟﻘﺮﺁﻥ ﺍﻟﻌﻈﻴﻢ ﺍﻟﺬﻱ ﻻ ﻳﺄﺗﻴﻪ ﺍﻟﺒﺎﻃﻞ ﻣﻦ ﺑﻴﻦ
5 ﻳﺪﻳﻪ ﻭﻻ ﻣﻦ ﺧﻠﻔﻪ :ﺍﻟﻤﺤﺘﺎﺝ ﺇﻟﻴﻪ ﻣﻦ ﺍﻟﻌﻠﻤﺎﺀ ﻭﺍﻟﻔﻘﻬﺎﺀ
.ﻭﺍﻟﺤﻜﻤﺎﺀ ﻭﺍﻟﻤﺘﻜﻠﻤﻴﻦ :[2]ﺍﻟﻤﺴﺘﻐﻨﻲ ﻋﻨﻪ ﻣﻦ ﺟﻤﻴﻊ ﺍﻟﺨﻠﻖ
ﻭﻫﻮ ﻛﻼﻡ ﺍﻟﻠﻪ ﺍﻟﻌﻠﻲ [3]ﺍﻟﻜﺒﻴﺮ .ﺍﻟﻤﻨﺰﻝ ﻋﻠﻰ ﻧﺒﻴﻪ ﻣﺤﻤﺪ ﺻﻠﻰ
ﺍﻟﻠﻪ ﻋﻠﻴﻪ ﻭﺳﻠﻢ .ﺍﻟﻤﻌﺠﺰ ﺑﺄﻗﺼﺮ ﺳﻮﺭﺓ ﻣﻨﻪ ﻭﻫﻲ ﺳﻮﺭﺓ ﺍﻟﻜﻮﺛﺮ
10 ﻣﻦ ﻟﻢ ﻳﺠﺪ ﻟﻪ ﻣﺜﻼ :ﺍﻟﻤﺘﺤﺪﻱ ﺍﻟﻌﺮﺏ ﻭﻏﻴﺮﻫﻢ ﻣﻦ ﺍﻟﻌﺠﻢ
ﻭﺍﻟﺘﺤﺪﻱ ﺑﺎﻕ ﺇﻟﻰ ﻳﻮﻡ .ﺍﻟﻘﻴﺎﻣﺔ ﻭﻗﺪ ﺃﻋﺠﺰ ﺍﻟﺠﻤﻴﻊ ﻭﻫﻢ ﻟﻪ
ﺍﻟﻤﺤﺎﻓﻈﻮﻥ ﻣﻦ [4]ﺍﻟﺘﺤﺮﻳﻒ ﻭﺍﻟﺘﺒﺪﻳﻞ :ﻭﺍﻟﺰﻳﺎﺩﺓ ﻭﺍﻟﻨﻘﺼﺎﻥ
A fol.28b. ﺇﻟﻰ ﻳﻮﻣﻨﺎ ﻫﺬﺍ .ﻭﻫﻮ ﻣﻌﺠﺰ ﻟﻜﻞ ﺍﻟﻌﺎﻟﻤﻴﻦ ﻓﻲ :ﻛﻞ ﺯﻣﺎﻥ
ﻭﻣﻜﺎﻥ ﻭﻗﺪ ﺗﺤﺪﻯ ﺍﻟﻠﻪ ﺑﻪ ﺍﻟﺜﻘﻠﻴﻦ :ﺍﻹﻧﺲ ﻭﺍﻟﺠﺎﻥ ﻓﻘﺎﻝ ﺗﻌﺎﻟﻰ
15 ﻗﻞ ﻟﺌﻦ ﺍﺟﺘﻤﻌﺖ ﺍﻹﻧﺲ ﻭﺍﻟﺠﻦ :ﻋﻠﻰ ﺃﻥ ﻳﺄﺗﻮﺍ ﺑﻤﺜﻞ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻘﺮﺁﻥ
ﻻ ﻳﺄﺗﻮﻥ ﺑﻤﺜﻠﻪ :ﻭﻟﻮ ﻛﺎﻥ ﺑﻌﻀﻬﻢ ﻟﺒﻌﺾ ﻇﻬﻴﺮﺍ :ﻭﻗﺪ ﺃﻋﺠﺰ ﺍﻟﻠﻪ
D fol.21b. ﺑﻬﺬﺍ ﺍﻟﻘﺮﺁﻥ ﺍﻟﻌﻈﻴﻢ ﺍﻟﺬﻱ .ﻫﻮ ﻛﻼﻣﻪ ﺍﻟﻤﻨﺰﻝ ﻏﻴﺮ ﻣﺨﻠﻮﻕ
:ﻣﻨﻪ ﺑﺪﺃ ﻭﺇﻟﻴﻪ ﻳﻌﻮﺩ ﻭﻗﺪ ﺗﻜﻔﻞ ﺍﻟﻠﻪ ﻟﻤﻦ ﻳﺤﻔﻈﻪ ﻭﻳﺪﺭﺳﻪ
ﻭﻳﻌﻤﻞ ﺑﻤﺎ ﻓﻴﻪ ﻭﻳﻌﻠﻤﻪ ﻟﻐﻴﺮﻩ ﺑﺄﻥ ﻳﺮﻓﻊ ﻗﺪﺭﻩ ﻭﻳﻌﻠﻲ ﺫﻛﺮﻩ
20 ﻭﻳﺠﻌﻠﻪ ﻣﻦ ﺃﻫﻞ ﺍﻟﻠﻪ ﻭﺧﺎﺻﺘﻪ :ﻛﻤﺎ ﻭﺭﺩ ﻓﻲ ﺍﻟﺤﺪﻳﺚ ﺍﻟﺼﺤﻴﺢ
ﺃﻥ ﻟﻠﻪ ﺃﻫﻠﻴﻦ ﻣﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ .ﻭﻫﻢ ﺃﻫﻞ ﺍﻟﻘﺮﺁﻥ ﻓﻬﻢ ﺃﻫﻞ ﺍﻟﻠﻪ
ﻭﺧﺎﺻﺘﻪ ﻭﻗﺪ ﺟﻤﻌﺖ ﻓﻲ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ ﻣﻦ [5]ﻣﺸﻜﻼﺕ ﺍﻟﻘﺮﺁﻥ

[1] CD .ﻭﺑﻌﺪ [2] ﻣﺴﺘﻐﻨﺎ. [3] In A ﻛﺒﻴﺮ, which follows after ﻣﺤﺘﺎﺟﺎ (line 5). [4] A ﺗﺤﺮﻳﻒ. [5] A ﻣﺸﻜﻞ.

ܫܠܝܚ: ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܢܫ ܐܚܪ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܐܠܐ ܒܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ
ܘܒܨܠܒܐ[1]. ܘܐܝܟ ܕܐܢ ܐܢܫ ܐܚܪ ܠܐ ܢܫܬܟܚ ܐܠܐ ܒܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ
ܘܒܨܠܒܐ

D fol.22*a*. :ﺭﻜﻝﻉﻝﻡﻡﺍ ﺭﻝﻡ ﺡﺭﻝ :ﺭﻝﻡﻜﺭ ﺭﻝ ﺭﺘ ﻡﻝﻡﺡ
ﺭﻝﻡﻜﺭ ﺒﺭ ﺩﺒﻜﺭ ﺭﻝ .ﻡﻡﻝ ﺭﻡﺍ ﺭﻡﻝﻡﺡ ,ﻡﺍ ,ﻡ
ﺭﻝﻉ .ﻡﺘﺤﺍ ﺭﺘﺒﺭ ﺭﺤﺘﺍ ﺭﻝﻉ .ﻡﻝﻜﻝﻉ ﺭﻝﻉ .ﻡﻜ
.ﻡﺘﺭﺍ ﺭﺘﻉﺭ ﺭﻝﻉ .ﺘﻜﻜﻝﻉ ﺭﻝﻉ .ﺘﺘﺭ ﺭﻝﻉ ﺒﺘﻉﺭ
5 ﺭﻜﻝﻉﻝﻡﻡﺍ ﺭﻝﻉ .ﻝ ﺒﺘﻝﻡﺍ ﺭﻜﺘﻜﻜﻝﻉ ﺭﺘﺘﺭ ﺭﺘﻉﻝ ﺭﻝﻉ
,ﻡ :ﺭﺘﺘﺍ ﺭﻜﻜﺭ ﻉﻡﻡﻝ ﺭﻝﻉ .[1]ﺭﺘﺘﻉ ﺘﻜﻜﻝﻉﺍ
.ﻡﻜﺘ ﺭﻜﻜﺘﺘﻡ ﺭﻝﻉ .ﻡﺘﺘ ﻝﻜﻡﻜﺍ ﺭﻜﻜﻝﻉﺭﻝﻉ ﺭﻡﻡﻝ
,ﻡ ﻉﻜﻝﻉﺭ ﺭﻝﻉ .ﺭﺘﺘﻉ ﺘﺘﺘﺍ ﺭﻜﻜﻜﻝﻉ ﺭﻝﻉ
ﻝﻜﺍ ﺭﻜﻝﻉﻝﻡﻡﺍ ﺭﻝﻉ .ﻉﻝﻉﻝﺡ ﻝﻝ ﻡﻡ ﻝﻜﺍ ﻡﻜﻜﻜﺍ ﻡﻡﻝﻡﺍ
10 ﻝﻜﺍ ﻡﻡﻝﻜﺍ ﻉﻡ .ﻡﺘﺘﺍ ﺘﻡ ﻡﻡﻜﻜﺍ .ﻡﺘﻉ ﻝﻡﻡﺍ ,ﻡ .ﻡﺘﻉ
.ﻡﻡﻜﻜﺍ ﺭﻝ ﺭﺘﻉﻉ ﺭﻜﻜﺍ ﺘﻜﻜﻝﻉ .ﺭﺘﻉ ﻝﻡﻡﺍ ﻡﻡﻜﻜﺍ ﻡﻡﻝﻡﺍ
.ﻡﻡﻜﻜﺍ ﻉﻡﻡﻝ ﻡﻡﻜﻜﺍ ﻡﻡﻝﻡﺍ ﻉﻡﻡﻝ ﻡﻡﻜﻜﺍ ﻡﻡﻝﻡﺍ
ﻡﻡﻜﻜﺍ :ﻡﻡﻡﻡﻜﻜﺍ ﻡﻡﻉ .ﻝ ﻡﻡﻡﻡ ﻡﻡﻜﻜﻝﻉ ﻡﻡﻉ ﻡﻡﻝﻡﺍ
ﻡﻡ ﻉﻡﻡ ﻡﻡﻜﻜﻝﻉ [2]ﻡﻡﻝﻡﺍ ﻡﻡﻉ .ﻡﻡﻜﻜﺍ ﻡﻡﻉ ﻡﻡﻜﻜﻝﻉ
15 ﻡﻡﻝﻉ .ﻡﻡﻡﻡﻜﻜﺍ ﻡﻡﻉ .ﻡﻡﻡﻡﻝﻉ ﻡﻡﻜﻜﻝﻉ ﻡﻡﻜﻜﻝﻉ
A fol.29*b*. ﻡﻡﻝﻉﻝﻡ ﻡﻡ ﻡﻡﻝﻉ ﻡﻡﻜ .ﻡﻡﻡﻡﻉ ﻡﻡﻜﻝ ﻡﻡﻜﻜﻝﻉ
ﻡﻡﻡﻉ ﻡﻡﻜﻜﻝﻉ ﻡﻡﻜﻜﻝﻉﻝﻡﻡﺍ ﻡﻡﻜﻜﻝﻉ :ﻡﻡﻜﻜﻝﻉ ﻡﻡﻜﻜﻝﻉ
C fol. 22*b*. ﻡﻡﻝﻉ ﻡﻡ :ﻡﻡﻡﻉ [3]ﻡﻡﻜﻜﻝﻉ ﻡﻡ ﻡﻡ ﻡﻡﻜﻜﻝﻉ .ﻡ ﻡﻡﻜﻜﻝﻉ
ﻡﻡﻜﻜﻝﻉ ﻡﻡ ﻡﻡﻡ :ﻡﻡﻡﻡ ﻡﻡﻜﻜﻝﻉ ﻡﻡﻜﻜﻝﻉﻝﻡﻡﺍ ﻡﻡﻜﻜﻝﻉ
20 :ﻡﻡﻜﻜﻝﻉ ﻡﻡﻝﻉ ﻡﻡﻉ ﻡﻡﻜﻜﻝﻉ :ﻡﻡﻡﻡ ﻡﻡ ﻡﻡ .ﻡﻡﻡﻡﻜﻜﻝﻉ
.ﻡﻡﻡﻡﻜﻜﻝﻉﻝﻡﻡﻜﻜﻝﻉ ﻡﻡ .ﻡﻡﻡﻡﻜﻜﻝﻉ ﻡﻡﻜﻜﻝﻉ ,ﻡﻡ ﻡﻡﻜﻜﻝﻉ
ﻡﻡﻜﻜﻝﻉ :ﻡﻡﻡﻡﻜﻜﻝﻉ ﻡﻡﻜﻜﻝﻉ :ﻝ ﻡﻡﻡﻡ ﻡﻡﻜﻜﻝﻉ ﻡﻡ ﻡﻡﻜﻜﻝﻉ
ﻡﻡ ﻡﻡﻡﻡ ﻡﻡﻜﻜﻝﻉ [4]ﻡﻡﻡﻡ ﻡﻡ :ﻡﻡﻝﻉ ﻡﻡﻜﻜﻝﻉ ﻡﻡﻜﻜﻝﻉ
:ﻡﻡ ﻡﻡﻡﻡﻜﻜﻝﻉ ﻡﻡﻜﻜﻝﻉﻝﻡﻡﻜﻜﻝﻉ ﻡﻡ ﻡﻡ .ﻡﻡﻜﻜﻝﻉ ﻡﻡﻜﻜﻝﻉ ﻡﻡ

---

1 CD ﻡﻡﻡﻡ. 2 C ﻡﻡﻡﻡ. 3 A ﻡﻡﻡﻡ ﻡﻡﻜﻜﻝﻉ.
4 CD ﻡﻡﻡﻡ.

לא יד פלשת כי אם ידי פלשת שמה ותביב השמה. קולם ושלח
ירמיהו אומרת: ירמיה חשמה[4] יד פלשת לשלשה
שמה. פלה שיא יד ישראלה: ישלה גליל ירושה
1 Galatians iv. 26. 2 GD אומרת אומרת. 3 A אבר.
4 A ירמיהו.

ותאיר אויבה ירושלם יד לפניהם ירושה שמחתשה
תשחת ירמיה יד ישראלה יד לפניהם ירושה. שמה
לא יד ישראלה יום. שמלה לכו ידשה נגלשה יד
ישראלה ישלה יד ישראלה שמה. שלה אומרת יד יא ירושה
ירמיה יד ישראלה ישלה. שלה אומרת יד יא ירושה
ישראל

לפ. ומלה ואת] לשלשה מקרא מקרא כתיב: C fol.23a.
ואחד שלשה ואחד] ואחד ואחד ואחד

1 א פרט א 2 א הפשיר. 3 CD הבדי. 4 א כלאים
CD הלקט. 5 CD הפאה. 6 C הגזלה. 7 א הבתים
8 א לקוטים. 9 א השדה. 10 א הקדמה. 11 א חלקם.
12 א שלשתם.

1 חלקות: שדות זה. ופרט לכן. ופרט לזה שהן 2 ערוגות
זו בפני עצמה ואינן נוגעות זו בזו. אבל אם היו נוגעות
זו בזו הרי זה שדה אחד: 3 ואם היו שתי שדות הרי הן
שתי שדות. 4 כלאים: שנאמר פן תקדש המלאה הזרע
אשר תזרע וגו' (דברים כב, ט). 5 הפאה: שנאמר לא
תכלה פאת שדך לקצר (ויקרא יט, ט). 6 הגזלה: שנאמר
לא תגזול את רעך (ויקרא יט, יג). 7 הבתים: שנאמר
ובתי חומה (ויקרא כה, לא). 8 הלקוטים: שנאמר ולקט
קצירך לא תלקט (ויקרא יט, ט). 9 השדה: שנאמר
כי תבצר בצירך (דברים כד, כא). 10 הקדמה: שנאמר
ראשית בכורי אדמתך (שמות כג, יט). 11 חלקם:
שנאמר ואלה משפטים (שמות כא, א). 12 שלשתם:
שנאמר תורה אחת ומשפט אחד יהיה לכם (במדבר טו, טז).

חלקות: שדות זה. ופרט לזה. ופרט לזה שהן ערוגות זו בפני עצמה, ואינן נוגעות זו בזו. שדות אחד: שדות זה בפני עצמו, ושדות אחרים בפני עצמן. שתי שדות: שדות זה בפני עצמו, ושדות אחרים בפני עצמן. כלאים: שנאמר פן תקדש המלאה הזרע אשר תזרע וגו' (דברים כב, ט). הפאה: שנאמר לא תכלה פאת שדך לקצר (ויקרא יט, ט). הגזלה: שנאמר לא תגזול את רעך (ויקרא יט, יג). הבתים: שנאמר ובתי חומה (ויקרא כה, לא). הלקוטים: שנאמר ולקט קצירך לא תלקט (ויקרא יט, ט). השדה: שנאמר כי תבצר בצירך (דברים כד, כא). הקדמה: שנאמר ראשית בכורי אדמתך (שמות כג, יט). חלקם: שנאמר ואלה משפטים (שמות כא, א). שלשתם: שנאמר תורה אחת ומשפט אחד יהיה לכם (במדבר טו, טז).

משנה ב חלקות שדות בכלאים. שתי שדות לגזל ולפאה ולבתים ולקוטים ולשדה ולהקדמה ולחלקם ולשלשתם. אין שתי חלקות נחשבות שתים אלא שתי שדות. אין שתי שדות נחשבות שתים אלא שתי ערוגות. אין שתי ערוגות נחשבות שתים אלא שתי שורות. אין שתי שורות נחשבות שתים אלא שתי גפנים. אין שתי גפנים נחשבות שתים אלא שתי זרעים. אין שתי זרעים נחשבות שתים אלא שתי גרגרים. אין שתי גרגרים נחשבות שתים אלא שתי חרדלים. אין שתי חרדלים נחשבות שתים אלא שתי פולין. אין שתי פולין נחשבות שתים אלא שתי שעורים. אין שתי שעורים נחשבות שתים אלא שתי חטים. אין שתי חטים נחשבות שתים אלא שתי שבלים. אין שתי שבלים נחשבות שתים אלא שתי שיבולים. אין שתי שיבולים נחשבות שתים אלא שתי קנים. אין שתי קנים נחשבות שתים אלא שתי עלים. אין שתי עלים נחשבות שתים אלא שתי קליפות. אין שתי קליפות נחשבות שתים אלא שתי פרחים. אין שתי פרחים נחשבות שתים אלא שתי תמרים. אין שתי תמרים נחשבות שתים אלא שתי גרעינים. אין שתי גרעינים נחשבות שתים אלא שתי שרשים. אין שתי שרשים נחשבות שתים אלא שתי עצים. אין שתי עצים נחשבות שתים אלא שתי ענפים. אין שתי ענפים נחשבות שתים אלא שתי קוצים. אין שתי קוצ

1 A ܡܬܐ. 2 A ܪܫܝܡ. 3 CD omit ܐܦ. 4 CD ܐܦܝܩܘܪ̈ܐ. Romans i. 19. 5 A ܕܥܠ. 6 A ܫܟܝܠ ܫܟܠ ܒܪܝܐ ܕܐܠܗܐ. 7 A ܡܬܝܠ. 8 A ܥܠ. 9 A ܕܐܦ ܒܪܝܐ ܕܐܠܗܐ ܒܟܠ ܡܕܡ ܕܐܬܝ ܠܗ ܫܘܒܚܐ. 10 CD ܐܝܟ ܕܐܬ ܠܗ. 11 A ܫܘܒܚܐ ܕܐܠܗܐ. 12 A ܡܫܝܚܐ.

ܟܬܒ̈ܐ ܩܕܝܫ̈ܐ ܕܥܬܝܩ̈ܐ ܘܚܕ̈ܬܬܐ ܕܐܬ̈ܘ ܒܫܦܪ̈ܐ ܕܐܠܗ̈ܐ ܘܒ̈ܢܝ ܐܢܫ̈ܐ ܕ
ܒܫܡܗ ܕܡܫܝܚܐ ܡܪܢ̈ܢ ܐܠܗ̈ܐ ܘܡܘܕ̈ܝ̈ܢ ܒܗ ܐܦ ܐܢ̈ܚܢ ܒ̈ܢܝ ܥܡܗ ܕܡܫܝܚܐ ܘܒ̈ܢܝ ܒ̈ܝܬܗ ܕܐܠܗܐ ܚܝ̈ܐ ܕܐܬ̈ܘ ܒ̈ܢܝ ܒ̈ܝܬܗ ܕܐܠܗܐ ܚܝ̈ܐ ܕ

ܡܫܟܚܐ[1] ܠ ܟܬ ܠܡܫܪ ܫܦܪ[2] ܡܫܟܚܐ. ܡܕܒܪ[3]. A fol.31*b*.
ܠܡܫܪ ܒܥܝܢ ܕܡܫܟܚ: ܕܡܬܠ ܕܡܫܟܚ ܒܥܝܢ ܕܡܫܟܚ:
ܐ ܡܕ ܐܡܪ: ܕܡܝܗܒ[4] ܒܪܐ ܠܟ ܐܢ ܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܟ ܐܠܐ
ܡܢ ܕܐܢ ܠܐ ܡܫܟܚ ܠܟ ܐܢ ܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܟ ܐܠܐ
ܒܐ ܕܐ ܡܫܟܚ ܠܟ ܐܢ ܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܟ ܐܠܐ ܡܢ 5
ܡܫܟܚ ܠܟ ܐܢ ܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܟ ܐܠܐ ܡܢ ܕܐܢ
ܐ

ⲁⲗⲗⲁ[1] ⲙⲡⲉ ⲛⲓⲙ ⲉⲑⲣⲉ ⲡⲉⲕⲙⲁ ⲉⲧⲣⲉ ⲡⲉⲕⲙⲁ ⲉⲧⲣⲉ ⲡⲉⲕⲥⲱⲙⲁ
ⲛⲁⲉⲓ ⲛⲓ ⲙⲙⲁⲩ ⲉⲧⲃⲉ ⲡⲓⲣⲱⲙⲉ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲃⲉ ⲡⲓⲙⲁ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲃⲉ ⲡⲓⲙⲁ ⲛⲓⲙ
C fol. 24*b*. ⲉⲧⲃⲉ ⲡⲓⲙⲁ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲃⲉ ⲡⲓⲙⲁ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲃⲉ ⲡⲓⲙⲁ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲃⲉ ⲡⲓⲙⲁ ⲛⲓⲙ
A fol. 32*a*. ⲉⲧⲃⲉ ⲡⲓⲙⲁ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲃⲉ ⲡⲓⲙⲁ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲃⲉ ⲡⲓⲙⲁ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲃⲉ ⲡⲓⲙⲁ ⲛⲓⲙ

70 ولد ابراهيم لحق، صلاصلة. حكاية ٧.

C fol.25a. حيوانكم وحشيتكم خلسة: وطرح حصلكم عنبة: ابكاهُ ولم

15 ها حكمي حلكم ابطولكم لمنصحت. وكم لكمنتم.

وكملكم ابعلم. حكم سكوم ابعاب. ونحصكم حيلة

وكملكم لمحكم ابحسمة حيلكمم. ولكم ²حكمنكم.

هُوتَّم: حكم سلوتَّم ابكمناتم. وكملم ابصحم

كسلوكم حكم ابحسمة حيلكمم. ولكم حكمنكم.

وها حكم كموكاه: خلسم حكم كساتم. ولكم حكمنكم.

وها حيه حاب كمن: لكساتم ابلمنكلم كسلوكم.

وها حكم ابطولكم ابعمل وحسكم لمن: حيه

وها حلم كمن ابلعلم عمل وحسكم لمن: حيه

20 ولكم لحكمكم. وكنيلم حلتمنمم. وكحكاه حوكملكم

1 A كتابكم ٧. 2 A ولم. وحسكم

ابحكم ابحكاتهم لحق، صلاصلة. حكاية ٧.

حيوانكم وحشيتكم خلسة: وطرح حصلكم عنبة: ابكاهُ ولم

ها حكمي حلكم ابطولكم لمنصحت. وكم لكمنتم. 15

وكملكم ابعلم. حكم سكوم ابعاب. ونحصكم حيلة

وكملكم لمحكم ابحسمة حيلكمم. ولكم ²حكمنكم.

هُوتَّم: حكم سلوتَّم ابكمناتم. وكملم ابصحم

كسلوكم حكم ابحسمة حيلكمم. ولكم حكمنكم.

وها حكم كموكاه: خلسم حكم كساتم. ولكم حكمنكم.

وها حيه حاب كمن: لكساتم ابلمنكلم كسلوكم.

وها حكم ابطولكم ابعمل وحسكم لمن: حيه

وها حلم كمن ابلعلم عمل وحسكم لمن: حيه

20 ولكم لحكمكم. وكنيلم حلتمنمم. وكحكاه حوكملكم

1 A كتابكم ٧. 2 A ولم. وحسكم

ܕܡܫ ܒܝܬ ܐܠܗܐ ܕܝܠܢ ܗܘ ܕܐܡܪ ܠܗ ܠܫܠܡܘܢ ܒܪ ܐܚܝ ܐܢܐ ܘܐܢܬ ܐܚܬ ܠܝ ܒܪ ܐܡ ܐܢܐ ܘܐܢܬ ܐܚܬ ܠܝ ܒܪ ܐܒ ܐܢܐ ܘܐܢܬ ܐܚܬ ܠܝ ܒܪ ܐܒ ܐܢܐ ܘܐܢܬ ܐܚܬ ܠܝ ܒܪ ܐܡ

72 אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל

עבר הירדן במדבר בערבה מול סוף בין פארן ובין תפל ולבן וחצרות וי זהב׃ ב אחד עשר יום מחורב דרך הר שעיר עד קדש ברנע׃ ג ויהי בארבעים שנה ב׳ בעשתי עשר חדש באחד לחדש דבר משה אל בני ישראל ככל אשר צוה יהוה אתו אליהם׃ ד אחרי הכתו את סיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון ואת עוג מלך הבשן אשר יושב בעשתרות באדרעי׃ ה בעבר הירדן בארץ מואב הואיל משה באר את התורה הזאת לאמר׃ ו יהוה אלהינו דבר אלינו בחרב לאמר רב לכם שבת בהר הזה׃ ז פנו לכם ובאו לכם הרה האמרי ואל כל שכניו בערבה בהר ובשפלה ובנגב ובחוף הים ארץ הכנעני והלבנון עד הנהר הגדול נהר פרת׃ ח ראה נתתי לפניכם את הארץ באו ורשו את הארץ אשר נשבע יהוה לאבתיכם לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם ולזרעם אחריהם׃ ט ואמר אליכם בעת ההוא לאמר לא אוכל לבדי שאת אתכם׃ י יהוה אלהיכם הרבה אתכם והנכם היום ככוכבי השמים לרב׃ יא יהוה אלהי אבתיכם יסף עליכם ככם אלף פעמים ויברך אתכם כאשר דבר לכם׃ יב איכה אשא לבדי טרחכם ומשאכם וריבכם׃ יג הבו לכם אנשים חכמים ונבנים וידעים לשבטיכם ואשימם בראשיכם׃ יד ותענו אתי ותאמרו טוב הדבר אשר דברת לעשות׃ טו ואקח את ראשי שבטיכם אנשים חכמים וידעים ואתן אתם בראשיכם שרי אלפים ושרי מאות ושרי חמשים ושרי עשרות ושטרים לשבטיכם׃ טז ואצו את שפטיכם בעת ההוא לאמר שמע בין אחיכם ושפטתם צדק בין איש ובין אחיו ובין גרו׃ יז לא תכירו פנים במשפט כקטן כגדל תשמעון לא תגורו מפני איש כי המשפט לאלהים הוא והדבר אשר יקשה מכם תקריבון אלי ושמעתיו׃ יח ואצו אתכם בעת ההוא את כל הדברים אשר תעשון׃ יט ונסע מחורב וילך את כל המדבר הגדול והנורא ההוא אשר ראיתם דרך הר האמרי כאשר צוה יהוה אלהינו אתנו ונבא עד קדש ברנע׃ כ ואמר אליכם באתם עד ההר האמרי אשר יהוה אלהינו נתן לנו׃ כא ראה נתן יהוה אלהיך לפניך את הארץ עלה רש ורפש כאשר דבר יהוה אלהי אבתיך לך אל תירא ואל תחת׃ כב ותקרבון אלי כלכם ותאמרו נשלחה אנשים לפנינו וחפרו לנו את הארץ וישבו אתנו דבר את הדרך אשר נעלה בה ואת הערים אשר נבא אליהן׃ כג וייטב בעיני הדבר ואקח מכם שנים עשר אנשים איש אחד איש אחד לשבט׃ כד ויפנו וילכו ההרה ויבאו עד נחל אשכל ויתרו אתה׃ כה ויקחו בידם מפרי הארץ וירידו אלינו וישבו אתנו דבר ויאמרו טובה הארץ אשר יהוה אלהינו נתן לנו׃ כו ולא אביתם לעלות ותמרו את פי יהוה אלהיכם׃ כז ותרגנו באהליכם ותאמרו בשנאת יהוה אתנו הוציאנו מארץ מצרים לתת אתנו ביד האמרי להשמידנו׃ כח אנה אנחנו עלים אחינו המסו את לבבנו לאמר עם גדול ורם ממנו ערים גדלות ובצורות בשמים וגם בני ענקים ראינו שם׃ כט ואמר אליכם לא ערצון ולא תיראון מהם׃ ל יהוה אלהיכם ההלך לפניכם הוא ילחם לכם ככל אשר עשה אתכם לעיניכם במצרים׃ לא ובמדבר אשר ראית אשר נשאך יהוה אלהיך כאשר ישא איש את בנו בכל הדרך אשר הלכתם עד באכם עד המקום הזה׃ לב ובדבר הזה אינכם מאמינם ביהוה אלהיכם׃ לג ההלך לפניכם בדרך לתור לכם מקום לחניתכם באש לילה לראתכם בדרך אשר תלכו בה ובענן יומם׃ לד וישמע יהוה את קול דבריכם ויקצף וישבע לאמר׃ לה אם יראה אחד מן האנשים האלה הדור הרע הזה את הארץ הטובה אשר נשבעתי לתת לאבתיכם׃ לו זולתי כלב בן יפנה הוא יראנה ולו אתן את הארץ אשר דרך בה ולבניו יען אשר מלא אחרי יהוה׃ לז גם בי התאנף יהוה בגלליכם לאמר גם אתה לא תבא שמה׃ לח יהושע בן נון העמד לפניך הוא יבא שמה אתו חזק כי הוא ינחילנה את ישראל׃ לט וטפכם אשר אמרתם לבז יהיה ובניכם אשר לא ידעו היום טוב ורע המה יבאו שמה ולהם אתננה והם יירשוה׃ מ ואתם פנו לכם וסעו המדברה דרך ים סוף׃ מא ותענו ותאמרו אלי חטאנו ליהוה אנחנו נעלה ונלחמנו ככל אשר צונו יהוה אלהינו ותחגרו איש את כלי מלחמתו ותהינו לעלות ההרה׃ מב ויאמר יהוה אלי אמר להם לא תעלו ולא תלחמו כי אינני בקרבכם ולא תנגפו לפני אויביכם׃ מג ואדבר אליכם ולא שמעתם ותמרו את פי יהוה ותזדו ותעלו ההרה׃ מד ויצא האמרי היושב בהר ההוא לקראתכם וירדפו אתכם כאשר תעשינה הדברות ויכתו אתכם בשעיר עד חרמה׃ מה ותשבו ותבכו לפני יהוה ולא שמע יהוה בקולכם ולא האזין אליכם׃ מו ותשבו בקדש ימים רבים כימי הישבתם׃

ג א ונפן ונעבר דרך הבשן ויצא עוג מלך הבשן לקראתנו הוא וכל עמו למלחמה אדרעי׃ ב ויאמר יהוה אלי אל תירא אתו כי בידך נתתי אתו ואת כל עמו ואת ארצו ועשית לו כאשר עשית לסיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון׃ ג ויתן יהוה אלהינו בידנו גם את עוג מלך הבשן ואת כל עמו ונכהו עד בלתי השאיר לו שריד׃ ד ונלכד את כל ערים בעת ההוא לא היתה עיר אשר לא לקחנו מהם שישים עיר כל חבל ארגב ממלכת עוג בבשן׃ ה כל אלה ערים בצורות חומה גבהה דלתים ובריח לבד מערי הפרזי הרבה מאד׃ ו ונחרם אתם כאשר עשינו לסיחן מלך חשבון החרם כל עיר מתים ונשים וטף׃ ז וכל הבהמה ובז הערים לקחנו לנו שלל׃ ח ונקח בעת ההוא את הארץ מיד שני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן מנחל ארנון עד הר חרמון׃ ט צידנים יקראו לחרמון שריון והאמרי קראים לו שניר׃ י כל ערי המישר וכל הגלעד וכל הבשן עד סלכה ואדרעי ערי ממלכת עוג בבשן׃ יא כי רק עוג מלך הבשן נשאר מיתר הרפאים הנה ערש ברזל הלוא הוא בעמן בני עמון תשע אמות ארכה ואמה רחבה באמת איש הוא׃ יב ואת הארץ הזאת ירשנו בעת ההוא מערוער אשר על נחל ארנון וחצי הר הגלעד וערי נתתי לראובני ולגדי׃ יג ויתר הגלעד וכל הבשן ממלכת עוג נתתי לחצי שבט המנשה כל חבל הארגב לכל הבשן ההוא יקרא ארץ רפאים׃ יד יאיר בן מנשה לקח את כל חבל ארגב עד גבול הגשורי והמעכתי ויקרא אתם על שמו את הבשן חות יאיר עד היום הזה׃ טו ולמכיר נתתי את הגלעד׃ טז ולראובני ולגדי נתתי מן הגלעד ועד נחל ארנון תוך הנחל וגבול ועד נחל יבק הגבול בני עמון׃ יז והערבה והירדן וגבול מכנרת ועד ים הערבה ים המלח תחת אשדות הפסגה מזרחה׃ יח ואצו אתכם בעת ההוא לאמר יהוה אלהיכם נתן לכם את הארץ הזאת לרשתה חלוצים תעברו לפני אחיכם בני ישראל כל בני חיל׃ יט רק נשיכם וטפכם ומקנכם ידעתי כי מקנה רב לכם ישבו בעריכם אשר נתתי לכם׃ כ עד אשר יניח יהוה לאחיכם כמוכם וירשו גם הם את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן להם בעבר הירדן ושבתם איש לירשתו אשר נתתי לכם׃ כא ואת יהושע צויתי בעת ההוא לאמר עיניך הראות את כל אשר עשה יהוה אלהיכם לשני המלכים האלה כן יעשה יהוה לכל הממלכות אשר אתה עבר שמה׃ כב לא תיראום כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם׃ כג ואתחנן אל יהוה בעת ההוא לאמר׃ כד אדני יהוה אתה החלות לראות את עבדך את גדלך ואת ידך החזקה אשר מי אל בשמים ובארץ אשר יעשה כמעשיך וכגבורתך׃ כה אעברה נא ואראה את הארץ הטובה אשר בעבר הירדן ההר הטוב הזה והלבנון׃ כו ויתעבר יהוה בי למענכם ולא שמע אלי ויאמר יהוה אלי רב לך אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה׃ כז עלה ראש הפסגה ושא עיניך ימה וצפנה ותימנה ומזרחה וראה בעיניך כי לא תעבר את הירדן הזה׃ כח וצו את יהושע וחזקהו ואמצהו כי הוא יעבר לפני העם הזה והוא ינחיל להם את הארץ אשר תראה׃ כט וכנשב בגיא מול בית פעור׃

ד א ועתה ישראל שמע אל החקים ואל המשפטים אשר אנכי מלמד אתכם לעשות למען תחיו ובאתם וירשתם את הארץ אשר יהוה אלהי אבתיכם נתן לכם׃ ב לא תספו על הדבר אשר אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו ממנו לשמר את מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם׃ ג עיניכם הראות את אשר עשה יהוה בבעל פעור כי כל האיש אשר הלך אחרי בעל פעור השמידו יהוה אלהיך מקרבך׃ ד ואתם הדבקים ביהוה אלהיכם חיים כלכם היום׃ ה ראה למדתי אתכם חקים ומשפטים כאשר צוני יהוה אלהי לעשות כן בקרב הארץ אשר אתם באים שמה לרשתה׃ ו ושמרתם ועשיתם כי היא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים אשר ישמעון את כל החקים האלה ואמרו רק עם חכם ונבון הגוי הגדול הזה׃ ז כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרבים אליו כיהוה אלהינו בכל קראנו אליו׃ ח ומי גוי גדול אשר לו חקים ומשפטים צדיקם ככל התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם היום׃ ט רק השמר לך ושמר נפשך מאד פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך ופן יסורו מלבבך כל ימי חייך והודעתם לבניך ולבני בניך׃ י יום אשר עמדת לפני יהוה אלהיך בחרב בהקהל אלי העם ואשמיעם את דברי אשר ילמדון ליראה אתי כל הימים אשר הם חיים על האדמה ואת בניהם ילמדון׃ יא ותקרבון ותעמדון תחת ההר וההר בוער באש עד לב השמים חשך ענן וערפל׃ יב וידבר יהוה אליכם מתוך האש קול דברים אתם שמעים ותמונה אינכם ראים זולתי קול׃ יג ויגד לכם את בריתו אשר צוה אתכם לעשות עשרת הדברים ויכתבם על שני לחת אבנים׃ יד ואתי צוה יהוה בעת ההוא ללמד אתכם חקים ומשפטים לעשתכם אתם בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה׃ טו ונשמרתם מאד לנפשתיכם כי לא ראיתם כל תמונה ביום דבר יהוה אליכם בחרב מתוך האש׃ טז פן תשחתון ועשיתם לכם פסל תמונת כל סמל תבנית זכר או נקבה׃ יז תבנית כל בהמה אשר בארץ תבנית כל צפור כנף אשר תעוף בשמים׃ יח תבנית כל רמש בארמה תבנית כל דגה אשר במים מתחת לארץ׃ יט ופן תשא עיניך השמימה וראית את השמש ואת הירח ואת הכוכבים כל צבא השמים ונדחת והשתחוית להם ועבדתם אשר חלק יהוה אלהיך אתם לכל העמים תחת כל השמים׃ כ ואתכם לקח יהוה ויוצא אתכם מכור הברזל ממצרים להיות לו לעם נחלה כיום הזה׃ כא ויהוה התאנף בי על דבריכם ולא נשבע לבלתי עברתי את הירדן ולבלתי אבוא אל הארץ הטובה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה׃ כב כי אנכי מת בארץ הזאת איני עבר את הירדן ואתם עברים ורשתם את הארץ הטובה הזאת׃ כג השמרו לכם פן תשכחו את ברית יהוה אלהיכם אשר כרת עמכם ועשיתם לכם פסל תמונת כל אשר צוך יהוה אלהיך׃ כד כי יהוה אלהיך אש אכלה הוא אל קנא׃ כה כי תוליד בנים ובני בנים ונושנתם בארץ והשחתם ועשיתם פסל תמונת כל ועשיתם הרע בעיני יהוה אלהיך להכעיסו׃ כו העידתי בכם היום את השמים ואת הארץ כי אבד תאבדון מהר מעל הארץ אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה לא תאריכן ימים עליה כי השמד תשמדון׃ כז והפיץ יהוה אתכם בעמים והנשתם מתי מספר בגוים אשר ינהג יהוה אתכם שמה׃ כח ועבדתם שם אלהים מעשה ידי אדם עץ ואבן אשר לא יראון ולא ישמעון ולא יאכלון ולא יריחון׃ כט ומבקשתם משם את יהוה אלהיך ומצאת כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך׃ ל בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה באחרית הימים ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת בקולו׃ לא כי אל רחום יהוה אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישכח את ברית אבתיך אשר נשבע להם׃ לב כי שאל נא לימים ראשנים אשר היו לפניך למן היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ ולמקצה השמים ועד קצה השמים הנהיה כדבר הגדול הזה או הנשמע כמהו׃ לג השמע עם קול אלהים מדבר מתוך האש כאשר שמעת אתה ויחי׃ לד או הנסה אלהים לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי במסת באתת ובמופתים ובמלחמה וביד חזקה ובזרוע נטויה ובמוראים גדלים ככל אשר עשה לכם יהוה אלהיכם במצרים לעיניך׃ לה אתה הראת לדעת כי יהוה הוא האלהים אין עוד מלבדו׃ לו משמים השמיעך את קלו ליסרך ועל הארץ הראך את אשו הגדולה ודבריו שמעת מתוך האש׃ לז ותחת כי אהב את אבתיך ויבחר בזרעו אחריו ויוצאך בפניו בכחו הגדול ממצרים׃ לח להוריש גוים גדלים ועצמים ממך מפניך להביאך לתת לך את ארצם נחלה כיום הזה׃ לט וידעת היום והשבת אל לבבך כי יהוה הוא האלהים בשמים ממעל על הארץ מתחת אין עוד׃ מ ושמרת את חקיו ואת מצותיו אשר אנכי מצוך היום אשר ייטב לך ולבניך אחריך ולמען תאריך ימים על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך כל הימים׃ מא אז הבדיל משה שלש ערים בעבר הירדן מזרחה שמש׃ מב לנוס שמה רוצח אשר ירצח את רעהו בבלי דעת והוא לא שנא לו מתמול שלשם ונס אל אחת מן הערים האלה וחי׃ מג את בצר במדבר בארץ המישר לראובני ואת רמת בגלעד לגדי ואת גולן בבשן למנשה׃ מד וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל׃ מה אלה העדות והחקים והמשפטים אשר דבר משה אל בני ישראל בצאתם ממצרים׃ מו בעבר הירדן בגיא מול בית פעור בארץ סיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון אשר הכה משה ובני ישראל בצאתם ממצרים׃ מז וירשו את ארצו ואת ארץ עוג מלך הבשן שני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן מזרחה שמש׃ מח מערוער אשר על שפת נחל ארנון ועד הר שיון הוא חרמון׃ מט וכל הערבה בעבר הירדן מזרחה ועד ים הערבה תחת אשדות הפסגה׃

ה א ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אליהם שמע ישראל את החקים ואת המשפטים אשר אנכי דבר באזניכם היום ולמדתם אתם ושמרתם לעשתם׃ ב יהוה אלהינו כרת עמנו ברית בחרב׃ ג לא את אבתינו כרת יהוה את הברית הזאת כי אתנו אנחנו אלה פה היום כלנו חיים׃ ד פנים בפנים דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש׃ ה אנכי עמד בין יהוה וביניכם בעת ההוא להגיד לכם את דבר יהוה כי יראתם מפני האש ולא עליתם בהר לאמר׃ ו אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים׃ ז לא יהיה לך אלהים אחרים על פני׃ ח לא תעשה לך פסל כל תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ׃ ט לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים לשנאי׃ י ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי׃ יא לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר ישא את שמו לשוא׃ יב שמור את יום השבת לקדשו כאשר צוך יהוה אלהיך׃ יג ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך׃ יד ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך ושורך וחמרך וכל בהמתך וגרך אשר בשעריך למען ינוח עבדך ואמתך כמוך׃ טו וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויצאך יהוה אלהיך משם ביד חזקה ובזרוע נטויה על כן צוך יהוה אלהיך לעשות את יום השבת׃ טז כבד את אביך ואת אמך כאשר צוך יהוה אלהיך למען יאריכן ימיך ולמען ייטב לך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך׃ יז לא תרצח ולא תנאף ולא תגנב ולא תענה ברעך עד שוא׃ יח ולא תחמד אשת רעך ולא תתאוה בית רעך שדהו ועבדו ואמתו שורו וחמרו וכל אשר לרעך׃ יט את הדברים האלה דבר יהוה אל כל קהלכם בהר מתוך האש הענן והערפל קול גדול ולא יסף ויכתבם על שני לחת אבנים ויתנם אלי׃ כ ויהי כשמעכם את הקול מתוך החשך וההר בוער באש ותקרבון אלי כל ראשי שבטיכם וזקניכם׃ כא ותאמרו הן הראנו יהוה אלהינו את כבדו ואת גדלו ואת קולו שמענו מתוך האש היום הזה ראינו כי ידבר אלהים את האדם וחי׃ כב ועתה למה נמות כי תאכלנו האש הגדלה הזאת אם יספים אנחנו לשמע את קול יהוה אלהינו עוד ומתנו׃ כג כי מי כל בשר אשר שמע קול אלהים חיים מדבר מתוך האש כמנו ויחי׃ כד קרב אתה ושמע את כל אשר יאמר יהוה אלהינו ואתה תדבר אל יהוה אלהינו את כל אשר ידבר אליך יהוה אלהינו ושמענו ועשינו׃ כה וישמע יהוה את קול דבריכם בדברכם אלי ויאמר יהוה אלי שמעתי את קול דברי העם הזה אשר דברו אליך היטיבו כל אשר דברו׃ כו מי יתן והיה לבבם זה להם ליראה אתי ולשמר את כל מצותי כל הימים למען ייטב להם ולבניהם לעלם׃ כז לך אמר להם שובו לכם לאהליכם׃ כח ואתה פה עמד עמדי ואדברה אליך את כל המצוה והחקים והמשפטים אשר תלמדם ועשו בארץ אשר אנכי נתן להם לרשתה׃ כט ושמרתם לעשות כאשר צוה יהוה אלהיכם אתכם לא תסורון ימין ושמאל׃ ל בכל הדרך אשר צוה יהוה אלהיכם אתכם תלכו למען תחיון וטוב לכם והארכתם ימים בארץ אשר תירשון׃

ו א ואלה המצות החקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהיכם ללמד אתכם לעשות בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה׃ ב למען תירא את יהוה אלהיך לשמר את כל חקתיו ומצותיו אנכי מצוך אתה ובנך ובן בנך כל ימי חייך ולמען יאריכן ימיך׃ ג ושמעת ישראל ושמרת לעשות אשר ייטב לך ואשר תרבון מאד כאשר דבר יהוה אלהי אבתיך לך זבת חלב ודבש׃ ד שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד׃ ה ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך׃ ו והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך׃ ז ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך׃ ח וקשרתם לאות על ידך והיו לטטפת בין עיניך׃ ט וכתבתם על מזזות ביתך ובשעריך׃ י והיה כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר נשבע לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב לתת לך ערים גדלות וטובות אשר לא בנית׃ יא ובתים מלאים כל טוב אשר לא מלאת וברות חצובות אשר לא חצבת כרמים וזיתים אשר לא נטעת ואכלת ושבעת׃ יב השמר לך פן תשכח את יהוה אשר הוציאך מארץ מצרים מבית עבדים׃ יג את יהוה אלהיך תירא ואתו תעבד ובשמו תשבע׃ יד לא תלכון אחרי אלהים אחרים מאלהי העמים אשר סביבותיכם׃ טו כי אל קנא יהוה אלהיך בקרבך פן יחרה אף יהוה אלהיך בך והשמידך מעל פני האדמה׃ טז לא תנסו את יהוה אלהיכם כאשר נסיתם במסה׃ יז שמר תשמרון את מצות יהוה אלהיכם ועדתיו וחקיו אשר צוך׃ יח והישר והטוב בעיני יהוה למען ייטב לך ובאת וירשת את הארץ הטובה אשר נשבע יהוה לאבתיך׃ יט להדף כל אויביך מפניך כאשר דבר יהוה׃ כ כי ישאלך בנך מחר לאמר מה העדות והחקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהינו אתכם׃ כא ואמרת לבנך עבדים היינו לפרעה במצרים ויוצאנו יהוה ממצרים ביד חזקה׃ כב ויתן יהוה אתות ומופתים גדלים ורעים במצרים בפרעה ובכל ביתו לעיני׃ כג ואתנו הוציא משם למען הביא לתת לנו את הארץ אשר נשבע לאבתינו׃ כד ויצונו יהוה לעשות את כל החקים האלה ליראה את יהוה אלהינו לטוב לנו כל הימים לחיתנו כהיום הזה׃ כה וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המצוה הזאת לפני יהוה אלהינו כאשר צונו׃

ז א כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ונשל גוים רבים מלפניך החתי והגרגשי והאמרי והכנעני והפרזי והחוי והיבוסי שבעה גוים רבים ועצומים ממך׃ ב ונתנם יהוה אלהיך לפניך והכיתם החרם תחרים אותם לא תכרת להם ברית ולא תחנם׃ ג ולא תתחתן בם בתך לא תתן לבנו ובתו לא תקח לבנך׃ ד כי יסיר את בנך מאחרי ועבדו אלהים אחרים וחרה אף יהוה בכם והשמידך מהר׃ ה כי אם כה תעשו להם מזבחתיהם תתצו ומצבתם תשברון ואשריהם תגדעון ופסיליהם תשרפון באש׃ ו כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך בך בחר יהוה אלהיך להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה׃ ז לא מרבכם מכל העמים חשק יהוה בכם ויבחר בכם כי אתם המעט מכל העמים׃ ח כי מאהבת יהוה אתכם ומשמרו את השבעה את הדבר אשר נשבע לאבתיכם הוציא יהוה אתכם ביד חזקה ויפדך מבית עבדים מיד פרעה מלך מצרים׃ ט וידעת כי יהוה אלהיך הוא האלהים האל הנאמן שמר הברית והחסד לאהביו ולשמרי מצותיו לאלף דור׃ י ומשלם לשנאיו אל פניו להאבידו לא יאחר לשנאו אל פניו ישלם לו׃ יא ושמרת את המצוה ואת החקים ואת המשפטים אשר אנכי מצוך היום לעשתם׃ יב והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם אתם ושמר יהוה אלהיך לך את הברית ואת החסד אשר נשבע לאבתיך׃ יג ואהבך וברכך והרבך וברך פרי בטנך ופרי אדמתך דגנך ותירשך ויצהרך שגר אלפיך ועשתרות צאנך על האדמה אשר נשבע לאבתיך לתת לך׃ יד ברוך תהיה מכל העמים לא יהיה בך עקר ועקרה ובבהמתך׃ טו והסיר יהוה ממך כל חלי וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא ישימם בך ונתנם בכל שנאיך׃ טז ואכלת את כל העמים אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תחוס עינך עליהם ולא תעבד את אלהיהם כי מוקש הוא לך׃ יז כי תאמר בלבבך רבים הגוים האלה ממני איכה אוכל להורישם׃ יח לא תירא מהם זכר תזכר את אשר עשה יהוה אלהיך לפרעה ולכל מצרים׃ יט המסת הגדלות אשר ראו עיניך והאתת והמופתים והיד החזקה והזרוע הנטויה אשר הוציאך יהוה אלהיך כן יעשה יהוה אלהיך לכל העמים אשר אתה ירא מפניהם׃ כ וגם את הצרעה ישלח יהוה אלהיך בם עד אבד הנשארים והנסתרים מפניך׃ כא לא תערץ מפניהם כי יהוה אלהיך בקרבך אל גדול ונורא׃ כב ונשל יהוה אלהיך את הגוים האל מפניך מעט מעט לא תוכל כלתם מהר פן תרבה עליך חית השדה׃ כג ונתנם יהוה אלהיך לפניך והמם מהומה גדלה עד השמדם׃ כד ונתן מלכיהם בידך ואבדת את שמם מתחת השמים לא יתיצב איש בפניך עד השמדך אתם׃ כה פסילי אלהיהם תשרפון באש לא תחמד כסף וזהב עליהם ולקחת לך פן תוקש בו כי תועבת יהוה אלהיך הוא׃ כו ולא תביא תועבה אל ביתך והיית חרם כמהו שקץ תשקצנו ותעב תתעבנו כי חרם הוא׃

ח א כל המצוה אשר אנכי מצוך היום תשמרון לעשות למען תחיון ורביתם ובאתם וירשתם את הארץ אשר נשבע יהוה לאבתיכם׃ ב וזכרת את כל הדרך אשר הוליכך יהוה אלהיך זה ארבעים שנה במדבר למען ענתך לנסתך לדעת את אשר בלבבך התשמר מצותו אם לא׃ ג ויענך וירעבך ויאכלך את המן אשר לא ידעת ולא ידעון אבתיך למען הודיעך כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי יהוה יחיה האדם׃ ד שמלתך לא בלתה מעליך ורגלך לא בצקה זה ארבעים שנה׃ ה וידעת עם לבבך כי כאשר יסר איש את בנו יהוה אלהיך מיסרך׃ ו ושמרת את מצות יהוה אלהיך ללכת בדרכיו וליראה אתו׃ ז כי יהוה אלהיך מביאך אל ארץ טובה ארץ נחלי מים עינת ותהמת יצאים בבקעה ובהר׃ ח ארץ חטה ושערה וגפן ותאנה ורמון ארץ זית שמן ודבש׃ ט ארץ אשר לא במסכנת תאכל בה לחם לא תחסר כל בה ארץ אשר אבניה ברזל ומהרריה תחצב נחשת׃ י ואכלת ושבעת וברכת את יהוה אלהיך על הארץ הטובה אשר נתן לך׃ יא השמר לך פן תשכח את יהוה אלהיך לבלתי שמר מצותיו ומשפטיו וחקתיו אשר אנכי מצוך היום׃ יב פן תאכל ושבעת ובתים טובים תבנה וישבת׃ יג ובקרך וצאנך ירבין וכסף וזהב ירבה לך וכל אשר לך ירבה׃ יד ורם לבבך ושכחת את יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים׃ טו המוליכך במדבר הגדול והנורא נחש שרף ועקרב וצמאון אשר אין מים המוציא לך מים מצור החלמיש׃ טז המאכלך מן במדבר אשר לא ידעון אבתיך למען ענתך ולמען נסתך להיטבך באחריתך׃ יז ואמרת בלבבך כחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה׃ יח וזכרת את יהוה אלהיך כי הוא הנתן לך כח לעשות חיל למען הקים את בריתו אשר נשבע לאבתיך כיום הזה׃ יט והיה אם שכח תשכח את יהוה אלהיך והלכת אחרי אלהים אחרים ועבדתם והשתחויתה להם העדתי בכם היום כי אבד תאבדון׃ כ כגוים אשר יהוה מאביד מפניכם כן תאבדון עקב לא תשמעון בקול יהוה אלהיכם׃

ט א שמע ישראל אתה עבר היום את הירדן לבא לרשת גוים גדלים וחזקים ממך ערים גדלות ובצורות בשמים׃ ב עם גדול ורם בני ענקים אשר אתה ידעת ואתה שמעת מי יתיצב לפני בני ענק׃ ג וידעת היום כי יהוה אלהיך הוא עבר לפניך אש אכלה הוא ישמידם והוא יכניעם לפניך והורשתם והאבדתם מהר כאשר דבר יהוה לך׃ ד אל תאמר בלבבך בהדף יהוה אלהיך אתם מלפניך לאמר בצדקתי הביאני יהוה לרשת את הארץ הזאת וברשעת הגוים האלה יהוה מורישם מפניך׃ ה לא בצדקתך ובישר לבבך אתה בא לרשת את ארצם כי ברשעת הגוים האלה יהוה אלהיך מורישם מפניך ולמען הקים את הדבר אשר נשבע יהוה לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב׃ ו וידעת כי לא בצדקתך יהוה אלהיך נתן לך את הארץ הטובה הזאת לרשתה כי עם קשה ערף אתה׃ ז זכר אל תשכח את אשר הקצפת את יהוה אלהיך במדבר למן היום אשר יצאת מארץ מצרים עד באכם עד המקום הזה מרים הייתם עם יהוה׃ ח וגם בחרב הקצפתם את יהוה ויתאנף יהוה בכם להשמיד אתכם׃ ט בעלתי ההרה לקחת לוחות האבנים לוחות הברית אשר כרת יהוה עמכם וארב בהר ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי׃ י ויתן יהוה אלי את שני לוחות האבנים כתבים באצבע אלהים ועליהם ככל הדברים אשר דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש ביום הקהל׃ יא ויהי מקץ ארבעים יום וארבעים לילה ויתן יהוה אלי את שני לוחות האבנים לוחות הברית׃ יב ויאמר יהוה אלי קום רד מהר כי שחת עמך אשר הוצאת ממצרים סרו מהר מן הדרך אשר צויתם עשו להם מסכה׃ יג ויאמר יהוה אלי לאמר ראיתי את העם הזה והנה עם קשה ערף הוא׃ יד הנח לי וארא בם ואכחידם ואמחה את שמם מתחת השמים ואעשה אתך לגוי עצום ורב ממנו׃ טו ואפן וארד מן ההר וההר בוער באש ושני לוחות הברית על שתי ידי׃ טז וארא והנה חטאתם ליהוה אלהיכם עשיתם לכם עגל מסכה סרתם מהר מן הדרך אשר צוה יהוה אתכם׃ יז ואתפש בשני הלחת ואשלכם מעל שתי ידי ואשברם לעיניכם׃ יח ואתנפל לפני יהוה כראשנה ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי על כל חטאתכם אשר חטאתם לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו׃ יט כי יגרתי מפני האף והחמה אשר קצף יהוה עליכם להשמיד אתכם ויענני יהוה גם בפעם ההוא׃ כ ובאהרן התאנף יהוה מאד להשמידו ואתפלל גם בעד אהרן בעת ההוא׃ כא ואת חטאתכם אשר עשיתם את העגל לקחתי ואשרף באש ואכתת אתו טחון היטב עד אשר דק לעפר ואשלך את עפרו אל הנחל הירד מן ההר׃ כב ובתבערה מקצת ובמסה ובקברות התאוה מתים׃ כג וכשלחכם יהוה מקדש ברנע לאמר עלו ורשו את הארץ אשר נתתי לכם ותמרו את פי יהוה אלהיכם ולא האמנתם לו ולא שמעתם בקולו׃ כד ממרים הייתם עם יהוה מיום דעתי אתכם׃ כה ואתנפל לפני יהוה את ארבעים היום ואת ארבעים הלילה אשר התנפלתי כי אמר יהוה להשמיד אתכם׃ כו ואתפלל אל יהוה ואמר אדני יהוה אל תשחת עמך ונחלתך אשר פדית בגדלך אשר הוצאת ממצרים ביד חזקה׃ כז זכר לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב אל תפן אל קשי העם הזה ואל רשעו ואל חטאתו׃ כח פן יאמרו הארץ אשר הוצאתנו משם מבלתי יכלת יהוה לתת להם ומשנאתו אתם הוציאם להמיתם במדבר׃ כט והם עמך ונחלתך אשר הוצאת בכחך הגדול ובזרעך הנטויה׃

י א בעת ההוא אמר יהוה אלי פסל לך שני לחת אבנים כראשנים ועלה אלי ההרה ועשית לך ארון עץ׃ ב ואכתב על הלחת את הדברים אשר היו על הלחת הראשנים אשר שברת ושמתם בארון׃ ג ואעש ארון עצי שטים ואפסל שני לחת אבנים כראשנים ואעל ההרה ושני הלחת בידי׃ ד ויכתב על הלחת ככתב הראשון את עשרת הדברים אשר דבר יהוה אליכם בהר מתוך האש ביום הקהל ויתנם יהוה אלי׃ ה ואפן וארד מן ההר ואשם את הלחת בארון אשר עשיתי ויהיו שם כאשר צוני יהוה׃ ו ובני ישראל נסעו מבארת בני יעקן מוסרה שם מת אהרן ויקבר שם ויכהן אלעזר בנו תחתיו׃ ז משם נסעו הגדגדה ומן הגדגדה יטבתה ארץ נחלי מים׃ ח בעת ההוא הבדיל יהוה את שבט הלוי לשאת את ארון ברית יהוה לעמד לפני יהוה לשרתו ולברך בשמו עד היום הזה׃ ט על כן לא היה ללוי חלק ונחלה עם אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר דבר יהוה אלהיך לו׃ י ואנכי עמדתי בהר כימים הראשנים ארבעים יום וארבעים לילה וישמע יהוה אלי גם בפעם ההוא לא אבה יהוה השחיתך׃ יא ויאמר יהוה אלי קום לך למסע לפני העם ויבאו וירשו את הארץ אשר נשבעתי לאבתם לתת להם׃ יב ועתה ישראל מה יהוה אלהיך שאל מעמך כי אם ליראה את יהוה אלהיך ללכת בכל דרכיו ולאהבה אתו ולעבד את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך׃ יג לשמר את מצות יהוה ואת חקתיו אשר אנכי מצוך היום לטוב לך׃ יד הן ליהוה אלהיך השמים ושמי השמים הארץ וכל אשר בה׃ טו רק באבתיך חשק יהוה לאהבה אתם ויבחר בזרעם אחריהם בכם מכל העמים כיום הזה׃ טז ומלתם את ערלת

ואת הארץ אשר אתה שוכב עליה לך אתננה ולזרעך׃
ונהיה זרעך כעפר הארץ ופרצת ימה וקדמה וצפונה ונגבה
ונברכו בך כל משפחות האדמה׃ והנה אנכי עמך ושמרתיך
בכל אשר תלך והשבתיך אל האדמה הזאת כי לא אעזבך
עד אשר אם עשיתי את אשר דברתי לך׃ ויקץ יעקב משנתו
ויאמר אכן יש יהוה במקום הזה ואנכי לא ידעתי׃ ויירא
ויאמר מה נורא המקום הזה אין זה כי אם בית אלהים
וזה שער השמים׃ וישכם יעקב בבקר ויקח את האבן אשר
שם מראשתיו ויצב אתה מצבה ויצק שמן על ראשה׃
ויקרא את שם המקום ההוא בית אל ואולם לוז שם העיר
לראשנה׃ וידר יעקב נדר לאמר אם יהיה אלהים עמדי
ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן לי לחם לאכל
ובגד ללבש׃ ושבתי בשלום אל בית אבי והיה יהוה לי
לאלהים׃ והאבן הזאת אשר שמתי מצבה יהיה בית אלהים
וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו לך׃ ויהי בני קדם וישא
יעקב רגליו וילך ארצה בני קדמים׃ וירא והנה באר
בשדה והנה שם שלשה עדרי צאן רבצים עליה כי מן
הבאר ההוא ישקו העדרים והאבן גדולה על פי הבאר׃
ונאספו שמה כל העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר
והשקו את הצאן והשיבו את האבן על פי הבאר למקמה׃
ויאמר להם יעקב אחי מאין אתם ויאמרו מחרן אנחנו׃
ויאמר להם הידעתם את לבן בן נחור ויאמרו ידענו׃
ויאמר להם השלום לו ויאמרו שלום והנה רחל בתו
באה עם הצאן׃ ויאמר הן עוד היום גדול לא עת האסף
המקנה השקו הצאן ולכו רעו׃ ויאמרו לא נוכל עד
אשר יאספו כל העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר
והשקינו הצאן׃ עודנו מדבר עמם ורחל באה עם הצאן
אשר לאביה כי רעיה היא׃ ויהי כראות יעקב את רחל
בת לבן אחי אמו ואת הצאן לבן אחי אמו ויגש יעקב
ויגל את האבן מעל פי הבאר וישק את צאן לבן אחי אמו׃
וישק יעקב לרחל וישא את קלו ויבך׃ ויגד יעקב לרחל
כי אחי אביה הוא וכי בן רבקה הוא ותרץ ותגד לאביה׃
ויהי כשמע לבן את שמע יעקב בן אחתו וירץ לקראתו
ויחבק לו וישק לו ויבא לו אל ביתו ויספר ללבן את כל
הדברים האלה׃ ויאמר לבן אליו אך עצמי ובשרי אתה
וישב עמו חדש ימים׃ ויאמר לבן ליעקב הכי תעבדני
חנם הגידה לי מה משכרתך׃ ולבן שתי בנות שם הגדולה
לאה ושם הקטנה רחל׃ ועיני לאה רכות ורחל היתה יפת
תאר ויפת מראה׃ ויאהב יעקב את רחל ויאמר אעבדך
שבע שנים ברחל בתך הקטנה׃ ויאמר לבן טוב תתי
אתה לך מתתי אתה לאיש אחר שבה עמדי׃ ויעבד יעקב
ברחל שבע שנים ויהיו בעיניו כימים אחדים באהבתו
אתה׃ ויאמר יעקב אל לבן הבה את אשתי כי מלאו ימי
ואבואה אליה׃ ויאסף לבן את כל אנשי המקום ויעש
משתה׃ ויהי בערב ויקח את לאה בתו ויבא אתה אליו
ויבא אליה׃ ויתן לבן לה את זלפה שפחתו ללאה בתו
שפחה׃ ויהי בבקר והנה היא לאה ויאמר אל לבן מה
זאת עשית לי הלא ברחל עבדתי עמך ולמה רמיתני׃
ויאמר לבן לא יעשה כן במקומנו לתת הצעירה לפני
הבכירה׃ מלא שבע זאת ונתנה לך גם את האחת בעבדה
אשר תעבד עמדי עוד שבע שנים אחרות׃ ויעש יעקב כן
וימלא שבעה זאת ויתן לו את רחל בתו לו לאשה׃
ויתן לבן לרחל בתו את בלהה שפחתו לה לשפחה׃
ויבא גם אל רחל ויאהב גם את רחל מלאה ויעבד עמו
עוד שבע שנים אחרות׃ ויראה יהוה כי שנואה לאה
ויפתח את רחמה ורחל עקרה׃ ותהר לאה ותלד בן
ותקרא שמו ראובן כי אמרה כי ראה יהוה בעניי כי
עתה יאהבני אישי׃ ותהר עוד ותלד בן ותאמר כי שמע
יהוה כי שנואה אנכי ויתן לי גם את זה ותקרא שמו
שמעון׃ ותהר עוד ותלד בן ותאמר הפעם ילוה אישי
אלי כי ילדתי לו שלשה בנים על כן קרא שמו לוי׃
ותהר עוד ותלד בן ותאמר הפעם אודה את יהוה על כן
קראה שמו יהודה ותעמד מלדת׃ ותרא רחל כי לא ילדה
ליעקב ותקנא רחל באחותה ותאמר אל יעקב הבה לי
בנים ואם אין מתה אנכי׃ ויחר אף יעקב ברחל ויאמר
התחת אלהים אנכי אשר מנע ממך פרי בטן׃ ותאמר הנה
בלהה שפחתי בא אליה ותלד על ברכי ואבנה גם אנכי
ממנה׃ ותתן לו את בלהה שפחתה לאשה ויבא אליה
יעקב׃ ותהר בלהה ותלד ליעקב בן׃ ותאמר רחל דנני
אלהים וגם שמע בקולי ויתן לי בן על כן קראה שמו
דן׃ ותהר עוד בלהה שפחת רחל ותלד ליעקב בן שני׃
ותאמר רחל נפתולי אלהים נפתלתי עם אחותי גם
יכולתי ותקרא שמו נפתלי׃ ותרא לאה כי עמדה מלדת
ותקח את זלפה שפחתה ותתן אתה ליעקב לאשה׃
ותלד זלפה שפחת לאה ליעקב בן׃ ותאמר לאה בגד
ותקרא שמו גד׃ ותלד זלפה שפחת לאה ליעקב בן שני׃
ותאמר לאה באשרי כי אשרוני בנות ותקרא שמו אשר׃
וילך ראובן בימי קציר חטים וימצא דודאים בשדה
ויבא אתם אל לאה אמו ותאמר רחל אל לאה תני נא לי
מדודאי בנך׃ ותאמר לה המעט קחתך את אישי ולקחת
גם את דודאי בני ותאמר רחל לכן ישכב עמך הלילה
תחת דודאי בנך׃ ויבא יעקב מן השדה בערב ותצא לאה
לקראתו ותאמר אלי תבוא כי שכר שכרתיך בדודאי בני
וישכב עמה בלילה ההוא׃ וישמע אלהים אל לאה ותהר
ותלד ליעקב בן חמישי׃ ותאמר לאה נתן אלהים שכרי
אשר נתתי שפחתי לאישי ותקרא שמו יששכר׃ ותהר
עוד לאה ותלד בן ששי ליעקב׃ ותאמר לאה זבדני אלהים
אתי זבד טוב הפעם יזבלני אישי כי ילדתי לו ששה
בנים ותקרא שמו זבולן׃ ואחר ילדה בת ותקרא את
שמה דינה׃ ויזכר אלהים את רחל וישמע אליה אלהים
ויפתח את רחמה׃ ותהר ותלד בן ותאמר אסף אלהים
את חרפתי׃ ותקרא את שמו יוסף לאמר יסף יהוה לי
בן אחר׃ ויהי כאשר ילדה רחל את יוסף ויאמר יעקב
אל לבן שלחני ואלכה למקומי ולארצי׃ תנה את נשי
ואת ילדי אשר עבדתי אתך בהן ואלכה כי אתה ידעת
את עבדתי אשר עבדתיך׃ ויאמר אליו לבן אם נא מצאתי
חן בעיניך נחשתי וברכני יהוה בגללך׃ ויאמר נקבה
משכרתך עלי ואתנה׃ ויאמר אליו אתה ידעת את אשר
עבדתיך ואת אשר היה מקנך אתי׃ כי מעט אשר היה לך
לפני ויפרץ לרב ויברך יהוה אתך לרגלי ועתה מתי
אעשה גם אנכי לביתי׃ ויאמר מה אתן לך ויאמר יעקב
לא תתן לי מאומה אם תעשה לי הדבר הזה אשוב
ארעה צאנך אשמר׃ אעבר בכל צאנך היום הסר משם כל
שה נקד וטלוא וכל שה חום בכבשים וטלוא ונקד בעזים
והיה שכרי׃ וענתה בי צדקתי ביום מחר כי תבוא על
שכרי לפניך כל אשר אינני נקד וטלוא בעזים וחום
בכבשים גנוב הוא אתי׃ ויאמר לבן הן לו יהי כדברך׃
ויסר ביום ההוא את התישים העקדים והטלאים כל
אשר לבן בו וכל חום בכבשים ויתן ביד בניו׃ וישם
דרך שלשת ימים בינו ובין יעקב ויעקב רעה את צאן
לבן הנותרת׃ ויקח לו יעקב מקל לבנה לח ולוז וערמון
ויפצל בהן פצלות לבנות מחשף על הלבן אשר על המקלות׃
והמקלות אשר פצל בהרהטים בשקתות במוצא המים
אשר תבאן הצאן לנכח הצאן ויחמנה בבאן לשתות׃
ויחמו הצאן אליהן ותלדנה הצאן עקדים נקדים וטלואים׃
והכבשים הפריד יעקב וייתן פני הצאן אל עקד וכל חום
בצאן לבן וישת לו עדרים לבדו ולא שתם על צאן לבן׃
והיה בכל יחם הצאן המקשרות ושם יעקב את המקלות
לעיני הצאן ברהטים לחמנה במקשרות׃ ובהעטף הצאן
לא ישים ויהי העטופים ללבן והמקשרות ליעקב׃
ויפרץ האיש מאד מאד ויהי לו צאן רבות ושפחות
ועבדים וגמלים וחמרים׃ וישמע את דברי בני לבן לאמר
לקח יעקב את כל אשר לאבינו ומאשר לאבינו עשה את
כל הכבוד הזה׃ וירא יעקב את פני לבן והנה איננו
אתמול שלשום כאתמול שלשום׃ ויאמר יהוה אל יעקב
שוב אל ארץ אבותיך ואל מולדתך ואהיה עמך׃ וישלח
יעקב ויקרא לרחל ולאה השדה אל צאנו׃ ויאמר להן
ראה אנכי את פני אביכן כי איננו אתמול שלשום כאתמול
שלשום ואלהי אבי היה עמדי׃ ואתנה יודעות כי בכל
כחי עבדתי את אביכן׃ ואביכן התל בי והחליף את
משכרתי עשרת מנים ולא נתנו אלהים לו להרע עמדי׃
אם כה יאמר נקדים יהיה שכרך ילדו כל הצאן נקדים
ואם כה יאמר עקדים יהיה שכרך ילדו כל הצאן עקדים׃
ויצל אלהים את מקנה אביכן ויתן לי׃ ויהי בעת יחם
הצאן ואשא עיני ואראה בחלום והנה העתדים העלים
על הצאן עקדים נקדים וברדים׃ ויאמר אלי מלאך
האלהים בחלום יעקב ואמר הנני׃ ויאמר שא נא עיניך
וראה כל העתדים העלים על הצאן עקדים נקדים וברדים
כי ראיתי את כל אשר לבן עשה לך׃ אנכי האל בית אל
אשר משחת שם מצבה אשר נדרת לי שם נדר עתה קום
צא מן הארץ הזאת ושוב אל ארץ מולדתך׃ ותען רחל
ולאה ותאמרנה לו העוד לנו חלק ונחלה בבית אבינו׃
הלוא נכריות נחשבנו לו כי מכרנו ויאכל גם אכל את
כספנו׃ כי כל העשר אשר הצל אלהים מאבינו לנו הוא
ולבנינו ועתה כל אשר אמר אלהים אליך עשה׃ ויקם
יעקב וישא את בניו ואת נשיו על הגמלים׃ וינהג את
כל מקנהו ואת כל רכושו אשר רכש מקנה קנינו אשר
רכש בפדן ארם לבוא אל יצחק אביו ארצה כנען׃
ולבן הלך לגזז את צאנו ותגנוב רחל את התרפים אשר
לאביה׃ ויגנב יעקב את לב לבן הארמי על בלתי הגיד
לו כי בורח הוא׃ ויברח הוא וכל אשר לו ויקם ויעבר
את הנהר וישם את פניו הר הגלעד׃ ויגד ללבן ביום
השלישי כי ברח יעקב׃ ויקח את אחיו עמו וירדף אחריו
דרך שבעת ימים וידבק אתו בהר הגלעד׃ ויבא אלהים
אל לבן הארמי בחלום הלילה ויאמר לו השמר לך פן
תדבר עם יעקב מטוב עד רע׃ ויגע לבן אל יעקב ויעקב
תקע את אהלו בהר והאחים לבן תקע את אהליו בהר
הגלעד׃ ויאמר לבן אל יעקב מה עשית ותגנב את לבבי
ותנהג את בנותי כשבות חרב׃ למה נחבאת לברח ותגנב
אתי ולא הגדת לי ואשלחך בשמחה ובשירים בתף
ובכנור׃ ולא נשקתני לבני ולבנותי עתה הסכלת עשות
אפם׃ יש לאל ידי לעשות עמכם רע ואלהי אביכם אמש
אמר אלי לאמר השמר לך מדבר עם יעקב מטוב עד רע׃
ועתה הלוך הלכת כי נכסף נכספת לבית אביך למה
גנבת את אלהי׃ ויען יעקב ויאמר ללבן כי יראתי כי
אמרתי פן תגזל את בנותיך מעמי׃ עם אשר תמצא את
אלהיך לא יחיה נגד אחינו הכר לך מה עמדי וקח לך
ולא ידע יעקב כי רחל גנבתם׃ ויבא לבן באהל יעקב
ובאהל לאה ובאהל שתי השפחות ולא מצא ויצא מאהל
לאה ויבא באהל רחל׃ ורחל לקחה את התרפים ותשמם
בכר הגמל ותשב עליהם ויחש לבן את כל האהל ולא
מצא׃ ותאמר אל אביה אל יחר בעיני אדני כי לא אוכל
לקום מפניך כי דרך נשים לי ויחפש ולא מצא את
התרפים׃ ויחר ליעקב ויריב בלבן ויען יעקב ויאמר
ללבן מה פשעי מה חטאתי כי דלקתה אחרי׃ כי מששת
את כל כלי מה מצאת מכל כלי ביתך שים נגד אחי
ואחיך ויוכחו בין שנינו׃ זה עשרים שנה אנכי עמך
רחליך ועזיך לא שכלו ואילי צאנך לא אכלתי׃ טרפה
לא הבאתי אליך אנכי אחטנה מידי תבקשנה גנבתי יום
וגנבתי לילה׃ הייתי ביום אכלני חרב וקרח בלילה
ותדד שנתי מעיני׃ זה לי עשרים בשנה בבתיך עבדתיך
ארבע עשרה שנה בשני בנותיך ושש שנים בצאנך
ותחלף את משכרתי עשרת מנים׃ לולי אלהי אבי אלהי
אברהם ופחד יצחק היה לי כי עתה ריקם שלחתני את
עניי ואת יגיע כפי ראה אלהים ויוכח אמש׃ ויען לבן
ויאמר אל יעקב הבנות בנותי והבנים בני והצאן צאני
וכל אשר אתה רואה לי הוא ולבנותי מה אעשה היום
לאלה או לבניהן אשר ילדו׃ ועתה לכה נכרתה ברית
אני ואתה והיה לעד ביני וביניך׃ ויקח יעקב אבן
וירימה מצבה׃ ויאמר יעקב לאחיו לקטו אבנים ויקחו
אבנים ויעשו גל ויאכלו שם על הגל׃ ויקרא לו לבן
יגר שהדותא ויעקב קרא לו גלעד׃ ויאמר לבן הגל הזה
עד היום ביני וביניך על כן קרא שמו גלעד׃ והמצפה
אשר אמר יצף יהוה ביני וביניך כי נסתר איש מרעהו׃
אם תענה את בנותי ואם תקח נשים על בנותי אין איש
עמנו ראה אלהים עד ביני וביניך׃ ויאמר לבן אל יעקב
הנה הגל הזה והנה המצבה אשר ירתי ביני וביניך׃
עד הגל הזה והמצבה אם אני לא אעבר אליך את הגל
הזה ואם אתה לא תעבר אלי את הגל הזה ואת המצבה
הזאת לרעה׃ אלהי אברהם ואלהי נחור ישפטו בינינו
אלהי אביהם ויעקב נשבע בפחד אביו זבח זבח בהר
ויקרא לאחיו לאכל לחם ויאכלו לחם ויליני בהר׃
וישכם לבן בבקר וינשק לבניו ולבנותיו ויברך אותם
וילך וישב לבן למקומו׃ ויעקב הלך לדרכו ויפגעו בו
מלאכי אלהים׃ ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלהים זה
ויקרא שם המקום ההוא מחנים׃ וישלח יעקב מלאכים
לפניו אל עשו אחיו ארצה שעיר שדה אדום׃ ויצו אתם
לאמר כה תאמרון לאדני לעשו כה אמר עבדך יעקב עם
לבן גרתי ואחר עד עתה׃ ויהי לי שור וחמור צאן ועבד
ושפחה ואשלחה להגיד לאדני למצא חן בעיניך׃
וישבו המלאכים אל יעקב לאמר באנו אל אחיך אל עשו
וגם הלך לקראתך וארבע מאות איש עמו׃ ויירא יעקב
מאד ויצר לו ויחץ את העם אשר אתו ואת הצאן ואת
הבקר ואת הגמלים לשני מחנות׃ ויאמר אם יבא עשו
אל המחנה האחת והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃
ויאמר יעקב אלהי אבי אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה
האמר אלי שוב לארצך ולמולדתך ואיטיבה עמך׃
קטנתי מכל החסדים ומכל האמת אשר עשית את עבדך
כי במקלי עברתי את הירדן הזה ועתה הייתי לשני
מחנות׃ הצילני נא מיד אחי מיד עשו כי ירא אנכי
אתו פן יבא והכני אם על בנים׃ ואתה אמרת היטב
איטיב עמך ושמתי את זרעך כחול הים אשר לא יספר
מרב׃ וילן שם בלילה ההוא וישא מן הבא בידו מנחה
לעשו אחיו׃ עזים מאתים תישים עשרים רחלים מאתים
אילים עשרים׃ גמלות מיניקות ובניהן שלשים פרות
ארבעים ופרים עשרה אתנות עשרים ועירים עשרה׃
ויתן ביד עבדיו עדר עדר לבדו ויאמר אל עבדיו עברו
לפני והרוח תשימו בין עדר ובין עדר׃ ויצו את
הראשון לאמר כי יפגשך עשו אחי ושאלך לאמר למי
אתה ואנה תלך ולמי אלה לפניך׃ ואמרת לעבדך ליעקב
מנחה היא שלחה לאדני לעשו והנה גם הוא אחרינו׃
ויצו גם את השני גם את השלישי גם את כל ההלכים
אחרי העדרים לאמר כדבר הזה תדברון אל עשו במצאכם
אתו׃ ואמרתם גם הנה עבדך יעקב אחרינו כי אמר
אכפרה פניו במנחה ההלכת לפני ואחר כן אראה פניו
אולי ישא פני׃ ותעבר המנחה על פניו והוא לן בלילה
ההוא בתוך המחנה׃ ויקם בלילה ויקח את שתי נשיו
ואת שתי שפחותיו ואת אחד עשר ילדיו ויעבר את
מעבר יבק׃ ויקחם ויעבירם את הנחל ויעבר את אשר
לו׃ ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר׃
וירא כי לא יכל לו ויגע בכף ירכו ותקע כף ירך יעקב
בהאבקו עמו׃ ויאמר שלחני כי עלה השחר ויאמר לא
אשלחך כי אם ברכתני׃ ויאמר אליו מה שמך ויאמר
יעקב׃ ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם ישראל
כי שרית עם אלהים ועם אנשים ותוכל׃ וישאל יעקב
והגידה נא שמך ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך אתו
שם׃ ויקרא יעקב שם המקום פניאל כי ראיתי אלהים
פנים אל פנים ותנצל נפשי׃ ויזרח לו השמש כאשר
עבר את פנואל והוא צלע על ירכו׃ על כן לא יאכלו
בני ישראל את גיד הנשה אשר על כף הירך עד היום
הזה כי נגע בכף ירך יעקב בגיד הנשה׃ וישא יעקב
עיניו וירא והנה עשו בא ועמו ארבע מאות איש
ויחץ את הילדים על לאה ועל רחל ועל שתי השפחות׃
וישם את השפחות וילדיהן ראשנה ואת לאה וילדיה
אחרנית ואת רחל ואת יוסף אחרנים׃ והוא עבר לפניהם
וישתחו ארצה שבע פעמים עד גשתו עד אחיו׃ וירץ עשו
לקראתו ויחבקהו ויפל על צוארו וישקהו ויבכו׃
וישא עיניו וירא את הנשים ואת הילדים ויאמר מי
אלה לך ויאמר הילדים אשר חנן אלהים את עבדך׃
ותגשנה השפחות הנה והילדיהן ותשתחוין׃ ותגש גם
לאה וילדיה ותשתחוו ואחר נגש יוסף ורחל ויתחוו׃
ויאמר מי לך כל המחנה הזה אשר פגשתי ויאמר למצא
חן בעיני אדני׃ ויאמר עשו יש לי רב אחי יהי לך אשר
לך׃ ויאמר יעקב אל נא אם נא מצאתי חן בעיניך ולקחת
מנחתי מידי כי על כן ראיתי פניך כראות פני אלהים
ותרצני׃ קח נא את ברכתי אשר הובאת לך כי חנני
אלהים וכי יש לי כל ויפצר בו ויקח׃ ויאמר נסעה
ונלכה ואלכה לנגדך׃ ויאמר אליו אדני ידע כי הילדים
רכים והצאן והבקר עלות עלי ודפקום יום אחד ומתו
כל הצאן׃ יעבר נא אדני לפני עבדו ואנכי אתנהלה
לאטי לרגל המלאכה אשר לפני ולרגל הילדים עד אבא
אל אדני שעירה׃ ויאמר עשו אציגה נא עמך מן העם
אשר אתי ויאמר למה זה אמצא חן בעיני אדני׃ וישב
ביום ההוא עשו לדרכו שעירה׃ ויעקב נסע סכתה ויבן
לו בית ולמקנהו עשה סכות על כן קרא שם המקום
סכות׃ ויבא יעקב שלם עיר שכם אשר בארץ כנען
בבאתו מפדן ארם ויחן את פני העיר׃ וקנה את חלקת
השדה אשר נטה שם אהלו מיד בני חמור אבי שכם
במאה קשיטה׃ ויצב שם מזבח ויקרא לו אל אלהי
ישראל׃ ותצא דינה בת לאה אשר ילדה ליעקב לראות
בבנות הארץ׃ וירא אתה שכם בן חמור החוי נשיא הארץ
ויקח אתה וישכב אתה ויענה׃ ותדבק נפשו בדינה בת
יעקב ויאהב את הנערה וידבר על לב הנערה׃ ויאמר
שכם אל חמור אביו לאמר קח לי את הילדה הזאת
לאשה׃ ויעקב שמע כי טמא את דינה בתו ובניו היו את
מקנהו בשדה והחרש יעקב עד בואם׃ ויצא חמור אבי
שכם אל יעקב לדבר אתו׃ ובני יעקב באו מן השדה
כשמעם ויתעצבו האנשים ויחר להם מאד כי נבלה עשה
בישראל לשכב את בת יעקב וכן לא יעשה׃ וידבר חמור
אתם לאמר שכם בני חשקה נפשו בבתכם תנו נא אתה
לו לאשה׃ והתחתנו אתנו בנתיכם תתנו לנו ואת בנתינו
תקחו לכם׃ ואתנו תשבו והארץ תהיה לפניכם שבו
וסחרו בה והאחזו בה׃ ויאמר שכם אל אביה ואל אחיה
אמצא חן בעיניכם ואשר תאמרו אלי אתן׃ הרבו עלי
מאד מהר ומתן ואתנה כאשר תאמרו אלי ותנו לי את
הנערה לאשה׃ ויענו בני יעקב את שכם ואת חמור אביו
בדבר וידברו אשר טמא את דינה אחותם׃ ויאמרו אליהם
לא נוכל לעשות הדבר הזה לתת את אחתנו לאיש אשר
לו ערלה כי חרפה היא לנו׃ אך זאת נאותה לכם אם
תהיו כמנו להמול לכם כל זכר׃ ונתנו את בנתינו לכם
ואת בנתיכם נקח לנו ונשבנו אתכם והיינו לעם אחד׃
ואם לא תשמעו אלינו להמול ולקחנו את בתנו והלכנו׃
וייטבו דבריהם בעיני חמור ובעיני שכם בן חמור׃
ולא אחר הנער לעשות הדבר כי חפץ בבת יעקב והוא
נכבד מכל בית אביו׃ ויבא חמור ושכם בנו אל שער
עירם וידברו אל אנשי עירם לאמר׃ האנשים האלה שלמים
הם אתנו וישבו בארץ וסחרו אתה והנה הארץ רחבת
ידים לפניהם את בנתם נקח לנו לנשים ואת בנתינו
נתן להם׃ אך באת האנשים לשבת אתנו להיות לעם
אחד בהמול לנו כל זכר כאשר הם נמולים׃ מקנהם
וקנינם וכל בהמתם הלוא לנו הם אך נאותה להם
וישבו אתנו׃ וישמעו אל חמור ואל שכם בנו כל יצאי
שער עירו ויהמלו כל זכר כל יצאי שער עירו׃
ויהי ביום השלישי בהיותם כאבים ויקחו שני בני יעקב
שמעון ולוי אחי דינה איש חרבו ויבאו על העיר בבטח
ויהרגו כל זכר׃ ואת חמור ואת שכם בנו הרגו לפי חרב
ויקחו את דינה מבית שכם ויצאו׃ בני יעקב באו על
החללים ויבזו העיר אשר טמאו אחותם׃ את צאנם ואת
בקרם ואת חמריהם ואת אשר בעיר ואת אשר בשדה
לקחו׃ וכל חילם ואת כל טפם ואת נשיהם שבו ויבזו
גם את כל אשר בבית׃ ויאמר יעקב אל שמעון ואל לוי
עכרתם אתי להבאישני בישב הכנעני והפרזי ואנכי
מתי מספר ונאספו עלי והכוני ונשמדתי אני וביתי׃
ויאמרו הכזונה יעשה את אחותנו׃ ויאמר אלהים אל
יעקב קום עלה בית אל ושב שם ועשה שם מזבח לאל
הנראה אליך בברחך מפני עשו אחיך׃ ויאמר יעקב אל
אנשי ביתו ואל כל אשר עמו הסירו את אלהי הנכר
אשר בתוככם והטהרו והחליפו שמלתיכם׃ ונקומה
ונעלה בית אל ואעשה שם מזבח לאל העונה אתי ביום
צרתי ויהי עמדי בדרך אשר הלכתי׃ ויתנו אל יעקב את
כל אלהי הנכר אשר בידם ואת הנזמים אשר באזניהם
ויטמן יעקב אתם תחת האלה אשר עם שכם׃ ויסעו
ויהי חתת אלהים על הערים אשר סביבותיהם ולא
רדפו אחרי בני יעקב׃ ויבא יעקב לוזה אשר בארץ
כנען הוא בית אל הוא ובל כל העם אשר אתו׃ ויבן
שם מזבח ויקרא למקום אל בית אל כי שם נגלו אליו
האלהים בברחו מפני אחיו׃ ותמת דבורה מינקת רבקה
ותקבר מתחת לבית אל תחת האלון ויקרא שמו אלון
בכות׃ וירא אלהים אל יעקב עוד בבאו מפדן ארם
ויברך אתו׃ ויאמר אליו אלהים שמך יעקב לא יקרא
שמך עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמך ויקרא את
שמו ישראל׃ ויאמר אליו אלהים אני אל שדי פרה
ורבה גוי וקהל גוים יהיה ממך ומלכים מחלציך יצאו׃
והארץ אשר נתתי לאברהם וליצחק לך אתננה ולזרעך
אחריך אתן את הארץ׃ ויעל מעליו אלהים במקום אשר
דבר אתו׃ ויצב יעקב מצבה במקום אשר דבר אתו
מצבת אבן ויסך עליה נסך ויצק עליה שמן׃ ויקרא יעקב
את שם המקום אשר דבר שם אתו אלהים בית אל׃
ויסעו מבית אל ועוד כברת הארץ לבוא אפרתה
וילד רחל את בן ויקשה בלדתה׃ ויהי בהקשותה בלדתה
ותאמר לה המיילדת אל תיראי כי גם זה לך בן׃
ויהי בצאת נפשה כי מתה ותקרא שמו בן אוני ואמו
קראה לו בנימין׃ ותמת רחל ותקבר בדרך אפרת הוא
בית לחם׃ ויצב יעקב מצבה על קברתה הוא מצבת קבר
רחל עד היום׃ ויסע ישראל ויט אהלה מעבר למגדל
עדר׃ ויהי בשכן ישראל בארץ ההוא וילך ראובן וישכב
את בלהה פילגש אביו וישמע ישראל ויהיו בני יעקב
שנים עשר׃ בני לאה בכור יעקב ראובן ושמעון ולוי
ויהודה ויששכר וזבולן׃ בני רחל יוסף ובנימין׃
ובני בלהה שפחת רחל דן ונפתלי׃ ובני זלפה שפחת
לאה גד ואשר אלה בני יעקב אשר ילד לו בפדן ארם׃
ויבא יעקב אל יצחק אביו ממרא קרית הארבע אשר
שם אברהם וישחק גרים׃ ויהי ימי יצחק מאה שנה
ושמנים שנה׃ ויגוע יצחק וימת ויאסף אל עמיו זקן
ושבע ימים ויקברו אתו עשו ויעקב בניו׃

---

1 A ראובן. 2 A ראה. 3 D בני. 4 CD ים.
5 A ראשית. 6 CD omits ויעקב. 7 Hebrews xi. 6. 8 CD בניו.

ദൈവം തന്റെ ദാസന്മാരായ പ്രവാചകന്മാരിലൂടെ അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുള്ളതുപോലെ തന്നെ.

ഈ ഭൂമിയിൽ ഒരു ദുഷ്ടനും ഒരിക്കലും ഒരു നീതിമാനെ കൊല്ലുകയില്ല. ഒരു നീതിമാനും ഒരു ദുഷ്ടനെ കൊല്ലുകയുമില്ല. ഒരു നീതിമാൻ ഒരു ദുഷ്ടനെ കൊല്ലുന്നതിനെ ഞാൻ വെറുക്കുന്നു. ഒരു ദുഷ്ടൻ ഒരു നീതിമാനെ കൊല്ലുന്നതിനെ ഞാൻ വെറുക്കുന്നു

ינאיחר רלה :סחעלז [1]רלאל רנוז רעם רלה :רמלר
רבוא בר :רבמוחה ריחרבה :רנוחרבה רשוכר
סחרעז יב סחרב יכ .רוחר ריעמר ,עמלהז
[2]סחנה כוכר לחאל לב :עם רמלרזז בכוה רלאל
C fol. 26 b. 5 בר .ינחרבחמכר מיחרה :ינרלבוב סחרבה .מל
ינר .רחיחבחר רבוחר ,מ :רנוז [3]רחעלבחבר
A fol. 34 b. .רעם לבמי רמלרז רלה ינל :,מעבר יהכ ריבר
בחבר רוחר :,מעחבר [4]לבריחיר כחוב לאב יכ
רחלבז בר יוב סם רעם ינר .רמלרז רחלכ
10 :מיעש רוחם רבוים סחעבעיה רלר .רנוז רנבינחה
.מיבאל רוחר ינר :,מיחז רמלרל בחחז מל חזיוז
ינר מחז ,מ בחחי רחלבזה .מזרחבאל רוחר ינרה
:בחחרחה [6]רלכחז .רנלבאב [5]רבוים מל בחם רל :רעם
[7]בחה .רמלר לכ .,יחחיר רוזר אבר לבה רנה לבאז
15 רבוזל רחיה :ינבמעלב יכ ינל [8]ינריר לכ לל
:רבוזר ,מ רוחרז .ם רלב רלה .ינעוחרז רוחר
.מחעלבאב רעחחיה :מחעבבחם שלחחי ינרזחנחז
:רעם לבחכי ם לבוז רבוזלז רזבחחמבח :חבה
רעחחז ינלב רנבאב מחחרז ,מ רחיז רחחיעיר רבוזר
20 רחחזבחל [10]רבחחבז :זמחבח ממלחה בחרז [9]ינר .ם
.עם רמלר מזרעבחבה מחבחרז :מל ינר רחחמרחחז

רבוזר לכ רבלאז רזזרלז :[11]רבחזז .זבר בחחי

[1] A لقلا Genesis xii. 1. [2] CD בחנה. [3] A רחעלבאבה.
[4] D לבריחיר. [5] A רבוים רלעבר. [6] A רלכחי. [7] Genesis xii. 1. [8] A ינלבר. [9] A רבבר. [10] Hebrews xi. 10.
[11] Hebrews xi. 16.

רזמד לללכ .רכיככ מיחכרד ,מ .ממס לכי ילכד
רכלככד ,מ רכינל מלד :רמלר לפוי חכרימכ
מיככרר :כמיכרל רמכד זשכר ממס רזפחככ רכיכל
מלכמר רלמ :רכיזלד ימר מ מממרד ימח מ .ישד
רלד כממח .ריחכד זכיכל מחמככ ימח [1]מ רמשכ 5
מפי [2]מכשד ריזמד מ מזכזמר רל :רמלרד רלמ ימח
מר מכזד ימש .מל רמסם לכמכ מלד ,מ :רכינד D fol.26b.
.מחמכר ריחכככ רמסחמ :רחכככ רזזמכ רזשלח A fol.35a.
לללכ .ריזמד [3]רשכזכד רשי רלמ מ ימפחכח רלמ 10
רשח רכזכם :רמח רזיכ זמשכ כמיכרלד רכמכרד
מממד [4]רמיכמ .מחיזממכ רזיכ רכיכד רשר לממל
רחחרד רכיכד מ לממד ימיכרד יד ,מכ .מיחכ C fol.27a.
:,ימח רחחרמ מפשד לממזיכ מכזכ ימממי :,ימח
רמחכד חלמ .רשכר מד [5]לממלמל ,מש רזיכד רחחיכ 15
[6]רכיכ שד לממל רמיכ :כמיכרל זשד מ .ממס רשמד
:רמיכד רשמלכ חמל מר כממח .כמיכרל מחמכזכ
.[8]ממחמכזשממכ מר [7]ימש .חכש כמיכרל ,מ ,מכ
כממיכרל רמכרל לללכ .כמיכרל מחמכזשממל רמכזד
,מר [11]רש :מיחכ מלמרמ [10]מכממש רמשכמ 20
.ממחכזכמ מפכר רזשכמ .מר רימ .רכמכ רחיכמ

---

[1] A omits מכ. [2] CD רכשר. [3] A רמלרד. [4] CD מכמש St. Matthew xvi. 24. [5] D ,מ (sic). [6] D רימ. [7] A ,מש. [8] CD ממחמכזשממל. [9] CD omit מר. [10] CD ,מממכשמ. [11] St. Matthew iv. 18.

1 A ומלכתיך St. Matthew xix. 5. 2 A ותדבק. 3 A writes ומלכתיך twice. 4 St. John x, 4. 5 St. Matthew ix. 9.

Col.276. ומיד. מדע אך לי כתי, תפיד. ושמש, כתי 5 ומלכתיך ותדבק אשתו ושני לבשר אחד. לכן אשר אלהים זווג אין אדם יפריד. ויאמר אליהם מי שיגרש את אשתו ויתחתן באחרת הרי הוא מנאף בה. ואשה כי תגרש את בעלה ותנשא לאחר הרי היא מנאפת. ויביאו אליו ילדים למען יגע בהם אך התלמידים גערו בהם. וישוע קרא אליו את הילדים ויאמר הניחו לילדים ואל תמנעו מהם כי לאלה שייך מלכות השמים. ויסע משם ויבא אל גבול יהודה מעבר לירדן. ויתקבצו אליו המון רב ויתרפא שם. ויגשו אליו הפרושים לנסותו ויאמרו אליו הנתר לאדם לגרש את אשתו בכל סיבה שהיא. ויען ויאמר אליהם הלא קראתם בראשית כי הבורא מראשית ברא זכר ונקבה. ויאמר על כן יעזוב האיש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד. אשר על כן לא שני הם כי אם בשר אחד. אשר אלהים זווג אין אדם יפריד. ויאמרו אליו למה אפוא צוה משה לתת ספר כריתות ולגרש. ויאמר אליהם משה בגלל קשי לבבכם התיר לכם לגרש את נשיכם אבל מראשית לא כן היה. ואני אומר לכם כל אשר יגרש את אשתו שלא בדבר זנות ויתחתן באחרת הרי הוא מנאף. ואשר יתחתן בגרושה הרי הוא מנאף. ויאמרו אליו תלמידיו אם כן הדבר בין איש לאשתו אין טוב להתחתן. ויאמר אליהם לא כל אדם יכול לקבל את הדבר הזה כי אם אשר נתן לו. כי יש סריסים אשר נולדו כן מבטן אמם ויש סריסים אשר סורסו בידי אדם ויש סריסים אשר סרסו את עצמם למען מלכות השמים. מי יכול לקבל יקבל. ויביאו אליו ילדים למען יגע בהם אך התלמידים גערו בהם. וישוע קרא אליהם

78 איכה ויחסיהם לכהן, פולמוסה. ביחסיה ר.

---

1 A אחוז. 2 A חפוה יפה פה פלי. 3 St. John i. 43.
4 A ארצה. 5 D פלל.

ויגש אחשורוש המלך: מתרגמינן אזל קמיה ויגש אחשורוש המלך: לא דמיא לפרושא. ויגש אסתר ותדבר: לא דמיא לפרושא. ויגש אסתר ותאמר: מתרגמינן ותקרב אסתר ותאמר: לא דמיא לפרושא. ויגש אסתר ותדב

פיה: ותפסו כיום פולמוסי הבית לכך שיחסו
זמנותם, ותשוכ לם תולדותיו. כיל. ביוד זיגמון,
ומכתבי לשרותיו ותפקידיו בחוג אל־ אנדלוס זיוף:
לם ותי ענוותי ופלגי לעומד בתוכותיו שפיו:
פתח בתיב זיתוקפיה בתפלה לפיו: בתוכי ואמונה A fol.36b.
פתח תוכן ותפלה. בתיב לאו זיגלוים ציוותי:
זיגלותו, זיפלגות חלקם[4] נפ, ותפ,
ופיוה תוכן. [9] A ופיוה לם D, ופיוה. [8] A ופיוה תוכן. [9]

1 GD תולה. St: Luke xix. 4. [2] A תוכי. [3] D
omits [7] A בתיב. [6] A בתיב. [5] C ופפי. [4] A תוכותיו.

ופיוה תוכן A [9] ופיוה לם D, ופיוה. [8] A תפל.
זיגלותו, זיפלגות חלקם[5] ופל לפיפי תוכי: ותפ
זיגתוכו: ופפוה נפיה[8] לפי פיזיגי תוכן: ותפיב[7] 20
ופלוכתיו לם זיגי תוכן. ותפיב זיגתוכותיו פי תוכפי
פיגי תוכן ופפוה[6] ילילי ופיה: תפיגי תולי[7]: ופלוכתיו
זיתוכותיו זיגם לם: תלה לפיה תוכן. ביוד זיגלפי
תוכן: ותילפי תוכיגתוכו, זיפלגות תוכן. תפיגי תולי
פיה תוכן תוכותיו לפי. תפיגי תוכן ופפוה[5] ופל לפיפי 15
זיפלגות לפיפי תוכי: ופלוכתיו פיה תוכן תוכי זיגלים:
לם תוכי ופוזיגי ופיפי לפיגי פיזיגי תוכן פיגי:
פתח פיה זיגתוכותיו בתפלה לפיו: תפיגי ופיוה
פיגי תוכן ופפוה[4] לפי פיזיגי תוכן: ותפיב[3] 10
זיפלגות לפיפי תוכי: ופלוכתיו פיה תוכן תוכי זיגלים:
לם תוכי ופוזיגי ופיפי לפיגי פיזיגי תוכן פיגי:
פתח פיה זיגתוכותיו בתפלה לפיו: תפיגי ופיוה
פיגי תוכן ופפוה[2] ילילי ופיה: תפיגי תולי[1]: ופלוכתיו 5

1 GD תולה. St: Luke xix. 4. [2] A תוכי. [3] D
omits [7] A בתיב. [6] A בתיב. [5] C ופפי. [4] A תוכותיו.
ופיוה תוכן A [9] ופיוה לם D, ופיוה. [8] A תפל.

ملم دەوملەمە. ملفلى لمتم لمستتم. ىنتم
Cfol.28b. لمصمتم: ىحلل حتم ملى حى ىم[8] ىملتم: ومىملى مد
ىتمم ىمسىتم: ومحلى ىىلل لم ىتم. مى نمّى ىمم 15
ىحەوملەمە ىملم فىلحم ممم: ومسىحلەمە ىحمم.
ممصتم. لمملى حىلل وملەمە[9] لم ىم ىمىم ومحلم:
: دم ىم ىمۀم حلىم ىحملتحم ومىلم وملەمە:
Afol.37a. ىملمم ملتم[3] ىمملمم: حلتم لم ىمۀ ومحلم 10
ىملمم لمىمم ىلم[4] ۀممحل. ومّ ىمنل ىمۀ خىمۀ
ىملمم لمىمم ىلم[4] ۀممحل. ومّ ىمنل ىمۀ خىمۀ
ىملمم. ومم[1] حىلل ممىم ىمۀ ممنم ح ىمحلمۀم:
ىمىمم حلىمم: ۀم ۀم ۀمنم ىمحلم ىحملم ىىملمۀم
لمىحلمۀم: ىمۀ ح ۀمم ىم ملىلم حمىملم ىىملمۀم،
ىحىم ملىتم ىمىتم. ىىمتم لم ىمۀ ملل ملتم
R/

80 ىتحم ىىمحتم ىمۀ، ملىلمملمم. حمىحىم .ا.

ىملم حملتم تمىلم: ىىخلمۀت ح ىملم لمىملمم. حمىحلمۀم
Dfol.28a. ىىلملم. ىحمىحلمۀم فحلم ومّ. ىحەوملەمە لم ىىمۀ
ىملم ىحمىحلمۀم: ىملم حتم ىم ح ىم[8] ىملتم: ومىملى مد

ولمن حلوبة ولا نتاج: يحتمل حلبة الناقة لمن. ولا يقدم الراعي الماء على الحوض لغير صاحبه ولا يسقي الماشية حتى يسقي صاحب الحوض. وقوله ل

ܒܬܪ ܐܡܪ ܐܢ ܠܐ ܐܬ ܒܗ ܠܐ ܐܦ

Afol.38*a*. ܡܠܟܘܬܐ ܟܕܐܢ ,ܡܐܡܪܐ ܫܪ : ܐܡܪ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ
ܟܬܒ ܕܒܪ ܐܠܗܐ. ܟܬܒ ܠܘܬ ܐܝܣܝ : ܟܠܐ ܟܝܢܝ : ܟܝܡܐ
ܟܐܝ ܟܐܝܡ : ܟܫܘܒܚ ܠܡܐ ܕܐ : ܟܚܡܠܟ ܒܢ
.ܐܡ ܟܚܫܐܝ ܫܡܝܢ ܡܐ ܟܐ : ܟܐܒܝܪ ܟܬܐܐ
C fol. 29 *b*. 5 ܫܪ ܕܐܡܪܝܢ ܟܐܠ ܠܐ ܐ ܒܬܐܘ [1]ܒܝܬܐ
ܐ ܟܝܐ : ܐܡܪ ܐ ܐܡ ܟܐ ,ܐ ,ܐ. ܟܐܠ ,ܡܚܝ ,ܫܡ
ܟܐ ܟܐ ,ܫܐ ܟܐ. ܟܐܠ ,ܡܫܝܚܐ ,ܫܐ
ܫܡ ܟܐ [2]ܐ. ܫܐ ܐ ܐܠ ,ܐ ܟܚܫܐ
Dfol.29*a*. ܟܐ ܫܐ ,ܡ ܟܚܫܐ ,ܡܠܐ [3]ܟܐ
10 ܫ ܡܠܐ ܟܚܫܐ [5].ܐ [4]ܐ : ܡ
,ܡܐ ܐ ܫ : ܟܐ ܐ ܡ ܟܚܫܐ. ܟܬ
ܟܚܫܐ ܫ ܡܠܐ ܟܐ .ܡܐ ܐ ܟ ,ܡ ,ܐ
ܟܐ : ܟܐ ,ܡ ,ܐ. ,ܐ ܟ ,ܐ ,ܡ
ܡܚܫܐ ܟ ܐ . . ܐ ܬ ܡ ,ܐ
15 ܡܚܫܐ ܟ ܐ : ܟܚ ܐ ,ܡ ,ܐ
ܡ ,ܐ ,ܐ ܟ ,ܐ. ,ܐ ,ܐ
ܐ ,ܐ ,ܐ ,ܐ ,ܐ ,ܐ
ܫ ,ܐ . ,ܐ [6]ܐ : ,ܐ ,ܐ
ܐ [7] ,ܐ [8] ,ܐ ,ܐ ,ܐ : ,ܐ
20 ,ܐ : ,ܐ ,ܐ ,ܐ ,ܐ ,ܐ
,ܐ . ,ܐ [9] ,ܐ ,ܐ ,ܐ ,ܐ
: ,ܐ [10] ,ܐ . ,ܐ ,ܐ : ,ܐ

---

[1] CD ܒܝܬܐ ,ܐ. [2] AD omit ܐ. [3] A ,ܐ.
[4] CD ,ܐ. [5] 1 Corinthians ii. 7. [6] A ,ܐ. [7] A ,ܐ
,ܐ. [8] CD ,ܐ. [9] D omits ,ܐ. [10] A ,ܐ.

1 CD פרקיהלל. 2 A omits הוא. 3 A הוה. 4 A הוא. 5 A הלוי. 6 D הזהיר. 7 A פרק ג, ה.

ואלו הן שבעה דברים: חלוד ראיה וראוי חסוהה ראוי ואוהב חכמות

ܒܡܕܒܪܐ ܥܕ ܝܘܡ ܐܝܟ ܡܬܝܗ ܠܘܬ ܥܡܐ ܕܝܫܪܝܠ ܘܐܬ
ܒܫܢܬ ܚܕ ܣܪ ܐ ܘܐ ܐ ܐ

את כל הדרך אשר הוליכך יהוה אלהיך זה ארבעים שנה במדבר למען ענתך לנסתך לדעת את אשר בלבבך הֲתשמר מצותיו אם לא׃ ויענך וירעבך ויאכלך את המן אשר לא ידעת ולא ידעון אבתיך למען הודיעך כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי יהוה יחיה האדם׃ שמלתך לא בלתה מעליך ורגלך לא בצקה זה ארבעים שנה׃ וידעת עם לבבך כי כאשר יסר איש את בנו יהוה אלהיך מיסרך׃ ושמרת את מצות יהוה אלהיך ללכת בדרכיו וליראה אתו׃ כי יהוה אלהיך מביאך אל ארץ טובה ארץ נחלי מים עינת ותהמת יצאים בבקעה ובהר׃ ארץ חטה ושערה וגפן ותאנה ורמון ארץ זית שמן ודבש׃ ארץ אשר לא במסכנת תאכל בה לחם לא תחסר כל בה ארץ אשר אבניה ברזל ומהרריה תחצב נחשת׃ ואכלת ושבעת וברכת את יהוה אלהיך על הארץ הטבה אשר נתן לך׃ השמר לך פן תשכח את יהוה אלהיך לבלתי שמר מצותיו ומשפטיו וחקתיו אשר אנכי מצוך היום׃ פן תאכל ושבעת ובתים טובים תבנה ושבת׃ ובקרך וצאנך ירבין וכסף וזהב ירבה לך וכל אשר לך ירבה׃ ורם לבבך ושכחת את יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים׃ המוליכך במדבר הגדול ונורא נחש שרף ועקרב וצמאון אשר אין מים המוציא לך מים ממצר החלמיש׃ המאכלך מן במדבר אשר לא ידעון אבתיך למען ענתך ולמען נסתך להיטבך באחריתך׃ ואמרת בלבבך כחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה׃ וזכרת את יהוה אלהיך כי הוא הנתן לך כח לעשות חיל למען הקים את בריתו אשר נשבע לאבתיך כיום הזה׃ והיה אם שכח תשכח את יהוה אלהיך והלכת אחרי אלהים אחרים ועבדתם והשתחוית להם העדתי בכם היום כי אבד תאבדון׃ כגוים אשר יהוה מפניכם כן תאבדון עקב לא תשמעון בקול יהוה אלהיכם׃

1 A חטה. 2 CD ארץ. 3 CD אבניה. 4 CD ארץ אשר. 5 D ומהרריה; 6 A ברזל. Deuteronomy viii. 2.

את כל הדרך אשר הוליכך יהוה אלהיך זה ארבעים שנה במדבר למען ענתך לנסתך לדעת את אשר בלבבך הֲתשמר מצותיו אם לא׃ ויענך וירעבך ויאכלך את המן אשר לא ידעת ולא ידעון אבתיך למען הודיעך כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי יהוה יחיה האדם׃ שמלתך לא בלתה מעליך ורגלך לא בצקה זה ארבעים שנה׃ וידעת עם לבבך כי כאשר יסר איש את בנו יהוה אלהיך מיסרך׃ ושמרת את מצות יהוה אלהיך ללכת בדרכיו וליראה אתו׃ כי יהוה אלהיך מביאך אל ארץ טובה ארץ נחלי מים עינת ותהמת יצאים בבקעה ובהר׃ ארץ חטה ושערה וגפן ותאנה ורמון ארץ זית שמן ודבש׃ ארץ אשר לא במסכנת תאכל בה לחם לא תחסר כל בה ארץ אשר אבניה ברזל ומהרריה תחצב נחשת׃ ואכלת ושבעת וברכת את יהוה אלהיך על הארץ הטבה אשר נתן לך׃ השמר לך פן תשכח את יהוה אלהיך לבלתי שמר מצותיו ומשפטיו וחקתיו אשר אנכי מצוך היום׃ פן תאכל ושבעת ובתים טובים תבנה ושבת׃ ובקרך וצאנך ירבין וכסף וזהב ירבה לך וכל אשר לך ירבה׃ ורם לבבך ושכחת את יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים׃ המוליכך במדבר הגדול ונורא נחש שרף ועקרב וצמאון אשר אין מים המוציא לך מים ממצר החלמיש׃ המאכלך מן במדבר אשר לא ידעון אבתיך למען ענתך ולמען נסתך להיטבך באחריתך׃ ואמרת בלבבך כחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה׃ וזכרת את יהוה אלהיך כי הוא הנתן לך כח לעשות חיל למען הקים את בריתו אשר נשבע לאבתיך כיום הזה׃ והיה אם שכח תשכח את יהוה אלהיך והלכת אחרי אלהים אחרים ועבדתם והשתחוית להם העדתי בכם היום כי אבד תאבדון׃ כגוים אשר יהוה מפניכם כן תאבדון עקב לא תשמעון בקול יהוה אלהיכם׃

1 A חטה. 2 CD ארץ. 3 CD אבניה. 4 CD ארץ אשר. 5 D ומהרריה; 6 A ברזל. Deuteronomy viii. 2.

ملاحظة حول النص العربي. هذا الجزء من الكتاب، كما في سائر أجزائه، مكتوب بالخط العربي الحديث، ولا يحتوي على أي نص عربي يحتاج إلى ترجمة أو تحليل. لذلك لا يوجد محتوى عربي لترجمته إلى الإنجليزية في هذا الموضع.

---

87 ,.r ,ayuhalaqa ,ayuhalaqa ,ayuhalaqa

1 A: ayuhalaqa, 2 D omits ayuhalaqa. 3 Exodus xiv. 21.
4 Exodus xv. 25. 5 A ayuhalaqa. 6 A ayuhalaqa. 7 Exodus xiii. 21.
8 Exodus xvii. 6. 9 Exodus xvi. 13, A ayuhalaqa.

ayuhalaqa ayuhalaqa ayuhalaqa: ayuhalaqa ayuhalaqa ayuhalaqa
ayuhalaqa ayuhalaqa ayuhalaqa: ayuhalaqa ayuhalaqa ayuhalaqa
ayuhalaqa ayuhalaqa ayuhalaqa: ayuhalaqa ayuhalaqa ayuhalaqa
ayuhalaqa ayuhalaqa ayuhalaqa: ayuhalaqa ayuhalaqa ayuhalaqa
ayuhalaqa ayuhalaqa ayuhalaqa: ayuhalaqa ayuhalaqa ayuhalaqa
ayuhalaqa ayuhalaqa ayuhalaqa: ayuhalaqa ayuhalaqa ayuhalaqa
ayuhalaqa ayuhalaqa ayuhalaqa: ayuhalaqa ayuhalaqa ayuhalaqa
ayuhalaqa ayuhalaqa ayuhalaqa: ayuhalaqa ayuhalaqa ayuhalaqa
ayuhalaqa ayuhalaqa ayuhalaqa: ayuhalaqa ayuhalaqa ayuhalaqa
ayuhalaqa ayuhalaqa ayuhalaqa: ayuhalaqa ayuhalaqa ayuhalaqa
ayuhalaqa ayuhalaqa ayuhalaqa: ayuhalaqa ayuhalaqa ayuhalaqa
ayuhalaqa ayuhalaqa ayuhalaqa: ayuhalaqa ayuhalaqa ayuhalaqa
ayuhalaqa ayuhalaqa ayuhalaqa: ayuhalaqa ayuhalaqa ayuhalaqa
ayuhalaqa ayuhalaqa ayuhalaqa: ayuhalaqa ayuhalaqa ayuhalaqa
ayuhalaqa ayuhalaqa ayuhalaqa: ayuhalaqa ayuhalaqa ayuhalaqa

ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܒܝܬ ܐܠܗܐ ܗܘ ܕܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܒܪܗܡ ܒܝܬ ܐܠܗܐ ܗܘ ܐܠܐ ܫܡܝܐ ܕܫܡܝܐ ܠܐ ܐܬܝ ܠܗ ܐܠܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܢܐ ܐܬܝܬ ܡܢ ܫܡܝܐ ܐܠܐ ܒܪ ܐܢܫܐ ܕܐܢܐ ܗܘ ܕ

[1]ܟܬܒ ܗܘ ,ܟܡܘ ܗܘ ܟܗܠܠ ܠ :ܐܟܠ
ܟܗ ܟܐ .ܠܡܫܟ ܡܠܐ ܟܒܐ ܟܠ .ܡܢܟ
ܟܡܢ ܐܢ ܡܢܐ :ܟܫܠ ܟܫܝ ,ܐܡܐ .ܡܒܘ ܐܡ
D fol.31*a*. ܟ ܒܗܢ ܐܡ [3]ܟܟܐ ܟ [2]ܟܐܡ ܐܒܢ .ܐܡ ܟܢܝܢܟܘ
ܡܗܠܠܘ ܟܡܘ :ܟܝܠܒ ܟ ܟܒܐ ܗܘ ܟܗ ܒܢ ܗܢ
ܟܗܠܠܟܝܟ ܡܢܗ ܐܡܠܐ ܠܘ ܐܒܘ :ܟܟܐ
ܟܡܠ ܡܠܐ ܟܐܝܠ .ܟܐܒܐ ܐܡ ܟܢܒܠ ܐܒܝܗ
ܟܗܢܝܒܒܐ ,ܒܝܗ ܐܡ .[4]ܐܒܠܗ ܟܝܒܢܒ
ܟܡܠ ܟܒܝ :ܟܡܠ ܟܗܠ ܟ [5]ܟܗܒܝܐ
.ܟܐܡ ܠܟܝ ܟܒܐ ܟ ܟܗܒܢܗ ܟܐܝܒ :ܟܐܡ ܒܗ
ܟܡܢܝܡ [9]ܠܠܒܗ .ܟܒܐ .ܟܒܢ ܡܗ ܗܢ ,ܡ ܟ .ܟܒܢ ܡܢܟܡ ܗ
ܡܗܠܠ ܟܢܐ :ܟܝܠ ܟ ܟܒܐ ܗܢ ܒ ܟܗ ܒܢ
ܟܗܢܝܒܒܐ ܡܢܗ ܐܡܠܐ ܠ ܒܐ :ܟܐ
:ܟܒܢܐ ܟܒܝ ܡܐ :ܐܡܠ ܡܒ ,ܟܐ :ܟ
ܐܡܠ ,ܗܢ ܐܒ .ܟܝ ,ܟܒ ܠ [6]ܡܗܢ ܡܒܐ
15 ܒܢ :ܐܡ ܠܐ .ܟܒܐ ܟ [7]ܟܒܐ .ܐܡܠ ܐܡ
ܟܠܒܐ ܐܐܡ :ܐܡܠ ܟܒܐ [8]ܟܐܡ ܒܗ
.ܐܡ ܠܟܝ ܟܒܐ :ܟܐ ܡܗ ,ܟ ܠ
A fol.41*a*. ܐܡܒܒܐ [9]ܠܠܒܗ .ܟܒܐ .ܟܒܢ ܡܗ ܗܢ
.ܟ ܟ .ܡ ܡܠܗܗ [11]ܐܡܒܗ [10]ܟܐ .ܟܒܐ
C fol.
32 *a*. 20 ܐܐܡ .ܠܟ ܡ [12]ܠܠ .ܐܡ ܟܗܢ ,ܒܐ
ܟܒ ܒܡ ܟ .ܗ [13]ܐܡ :ܟܗܢ ܟ

[1] A ܟܒ Numbers xxv. 15. [2] D omits ܟܐ. [3] In C ܟܐ was originally written. [4] A ܒܠܗ. [5] CD ܟܗܠܒ ܟܗܒ. [6] A ܡܗ Exodus xxxii. 20. [7] A ܟ. [8] A omits ܟܐ. [9] A ܠܠܒܗ. [10] CD ܟ. [11] C ܐܡܗ. [12] CD ܠܠ. [13] A ܐܡ.

ܕܐܝܬ ܒܗ ܡܠܟ ܚܝ: ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܠܐܟ ܡܪܝ ܚܝܠ ܕܐܠܗܐ[1] ܐܢܐ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ ܘܐܢ ܡܫܝܚ[2] ܐܢܐ ܚܝ: ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܠܐܟ ܡܪܝ ܚܝܠ ܕܐܠܗܐ ܘܐܢ ܡܫܝܚ

A fol.41*b*. ܕܡܪܝܐ. ܘܟܠܗ ܚܝܐ ܒܦܫܝܛܘܬܐ: ܐܝܟ ܠܗܕܐ ܒܬܪ
ܐܒܗ̈ܬܗܘܢ[1]: ܡܫܠܡܝܢ ܗܘܘ ܒܬܪ ܢܘܚ ܘܒܬܪ ܬܒܘܬܐ.
ܘܗܟܢܐ ܐܡܪ ܥܠ ܫܪܒܐ ܕܚܝܐ ܟܠܗ: ܕܐܦ ܥܠ ܝܥܩܘܒ
ܙܕܩ ܠܝ ܠܡܬܒܥܐ: ܕܒܗ ܡܬܝܪܝܬ ܥܡܝܢܐ ܗܘܬ ܦܫܝܛܘܬܐ
ܘܒܝܪܘܬܐ. ܘܥܒܕ ܠܗ ܠܓܠܝܐ: ܠܐ ܚܕܕ ܗܘܐ ܡܢ
ܡܫܬܥܝܢܐ[2]: ܐܠܐ ܬܡܢ ܐܡܝܢ ܗܘܐ ܒܡܫܬܥܝܢܘܬܗ ܕܡܘܫܐ.
ܘܗ̇ܘ ܕܫܡܥܝܢ ܗܘܐ ܡܢ[3] ܡܦܩܬܐ ܘܡܢ ܡܡܠܠܬ|ܐ ܕܒܝܢܬ
C fol.32*b*. ܦܫܝ̈ܛܐ: ܗ̣ܘ ܡܬܝܪܝܬ ܩܪܒ ܗܘܐ ܠܦܫܝܛܘܬܐ. ܐܢ
ܒܬܪ ܫܪܝܪܘܬܐ ܘܡܣܟܢܘܬܐ: ܡܢ ܕܐܘܪܚܐ ܕܡܢ ܦܫܝ̈ܛܐ
ܡܬܒܥܝܢ[4]. ܐܝܕܝܟܐ ܕܦܫܝܛܘܬܐ ܘܬܡܝܡܘܬܐ: ܡܢ ܬܪܒܝܬܐ
ܘܗܘܦܟܐ ܕܒܥܠܝܐ ܡܬܦܢܝܢ. ܘܡܚܡܐ ܕܐܝܟ ܢܦܩܐ ܠܡܪܗ
ܒܥܠܝܐ: ܗܟܢܐ ܗܘܐ ܡܢܝܐ[5] ܕܦܫܝܛܘܬܐ. ܘܥܠ ܗܕܐ
ܐܦ ܗ̣ܘ ܕܒܪ̈ܝܐ ܕܒܝܬܗ ܕܒܠܡܐ ܣܗܕ ܠܝ. ܕܥܠ ܐܝܠܝܢ
ܕܐܬܪܒܝܘ ܥܠܝܐܝܬ: ܘܠܐ ܗܘܬ ܠܗܘܢ ܡܦܩܬܐ ܒܐܘܪ̈ܚܬܐ[6].
ܘܕܪܘܫܐ ܘܒܢ̈ܝܢܐ ܕܒܗ ܦܫܝ̈ܛܐ: ܗ̣ܘܢ ܡܬܝܪܝܬ
ܡܬܒܣܡܝܢ ܬܡܝ̈ܡܐ ܘܦܫܝ̈ܛܐ: ܘܕܛܠܝܐ ܒܗܘܢ ܒܐܢܫܘܬܐ
ܗ̇ܝ ܕܡܢܗ ܡܬܝܠܕܐ ܬܪܝܨܘܬܐ. ܐܝܟ ܕܐܦ ܠܦܘܡܐ ܕܕܘܝܕ:
ܬܪܝܨܘܬܐ ܠܬܡܝܡܘܬܐ ܢܩܦ ܒܡܠܬܗ. ܬܡܝ̈ܡܐ[7] ܠܡ
ܘܬܪ̈ܝܨܐ ܢܩܦܘ ܠܝ. ܡܛܠ ܕܠܟ ܣܟܝܬ. ܘܬܘܒ ܣܗܕ ܗ̣ܘ
ܢܒܝܐ ܥܠ ܒܪܝܘܬܐ ܕܦܫܝܛܘܬܗ: ܕܐܡܝܢܐ ܥܡ ܐܠܗܐ ܐܝܬܘܗ̇ܝ
ܗܘܐ. ܐܢܐ[8] ܠܡ ܒܥܝܪ ܗ̇ܘܝܬ ܘܠܐ ܝܕܥ. ܘܒܥܝܪܐ ܗܘܝܬ
ܩܕܡܝܟ. ܒܕܡܝܐ ܕܝܢ ܠܗܕܐ ܒܟܠܗ̇ ܒܪܝܘܬܐ ܐܬܬܚܝܬ:

1 CD ܐܒܗܝܗܘܢ. 2 Exodus xxxiii. 11. 3 A ܡܢ ܡܡܠܠܬܐ ܘܡܦܩܬܐ ܕܒܝܢܬ. 4 A ܡܬܒܥܝܢ. 5 A ܡܢܝܗ̇. 6 A ܒܐܘܪܚܐ. 7 Psalm xxv. 21. 8 Psalm lxxiii. 22.

1 A נכתם. 2 C אמפנתכם. 3 A ואכלתם. 4 Psalm lxxiii. 22. 5 A כלל. 6 Psalm lxxiii. 25. 7 A נכיכ. 8 A אומרי. 9 Psalm lxxiii. 25. 10 A ולבוז.

פעלמנוס, כי אמפנתכם.[2] ואם ואכלתם כתבתיך[3] לכתם נתתי. ואכל[5] ואם פעלמנוס[4] ואמרתי. כתבתיך אומרי[6] ואם נכתם ואכלתם. ואמרתי ואכל ואם נכיכ[7] לא נכתם ואמרתי: כתבתיך[8] ואמרתי לכל אומרי ואמרתי: אל אמרתי לא נכתם ואמרתי. ואכל ואם נכתם ואמרתי: אומרי[9] לבוז, אומרי[10] ואמרתי לכתם. אמר אל ואמרתי ואכל ואמרתי: ואכל

20

ואמרתי לא נכתם ואמרתי. ואכל ואמרתי ואמרתי לא נכתם ואמרתי[1] ואמרתי. ואכל ואמרתי אל ואמרתי לא נכתם ואמרתי. ואכל ואמרתי ואמרתי לא נכתם ואמרתי: אמר

ברוי מרבוי[1] כתבוהי. וקומוסא[2] לגאלי וויבי פלסוף
וויסנוי פלסופי. וסי חיזי לגאלי מוזלי וסיזי.
וויסנוי לגאלי מוזלי סנדרך: מרבוי.[5] ויסלפי וי לליסוי,
ויבוי מלי. וסיזי מרבוי.[6] וכמוויי כוי סוי. וסכ חיללוי
וסוכ מרבוי.[9] ויכוי כלסוי, ויסוי לי. וסיוילי
ולי. וסוכ מרבוי[10]: ויכוי כלסוי, ויסוי לי. וסיוילי
כוזי כוזיסוי. וסוכ מל סלי: מפ מי, לכוסוי
סמוי: וי כוי מוי חיזי סלוילי מוי: כ

Dfol.32b. מחזי. וסיוויזוי לכוזיכוי כוי. וסוכ מרבוי[7]

וויסנוי כלסוי. וסי חיזי לגאלי מוזלי סנדרך: מרבוי.[4] כלגלי וי
וכוי לי מוי כוי: מוי חיזי לגאלי מוזלי סנדרך:
ולי מוי כוי: מוי חיזי לגאלי מוזלי סנדרך:
וויסנוי כלסוי. וסי חיזי לגאלי מוזלי סנדרך:
וויסנוי לסוי: וי כוי חיזי לגאלי מוזלי סנדרך:
וסוכ מרבוי. וויסנוי כוי סוי. וסכ חיללוי
וסוכ מרבוי.[9] ויכוי כלסוי, ויסוי לי. וסיוילי
ולי. וסוכ מרבוי[10]: ויכוי כלסוי, ויסוי לי. וסיוילי
כוזי כוזיסוי. וסוכ מל סלי: מפ מי, לכוסוי
סמוי: וי כוי מוי חיזי סלוילי מוי: כ

Afol.42b. מחזי לסוי: וי כוי חיזי לגאלי מוזלי סנדרך: מרבוי. וסיוילי

ברוי מרבוי[1] כתבוהי. וקומוסא[2] לגאלי וויבי פלסוף
וויסנוי פלסופי. וסי חיזי לגאלי מוזלי סנדרך:
וויסנוי לגאלי מוזלי סנדרך: מרבוי.[5] ויסלפי וי לליסוי,
ויבוי מלי. וסיזי מרבוי.[6] וכמוויי כוי סוי. וסכ חיללוי
וסוכ מרבוי.[9] ויכוי כלסוי, ויסוי לי. וסיוילי
ולי. וסוכ מרבוי[10]: ויכוי כלסוי, ויסוי לי. וסיוילי
כוזי כוזיסוי. וסוכ מל סלי: מפ מי, לכוסוי
סמוי: וי כוי מוי חיזי סלוילי מוי: כ

מחזי וי כוי חיזי לגאלי מוזלי סנדרך: מרבוי. וסיוילי

1 St. Matthew v. 8. 2 A . 3 A .
4 Psalm lxxi. 16. 5 Psalm lxxi. 17. 6 Psalm lxxiii. 13. 7 Psalm ci. 2. 8 Psalm ci. 7. 9 Psalm xxvi. 2, 10 Psalm lxxiii. 13 11 Psalm lxxviii, 70.

ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ : ܐܡܝܢ ¹ܣܝܡ ܒܦܘܡܗ ܕܟܠ ܡܠܝ ܡܫܝܚܐ : ܡܢ ܩܕܡ ²ܗܠܝ ܫܡܗ C fol.33*b*.
ܕܡܫܝܚܐ ܐܬܝܕܥ ܫܡܗ ,ܘ ܒܝܕ ܟܠ ܒܢܝ ܐܢܫ : ܐܡܪ ܡܪܝ ܫܠܝ ܢܬܒ
.ܡܢܕܝ ⁴ܫܡܝܗ ܩܕܡ ܢܗܝܪ ³. ܢܝܬܝ ܫܡܫ ܩܕܡܝ ܟܣܐ ܕܝܘܡܐ
ܒܝܕ ܫܡܝܗ ܕܥܬܝܕ :,ܘ ܫܡܝܗ ܩܝܡ ܫܡܫ :,ܡ ܫܡܗ ܕܫܡܫܐ ܗܘ
ܫܡܫ ¹⁰ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ܕܐܒ ¹¹ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ܕܐܒ ¹²ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹³ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹⁴ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹⁵ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹⁶ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹⁷ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹⁸ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹⁹ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²⁰ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²¹ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²²ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²³ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²⁴ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²⁵ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²⁶ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²⁷ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²⁸ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²⁹ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³⁰ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³¹ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³²ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³³ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³⁴ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³⁵ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³⁶ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³⁷ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³⁸ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³⁹ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁴⁰ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁴¹ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁴²ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁴³ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁴⁴ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁴⁵ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁴⁶ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁴⁷ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁴⁸ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁴⁹ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁵⁰ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁵¹ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁵²ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁵³ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁵⁴ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁵⁵ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁵⁶ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁵⁷ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁵⁸ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁵⁹ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁶⁰ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁶¹ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁶²ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁶³ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁶⁴ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁶⁵ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁶⁶ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁶⁷ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁶⁸ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁶⁹ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁷⁰ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁷¹ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁷²ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁷³ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁷⁴ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁷⁵ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁷⁶ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁷⁷ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁷⁸ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁷⁹ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁸⁰ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁸¹ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁸²ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁸³ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁸⁴ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁸⁵ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁸⁶ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁸⁷ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁸⁸ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁸⁹ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁹⁰ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁹¹ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁹²ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁹³ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁹⁴ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁹⁵ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁹⁶ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁹⁷ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁹⁸ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁹⁹ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹⁰⁰ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹⁰¹ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹⁰²ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹⁰³ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹⁰⁴ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹⁰⁵ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹⁰⁶ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹⁰⁷ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹⁰⁸ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹⁰⁹ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹¹⁰ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹¹¹ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹¹²ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹¹³ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹¹⁴ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹¹⁵ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹¹⁶ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹¹⁷ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹¹⁸ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹¹⁹ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹²⁰ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹²¹ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹²²ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹²³ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹²⁴ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹²⁵ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹²⁶ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹²⁷ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹²⁸ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹²⁹ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹³⁰ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹³¹ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹³²ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹³³ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹³⁴ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹³⁵ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹³⁶ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹³⁷ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹³⁸ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹³⁹ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹⁴⁰ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹⁴¹ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹⁴²ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹⁴³ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹⁴⁴ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹⁴⁵ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹⁴⁶ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹⁴⁷ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹⁴⁸ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹⁴⁹ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹⁵⁰ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹⁵¹ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹⁵²ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹⁵³ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹⁵⁴ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹⁵⁵ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹⁵⁶ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹⁵⁷ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹⁵⁸ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹⁵⁹ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹⁶⁰ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹⁶¹ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹⁶²ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹⁶³ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹⁶⁴ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹⁶⁵ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹⁶⁶ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹⁶⁷ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹⁶⁸ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹⁶⁹ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹⁷⁰ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹⁷¹ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹⁷²ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹⁷³ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹⁷⁴ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹⁷⁵ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹⁷⁶ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹⁷⁷ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹⁷⁸ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹⁷⁹ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹⁸⁰ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹⁸¹ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹⁸²ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹⁸³ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹⁸⁴ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹⁸⁵ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹⁸⁶ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹⁸⁷ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹⁸⁸ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹⁸⁹ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹⁹⁰ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹⁹¹ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹⁹²ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹⁹³ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹⁹⁴ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹⁹⁵ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹⁹⁶ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹⁹⁷ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹⁹⁸ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ¹⁹⁹ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²⁰⁰ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²⁰¹ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²⁰²ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²⁰³ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²⁰⁴ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²⁰⁵ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²⁰⁶ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²⁰⁷ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²⁰⁸ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²⁰⁹ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²¹⁰ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²¹¹ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²¹²ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²¹³ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²¹⁴ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²¹⁵ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²¹⁶ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²¹⁷ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²¹⁸ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²¹⁹ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²²⁰ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²²¹ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²²²ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²²³ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²²⁴ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²²⁵ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²²⁶ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²²⁷ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²²⁸ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²²⁹ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²³⁰ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²³¹ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²³²ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²³³ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²³⁴ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²³⁵ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²³⁶ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²³⁷ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²³⁸ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²³⁹ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²⁴⁰ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²⁴¹ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²⁴²ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²⁴³ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²⁴⁴ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²⁴⁵ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²⁴⁶ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²⁴⁷ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²⁴⁸ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²⁴⁹ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²⁵⁰ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²⁵¹ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²⁵²ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²⁵³ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²⁵⁴ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²⁵⁵ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²⁵⁶ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²⁵⁷ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²⁵⁸ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²⁵⁹ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²⁶⁰ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²⁶¹ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²⁶²ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²⁶³ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²⁶⁴ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²⁶⁵ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²⁶⁶ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²⁶⁷ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²⁶⁸ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²⁶⁹ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²⁷⁰ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²⁷¹ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²⁷²ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²⁷³ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²⁷⁴ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²⁷⁵ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²⁷⁶ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²⁷⁷ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²⁷⁸ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²⁷⁹ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²⁸⁰ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²⁸¹ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²⁸²ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²⁸³ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²⁸⁴ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²⁸⁵ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²⁸⁶ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²⁸⁷ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²⁸⁸ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²⁸⁹ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²⁹⁰ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²⁹¹ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²⁹²ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²⁹³ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²⁹⁴ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²⁹⁵ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²⁹⁶ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²⁹⁷ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²⁹⁸ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ²⁹⁹ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³⁰⁰ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³⁰¹ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³⁰²ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³⁰³ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³⁰⁴ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³⁰⁵ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³⁰⁶ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³⁰⁷ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³⁰⁸ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³⁰⁹ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³¹⁰ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³¹¹ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³¹²ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³¹³ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³¹⁴ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³¹⁵ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³¹⁶ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³¹⁷ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³¹⁸ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³¹⁹ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³²⁰ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³²¹ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³²²ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³²³ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³²⁴ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³²⁵ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³²⁶ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³²⁷ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³²⁸ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³²⁹ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³³⁰ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³³¹ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³³²ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³³³ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³³⁴ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³³⁵ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³³⁶ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³³⁷ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³³⁸ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³³⁹ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³⁴⁰ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³⁴¹ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³⁴²ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³⁴³ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³⁴⁴ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³⁴⁵ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³⁴⁶ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³⁴⁷ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³⁴⁸ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³⁴⁹ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³⁵⁰ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³⁵¹ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³⁵²ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³⁵³ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³⁵⁴ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³⁵⁵ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³⁵⁶ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³⁵⁷ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³⁵⁸ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³⁵⁹ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³⁶⁰ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³⁶¹ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³⁶²ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³⁶³ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³⁶⁴ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³⁶⁵ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³⁶⁶ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³⁶⁷ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³⁶⁸ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³⁶⁹ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³⁷⁰ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³⁷¹ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³⁷²ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³⁷³ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³⁷⁴ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³⁷⁵ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³⁷⁶ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³⁷⁷ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³⁷⁸ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³⁷⁹ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³⁸⁰ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³⁸¹ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³⁸²ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³⁸³ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³⁸⁴ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³⁸⁵ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³⁸⁶ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³⁸⁷ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³⁸⁸ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³⁸⁹ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³⁹⁰ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³⁹¹ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³⁹²ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³⁹³ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³⁹⁴ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³⁹⁵ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³⁹⁶ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³⁹⁷ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³⁹⁸ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ³⁹⁹ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁴⁰⁰ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁴⁰¹ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁴⁰²ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁴⁰³ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁴⁰⁴ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁴⁰⁵ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁴⁰⁶ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁴⁰⁷ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁴⁰⁸ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁴⁰⁹ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁴¹⁰ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁴¹¹ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁴¹²ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁴¹³ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁴¹⁴ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁴¹⁵ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁴¹⁶ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁴¹⁷ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁴¹⁸ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁴¹⁹ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁴²⁰ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁴²¹ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁴²²ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁴²³ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁴²⁴ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁴²⁵ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁴²⁶ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁴²⁷ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁴²⁸ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁴²⁹ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁴³⁰ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁴³¹ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁴³²ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁴³³ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁴³⁴ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁴³⁵ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁴³⁶ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁴³⁷ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁴³⁸ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁴³⁹ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁴⁴⁰ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁴⁴¹ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁴⁴²ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁴⁴³ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁴⁴⁴ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁴⁴⁵ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁴⁴⁶ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁴⁴⁷ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁴⁴⁸ܐܠܗ ,ܐ ,ܡ ..ܫܡ ⁴⁴⁹ܐܠܗ ,ܐ

ארחרא בלא ,מ אף ד. רמלרא ריבל רנמא
ערא ריבל ל אנצרא :[1]לרבאל אל ריא כי
D fol.33*a*. אנצרא .אלם רבמא בלרא מבלרא לב :יחל
ממ אף בלאא .רגלאא ראחלצמ כמא :רבנלרא רבל
רמלר ד ,יב [2]ריבא רבלא :רלמא לאצי ראחלכ
רנאב רגיבלרא רבאב אף :ילמ כד בלא רנמי
ל .רמלאל מיבב רגחלצמבא .[3]ריבלא
יאב כי :רגיבאל ממנא רגיבא רגיחלא יב ראמ
C fol. 34*a*. 10 ניחרא .רמלחמא .רגלרא רמלמא ממנא :רנלרי ד
ניבלאמא :ראחלצמ ממנא כיבא ראחלבא .רבמ ריבא
ניבלחמא .רגלרא ממנא ניבא רבלבא .[4]ניחרי ד ראחלצמ
רבמא אחנא ל רמנא יאב רבא .רמלאל ממנא
רבמא אחנא ל רמנא יאב רבא .רמלאל ממנא
15 ,מ רנאב רגמא כיחרא ראחלמבא .רמנא רבאב ראמ
ראחלמיב כי רמחלמבבאחא .רגיחלא ראחלצמ כמא
A fol.43*b*. ראחלצמ רמלחמא ,מא .רמלאל אחנא רבאב רמלחמא
ממנא רגיחא יבחלחנרא יחבי נל ד :רגלבא[6] רגלמיב
נל רבאב כמא רגלרא ריבלא :רבאב[7] ,אחנרא
20 אחנא ממלמא :אחנא רנמנא רגלחבא כי :ריחב
רנמלב רמנא יחיב רבבא ממל כי יחחרא :רגאחב
רנמא .רנבבא מלכרא רגלחבא ממלחיא לאב :[8]ממב
מלכרא :רמבמא רמנא לאבא רבבא כי חלמ כי אבא

[1] 1 Samuel xvi. 1. [2] Psalm li. 10. [3] A רמחנרא. [4] Acts ii. 44 ff. [5] Acts iv. 32. [6] D רגמיבא. Acts ii. 46. [7] A אחנרא. [8] Exodus xxxiii. 11.

ܘܐܡ ܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ: ܐܝܟ ܐܬܝ ܠܝ ܡܕܡ ܕܐܝܬ ܠܟ ܒܗ ܫܘܒܚܐ ܘܬܫܒܚܬܐ ܕܡܪܝ ܥܠܡܐ ܘܕܪ ܕܪܝܢ. ܘܐܦ ܐܢܐ ܐܫܒܚ ܠܟ ܒܗ ܫܘܒܚܐ ܘܬܫܒܚܬܐ ܕܡܪܝ ܥܠܡܐ ܘܕܪ ܕܪܝܢ. ܘܐܡ ܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ: ܐܝܟ ܐܬܝ ܠܝ ܡܕܡ ܕܐܝܬ ܠܟ ܒܗ ܫܘܒܚܐ ܘܬܫܒܚܬܐ ܕܡܪܝ ܥܠܡܐ ܘܕܪ ܕܪܝܢ. ܘܐܦ ܐܢܐ ܐܫܒܚ ܠܟ ܒܗ ܫܘܒܚܐ ܘܬܫܒܚܬܐ ܕܡܪܝ ܥܠܡܐ ܘܕܪ ܕܪܝܢ. ܘܐܡ ܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ: ܐܝܟ ܐܬܝ ܠܝ ܡܕܡ ܕܐܝܬ ܠܟ ܒܗ ܫܘܒܚܐ ܘܬܫܒܚܬܐ ܕܡܪܝ ܥܠܡܐ ܘܕܪ ܕܪܝܢ. ܘܐܦ ܐܢܐ ܐܫܒܚ ܠܟ ܒܗ ܫܘܒܚܐ ܘܬܫܒܚܬܐ ܕܡܪܝ ܥܠܡܐ ܘܕܪ ܕܪܝܢ.

ܘܐܡ ܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ: ܐܝܟ ܐܬܝ ܠܝ ܡܕܡ ܕܐܝܬ ܠܟ ܒܗ ܫܘܒܚܐ ܘܬܫܒܚܬܐ ܕܡܪܝ ܥܠܡܐ ܘܕܪ ܕܪܝܢ. ܘܐܦ ܐܢܐ ܐܫܒܚ ܠܟ ܒܗ ܫܘܒܚܐ ܘܬܫܒܚܬܐ ܕܡܪܝ ܥܠܡܐ ܘܕܪ ܕܪܝܢ.

97 ..ת ,ספרים ומלמדים. ספרים אין מוציאין לבית, אלא

ספרים ותפילין שכתבן עובד כוכבים וגויים[1] וכתבן מומר לע"ז[2] אפילו כתב לו אמה אחת בספר או פרשה אחת בתפילין, פסולין. ואם כתבן ישראל[3] ומומר לחלל שבת בצנעה, כשרין. ואם כתבן ישראל שאינו בקי ומומר לחלל שבת בפרהסיא, אע"פי שכתבן כהלכתן, פסולין, שמא למד מדרכיו[4] ואפילו כתב מקצת הספר או מקצת הפרשה, פסולה. ואם כתבן ישראל כשר ומומר לע"ז[5] בשאר ימות השנה, כשר. ואם כתבן בימי הגזירה, אפילו כתב כל הספר כולו, פסול. ואם נמצא בהן שם משמות[6] שכתבן מומר, אפילו בימות החמה, פסולין. ואם נמצא בהן שם משמות שכתבן ישראל מומר לחלל שבת בפרהסיא, אפילו בימות הגשמים, פסולין. ואם נמצא בהן שם משמות שכתבן ישראל כשר, אפילו בימי הגזירה, כשרין. ואם נמצא בהן שם משמות שכתבן מומר לע"ז בשאר ימות השנה, כשרין. ואם נמצא בהן שם משמות שכתבן מומר לע"ז בימי הגזירה, אפילו כתב כל הספר כולו, פסול. ואם נמצא בהן שם משמות שכתבן מומר לחלל שבת בצנעה, כשרין. ואם נמצא בהן שם משמות שכתבן מומר לחלל שבת בפרהסיא, אע"פי שכתבן כהלכתן, פסולין, שמא למד מדרכיו ואפילו כתב מקצת הספר או מקצת הפרשה, פסולה. ואם כתבן ישראל כשר ומומר לע"ז בשאר ימות השנה, כשרין. ואם כתבן בימי הגזירה, אפילו כתב כל הספר כולו, פסול. ואם נמצא בהן שם משמות

ירחמיאל[1] בריך שמעון ורבקה בת אליעזר ואחותם רבקה[2] ואחיהם שמעון[3] ואחותם בת שמעון[4] ואחיהם יוסף[5] ואחותם בת שמעון[6] ואחיהם יוסף[7] ואחותם בת שמעון[8] ואחיהם יוסף[9] ואחותם בת שמעון[10] ואחיהם יוסף[11] ואחותם בת שמעון[12] ואחיהם יוסף[13] ואחותם בת שמעון[14] ואחיהם יוסף[15] ואחותם בת שמעון[16] ואחיהם יוסף[17] ואחותם בת שמעון[18] ואחיהם יוסף[19] ואחותם בת

ויאמר: לכתה נא ואלכה אל אחי[7] ואל אבי ואשובה אליכם: ויאמר להם ישראל: לכו נא ראו את שלום אחיכם ואת שלום הצאן והשיבוני דבר: וישלחהו מעמק חברון[1] ויבא שכמה: וימצאהו איש והנה תעה בשדה[2] וישאלהו האיש לאמר: מה תבקש: ואת אחי אנכי מבקש הגידה נא לי איפה הם רועים: ויאמר האיש נסעו מזה כי שמעתי אומרים נלכה דתינה[3] וילך יוסף אחרי אחיו וימצאם בדתינה[4]: ויראו אתו מרחק ובטרם יקרב אליהם ויתנכלו אתו להמיתו: ויאמרו איש אל אחיו הנה בעל החלמות[5] הזה בא: ועתה לכו ונהרגהו ונשלכהו באחד הבורות והאמרנו חיה רעה אכלתהו ונראה מה יהיו חלמתיו: וישמע ראובן ויצילהו מידם ויאמר לא נכנו נפש: ויאמר אלהם ראובן אל תשפכו דם השליכו אתו אל הבור הזה אשר במדבר ויד אל תשלחו בו למען הציל אתו מידם להשיבו אל אביו: וכבוא יוסף אל אחיו ויפשיטו את יוסף את כתנתו את כתנת הפסים אשר עליו: ויקחהו וישלכו אתו הבורה והבור רק אין בו מים: וישבו לאכל לחם וישאו עיניהם ויראו והנה ארחת ישמעאלים באה מגלעד וגמליהם נשאים נכאת וצרי ולט הולכים להוריד מצרים: ויאמר יהודה אל אחיו מה בצע כי נהרג את אחינו וכסינו את דמו: לכו ונמכרנו לישמעאלים הנה ואל תהי ידינו בו כי אחינו בשרנו הוא וישמעו אחיו: ויעברו אנשים מדינים סחרים וימשכו ויעלו את יוסף מן הבור ויסחרו את יוסף לישמעאלים בעשרים כסף ויולכו את יוסף מצרים: וישב ראובן אל הבור והנה אין יוסף בבור ויקרע את בגדיו: וישב אל אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני בא: ויקחו את כתנת יוסף וישחטו שעיר עזים ויטבלו את הכתנת בדם: וישלחו את כתנת הפסים ויביאו אל אביהם ויאמרו זאת מצאנו הכר נא הכתנת בנך היא אם לא: ויכרה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו טרף טרף יוסף: ויקרע יעקב שמלתיו וישם שק במתניו ויתאבל על בנו ימים רבים: ויקומו כל בניו וכל בנותיו לנחמו ויאבה להתנחם ויאמר כי ארד אל בני אבל שאולה וישא אתו אביו: ויאמר לו אל שדי יפרה וירבך ויהי לקהל עמים ויתן את ברכת אברהם לך ולזרעך אתך לרשתך את ארץ מגוריך אשר נתן אלהים לאברהם: ויעל אלהים מעל אתו במקום אשר דבר אתו: ויצב יעקב מצבה במקום אשר דבר אתו אבן מצבה ויסך עליה נסך ויצק עליה שמן: ויקרא יעקב את שם המקום אשר דבר אתו שם בית אל ואולם לוז שם העיר לראשונה: ויקם יעקב נדר לאמר אם יהיה אלהים עמדי ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן לי לחם לאכל ובגד ללבש: ושבתי בשלום אל בית אבי והיה יהוה לי לאלהים: והאבן הזאת אשר שמתי מצבה יהיה בית אלהים וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו לך: ויהי בנו יעקב ויבא שכמה שלם עיר שכם אשר בארץ כנען בבאו מפדן ארם ויחן את פני העיר: וימן את חלקת השדה אשר נטה שם את אהלו מיד בני חמור אבי שכם במאה קשיטה: ויקם שם מזבח ויקרא לו אל אלהי ישראל: ותצא דינה בת לאה אשר ילדה ליעקב לראות בבנות הארץ: וירא אתה שכם בן חמור החוי נשיא הארץ ויקח אתה וישכב אתה ויענה: ותדבק נפשו בדינה בת יעקב ויאהב את הנערה וידבר על לב הנערה: ויאמר שכם אל חמור אביו לאמר קח לי את הילדה הזאת לאשה: ויעקב שמע כי טמא את דינה בתו ובניו היו את מקנהו בשדה והחרש יעקב עד באם: ויצא חמור אבי שכם אל יעקב לדבר אתו: ובני יעקב באו מן השדה כשמעם ויתעצבו האנשים ויחר להם מאד כי נבלה עשה בישראל לשכב את בת יעקב וכן לא יעשה: וידבר חמור אתם לאמר שכם בני חשקה נפשו בבתכם תנו נא אתה לו לאשה: והתחתנו אתנו בנתיכם תתנו לנו ואת בנתינו תקחו לכם: ואתנו תשבו והיתה הארץ לפניכם שבו וסחרו בה והאחזו בה: ויאמר שכם אל אביה ואל אחיה אמצא חן בעיניכם והאשר תאמרו אלי אתן: הרבו עלי מאד מהר ומתן ואתנה כאשר תאמרו אלי ותנו לי את הנערה לאשה: ויענו בני יעקב את שכם ואת חמור אביו במרמה וידברו אשר טמא את דינה אחותם: ויאמרו אלהם לא נוכל לעשות הדבר הזה לתת את אחתנו לאיש אשר לו ערלה כי חרפה הוא לנו: אך בזאת נאות לכם אם תהיו כמנו להמול לכם כל זכר: ונתנו את בנתינו לכם ואת בנתיכם נקח לנו ונשבנו אתכם והיינו לעם אחד: ואם לא תשמעו אלינו להמול ולקחנו את בתנו והלכנו: וייטבו דבריהם בעיני חמור ובעיני שכם בן חמור: ולא אחר הנער לעשות הדבר כי חפץ בבת יעקב והוא נכבד מכל בית אביו: ויבא חמור ושכם בנו אל שער עירם וידברו אל אנשי עירם לאמר: האנשים האלה שלמים הם אתנו וישבו בארץ וסחרו אתה והנה הארץ רחבת ידים לפניהם את בנתם נקח לנו לנשים ואת בנתינו נתן להם: אך בזאת יאותו האנשים לשבת אתנו להיות לעם אחד בהמול לנו כל זכר כאשר הם נמולים: מקנהם וקנינם וכל בהמתם הלוא לנו הם אך נאותה להם ויישבו אתנו: וישמעו אל חמור ואל שכם בנו כל יוצאי שער עירו ויהמלו כל זכר כל יוצאי שער עירו: ויהי ביום השלישי בהיותם כאבים ויקחו שני בני יעקב שמעון ולוי אחי דינה איש חרבו ויבאו על העיר בבטח ויהרגו כל זכר: ואת חמור ואת שכם בנו הרגו לפי חרב ויקחו את דינה מבית שכם ויצאו: בני יעקב באו על החללים ויבזו העיר אשר טמאו אחותם: את צאנם ואת בקרם ואת חמריהם ואת אשר בעיר ואת אשר בשדה לקחו: וכל חילם ואת כל טפם ואת נשיהם שבו ויבזו גם את כל אשר בבית: ויאמר יעקב אל שמעון ואל לוי עכרתם אתי להבאישני בישב הכנעני והפרזי ואנכי מתי מספר ונאספו עלי והכוני והשמדתי אני וביתי: ויאמרו הכזונה יעשה את אחותנו: ויאמר אלהים אל יעקב קום עלה בית אל ושב שם ועשה שם מזבח לאל הנראה אליך בברחך מפני עשו אחיך: ויאמר יעקב אל ביתו ואל כל אשר עמו הסירו את אלהי הנכר אשר בתוככם והטהרו והחליפו שמלתיכם: ונקומה ונעלה בית אל ואעשה שם מזבח לאל העונה אתי ביום צרתי ויהי עמדי בדרך אשר הלכתי: ויתנו אל יעקב את כל אלהי הנכר אשר בידם ואת הנזמים אשר באזניהם ויטמן יעקב אתם תחת האלה אשר עם שכם: ויסעו ויהי חתת אלהים על הערים אשר סביבותיהם ולא רדפו אחרי בני יעקב: ויבא יעקב לוזה אשר בארץ כנען הוא בית אל הוא ובל כל העם אשר אתו: ויבן שם מזבח ויקרא למקום אל בית אל כי שם נגלו אליו האלהים בברחו מפני אחיו: ותמת דבורת רבקה ותקבר מתחת לבית אל תחת האלון ויקרא שמו אלון בכות: וירא אלהים אל יעקב עוד בבאו מפדן ארם ויברך אתו: ויאמר אליו אלהים שמך יעקב לא יקרא שמך עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמך ויקרא את שמו ישראל: ויאמר אליו אלהים אני אל שדי פרה ורבה גוי וקהל עמים יהיה ממך וגלכים ממתניך יצאו: והארץ אשר נתתי לאברהם ולישחק לך אתננה ולזרעך אחריך אתן את הארץ: ויעל מעליו אלהים במקום אשר דבר אתו: ויצב יעקב מצבה במקום אשר דבר אתו מצבת אבן ויסך עליה נסך ויצק עליה שמן: ויקרא יעקב את שם המקום אשר דבר שם אלהים בית אל: ויסעו מבית אל ויהי עוד כברת הארץ לבוא אפרתה ותלד רחל ויקש בלדתה: ויהי בהקשותה בלדתה ותאמר לה המיילדת אל תיראי כי גם זה לך בן: ויהי בצאת נפשה כי מתה ותקרא שמו בן אוני ואביו קרא לו בנימין: ותמת רחל ותקבר בדרך אפרת הוא בית לחם: ויצב יעקב מצבה על קברתה הוא מצבת קבר רחל עד היום הזה: ויסע ישראל ויט אהלה מעבר למגדל עדר: ויהי בשכן ישראל בארץ ההוא וילך ראובן וישכב את בלהה פילגש אביו וישמע ישראל ויהיו בני יעקב שנים עשר: בני לאה בכור יעקב ראובן ושמעון ולוי ויהודה ויששכר וזבולן: בני רחל יוסף ובנימין: ובני בלהה שפחת רחל דן ונפתלי: ובני זלפה שפחת לאה גד ואשר אלה בני יעקב אשר ילד לו בפדן ארם: ויבא יעקב אל יצחק אביו ממרא קרית הארבע אשר שם אברהם וישחק גרו שם: ויהי ימי יצחק מאת שנה ושמנים שנה: ויגוע יצחק וימת ויאסף אל עמיו זקן ושבע ימים ויקברו אתו עשו ויעקב בניו: ואלה תולדות עשו הוא אדום: עשו לקח את נשיו מבנות כנען את עדה בת אילון החתי ואת אהליבמה בת ענה בת צבעון החוי: ואת בשמת בת ישמעאל אחות נבית: ותלד עדה לעשו את אליפז ותלד בשמת את רעואל: ותלד אהליבמה את יעוש ואת יעלם ואת קרח אלה בני עשו אשר נולד לו בארץ כנען: ויקח עשו את נשיו ואת בניו ואת בנתיו ואת כל נפשות ביתו ואת מקנהו ואת כל בהמתו ואת כל קנינו אשר רכש בארץ כנען וילך אל ארץ מפני יעקב אחיו: כי היה רכושם רב מלשבת יחדו ולא יכלה ארץ מגוריהם לשאת אתם מפני מקניהם: וישב עשו בהר שעיר עשו הוא אדום: ואלה תולדות עשו אבי אדום בהר שעיר: אלה שמות בני עשו אליפז בן עדה אשת עשו רעואל בן בשמת אשת עשו: ובני אליפז תימן אומר צפו וגעתם וקנז: ותמנע היתה פלגש לאליפז בן עשו ותלד לאליפז את עמלק אלה בני עדה אשת עשו: ואלה בני רעואל נחת וזרח שמה ומזה אלה היו בני בשמת אשת עשו: ואלה היו בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו ותלד לעשו את יעוש ואת יעלם ואת קרח: ואלה היו אלופי בני עשו בני אליפז בכור עשו אלוף תימן אלוף אומר אלוף צפו אלוף קנז: ואלוף קרח אלוף געתם אלוף עמלק אלה אלופי אליפז בארץ אדום אלה בני עדה: ואלה בני רעואל בן עשו אלוף נחת אלוף זרח אלוף שמה אלוף מזה אלה אלופי רעואל בארץ אדום אלה בני בשמת אשת עשו: ואלה בני אהליבמה בת ענה אשת עשו בני עשו אלוף יעוש אלוף יעלם אלוף קרח אלופי אהליבמה בת ענה אשת עשו: אלה בני עשו ואלה אלופם הוא אדום: ואלה בני שעיר החרי יושבי הארץ לוטן ושובל וצבעון וענה: ודישן ואצר ודישן אלה אלופי החרי בני שעיר בארץ אדום: ובני לוטן היו חרי והימם ואחות לוטן תמנע: ואלה בני שובל עלון ומנחת ועיבל שפו ואונם ואלה בני צבעון איה וענה הוא ענה אשר מצא את הימים במדבר ברעתו את אתנות צבעון אביו: ואלה בני ענה דישון ואהליבמה בת ענה אחות דישון: ואלה בני דישון חמדן ואשבן ויתרן וכרן: אלה בני עצר בלהן וזעוון ועקן: אלה בני דישן עוץ וארן: אלה אלופי חורי בני שעיר לוטן אלוף שובל אלוף צבעון אלוף ענה: אלוף דישן אלוף אצר אלוף דישן אלופי החרי לאלופתם בארץ שעיר: ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך למלכו לבני ישראל: ויבלע בלע בן בעור וישם עיר דנהבה: וימת בלע וימלך תחתיו יובב בן זרח מבצרה: וימת יובב וימלך תחתיו חשם מארץ התימני: וימת חשם וימלך תחתיו הדד בן בדד המכה את מדין בשדה מואב ושם עירו עוית: וימת הדד וימלך תחתיו שמלה ממשקה: וימת שמלה וימלך תחתיו שאול מרחבות הנהר: וימת שאול וימלך תחתיו בעל חנן בן עכבור: וימת בעל חנן בן עכבור וימלך תחתיו הדר ושם עירו פעו ושם אשתו מהיטבאל בת מטרד בת מי זהב: ויגוע הדד ואלופי עשו אלוף תמנע אלוף עלוה אלוף יתת: אלוף אהליבמה אלוף אלה אלוף פינן: אלוף קנז אלוף תימן אלוף מבצר: אלוף מגדיאל אלוף עירם אלופי אדום לאלופתם בארץ אחזתם הוא עשו אבי אדום: וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען: אלה תולדות יעקב יוסף בן שבע עשרה שנה היה רעה את אחיו בצאן והוא נער את בני בלהה ואת בני זלפה נשי אביו ויבא יוסף את דבתם רעה אל אביהם: וישראל אהב את יוסף מכל בניו כי בן זקנים הוא לו ועשה לו כתנת פסים: וירא אחיו כי אתו אהב אביהם מכל אחיו וישנאו אתו ולא יכלו דברו לשלם: ויחלם יוסף חלום ויגד לאחיו ויוספו עוד שנא אתו: ויאמר אליהם שמעו נא החלום הזה אשר חלמתי: והנה אנחנו מאלמים אלמים בתוך השדה והנה קמה אלמתי וגם נצבה והנה תסבינה אלמתיכם ותשתחוינה לאלמתי: ויאמרו אחיו המלך תמלך עלינו אם משול תמשל בנו ויוספו עוד שנא אתו על חלמתיו ועל דבריו: ויחלם עוד חלום אחר ויספר אתו לאחיו ויאמר הנה חלמתי חלום עוד והנה השמש והירח ואחד עשר כוכבים משתחוים לי: ויספר אל אביו ואל אחיו ויגער בו אביו ויאמר לו מה החלום הזה אשר חלמת הבוא נבוא אני ואמך ואחיך להשתחות לך ארצה: ויקנאו בו אחיו ואביו שמר את הדבר: ואחיו הלכו לרעות את צאן אביהם בשכם: ויאמר ישראל אל יוסף הלא אחיך רעים בשכם לכה ואשלחך אליהם ויאמר לו הנני: ויאמר לו לך נא ראה את שלום אחיך ואת שלום הצאן והשיבני דבר וישלחהו מעמק חברון ויבא שכמה: וימצאהו איש והנה תעה בשדה וישאלהו האיש לאמר מה תבקש: ואת אחי אנכי מבקש הגידה נא לי איפה הם רועים: ויאמר האיש נסעו מזה כי שמעתי אומרים נלכה דתינה וילך יוסף אחרי אחיו וימצאם בדתינה: ויראו אתו מרחק ובטרם יקרב אליהם ויתנכלו אתו להמיתו: ויאמרו איש אל אחיו הנה בעל החלמות הזה בא: ועתה לכו ונהרגהו ונשלכהו באחד הבורות והאמרנו חיה רעה אכלתהו ונראה מה יהיו חלמתיו: וישמע ראובן ויצילהו מידם ויאמר לא נכנו נפש: ויאמר אלהם ראובן אל תשפכו דם השליכו אתו אל הבור הזה אשר במדבר ויד אל תשלחו בו למען הציל אתו מידם להשיבו אל אביו: וכבוא יוסף אל אחיו ויפשיטו את יוסף את כתנתו את כתנת הפסים אשר עליו: ויקחהו וישלכו אתו הבורה והבור רק אין בו מים: וישבו לאכל לחם וישאו עיניהם ויראו והנה ארחת ישמעאלים באה מגלעד וגמליהם נשאים נכאת וצרי ולט הולכים להוריד מצרים: ויאמר יהודה אל אחיו מה בצע כי נהרג את אחינו וכסינו את דמו: לכו ונמכרנו לישמעאלים הנה ואל תהי ידינו בו כי אחינו בשרנו הוא וישמעו אחיו: ויעברו אנשים מדינים סחרים וימשכו ויעלו את יוסף מן הבור ויסחרו את יוסף לישמעאלים בעשרים כסף ויולכו את יוסף מצרים: וישב ראובן אל הבור והנה אין יוסף בבור ויקרע את בגדיו: וישב אל אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני בא: ויקחו את כתנת יוסף וישחטו שעיר עזים ויטבלו את הכתנת בדם: וישלחו את כתנת הפסים ויביאו אל אביהם ויאמרו זאת מצאנו הכר נא הכתנת בנך היא אם לא: ויכרה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו טרף טרף יוסף: ויקרע יעקב שמלתיו וישם שק במתניו ויתאבל על בנו ימים רבים: ויקומו כל בניו וכל בנותיו לנחמו ויאבה להתנחם ויאמר כי ארד אל בני אבל שאולה וישא אתו אביו: ויאמר לו אל שדי יפרה וירבך ויהי לקהל עמים ויתן את ברכת אברהם לך ולזרעך אתך לרשתך את ארץ מגוריך אשר נתן אלהים לאברהם: ויעל אלהים מעל אתו במקום אשר דבר אתו: ויצב יעקב מצבה במקום אשר דבר אתו אבן מצבה ויסך עליה נסך ויצק עליה שמן: ויקרא יעקב את שם המקום אשר דבר שם אלהים בית אל: ויסעו מבית אל ויהי עוד כברת הארץ לבוא אפרתה ותלד רחל ויקש בלדתה: ויהי בהקשותה בלדתה ותאמר לה המיילדת אל תיראי כי גם זה לך בן: ויהי בצאת נפשה כי מתה ותקרא שמו בן אוני ואביו קרא לו בנימין: ותמת רחל ותקבר בדרך אפרת הוא בית לחם: ויצב יעקב מצבה על קברתה הוא מצבת קבר רחל עד היום הזה: ויסע ישראל ויט אהלה מעבר למגדל עדר: ויהי בשכן ישראל בארץ ההוא וילך ראובן וישכב את בלהה פילגש אביו וישמע ישראל ויהיו בני יעקב שנים עשר: בני לאה בכור יעקב ראובן ושמעון ולוי ויהודה ויששכר וזבולן: בני רחל יוסף ובנימין: ובני בלהה שפחת רחל דן ונפתלי: ובני זלפה שפחת לאה גד ואשר אלה בני יעקב אשר ילד לו בפדן ארם: ויבא יעקב אל יצחק אביו ממרא קרית הארבע אשר שם אברהם וישחק גרו שם: ויהי ימי יצחק מאת שנה ושמנים שנה: ויגוע יצחק וימת ויאסף אל עמיו זקן ושבע ימים ויקברו אתו עשו ויעקב בניו: ואלה תולדות עשו הוא אדום: עשו לקח את נשיו מבנות כנען את עדה בת אילון החתי ואת אהליבמה בת ענה בת צבעון החוי: ואת בשמת בת ישמעאל אחות נבית: ותלד עדה לעשו את אליפז ותלד בשמת את רעואל: ותלד אהליבמה את יעוש ואת יעלם ואת קרח אלה בני עשו אשר נולד לו בארץ כנען: ויקח עשו את נשיו ואת בניו ואת בנתיו ואת כל נפשות ביתו ואת מקנהו ואת כל בהמתו ואת כל קנינו אשר רכש בארץ כנען וילך אל ארץ מפני יעקב אחיו: כי היה רכושם רב מלשבת יחדו ולא יכלה ארץ מגוריהם לשאת אתם מפני מקניהם: וישב עשו בהר שעיר עשו הוא אדום: ואלה תולדות עשו אבי אדום בהר שעיר: אלה שמות בני עשו אליפז בן עדה אשת עשו רעואל בן בשמת אשת עשו: ובני אליפז תימן אומר צפו וגעתם וקנז: ותמנע היתה פלגש לאליפז בן עשו ותלד לאליפז את עמלק אלה בני עדה אשת עשו: ואלה בני רעואל נחת וזרח שמה ומזה אלה היו בני בשמת אשת עשו: ואלה היו בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו ותלד לעשו את יעוש ואת יעלם ואת קרח: ואלה היו אלופי בני עשו בני אליפז בכור עשו אלוף תימן אלוף אומר אלוף צפו אלוף קנז: ואלוף קרח אלוף געתם אלוף עמלק אלה אלופי אליפז בארץ אדום אלה בני עדה: ואלה בני רעואל בן עשו אלוף נחת אלוף זרח אלוף שמה אלוף מזה אלה אלופי רעואל בארץ אדום אלה בני בשמת אשת עשו: ואלה בני אהליבמה בת ענה אשת עשו בני עשו אלוף יעוש אלוף יעלם אלוף קרח אלופי אהליבמה בת ענה אשת עשו: אלה בני עשו ואלה אלופם הוא אדום: ואלה בני שעיר החרי יושבי הארץ לוטן ושובל וצבעון וענה: ודישן ואצר ודישן אלה אלופי החרי בני שעיר בארץ אדום: ובני לוטן היו חרי והימם ואחות לוטן תמנע: ואלה בני שובל עלון ומנחת ועיבל שפו ואונם ואלה בני צבעון איה וענה הוא ענה אשר מצא את הימים במדבר ברעתו את אתנות צבעון אביו: ואלה בני ענה דישון ואהליבמה בת ענה אחות דישון: ואלה בני דישון חמדן ואשבן ויתרן וכרן: אלה בני עצר בלהן וזעוון ועקן: אלה בני דישן עוץ וארן: אלה אלופי חורי בני שעיר לוטן אלוף שובל אלוף צבעון אלוף ענה: אלוף דישן אלוף אצר אלוף דישן אלופי החרי לאלופתם בארץ שעיר: ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך למלכו לבני ישראל: ויבלע בלע בן בעור וישם עיר דנהבה: וימת בלע וימלך תחתיו יובב בן זרח מבצרה: וימת יובב וימלך תחתיו חשם מארץ התימני: וימת חשם וימלך תחתיו הדד בן בדד המכה את מדין בשדה מואב ושם עירו עוית: וימת הדד וימלך תחתיו שמלה ממשקה: וימת שמלה וימלך תחתיו שאול מרחבות הנהר: וימת שאול וימלך תחתיו בעל חנן בן עכבור: וימת בעל חנן בן עכבור וימלך תחתיו הדר ושם עירו פעו ושם אשתו מהיטבאל בת מטרד בת מי זהב: ויגוע הדד ואלופי עשו אלוף תמנע אלוף עלוה אלוף יתת: אלוף אהליבמה אלוף אלה אלוף פינן: אלוף קנז אלוף תימן אלוף מבצר: אלוף מגדיאל אלוף עירם אלופי אדום לאלופתם בארץ אחזתם הוא עשו אבי אדום: וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען: אלה תולדות יעקב יוסף בן שבע עשרה שנה היה רעה את אחיו בצאן והוא נער את בני בלהה ואת בני זלפה נשי אביו ויבא יוסף את דבתם רעה אל אביהם: וישראל אהב את יוסף מכל בניו כי בן זקנים הוא לו ועשה לו כתנת פסים: וירא אחיו כי אתו אהב אביהם מכל אחיו וישנאו אתו ולא יכלו דברו לשלם: ויחלם יוסף חלום ויגד לאחיו ויוספו עוד שנא אתו: ויאמר אליהם שמעו נא החלום הזה אשר חלמתי: והנה אנחנו מאלמים אלמים בתוך השדה והנה קמה אלמתי וגם נצבה והנה תסבינה אלמתיכם ותשתחוינה לאלמתי: ויאמרו אחיו המלך תמלך עלינו אם משול תמשל בנו ויוספו עוד שנא אתו על חלמתיו ועל דבריו: ויחלם עוד חלום אחר ויספר אתו לאחיו ויאמר הנה חלמתי חלום עוד והנה השמש והירח ואחד עשר כוכבים משתחוים לי: ויספר אל אביו ואל אחיו ויגער בו אביו ויאמר לו מה החלום הזה אשר חלמת הבוא נבוא אני ואמך ואחיך להשתחות לך ארצה: ויקנאו בו אחיו ואביו שמר את הדבר: ואחיו הלכו לרעות את צאן אביהם בשכם: ויאמר ישראל אל יוסף הלא אחיך רעים בשכם לכה ואשלחך אליהם ויאמר לו הנני: ויאמר לו לך נא ראה את שלום אחיך ואת שלום הצאן והשיבני דבר וישלחהו מעמק חברון ויבא שכמה: וימצאהו איש והנה תעה בשדה וישאלהו האיש לאמר מה תבקש: ואת אחי אנכי מבקש הגידה נא לי איפה הם רועים: ויאמר האיש נסעו מזה כי שמעתי אומרים נלכה דתינה וילך יוסף אחרי אחיו וימצאם בדתינה: ויראו אתו מרחק ובטרם יקרב אליהם ויתנכלו אתו להמיתו: ויאמרו איש אל אחיו הנה בעל החלמות הזה בא: ועתה לכו ונהרגהו ונשלכהו באחד הבורות והאמרנו חיה רעה אכלתהו ונראה מה יהיו חלמתיו: וישמע ראובן ויצילהו מידם ויאמר לא נכנו נפש: ויאמר אלהם ראובן אל תשפכו דם השליכו אתו אל הבור הזה אשר במדבר ויד אל תשלחו בו למען הציל אתו מידם להשיבו אל אביו: וכבוא יוסף אל אחיו ויפשיטו את יוסף את כתנתו את כתנת הפסים אשר עליו: ויקחהו וישלכו אתו הבורה והבור רק אין בו מים: וישבו לאכל לחם וישאו עיניהם ויראו והנה ארחת ישמעאלים באה מגלעד וגמליהם נשאים נכאת וצרי ולט הולכים להוריד מצרים: ויאמר יהודה אל אחיו מה בצע כי נהרג את אחינו וכסינו את דמו: לכו ונמכרנו לישמעאלים הנה ואל תהי ידינו בו כי אחינו בשרנו הוא וישמעו אחיו: ויעברו אנשים מדינים סחרים וימשכו ויעלו את יוסף מן הבור ויסחרו את יוסף לישמעאלים בעשרים כסף ויולכו את יוסף מצרים: וישב ראובן אל הבור והנה אין יוסף בבור ויקרע את בגדיו: וישב אל אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני בא: ויקחו את כתנת יוסף וישחטו שעיר עזים ויטבלו את הכתנת בדם: וישלחו את כתנת הפסים ויביאו אל אביהם ויאמרו זאת מצאנו הכר נא הכתנת בנך היא אם לא: ויכרה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו טרף טרף יוסף: ויקרע יעקב שמלתיו וישם שק במתניו ויתאבל על בנו ימים רבים: ויקומו כל בניו וכל בנותיו לנחמו ויאבה להתנחם ויאמר כי ארד אל בני אבל שאולה וישא אתו אביו: ויאמר לו אל שדי יפרה וירבך ויהי לקהל עמים ויתן את ברכת אברהם לך ולזרעך אתך לרשתך את ארץ מגוריך אשר נתן אלהים לאברהם: ויעל אלהים מעל אתו במקום אשר דבר אתו: ויצב יעקב מצבה במקום אשר דבר אתו מצבת אבן ויסך עליה נסך ויצק עליה שמן: ויקרא יעקב את שם המקום אשר דבר שם אלהים בית אל: ויסעו מבית אל ויהי עוד כברת הארץ לבוא אפרתה ותלד רחל ויקש בלדתה: ויהי בהקשותה בלדתה ותאמר לה המיילדת אל תיראי כי גם זה לך בן: ויהי בצאת נפשה כי מתה ותקרא שמו בן אוני ואביו קרא לו בנימין: ותמת רחל ותקבר בדרך אפרת הוא בית לחם: ויצב יעקב מצבה על קברתה הוא מצבת קבר רחל עד היום הזה: ויסע ישראל ויט אהלה מעבר למגדל עדר: ויהי בשכן ישראל בארץ ההוא וילך ראובן וישכב את בלהה פילגש אביו וישמע ישראל ויהיו בני יעקב שנים עשר: בני לאה בכור יעקב ראובן ושמעון ולוי ויהודה ויששכר וזבולן: בני רחל יוסף ובנימין: ובני בלהה שפחת רחל דן ונפתלי: ובני זלפה שפחת לאה גד ואשר אלה בני יעקב אשר ילד לו בפדן ארם: ויבא יעקב אל יצחק אביו ממרא קרית הארבע אשר שם אברהם וישחק גרו שם: ויהי ימי יצחק מאת שנה ושמנים שנה: ויגוע יצחק וימת ויאסף אל עמיו זקן ושבע ימים ויקברו אתו עשו ויעקב בניו: ואלה תולדות עשו הוא אדום: עשו לקח את נשיו מבנות כנען את עדה בת אילון החתי ואת אהליבמה בת ענה בת צבעון החוי: ואת בשמת בת ישמעאל אחות נבית: ותלד עדה לעשו את אליפז ותלד בשמת את רעואל: ותלד אהליבמה את יעוש ואת יעלם ואת קרח אלה בני עשו אשר נולד לו בארץ כנען: ויקח עשו את נשיו ואת בניו ואת בנתיו ואת כל נפשות ביתו ואת מקנהו ואת כל בהמתו ואת כל קנינו אשר רכש בארץ כנען וילך אל ארץ מפני יעקב אחיו: כי היה רכושם רב מלשבת יחדו ולא יכלה ארץ מגוריהם לשאת אתם מפני מקניהם: וישב עשו בהר שעיר עשו הוא אדום: ואלה תולדות עשו אבי אדום בהר שעיר: אלה שמות בני עשו אליפז בן עדה אשת עשו רעואל בן בשמת אשת עשו: ובני אליפז תימן אומר צפו וגעתם וקנז: ותמנע היתה פלגש לאליפז בן עשו ותלד לאליפז את עמלק אלה בני עדה אשת עשו: ואלה בני רעואל נחת וזרח שמה ומזה אלה היו בני בשמת אשת עשו: ואלה היו בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו ותלד לעשו את יעוש ואת יעלם ואת קרח: ואלה היו אלופי בני עשו בני אליפז בכור עשו אלוף תימן אלוף אומר אלוף צפו אלוף קנז: ואלוף קרח אלוף געתם אלוף עמלק אלה אלופי אליפז בארץ אדום אלה בני עדה: ואלה בני רעואל בן עשו אלוף נחת אלוף זרח אלוף שמה אלוף מזה אלה אלופי רעואל בארץ אדום אלה בני בשמת אשת עשו: ואלה בני אהליבמה בת ענה אשת עשו בני עשו אלוף יעוש אלוף יעלם אלוף קרח אלופי אהליבמה בת ענה אשת עשו: אלה בני עשו ואלה אלופם הוא אדום: ואלה בני שעיר החרי יושבי הארץ לוטן ושובל וצבעון וענה: ודישן ואצר ודישן אלה אלופי החרי בני שעיר בארץ אדום: ובני לוטן היו חרי והימם ואחות לוטן תמנע: ואלה בני שובל עלון ומנחת ועיבל שפו ואונם ואלה בני צבעון איה וענה הוא ענה אשר מצא את הימים במדבר ברעתו את אתנות צבעון אביו: ואלה בני ענה דישון ואהליבמה בת ענה אחות דישון: ואלה בני דישון חמדן ואשבן ויתרן וכרן: אלה בני עצר בלהן וזעוון ועקן: אלה בני דישן עוץ וארן: אלה אלופי חורי בני שעיר לוטן אלוף שובל אלוף צבעון אלוף ענה: אלוף דישן אלוף אצר אלוף דישן אלופי החרי לאלופתם בארץ שעיר: ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך למלכו לבני ישראל: ויבלע בלע בן בעור וישם עיר דנהבה: וימת בלע וימלך תחתיו יובב בן זרח מבצרה: וימת יובב וימלך תחתיו חשם מארץ התימני: וימת חשם וימלך תחתיו הדד בן בדד המכה את מדין בשדה מואב ושם עירו עוית: וימת הדד וימלך תחתיו שמלה ממשקה: וימת שמלה וימלך תחתיו שאול מרחבות הנהר: וימת שאול וימלך תחתיו בעל חנן בן עכבור: וימת בעל חנן בן עכבור וימלך תחתיו הדר ושם עירו פעו ושם אשתו מהיטבאל בת מטרד בת מי זהב: ויגוע הדד ואלופי עשו אלוף תמנע אלוף עלוה אלוף יתת: אלוף אהליבמה אלוף אלה אלוף פינן: אלוף קנז אלוף תימן אלוף מבצר: אלוף מגדיאל אלוף עירם אלופי אדום לאלופתם בארץ אחזתם הוא עשו אבי אדום: וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען: אלה תולדות יעקב יוסף בן שבע עשרה שנה היה רעה את אחיו בצאן והוא נער את בני בלהה ואת בני זלפה נשי אביו ויבא יוסף את דבתם רעה אל אביהם: וישראל אהב את יוסף מכל בניו כי בן זקנים הוא לו ועשה לו כתנת פסים: וירא אחיו כי אתו אהב אביהם מכל אחיו וישנאו אתו ולא יכלו דברו לשלם: ויחלם יוסף חלום ויגד לאחיו ויוספו עוד שנא אתו: ויאמר אליהם שמעו נא החלום הזה אשר חלמתי: והנה אנחנו מאלמים אלמים בתוך השדה והנה קמה אלמתי וגם נצבה והנה תסבינה אלמתיכם ותשתחוינה לאלמתי: ויאמרו אחיו המלך תמלך עלינו אם משול תמשל בנו ויוספו עוד שנא אתו על חלמתיו ועל דבריו: ויחלם עוד חלום אחר ויספר אתו לאחיו ויאמר הנה חלמתי חלום עוד והנה השמש והירח ואחד עשר כוכבים משתחוים לי: ויספר אל אביו ואל אחיו ויגער בו אביו ויאמר לו מה החלום הזה אשר חלמת הבוא נבוא אני ואמך ואחיך להשתחות לך ארצה: ויקנאו בו אחיו ואביו שמר את הדבר: ואחיו הלכו לרעות את צאן אביהם בשכם: ויאמר ישראל אל יוסף הלא אחיך רעים בשכם לכה ואשלחך אליהם ויאמר לו הנני: ויאמר לו לך נא ראה את שלום אחיך ואת שלום הצאן והשיבני דבר וישלחהו מעמק חברון ויבא שכמה: וימצאהו איש והנה תעה בשדה וישאלהו האיש לאמר מה תבקש: ואת אחי אנכי מבקש הגידה נא לי איפה הם רועים: ויאמר האיש נסעו מזה כי שמעתי אומרים נלכה דתינה וילך יוסף אחרי אחיו וימצאם בדתינה: ויראו אתו מרחק ובטרם יקרב אליהם ויתנכלו אתו להמיתו: ויאמרו איש אל אחיו הנה בעל החלמות הזה בא: ועתה לכו ונהרגהו ונשלכהו באחד הבורות והאמרנו חיה רעה אכלתהו ונראה מה יהיו חלמתיו: וישמע ראובן ויצילהו מידם ויאמר לא נכנו נפש: ויאמר אלהם ראובן אל תשפכו דם השליכו אתו אל הבור הזה אשר במדבר ויד אל תשלחו בו למען הציל אתו מידם להשיבו אל אביו: וכבוא יוסף אל אחיו ויפשיטו את יוסף את כתנתו את כתנת הפסים אשר עליו: ויקחהו וישלכו אתו הבורה והבור רק אין בו מים: וישבו לאכל לחם וישאו עיניהם ויראו והנה ארחת ישמעאלים באה מגלעד וגמליהם נשאים נכאת וצרי ולט הולכים להוריד מצרים: ויאמר יהודה אל אחיו מה בצע כי נהרג את אחינו וכסינו את דמו: לכו ונמכרנו לישמעאלים הנה ואל תהי ידינו בו כי אחינו בשרנו הוא וישמעו אחיו: ויעברו אנשים מדינים סחרים וימשכו ויעלו את יוסף מן הבור ויסחרו את יוסף לישמעאלים בעשרים כסף ויולכו את יוסף מצרים: וישב ראובן אל הבור והנה אין י

[1]רמחציהכב :רמחיערכ מלמ מלכ יוחכמ מלמ
יה :רכרכמ מלר כמה מחלכמ .רכלמ [2]רילהכמכמ
מ כיומחרר לרימ.מחלר מלמ קרכלכ רמלכל רכיכ
רכמכמ .רכמ מיריכ [4]מחיכ לכ ,[3]ילחכרר .מעכר
:עכר רמכר ,מציכר מ יכלמ .מיכמ מחיקל מחלמ [5]
לילר מחלכ חכר כמה רכמכ .מכר רכר לשכר מחלכר
מחלחיכמ מכמכמ :רמלר ,מעלכ ילרחכר ום ריחכר
ריחכר רכיכ [6]מכרר לנ מכרכיכ .מחעלחכמ רכמכ A fol.45b.
רכמכמכמ ום מכמכמ יכמכ רכמכמ .מכיר כל כיכר .רכמ
מכיכמכ מכמכיכר מכ מיכר רמכמ כלמכר רכיחכרר :כמכר
מיכלר יחכר לכמכ רכמכמכמ רכלחכ רכמ :רמלר
מחיכר מלכחכמ מכלכ מכמכ .רכלמ [7]חכ לכי. רכר [8]מחמככר רכחיכל מחלכר מכר .רככיל
רכיכ מכמכ רכמ :מכיר [9]רכמכ יכל לנ מכיכר
:רכחיכרר מחיככ מככר מלכ יה כמחמ .ל ערככחר
מחלחיככ [11]מיכלחכמ .מ לכרכמ [10]כיל מיכלמ רכחיכר
ינמחיכר רכיכר לכר [12]רכחלככ ככח יכמ .ריכיר רכמ
כלכ יה [13]רכמכ מ כיכיר מחככ יכ :רכמיל מחלכ
רככר .מחלחיכמ מחלכמ מחכמחיכר :רכמכ רכחכיכלכר C fol.36a.
.מחלכיככ רככלל מ רכמכר יכל רכב יכיר יכל
מחמיכיכ [14]יה :רכיכלמ רכמיכמכ מחלכ מלכחיכמ

---

[1] D רכחציהכב. [2] CD רכיכלכמכמ. [3] A ,מעכר. [4] Genesis xxxii. 10. [5] D omits לילר. [6] Genesis xxviii. 16. [7] A חכ מר. [8] A חכמכר. [9] Genesis xxxi. 7. [10] C מלכרכמ מכיל. [11] A מכ מיכלחכמ. [12] A רכחלר. [13] A מיכר. [14] A מחמיכיכר.

D fol.35*a*. מחלעמדה .מעלרחה רכ ניהמה .מחעמדה .מחרחמה
עמר רכתה .מעיחחה רכ מחעמחתחה [1]מעלחה רכ
מחלר ילמ לד רמלה תא :רמה יחמ מלר ילמה
רחלער רחעמח רמ מחמרר .מל רמה לעלה
5 רכר .ריח קר [2]שלחר רכיר מ לחל :רימה
לעה רחיחה .רמלחר רכ יה ,מחחרמ [3]לעל
רכר .,מחחרלחל רכי לחמר :רחעחר רמחחה
ם ריחרה :מחחר ניהמה רחעמח רחלע עה מעה יחה
[4]יהחמ מ לחחחר ילמה :מחח יחה רחחרר רחר
10 לחרחר ניחמר רחחרם לחחר לד מעקר .מחל
מ: לחמר רחרחה ניחמר רחחרם לחחר מחח:
A fol.46*a*. ריחמה .מחחר [5]ריחחל רלקה ילמחר רחחרם ריחמה
ריחמה :מחקר רחחה :מחעחרח ילחרם ריחמה
:מחחה חרר רחחי מ רחיר לד מחחר רחחרם ילחר
15 מחלרה ריחמה :ילחקחר רחחרם ריחמה
ריחמה :ילחר מחלר רחעמח רחחרה :ילחרה
רחחקר רחיחה :רחחמה רלקה מעה יחה
ילחלה רחחרם מעה ,מחעמר מלה ,ילחר מחלר
ילחלה ילמ מעה :ריחר מחלר רחחרם ילחר
20 לחר רחמה מחחר מ לחקחר רלה :מחיח חרר רמ
ריחחל :מעה יחלר ילמח רחחה רחיחה רכה .רחלר
ריחמה :מעה יחלר ילמח רחחה רחיחה רכה .רחלר
[6]חמלחר ילחר מעה :רחחרר לחקחר רלה ריחרה

---

[1] A מעלחר (sic). [2] CD שלחר. [3] A לחלה. [4] CD יהחמר. [5] A ילחחל. [6] Hebrews vi. 19.

102 אבר ירחמיאל לחנ׳, פולמוסה. ככתובים ו׳.

אלא יש לומר שהכוונה כאן לשלשה מיני בעלי חיים, שהם: בהמה, חיה ועוף, כמו שאמר בראשית א׳: כד ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו־אדמה למינה. וכן אמר בראשית ב׳: יט ויצר יהוה אלהים מן האדמה כל חית השדה וגו׳ וכל עוף השמים. ואמר בראשית ז׳: ב מכל הבהמה הטהורה תקח לך שבעה שבעה איש ואשתו ומן הבהמה אשר לא טהורה הוא שנים איש ואשתו. גם כן בעופות השמים שבעה שבעה זכר ונקבה. ואמר בראשית ח׳: יט כל החית כל הרמש וכל העוף כל רומש על הארץ למשפחתיהם יצאו מן התבה. ואמר בראשית ט׳: ב ומוראכם וחתכם יהיה על כל חית הארץ ועל כל עוף השמים. ואמר בראשית ט׳: י ואת כל חית הארץ. ואמר בראשית ט׳: יב את חית אשר אתכם. ואמר בראשית ט׳: טו ולא יהיה עוד המים למבול לשחת כל בשר. ואמר בראשית ט׳: טז והיתה הקשת בענן וראיתי לזכר ברית עולם בין אלהים ובין כל נפש חיה בכל בשר אשר על הארץ. ואמר בראשית ט׳: יז ויאמר אלהים אל נח זאת אות הברית אשר הקימתי בין כל בשר אשר על הארץ. ואמר בראשית ט׳: יז ויאמר אלהים אל נח זאת אות הברית אשר הקימתי בין כל בשר אשר על הארץ. ואמר בראשית ט׳: יח ובני נח היוצאים מן התבה שם וחם ויפת וחם הוא אבי כנען. ואמר בראשית ט׳: יט שלשה אלה בני נח ומאלה נפצה כל הארץ. ואמר בראשית ט׳: כ ויחל נח איש האדמה ונטע כרם. ואמר בראשית ט׳: כא וישת מן היין וישכר ויתגל בתוך אהלה. ואמר בראשית ט׳: כב וירא חם אבי כנען את ערות אביו ויגד לשני אחיו בחוץ. ואמר בראשית ט׳: כג ויקח שם ויפת את השמלה וישימו על שכמם וילכו אחרנית ויכסו את ערות אביהם ופניהם אחרנית ולא ראו את ערות אביהם. ואמר בראשית ט׳: כד ויקץ נח מיינו וידע את אשר עשה לו בנו הקטן. ואמר בראשית ט׳: כה ויאמר ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו. ואמר בראשית ט׳: כו ויאמר ברוך יהוה אלהי שם ויהי כנען עבד להם. ואמר בראשית ט׳: כז יפת לאלהים ליפת וישכן באהלי שם ויהי כנען עבד להם. ואמר בראשית ט׳: כח ויחי נח אחרי המבול שלש מאות שנה וחמשים שנה. ואמר בראשית ט׳: כט ויהיו כל ימי נח תשע מאות שנה וחמשים שנה וימת. ואמר בראשית י׳: א ואלה תולדות בני נח שם חם ויפת. ואמר בראשית י׳: ב בני יפת גמר ומגוג ומדי ויון ותבל ומשך ותירס. ואמר בראשית י׳: ג ובני גמר אשכנז וריפת ותוגרמה. ואמר בראשית י׳: ד ובני יון אלישה ותרשישה כתים ודודנים. ואמר בראשית י׳: ה מאלה נפרדו איי הגוים בארצותם איש לשונו למשפחותם בגוייהם. ואמר בראשית י׳: ו ובני חם כוש ומצרים ופוט וכנען. ואמר בראשית י׳: ז ובני כוש סבתה ורעמה וסבתכא ובני רעמה שבא ודדן. ואמר בראשית י׳: ח וכוש ילד את נמרד הוא החל להיות גבור בארץ. ואמר בראשית י׳: ט הוא היה גבור ציד לפני יהוה על כן יאמר כנמרד גבור ציד לפני יהוה. ואמר בראשית י׳: י ותהי ראשית ממלכתו בבל וארך וכלנה בארץ שנער. ואמר בראשית י׳: יא מן הארץ ההוא יצא אשור ויבן את נינוה ואת רחובות עיר ואת כלח. ואמר בראשית י׳: יב ואת רסן בין נינוה ובין כלח הוא העיר הגדולה. ואמר בראשית י׳: יג ומצרים ילד את לודים ואת ענמים ואת להבים ואת נפתוחים. ואמר בראשית י׳: יד ואת פתרוסים ואת כסלוחים אשר יצאו משם פלשתים ואת כפתורים. ואמר בראשית י׳: טו וכנען ילד את צידון בכרו ואת חת. ואמר בראשית י׳: טז ואת היבוסי ואת האמרי ואת הגרגשי. ואמר בראשית י׳: יז ואת החוי ואת הערקי ואת הסיני. ואמר בראשית י׳: יח ואת הארודי ואת הצמרי ואת החמתי ואחר נפצו משפחות הכנעני. ואמר בראשית י׳: יט ויהי גבול הכנעני מצידון בואכה גרר עד עזה בואכה סדמה ועמרה ואדמה וצבויים עד לשע. ואמר בראשית י׳: כ אלה בני חם למשפחותם ללשנותם בארצותם בגוייהם. ואמר בראשית י׳: כא ולשם יולד גם הוא אבי כל בני עבר אחי יפת הגדול. ואמר בראשית י׳: כב בני שם עילם ואשור וארפכשד ולוד וארם. ואמר בראשית י׳: כג ובני ארם עוץ וחול וגתר ומש. ואמר בראשית י׳: כד וארפכשד ילד את שלח ושלח ילד את עבר. ואמר בראשית י׳: כה ולעבר ילד שני בנים שם האחד פלג כי בימיו נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן. ואמר בראשית י׳: כו ויקטן ילד את אלמודד ואת שלף ואת חצרמות ואת ירח. ואמר בראשית י׳: כז ואת הדורם ואת אוזל ואת דקלה. ואמר בראשית י׳: כח ואת עובל ואת אבימאל ואת שבא. ואמר בראשית י׳: כט ואת אופיר ואת חוילה ואת יובב כל אלה בני יקטן. ואמר בראשית י׳: ל ויהי מושבם מישא בואכה סנחריב הר הקדם. ואמר בראשית י׳: לא אלה בני שם למשפחותם ללשנותם בארצותם בגוייהם. ואמר בראשית י׳: לב אלה משפחות בני נח למולדותם בגוייהם ומאלה נפרדו הגוים בארץ אחר המבול. ואמר בראשית י״א: א ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים. ואמר בראשית י״א: ב ויהי בנסעם מקדם וימצאו בקעה בארץ שנער וישבו שם. ואמר בראשית י״א: ג ויאמרו איש אל רעהו הבה נלבנה לבנים ונשרפה לשרפה ותהי להם הלבנה לאבן והחמר היה להם לחומר. ואמר בראשית י״א: ד ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו בשמים ונעשה לנו שם פן נפוץ על פני כל הארץ. ואמר בראשית י״א: ה וירד יהוה לראות את העיר ואת המגדל אשר בנו בני האדם. ואמר בראשית י״א: ו ויאמר יהוה הן עם אחד ושפה אחת לכלם וזה החלם לעשות ועתה לא יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות. ואמר בראשית י״א: ז הבה נרדה ונבלה שם שפתם אשר לא ישמעו איש שפת רעהו. ואמר בראשית י״א: ח ויפץ יהוה אתם משם על פני כל הארץ ויחדלו לבנות העיר. ואמר בראשית י״א: ט על כן קרא שמה בבל כי שם בלל יהוה שפת כל הארץ ומשם הפיצם יהוה על פני כל הארץ. ואמר בראשית י״א: י אלה תולדות שם שם בן מאת שנה הוליד את ארפכשד שנתים אחר המבול. ואמר בראשית י״א: יא ויחי שם אחרי הולידו את ארפכשד חמש מאות שנה ויולד בנים ובנות. ואמר בראשית י״א: יב וארפכשד חי חמש ושלשים שנה ויולד את שלח. ואמר בראשית י״א: יג ויחי ארפכשד אחרי הולידו את שלח שלש מאות שנה וארבע שנים ויולד בנים ובנות. ואמר בראשית י״א: יד ושלח חי שלשים שנה ויולד את עבר. ואמר בראשית י״א: טו ויחי שלח אחרי הולידו את עבר שלש מאות שנה ושלש שנים ויולד בנים ובנות. ואמר בראשית י״א: טז ועבר חי ארבע ושלשים שנה ויולד את פלג. ואמר בראשית י״א: יז ויחי עבר אחרי הולידו את פלג שלשים שנה ומאתים שנה ויולד בנים ובנות. ואמר בראשית י״א: יח ופלג חי שלשים שנה ויולד את רעו. ואמר בראשית י״א: יט ויחי פלג אחרי הולידו את רעו תשע שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות. ואמר בראשית י״א: כ ורעו חי שתים ושלשים שנה ויולד את שרוג. ואמר בראשית י״א: כא ויחי רעו אחרי הולידו את שרוג שבע שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות. ואמר בראשית י״א: כב ושרוג חי שלשים שנה ויולד את נחור. ואמר בראשית י״א: כג ויחי שרוג אחרי הולידו את נחור מאתים שנה ויולד בנים ובנות. ואמר בראשית י״א: כד ונחור חי תשע ועשרים שנה ויולד את תרח. ואמר בראשית י״א: כה ויחי נחור אחרי הולידו את תרח מאה ותשע עשרה שנה ויולד בנים ובנות. ואמר בראשית י״א: כו ויחי תרח שבעים שנה ויולד את אברם את נחור ואת הרן. ואמר בראשית י״א: כז ואלה תולדות תרח תרח הוליד את אברם את נחור ואת הרן והרן הוליד את לוט. ואמר בראשית י״א: כח ומת הרן על פני תרח אביו בארץ מולדתו באור כשדים. ואמר בראשית י״א: כט ויקח אברם ונחור להם נשים שם אשת אברם ושם אשת נחור מלכה בת הרן אבי מלכה ואבי יסכה. ואמר בראשית י״א: ל ותהי שרי עקרה אין לה ולד. ואמר בראשית י״א: לא ויקח תרח את אברם בנו ואת לוט בן הרן בן בנו ואת שרי כלתו אשת אברם בנו ויצאו אתם מאור כשדים ללכת ארצה כנען ויבאו עד חרן וישבו שם. ואמר בראשית י״א: לב ויהיו ימי תרח חמש שנים ומאתים שנה וימת תרח בחרן. ואמר בראשית י״ב: א ויאמר יהוה אל אברם לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך. ואמר בראשית י״ב: ב ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה. ואמר בראשית י״ב: ג ואברכה מברכיך ומקללך אאר ונברכו בך כל משפחות האדמה. ואמר בראשית י״ב: ד וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך אתו לוט ואברם בן חמש שנים ושבעים שנה בצאתו מחרן. ואמר בראשית י״ב: ה ויקח אברם את שרי אשתו ואת לוט בן אחיו ואת כל רכושם אשר רכשו ואת הנפש אשר עשו בחרן ויצאו ללכת ארצה כנען ויבאו ארצה כנען. ואמר בראשית י״ב: ו ויעבר אברם בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה והכנעני אז בארץ. ואמר בראשית י״ב: ז וירא יהוה אל אברם ויאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת ויבן שם מזבח ליהוה הנראה אליו. ואמר בראשית י״ב: ח ויעתק משם ההרה מקדם לבית אל ויט אהלה בית אל מים ועי קדמה ויבן שם מזבח ליהוה ויקרא בשם יהוה. ואמר בראשית י״ב: ט ויסע אברם הלוך ונסוע הנגבה. ואמר בראשית י״ב: י ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרימה לגור שם כי כבד הרעב בארץ. ואמר בראשית י״ב: יא ויהי כאשר הקריב לבוא מצרימה ויאמר אל שרי אשתו הנה נא ידעתי כי אשה יפת מראה את. ואמר בראשית י״ב: יב והיה כי יראו אתך המצרים ואמרו אשתו זאת והרגו אתי ואתך יחיו. ואמר בראשית י״ב: יג אמרי נא את אחתי את למען ייטב לי בעבורך וחיתה נפשי בגללך. ואמר בראשית י״ב: יד ויהי כבוא אברם מצרימה וירא המצרים את האשה כי יפה היא מאד. ואמר בראשית י״ב: טו וירא אתה שרי פרעה ויהללו אל פרעה ותקח האשה בית פרעה. ואמר בראשית י״ב: טז ולאברם היטיב בעבורה ויהי לו צאן ובקר וחמרים ועבדים ושפחות ואתנות וגמלים. ואמר בראשית י״ב: יז ויגע יהוה את פרעה נגעים גדלים ואת ביתו על דבר שרי אשת אברם. ואמר בראשית י״ב: יח ויקרא פרעה לאברם ויאמר מה זאת עשית לי למה לא הגדת לי כי אשתך היא. ואמר בראשית י״ב: יט למה אמרת אחתי היא ואקח אתה לי לאשה ועתה הנה אשתך קח ולך. ואמר בראשית י״ב: כ ויצו עליו פרעה אנשים וישלחו אתו ואת אשתו וכל אשר לו. ואמר בראשית י״ג: א ויעל אברם ממצרים הוא ואשתו וכל אשר לו ולוט עמו הנגבה. ואמר בראשית י״ג: ב ואברם כבד מאד במקנה בכסף ובזהב. ואמר בראשית י״ג: ג וילך למסעיו מהנגב ועד בית אל עד המקום אשר היה שם אהלה בתחלה בין בית אל ובין העי. ואמר בראשית י״ג: ד אל מקום המזבח אשר עשה שם בראשונה ויקרא שם אברם בשם יהוה. ואמר בראשית י״ג: ה וגם ללוט ההלך את אברם היה צאן ובקר ואהלים. ואמר בראשית י״ג: ו ולא נשא אתם הארץ לשבת יחדו כי היה רכושם רב ולא יכלו לשבת יחדו. ואמר בראשית י״ג: ז ויהי ריב בין רעי מקנה אברם ובין רעי מקנה לוט והכנעני והפרזי אז יושב בארץ. ואמר בראשית י״ג: ח ויאמר אברם אל לוט אל נא תהי מריבה ביני וביניך ובין רעי וביני רעיך כי אנשים אחים אנחנו. ואמר בראשית י״ג: ט הלא כל הארץ לפניך הפרד נא מעלי אם השמאל ואימנה ואם הימין ואשמאילה. ואמר בראשית י״ג: י וישא לוט את עיניו וירא את כל ככר הירדן כי כלה משקה לפני שחת יהוה את סדם ואת עמרה כגן יהוה כארץ מצרים באכה צוער. ואמר בראשית י״ג: יא ויבחר לו לוט את כל ככר הירדן ויסע לוט מקדם ויפרדו איש מעל אחיו. ואמר בראשית י״ג: יב אברם ישב בארץ כנען ולוט ישב בערי הככר ויאהל עד סדם. ואמר בראשית י״ג: יג ואנשי סדם רעים וחטאים לה׳ מאד. ואמר בראשית י״ג: יד ויהוה אמר אל אברם אחרי הפרד לוט מעמו שא נא עיניך וראה מן המקום אשר אתה שם צפונה ונגבה וקדמה וימה. ואמר בראשית י״ג: טו כי את כל הארץ אשר אתה רואה לך אתננה ולזרעך עד עולם. ואמר בראשית י״ג: טז ושמתי את זרעך כעפר הארץ אשר אם יוכל איש למנות את עפר הארץ גם זרעך ימנה. ואמר בראשית י״ג: יז קום התהלך בארץ לארכה ולרחבה כי לך אתננה. ואמר בראשית י״ג: יח ויאהל אברם ויבא וישב באלוני ממרא אשר בחברון ויבן שם מזבח ליהוה. ואמר בראשית י״ד: א ויהי בימי אמרפל מלך שנער אריוך מלך אלסר כדרלעמר מלך עילם ותדעל מלך גוים. ואמר בראשית י״ד: ב עשו מלחמה את ברע מלך סדם ואת ברשע מלך עמרה שנאב מלך אדמה ושמאבר מלך צבויים ומלך בלע הוא צוער. ואמר בראשית י״ד: ג כל אלה חברו אל עמק השדים הוא ים המלח. ואמר בראשית י״ד: ד שתים עשרה שנה עבדו את כדרלעמר ובשלש עשרה שנה מרדו. ואמר בראשית י״ד: ה ובארבע עשרה שנה בא כדרלעמר והמלכים אשר אתו ויכו את רפאים בעשתרת קרנים ואת הזוזים בהם ואת האימים בשוה קריתים. ואמר בראשית י״ד: ו ואת החרי בהרם שעיר עד אל פארן אשר על המדבר. ואמר בראשית י״ד: ז וישבו ויבאו אל עין משפט הוא קדש ויכו את כל שדה העמלקי וגם את האמרי הישב בחצצון תמר. ואמר בראשית י״ד: ח ויצא מלך סדם ומלך עמרה ומלך אדמה ומלך צבויים ומלך בלע הוא צוער ויערכו אתם מלחמה בעמק השדים. ואמר בראשית י״ד: ט את כדרלעמר מלך עילם ואת תדעל מלך גוים ואמרפל מלך שנער ואריוך מלך אלסר ארבעה מלכים את החמשה. ואמר בראשית י״ד: י ועמק השדים באר באר חמר ויפלו שמה מלך סדם ועמרה ויתר הנוסים הרה נסו. ואמר בראשית י״ד: יא ויקחו את כל רכוש סדם ועמרה ואת כל אכלם וילכו. ואמר בראשית י״ד: יב וילכדו את לוט ואת רכושו בן אחי אברם וילך והוא יושב בסדם. ואמר בראשית י״ד: יג ויבא הפליט ויגד לאברם העברי והוא שכן באלוני ממרא האמרי אחי אשכל ואחי ענר והם בעלי ברית אברם. ואמר בראשית י״ד: יד וישמע אברם כי נשבה אחיו וירק את חניכיו ילידי ביתו שמנה עשר ושלש מאות וירדף עד דן. ואמר בראשית י״ד: טו ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו ויכם וירדפם חובה השמאילה אשר מימין לדמשק. ואמר בראשית י״ד: טז וישב את כל הרכוש וגם את לוט אחיו ורכושו השיב וגם את הנשים ואת העם. ואמר בראשית י״ד: יז ויצא מלך סדם לקראתו אחרי שובו מהכות את כדרלעמר ואת המלכים אשר אתו אל עמק שוה הוא עמק המלך. ואמר בראשית י״ד: יח ומלכי צדק מלך שלם הוציא לחם ויין והוא כהן לאל עליון. ואמר בראשית י״ד: יט ויברכהו ויאמר ברוך אברם לאל עליון קנה שמים וארץ. ואמר בראשית י״ד: כ וברוך אל עליון אשר מגן צריך בידך ויתן לו מעשר מכל. ואמר בראשית י״ד: כא ויאמר מלך סדם אל אברם תן לי הנפש והרכוש קח לך. ואמר בראשית י״ד: כב ויאמר אברם אל מלך סדם הרימתי ידי אל יהוה אל עליון קנה שמים וארץ. ואמר בראשית י״ד: כג אם מחוט ועד שרוך נעל ואם אקח מכל אשר לך ולא תאמר אני העשרתי את אברם. ואמר בראשית י״ד: כד בלעדי רק אשר אכלו הנערים וחלק האנשים אשר הלכו אתי ענר אשכל וממרא הם יקחו חלקם. ואמר בראשית ט״ו: א אחרי הדברים האלה היה דבר יהוה אל אברם במחזה לאמר אל תירא אברם אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד. ואמר בראשית ט״ו: ב ויאמר אברם אדני יהוה מה תתן לי ואנכי הולך ערירי ובן משק ביתי הוא דמשק אליעזר. ואמר בראשית ט״ו: ג ויאמר אברם הן לי לא נתתה זרע והנה בן ביתי יורש אתי. ואמר בראשית ט״ו: ד והנה דבר יהוה אליו לאמר לא יירשך זה כי אם אשר יצא ממעיך הוא יירשך. ואמר בראשית ט״ו: ה ויוצא אתו החוצה ויאמר הבט נא השמים וספר הכוכבים אם תוכל לספר אתם ויאמר לו כה יהיה זרעך. ואמר בראשית ט״ו: ו והאמן ביהוה ויחשבה לו צדקה. ואמר בראשית ט״ו: ז ויאמר אליו אני יהוה אשר הוצאתיך מאור כשדים לתת לך את הארץ הזאת לרשתה. ואמר בראשית ט״ו: ח ויאמר אדני יהוה במה אדע כי אירשנה. ואמר בראשית ט״ו: ט ויאמר אליו קחה לי עגלה משלשת ועז משלשת ואיל משלש ותור וגוזל. ואמר בראשית ט״ו: י ויקח לו את כל אלה ויבתר אתם בתוך ויתן איש בתרו לקראת רעהו והעוף לא בתר. ואמר בראשית ט״ו: יא וירד העיט על הפגרים ויגרש אתם אברם. ואמר בראשית ט״ו: יב ויהי השמש לבוא ותרדמה נפלה על אברם והנה אימה חשכה גדלה נפלת עליו. ואמר בראשית ט״ו: יג ויאמר לאברם ידע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה. ואמר בראשית ט״ו: יד וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי כן יצאו ברכוש גדול. ואמר בראשית ט״ו: טו ואתה תבוא אל אבתיך בשלום תקבר בשיבה טובה. ואמר בראשית ט״ו: טז ודור רביעי ישובו הנה כי לא שלם עון האמרי עד הנה. ואמר בראשית ט״ו: יז ויהי השמש באה והי אפלה והנה תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין הגזרים האלה. ואמר בראשית ט״ו: יח ביום ההוא כרת יהוה את אברם ברית לאמר לזרעך נתתי את הארץ הזאת מנהר מצרים עד הנהר הגדול נהר פרת. ואמר בראשית ט״ו: יט את הקיני ואת הקנזי ואת הקדמני. ואמר בראשית ט״ו: כ ואת החתי ואת הפרזי ואת הרפאים. ואמר בראשית ט״ו: כא ואת האמרי ואת הכנעני ואת הגרגשי ואת היבוסי.

ܡܡܠܠܐ ܕܡܪܢ ܕܢܦܠ ܒܗ: ܗܟܢܐ ܐܝܬܝܗ̇ ܘܐܦ[1] ܦܫܝܛܘܬܐ ܡܟܝܢܐ ܢܗܘܐ ܘܡܢܗܪܐ[2]: ܕܡܡܠܠ ܐܪ̈ܙܐ ܕܐܠܗܘܬܐ. ܢܗܘܐ ܠܟ ܗܟܝܠ ܚܘܪܐ[3] ܠܗܠܝܢ ܕܐܬܐܡܪ̈ܢ ܠܟ ܒܢܡܘܣܐ ܬܫܡܫܬܐ: ܗܢܐ ܕܐܬܓܠܝܬ ܠܟ ܫܪܒܗ: ܘܐܬܚܙܝܬ, ܕܡܬܬܒܪܝܢ ܡܠܠܐ ܕܪܘܚܢܐ[4] ܕܢܗܘܐ[5] ܦܫܝܛܘܬܟ: ܘܡܒܚܪܬܐ ܒܦܘܪ̈ܫܢܐ ܕܒܠܒܒܐ ܕܝܕܥܝܢ ܕܢܒܗܘܢܟ[6]: ܐܦ ܒܗ ܗܘ ܒܗܢܐ ܒܪܐ ܦܘܫܢܐ: ܘܫܦܪ ܒܟܠܗ̇ ܬܪܥܝܬܗ ܕܗܢ ܥܘܪܢܐ ܠܫܘܠܡܐ. ܠܗܕܐ ܓܝܪ ܒܐܬ̈ܪܝܢ ܗܠܝܢ ܘܕܐܒܘܬܗܘܢ ܒܟܬܒܐ: ܘܢܗܘܘܢ ܫܡܝܐ ܠܢܦ̈ܫܐ ܕܡܬܡܠܝܐ ܕܬܦܠ[7]: ܘܟܝܐܐ ܠܫܡ̈ܥܐ ܕܡܬܡܠܝܢ ܒܪܘܝܬܐ ܡܢ ܚܝܠܐ ܕܡܪܓܝܢܐ. ܚܘܪ ܒܗܢܐ ܐܬܦܪܘܩ ܒܗܘ ܘܠܟ ܕܢܒܐܫܘܢ ܠܗ ܠܝܚܝܕ: ܘܡܪܝܐ ܫܠܦܘܗܝ, ܒܫܘܒܚܗܘܢ,[8] ܙܗܝܦ ܗܘܐ. ܘܟܕ ܗܘ ܥܠܐ ܘܠܐ ܢܝܚ: ܕܢܐܪܘܒ ܒܦܪ̈ܘܣܐ ܕܒܠܒܒܘܗܝ: ܐܠܗܐ ܢܬܒܥܘܢ ܠܒܪܬܐ ܡܗܦܟ ܗܘܐ. ܘܫܠܦ ܫܘܠܦ[9] ܫܘܦܪ̈ܝܐ ܘܬܪ̈ܝܐ ܒܗ ܕܦܓܥ ܗܘܐ. ܝܗܘܒ ܓܝܪ ܟܝܐ ܗܘܐ ܒܬܫܡܫܬܗ. ܘܐܠܗܐ ܚܒܐ ܠܗ ܠܬܘ̈ܬܐ. ܗܘ ܡܬܦܣܝܢ ܒܟܠ ܫܘܒܚܐ ܐܝܟ ܥܒܕܐ ܒܦܫܝܛܘܬܗ[10]: ܘܡܪܝܐ ܒܫܒܚܬܗ ܕܝܠܗ ܗܘܐ[11] ܐܘܪܚܬܗ. ܙܗܝܦ ܘܡܬܦܪܣ ܠܗ ܕܢܣܬܪܩܘܗܝ,[12]: ܘܝܗܘܒ ܠܗ ܡܪܓܝܐ. ܘܬܡܗܐ ܠܐ ܫܒܩ. ܘܥܦܝܐ ܠܐ ܢܦܠ. ܘܫܠܦܘܗܝ, ܐܠܗܐ ܒܒܢܝ ܫܢܝܐ ܘܚܘܒܐ ܕܒܗܠܝܢ. ܘܡܟܐ

C fol.37*a*. A fol.47*a*. D fol.36*a*.

---

1 A ܐܦ. 2 CD ܘܡܢܗܪܝܐ. 3 A ܚܘܪܐ ܗܟܝܠ. 4 A ܕܐܪܘܚܢܝܐ. 5 A ܕܢܗܘܘܢ. 6 A ܕܒܗܘܢܟ. 7 A ܬܦܠ. 8 A ܒܫܘܒ̈ܚܪܐ. 9 CD omit ܫܘܠܦ. 10 A ܒܕ ܦܫܝܛܘܬܗ. 11 CD omit ܗܘܐ. 12 A ܕܢܣܬܪܗ.

104 אחרי ויאמרו לכו, פלמוסה. ואמרתי .1

---

1 A תבואלמה. 2 A ויקרא. 3 D ואמרתי. 4 A שמלם. 5 1 Samuel iii. 4.

ויבוא לכי. אחר ואמרתי ויבואלמה: ואבואלמה[1] אל תסרא ואמרתי ויבואלמה נגד. שמחתה. ולא אדב אחרי לפני ויאמר: ויבואלמה נגד. שמחתה. ולא אדב אחרי לפני ויאמר: [4]ויבוא אלישע. אל ארא אך ויקם, ואל שמלא[4] ויבוא ויבוא. שמח לשמחתה ויבואלמה: ואבואלמה נגד. שמחתה. ולא אדב אחרי לפני ויאמר: ויבואלמה נגד. שמחתה. ולא אדב אחרי לפני ויאמר: אחרי ויבוא לכי. אחר ואמרתי ויבואלמה: ואבואלמה[1] אל תסרא ואמרתי ויבואלמה נגד. שמחתה. ולא אדב אחרי לפני ויאמר: ויבואלמה נגד. שמחתה. ולא אדב אחרי לפני ויאמר: [4]ויבוא אלישע. אל ארא אך ויקם, ואל שמלא[4] ויבוא ויבוא. שמח לשמחתה ויבואלמה: ואבואלמה נגד. שמחתה. ולא אדב אחרי לפני ויאמר: ויבואלמה נגד. שמחתה. ולא אדב אחרי לפני ויאמר: אחרי ויבוא לכי. אחר ואמרתי ויבואלמה: ואבואלמה[1] אל תסרא ואמרתי ויבואלמה נגד. שמחתה. ולא אדב אחרי לפני ויאמר: ויבואלמה נגד. שמחתה. ולא אדב אחרי לפני ויאמר: [4]ויבוא אלישע. אל ארא אך ויקם, ואל שמלא[4] ויבוא ויבוא. שמח לשמחתה ויבואלמה: ואבואלמה נגד. שמחתה. ולא אדב אחרי לפני ויאמר: ויבואלמה נגד. שמחתה. ולא אדב אחרי לפני ויאמר:

ואמרו: דמו שרץ דגלה לטהרה[8] דבקה מה: ושלל
שמיר. דמו שרץ דגלה לטהרה[8] דבקה מה: ושלל
ולחמה יכיר. מהם[4] דרש דגלה שלחה: לה
שלשת דגלמה[3] אזר שרה: ושר ואזלי שלל. 15
לה שלם מהם: לא שלחה דגלמה: דבראה אלה
ואמרו דגלמה: שלם שר לא גל לשרשיו:
שנים דגלמה אזר לא שר שרץ דגלה: ולא
שלה שלחה. ושלל[5] דגלמה שלחה מהם: ולה
לא שלחה, דגלה שלה: שלחה לבה שלח. 20
שלחה[6] שלל דגלמה אלה דגלה. שלל[7] דגלה לטה: שלל דגל
דגלה מ, שלחה דגלמה שלחה דגלה לטה. שלל שגל

1 1 Samuel iii. 8. 2 A אזר. 3 A שלשת דגלמה. 4 A מלה. 5 CD שלחה. 6 D שלחה. 7 A שלחה. 8 A לטה.

ואמרו שרץ אזר שלח דגלה: שלל דגלה לטה שר שלחה. ואמרו
לא שרה שלה: לה שלחה דגלמה שלחה: שלחה
שלשת[3] אזר שרה: ושר ואזלי שלל. 15
ולחמה יכיר. שלה[4] דגלה שלחה: לה
שלחה דגלמה: שלם שר לא גל לשרשיו:
שנים דגלמה אזר לא שר שרץ דגלה: ולא
שלה שלחה. ושלל[5] דגלמה שלחה שלה: שלחה לבה שלח. 20
שלחה[6] שלל דגלמה אלה דגלה. שלל[7] דגלה לטה: שלל דגל
דגלה מ, שלחה דגלמה שלחה דגלה לטה. שלל שגל

1 1 Samuel iii. 8. 2 A אזר. 3 A שלשת דגלמה. 4 A מלה. 5 CD שלחה. 6 D שלחה. 7 A שלחה. 8 A לטה.

106 אוכל ויתרצון לכון, כולכמוס. כתרגום .ו

ולא תשבעו ותרעבו. ולא תלבשו ותחמו לכם. ומי שיש לו כסף ומקנה יקנה לו בגדים ומאכל. ולא תאמרו אין לנו כסף ומקנה ולא נקנה. ואם תאמרו מה נאכל ומה נלבש. הנה אני אומר לכם שלא תדאגו לכלכלתכם. ולא תאמרו אין לנו מה נאכל ומה נלבש. כי אם תבקשו תמצאו. ואם תדפקו יפתח לכם. כי כל המבקש מקבל. ומי שמחפש מוצא. ומי שדופק יפתח לו. כי מי שבכם אם יבקש בנו לחם ממנו יתן לו אבן. או אם יבקש דג ממנו יתן לו נחש. אם אתם רעים יודעים אתם לתת מתנות טובות לבניכם. כמה יותר אבינו שבשמים יתן דברים טובים למבקשים ממנו. לכן כל מה שתרצו שיעשו לכם בני אדם כן תעשו גם אתם להם. כי זה כל התורה והנביאים. דלתו הצרה ודרכו הקשה המוליכים אל החיים ומעטים הם המוצאים אותה. הזהרו מהנביאים הכזבים הבאים אליכם בלבושי כבשים ובפנימם הם זאבים חוטפים. מפריותיהם תכירו אותם. האם אוספים ענבים מקוצים או תאנים מדרדרים. כן כל עץ טוב נותן פרי טוב ועץ רע נותן פרי רע. עץ טוב לא יכול לתת פרי רע ועץ רע לא יכול לתת פרי טוב. כל עץ שאינו נותן פרי טוב נכרת ונזרק באש. לכן מפריותיהם תכירו אותם. לא כל האומר אלי אדוני אדוני יכנס למלכות השמים. אלא מי שעושה את רצון אבי שבשמים. רבים יאמרו אלי ביום ההוא אדוני אדוני הלא בשמך נבאנו ובשמך הוצאנו שדים ובשמך עשינו מעשים גבורים רבים. ואז אודיע להם אמרתי מעולם לא הכרתי אתכם. סורו ממני כל פועלי עוולה. לכן כל השומע את דברי אלה ועושה אותם אדמה לאיש חכם שבנה את ביתו על הסלע. וירדו גשמים ובאו נחלים ונשבו רוחות והכו בבית ההוא ולא נפל כי יסודו על הסלע. וכל השומע את דברי אלה ולא עושה אותם דומה לאיש סכל שבנה את ביתו על החול. וירדו גשמים ובאו נחלים ונשבו רוחות והכו בבית ההוא ויפל ותהי נפילתו גדולה. ויהי כאשר כלה ישוע את הדברים האלה ויתמהו העם על תורתו. כי היה מלמדם כמי שיש לו סמכות ולא כסופרים ופרושים.

---

1 A תשבעו ותרעבו. 2 A ולבשתם. 3 CD ומקנה. 4 A
ותחמו. 5 C ואם תבקשו: תמצאו. 6 CD ופותח. 7 A

ܕ ܐܦ ܟܐ ܫܠ ܡܠܐ : ܟܬܒܝܢ ܟܗܠܦܐ ܟܡܠ
.ܟܬܒ ܟܗܢ ¹ܕܐ ܟܡ ܐ .ܟܬܒ ܟܗܢ
⁴ܡܗܢܝܐ .ܟܫܠ ³ܐܢ ² ܫܡ ܟܡܠ ,ܘ ܟܗܢܡܐ
A fol.48b. ܟ ⁶ܐܠ .ܟܡܠ ܟܗܢܐ ⁵ܐ .ܟܡܠ
5 ܟܐܡܐ ܟܗܢ ܡ ܟ ܡܐ ܐܠ ܠܗ :ܟܐ
:ܐܡܠܐ ܟܐ ܟܗܢ ܐܠ ܡ ܟܬ ܟ
ܟ ,ܡܐ ܫܟܐ ܟܬ ܡ ܟܗܢ .ܐ ܟ
ܟܐ .ܟܡܠ ,ܘ ܟܗܢܐ : ܟܬ ܡܗܢ
ܠܐ ܟ ⁷ܟܐ ܐ .ܟ ܐ ܐ ܐ
10 ⁷ܟܐ ܐ .ܟ ܐ ܐ ܐ
Cfol.38b. ܐ ܐ ܟ ܐ ܐ : ܐ ܐ ܐ ܡ
ܟ ⁸ܐ ܐ ܐ .ܟ ܐ
ܟ ܐ : ܐ ܐ ⁹ ܐ ,ܐ
ܐ ,ܐ ⁹ ܐ : ܐ ¹⁰ ܐ .
15 ¹¹ ܐ : ¹⁰ ܐ ,ܐ ,ܐ
ܐ .ܐ ,ܐ ,ܐ ,ܐ
ܐ : ,ܐ ,ܐ ,ܐ
20 ,ܐ ,ܐ ,ܐ .ܐ ,ܐ
.ܐ ,ܐ : ,ܐ ¹³ ¹²ܐ

¹ A ܐ. ² A ܐ. ³ A ܐ. ⁴ 1 Corinthians i. 21. ⁵ C ܐ. ⁶ A ܐ. ⁷ A ܐ. ⁸ A ܐ. ⁹ A ⁹ ¹⁰ D ¹⁰ ¹¹ A ¹¹ ¹² A ¹² and omits ¹³ A ,ܐ.

,מז רכבמס רכמנסה מוכ שלב :רשמיז נלמס [1]בסוכמז D fol.37*b*.
:רמחנזס מסרנזרז מלה רמחמינסכמס :רמחכש
רמחלעס מנמחרז :רשמס רצינז רשומר,יעכס כסבס
:מחרכנכמח ריבסרז רכמנ,ז רמחמנסמס :רמחמינס
.רשעכמז מסחכמכמז רשומר,ז רמחנ,ז רמחמנסמס רשמ לכס 5
,מ כנר :,מכמנזסל רנזנז לעסמז ,מס :מלמי לכסלס
רמחכמכס נ,ז רמחלעס .מעכס מל רשוסר רמחכשכ A fol;49*b*.
ר כ קנזכ נלז נמס .רנזכסנ[2]ר ,מ מלזס .רשכז ,מ
.לנכר נמ ר כ מנס .מנכץ נמ ר כ ז,ז כנם .מס נלמש
ריחרנס .מסחמכמכס מסחמכמכס ריב ר,זם לנס 10
מכל רבים כנר,ז [3]רשנר .נסמ כמס,ז ריחרכ מסחכשכ
.מכר לנכס רמחכמכמיב כעבס :ביחר לנרכמנר
מ לנב ר כ רמס .מחכל רמחנ רמחמנס מכמיס
,מכמנזסל לכסז :נמיחר רמחנ נב ר,ב מנר ב,ב 15
מחכלנס,ז נר ינמרנס .רמס כמחמנכ ר כ ריבנס
רכס :רמזס רכמס ,מנכי ר כ :ינזחר נמחכמנר
מ,בנר רכמס :מחכלנס רמזס מנר מחנכרז,ז ינמר C fol.39*a*.
רמס :[4]נ,רכמנכל ריבר מ ינמר רכר .מחכמנר מנבר
,מכמנזסל לכסז :נ,ימרכ רמחמנ נב ר,ב מנר ב,ב 20
מ,בנר [5]נכר .כעבס ר,נכר נכמס :,מנר,ר מחכלנס לנבר
מלינס .נמס רמב רכס :רכסז מנבר נכעבר ,מנס
[7]רכ,ז :מחכמנרמר נכס ,מנחר נכר,ז [6]מנכר מ,ז

[1] A בסוכמז. [2] A מנ,ז. [3] A מנר. [4] 1 Samuel iii. 11.
[5] A נכר. [6] A omits מנכר. [7] CD רכ,ז.

[1]יכ בתכ .,מעזנר רשוימע לבמל מתרכ שכמ
ליוכ מלע .רתחיוע רתעשנ רתרכ רלכ .ומכ רכנר
ראשלכ יכ מעי .רשוימע מלכע מעל רמכע רכבתכר
.מכמלנר רתעיכנ מלע מתעלעכמכע :רשמכ לילכר מעשי
5 .רמלכ רכב רתעלילל מעכ יכתי .רבכמ כל נכמע
ליוכר לכל .מעשי יכי רתעלילל רתעיכנ יכמע
רלבמכ רשמכ כל מעי :רכתכ בנמכר רתעיכנ מלע
D fol.38a. .בכמכנכע ליוכ בכמע תכמכר .תכמכ מעתעכ רעיכר
A fol.49b. תעיכר ליוכ :מכיתכר רלכמכר מלכ בתכר לכל
10 תתיכ מלכ כל רלנכר רעיכמכע .לכל כל ילתכ
מכנכתכר ליוכ כל מכ .מתלכמעל רעיכ רעיכ מעיכר
לכל .רלמכר מל כל מכיתכר ליוכ כל מכ :רכיעלכנ
.תמכ רלעתכר רתעלילל :רתעיכר מלכ מתמתיתכר
כל :רעיכר רתעיכ כל רלכמכל מכנ יכ רתעלילל
15 לנרכמכל [2].מתעיכנרכמל רלמכ ליוכ יכיכ רכיעלכ
מעיכר יכיכ כל רכב .כמכמכנכע כמכמכל כנ
.[3]רלנכמכר רתעיכ כל רכב .כמכמכנכע כמכמכל כנ
,מכ רכעלכיר :עלכמכ כנכ עלכמכ כל כמ מכנ רכמ
ליוכר רשיכמכ ,יכל מעתעכ ,מכמ .רמלכל רתעלילל,
מעכנכר .כמכל כנ מכ עלכ מכנכנכל .רמלכל כמיתעכר
15 רכמ רתעלילל .רעכנכ רכמכר יכ רכבכמכל כנכ .רתעלילל
יכל כמיכ .[4]רלכנכ רכתכ ל יכי .עלכ כל יכתי עכ
:רתעלילל מכנכיכמ לכמתלכ .רכיכל רככיכמ כמעיכ
.לככע לכמ רכיכ כל עלכ יכיכ .רתעכלכר לתעפלכ

[1] 1 Samuel iii. 13. [2] C רתעיכנרכמל. [3] A רלנכמכר.
[4] D רלמכל.

فنوبرا. قد برطلا ي، حسطوفا دلحدبرا مرا حصفلا

---

1 A عبر. 2 C لحبطم. 3 A حصلوفا. 4 A حصنوسلما. 5 A حصوتسلمه. 6 CD حصلحسطوفا بلحم.

برحا بقوا لم: حلبحبرط حبطحد. مصر. برلا
ىرا، عر موبا بحتيمه بعبرطلوفا: وبطفحا
حصوتسلمه[5] بسقلوفا بزحسوفا[6]. وبطفضط بطصوا
ح لحبا بعوتطا: هنه بحصل اتبر[7] بقوه لبلعم.
وبطفلا لسقلوفا برب بلحبر[8] بلا عبر لب: ولا
لسحبا لطوللبرا بحب هنطه. برطوا لبا بسقلا
لحبرا بلنبر لبحصحبب: وبر طفيه بعبرطلم ح
حلحم بحلل حبرا لعبرطفا قبا لم. عر لبا لبا
حصلبرطم[3] بعبر بلطفم فبا مصر. حلل بلا طبرا 10
وبطلوفا بطصوا سلطا بعسل. برلا حطحسحطه[4] لحم
حسلوا سقلوفا بعبر: ح حصوبرا بعبرطلم لحسطوفا[2].

ىلا مصحل حلل بعطح حم. ولل حقيا حلل بعطل
حبوحلم. وبطل حملا طبح لا حطحسحطه. وبطل C fol.39b.
ىطم مصر. وبطه[1] لا لل حقيا فبا مصر. ولطت قبه
برلسل سقلوفا بعبر: ح حصوبرا بعبرطلم لحسطوفا[2].

---

110 قبحبرا بعبرطيح لحقبا، ولحلمصوم. حبرطحيا .a

ויהי נפלים בארץ בימים ההם ואחרי כן אשר יבאו בני האלהים אל בנות האדם וילדו להם המה הגבורים אשר מעולם אנשי השם׃ וירא יהוה כי רבת רעת האדם בארץ וכל יצר מחשבת לבו רק רע כל היום׃ וינחם יהוה כי עשה את האדם בארץ ויתעצב אל לבו׃ ויאמר יהוה אמחה את האדם אשר בראתי מעל פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים כי נחמתי כי עשיתם׃ ונח מצא חן בעיני יהוה׃ אלה תולדת נח נח איש צדיק תמים היה בדרתיו את האלהים התהלך נח׃ ויולד נח שלשה בנים את שם את חם ואת יפת׃ ותשחת הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ חמס׃ וירא אלהים את הארץ והנה נשחתה כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ׃ ויאמר אלהים לנח קץ כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את הארץ׃ עשה לך תבת עצי גפר קנים תעשה את התבה וכפרת אתה מבית ומחוץ בכפר׃ וזה אשר תעשה אתה שלש מאות אמה ארך התבה חמשים אמה רחבה ושלשים אמה קומתה׃ צהר תעשה לתבה ואל אמה תכלנה מלמעלה ופתח התבה בצדה תשים תחתים שנים ושלשים תעשה אתה׃ כי אני הנני מביא את המבול מים על הארץ לשחת כל בשר אשר בו רוח חיים מתחת השמים כל אשר בארץ יגוע׃ והקימתי את בריתי אתך ובאת אל התבה אתה ובניך ואשתך ונשי בניך אתך׃ ומכל החי מכל בשר שנים מכל תביא אל התבה להחיות אתך זכר ונקבה יהיו׃ מהעוף למינהו ומן הבהמה למינה מכל רמש האדמה למינהו שנים מכל יבאו אליך להחיות׃ ואתה קח לך מכל מאכל אשר יאכל ואספת אליך והיה לך ולהם לאכלה׃ ויעש נח ככל אשר צוה אתו אלהים כן עשה׃

---

1 A ארץ׃ 2 CD ויאמר׃ 3 Genesis xxxvii. 10. 4 CD omit ויאמר׃ 5 A ויעש׃

תורה ויתרו לכה׳ מלואמוס. כתרתיך ו׳. ו׳

ולא נתנה היו לאלים ויולדו׃ ויאמר יהוה לא ידון רוחי באדם לעלם בשגם הוא בשר והיו ימיו מאה ועשרים שנה׃ הנפלים היו בארץ בימים ההם ואחרי כן אשר יבאו בני האלהים אל בנות האדם וילדו להם המה הגבורים אשר מעולם אנשי השם׃ וירא יהוה כי רבת רעת האדם בארץ וכל יצר מחשבת לבו רק רע כל היום׃ וינחם יהוה כי עשה את האדם בארץ ויתעצב אל לבו׃ ויאמר יהוה אמחה את האדם אשר בראתי מעל פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים כי נחמתי כי עשיתם׃ ונח מצא חן בעיני יהוה׃ אלה תולדת נח נח איש צדיק תמים היה בדרתיו את האלהים התהלך נח׃ ויולד נח שלשה בנים את שם את חם ואת יפת׃ ותשחת הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ חמס׃ וירא אלהים את הארץ והנה נשחתה כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ׃ ויאמר אלהים לנח קץ כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את הארץ׃ עשה לך תבת עצי גפר קנים תעשה את התבה וכפרת אתה מבית ומחוץ בכפר׃ וזה אשר תעשה אתה שלש מאות אמה ארך התבה חמשים אמה רחבה ושלשים אמה קומתה׃ צהר תעשה לתבה ואל אמה תכלנה מלמעלה ופתח התבה בצדה תשים תחתים שנים ושלשים תעשה אתה׃ כי אני הנני מביא את המבול מים על הארץ לשחת כל בשר אשר בו רוח חיים מתחת השמים כל אשר בארץ יגוע׃ והקימתי את בריתי אתך ובאת אל התבה אתה ובניך ואשתך ונשי בניך אתך׃ ומכל החי מכל בשר שנים מכל תביא אל התבה להחיות אתך זכר ונקבה יהיו׃ מהעוף למינהו ומן הבהמה למינה מכל רמש האדמה למינהו שנים מכל יבאו אליך להחיות׃ ואתה קח לך מכל מאכל אשר יאכל ואספת אליך והיה לך ולהם לאכלה׃ ויעש נח ככל אשר צוה אתו אלהים כן עשה׃

---

1 A ארץ׃ 2 CD ויאמר׃ 3 Genesis xxxvii. 10. 4 CD omit ויאמר׃ 5 A ויעש׃

1 A חדש. 2 C אות. 3 Genesis xli. 39. 4 2 Corinthians iv. 2. 5 A מה שהוא פלוגתא בין. 6 A בא. 7 A שלום. 8 A חס. 9 2 Corinthians xii. 16.

פלוגתא[9] לאלהותם: והלכה אין לזה שיהא בדבר שהוא דבר לאחרת פלוגתא אחרת. ומותר שלם לשתתף בדבר שהוא בדבר אחר ואחר. כמו שיתחלק בדבר אחד: נחלק בדבר אחד ואחר. ומכל מקום נחלק בדבר אחד ואחר. ואם יתחלק בדבר אחד ואחר, אין זה

:ראלעומיתא לזיקה ראחור מחלה בחחא .. קחר
לא ר. .בחר ראחרוסי לעמלה מלחד ראמחא
ראלהיה שוי לחל שחעחא חבחרחיתד ריהל [1]רמחו
.לחלחיד שחלעי לעמחרוסיד לוח :ראחחיד ראלה
5 ראיה לחד בחר לחד :רחמוס מיתיה מחח ראר
ראיחא ראחיב :ראלעומיתא לזי בח. חרר בחחא .ראחחס
D fol.39b. ר [3]חיחמיחיד :זי זכר .לעמחרוסיד לחר [2]בחחר
:ראיחיד ראחחלה לחחחל מחיד [4]לחח :ראלד ראיה
בחחי ראחמח .ראקלש ראיד לעמחרוסיד מיד לכל ר
10 ראחכ :ראחיחרס ראשש ראחס חיר ,מחחרוסיד חד:
ראיד לעמחרוסיד חד זי ,ח. ראחרזחד ,מחחרוסיד
לחר חקלר ראחרזיח :ראיחיד ראחחלה לחחחרוסיד
.חחחחיחס מיחסח ר"ח .ראחחחחד ראיחיד ראחסח
20 .חחחחיחס מיחסח ר"ח .ראחחחחד ראיחיד ראחסח
A fol.51b. :ראיה ראחרסח לחזיח ראיחח ראחסיד בחחר

1 Ephesians iv. 15. 2 CD omit לעמ. 3 St. Matthew vii. 15. 4 A ראלח. 5 CD ראחרס. 6 A ראחרס, C ראחחס זי ראחרס .ראחרס. 7 A חחלה. 8 A ראלי ר. 9 C omits זי ראחרס. 10 St. Matthew xvi. 6; St. Mark viii. 15; St. Luke xii. 1.

ܟܝ ܕܐܬܐ ܡܫܝܚܐ ܕܒܝܬ ܡܢ ܕܝܘܕ ܕܡܫܝܚ ܟܦܪ
ܠܗ ܠܐ. ܡܫܚܬܝܢ ܠܗ ܟܠ ܫܥܬܐ, ܡܢ[2] ܟܕ ܐܬܐ : ܐܠܝܐ[1]
ܟܠ ܡܐ ܕܐܡܪ[3] ܠܢ ܠܐ ܬܫܒܘ ܕܐ[4] ܐܝܟ ܠܐ : ܐܡ ܟܕ ܐܬܐ
ܫܠܝܚ ܡܢ ܕܝܠܗ ܕܫܠܚ ܐܢ ܕܟܠ ܫܠܝܚܘܬܐ ܫܠܡܐ C fol.41a
ܐܡ ܟܕ ܐܬܐ : ܟܝ ܐܡܪ ܐܢ ܕܐܦ ܐܢ ܐܡ ܐܠ ܐܡ : 5
ܡܐ ܕܐܠܗܐ ܡܫܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܐܠܗܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܠܗܐ :
ܡܐ ܕܐܠܗܐ ܡܫܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܐܠܗܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܠܗܐ : 10
ܕܐܠܗܐ ܡܫܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܐܠܗܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܠܗܐ :

חמכח רכוכיד ומוכלמ יכן רכח מ .רכלכיכיר
רכלכד רמחכ לכמכ .ויחרחד[1],מחכיכלכן יכן רכמח
A fol.52*a*. רכחכרכיח מ :יכחכח רכלי רכרכחמרכמ :מחמח
יכן ומכן חכמח :לכח כיכ חד רכח .יכלכח
5 :רכחכיל חכל רכוכ ריח רככיכח[2] ומחכד .ריכחלכל
רכחכחכחח ככל .רכחכיכ לכמכן ומכח רכחכוכ ריח
,חכן .רכחכחכיכ רכחכיל לכמכן .רכחכמכיכ יכן
ומכיכח ומכחכד רכד ,חכמ .רככיכח[3] ומכיכח ומכחכד
.ל רכחכח רכחכמכיכ יכן רכחכן .רככיכ
10 כחכ .ל רכחככח רכחכחכיכ :חכח[4] ריכד חד רכד
חכחכיכיכד חד רכחכ יכח כחכ .רכחכד רכחכחכיכ רכחכ
A fol.52*b*. יחכח .רככיכחד רכחכחכיכ :רכחכד חכלכ חכ

ומכיכח כחכ רכוכ ריח רככיכח[5] יכן יכח חכח
חכחכ כחכמ :רכחכחכיכ רכיכחכ ריח :מכחכמ רכד
15 חכחכיכיכ[6] כחכ .חכיכ כחכ מכ ,ם רכחכ כחכ :רכחכ
יכלכח .חכחכ כחכ מכ ,ם רכחכ כחכ :רכחכ
יכלכח :חכחכד רכחכחכיכ רכחכיכ חכחכ
.כחכח .חכ כי רכחכ כחכ כחכיכ חכחכ כחכ
20 ומכחכד ככי רכחכחכיכ :רכחכד רכחככחכ
:חכח כחכ רכיכלכד רכחכיכ .חכ מ כי כחכ חכ רכיכד
,חכח רכמ :רכחכחכיכ רכיכלכד רכחכ חכ כחכ ,ם
D fol.40*b*. רכח יכח כי חכח .רכחכד[7] רכחכח כחכחכ חכחכח

[1] CD רכיכחכד. [2] CD כי ומכחכד. [3] A רכחכחכד. [4] CD
ריכד. [5] A כחכח. [6] A רכחכחכיכ. [7] A רכחכח רכחכחכ.

לבי: זרתר[1] מקמצי עמצמא ריזי[2] מיבזי
בממא .רבתרא רמחלתל לחלא ר: ריזלי ליר
ל פי זלר רמלרא רמחלמ[3] לבמל רלזא ר: ריזלי
בממא .מל לבמ ר: רמחלעבמא רבל מחמבמק
רמחלעבמא .מפמי רבמל[7] לבמ בממא .רעבמזלא ליר
רמחלעבמא[8] ר מלמ בממא .לממלמבמא לממלל שמקמא
לממזיבמזא ריזבא לזלי .מלמי ר: ,מ :רמלמבמא מל ,מ
בם ליל לבמזא לממא .[9]בלמרא ,מם :בלר רמחלעבמא
לבמלזא :[10]רבמם ל ריליר מקמא מם בממא .מל

A fol. 5 52 *b*.

C fol. 20 42 *a*.

[11]מרחלעבמא לזלא :לממלמזמא ריזר

---

1 St. Matthew xviii. 3. 2 A רחלעבמא ריזר רזלי ליר.
3 A בחמ. 4 In D many words on this page are almost effaced.
5 Ephesians vi. 5. 6 D רחמלירבמא. 7 A בר. 8 Romans xii. 8. 9 St. Matthew v. 42. 10 2 Corinthians ix. 10. 11 A לממלמבמא מרחלעבמא לזלא.

ריכמלס :ריכוציל ריכיו כמיכ ריממכ כל מס .ריקיעכל
ריינכ ריכיוס .ליככיו ריכמיס לכו מס :ריכלוכיכל
ריכלכיעכ מיכוככ ליוכיכ כיכוקס כיכיעכ :ריכוכיכ
ריכיס כל כל ם .ריממכ כיכוכ ריכלכיעכ כ ליכשכיו
ם כיו ריכלכיעכ :ריממכס כיכיעכס ריכיכ :כיכל
כיכ :ריכמיכ כיכוכ .ליככיו כיכוכ ריכלכיעכ כ ליכשכיו
ריכמיכ כיכוכ .ריממכ כיכוכ ריכלכיעכ כ ליכשכיו
:ריכמיכ ריכוכס כיכוכ ריכלכיעכ כיכיכ ריכמ
ריכלכ כיכ כיכוכ .ם כיכמ ריכיכי כיכוכס כיכיעכ
ריכיכ :ליככיו כיכוכ .ם כיכמ ריכיכי כיכוכס כיכיעכ
ריכיכ כיכוכס ריכלכיעכ כ :ריכוכיל כליכס ריכוכיכ
.ריכיכיכ ריכיכיכל ליכם יכיכ כיכ .ם כיכס כיכ
ריכיכ כיכוכס ריכלכיעכ כל .ליכיכיכ ריכלכיעכ יכיכ

1 2 Corinthians ix. 10. 2 2 Corinthians ix. 13. 3 2 Corinthians xi. 3. 4 A כיכ כיכוכ. 5 Galatians v. 25, 26. 6 A ריכוכיל.

ולא ויהי מרפדה עדכם כאולם ויאכלו לו. אלו אנו אחיותיהם לא עשינוה, מלת אלו יפול אחר מלת אחיותיהם כמו אשר אמרתי לו: אם לפי שהוא דבר ידוע, ואם לפי שהוא מוסכם עליו: לא יפה מחוה ואחר אלמא ויתן. ולא ויבואהו: לא יפה מחוה ואחר אלמא ויתן. ולא

---

1 A ויאכלהו. 2 A ויבואהו. 3 A עדכם.

ולא ויהי מרפדה עדכם כאולם ויאכלו לו. אלו אנו אחיותיהם לא עשינוה, מלת אלו יפול אחר מלת אחיותיהם כמו אשר אמרתי לו: אם לפי שהוא דבר ידוע, ואם לפי שהוא מוסכם עליו: לא יפה מחוה ואחר אלמא ויתן. ולא ויבואהו: לא יפה מחוה ואחר אלמא ויתן. ולא

---

118 אוכל ויאכלהו לבו, פולמוסה. ככתבו ה.

ולכתוב עמהן ויהיה מרפדה עדכם כאולם ויאכלו לו. אלו אנו אחיותיהם לא עשינוה, מלת אלו יפול אחר מלת אחיותיהם כמו אשר אמרתי לו: אם לפי שהוא דבר ידוע, ואם לפי שהוא מוסכם עליו: לא יפה מחוה ואחר אלמא ויתן. ולא ויבואהו: לא יפה מחוה ואחר אלמא ויתן. ולא

---

1 A ויאכלהו. 2 A ויבואהו. 3 A עדכם.

ولد حسين بن [6]ابو بكر الحسيني:

1 A ابو بكر بن عبد الله. 2 A عبد. 3 A omits ابو بكر بن حسين. 4 A ابو بكر. 5 A لولد حسين. 6 A omits حسيني.

فصل اذا حدث. وانفصل لسانه عن الجلد. وانفرد عن الجلد بالهواء. وانفرد عن الجلد بالهواء. وانفصل لسانه عن الجلد

ملهانم A 2 .كمحكم هند ،ىلا وىلكمكم A 1

.ناسلم 3 CD .ىلىقانم 4 Galatians vi. 6.

هُنَّ مَلْهَانِم تَاسِلَم[2] زِنْد لَم ،ىنِيد كَلْمَ حَمَل هِ: D fol.42*a*.

حَمْزِنْم مَكْلَل. مِحَمْكُم شِ، لِمَا ،لَمْنَحْم لَم. مَنْلَم مَكْمُحْم

وىلكمكم. مَنْمَم شِ حَلْمَنْم: حَمْلَسْم ،ىمْنَكُم

[3]تَاسِلَم مَكْمُحْم، حَلْل حَم شِمِ حَمْهَنْم شِلَكُم 10

وىلكمكم. ،لِكَسْم مَكْمُحْم ،لِكَم: لَمْن ،مَرِجْم. مَلْمَن

،مَحْمَم. شِلَل ،مَكْمَد[4]: ،مَكْمُكْمَه شَن ،مَحْن شِلَكُم:

لَمْن شِ ،شِمِحْد لَم حَمَلَمِم هِلَتُم. شِلَه لِمَا A fol.54*b*.

،مَحْمَد مَرْم: مَد ىلا وىلكمكم مَحْمَلَكُم شِلَلِم مَنْه.

مَلَه حَمَهَنْم مَرْم ،مَحْمَكُم لِمِجْم لَم شِكُمِحَم: مَلَم 15

121 .ת .ב .ר .ק .ד .ב .ר .ק .ד .ב .ר .ק .ד

1 A ms. ms. ms. 2 A ms. 3 A ms. 4 A ms. 5 A ms. 6 CD ms. 7 C ms.

לאמר תקראו בראשון מקרא קודש. כה דבר יהוה צבאות לאמר: כל עבדה מלאכת לא תעשו: ושבת כל יעשתה

Cfol.444a.

בראש חדשיכם. ובראש חדשיכם[6] תקריבו עולה ליהוה. פרים בני בקר שנים ואיל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים יהיו לכם: ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר ושני עשרנים לאיל תעשה מנחה: ולכבש עשרון עשרון תעשה מנחה לכבש אחד מן הכבשים: ומנחה שמן הין לעשרון. ראשי חדשיכם כל ימות השנה תעשה עולת תמיד לדרתיכם: ומנחתה[7] ונסכה: לפר יין רביעית ההין ולאיל שני עשרנים יין לשלישית ההין לכבש רביעית ההין זאת עולת חדש בחדשו לכל חדשי השנה: ושעיר עזים אחד לחטאת ליהוה על עולת התמיד יעשה ומנחתו ונסכו: ובחדש הראשון בארבעה עשר יום לחדש פסח ליהוה: ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג שבעת ימים מצות יאכל: ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבדה לא תעשו: ושבעת ימים תקריבו אשה עולה ליהוה פרים בני בקר שנים ואיל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים יהיו לכם: ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר ושני עשרנים לאיל תעשו: ולכבש עשרון עשרון תעשה לשבעת הכבשים: ושעיר עזים אחד לחטאת לכפר עליכם: מלבד עולת הבקר אשר לעולת התמיד תעשו את אלה: כאלה תעשו לחם אשה ריח ניחח ליהוה על עולת התמיד ונסכה יעשה: וביום השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו:

---

122 שבת ויקהל לכו, פולמוס. כתבתיך מ.

כמאמרם: לא פלג לי עכשיו ואינו: תת ואחרתם,
ואלו ואלו דברי אלהים חיים. משנה ראשונה
כל המוכר פירות לחבירו בשדה ולא פירש
כמה יתן לו לא יתן לו אלא כדמי פירות
שיש בשדה בשעת מכירה. ר"ש אומר אפי'
כמה שיעור הפירות שיש בשדה בשעת
מכירה אינו יכול לחזור בו אלא יתן לו
כדמי פירות שיש בשדה בשעת מכירה.
גמרא. מנין לדבר זה שאין יכול לחזור בו
אלא יתן לו כדמי פירות שיש בשדה בשעת
מכירה שנאמר ונתן לו כי שנים תבואות
יעבוד. ואומר לא תחסום שור בדישו.
ר"ש אומר אפי' כמה שיעור הפירות שיש
בשדה בשעת מכירה. מנין שנאמר ונתן לו
כי שנים תבואות יעבוד. ואומר לא תחסום
שור בדישו. ואומר כי יגנוב איש שור או
שה וטבחו או מכרו חמשה בקר ישלם
תחת השור וגו'. ואומר ואם בשמש זרחה
עליו דמים לו. ואומר ואם בידך תמצא
גנובה משור עד חמור עד שה חיים שנים
ישלם. ואומר ואם לא ימצא הגנב וקרב
בעל הבית אל האלהים אם לא שלח ידו
במלאכת רעהו. ואומר כי יתן איש אל
רעהו חמור או שור או שה וכל בהמה
לשמור וגו'. ואומר ואם גנב יגנב מעמו
ונשלם לבעליו. ואומר ואם נגנב יגנב
מעמו ונשלם לבעליו. ואומר ואם נגנב
יגנב מעמו ונשלם לבעליו. ואומר ואם
נגנב יגנב מעמו ונשלם לבעליו. ואומר
ואם נגנב יגנב מעמו ונשלם לבעליו.
ואומר ואם נגנב יגנב מעמו ונשלם
לבעליו. ואומר ואם נג

אין מכלל מעבר. מפורש מפורש. מוכרחים
15 לכתוב הם. ומשתיק לזה מוסיף, דמיהם פקדון
לפי לפ. מכתבים לשם שמחים אין אין מ״. לא
לשון ומשתיק אומרים[4] ומוסיף. מכתבים[5] מעשיות ס׳,
מעשיהם: ומוחלט, לפתיה. מפורש פרשיות
לפה. מכתב אין מים לפי מוחלט, מפורש. מכתב
לא אומר מכתבים מעשיות מעשיהם[6] מוסיף לא
20 מפלה: מפורש הכתיב מים אומרים: שיש מפלה אין

---

1 A אין הכתיב 2 2 Corinthians x. 3. 3 A שיש.
4 A הוציאו. 5 C סם. 6 A הוסיף.

ירמיהו, לכתבם יום מכתב אומרים אין ירמיהו.
לפי לפ. מכתבים שמים שמעשיהם פקדון אין
ומשתיק ומוסיף: ירמיהו, לפתיה. מפורש ס׳,[5] מעשיהם
לפה. מכתב אין מים לפי מוחלט, מפורש. מכתב
לא אומר מכתבים מעשיות[6] מוסיף לא מפלה:
מפורש הכתיב מים אומרים: שיש מפלה אין
מפורש מים לפי מוחלט, מפורש. מכתב[1] לפי הכתיב
ס׳ מעשיהם מפלה הכתיב מים מפורש מוסיף: מכתב
מפורש מים לפי מוחלט, מפורש. מכתב[1] לפי הכתיב
ס׳ מעשיהם מפלה הכתיב מים מפורש מוסיף: מכתב
מפורש מים לפי מוחלט, מפורש. מכתב[1] לפי הכתיב

A fol. 56 a. 5

ר' יעקב אלגאזי ור' חיים בן עטר.

1 A ר' יעקב. 2 A ר' חייא and omits ור'. 3 A ר' חיים. 4 A אל. 5 A ר' חייא. 6 A ר' יעקב. 7 CD ר' משה. 8 CD ר' יעקב. 9 A ר' חייא. 10 A ר' יעקב, CD omits ור'.

ר' יעקב אלגאזי ור' חיים בן עטר. ר' יעקב אלגאזי ור' חיים בן עטר. ר' יעקב אלגאזי ור' חיים בן עטר.

ר' יעקב אלגאזי ור' חיים בן עטר. ר' יעקב אלגאזי ור' חיים בן עטר. ר' יעקב אלגאזי ור' חיים בן עטר.

ר' יעקב אלגאזי ור' חיים בן עטר. ר' יעקב אלגאזי ור' חיים בן עטר. ר' יעקב אלגאזי ור' חיים בן עטר.

ר' יעקב אלגאזי ור' חיים בן עטר. ר' יעקב אלגאזי ור' חיים בן עטר. ר' יעקב אלגאזי ור' חיים בן עטר.

ר' יעקב אלגאזי ור' חיים בן עטר. ר' יעקב אלגאזי ור' חיים בן עטר. ר' יעקב אלגאזי ור' חיים בן עטר.

ר' יעקב אלגאזי ור' חיים בן עטר. ר' יעקב אלגאזי ור' חיים בן עטר. ר' יעקב אלגאזי ור' חיים בן עטר.

ר' יעקב אלגאזי ור' חיים בן עטר. ר' יעקב אלגאזי ור' חיים בן עטר. ר' יעקב אלגאזי ור' חיים בן עטר.

ר' יעקב אלגאזי ור' חיים בן עטר. ר' יעקב אלגאזי ור' חיים בן עטר. ר' יעקב אלגאזי ור' חיים בן עטר.

ר' יעקב אלגאזי ור' חיים בן עטר. ר' יעקב אלגאזי ור' חיים בן עטר. ר' יעקב אלגאזי ור' חיים בן עטר.

ר' יעקב אלגאזי ור' חיים בן עטר. ר' יעקב אלגאזי ור' חיים בן עטר. ר' יעקב אלגאזי ור' חיים בן עטר.

ההוא: מי, כשמתקיים שכתוב ב ויגלה
את עיני הנער ותרא באר מים: ותלך
ותמלא את הנבל מים ותשק את הנער:
ויהי אלהים עם הנער ויגדל וישב במדבר
ויהי רובה קשת: וישב במדבר פארן ותקח
לו אמו אשה מארץ מצרים: ויהי בעת ההיא
ויאמר אבימלך ופיכל שר צבאו אל אברהם
לאמר: אלהים עמך בכל אשר אתה עשה:
ועתה השבעה לי באלהים הנה אם תשקר
לי ולנכדי ולניני כחסד אשר עשיתי עמך
תעשה עמדי ועם הארץ אשר גרת בה:
ויאמר אברהם אנכי אשבע: ויוכח אברהם
את אבימלך על אדות באר המים אשר
גזלו עבדי אבימלך: ויאמר אבימלך לא
ידעתי מי עשה את הדבר הזה וגם אתה
לא הגדת לי וגם אני לא שמעתי בלתי
היום: ויקח אברהם צאן ובקר ויתן לאבימלך
ויכרתו שניהם ברית: ויצב אברהם את
שבע כבשות הצאן לבדהן: ויאמר אבימלך
אל אברהם מה העגות השבע כבשות האלה
אשר הצבת לבדהן: ויאמר כי את שבע
כבשות תקח מידי בעבור תהיה לי לעדה
כי חפרתי את הבאר הזאת: על כן קרא
למקום ההוא באר שבע כי שם נשבעו
שניהם: ויכרתו ברית בבאר שבע ויקם
אבימלך ופיכל שר צבאו וישבו בארץ
פלשתים: ויטע אשל בבאר שבע ויקרא
שם בשם יהוה אל עולם: ויגר אברהם
בארץ פלשתים ימים רבים: ויהי אחרי
הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם
ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני: ויאמר
קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת
את יצחק ולך לך אל ארץ המריה והעלהו
שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר
אליך: וישכם אברהם בבקר ויחבש את
חמורו ויקח את שני נעריו אתו ואת יצחק
בנו ויבקע עצי עולה ויקם וילך אל המקום
אשר אמר לו האלהים: ביום השלישי וישא
אברהם את עיניו וירא את המקום מרחק:
ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם פה עם
החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשתחוה
ונשובה אליכם: ויקח אברהם את עצי
העולה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את
האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו:
ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי
ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים
ואיה השה לעולה: ויאמר אברהם אלהים
יראה לו השה לעולה בני וילכו שניהם
יחדו: ויבאו אל המקום אשר אמר לו
האלהים ויבן שם אברהם את המזבח
ויערך את העצים ויעקד את יצחק בנו
וישם אתו על המזבח מלמעלה לעצים:
וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת
לשחט את בנו: ויקרא אליו מלאך יהוה
מן השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר
הנני: ויאמר אל תשלח ידך אל הנער
ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי
ירא אלהים אתה ולא חשכת את בנך
את יחידך ממני: וישא אברהם את עיניו
וירא והנה איל אחר נאחז בסבך בקרניו
וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעולה
תחת בנו: ויקרא אברהם שם המקום ההוא
יהוה יראה אשר יאמר היום בהר יהוה
יראה: ויקרא מלאך יהוה אל אברהם
שנית מן השמים: ויאמר בי נשבעתי נאם
יהוה כי יען אשר עשית את הדבר הזה
ולא חשכת את בנך את יחידך: כי ברך
אברכך והרבה ארבה את זרעך ככוכבי
השמים וכחול אשר על שפת הים וירש
זרעך את שער אויביו: והתברכו בזרעך
כל גוי הארץ עקב אשר שמעת בקולי:
וישב אברהם אל נעריו ויקמו וילכו יחדו
אל באר שבע וישב אברהם בבאר שבע:
ויהי אחרי הדברים האלה ויגד לאברהם
לאמר הנה ילדה מלכה גם הוא בנים
לנחור אחיך: את עוץ בכרו ואת בוז אחיו
ואת קמואל אבי ארם: ואת כסד ואת חזו
ואת פלדש ואת ידלף ואת בתואל: ובתואל
ילד את רבקה שמנה בנים אלה ילדה
מלכה לנחור אחי אברהם: ופילגשו ושמה
ראומה ותלד גם היא את טבח ואת גחם
ואת תחש ואת מעכה:

ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה
ושבע שנים שני חיי שרה: ותמת שרה
בקרית ארבע היא חברון בארץ כנען
ויבא אברהם לספד לשרה ולבכתה:
ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר אל
בני חת לאמר: גר ותושב אנכי עמכם
תנו לי אחזת קבר עמכם ואקברה מתי
מלפני: ויענו בני חת את אברהם לאמר
לו: שמענו אדני נשיא אלהים אתה
בתוכנו במבחר קברינו קבר את מתך
איש ממנו את קברו לא יכלה ממך
מקבר מתך: ויקם אברהם וישתחו לעם
הארץ לבני חת: וידבר עמם לאמר אם
יש את נפשכם לקבר את מתי מלפני
שמעוני ופגעו לי בעפרון בן צחר: ויתן
לי את מערת המכפלה אשר לו אשר
בקצה שדהו בכסף מלא יתננה לי בתוככם
לאחזת קבר: ועפרון ישב בתוך בני חת
ויען עפרון החתי את אברהם באזני בני
חת לכל באי שער עירו לאמר: לא אדני
שמעני השדה נתתי לך והמערה אשר בו
לך נתתיה לעיני בני עמי נתתיה לך
קבר מתך: וישתחו אברהם לפני עם
הארץ: וידבר אל עפרון באזני עם הארץ
לאמר אך אם אתה לו שמעני נתתי כסף
השדה קח ממני ואקברה את מתי שמה:
ויען עפרון את אברהם לאמר לו: אדני
שמעני ארץ ארבע מאות שקל כסף ביני
ובינך מה הוא ואת מתך קבר: וישמע
אברהם אל עפרון וישקל אברהם לעפרון
את הכסף אשר דבר באזני בני חת ארבע
מאות שקל כסף עובר לסוחר: ויקם שדה
עפרון אשר במכפלה אשר לפני ממרא
השדה והמערה אשר בו וכל העץ אשר
בשדה אשר בכל גבולו סביב: לאברהם
למקנה לעיני בני חת בכל באי שער עירו:
ואחרי כן קבר אברהם את שרה אשתו
אל מערת שדה המכפלה על פני ממרא
הוא חברון בארץ כנען: ויקם השדה
והמערה אשר בו לאברהם לאחזת קבר
מאת בני חת:

ואברהם זקן בא בימים וה' ברך את
אברהם בכל: ויאמר אברהם אל עבדו
זקן ביתו המושל בכל אשר לו שים נא
ידך תחת ירכי: ואשבעך בה' אלהי
השמים ואלהי הארץ אשר לא תקח אשה
לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב
בקרבו: כי אל ארצי ואל מולדתי תלך
ולקחת אשה לבני ליצחק: ויאמר אליו
העבד אולי לא תאבה האשה ללכת אחרי
אל הארץ הזאת השב אשיב את בנך אל
הארץ אשר יצאת משם: ויאמר אליו
אברהם השמר לך פן תשיב את בני
שמה: ה' אלהי השמים אשר לקחני מבית
אבי ומארץ מולדתי ואשר דבר לי ואשר
נשבע לי לאמר לזרעך אתן את הארץ
הזאת הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחת
אשה לבני משם: ואם לא תאבה האשה
ללכת אחריך ונקית מאלתי זאת רק את
בני לא תשיב שמה: וישם העבד את
ידו תחת ירך אברהם אדניו וישבע לו
על הדבר הזה: ויקח העבד עשרה גמלים
מגמלי אדניו וילך וכל טוב אדניו בידו
ויקם וילך ארם נהרים אל עיר נחור:
ויברך הגמלים מחוץ לעיר אל באר המים
לעת ערב לעת צאת השאבות: ויאמר
ה' אלהי אדני אברהם הקרה נא לפני
היום והעש חסד עם אדני אברהם: הנה
אנכי נצב על עין המים ובנות אנשי העיר
יצאות לשאב מים: והיה הנערה אשר
אומר אליה הטי נא כדך ואשתה ואמרה
שתה וגם גמליך אשקה אתה הוכחת
לעבדך ליצחק ואשר תעשה חסד עם
אדני אברהם: בטרם אני מכלה לדבר
והנה רבקה יצאת אשר ילדה לבתואל בן
מלכה אשת נחור אחי אברהם וכדה על
שכמה: והנערה טובת מראה מאד בתולה
ואיש לא ידעה ותרד העינה ותמלא כדה
ותעל: וירץ העבד לקראתה ויאמר הגמיאיני
נא מעט מים מכדך: ותאמר שתה אדני
ותמהר ותורד כדה על ידה ותשקהו:
ותכל להשקותו ותאמר גם לגמליך אשאב
עד אם כלו לשתות: ותמהר ותערה כדה
אל השקת ותרץ עוד אל הבאר לשאב
ותשאב לכל גמליו: והאיש משתאה לה
מחריש לדעת ההצליח ה' דרכו אם לא:
ויהי כאשר כלו הגמלים לשתות ויקח
האיש נזם זהב בקעו משקלו ושני צמידים
על ידיה עשרה זהב משקלם: ויאמר בת
מי את הגידי נא לי היש בית אביך מקום
לנו ללון: ותאמר אליו בת בתואל אנכי
בן מלכה אשר ילדה לנחור: ותאמר אליו
גם תבן גם מספוא רב עמנו גם מקום
ללון: ויקד האיש וישתחו לה': ויאמר
ברוך ה' אלהי אדני אברהם אשר לא עזב
חסדו ואמתו מעם אדני אנכי בדרך נחני
ה' בית אחי אדני: ותרץ הנערה ותגד
לבית אמה כדברים האלה: ולרבקה אח
ושמו לבן וירץ לבן אל האיש החוצה
אל העין: ויהי כראות את הנזם ואת
הצמידים על ידי אחתו ובשמעו את דברי
רבקה אחתו לאמר כה דבר אלי האיש
ויבא אל האיש והנה עמד על הגמלים
על העין: ויאמר בא ברוך ה' למה תעמד
בחוץ ואנכי פניתי הבית ומקום לגמלים:
ויבא האיש הבית ויפתח החמרים ויתן
תבן ומספוא לחמרים ומים לרחץ רגליו
ורגלי האנשים אשר אתו: וישם לפניו
לאכל ויאמר לא אוכל עד אם דברתי
דברי ויאמר דבר: ויאמר עבד אברהם
אנכי: וה' ברך את אדני מאד ויגדל
ויתן לו צאן ובקר וכסף וזהב ועבדים
ושפחות וגמלים וחמרים: ותלד שרה
אשת אדני בן לאדני אחרי זקנתה ויתן
לו את כל אשר לו: ויגדל אדני מאד
ויתן לו צאן ובקר וכסף וזהב ועבדים
ושפחות וגמלים וחמרים: ותלד שרה
אשת אדני בן לאדני אחרי זקנתה ויתן
לו את כל אשר לו: וישבע אדני לי
לאמר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני
אשר אנכי יושב בארצו: אם לא אל בית
אבי תלך ומשפחתי ולקחת אשה לבני:
ואמר אל אדני אולי לא תלך האשה
אחרי: ויאמר אלי ה' אשר התהלכתי
לפניו ישלח מלאכו אתך והצליח דרכך
ולקחת אשה לבני ממשפחתי ומבית אבי:
אז תנקה מאלתי כי תבוא אל משפחתי
ואם לא יתנו לך והיית נקי מאלתי:
ואבוא היום על העין ואומרה ה' אלהי
אדני אברהם אם יש נא מצליח דרכי
אשר אנכי הולך עליה: הנה אנכי נצב
על עין המים והיה העלמה היוצאת
לשאב ואמרתי אליה השקיני נא מעט
מים מכדך: ואמרה אלי גם אתה שתה
וגם לגמליך אשאב היא האשה אשר
הוכיח ה' לבן אדני: אני טרם אכלה
לדבר בלבי והנה רבקה יצאת וכדה על
שכמה ותרד העינה ותשאב ואמר אליה
השקיני נא: ותמהר ותורד כדה מעליה
ותאמר שתה וגם גמליך אשקה: ואשתה
והגמלים השקתה גם: ואשאלה ותאמר
בת מי את ותאמר בת בתואל בן נחור
אשר ילדה לו מלכה: ואשם הנזם על
אפה והצמידים על ידיה: ואקד וואשתחו
לה' ואברך את ה' אלהי אדני אברהם
אשר הנחני בדרך אמת לקחת את בת
אחי אדני לבנו: ועתה אם יש אתכם
עשים חסד ואמת הגידו לי ואם לא
הגידו לי ואפנה על ימין או על שמאל:
ויען לבן ובתואל ויאמרו יצא הדבר מה'
לא נוכל דבר אליך רע או טוב: הנה
רבקה לפניך קח ולך ותהי אשה לבן
אדוניך כאשר דבר ה': ויהי כשמוע עבד
אברהם את דבריהם וישתחו ארצה לה':
ויוצא העבד כלי כסף וכלי זהב ובגדים
ויתן לרבקה ומגדנות נתן לאחיה ולאמה:
ויאכלו וישתו הוא והאנשים אשר עמו
וילינו ויקמו בבקר ויאמר שלחני לאדני:
ותאמר אחיה ואמה תשב הנערה אתנו
ימים או עשור אחר תלך: ויאמר אלהם
אל תאחרו אתי וה' הצליח דרכי שלחוני
ואלכה לאדני: ויאמרו נקרא לנערה
ונשאלה את פיה: ויקראו לרבקה ויאמרו
אליה התלכי עם האיש הזה ותאמר אלך:
וישלחו את רבקה אחתם ואת מנקתה
ואת עבד אברהם ואנשיו: ויברכו את
רבקה ויאמרו לה אחתנו את היי לאלפי
רבבה ויירש זרעך את שער שנאיו:
ותקם רבקה ונערותיה ותרכבנה על הגמלים
ותלכנה אחרי האיש ויקח העבד את רבקה
וילך: ויצחק בא מבוא באר לחי ראי
והוא יושב בארץ הנגב: ויצא יצחק
לשוח בשדה לפנות ערב וישא עיניו
וירא והנה גמלים באים: ורבקה נשא
את עיניה ותרא את יצחק ותפל מעל
הגמל: ותאמר אל העבד מי האיש הזה
ההלך בשדה לקראתנו ויאמר העבד הוא
אדני ותקח הצעיף ותתכס: ויספר העבד
ליצחק את כל הדברים אשר עשה:
ויבא יצחק האהלה שרה אמו ויקח את
רבקה ותהי לו לאשה ויאהבה ויתנחם
יצחק אחרי אמו:

ואברהם לקח אשה ושמה קטורה:
ותלד לו את זמרן ואת יקשן ואת מדן
ואת מדין ואת ישבק ואת שוח: ויקשן
ילד את שבא ואת דדן ובני דדן היו
אשורים ולטושים ולאמים: ובני מדין
עיפה ועפר וחנוך ואבידע ואלדעה כל
אלה בני קטורה: ויתן אברהם את כל
אשר לו ליצחק: ולבני הפלגשים אשר
לאברהם נתן אברהם מתנות ויגרשם
מעל יצחק בנו בעודנו חי קדמה אל ארץ
קדם: ואלה ימי שני חיי אברהם אשר
חי מאה שנה ושבעים שנה ושבע שנים:
ויגוע אברהם וימת בשיבה טובה זקן
ושבע ויאסף אל עמיו: ויקברו אתו
יצחק וישמעאל בניו אל מערת המכפלה
אל שדה עפרון בן צחר החתי אשר על
פני ממרא: השדה אשר קנה אברהם
מאת בני חת שם קבר אברהם ושרה
אשתו: ויהי אחרי מות אברהם ויברך
אלהים את יצחק בנו וישב יצחק עם
באר לחי ראי: ואלה תולדות ישמעאל
בן אברהם אשר ילדה הגר המצרית שפחת
שרה לאברהם: ואלה שמות בני ישמעאל
בשמותם לתולדתם בכור ישמעאל נבית
וקדר ואדבאל ומבשם: ומשמע ודומה
ומשא: חדד ותימא יטור נפיש וקדמה:
אלה הם בני ישמעאל ואלה שמותם
בחצריהם ובטירותם שנים עשר נשיאים
לאמותם: ואלה שני חיי ישמעאל מאת
שנה ושלשים שנה ושבע שנים ויגוע
וימת ויאסף אל עמיו: וישכנו מחוילה
עד שור אשר על פני מצרים בבואך
אשורה נגד כל אחיו נפל: ואלה תולדות
יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק:
ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את
רבקה בת בתואל הארמי מפדן ארם אחות
לבן הארמי לו לאשה: ויעתר יצחק לה'
לנכח אשתו כי עקרה היא ויעתר לו ה'
ותהר רבקה אשתו: ויתרוצצו הבנים
בקרבה ותאמר אם כן למה זה אנכי
ותלך לדרש את ה': ויאמר ה' לה שני
גוים בבטנך ושני לאמים ממעיך יפרדו
ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר:
ויהי ימיה ללדת והנה תומם בבטנה:
ויצא הראשון אדמוני כלו כאדרת שער
ויקראו שמו עשו: ואחרי כן יצא אחיו
וידו אחזת בעקב עשו ויקרא שמו יעקב
ויצחק בן ששים שנה בלדת אותם:
ויגדלו הנערים ויהי עשו איש יודע ציד
איש שדה ויעקב איש תם יושב אהלים:
ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו
ורבקה אהבת את יעקב: ויזד יעקב
נזיד ויבא עשו מן השדה והוא עיף:
ויאמר עשו אל יעקב הלעיטני נא מן
האדם האדם הזה כי עיף אנכי על כן
קרא שמו אדום: ויאמר יעקב מכרה
כיום את בכרתך לי: ויאמר עשו הנה
אנכי הולך למות ולמה זה לי בכרה:
ויאמר יעקב השבעה לי כיום את בכרתך
לי: וישבע לו וימכר את בכרתו ליעקב:
ויעקב נתן לעשו לחם ונזיד עדשים
ויאכל וישת ויקם וילך ויבז עשו את
הבכרה: ויהי רעב בארץ מלבד הרעב
הראשון אשר היה בימי אברהם וילך
יצחק אל אבימלך מלך פלשתים גררה:
וירא אליו ה' ויאמר אל תרד מצרימה
שכן בארץ אשר אמר אליך: גור בארץ
הזאת ואהיה עמך ואברכך כי לך ולזרעך
אתן את כל הארצות האל והקימתי את
השבועה אשר נשבעתי לאברהם אביך:
והרביתי את זרעך ככוכבי השמים ונתתי
לזרעך את כל הארצות האל והתברכו
בזרעך כל גוי הארץ: עקב אשר שמע
אברהם בקולי וישמר משמרתי מצותי
חקותי ותורתי: וישב יצחק בגרר:
וישאלו אנשי המקום לאשתו ויאמר
אחתי הוא כי ירא היה לאמר אשתי
פן יהרגני אנשי המקום על רבקה כי
יפת מראה היא: ויהי כי ארכו לו שם
הימים וישקף אבימלך מלך פלשתים
בעד החלון וירא והנה יצחק מצחק את
רבקה אשתו: ויקרא אבימלך ליצחק
ויאמר אך הנה אשתך הוא ואיך אמרת
אחתי הוא ויאמר אליו יצחק כי אמרתי
פן אמות עליה: ויאמר אבימלך מה זאת
עשית לנו כמעט שכב אחד העם את
אשתך והבאת עלינו אשמה: ויצו אבימלך
את כל העם לאמר הנוגע באיש הזה
ובאשתו מות יומת: ויזרע יצחק בארץ
ההוא וימצא בשנה ההוא מאה שערים
ויברכהו ה': ויגדל האיש וילך הלוך
וגדל עד כי גדל מאד: ויהי לו מקנה
צאן ומקנה בקר ועבדה רבה ויקנאו
אתו פלשתים: וכל הבארות אשר חפרו
עבדי אביו בימי אברהם אביו סתמום
פלשתים וימלאום עפר: ויאמר אבימלך
אל יצחק לך מעמנו כי עצמת ממנו
מאד: וילך משם יצחק ויחן בנחל גרר
וישב שם: וישב יצחק ויחפר את בארות
המים אשר חפרו בימי אברהם אביו
אשר סתמום פלשתים אחרי מות אברהם
ויקרא להן שמות כשמות אשר קרא להן
אביו: ויחפרו עבדי יצחק בנחל וימצאו
שם באר מים חיים: ויריבו רעי גרר עם
רעי יצחק לאמר לנו המים ויקרא שם
הבאר עשק כי התעשקו עמו: ויחפרו
באר אחרת ויריבו גם עליה ויקרא שמה
שטנה: ויעתק משם ויחפר באר אחרת
ולא רבו עליה ויקרא שמה רחובות
ויאמר כי עתה הרחיב ה' לנו ופרינו
בארץ: ויעל משם באר שבע: וירא
אליו ה' בלילה ההוא ויאמר אנכי אלהי
אברהם אביך אל תירא כי אתך אנכי
ובירכתיך והרביתי את זרעך בעבור
אברהם עבדי: ויבן שם מזבח ויקרא
בשם ה' ויט שם אהלו ויכרו שם עבדי
יצחק באר: ואבימלך הלך אליו מגרר
ואחזת מרעהו ופיכל שר צבאו: ויאמר
אלהם יצחק מדוע באתם אלי ואתם
שנאתם אתי ותשלחו מאתכם: ויאמרו
ראו ראינו כי היה ה' עמך ונאמר תהי
נא אלה בינינו בינך ונכרתה ברית עמך:
אם תעשה עמנו רעה כאשר לא נגעוך
וכאשר לא עשינו עמך רק טוב ונשלחך
בשלום אתה עתה ברוך ה': ויעש להם
משתה ויאכלו וישתו: וישכמו בבקר
וישבעו איש לאחיו וישלחם יצחק וילכו
מאתו בשלום: ויבאו עבדי יצחק ויגידו
לו על אדות הבאר אשר חפרו ויאמרו
לו מצאנו מים: ויקרא אתה שבעה על
כן שם העיר באר שבע עד היום הזה:
ויהי עשו בן ארבעים שנה ויקח אשה
את יהודית בת בארי החתי ואת בשמת
בת אילון החתי: ותהיין מרת רוח ליצחק
ולרבקה: ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו
מראת ויקרא את עשו בנו הגדול ויאמר
אליו בני ויאמר אליו הנני: ויאמר הנה
נא זקנתי לא ידעתי יום מותי: ועתה
שא נא כליך תליך וקשתך וצא השדה
וצודה לי ציד: ועשה לי מטעמים כאשר
אהבתי ובא לי ואברכך נפשי בטרם
אמות: ורבקה שמעת בדבר יצחק אל
עשו בנו וילך עשו השדה לצוד ציד
להביא: ורבקה אמרה אל יעקב בנה
לאמר הנה שמעתי את אביך מדבר אל
עשו אחיך לאמר: הביאה לי ציד ועשה
לי מטעמים ואכלה ואברכך לפני ה'
לפני מותי: ועתה בני שמע בקולי
לאשר אנכי מצוה אותך: לך נא אל
הצאן וקח לי משם שני גדיי עזים טובים
ואעשה אתם מטעמים לאביך כאשר
אהב: והבאת לאביך ואכל בעבור אשר
יברכך לפני מותו: ויאמר יעקב אל רבקה
אמו הן עשו אחי איש שעיר ואנכי איש
חלק: אולי ימשני אבי והייתי בעיניו
כמתעתע והבאתי עלי קללה ולא ברכה:
ותאמר לו אמו עלי קללתך בני אך שמע
בקולי ולך קח לי: וילך ויקח ויבא לאמו
ותעש אמו מטעמים כאשר אהב אביו:
ותקח רבקה את בגדי עשו בנה הגדול
החמודות אשר אתה בבית ותלבש את
יעקב בנה הקטן: ואת עורות גדיי העזים
הלבישה על ידיו ועל חלקת צוארו:
ותתן את המטעמים ואת הלחם אשר
עשתה ביד יעקב בנה: ויבא אל אביו
ויאמר אבי ויאמר הנני מי אתה בני:
ויאמר יעקב אל אביו אנכי עשו בכרך
עשיתי כאשר דברת אלי קום נא שבה
ואכלה מצידי בעבור תברכני נפשך:
ויאמר יצחק אל בנו מה זה מהרת למצא
בני ויאמר כי הקרה ה' אלהיך לפני:
ויאמר יצחק אל יעקב גשה נא ואמשך
בני האתה זה בני עשו אם לא: ויגש
יעקב אל יצחק אביו וימשהו ויאמר הקול
קול יעקב והידים ידי עשו: ולא הכירו
כי היו ידיו כידי עשו אחיו שעירות
ויברכהו: ויאמר אתה זה בני עשו ויאמר
אני: ויאמר הגישה לי ואכלה מציד בני
בעבור תברכך נפשי ויגש לו ויאכל
ויבא לו יין וישת: ויאמר אליו יצחק
אביו גשה נא ושקה לי בני: ויגש וישק
לו ויריח את ריח בגדיו ויברכהו ויאמר
ראה ריח בני כריח שדה אשר ברכו ה':
ויתן לך האלהים מטל השמים ומשמני
הארץ ורב דגן ותירוש: יעבדוך עמים
וישתחוו לך לאמים הוה גביר לאחיך
וישתחוו לך בני אמך ארריך ארור
ומברכיך ברוך: ויהי ככלות יצחק לברך
את יעקב ויעקב יצא יצא מאת פני יצחק
אביו ועשו אחיו בא מצידו: ויעש גם
הוא מטעמים ויבא לאביו ויאמר לאביו
יקם אבי ויאכל מציד בנו בעבור תברכני
נפשך: ויאמר לו יצחק אביו מי אתה
ויאמר אני בנך בכרך עשו: ויחרד יצחק
חרדה גדולה עד מאד ויאמר מי אפוא
הוא הצד ציד ויבא לי ואכל מכל בטרם
תבוא ואברכהו גם ברוך יהיה: כשמע
עשו את דברי אביו ויצעק צעקה גדולה
ומרה עד מאד ויאמר לאביו ברכני גם
אני אבי: ויאמר בא אחיך במרמה
ויקח ברכתך: ויאמר הכי קרא שמו
יעקב ויעקבני זה פעמים את בכרתי
לקח והנה עתה לקח ברכתי ויאמר הלא
אצלת ברכה לי: ויען יצחק ויאמר לעשו
הן גביר שמתיהו לך ואת כל אחיו נתתי
לו לעבדים ודגן ותירוש סמכתיהו ולך
מה אעשה בני: ויאמר עשו אל אביו
הברכה אחת היא לך אבי ברכני גם אני
אבי ישא עשו קולו ויבך: ויען יצחק
אביו ויאמר אליו הנה משמני הארץ
יהיה ומטל השמים מעל: ועל חרבך
תחיה ואת אחיך תעבד והיה כאשר
תריד ופרקת עלו מעל צוארך: ויעטם
עשו את יעקב על הברכה אשר ברכו
אביו ויאמר עשו בלבו יקרבו ימי אבל
אבי ואהרגה את יעקב אחי: ויגד לרבקה
את דברי עשו בנה הגדול וישלח ותקרא
ליעקב בנה הקטן ותאמר אליו הנה עשו
אחיך מתנחם לך להרגך: ועתה בני
שמע בקולי וקום ברח לך אל לבן אחי
חרנה: וישבת עמו ימים אחדים עד אשר
תשוב חמת אחיך: עד שוב אף אחיך
ממך ושכח את אשר עשית לו ושלחתי
ולקחתיך משם למה אשכל גם שניכם
יום אחד: ותאמר רבקה אל יצחק קצתי
בחיי מפני בנות חת אם לקח יעקב אשה
מבנות חת כאלה מבנות הארץ למה לי
חיים: ויקרא יצחק אל יעקב ויברכהו
ויצום ויאמר לו לא תקח אשה מבנות
כנען: קום לך פדנה ארם בית בתואל
אבי אמך וקח לך משם אשה מבנות לבן
אחי אמך: ואל שדי יברך אתך ויפרך
והרבך והיית לקהל עמים: ויתן לך את
ברכת אברהם לך ולזרעך אתך לרשתך
את ארץ מגוריך אשר נתן אלהים לאברהם:
ויצחק שלח את יעקב וילך פדנה ארם
אל לבן בן בתואל הארמי אחי רבקה
אם יעקב ועשו: ויראה עשו כי ברך
יצחק את יעקב ושלח אתו פדנה ארם
לקחת לו משם אשה בברכו אתו ויצו
עליו לאמר לא תקח אשה מבנות כנען:
וישמע יעקב אל אביו ואל אמו וילך
פדנה ארם: וירא עשו כי רעות בנות
כנען בעיני יצחק אביו: וילך עשו אל
ישמעאל ויקח את מחלת בת ישמעאל
בן אברהם אחות נבית על נשיו לו לאשה:
ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה:
ויפגע במקום וילן שם כי בא השמש
ויקח מאבני המקום וישם מראשתיו וישכב
במקום ההוא: ויחלם והנה סלם מצב
ארצה וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי
אלהים עלים וירדים בו: והנה ה' נצב
עליו ויאמר אני ה' אלהי אברהם אביך
ואלהי יצחק הארץ אשר אתה שכב עליה
לך אתננה ולזרעך: והיה זרעך כעפר
הארץ ופרצת ימה וקדמה וצפונה ונגבה
ונברכו בך כל משפחות האדמה ובזרעך:
והנה אנכי עמך ושמרתיך בכל אשר
תלך והשבתיך אל האדמה הזאת כי לא
אעזבך עד אשר אם עשיתי את אשר
דברתי לך: ויקץ יעקב משנתו ויאמר
אכן יש ה' במקום הזה ואנכי לא ידעתי:
ויירא ויאמר מה נורא המקום הזה אין
זה כי אם בית אלהים וזה שער השמים:
וישכם יעקב בבקר ויקח את האבן אשר
שם מראשתיו וישם אתה מצבה ויצק
שמן על ראשה: ויקרא את שם המקום
ההוא בית אל ואולם לוז שם לראשונה:
וידר יעקב נדר לאמר אם יהיה אלהים
עמדי ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך
ונתן לי לחם לאכל ובגד ללבש: ושבתי
בשלום אל בית אבי והיה ה' לי לאלהים:
והאבן הזאת אשר שמתי מצבה יהיה בית
אלהים וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו
לך: וישא יעקב רגליו וילך ארצה בני
קדם: ויראה והנה באר בשדה והנה שם
שלשה עדרי צאן רבצים עליה כי מן
הבאר ההוא ישקו העדרים והאבן גדולה
על פי הבאר: ואספו שמה כל העדרים
וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקו
את הצאן והשיבו את האבן על פי הבאר
למקמה: ויאמר אלהם יעקב אחי מאין
אתם ויאמרו מחרן אנחנו: ויאמר אלהם
הידעתם את לבן בן נחור ויאמרו ידענו:
ויאמר אלהם השלום לו ויאמרו שלום
והנה רחל בתו באה עם הצאן: ויאמר
הן עוד היום גדול לא עת האסף המקנה
השקו הצאן ולכו רעו: ויאמרו לא נוכל
עד אשר יאספו כל העדרים וגללו את
האבן מעל פי הבאר והשקינו הצאן:
עודנו מדבר עמם ורחל באה עם הצאן
אשר לאביה כי רעה היא: ויהי כראות
יעקב את רחל בת לבן אחי אמו ואת
צאן לבן אחי אמו ויגש יעקב ויגל את
האבן מעל פי הבאר וישק את צאן לבן
אחי אמו: וישק יעקב לרחל וישא את
קולו ויבך: ויגד יעקב לרחל כי אחי
אביה הוא וכי בן רבקה הוא ותרץ
ותגד לאביה: ויהי כשמע לבן את שמע
יעקב בן אחתו וירץ לקראתו ויחבק לו
וישק לו ויבא לו אל ביתו ויגד ללבן את
כל הדברים האלה: ויאמר אליו לבן אך
עצמי ובשרי אתה וישב עמו חדש ימים:
ויאמר לבן ליעקב הכי אחי אתה ועבדתני
חנם הגידה לי מה משכרתך: ולבן היו
שתי בנות שם הגדלה לאה והקטנה
רחל: ועיני לאה רכות ורחל היתה יפת
תאר ויפת מראה: ויאהב יעקב את רחל
ויאמר אעבדך שבע שנים ברחל בתך
הקטנה: ויאמר לבן טוב תתי אתה לך
מתתי אתה לאיש אחר שבה עמדי:
ויעבד יעקב ברחל שבע שנים ויהיו
בעיניו כימים אחדים באהבתו אתה:
ויאמר יעקב אל לבן הבה את אשתי כי
מלאו ימי ואבואה אליה: ויאסף לבן את
כל אנשי המקום ויעש משתה: ויהי בערב
ויקח את לאה בתו ויבא אתה אליו ויבא
אליה: ויתן לבן לה את זלפה שפחתו
ללאה בתו שפחה: ויהי בבקר והנה היא
לאה ויאמר אל לבן מה זאת עשית לי
הלא ברחל עבדתי עמך ולמה רמיתני:
ויאמר לבן לא יעשה כן במקומנו לתת
הצעירה לפני הבכירה: מלא שבע זאת
ונתנה לך גם את האחרת בעבודה אשר
תעבד עמדי עוד שבע שנים אחרות:
ויעש יעקב כן וימלא שבעה זאת ויתן לו
את רחל בתו לו לאשה: ויתן לבן לרחל
בתו את בלהה שפחתו לה לשפחה:
ויבא גם אל רחל ויאהב גם את רחל
מלאה ויעבד עמו עוד שבע שנים אחרות:
וירא ה' כי שנואה לאה ויפתח את רחמה
ורחל עקרה: ותהר לאה ותלד בן ותקרא
שמו ראובן כי אמרה כי ראה ה' בעניי
כי עתה יאהבני אישי: ותהר עוד ותלד
בן ותאמר כי שמע ה' כי שנואה אנכי
ויתן לי גם את זה ותקרא שמו שמעון:
ותהר עוד ותלד בן ותאמר הפעם ילוה
אישי אלי כי ילדתי לו שלשה בנים על
כן קרא שמו לוי: ותהר עוד ותלד בן
ותאמר הפעם אודה את ה' על כן קראה
שמו יהודה ותעמד מלדת: ותרא רחל כי
לא ילדה ליעקב ותקנא רחל באחותה
ותאמר אל יעקב הבה לי בנים ואם אין
מתה אנכי: ויחר אף יעקב ברחל ויאמר
התחת אלהים אנכי אשר מנע ממך פרי
בטן: ותאמר הנה בלהה שפחתי בא אליה
ותלד על ברכי ואבנה גם אני ממנה:
ותתן לו את בלהה שפחתה לאשה ויבא
אליה יעקב: ותהר בלהה ותלד ליעקב
בן: ותאמר רחל דנני אלהים וגם שמע
בקולי ויתן לי בן על כן קראה שמו דן:
ותהר עוד בלהה שפחת רחל ותלד בן
שני ליעקב: ותאמר רחל נפתולי אלהים
נפתלתי עם אחותי גם יכלתי ותקרא
שמו נפתלי: ותרא לאה כי עמדה מלדת
ותקח את זלפה שפחתה ותתן אתה
ליעקב לאשה: ותלד זלפה שפחת לאה
ליעקב בן: ותאמר לאה בגד ותקרא
שמו גד: ותלד זלפה שפחת לאה בן
שני ליעקב: ותאמר לאה באשרי כי
אשרוני בנות ותקרא שמו אשר: וילך
ראובן בימי קציר חטים וימצא דודאים
בשדה ויבא אתם אל לאה אמו ותאמר
רחל אל לאה תני נא לי מדודאי בנך:
ותאמר לה המעט קחתי את אישי ולקחת
גם את דודאי בני ותאמר רחל לכן ישכב
עמך הלילה תחת דודאי בנך: ויבא יעקב
מן השדה בערב ותצא לאה לקראתו
ותאמר אלי תבוא כי שכר שכרתיך
בדודאי בני וישכב עמה בלילה ההוא:
וישמע אלהים אל לאה ותהר ותלד ליעקב
בן חמישי: ותאמר לאה נתן אלהים
שכרי אשר נתתי שפחתי לאישי ותקרא
שמו יששכר: ותהר עוד לאה ותלד בן
ששי ליעקב: ותאמר לאה זבדני אלהים
אתי זבד טוב הפעם יזבלני אישי כי
ילדתי לו ששה בנים ותקרא שמו זבולן:
ואחרי כן ילדה בת ותקרא את שמה
דינה: ויזכר אלהים את רחל וישמע
אלהים אליה ויפתח את רחמה: ותהר
ותלד בן ותאמר אסף אלהים את חרפתי:
ותקרא את שמו יוסף לאמר יסף ה' לי
בן אחר: ויהי כאשר ילדה את יוסף
ויאמר יעקב אל לבן שלחני ואלכה
למקומי וכארצי: תנה את נשי ואת
ילדי אשר עבדתי אתך בהן ואלכה כי
אתה ידעת את עבדתי אשר עבדתיך:
ויאמר אליו לבן אם נא מצאתי חן בעיניך
נחשתי וברכני ה' בגללך: ויאמר נקבה
שכרך עלי ואתנה: ויאמר אליו אתה
ידעת את אשר עבדתיך

רוקנ .,ס רכהעמת [1]רכהמנל קר .נמהנת מוכלמ
.רשמי רמקנ ,ס [3]רקנמו שלמ .[2]ריקרמס מהנת ,ס
רנתרת .ריקנמת מל מס רעקנ רקֿת כמת
.רכלקת ,ס ריסמת כמנמכל .לנעמקת מנכת
[5]: ינתרכל רכמכנ שנרמ .,ס מכת רקנלקנ נכמניכנ
[4]נמלס :רקקסת לס ריקרמס קסת ,ס :ינתרת
D fol.44*b*. .נכ נמכינל .נמל רכמכת נכ נמכינל .נמנלנס רכנ
:.,מס רנ נכיס נכ נמכינל .נמנלנס רכמי רמקנ
נמכינל :רכמיכ מקפ רכנכנמ רקסכ רכלקמנ
10 מנ ריתרמ .נמל רנכנ רמנת רמניפֿ רקקסנ
מקנל .ינקנקת נכנ רכמכ מנ :.,מס רנכ קֿת
[5]כמכ כנמ רכלנת נכ .רקנלקנ נכמנ ,ס .רכמי
A fol.57*b*. [6]נכניכנ נכ רכמפֿ נמכמנקת מכ ריכנכנ נכניכנ
.נמכנכנ נכ רקסקת ,נכנ לנכנ רכמ ,ס .רכמכנ נכנכנ
15 .נמלכ לנ רכמכנכנ רכמיכנ ינכנקנ נכנ רקסנת
.רקנמכמיכנ רכמנל רכקנ נכמ .מקנמנס נמ רכמכ
[8]מכמכנפֿכ נכלכנ נמיפֿכ[7]נכמכמ .רכפֿנס נמנלנקנת מכ
[10]נכנכיכ [9]מיקנמכנ נכ :נלנלכת רכפֿנ נכנכ רקֿרמס
רכמיכ ,ס .מכמנכפֿכם [11]נמפֿכמכ מיכנכנמ .מכנפֿכ
20 .רכלפֿנ רקמפֿיכנ לנ רכפֿנ רמקת ,ס .[12]רלכנ רקנפֿכיכ
.רכנכנ רכקֿכנכ רניכמ ,ס .רלכנ רכפֿנ רניכנ ,ס
.רכנכנ רכקנ .מכל רככנ קמכמת ,ס רכניפ [13]רניכמ

---

1 C רקמנפֿכנ. 2 A מיקרמס. 3 C רקמנ. 4 CD
נמלכנ. 5 C מלכ נלנלכת מנכ. 6 A נכנכנ. 7 CD נכמ.
8 CD מכמכנפֿכ. 9 Aמנקמכת. 10 C נכנכת. 11 A נמלס.
12 D omits this clause. 13 A רכניפ רניכמ.

לא ידע יוחנה[7]: תרגומא אילונל לה: מכי אולם
ובמא אית אומא מלמי למה מתלמד יוחנה. בעד
חמשים. אתפלגם. מלי חכימי מרמל בתי. כתבי
ואמרלה. אית מאי מכי ניכתה: אוזלת ביתלי
מלי חזיתי. לחכמי, ובעד בתלמי מזגיה. מלי חזית. Dfol.45a.
לי נחשב לחשיבי. לי שיבה למשכי ויהא:
לי חמשתין כי מלי ויאמליה. לי חזית ואמרה
ואתפתי[6] כתבי מלי חזיתי. אתפתי[5] מלמי אית. 20

לא ידע יוחנה[7]: תרגומא אילונל לה: מכי אולם
ובמא אית אומא מלמי למה מתלמד יוחנה. בעד
חמשים. אתפלגם. מלי חכימי מרמל בתי. כתבי
ואמרלה. אית מאי מכי ניכתה: אוזלת ביתלי
מלי חזיתי. לחכמי, ובעד בתלמי מזגיה. מלי חזית. Afol.58a.
לי נחשב לחשיבי. לי שיבה למשכי ויהא:
לי חמשתין כי מלי ויאמליה. לי חזית ואמרה
ואתפתי[6] כתבי מלי חזיתי. אתפתי[5] מלמי אית. 20

לחכם ויאמליה: לי מיכי ויחסד אומא מלה ובעז. Cfol.46a.
כליהי ויאמליה ויחזיל. מיכאלי חזיל מי, כלבי
לה. כתבי ויאמליה ויחזיל. מיכאלי חזיל ויה[1]
חסם לאחי: אוזלת מחי לה כלבתה. כתבי
ואמרלה ויאמר: אוזלת ביתלי כתבי ויאמליה[2]
ואתפתי[3] כתבי ויאמליה. אתפתי[4] מלמי אית: מתי 5

.חל יחלמר רחחתת רלמל :חחתחמת רמיעד מיחחת
רלמל .חחללת [1]רחּיחמס .סם חחמלע למת רמי סלחח
רמר [2]רחחחחת ,חחר לחת .רחחחרחח רללח .רמר
[3],חמר .ד לחחח רמר רמי .חחמלע רמחי חחחר
רחּפּ רמר רחל רמרח .רחחמ חחחחחר .רחחת מת
חחר רמר .חחמלע רחללח רמר רחחח רמר .מללחח רחּת
רחחמרחל רמר רמי רמר .רמר רחחּפּ חחחחחל
רחּת רחחמיחל רמר רחחּפּ רמר .חלחחל ריחרת
C fol. 46 b. 10 חחלחיר רמר .,חמר רמר רחחּפ חר חחחל .חחחחחם
יחרת רחּמ מל לחח .רללח רחחח חל רחחר
מלם .ס רמר רחחחחח :רמר רחחם :רמי חחחר
רחחם .חחיחחח רחחחחל :רחחחחיח מ רחּחל יחּ
.רחלפּ לח .חחחחח[4] חמ רחחחחת .חמ רחחחחר רללחח
15 .רחחלחת ,ס[5]חחחחם .רחחחת ,ס חחחחם רחחחחיח חחת
:רחחחחיח רחחם חל חלרח .רחחחחת רחחחחל רחחם
רחחלת חחח .[7]רחחחת רחלפּ מ[6] רחחחפ חחחם רחיר חלפ
A fol. 58 b. חחת ,ס רחּפּ .רחחחרח מ חמ חל .חחלחת רחמת
,ס חמיחלפּ יח רחחחחיח .רחחּפּ חחחחח מ רחחחחיח
20 לחחל חחחיחח :רחחחחיר ל חחיפּת רחּח .רחחלחת
רחחת חחחחת :רחחחחיחת חחחח חחל חחלחי :חחר
מ רחיחלחח חחר חח[8]יחחחחח .חחחחיר חחל חחפּחח

[1] A omits חחחחלחת רחּפּחחח. [2] A רחחחחחת.
[3] A חר ,חחר. [4] A חחחיחחת. [5] A רחחחח. [6] A
חחחחלחת רחּפּחחח. [7] A מ .רחחחחת. [8] A יחחחחחח.

מלכלמ ויכוחים: וינסט[1] וינהוב כתבתיו. מה
D fol.45b.
כלומר ויכוח אחרי אחר ויכוח אחר ויכוח אחרי
כתבתי ויכוחים: וינסט ויכוח כתבתי. אבל ויכוח
אחר ויכוח אחרי ויכוח אחר ויכוח כתבתי. ויכוח
אחרי ויכוח אחר ויכוח כתבתי. ויכוח אחר

131 .ת ,ירבדב ךלה ,ילעמוס .רמאיו ,ונילא

Dfol.46a. הוהי רבד רשא ,לאוי ינב לא רמאל ,הכלמ השמ ויתוא חלשיו
.ונמע לא ךלה רשא ,הוהי ינפמ לאוי ינב לא רבדל ,הכלמ השמ את

בכורמיבו מיב לבסל רמסבס מן סלס .רמלר בפ.
:סלרבוב רלבסבס :סלרקוים רבבב רלר ..בבכלו מן C fol.47b.
רמסלבוב מבסלר בי רלבר בבלר רלו .סלרלבוב ריקס
מיסלו [1]רבוביב רמסבר רלס .מלוביבסס בלמלבב
מבסלו רמסלבובל בי מן בסבס לב .ריבסל מיבסס 5
.רלביבו רבוים רבוב רמסלבובלס רלו .רמסלבוב
.לב רבלבו רמסב .,מלבבוסלר בי בב בב רלס לבס
בי בלסר .רמסלבוב בלב רבבבו .לב ביבב :בלב
[2].בלסס :ריבסס רבבלר סבב .רמלבבל רבבס בסבבו
רבבוב .לבו רמסס רבבל .רמלבבוסס ריבס סמסל 10
מלבבו .ריבב בסבס מלבבר .רמס בסבס ,סבסלר
.מבסבס [3]סלרבבב מלבלר בלמלבס מלבבל ריבסס
.בבסל בוב בלב בבסס .בבבב בס בבל רמבס בלב
.בלב מבלר .בלב
D fol. 15 46 b. ריבסס לב .בבבבר מלב. בלב ביבבר רבבס
: בבוסל .ריבבר רמלבבס בלב בלמלבר רבבל ..בבסבס
ב:בבסבס בל בלבסבס מלבר בלב :בסס מבבבל בב
[3]רמלבלבבס .ריבב בבל בב בבל בר. בבבלר בבל
ר[5].בססל בלב בסס .[4]מלבר רמלבלבבס רמלבבלסס :בבל
ר ריבבר רמלבלבבס :ריבבר בלבבלבל בבל בלסלר 20
ס ריבר .רמלבלבסס [6]ריבב בבסל בסס :ריבבר
ב :ל בבסבסבר [7]בסס בב בלב בב .בסלר בבר בלב
.ר רמלבבלבב ,בב בבסבר בבסס בלר :בסלבלבבס

[1] A ריבבלסס. [2] A ריבס. [3] CD רמלבלר. [4] A ריבבר. [5] A .בסלר בלבלר. [6] C ריבב (sic.). [7] A בסס.

.ܕܐܒܝܢ ܡܫܝܚܐ ܥܠ ܐܪܥܐ .ܕܐܒܝܢ ܐܝܟ ܐܢܐ ܡܫܝܚܐ ܐܝܟ
A fol.60*a*. ܕܐܬܦܟܚ ܐܠܗܐ .ܕܐܒ ܒܪ ܕܐܒ ܐܝܟ ܐܢܐ ܡܫܝܚܐ ܐܝܟ
ܐܠܗܐ ܥܠ ܐܪܥܐ ܕܐܒ ܒܪ[1] ܐܠܗܐ ܥܠ ܐܪܥܐ ܐܝܟ ܐܢܐ ܡܫܝܚܐ
ܐܝܟ ܐܢܐ ܡܫܝܚܐ ܐܠܗܐ ܕܐܒ ܒܪ ܐܠܗܐ ܥܠ ܐܪܥܐ ܐܝܟ ܐܢܐ
ܡܫܝܚܐ ܐܠܗܐ ܥܠ ܐܪܥܐ ܐܝܟ ܐܢܐ ܡܫܝܚܐ ܐܠܗܐ ܕܐܒ ܒܪ
ܐܠܗܐ ܥܠ ܐܪܥܐ ܐܝܟ ܐܢܐ ܡܫܝܚܐ ܐܠܗܐ ܕܐܒ ܒܪ[2] ܐܠܗܐ ܥܠ ܐܪܥܐ :
ܐܝܟ ܐܢܐ ܡܫܝܚܐ ܐܠܗܐ ܕܐܒ ܒܪ ܐܠܗܐ ܥܠ ܐܪܥܐ ܐܝܟ ܐܢܐ ܡܫܝܚܐ
ܐܠܗܐ ܕܐܒ ܒܪ ܐܠܗܐ ܥܠ ܐܪܥܐ ܐܝܟ ܐܢܐ ܡܫܝܚܐ ܐܠܗܐ ܕܐܒ ܒܪ
ܐܠܗܐ ܥܠ ܐܪܥܐ ܐܝܟ ܐܢܐ ܡܫܝܚܐ ܐܠܗܐ ܕܐܒ ܒܪ ܐܠܗܐ ܥܠ ܐܪܥܐ :
ܐܝܟ ܐܢܐ ܡܫܝܚܐ ܐܠܗܐ ܕܐܒ ܒܪ ܐܠܗܐ ܥܠ ܐܪܥܐ ܐܝܟ ܐܢܐ ܡܫܝܚܐ
ܐܠܗܐ ܕܐܒ ܒܪ ܐܠܗܐ ܥܠ ܐܪܥܐ ܐܝܟ ܐܢܐ ܡܫܝܚܐ ܐܠܗܐ ܕܐܒ ܒܪ
ܐܠܗܐ ܥܠ ܐܪܥܐ ܐܝܟ ܐܢܐ ܡܫܝܚܐ ܐܠܗܐ ܕܐܒ ܒܪ[3] ܐܠܗܐ ܥܠ ܐܪܥܐ :
ܐܝܟ ܐܢܐ ܡܫܝܚܐ ܐܠܗܐ ܕܐܒ ܒܪ ܐܠܗܐ ܥܠ ܐܪܥܐ ܐܝܟ ܐܢܐ ܡܫܝܚܐ
ܐܠܗܐ ܕܐܒ ܒܪ ܐܠܗܐ ܥܠ ܐܪܥܐ ܐܝܟ ܐܢܐ ܡܫܝܚܐ ܐܠܗܐ ܕܐܒ ܒܪ
ܐܠܗܐ ܥܠ ܐܪܥܐ ܐܝܟ ܐܢܐ ܡܫܝܚܐ ܐܠܗܐ ܕܐܒ ܒܪ

ד. 1 A ברך. 2 A כל. 3 A חת. 4 A אחי. 5 A
אחיכם. 6 CD כחשתכם. 7 St.
Matthew xviii. 6. 8 A יום. 9 A בחמה. 10 A תחמתכם.

ה. בה לב יש,[8] כלומר שוכן למטה בלבם של בני אדם: וכן
בראשית ו׳ ה׳[9] כל יצר מחשבות לבו רק רע[10] כל היום:
לעיל לב ג׳ ב׳. ויש מדרשים אחרים בענין זה. ועיין
בראשית רבה פרשה כ״ב ובמדרש תנחומא פרשת נח
סימן ג׳ ובמדרש תהלים מזמור ד׳ ובמדרש משלי פרשה
ל״א ובמדרש קהלת פרשה ז׳ ובמדרש שמואל פרשה
כ״ד ובמדרש אגדה פרשת בראשית ובמדרש תנחומא
פרשת נח ובמדרש תנחומא פרשת וישלח ובמדרש
תנחומא פרשת וישב ובמדרש תנחומא פרשת בהעלותך
ובמדרש תנחומא פרשת שלח ובמדרש תנחומא פרשת
קרח ובמדרש תנחומא פרשת חקת ובמדרש תנחומא
פרשת בלק ובמדרש תנחומא פרשת פנחס ובמדרש
תנחומא פרשת מטות ובמדרש תנחומא פרשת מסעי
ובמדרש תנחומא פרשת ראה ובמדרש תנחומא פרשת
שופטים ובמדרש תנחומא פרשת כי תצא ובמדרש
תנחומא פרשת כי תבא ובמדרש תנחומא פרשת נצבים
ובמדרש תנחומא פרשת וילך ובמדרש תנחומא פרשת
האזינו ובמדרש תנחומא פרשת וזאת הברכה ובמדרש
תנחומא פרשת בראשית ובמדרש תנחומא פרשת נח
ובמדרש תנחומא פרשת לך לך ובמדרש תנחומא פרשת
וירא ובמדרש תנחומא פרשת חיי שרה ובמדרש תנחומא
פרשת תולדות ובמדרש תנחומא פרשת ויצא ובמדרש
תנחומא פרשת וישלח ובמדרש תנחומא פרשת וישב
ובמדרש תנחומא פרשת מקץ ובמדרש תנחומא פרשת
ויגש ובמדרש תנחומא פרשת ויחי ובמדרש תנחומא
פרשת שמות ובמדרש תנחומא פרשת וארא ובמדרש
תנחומא פרשת בא ובמדרש תנחומא פרשת בשלח
ובמדרש תנחומא פרשת יתרו ובמדרש תנחומא פרשת
משפטים ובמדרש תנחומא פרשת תרומה ובמדרש
תנחומא פרשת תצוה ובמדרש תנחומא פרשת כי תשא
ובמדרש תנחומא פרשת ויקהל ובמדרש תנחומא פרשת
פקודי ובמדרש תנחומא פרשת ויקרא ובמדרש תנחומא
פרשת צו ובמדרש תנחומא פרשת שמיני ובמדרש
תנחומא פרשת תזריע ובמדרש תנחומא פרשת מצורע
ובמדרש תנחומא פרשת אחרי מות ובמדרש תנחומא
פרשת קדושים ובמדרש תנחומא פרשת אמור ובמדרש
תנחומא פרשת בהר ובמדרש תנחומא פרשת בחקותי
ובמדרש תנחומא פרשת במדבר ובמדרש תנחומא פרשת
נשא ובמדרש תנחומא פרשת בהעלותך ובמדרש תנחומא
פרשת שלח ובמדרש תנחומא פרשת קרח ובמדרש
תנחומא פרשת חקת ובמדרש תנחומא פרשת בלק
ובמדרש תנחומא פרשת פנחס ובמדרש תנחומא פרשת
מטות ובמדרש תנחומא פרשת מסעי ובמדרש תנחומא
פרשת דברים ובמדרש תנחומא פרשת ואתחנן ובמדרש
תנחומא פרשת עקב ובמדרש תנחומא פרשת ראה
ובמדרש תנחומא פרשת שופטים ובמדרש תנחומא
פרשת כי תצא ובמדרש תנחומא פרשת כי תבא
ובמדרש תנחומא פרשת נצבים ובמדרש תנחומא פרשת
וילך ובמדרש תנחומא פרשת האזינו ובמדרש תנחומא
פרשת וזאת הברכה ובמדרש תנחומא פרשת בראשית
ובמדרש תנחומא פרשת נח ובמדרש תנחומא פרשת לך
לך ובמדרש תנחומא פרשת וירא ובמדרש תנחומא
פרשת חיי שרה ובמדרש תנחומא פרשת תולדות
ובמדרש תנחומא פרשת ויצא ובמדרש תנחומא פרשת
וישלח ובמדרש תנחומא פרשת וישב ובמדרש תנחומא
פרשת מקץ ובמדרש תנחומא פרשת ויגש ובמדרש
תנחומא פרשת ויחי ובמדרש תנחומא פרשת שמות
ובמדרש תנחומא פרשת וארא ובמדרש תנחומא פרשת
בא ובמדרש תנחומא פרשת בשלח ובמדרש תנחומא
פרשת יתרו ובמדרש תנחומא פרשת משפטים ובמדרש
תנחומא פרשת תרומה ובמדרש תנחומא פרשת תצוה
ובמדרש תנחומא פרשת כי תשא ובמדרש תנחומא
פרשת ויקהל ובמדרש תנחומא פרשת פקודי ובמדרש
תנחומא פרשת ויקרא ובמדרש תנחומא פרשת צו
ובמדרש תנחומא פרשת שמיני ובמדרש תנחומא פרשת
תזריע ובמדרש תנחומא פרשת מצורע ובמדרש תנחומא
פרשת אחרי מות ובמדרש תנחומא פרשת קדושים
ובמדרש תנחומא פרשת אמור ובמדרש תנחומא פרשת
בהר ובמדרש תנחומא פרשת בחקותי ובמדרש תנחומא
פרשת במדבר ובמדרש תנחומא פרשת נשא ובמדרש
תנחומא פרשת בהעלותך ובמדרש תנחומא פרשת שלח
ובמדרש תנחומא פרשת קרח ובמדרש תנחומא פרשת
חקת ובמדרש תנחומא פרשת בלק ובמדרש תנחומא
פרשת פנחס ובמדרש תנחומא פרשת מטות ובמדרש
תנחומא פרשת מסעי ובמדרש תנחומא פרשת דברים
ובמדרש תנחומא פרשת ואתחנן ובמדרש תנחומא פרשת
עקב ובמדרש תנחומא פרשת ראה ובמדרש תנחומא
פרשת שופטים ובמדרש תנחומא פרשת כי תצא
ובמדרש תנחומא פרשת כי תבא ובמדרש תנחומא פרשת
נצבים ובמדרש תנחומא פרשת וילך ובמדרש תנחומא
פרשת האזינו ובמדרש תנחומא פרשת וזאת הברכה
ובמדרש תנחומא פרשת בראשית ובמדרש תנחומא
פרשת נח ובמדרש תנחומא פרשת לך לך ובמדרש
תנחומא פרשת וירא ובמדרש תנחומא פרשת חיי שרה
ובמדרש תנחומא פרשת תולדות ובמדרש תנחומא
פרשת ויצא ובמדרש תנחומא פרשת וישלח ובמדרש
תנחומא פרשת וישב ובמדרש תנחומא פרשת מקץ
ובמדרש תנחומא פרשת ויגש ובמדרש תנחומא פרשת
ויחי ובמדרש תנחומא פרשת שמות ובמדרש תנחומא
פרשת וארא ובמדרש תנחומא פרשת בא ובמדרש
תנחומא פרשת בשלח ובמדרש תנחומא פרשת יתרו
ובמדרש תנחומא פרשת משפטים ובמדרש תנחומא
פרשת תרומה ובמדרש תנחומא פרשת תצוה ובמדרש
תנחומא פרשת כי תשא ובמדרש תנחומא פרשת ויקהל
ובמדרש תנחומא פרשת פקודי ובמדרש תנחומא פרשת
ויקרא ובמדרש תנחומא פרשת צו ובמדרש תנחומא
פרשת שמיני ובמדרש תנחומא פרשת תזריע ובמדרש
תנחומא פרשת מצורע ובמדרש תנחומא פרשת אחרי
מות ובמדרש תנחומא פרשת קדושים ובמדרש תנחומא
פרשת אמור ובמדרש תנחומא פרשת בהר ובמדרש
תנחומא פרשת בחקותי ובמדרש תנחומא פרשת במדבר
ובמדרש תנחומא פרשת נשא ובמדרש תנחומא פרשת
בהעלותך ובמדרש תנחומא פרשת שלח ובמדרש
תנחומא פרשת קרח ובמדרש תנחומא פרשת חקת
ובמדרש תנחומא פרשת בלק ובמדרש תנחומא פרשת
פנחס ובמדרש תנחומא פרשת מטות ובמדרש תנחומא
פרשת מסעי ובמדרש תנחומא פרשת דברים ובמדרש
תנחומא פרשת ואתחנן ובמדרש תנחומא פרשת עקב

ܐ St. Matthew xviii. 6. ܒ A ܡܪܝ. ܓ A ܕܒܪܝܠܗܘܢ. ܕ A ܕܡܝܡܗ. ܗ A omits ܠܡ, C omits ܕܡ. ܘ A ܕܡܝܡܗ. ܙ A ܒܛܝܠ. ܚ A omits ܐܝܬ.

Col.49a. ܠܗ ܐܡܝܡܗ. ܐܠܐ ܕܡ ܡܢ ܡܫܝ ܒܝܡ ܒܛܝܠ ܒܝܬ ܒܝܠ.

ܐܡܝܡ[8] ܒܝ ܒܝܬ. ܒܝܠ ܕܡܫܬܝ ܒܝܡ ܒܝ ܒܝܠ ܒܝܬ. ܘܕܠܡ ܕܡ ܒܝ ܒܝܬ: ܒܝܠ ܡܝ ܕܝܡ ܒܝ ܒܝܬ. ܘܕܠܡ ܕܡ ܒܝ ܒܝܬ ܒܝ ܒܝܠ ܒܝ ܒܝ ܒܝ

136 אבר ירשתיו לבני, פלגשים. ככתוב .מ

אלה תולדות יעקב יוסף בן שבע עשרה שנה היה רועה את אחיו בצאן והנער עם בני בלהה ועם בני זלפה נשיו אביו ויביא יוסף את דבתם רעה אל אביהם׃ וישראל אהב את יוסף מכל בניו כי בן זקנים הוא לו ועשה לו כתנת פסים׃ ויראו אחיו כי אתו יאהב אביהם מכל אחיו וישנאו אתו ולא יכלו דברו לשלם׃ ויחלם יוסף חלום ויגד לאחיו ויוספו עוד שנא אתו׃ ויאמר אליהם שמעו נא החלום הזה אשר חלמתי׃ והנה אנחנו מאלמים אלמים בתוך השדה והנה קמה אלמתי גם נצבה ותסבינה אלמותיכם ותשתחוינה לאלמתי׃ ויאמרו אחיו המלך תמלך עלינו אם משול תמשל בנו ויוספו עוד שנא אתו על חלמתיו ועל דבריו׃ ויחלם עוד חלום אחר ויספר אתו לאחיו ויאמר הנה חלמתי חלום עוד והנה השמש והירח ואחד עשר כוכבים משתחוים לי׃ ויספר אל אביו ואל אחיו ויגער בו אביו ויאמר לו מה החלום הזה אשר חלמת הבוא נבוא אני ואמך ואחיך להשתחות לך ארצה׃ ויקנאו בו אחיו ואביו שמר את הדבר׃ ואחיו הלכו לרעות את צאן אביהם בשכם׃ ויאמר ישראל אל יוסף הלא אחיך רעים בשכם לכה ואשלחך אליהם ויאמר לו הנני׃ ויאמר לו לך נא ראה את שלום אחיך ואת שלום הצאן והשיבני דבר וישלחהו מעמק חברון ויבא שכמה׃ וימצאהו איש והנה תעה בשדה וישאלהו האיש לאמר מה תבקש׃ ויאמר את אחי אנכי מבקש הגידה נא לי איפה הם רעים׃ ויאמר האיש נסעו מזה כי שמעתי אומרים נלכה דתינה וילך יוסף אחרי אחיו וימצאם בדתין׃ ויראו אתו מרחק ובטרם יקרב אליהם ויתנכלו אתו להמיתו׃ ויאמרו איש אל אחיו הנה בעל החלמות הזה בא׃ ועתה לכו ונהרגהו ונשלכהו באחד הבארות והיה נאמר חיה רעה אכלתהו ונראה מה יהיו חלמתיו׃ וישמע ראובן ויצילהו מידם ויאמר לא נכנו נפש׃ ויאמר אלהם ראובן אל תשפכו דם השליכו אתו אל הבור הזה אשר במדבר ויד אל תשלחו בו למען הציל אתו מידם להשיבו אל אביו׃ ויהי כאשר בא יוסף אל אחיו ויפשיטו את יוסף את כתנתו את כתנת הפסים אשר עליו׃ ויקחהו וישלכו אתו הבורה והבור רק אין בו מים׃ וישבו לאכל לחם וישאו עיניהם ויראו והנה ארחת ישמעאלים באה מגלעד וגמליהם נשאים נכאת וצרי ולט הולכים להוריד מצרימה׃ ויאמר יהודה אל אחיו מה בצע כי נהרג את אחינו וכסינו את דמו׃ לכו ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל תהי בו כי אחינו בשרנו הוא וישמעו אחיו׃ ויעברו אנשים מדינים סחרים וימשכו ויעלו את יוסף מן הבור ויסחרו את יוסף לישמעאלים בעשרים כסף ויבאו את יוסף מצרימה׃ וישב ראובן אל הבור והנה אין יוסף בבור ויקרע את בגדיו׃ וישב אל אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני בא׃ ויקחו את כתנת יוסף וישחטו שעיר עזים ויטבלו את הכתנת בדם׃ וישלחו את כתנת הפסים ויביאו אל אביהם ויאמרו זאת מצאנו הכר נא הכתנת בנך הוא אם לא׃ ויכרה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו טרף טרף יוסף׃ ויקרע יעקב שמלתיו וישם שק במתניו ויתאבל על בנו ימים רבים׃ ויקומו כל בניו וכל בנותיו לנחמו ויאבה להתנחם ויאמר כי ארד אל בני אבל שאולה ויבך אתו אביו׃ ומדינים מכרו אתו אל מצרים לפוטיפר סריס פרעה שר הטבחים׃ ויהי בעת ההוא וירד יהודה מאת אחיו ויט עד איש עדלמי ושמו חירה׃ וירא שם יהודה בת איש כנעני ושמו שוע ויקחה ויבא אליה׃ ותהר ותלד בן ויקרא את שמו ער׃ ותהר עוד ותלד בן ותקרא את שמו אונן׃ ותסף עוד ותלד בן ותקרא את שמו שלה והיה בכזיב בלדתה אתו׃ ויקח יהודה אשה לער בכרו ושמה תמר׃ ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יהוה וימתהו יהוה׃ ויאמר יהודה לאונן בא אל אשת אחיך ויבם אתה והקם זרע לאחיך׃ וידע אונן כי לא לו יהיה הזרע והיה אם בא אל אשת אחיו ושחת ארצה לבלתי נתן זרע לאחיו׃ וירע בעיני יהוה אשר עשה וימת גם אתו׃ ויאמר יהודה לתמר כלתו שבי אלמנה בית אביך עד יגדל שלה בני כי אמר פן ימות גם הוא כאחיו ותלך תמר ותשב בית אביה׃ וירבו הימים ותמת בת שוע אשת יהודה וינחם יהודה ויעל על גזזי צאנו הוא וחירה רעהו העדלמי תמנתה׃ ויגד לתמר לאמר הנה חמיך עלה תמנתה לגז צאנו׃ ותסר בגדי אלמנותה מעליה ותכס בצעיף ותתעלף ותשב בפתח עינים אשר על דרך תמנתה כי ראתה כי גדל שלה ולא נתנה לו לאשה׃ ויראה יהודה ויחשבה לזונה כי כסתה פניה׃ ויט אליה אל הדרך ויאמר הבה נא אבוא אליך כי לא ידע כי כלתו הוא ותאמר מה תתן לי כי תבוא אלי׃ ויאמר אנכי אשלח גדי עזים מן הצאן ותאמר אם תתן ערבון עד שלחך׃ ויאמר מה הערבון אשר אתן לך ותאמר חתמך ופתילך ומטך אשר בידך ויתן לה ויבא אליה ותהר לו׃ ותקם ותלך ותסר צעיפה מעליה ותלבש בגדי אלמנותה׃ וישלח יהודה את גדי העזים ביד רעהו העדלמי לקחת הערבון מיד האשה ולא מצאה׃ וישאל את אנשי מקומה לאמר איה הקדשה הוא בעינים על הדרך ויאמרו לא היתה בזה קדשה׃ וישב אל יהודה ויאמר לא מצאתיה וגם אנשי המקום אמרו לא היתה בזה קדשה׃ ויאמר יהודה תקח לה פן נהיה לבוז הנה שלחתי הגדי הזה ואתה לא מצאתה׃ ויהי כמשלש חדשים ויגד ליהודה לאמר זנתה תמר כלתך וגם הנה הרה לזנונים ויאמר יהודה הוציאוה ותשרף׃ היא שלחה אל חמיה לאמר להאיש אשר אלה לו אנכי הרה ותאמר הכר נא למי החתמת והפתילים והמטה האלה׃ ויכר יהודה ויאמר צדקה ממני כי על כן לא נתתיה לשלה בני וגם לא יסף עוד לדעתה׃ ויהי בעת לדתה והנה תאומים בבטנה׃ ויהי בלדתה ויתן יד ותקח המילדת ותקשר על ידו שני לאמר זה יצא ראשונה׃ ויהי כמשיב ידו והנה יצא אחיו ותאמר מה פרצת עליך פרץ ויקרא שמו פרץ׃ ואחר יצא אחיו אשר על ידו שני ויקרא שמו זרח׃ ויוסף הוליד את יוסף בן זקונים בן שנים עשר שנה בכל אשר הוליד את אביו׃ ויהי יוסף בן שבע עשרה שנה היה רועה את צאן אביו

ולכון כתבלהם מלוכא חזיתו לי. ומכתבתיכון ומלתיכון
חבו. ומכתבתיכון מלוכתא מכתבתיכון. לכן לית חכל
חבו ומלם כתיבית: וז לעזית ומכתכון מכתבתו מומר.
מכתיכון לי[4] למלמכון מלוכתו. ומכתי ומלו מוד לאומיי[5]
מלוכ מומר. ומלם מיבו מוכתיכון מוכי. מכ מיבו
ומלמם מכתכון מוכי. ומכתכון מכתבלהם
ומלמם מכתכון מוכי. ומכתכון מכתבלהם
ומכתכון מלוכתא. ומכתבתיכון ומלתיכון
מכתבתיכון ומלתיכון מכתבתיכון. ומכתבתיכון
ומכתכון מכתבלהם מכתבתיכון. ומכתבתיכון
מכתבתיכון ומלתיכון מכתבתיכון. ומכתבתיכון

1 A מלוכ. 2 A מכתבתיכון. 3 A omits מם. 4 Isaiah liii. 7; Jeremiah xi. 19. 5 D מומר.
S

D fol.48b. מלכ מיב לאומיי מכתבתיכון: ומלתיכון לכתיכון

---

137 מיבו ומכתבתיכון לכון. מלמכומם. מכומכתיכ .מ. 37

138 אבר הרחמים לבו, פלפלוסה. חכמתיך ס.

---

1 A הרחמיך 2 A אמרי 3 CD הרחמך 4 AD
אמרי 5 St. John xviii. 11. 6 C הרחמיך 7 D
הלילי 8 C omits this clause. 9 A לילי and omits לחם. 10 CD
לחמך 11 A לחמך. סליח

---

5 אמת. ואת שמעוני[4] לבו[5] אמרי פיך. ואת שמעוני
לב חכמיך ל אמתיך. פלפל מוב נוגה ואכלתיך:
מן פלפל[6] הרחמיך ואת שמעוני הכתוב הלחמך 15
אלי. ואת ראשלם תי חכמתם, ראיה יסף תי אלפם[7]:
אבל הרחמיך אלפוני. הכתיב לא יסור ספר התורה
הזה מפיך[8]. ואת הרחמיך לחמך נתון לו[9] נאמן לא.
ראיה לא[8]. ואת לילי לחם נוגה[9] נאמן לא. ובר[10] אוכל
ראיה לא[8]. ואת לילי לחם נוגה[9] נאמן לא. ובר[10] אוכל
שם נאמנה. ואת הרחמיך ראיתי לא. ואת 20

---

1 A הרחמיך 2 A אמרי 3 CD הרחמך 4 AD
5 St. John xviii. 11. 6 C הרחמיך 7 D הלילי
8 C omits this clause. 9 A לילי and omits לחם. 10 CD
לחמך 11 A לחמך. סליח

אמת. ואת ראשון, לב חכם. ואת שמעוני, לב אמתי.
לב חכמיך ל אמתיך. פלפל מוב נוגה ואכלתיך:
מן פלפל[6] הרחמיך ואת שמעוני הכתוב הלחמך 15
אלי. ואת ראשלם תי חכמתם, ראיה יסף תי אלפם[7]:
אבל הרחמיך אלפוני. הכתיב לא יסור ספר התורה
הזה מפיך[8]. ואת הרחמיך לחמך נתון לו[9] נאמן לא.
ראיה לא[8]. ואת לילי לחם נוגה[9] נאמן לא. ובר[10] אוכל
שם נאמנה. ואת הרחמיך ראיתי לא. ואת 20

---

138 אבר הרחמים לבו, פלפלוסה. חכמתיך ס.

ܡܫܟܚ ܕܡܪܝܡ ܠܐ ܐܬܝ ܠܗ ܒܥܠܡܐ. ܫܠܡ ܕܡܪܝܡ ܐܬܝ ܠܗ ܒܥܠܡܐ ܗܕܐ. ܡܫ
ܡܫܝܚܐ ܠܐ ܥܒܕ. ܘܠܡܫܝܚܐ ܕܥܡܡܝܗܘܢ ܠܐ ܫܦܝܪ. ܫܠܡ
ܡܫܝܚܐ ܕܡܪ ܡܫܝܚܐ ܕܫܠܡܐ ܕܝܢ ܘܠܐ ܕܫܠܡ ܡܝܬ. ܡܫ
ܠܐ ܫܪܝ ܠܗ ܫܘܠܛܢ ܐܠܐ ܥܠ ܟܬܦܗ ܘܩܪܝܢ ܠܗ ܦܠܐ ܝܥܘܨ ܐܒ ܓܒܝܪ ܫܠ
ܫܠܡ ܡܫܝܚܐ ܕܡܪ ܡܫܝܚܐ ܕܫܠܡܐ ܕܝܢ ܘܠܐ ܕܫܠܡ ܡܝܬ. ܡܫ
ܕܡܪ

140 אוכר ויעקבוב לכוי, פולמוסים. שכעכוי ס.

ומחשבתיהם: ואלה שמות בניו, בכורו עמנואל: שמע
ישראל אלהינו יהוה אחד. ואהבת את יהוה אלהיך
בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך. והיו הדברים האלה
אשר אנכי מצוך היום על לבבך. ושננתם לבניך ודברת בם
בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך. וקשרתם
לאות על ידך והיו לטטפות בין עיניך. וכתבתם על מזזות
ביתך ובשעריך. והיה כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ
אשר נשבע לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב לתת לך ערים
גדלות וטובות אשר לא בנית. ובתים מלאים כל טוב אשר
לא מלאת. וחצובות בורות אשר לא חצבת. כרמים וזיתים
אשר לא נטעת. ואכלת ושבעת. השמר לך פן תשכח את
יהוה אשר הוציאך מארץ מצרים מבית עבדים. את יהוה
אלהיך תירא ואתו תעבד ובשמו תשבע. לא תלכון אחרי
אלהים אחרים מאלהי העמים אשר סביבותיכם. כי אל
קנא יהוה אלהיך בתוכך פן יחרה אף יהוה אלהיך בך
והשמידך מעל פני האדמה. לא תנסו את יהוה אלהיכם
כאשר נסיתם במסה. שמור תשמרון את מצות יהוה
אלהיכם ועדתיו וחקיו אשר צוך. ועשית הישר והטוב
בעיני יהוה למען ייטב לך ובאת וירשת את הארץ
הטובה אשר נשבע יהוה לאבתיך. להדף את כל אויביך
מפניך כאשר דבר יהוה. כי ישאלך בנך מחר לאמר מה
העדות והחקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהינו אתכם.
ואמרת לבנך עבדים היינו לפרעה במצרים ויוצאנו יהוה
ממצרים ביד חזקה. ויתן יהוה אתות ומופתים גדלים
ורעים במצרים בפרעה ובכל ביתו לעינינו. ואתנו הוציא
משם למען הביא אתנו לתת לנו את הארץ אשר נשבע
לאבתינו. ויצונו יהוה לעשות את כל החקים האלה ליראה
את יהוה אלהינו לטוב לנו כל הימים לחיתנו כהיום
הזה. וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המצוה
הזאת לפני יהוה אלהינו כאשר צונו. כי תשמר את כל
המצוה הזאת לעשות לפני יהוה אלהינו כאשר צוה אתנו.
כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה
לרשתה ונשל גוים רבים מלפניך החתי והגרגשי והאמרי
והכנעני והפרזי והחוי והיבוסי שבעה גוים רבים
ועצומים ממך. ונתנם יהוה אלהיך לפניך והכיתם החרם
תחרים אותם לא תכרת להם ברית ולא תחנם. ולא
תתחתן בם בתך לא תתן לבנו ובתו לא תקח לבנך. כי
יסיר את בנך מאחרי ועבדו אלהים אחרים וחרה אף יהוה
בכם והשמידך מהר. כי אם כה תעשו להם מזבחתיהם
תתצו ומצבתיהם תשברו ואשריהם תגדעון ופסיליהם
תשרפון באש. כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך בך בחר
יהוה אלהיך להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על
פני האדמה. לא מרבכם מכל העמים חשק יהוה בכם
ויבחר בכם כי אתם המעט מכל העמים. כי מאהבת יהוה
אתכם ומשמרו את השבעה אשר נשבע לאבתיכם הוציא
יהוה אתכם ביד חזקה ויפדך מבית עבדים מיד פרעה
מלך מצרים. וידעת כי יהוה אלהיך הוא האלהים האל
הנאמן שמר הברית והחסד לאהביו ולשמרי מצותיו
לאלף דור. ומשלם לשנאיו אל פניו להאבידו לא יאחר
לשנאו אל פניו ישלם לו. ושמרת את המצוה ואת החקים
ואת המשפטים אשר אנכי מצוך היום לעשותם. והיה
עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם אתם
ושמר יהוה אלהיך לך את הברית ואת החסד אשר נשבע
לאבתיך. ואהבך וברכך והרבך וברך פרי בטנך ופרי
אדמתך דגנך ותירשך ויצהרך שגר אלפיך ועשתרות צאנך
על האדמה אשר נשבע לאבתיך לתת לך. ברוך תהיה מכל
העמים לא יהיה בך עקר ועקרה ובבהמתך. והסיר יהוה
ממך כל חלי וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא
ישימם בך ונתנם בכל שנאיך. ואכלת את כל העמים
אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תחוס עינך עליהם ולא
תעבד את אלהיהם כי מוקש הוא לך. כי תאמר בלבבך
רבים הגוים האלה ממני איכה אוכל להורישם. לא תירא
מהם זכר תזכר את אשר עשה יהוה אלהיך לפרעה ולכל
מצרים. המסות הגדלות אשר ראו עיניך והאתות והמופתים
והיד החזקה והזרוע הנטויה אשר הוציאך יהוה אלהיך
כן יעשה יהוה אלהיך לכל העמים אשר אתה ירא מפניהם.
וגם את הצרעה ישלח יהוה אלהיך בם עד אבד הנשארים
והנסתרים מפניך. לא תערץ מפניהם כי יהוה אלהיך בקרבך
אל גדול ונורא. ונשל יהוה אלהיך את הגוים האל מפניך
מעט מעט לא תוכל כלתם מהר פן תרבה עליך חית
השדה. ונתנם יהוה אלהיך לפניך והמם מהומה גדולה
עד השמדם. ונתן את מלכיהם בידך ואבדת את שמם
מתחת השמים לא יתיצב איש בפניך עד השמדך אותו.
פסילי אלהיהם תשרפון באש לא תחמד כסף וזהב עליהם
ולקחת לך פן תוקש בו כי תועבת יהוה אלהיך הוא.
ולא תביא תועבה אל ביתך והיית חרם כמהו שקץ
תשקצנו ותעב תתעבנו כי חרם הוא. כל הדבר אשר
אנכי מצוך היום תשמרון לעשות למען תחיון ורביתם
ובאתם וירשתם את הארץ אשר נשבע יהוה לאבתיכם.
וזכרת את כל הדרך אשר הוליכך יהוה אלהיך זה
ארבעים שנה במדבר למען ענתך לנסתך לדעת את אשר
בלבבך התשמר מצותו אם לא. ויענך וירעבך ויאכלך את
המן אשר לא ידעת ולא ידעון אבתיך למען הודיעך כי
לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי יהוה
יחיה האדם. שמלתך לא בלתה מעליך ורגלך לא בצקה
זה ארבעים שנה. וידעת עם לבבך כי כאשר יסר איש
את בנו יהוה אלהיך מיסרך. ושמרת את מצות יהוה
אלהיך ללכת בדרכיו וליראה אתו. כי יהוה אלהיך מביאך
אל ארץ טובה ארץ נחלי מים עינת ותהמת יצאים
בבקעה ובהר. ארץ חטה ושערה וגפן ותאנה ורמון ארץ
זית שמן ודבש. ארץ אשר לא במסכנת תאכל בה לחם
לא תחסר כל בה ארץ אשר אבניה ברזל ומהרריה תחצב
נחשת. ואכלת ושבעת וברכת את יהוה אלהיך על הארץ
הטבה אשר נתן לך. השמר לך פן תשכח את יהוה
אלהיך לבלתי שמר מצותיו ומשפטיו וחקתיו אשר אנכי
מצוך היום. פן תאכל ושבעת ובתים טובים תבנה
וישבת. ובקרך וצאנך ירבין וכסף וזהב ירבה לך וכל
אשר לך ירבה. ורם לבבך ושכחת את יהוה אלהיך
המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים. המוליכך במדבר
הגדול והנורא נחש שרף ועקרב וצמאון אשר אין מים
המוציא לך מים מצור החלמיש. המאכלך מן במדבר אשר
לא ידעון אבתיך למען ענתך ולמען נסתך להיטבך באחריתך.
ואמרת בלבבך כחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה.
וזכרת את יהוה אלהיך כי הוא הנתן לך כח לעשות חיל
למען הקים את בריתו אשר נשבע לאבתיך כיום הזה.
והיה אם שכח תשכח את יהוה אלהיך והלכת אחרי
אלהים אחרים ועבדתם והשתחוית להם העדתי בכם היום
כי אבד תאבדון. כגוים אשר יהוה מאביד מפניכם כן
תאבדון עקב לא תשמעון בקול יהוה אלהיכם. שמע
ישראל אתה עבר היום את הירדן לבא לרשת גוים
גדלים ועצומים ממך ערים גדלות ובצורות בשמים.
עם גדול ורם בני ענקים אשר אתה ידעת ואתה שמעת
מי יתיצב לפני בני ענק. וידעת היום כי יהוה אלהיך
הוא עבר לפניך אש אכלה הוא ישמידם והוא יכניעם
לפניך והורשתם והאבדתם מהר כאשר דבר יהוה לך.
אל תאמר בלבבך בהדפ יהוה אלהיך אתם מלפניך לאמר
בצדקתי הביאני יהוה לרשת את הארץ הזאת וברשעת
הגוים האלה יהוה מוריש אתם מפניך. לא בצדקתך
ובישר לבבך אתה בא לרשת את ארצם כי ברשעת הגוים
האלה יהוה אלהיך מוריש אתם מפניך ולמען הקים את
הדבר אשר נשבע יהוה לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב.
וידעת כי לא בצדקתך יהוה אלהיך נתן לך את הארץ
הטובה הזאת לרשתה כי עם קשה ערף אתה. זכר אל
תשכח את אשר הקצפת את יהוה אלהיך במדבר למן
היום אשר יצאת מארץ מצרים עד באכם עד המקום הזה
ממרים הייתם עם יהוה. ובחרב הר הקצפתם את יהוה
ויתאנף יהוה בכם להשמיד אתכם. בעלתי אל ההר לקחת
לוחות האבנים לוחות הברית אשר כרת יהוה עמכם
וארד מן ההר והאש בערה בהר ושני לוחות הברית על
שתי ידי. ואראה והנה חטאתם ליהוה אלהיכם עשיתם
לכם עגל מסכה סרתם מהר מן הדרך אשר צוה יהוה
אתכם. ואתפש בשני הלחת ואשלכם מעל שתי ידי
ואשברם לעיניכם. ואתנפל לפני יהוה כראשנה ארבעים
יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי על
כל חטאתכם אשר חטאתם לעשות הרע בעיני יהוה
להכעיסו. כי יגרתי מפני האף והחמה אשר קצף יהוה
עליכם להשמיד אתכם. וישמע יהוה אלי גם בפעם
ההוא לאמר. קום לך סר מהרה מזה כי שחת עמך
אשר הוצאת ממצרים סרו מהר מן הדרך אשר צויתים
עשו להם מסכה. ויהוה דבר אלי לאמר. ראיתי את
העם הזה והנה עם קשה ערף הוא. הנח לי וארא
ואשמידם ואמח את שמם מתחת השמים ואעשה אתך
לגוי עצום ורב ממנו. ואפן וארד מן ההר וההר בער
באש ושני לוחות הברית על שתי ידי. ואראה והנה
חטאתם ליהוה אלהיכם עשיתם לכם עגל מסכה סרתם
מהר מן הדרך אשר צוה יהוה אתכם. ואתפש בשני
הלחת ואשלכם מעל שתי ידי ואשברם לעיניכם. ואתנפל
לפני יהוה כראשנה ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא
אכלתי ומים לא שתיתי על כל חטאתכם אשר חטאתם
לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו. כי יגרתי מפני האף
ומהמה אשר קצף יהוה עליכם להשמיד אתכם וישמע
יהוה אלי גם בפעם ההוא. ובאהרן התאנף יהוה מאד
להשמידו ואתפלל גם בעד אהרן בעת ההוא. ואת חטאתכם
אשר עשיתם את העגל לקחתי ואשרף באש ואכתת
אתו טחון היטב עד אשר דק לעפר ואשלך את עפרו
אל הנחל הירד מן ההר. ובתבערה ובמסה ובקברות
התאוה מקצפים את יהוה. ובשלחכם יהוה מקדש ברנע
לאמר עלו ורשו את הארץ אשר נתתי לכם ומריתם את
פי יהוה אלהיכם ולא האמנתם לו ולא שמעתם בקולו.
ממרים הייתם עם יהוה מיום דעתי אתכם. ואתנפל
לפני יהוה את הארבעים היום ואת הארבעים הלילה
אשר התנפלתי כי אמר יהוה להשמיד אתכם. ואתפלל
אל יהוה ואמר אדני יהוה אל תשחת עמך ונחלתך אשר
פדית בגדלך אשר הוצאת ממצרים ביד חזקה. זכר
לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב אל תפן אל קשי העם
הזה ואל רשעו ואל חטאתו. פן יאמרו הארץ אשר הוצאתנו
משם מבלתי יכולת יהוה לבאתו אל הארץ אשר דבר
להם ומשנאתו אתם הוציאם להמיתם במדבר. והם עמך
ונחלתך אשר הוצאת בכחך הגדול ובזרעך הנטויה.
בעת ההוא אמר יהוה אלי פסל לך שני לחת אבנים
כראשנים ועלה אלי ההרה ועשית לך ארון עץ. ואכתב
על הלחת את הדברים אשר היו על הלחת הראשנים
אשר שברת ושמתם בארון. ואעש ארון עצי שטים
ואפסל שני לחת אבנים כראשנים ואעל ההרה ושני
הלחת בידי. ויכתב על הלחת ככתב הראשון את עשרת
הדברים אשר דבר יהוה אליכם בהר מתוך האש ביום
הקהל ויתנם יהוה אלי. ואפן וארד מן ההר ואשם את
הארון אשר עשיתי ויהיו שם כאשר צוני יהוה. ובני
ישראל נסעו מבארת בני יעקן מוסרה שם מת אהרן
ויקבר שם ויכהן אלעזר בנו תחתיו. משם נסעו הגדגדה
ומהגדגדה יטבתה ארץ נחלי מים. בעת ההוא הבדיל
יהוה את שבט הלוי לשאת את ארון ברית יהוה לעמד
לפני יהוה לשרתו ולברך בשמו עד היום הזה. על כן
לא היה ללוי חלק ונחלה עם אחיו יהוה הוא נחלתו
כאשר דבר יהוה אלהיך לו. ואנכי עמדתי בהר כימים
הראשנים ארבעים יום וארבעים לילה וישמע יהוה אלי
גם בפעם ההוא לא אבה יהוה השחיתך. ויאמר יהוה
אלי קום לך למסע לפני העם ויבאו וירשו את הארץ
אשר נשבעתי לאבתם לתת להם. ועתה ישראל מה יהוה
אלהיך שאל מעמך כי אם ליראה את יהוה אלהיך
ללכת בכל דרכיו ולאהבה אתו ולעבד את יהוה אלהיך
בכל לבבך ובכל נפשך. לשמר את מצות יהוה ואת
חקתיו אשר אנכי מצוך היום לטוב לך. הן ליהוה
אלהיך השמים ושמי השמים הארץ וכל אשר בה. רק
באבתיך חשק יהוה לאהבה אתם ויבחר בזרעם אחריהם
בכם מכל העמים כהיום הזה. ומלתם את ערלת לבבכם
וערפכם לא תקשו עוד. כי יהוה אלהיכם הוא אלהי
האלהים ואדני האדנים האל הגדל הגבר והנורא אשר
לא ישא פנים ולא יקח שחד. עשה משפט יתום
ואלמנה ואהב גר לתת לו לחם ושמלה. ואהבתם את
הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים. את יהוה אלהיך
תירא אתו תעבד ובו תדבק ובשמו תשבע. הוא תהלתך
והוא אלהיך אשר עשה אתך את הגדלות האל והנוראת
האלה אשר ראו עיניך. בשבעים נפש ירדו אבתיך
מצרימה ועתה שמך יהוה אלהיך ככוכבי השמים לרב.
ואהבת את יהוה אלהיך ושמרת משמרתו וחקתיו
ומשפטיו ומצותיו כל הימים. וידעתם היום כי לא את
בניכם אשר לא ידעו ולא ראו את מוסר יהוה אלהיכם
את גדלו את ידו החזקה ואת זרעו הנטויה. ואת אתותיו
ואת מעשיו אשר עשה בתוך מצרים לפרעה מלך מצרים
ולכל ארצו. ואשר עשה לחיל מצרים לסוסיו ולרכבו
אשר הציף את מי ים סוף על פניהם ברדפם אחריכם
ויאבדם יהוה עד היום הזה. ואשר עשה לכם במדבר עד
באכם עד המקום הזה. ואשר עשה לדתן ולאבירם בני
אליאב בן ראובן אשר פצתה הארץ את פיה ותבלע
אתם ואת בתיהם ואת אהליהם ואת כל היקום אשר
ברגליהם בקרב כל ישראל. כי עיניכם הראות את כל
מעשה יהוה הגדול אשר עשה. ושמרתם את כל המצוה
אשר אנכי מצוך היום למען תחזקו ובאתם וירשתם את
הארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה. ולמען תאריכו
ימים על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיכם לתת להם
ולזרעם ארץ זבת חלב ודבש. כי הארץ אשר אתה בא
שמה לרשתה לא כארץ מצרים היא אשר יצאתם משם
אשר תזרע את זרעך והשקית ברגלך כגן הירק. והארץ
אשר אתם עברים שמה לרשתה ארץ הרים ובקעת למטר
השמים תשתה מים. ארץ אשר יהוה אלהיך דרש אתה
תמיד עיני יהוה אלהיך בה מרשית השנה ועד אחרית
שנה. והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה
אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו בכל
לבבכם ובכל נפשכם. ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה
ומלקוש ואספת דגנך ותירשך ויצהרך. ונתתי עשב
בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת. השמרו לכם פן יפתה
לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם.
וחרה אף יהוה בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר
והאדמה לא תתן את יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ
הטבה אשר יהוה נתן לכם. ושמתם את דברי אלה על
לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו
לטטפת בין עיניכם. ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם
בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך. וכתבתם
על מזזות ביתך ובשעריך. למען ירבו ימיכם וימי בניכם
על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיכם לתת להם כימי
השמים על הארץ. כי אם שמר תשמרון את כל המצוה
הזאת אשר אנכי מצוה אתכם לעשותה לאהבה את יהוה
אלהיכם ללכת בכל דרכיו ולדבקה בו. והוריש יהוה את
כל הגוים האלה מלפניכם וירשתם גוים גדלים ועצומים
ממכם. כל המקום אשר תדרך כף רגלכם בו לכם יהיה
מהמדבר והלבנון מהנהר נהר פרת ועד הים האחרון
יהיה גבלכם. לא יתיצב איש בפניכם פחדכם ומגרתכם
יתן על פני כל הארץ אשר תדרכו בה כאשר דבר לכם.
ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה. את הברכה
אשר תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה
אתכם היום. והקללה אם לא תשמעו אל מצות יהוה
אלהיכם וסרתם מן הדרך אשר אנכי מצוה אתכם היום
ללכת אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם. והיה כי
יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה
לרשתה ונתתה את הברכה על הר גרזים ואת הקללה על
הר עיבל. הלא המה בעבר הירדן אחרי דרך מבוא
השמש בארץ הכנעני הישב בערבה מול הגלגל אצל
אלוני מורה. כי אתם עברים את הירדן לבא לרשת את
הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם וירשתם אתה וישבתם
בה. ושמרתם לעשות את כל החקים ואת המשפטים
אשר אנכי נתן לפניכם היום. אלה החקים והמשפטים
אשר תשמרון לעשות בארץ אשר נתן יהוה אלהי אבתיך
לך לרשתה כל הימים אשר אתם חיים על האדמה.
אבד תאבדון את כל המקמות אשר עבדו שם הגוים
אשר אתם יורשים אתם את אלהיהם על ההרים הרמים
ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן. ונתצתם את מזבחתם
ושברתם את מצבתם ואשריהם תשרפון באש ופסילי
אלהיהם תגדעון ואבדתם את שמם מן המקום ההוא.
לא תעשון כן ליהוה אלהיכם. כי אם אל המקום אשר
יבחר יהוה אלהיכם משבטיכם לשום את שמו שם
לשכנו תדרשו ובאת שמה והבאתם שמה עלתיכם וזבחיכם
ומעשרתיכם ותרומת ידכם ונדריכם ונדבתיכם ובכרות
בקרכם וצאנכם. ואכלתם שם לפני יהוה אלהיכם
ושמחתם בכל משלח ידכם אתם ובתיכם אשר ברכך
יהוה אלהיך. לא תעשון ככל אשר אנחנו עשים פה
היום איש כל הישר בעיניו. כי לא באתם עד עתה אל
המנוחה ואל הנחלה אשר יהוה אלהיך נתן לך. ועברתם
את הירדן וישבתם בארץ אשר יהוה אלהיכם מנחיל
אתכם והניח לכם מכל אויביכם מסביב וישבתם בטח.
והיה המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם לשכן שמו שם
שמה תביאו את כל אשר אנכי מצוה אתכם עלתיכם
וזבחיכם מעשרתיכם ותרומת ידכם וכל מבחר נדריכם
אשר נדרו ליהוה. ושמחתם לפני יהוה אלהיכם אתם
ובניכם ובנתיכם ועבדיכם ואמהתיכם והלוי אשר בשעריכם
כי אין לו חלק ונחלה אתכם. השמר לך פן תעלה
עלתיך בכל מקום אשר תראה. כי אם במקום אשר
יבחר יהוה באחד שבטיך שם תעלה עלתיך ושם תעשה
כל אשר אנכי מצוך. אך בכל אות נפשך תזבח ואכלת
בשר כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך בכל שעריך
הטמא והטהור יאכלנו כצבי וכאיל. רק הדם לא תאכלנו
על הארץ תשפכנו כמים. לא תוכל לאכל בשעריך
מעשר דגנך תירשך ויצהרך ובכרות בקרך וצאנך וכל
נדריך אשר תדר ונדבתיך ותרומת ידך. כי אם לפני
יהוה אלהיך תאכלנו במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו
אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך
ושמחת לפני יהוה אלהיך בכל משלח ידך. השמר לך
פן תעזב את הלוי כל ימיך על אדמתך. כי ירחיב יהוה
אלהיך את גבלך כאשר דבר לך ואמרת אכלה בשר כי
תאוה נפשך לאכל בשר בכל אות נפשך תאכל בשר.
כי ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום
שמו שם וזבחת מבקרך ומצאנך אשר נתן יהוה לך
כאשר צויתיך ואכלת בשעריך בכל אות נפשך. אך
כאשר יאכל את הצבי ואת האיל כן תאכלנו הטמא
והטהור יחדו יאכלנו. רק חזק לבלתי אכל הדם כי
הדם הוא הנפש ולא תאכל הנפש עם הבשר. לא תאכלנו
על הארץ תשפכנו כמים. לא תאכלנו למען ייטב לך
ולבניך אחריך כי תעשה הישר בעיני יהוה. רק קדשיך
אשר יהיו לך ונדריך תשא ובאת אל המקום אשר יבחר
יהוה. והעלית את בשרך את הבשר והדם על מזבח
יהוה אלהיך ודם זבחיך ישפך על מזבח יהוה אלהיך
והבשר תאכל. שמר ושמעת את כל הדברים האלה
אשר אנכי מצוך למען ייטב לך ולבניך אחריך עד
עולם כי תעשה הטוב והישר בעיני יהוה אלהיך.
כי יכרת יהוה את הגוים אשר אתה בא שמה לרשתם
מפניך ורשתם וישבת בארצם. השמר לך פן תנקש
אחריהם אחרי השמדם מפניך ופן תדרש לאלהיהם
לאמר איכה יעבדו הגוים האלה את אלהיהם ואעשה
כן גם אני. לא תעשה כן ליהוה אלהיך כי כל תועבת
יהוה אשר שנא עשו לאלהיהם כי גם את בניהם ואת
בנותיהם ישרפו באש לאלהיהם. את כל הדבר אשר
אנכי אצוך אתו תשמר לעשות לא תסף עליו ולא
תגרע ממנו. כי יקום בקרבך נביא או חלם חלום
ונתן אליך אות או מופת. ובא האות והמופת אשר
דבר אליך לאמר נלכה אחרי אלהים אחרים אשר לא
ידעתם ונעבדם. לא תשמע אל דברי הנביא ההוא או
אל חלם החלום ההוא כי מנסה יהוה אלהיכם אתכם
לדעת הישכם אהבים את יהוה אלהיכם בכל לבבכם
ובכל נפשכם. אחרי יהוה אלהיכם תלכו ואתו תיראו
ואת מצותיו תשמרו ובקולו תשמעו ואתו תעבדו
ובו תדבקון. והנביא ההוא או חלם החלום ההוא
יומת כי דבר סרה על יהוה אלהיכם המוציא אתכם
מארץ מצרים והפדך מבית עבדים להדיחך מן הדרך
אשר צוך יהוה אלהיך ללכת בה ובערת הרע מקרבך.
כי יסיתך אחיך בן אמך או בנך או בתך או אשת
חיקך או רעך אשר כנפשך בסתר לאמר נלכה ונעבדה
אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך. מאלהי
העמים אשר סביבתיכם הקרבים אליך או הרחקים
ממך מקצה הארץ ועד קצה הארץ. לא תאבה לו ולא
תשמע אליו ולא תחוס עינך עליו ולא תחמל ולא
תכסה עליו. כי הרג תהרגנו ידך תהיה בו בראשונה
להמיתו ויד כל העם באחרונה. ורגמתו באבנים ומת
כי בקש להדיחך מעל יהוה אלהיך המוציאך מארץ
מצרים מבית עבדים. ושמע כל ישראל ויראו ולא
יוסיפו לעשות כדבר הרע הזה בקרבך. כי תשמע
באחת עריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבת שם
לאמר. יצאו אנשים בני בליעל מקרבך וידיחו את
יושבי עירם לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר
לא ידעתם. ודרשת וחקרת ושאלת היטב והנה אמת
נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בקרבך. הכה תכה
את יושבי העיר ההוא לפי חרב החרם אתה ואת כל
אשר בה ואת בהמתה לפי חרב. וכל שללה תקבץ אל
תוך רחבה ושרפת באש את העיר ואת כל שללה כליל
ליהוה אלהיך והיתה תל עולם לא תבנה עוד. ולא
ידבק בידך מאומה מן החרם למען ישוב יהוה מחרון
אפו ונתן לך רחמים ורחמך והרבך כאשר נשבע לאבתיך.
כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר את כל מצותיו
אשר אנכי מצוך היום לעשות הישר בעיני יהוה
אלהיך. בנים אתם ליהוה אלהיכם לא תתגדדו ולא
תשימו קרחה בין עיניכם למת. כי עם קדוש אתה
ליהוה אלהיך ובך בחר יהוה להיות לו לעם סגלה
מכל העמים אשר על פני האדמה. לא תאכל כל
תועבה. זאת הבהמה אשר תאכלו שור כשב עז כבש
ואיל. דישון וזמר וצבי ואחמור ודישן. וכל בהמה
מפרסת פרסה ושסעת שסע שתי פרסות מעלת גרה
בבהמה אתה תאכלו. אך את זה לא תאכלו מעלי
הגרה ומן המפרסת את הפרסה הגמל והארנבת והשפן
כי מעלה גרה הם ופרסה לא הפריסו טמאים הם לכם.
והחזיר כי מפריס פרסה הוא ולא גרה טמא הוא לכם
מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו. את זה תאכלו
מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת תאכלו.
וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת לא תאכלו טמא הוא
לכם. כל צפור טהורה תאכלו. וזה אשר לא תאכלו
מהם הנשר והפרס והעזניה. והראה והאיה למינה.
וכל ערב למינו. ובת היענה והתחמס והשחף ונץ
למינהו. והכוס והינשוף והתנשמת. והקאת והרחם
והשלך. והחסידה והאנפה למינה והדוכיפת והעטלף.
וכל שרץ העוף טמא הוא לכם לא יאכלו. כל עוף
טהור תאכלו. לא תאכלו כל נבלה לגר אשר בשעריך
תתננה ואכלה או מכר לנכרי כי עם קדוש אתה
ליהוה אלהיך. לא תבשל גדי בחלב אמו. עשר תעשר
את כל תבואת זרעך היצא השדה שנה שנה. ואכלת
לפני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר לשכן שמו שם
מעשר דגנך תירשך ויצהרך ובכרות בקרך וצאנך
למען תלמד ליראה את יהוה אלהיך כל הימים. וכי
ירבה ממך הדרך כי לא תוכל שאתו כי ירחק ממך
המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם כי
יברכך יהוה אלהיך. ונתתה בכסף וצרת הכסף בידך
והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו. ונתתה
הכסף בכל אשר תאוה נפשך בבקר ובצאן ובין ובשכר
ובכל אשר תשאלך נפשך ואכלת שם לפני יהוה
אלהיך ושמחת אתה וביתך. והלוי אשר בשעריך לא
תעזבנו כי אין לו חלק ונחלה אתך. מקצה שלש
שנים תוציא את כל מעשר תבואתך בשנה ההוא
והנחת בשעריך. ובא הלוי כי אין לו חלק ונחלה
אתך והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך ואכלו
ושבעו למען יברכך יהוה אלהיך בכל מעשה ידך
אשר תעשה. מקץ שבע שנים תעשה שמטה. וזה דבר
השמטה שמוט כל בעל משה ידו אשר ישה ברעהו לא
יגש את רעהו ואת אחיו כי קרא שמטה ליהוה. את
הנכרי תגש ואשר יהיה לך את אחיך תשמט ידך.
אפס כי לא יהיה בך אביון כי ברך יברכך יהוה
בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה רק
אם שמע תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את
כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום. כי יהוה
אלהיך ברכך כאשר דבר לך והעבטת גוים רבים
אתה לא תעבט ומשלת בגוים רבים ובך לא ימשלו.
כי יהיה בך אביון מאחד אחיך באחד שעריך בארצך
אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תאמץ את לבבך ולא
תקפץ את ידך מאחיך האביון. כי פתח תפתח את
ידך לו והעבט תעביטנו די מחסרו אשר יחסר לו.
השמר לך פן יהיה דבר עם לבבך בליעל לאמר קרבה
שנת השבע שנת השמטה והרע עינך באחיך האביון
ולא תתן לו ולא יקרא עליך אל יהוה והיה בך חטא.
נתון תתן לו ולא ירע לבבך בתתך לו כי בגלל
הדבר הזה יברכך יהוה אלהיך בכל מעשך ובכל
משלח ידך. כי לא יחדל אביון מקרב הארץ על כן
אנכי מצוך לאמר פתח תפתח את ידך לאחיך לעניך
ולאביונך בארצך. כי יקנה אחיך העברי או העבריה
ועבדך שש שנים ובשנה השביעית תשלחנו חפשי
מעמך. וכי תשלחנו חפשי מעמך לא תשלחנו ריקם.
הענק תעניק לו מצאנך ומגרנך ומיקבך אשר ברכך
יהוה אלהיך תתן לו. וזכרת כי עבד היית בארץ
מצרים ויפדך יהוה אלהיך על כן אנכי מצוך את
הדבר הזה היום. והיה כי יאמר אליך לא אצא מעמך
כי אהבך ואת ביתך כי טוב עמך. ולקחת את המרצע
ונתת באזנו ובדלת והיה לך עבד עולם ואף לאמתך
תעשה כן. לא יקשה בעיניך בשלחך אתו חפשי מעמך
כי משנה שכר שכיר עבדך היה לך ויברכך יהוה
אלהיך בכל אשר תעשה. כל הבכור הזכר אשר יולד
בבקרך ובצאנך תקדיש ליהוה אלהיך לא תעבד בבכור
שורך ולא תגז בכור צאנך. לפני יהוה אלהיך תאכלנו
שנה בשנה במקום אשר יבחר יהוה אתה וביתך. וכי
יהיה בו מום פסח או עור כל מום רע לא תזבחנו
ליהוה אלהיך. בשעריך תאכלנו הטמא והטהור יחדו
כצבי וכאיל. רק את דמו לא תאכל על הארץ תשפכנו
כמים. שמר את חדש האביב ועשית פסח ליהוה
אלהיך כי בחדש האביב הוציאך יהוה אלהיך ממצרים
לילה. וזבחת פסח ליהוה אלהיך צאן ובקר במקום
אשר יבחר יהוה לשכן שמו שם. לא תאכל עליו חמץ
שבעת ימים תאכל עליו מצות לחם עני כי בחפזון
יצאת מארץ מצרים למען תזכר את יום צאתך מארץ
מצרים כל ימי חייך. ולא יראה לך שאר בכל גבלך
שבעת ימים ולא ילין מן הבשר אשר תזבח בערב
ביום הראשון לשבט לבקר. לא תוכל לזבח את הפסח
באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך. כי אם אל
המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם תזבח
את הפסח בערב כבא השמש מועד צאתך ממצרים.
ובשלת ואכלת במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו
ופנית בבקר והלכת לאהליך. ששת ימים תאכל מצות
וביום השביעי עצרת ליהוה אלהיך לא תעשה מלאכה.
שבעת שבעות תספר לך החל חרמש בקמה תחל לספר
שבעת שבעות. ועשית חג שבעות ליהוה אלהיך מספר
נדבת ידך אשר תתן כאשר יברכך יהוה אלהיך.
ושמחת לפני יהוה אלהיך אתה ובנך ובתך ועבדך
ואמתך והלוי אשר בשעריך והגר והיתום והאלמנה
אשר בקרבך במקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן
שמו שם. וזכרת כי עבד היית במצרים ושמרת ועשית
את החקים האלה. חג הסכות תעשה לך שבעת ימים
באספך מגרנך ומיקבך. ושמחת בחגך אתה ובנך
ובתך ועבדך ואמתך והלוי והגר והיתום והאלמנה
אשר בשעריך. שבעת ימים תחג ליהוה אלהיך במקום
אשר יבחר יהוה כי יברכך יהוה אלהיך בכל תבואתך
ובכל מעשה ידיך והיית אך שמח. שלשת פעמים
בשנה יראה כל זכורך את פני יהוה אלהיך במקום
אשר יבחר בחג המצות ובחג השבעות ובחג הסכות
ולא יראה את פני יהוה ריקם. איש כמתנת ידו
כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך. שפטים ושטרים
תתן לך בכל שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך
לשבטיך ושפטו את העם משפט צדק. לא תטה משפט
לא תכיר פנים ולא תקח שחד כי השחד יעור עיני
חכמים ויסלף דברי צדיקים. צדק צדק תרדף למען
תחיה וירשת את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך.
לא תטע לך אשרה כל עץ אצל מזבח יהוה אלהיך
אשר תעשה לך. ולא תקים לך מצבה אשר שנא יהוה
אלהיך. לא תזבח ליהוה אלהיך שור ושה אשר יהיה
בו מום כל דבר רע כי תועבת יהוה אלהיך הוא.
כי ימצא בקרבך באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן
לך איש או אשה אשר יעשה את הרע בעיני יהוה
אלהיך לעבר בריתו. וילך ויעבד אלהים אחרים
וישתחו להם ולשמש או לירח או לכל צבא השמים
אשר לא צויתי. והגד לך ושמעת ודרשת היטב והנה
אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בישראל.
והוצאת את האיש ההוא או את האשה ההוא אשר
עשו את הדבר הרע הזה אל שעריך את האיש או את
האש

حرجرة ترجمة لحنا: حر خنطوة[12] ترسلة ولا نخا: حر نفي[13]

1 A حنطوة حرجرة. 2 A هلاحرة. 3 A حرجرتي. 4 A حرجرتي. 5 A حرجرة. 6 A ترجمة ترجمة. 7 A ترجمة. 8 A omits حر. 9 A تاجرة. 10 A حر. 11 A سرحة حل حر. 12 A حنطوة and omits حر. 13 D نفي.

C fol.51a. ولا حرجرة ترجمة لحنا: ولا حنطوة[12] ترسلة ولا نخا: حر نفي[13]
حرجرة حنطوة. 2 A هلاحرة. 3 A حرجرتي. 4 A حرجرتي. 5 A حرجرة. 6 A ترجمة ترجمة. 7 A ترجمة. 8 A omits حر. 9 A تاجرة. 10 A حر. 11 A سرحة حل حر. 12 A حنطوة and omits حر. 13 D نفي.

---

141 ، م. تاجر ترجمتي لحنا، صلاصلة. حرجرة

1 A אוניו מלכ ברחי: כאלה מלי פוסתקי מרסתקי 3 A .ברחתלקי ברמ CD 2 .אסתקי מרפוסתקי
4 A omits לכי .לכי 5 A .תלל .ברוך 6 A omits .אלי

אלי ירחמיל כי מלי: לכי ברתוסתה ירוך אוקי. מרברחיקי
C fol. 15 51b. לכי אריכתקי אוסתקי ירחמיל כתוסתקי. אוקי ירחמיל
אוסתקי ריוכתי ירחמיל כתוסתקי. כמוי מכלל ירחתקי
כי כאיר לאי ירחיל לי ירלי אוכתה לאוסתקי: אר לכי[4]
כמלי ירלאכי: ירלי אוכתה לי ירלי אוכתה לאוסתקי:
ברמסה ירתולכי כרחכתקי ירחוכי: אר ירלי אוכתה
10 אוסתקי ירחיל כי ארחכתקי אוקיתקי ירלאכי: לכי אוסתקי
ירחי אוכי: תלל ירחלי כלכי ברוליאי כמוי:
ירלי אוכתה לי ארחכתקי אוסתקי ירחיל כי ארחכתקי ירלאכי:
כי[5] ירחתקי כי כלכתקי. כלכי לאי אר ירחי ירחמיתקי:
D fol. 50a. 5 אלי ברוך לכי אוכי. אר כי ברמיתקי אלי אכלי
A fol.64a. אלאכי ברוך לכי אוכי. אר כי ברמיתקי אלי אכלי

---

142 אוכר ירחמיל לכיו, סלמסוס. ברחיקי .מ.

ﻙﻟﺫ ﻰﻠﻋ ﻝﺩ ﺎﻤﻛ ،ﺔﻴﻧﺎﺛ ﺔﻋﺎﺳ ﻰﻟﺇ ﺔﻋﺎﺳ ﻥﻣ ﺭﻭﺩﻟﺍ ﻑﻼﺘﺧﺍ ﻥﺃ ﻰﻟﺇ ﺓﺭﺎﺷﻹﺑ ﻲﻫ ﻭﺃ

144 אוכר ירחמיאל לבית, פולמוסה. ירחמיאל ס.

וולא: ירחמיאל ירמיה אל בתי חדש אנכי ירוחם: 1 A ירוחם 2 A ירוחם 3 C ירוחם.
4 A לבושתם 5 A אל 6 A ירוחם 7 A ירוחם 8 A ירוחם.

כלואל כי תחנון: ובחלומה ירמיה אל בתי חדש אנכי ירוחם: ובחלומה
ירוחם ירמיה ולא לבושתם: ופניה אל בתי ירוחם: ובחלומה ירמיה
5 חדשה. כלה ירוחם אל בתי חדש אנכי ירוחם: ובחלומה ירמיה
ירוחם ירמיה ולא לבושתם: ופניה אל בתי ירוחם: ובחלומה ירמיה

ܫܘܢ ܐܝ ܐܠܐ ܟܕ ܒܛܠ ܥܠܡܐ[1] ܐܟܣܝܢ: ܘܟܡ ܟܬܝ .C fol.52b
ܒܝܬ ܐܠܗܐ: ܟܠ ܡܕ ܕܐܝܬ ܒܗ ܢܫܡܐ ܚܝܐ ܬܕܒܚ ܠܫܡܗ
ܩܕܝܫܐ ܒܟܠ ܥܕܢ ܘܥܕܢ ܥܕܢܝܢ. ܐܦ ܐܢܐ ܥܒܕ ܠܟ
ܥܠܡܐ ܕܥܠܡ ܠܐ ܫܩܝ. ܫܘܬܐ ܕܐܡ ܐܝܬ ܒܝ ܡܕ
ܕܥܠܡܐ ܐܬܝܢ[4]: ܐܠܐ ܟ ܡܢ ܫܒܥ ܫܢܝ ܐܝܠܝܢ.
ܒܐܝܟ ܕܝ، ܐܦ ܐܢܐ ܒܛܠ ܥܒܕܝ. ܘܒܫܡܝܐ ܟܬܒ
ܐܢܐ ܐܝܠܝܢ ܠܟ ܒܟܠ ܥܕܢ ܘܥܕܢ ܥܕܢܝܢ. ܐܡܝܢ
ܘܐܡܪ ܫܡܥܘܢ ܐܡܪ ܫܡܥܘܢ: ܘܟܬܒ ܒܝ ܐܢܐ ܝܘܚܢܢ
ܐܚܝܟ ܘܫܘܬܦܟ ܒܫܘܥܒܕܐ ܕܝܢ ܘܒܣܒܪܬܐ ܕܐܠܗܘܬܐ
ܕܐܝܬ ܒܝ ܒܪ ܐܒ ܘܐܒ ܒܪ. ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܕܡܢ ܐܒ
ܘܒܪ ܐܬܝ ܒܝ

ויהי מקץ שנתים ימים: ופרעה חלם והנה הוא עמד על היאר׃ Dfol.51b.
ועל היאר עלת מן היאר שבע פרות יפות מראה ובריאות בשר ותרעינה
באחו׃ ועלו אחרות שבע פרות מן היאר אחריהן רעות מראה ודקות בשר
ותעמודנה אצל הפרות על שפת היאר׃ ותאכלנה הפרות רעות המראה
ודקות הבשר את שבע הפרות יפות המראה והבריאות ויקץ פרעה׃
ותשן ותחלם שנית והנה שבע שבלים עלות בקנה אחד בריאות
וטובות׃ והנה שבע שבלים צנמות דקות שדופות קדים צמחות
אחריהן׃ ותבלענה השבלים הדקות והשדופות את שבע השבלים
הבריאות והמלאות ויקץ פרעה והנה חלום׃ ויהי בבקר ותפעם רוחו
וישלח ויקרא את כל חרטמי מצרים ואת כל חכמיה ויספר פרעה להם
ואין פותר אותם לפרעה׃ ויאמר שר המשקים אל פרעה לאמר את
חטאי אני מזכיר היום׃ פרעה קצף על עבדיו ויתן אתי במשמר בית
שר הטבחים אתי ואת שר האפים׃ ויחלמו חלום אני והוא בלילה
אחד איש כפתרון חלמו חלמנו׃ ושם אתנו נער עברי עבד לשר
הטבחים ונספר לו ויפתר לנו את חלמתינו איש כחלמו פתר׃ והיה
כאשר פתר לנו כן היה אותי השיב על כני ואתו תלה׃ וישלח פרעה
ויקרא את יוסף ויריצהו מן הבור ויגלח ויחלף שמלתיו ויבא אל
פרעה׃ ויאמר פרעה אל יוסף חלום חלמתי ופותר אין אתו ואני
שמעתי עליך לאמר תשמע חלום לפתר אתו׃ ויען יוסף את פרעה
לאמר בלעדי אלהים יענה את שלום פרעה׃ ויספר פרעה את חלמו
ליוסף חלמתי והנה עומד על שפת היאר׃ והנה מן היאר עלות שבע
פרות בריאות בשר ויפות תאר ותרעינה באחו׃ והנה שבע פרות
אחרות עלות אחריהן דלות ורעות תאר ודקות בשר לא ראיתי כהנה
ברעות בכל ארץ מצרים׃ ותאכלנה הפרות הדקות והרעות את שבע
הפרות הראשנות הבריאות׃ ובאו אל קרבנה ולא נודע כי באו אל
קרבנה ומראיהן רע כאשר בתחלה ואיקץ׃ ואראה בחלמי והנה שבע
שבלים עלות בקנה אחד מלאות וטובות׃ והנה שבע שבלים צנמות
דקות שדופות קדים צמחות אחריהן׃ ותבלענה השבלים הדקות את
שבע השבלים הטובות ואמר אל חרטמים ואין מגיד לי׃ ויאמר יוסף
אל פרעה חלום פרעה אחד את אשר האלהים עשה הגיד לפרעה׃
שבע פרות הטבות שבע שנים הנה ושבע השבלים הטובות שבע שנים
הנה חלום אחד הוא׃ ושבע הפרות הדלות והרעות העלות אחריהן
שבע שנים הנה ושבע השבלים הריקות השדופות הקדים יהיו שבע
שני רעב׃ הוא הדבר אשר דברתי אל פרעה אשר האלהים עשה הראה
את פרעה׃ הנה שבע שנים באות ושבע גדול בכל ארץ מצרים׃
וקמו שבע שנים רעב אחריהן וכלה כל השבע בארץ מצרים ולא יודע
השבע בארץ מפני הרעב ההוא אחריכן כי הוא כבד מאד׃ והשנות

فؤلمم دەمىلكم دەمىلكم ككفدم. لكتا كتىم ىئفا ىم
ھلكتىئا ئىفمتا ىكتىكتا، لئاكمم: ەمكتىكا لا
ھلكتىئا ئىكتىكتا ىكتىكتا ىكتىكتا ىكتىكتا ئىكتا:
ىئا ك ىملمم ىكتىكتا ىكتىكتا ىكتىكتا ىكتىكتا ىكتىكتا:
لمەكا ىكتىكتا ىكتىكتا ىكتىكتا ىكتىكتا ىكتىكتا ىكتىكتا

148 אחרי ויאמרתי להן, במלואה. ויאמרתי ס.

ויאמר להם אשפתם. אי אתה בן ויאמר[1] להם אלה אחיו
ואחותיו. ואמותיו אחיותיו ואחיותיו. ויבואו ואלו אחיותיו
ואחיותיו ואמותיו אלמנות אחיותיו. ואחיותיו אין אחיותיו:
אחיותיו ואמותיו אלמנות אחיותיו. ואמותיו אין אחיותיו:
ואחיותיו ואמותיו אלמנות אחיותיו. ואחי

ܟܠܡܐ .ܡܢ ܐܢ ܟܢܫ .ܟܡܬܒܐ ܟܝܠܐ ܟܬܒ
ܟܡܬܒܐ :ܟܬܒ ܟܬܒܐ ܡܠܐ ܕܝ ܕܐ ܡܢ
[2]ܟܡܠܦܬܐ .ܟܡܠܟܐ ܫܠܐ ܟ ܐܠ :ܡܐ [1]ܕܝܡܝܬ

C fol. 54*a*.

[5].ܟܬ ܟܠܡܐ :ܡܢ ܟܡܐ .ܟܡܬܒ
ܟܝܡ ܟ ܐܠ ܡܢ ܡܢ ܟܡ ܟܡܠܟ ܟܡܬܒ
ܡ ܟܡܠܦܬ .ܟܬ ܟܡܐ ܐܢ ܫܡ .ܫܡܐ
ܐܫܡ :ܟܬܐ ܟ ܟܐ ܟܬ .ܟܐ ,ܡ ܟܝܬ
ܟܬܐ ܬܡ ܐܫܐ ܐܢ ,ܡ ܟܡ :ܟܒ ܟܐ
[10] ܫܡܐ :[3]ܫܡܟܐ ܟܐ ܟܐ :ܟܝ ܐܐ
,ܡ ܟܡ .ܟܢܝܬ ܟܡܒ ܟܐ ܠܟܐ
ܟܝ ܟܠܡ ܟ ܟܡ ,ܡ [4]ܟܐ ܟܐ :ܟ
ܕܟ ܫܡܡܟ ܐܫܐ :ܟܒܒ ܟܐ ܟ ܡܐ
,ܡ ܟ ܟ ܡ ܟܡ .ܟܐ ܟ ܡ :ܟܒ
[15] :ܟܡܒ ܟ ܟ ܟ .ܟ ܟ ܟ
ܕ ܟ ܟ .ܟ ܟ ܟ
ܟ ܟ :ܫ ܟ .ܟ
[5]ܕ ܟ ܟ ,ܟ ܟ ,ܟ ,ܟ
ܟ .ܟ ܟ ,ܟ [6]ܫ .ܫ ,ܟ
[20] ܐ [7]ܟ .ܟ ,ܟ ,ܟ
.ܟ ,ܟ :ܟ ,ܟ
:ܟ ,ܟ

---

[1] D ܕܝܡܝܬ. [2] C ܟܡܠܦܬ .ܟܡܠܟ, D ܟܡܠܟܬ .ܟܡܠܦܬ. [3] A ܫܡܟ. [4] A omits ,ܟ.
[5] A ܟ ,ܟ. [6] CD ܫܡܡܟ. [7] A ܟ.

ולא אמרתי לך בעת ההיא לאמר לא תוכל לבדך נשוא אתם כי כבד ממך הדבר הזה אי־אפשר לך לבדך׃ ויאמרו אלי הבה לנו אנשים ויתהלכו לפנינו וינחמו את הרינו ואת הרי אחינו אשר עמו

מות: ראוה קשה וכל ראיתיך .ראשיתם כשלוה מיתתם
שמע לבו ראוי ראשיתם כשלוה מיתתם: קשה
מות: ראשיתו שלוה קשה ואין ראוי שם: מרוה
יד: ויכתוב מות כי ראשיתו ראוי: מיתתם
ראיתיך ראשיתם. ועד קשה מעלה ראוי שם.
ראוי ראוה. מעשיהם כשלוה ראשיתו ראיתיך
.ראשיתם מות ראוה מעשיהם. עד

5 :ראשיתו מן ראוי .נפ. ויכתוב ראשיתם קשה
A fol.68*a*. כי ראה שוה מות. ראשיתם שם מעט ועד ראוי
ראשיתו ראשית ואין ראוה: ראוי[1] כי בעד שלוה
:ראשי מיתה[2] ראשיתם: ראוי כשלוה מעשיהם
ראשיתו בין ,מ ראוי .שם מיתה שלוה מעשיהם
10 ראשיתם כי[3] מיתה ראוה: מעשיהם ויכתוב
ראוי ראוה .מעשיהם ועד מעט שם: ראוי
.[4]ראשיתם מות ראוה מעשיהם .מ
שמע[5] מעט ראי: שלוה מן ראוה בעד שלוה
בין ,מ ראוה שמעם .שם: שלוה מעשיהם
15 [6]מעט ראשיתם: שם, מות שלוה ראי,
שלוה ראוי מות .מיתה. מעשיהם ראוי
מיטב ,מעשיהם בין .שם. ראוה מיתה ראוי
ראשיתו ,ומיתה. שם, עד מעט שלוה ראוי.
ראוה שוה .,מיטב מעשיהם שם מיתה. ראשיתו
C fol. 55 *a*. 20 ראשיתם שלוה .מעשיהם. מות שלוה ראוי .מעשה

D fol.53*b*. מעט .מ שלוה מות שלוה .מ ויכתוב קשה שלוה
.ראשיתם כי ראשית .ראוה שמעם. מעשיהם ראשיתו
.ראשיתם כי ראשית .ראוה שמעם. מעשיהם ראשיתו
ראי .מ שלוה ראוה שעה שלוה ראשיתו בין ראשיתו

---

1 A omits כי. 2 A ראשיתם. 3 AC מיתה.
4 A מעשיהם. 5 A מעט. 6 C מעט.

לא ימצא עוד כל חרש כל כלי נשק נלחם עליך: וכל לשון
תקום עמך למשפט תרשיעי זאת נחלת עבדי יי וצדקתם
מאתי נאם יי: הוי כל צמא לכו למים וגו׳ ואשר אין לו
כסף לכו שברו ואכלו ולכו שברו בלי כסף ובלי מחיר
יין וחלב: למה תשקלו כסף בלוא לחם ויגיעכם בלוא
לשבעה שמעו שמוע אלי ואכלו טוב ותתענג בדשן נפשכם:
והטו אזנכם ולכו אלי שמעו ותחי נפשכם ואכרתה לכם
ברית עולם חסדי דויד הנאמנים: הן עדה לאמים נגיד
ומצוה לאמים: הן גוי לא תדע תקרא וגוי לא ידעוך
אליך ירוצו למען יי אלהיך וקדוש ישראל כי פארך:
דרשו יי בהמצאו קראוהו בהיותו קרוב: יעזב רשע
דרכו ואיש און מחשבותיו וישב אל יי וירחמהו ואל
אלהינו כי הרבה לסלוח: כי לא מחשבותי מחשבותיכם
ולא דרכיכם דרכי נאם יי: כי גבהו שמים מארץ כן
גבהו דרכי מדרכיכם ומחשבותי ממחשבותיכם: כי כאשר
ירד הגשם והשלג מן השמים ושמה לא ישוב כי אם
הרוה את הארץ והולידה והצמיחה ונתן זרע לזרע
ולחם לאכל: כן יהיה דברי אשר יצא מפי לא ישוב
אלי ריקם כי אם עשה את אשר חפצתי והצליח אשר
שלחתיו: כי בשמחה תצאו ובשלום תובלון הרים וגבעות
יפצחו לפניכם רנה וכל עצי השדה ימחאו כף: תחת
הנעצוץ יעלה ברוש ותחת הסרפד יעלה הדס והיה ליי
לשם לאות עולם לא יכרת: כה אמר יי שמרו משפט
ועשו צדקה כי קרובה ישועתי לבוא וצדקתי להגלות:
אשרי אנוש יעשה זאת ובן אדם יחזיק בה שמר שבת
מחללו ושמר ידו מעשות כל רע: ואל יאמר בן הנכר
הנלוה אל יי לאמר הבדל יבדילני יי מעל עמו ואל
יאמר הסריס הן אני עץ יבש: כי כה אמר יי לסריסים
אשר ישמרו את שבתותי ובחרו בחפצתי והחזיקים
בבריתי: ונתתי להם בביתי ובחומותי יד ושם טוב
מבנים ומבנות שם עולם אתן לו אשר לא יכרת:
ובני הנכר הנלוים אל יי לשרתו ולאהבה את שם יי
להיות לו לעבדים כל שמר שבת מחללו ומחזיקים
בבריתי: והביאתים אל הר קדשי ושמחתים בבית
תפלתי עולותיהם וזבחיהם לרצון על מזבחי כי בית
תפלתי יקרא לכל העמים: נאם אדני יי מקבץ נדחי
ישראל עוד אקבץ עליו לנקבציו: כל חיתו בשדה
תבואו כל חיתו ביער: צופיו עורים כלם לא ידעו כלם
כלבים אלמים לא יוכלו לנבח חזים שכבים אהבו לנום:
והכלבים עזי נפש לא ידעו שבעה והמה רעים לא ידעו
הבין כלם לדרכם פנו איש לבצעו מקצהו: לכו אקחה
יין ונסבאה שכר והיה כיום הזה גדול יתר מאד:
ביום ההוא יעמוד הגוי על יי ויראו כל הגוים את
כבודך ומלכיך את כבודך: ובנו זרים חומותיך ומלכיהם
ישרתונך כי במקצפי הכיתיך וברצוני רחמתיך: ופתחו
שעריך תמיד יומם ולילה לא יסגרו להביא אליך חיל
גוים והובלתם מלכיהם: כי הגוי והממלכה אשר לא
יעבדוך יאבדו והגוים חרב תחרב: כבוד הלבנון אליך
יבוא ברוש תדהר ותאשור יחדו לפאר מקום מקדשי
ומקום רגלי אכבד: והלכו אליך שחוי בניי מנאצוך
וישתחוו על כפות רגליך כל מנאציך ויקראו לך עיר
יי ציון קדוש ישראל: תחת היותך עזובה ושנואה
ואין עובר בך ושמתיך לגאון עולם משוש דור ודור:
ויונקת חלב גוים ושד מלכים תינקי וידעת כי אני יי
מושיעך וגואלך אביר יעקב: תחת הנחושת אביא זהב
ותחת הברזל אביא כסף ותחת העצים נחושת ותחת
האבנים ברזל ושמתי פקדתך שלום ונגשיך צדקה:
לא ישמע עוד חמס בארצך שד ושבר בגבולך ויקראת
ישועה חומותיך ושעריך תהלה: לא יהיה לך עוד
השמש לאור יומם ולנגה הירח לא יאיר לך ויהי יי
לך לאור עולם והיו ימי אבלך: ועמך כלם צדיקים
לעולם יירשו ארץ נצר מטעי מעשה ידי להתפאר:
הקטן יהיה לאלף והצעיר לגוי עצום אני יי בעתה
אחישנה: רוח אדני יי עלי יען משח יי אתי לבשר
ענוים שלחני לחבש לנשברי לב לקרא לשבויים דרור
ולעצורים פקח קוח: לקרא שנת רצון ליי ויום נקם
לאלהינו לנחם כל אבלים: לשום לאבלי ציון לתת להם
פאר תחת אפר שמן ששון תחת אבל מעטה תהלה תחת
רוח כהה ונקראו אלי אילי הצדק מטע יי להתפאר:
ובנו חרבות עולם שוממות הקימו ראשנים וחדשו עריות
נשמות ויבנו חרבות דור ודור: וזרו זרים ורעו צאנכם
ובני נכר אכריכם וכורמיכם: ואתם כהני יי תקראו
משרתי אלהינו יאמר לכם חיל גוים תאכלו ובכבודם
תתיחרו: תחת בשתכם משנה וכלמה ירננו חלקם על
כן בארצם משנה ילהו שמחת עולם תהיה להם: כי אני
יי אהב משפט שנא גזל בעולה ונתתי פעלתם באמת
וברית עולם אכרות להם: וידע בגוים זרעם ונצריהם
בתוך העמים כל רואיהם יכירום כי המה זרע ברכו
יי: שוש אשיש ביי תגל נפשי באלהי כי הלבישני
בגדי ישע מעיל צדקה יעטני כחתן יכהן פאר ובכלה
תעדה כליה: כי כאשר תוציא הארץ צמחה וכגנה
זרועיה תצמיח כן אדני יי יצמיח צדקה ותהלה נגד
כל הגוים: למען ציון לא אחשה ולמען ירושלם לא
אשקוט עד יצא כנגה צדקה וישועתה כלפיד יבער:
וראו גוים צדקך וכל מלכים כבודך וקרא לך בשם
חדש אשר פי יי יקבנו: והיית עטרת תפארת ביד יי
וצניף מלוכה בכף אלהיך: לא יאמר לך עוד עזובה
ולארצך לא יאמרו עוד שממה כי לך יקרא חפצי בה
ולארצך בעולה כי חפץ יי בך וארצך תבעל: כי יבעל
בחור בתולה יבעלוך בניך וכמשוש חתן על כלה ישיש
עליך אלהיך: על חומתיך ירושלם הפקדתי שמרים כל
היום וכל הלילה תמיד לא יחשו המזכירים יי דמי
לכם: ואל תתנו דמי לו עד יכונן ועד ישים את
ירושלם תהלה בארץ: נשבע יי בימינו ובזרוע עזו אם
אתן את דגנך עוד מאכל לאויביך ואם ישתו בני נכר
תירושך אשר יגעת בו: כי מקבציו יאכלוהו והללו את
יי ומאספיו ישתוהו בחצרות קדשי: עברו עברו
בשערים פנו דרך העם סלו סלו המסלה סקלו אבן
הרימו נס על העמים: הנה יי השמיע אל קצה הארץ
אמרו לבת ציון הנה ישעך בא הנה שכרו אתו ופעלתו
לפניו: וקראו להם עם הקדש גאולי יי ולך יקרא
דרושה עיר לא נעזבה: מי זה בא מאדום חמוץ בגדים
מבצרה זה הדור בלבושו צעה ברב כחו אני מדבר
בצדקה רב להושיע: מדוע אדם ללבושך וכבגדיך
כדרך דרך גתים: פור דרכתי לבדי ומעמים אין איש
אתי ואדרכם באפי ואשתקצפם בחמתי ויזה נצחם על
בגדי ואת כל מלבושי אגאלתי: כי יום נקם בלבי
ושנת גאולי באה: ואבט ואין עוזר ואשתומם ואין
סומך ותושע לי זרועי וחמתי היא סמכתני: ואבוס
עמים באפי ואשכרם בחמתי ואורד לארץ נצחם: חסדי
יי אזכיר תהלות יי כעל כל אשר גמלנו יי וגו׳
ורב טוב לבית ישראל אשר גמלם כרחמיו וכרב חסדיו:
ויאמר אך עמי המה בנים לא ישקרו ויהי להם למושיע:
בכל צרתם לו צר ומלאך פניו הושיעם באהבתו ובחמלתו
הוא גאלם וישאם וינטלם כל ימי עולם: והמה מרו
ועצבו את רוח קדשו ויהפך להם לאויב הוא נלחם בם:
ויזכר ימי עולם משה עמו איה המעלם מים את רועי
צאנו איה השם בקרבו את רוח קדשו: המוליך לימין
משה זרוע תפארתו בוקע מים מפניהם לעשות לו שם
עולם: המוליכם בתהומות כסוס במדבר לא יכשלו:
כבהמה ירד רוח מאת יי תנחנו כן נהגת את עמך
לעשות לך שם תפארת: השקיפה משמים וראה מזבל
קדשך ותפארתך איה קנאתך וגבורתיך המון מעיך
ורחמיך אלי התאפקו: כי אתה אבינו כי אברהם לא
ידענו וישראל לא יכירנו אתה יי אבינו גואלנו מעולם
שמך: למה תתענו יי מדרכיך תקשה לבנו מיראתך
שוב למען עבדיך שבטי נחלתך: למה ירשוהו עם קדשך
צרינו בוסו מקדשך: היינו מעולם לא משלת בם לא
נקרא שמך עליהם: לו קרעת שמים וגו׳ ואין קורא
בשמך מתעורר להחזיק בך כי הסתרת פניך ממנו
ותמגנו ביד עונותינו: ועתה יי אבינו אתה אנחנו
החומר ויוצרנו ומעשה ידיך כלנו: אל תקצף יי עד
מאד ואל לעד תזכר עון הן הבט נא עמך כלנו: ערי
קדשך היו מדבר ציון מדבר היתה ירושלם בית קדשנו
ותפארתנו אשר הללוך היתה לשרפת אש וכל מחמדינו
היתה לחרבה: העל אלה תתאפק יי תחשה ותענה עד
מאד: דרשו מספר יי קרוב הוא ואל יעזוב את חסידיו
לעולם נשמרו ונצר זרע צדיקים מאויבים: ואתה יי
אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת נצר חסד
לאלפים נושא עון ופשע וחטאה ונקה: אל תעזבנו יי
אלהינו אל תרחק ממנו: חוסה יי אלהינו כי אין
כמוך לעזור בין רב לאין כוח: עזרנו יי אלהינו כי
עליך נשענו ובשמך באנו על המון הזה: יי אלהינו
אתה אל יעוז עמך אנוש: אל תשפוט בדינך את עבדך
כי לא יצדק לפניך כל חי: אל תבא במשפט עם זקני
עמך ואתה יי מלכנו אל תשב כעס על עבדיך כי
עפר אנחנו: אל תשכח לנצח אבדנו תקותינו: אל
תשכח לנצח עניי עמך ואל תאבד תקות ענוים

ירבתיכ: לכ פתב ירבי בכרחבת ירמסמס בכרחבתיכ
ירמלמרמ. בלכ תלי ירבי לב לתיכ ירתירמס. ובלס
בכס, תלב: תבי ירמסמס, לכרחבתיכ. ירלכ
בכרחבתיכס בתלתיכס. בתסתיכ לב
בלבתיכס בתלתיכס. ירתיכ יתס ירמס
ילתיכס לתמתיכ ירלבתיכ: ובלתתיתס לתיתיכס
ירתיכס ירמי מסס: בתכס בכרחבתיכס ירבתלתיכס

לכתס. בלס בלבל ירמבתיכ בכלכיכ ירתיכתיכס ירבכיכס: *D fol.54a.*
ירתיכ תרבי בלתיכס: בס פלל ירתיכ בתלתיכס בלס
ירמבכיכ בתכתיכס. בתי מסס לתי ירתיכ ירתיכס בלס
בכס, תלב: תבי ירמסמס, לכרחבתיכ. ירלכ
תב ירבי ירמסמס ירתירמס. בתסתיכ לב
בלבתיכס בתלתיכס. ירתיכ יתס ירמס
ילתיכס לתמתיכ ירלבתיכ: ובלתתיתס לתיתיכס
ירתיכס ירמי מסס: בתכס בכרחבתיכס ירבתלתיכס

תבי ירבי: תתיכס בס. לי. ירבכ בתיכ בתבכ לכתיכס. *C fol. 55b.*
בת ירבי ירמבל בס בלמס. מס לתי בס בתבכ בלבתס
בלבתיכס תלב תבי בתלתיכס בתלתיכס. בתבכ בתיכ
ירבי בתי: ירמבל בס בלמס. מס לתי בס בתבכ בלבתס
בלבתיכס תלב תבי בתלתיכס בתלתיכס. בתבכ בתיכ

ברזלא[1] כתוב עם שתים כתוקים לולמס
תיבות. ברוך אשר ס נשתכח לעתיד לבוא: סר אין, נוצר
C fol.56a. ית חסולהים. כתוב עם לא נתנוך סלס[6] נילחס.
A fol. ברוך חסתכח נשמעתיך סלס[7] נתכוך נשתוך. כתוב
15 69b. נוראות נשמעתיך סלס[7] נתכוך נשתוך. כתוב
D fol.54b. נילחתוך נוסר. סך לשל יכר שלוש עתי בלס
ישראל נתכוך: ברוך[3] לשך לך
ישתוך נלך נשתוך[4]: אך חתוך נרשעים
חשוכות: ברוך נוך עם בולשי ס, עוך חכר:
20 סחוס נוכוך לשך: כתוב נשמע[5] שעור. חלכות

---

154 אוכל נפשות לבני, בולמוסה. כתובים ס.

ברזלא[1] כתוב עם שתים כתוקים לולמס
תיבות. ברוך אשר ס נשתכח לעתיד לבוא: סר אין, נוצר
ית חסולהים. כתוב עם לא נתנוך סלס[6] נילחס.
ברוך חסתכח נשמעתיך סלס[7] נתכוך נשתוך. כתוב
נוראות נשמעתיך סלס[7] נתכוך נשתוך. כתוב
נילחתוך נוסר. סך לשל יכר שלוש עתי בלס
ישראל נתכוך: ברוך[3] לשך לך
ישתוך נלך נשתוך[4]: אך חתוך נרשעים
חשוכות: ברוך נוך עם בולשי ס, עוך חכר:
שעור[5] נשתוך לשך: כתוב נשמע נוכוך לשך
לעתיד לבוא חשך עתי נשתוך[2] יכר שלוש נשתוך
ברוך חשתכח נשמעתיך סלס[7] נתכוך נשתוך. כתוב
נילחתוך נוסר. סך לשל יכר שלוש עתי בלס
ישראל נתכוך: ברוך[1] לשך לך

יחר .רמפ רבכש .רתיתה לחכ .רתחתמ רמפ
רלכ .רכיל רל נחיל .רילמה יחכ .רמחרכ
רל ספכפ נחלכ .רלחכה ריחכ .רלחפי רלכ
ספחכפ יחרכ .ריחכה תחכפה רלחכה .יחכ
5 רבפחכ .רלחמיל רתלכפה רפכה .תלכ ל רלכ
.תחרכפה נחיכ רלחכ יחר .רבפל תפכ .ריבפ רלחכ
יחר .תחרכנה [1]נלחמיכ רלחמ נכפ רחיפר לחכה
רבחכ יכ .ריחכה רפחי .[3]ריחלפר לכי .[2]רתלפה
.רפחכר ל חכ רפחי .רחרכיה ריחכ .רפחכה
10 רלכ לכיה .רפחכה ריחלפ רתלכה ל לחמר
.רלכה חחכיה .רפחכה רלחכ .רתחכ רחכלה .כחכל
.רפחפ .ריחתר .רחחכה רכיר .רתלכה ריחכ
.רתחכפ מלכה רלחכפה .ת כל נכפה רכיי
.כחכיה רפחכל .רלכה רתלחת חחיכ רבחכה
15 .ת ל כל רלחכה .[4]רתחיכלה רכיח ל
A fol.70*a*. חיחר רלכ חלכה רפחת .יחפת כל כל תפחי
רכלי .רתחיכה רלחמיל לכלי .ת .רחלכ חתת
.רימכה חפכיכה .רתחכחכה חיכ .רתחכה
.רפחפ .רבלת ריחתה ריכ .רתלחל חחכפ
20 [6]חכיה .ריחכ לכיה חכפה .רפחפל יחר .[5]רתחפל
C fol.56*b*. רכיר רחכלתר חלח חלח .רככהלכה ריחתפ
.לכתחרה [7]חלח חחתחרפ חתיכרכה ל ריחרח .חכתחכפ
D fol.55*a*. :.כהי יכר כל ל לחכתחרה :,חתחרפ רכחה רפחת

---

1 A חחיה. 2 A רתחלפל. 3 A רלחלפכל. 4 C רלחפכה, D רלחפכה. 5 A רחחפכל. 6 A רכיה. 7 D חלחת.

ירחמיך אלהים עמנו: סלוך ירחמוס[1]: כתחתיך
עתונך למעלתיך שיח. כלל ירלו עלך לבוא: ירלו
לכתיך אדוניך עמנו. סאיך כיוך ירלו לכו: ירלו
פיו פנוניך ירחם לעך כילמך עלפוך[2]. כתכוך אלה
עתונך: כתוניך כיוך לעם[3]. סאיך עתונך
כיך אלהיכ כתלכו: לאנ ירחו ינלאם כיך עזוך
ירחו עמנו[4] אלהי יעקב סלה: לכו חזו פעלות יהוה A fol.70b.
אשר שם שמות בארץ[5]. כשבת מלחמות עד קצה הארץ:
קשת ישבר וקצץ חנית מלחמה[6] כיך ירחו עזוך. סלוך
עמנו. סה לע[7] ינוך עמנו אלהי יעקב סלה: סלוך
ירלו כיוך לעך צבאות. אשרי אדם בטח בך: יהוה הושיעה
לכלך ינעכו אלינו ביום קראנו: סלוך ירחו כיוך

ממרחרה רממלמס רלר .ל רמס נמוד רבו לממל
לר יוך ל .רממלד שחרה .רחמוס לה יוך לר .רמס
Cfol.57a. רממד רלך חרד :ממלר רמנוחר רממנחרה רמס
.חמלס לממד רמלל שחנמס :חלס לממל רמוחס
5 [1]לא רל .ל יחשר רממלד רשמר מר יוך רמס ס
Dfol.55b. :שמי לממל ערחרחס ערחרחד רוחל .ממסר
סממר ס יוך רס .רחמר חחד רחלר רחלחד
לממלד .[2]ממחסר רממחר רממרוך רמס :רשמר
רוחמד שממחסר רמלחחס .רוחחר ערחלמד חלס
10 שחיחד רממלנחר ,ל רלר .רלחלד רחחס רבוס
יחרחד רממר [4].מרס שחר :[3]רמחלך ,סמסר מלס
רחחחחד רממלנחר לממ רמחחר .רמנחר
רוחר שחרס .חסמר [6]ממלמד רחחר :חחר
A fol. 71a. 20 :,ממלר רמלחר מלד שמחמד .[7]מממ רמי ד

[1] St. James i. 6. [2] Ephesians iv. 14. [3] D ממ רמחלך.
[4] A מר. [5] A רשחחר. [6] A ממלד רמלמד, D ממלד ממלמד. [7] A ד״ר מממ.

ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ ܕܟܠ ܡܢ ܕܠܐ ܡܩܒܠ ܠܡܠܟܘܬܐ
ܐ ܐܝܟ ܛܠܝܐ ܕܐܬܐ ܠܗ ؛ܡܫܡ ܕܠܐ ܥܠ ܠܗ ܒܗ
ܐܝܟ ܡܢ ܐܚܪܢ ܕܠܐ ܥܠ ܠܗ ܒܗ ܐ ܡܢ ܫܘܠܛܢ
ܐܠܐ ܕܐ ܒܝܕ ܕܐܠܗܐ ܕܒܪ ܐ ܐ. ܐܠܐ
ܐܝܟ ܐ ܐ ؛ ܐ ܐ ؛ ܐ ؛ ܐ ؛ ؛ ؛

كحكلتر: ودر كرلم مركتحكر كحكمحكر

ث: رحكلتر ر مر وكرلحكم رحدر: رلحكر رحر حكر حكرحكرتر ر: رحكرلتر ر ثر، حرتر رحلحكر ׃ 5

نكحكر حدر حكر ׃ حكرحكر رحمل ر مر كرلحكر: ودر[3] لحكر
كرلحكر رحلحكر رحرلحكر كرلحكر. ودر رحرلح حدرل
ودرحكر رحلحكر رحرلحكر كرلحكر: حكر رحر كرلحكر
لحكرتر رحمر ودرحكرتر رحرلحكر: نكحكرم حر حرحكحكر.
نكحكر حكرتحكر ׃ ودرحكحكر ׃ ررر كرلحكر رحرتحكرلح 15
ودرحكر حدر حكر ׃ ودرحكحكر ر مر رحر كرلحكر ׃ ودرحكحكر
كرلحكر رحكرتحكر[2] حر حكر كرلحكر. ودرحكحكر
ث: رحكرلتر ر مر وكرلحكم رحدر: رحكرلتر رحر حكر حكرحكرتر ر: رحكرلتر ر ثر، حرتر رحلحكر ׃ 5 Afol. 71b.

160 ٠٥٠ ٭ٮٮ٭ ٭ٮ٭ٮ٭ ٭ٮ٭ٮ٭، ٭ٮ٭ٮ٭ ٭ٮ٭ٮ٭ ٭ٮ٭ٮ٭

---

1 CD ٭ٮ٭ٮ٭ٮ٭. 2 A ٭ٮ٭ٮ٭ٮ٭. 3 A ٭ٮ٭. 4 A ٭ٮ٭ٮ٭ٮ٭. 5 A ٭ٮ٭ٮ٭.

٭ٮ٭ٮ٭ٮ٭ ٭ٮ٭ٮ٭ٮ٭ ٭ٮ٭ٮ٭ٮ٭

תרגום: אין ב הנתון הכל: תרגום ב[2] הלכה ב הנתון
הנתון: הרכבים הם הנתון שתחום, הנתונה הרכבים:
הנתון הרכבים הם הנתון הנתונה הנתונה הנתונה הנתונה
הנתון. הרכבים הם הנתון הנתונה הנתונה הנתונה
ב הנתון הרכבתחתונה הרכבתונה הנתונה:
הנתונה הרכבים הנתונה: ב הרכבתונה הנתונה
הנתונה הרכבתונה. הנתונה הנתונה הנתונה
הנתונה הנתונה הנתונה הנתונה הנתונה הנתונה
הנתונה הרכבים הנתונה הנתונה הנתונה הנתונה
הנתונה הנתונה

שיחה ראשונה לכוח, פרקמטיה.

שיחה ראשונה לכוח, פרקמטיה. שיחה ראשונה לכוח, פרקמטיה. שיחה ראשונה לכוח, פרקמטיה.

ܘܐܝܟܐ: ܡܢ ܗܘ ܕܫܠܝܛ ܥܠ ܐܟܘܬܗ. ܡܛܠ ܕܐܝܟܢܐ ܕܐܝܬܝܗ̇ ܕܣܠܩܬܗ ܕܦܓܪܐ ܡܢ ܢܚ̈ܬܐ ܒܪ̈ܥܐ: ܐܘ ܕܢܘ̈ܚܬܐ ܐܘ ܕܢܘܪܐ: ܐܘ ܕܣܘܦܐ ܘܣܪ̈ܩܐ: ܐܘ ܕܢܫܘܒܐ ܕܪ̈ܚܐ: ܐܘ ܕܡܦܘܠܬܐ ܕܡܢ ܥܡ̈ܘܦܐ ܪ̈ܡܐ: ܐܘ ܛܒܥܐ ܕܒܝ̈ܡܐ: ܐܘ ܚܝܘܬܐ ܕܕܒ̈ܪܐ: ܐܘ ܢܟܬܐ ܡܚܪ̈ܒܢܐ:[1] ܐܘ ܐܣܘܪ̈ܐ ܘܫܒܘ̈ܩܝܐ: ܗܟܢܐ ܘܐܦ ܕܢܦܫܐ ܐܝܬܝܗ̇ ܕܣܠܩܬܗ̇ ܒܢܐܝܬ. ܡܢ ܕܢܟܐ ܒܗ̇ܘܢ: ܗܘ ܕܒܐܘ̈ܠܨܢܐ ܕܗܫܐ ܐܝܟ ܒܢܝ̈ܗ ܡܬܚܫܫ ܡܬܢܨܚ ܠܗ ܒܗ ܦܓܪܗ. ܘܐܝܟ ܕܕܢܠ ܦܓܪܐ ܒܢܟܝܬ ܡܢ ܗܠܝܢ ܒܟܠܗܘܢ ܕܫܡܥܬܘܢ: ܗܟܢܐ ܕܣܠܩܐ ܐܦ ܢܦܫܐ ܒܢܟܝܬ: ܡܢ ܒܘܕܪ̈ܐ ܕܕܒܝܒܗ ܕܐܠܗܐ: ܘܡܢ ܫܘܦܩܐ ܕܝܗ̈ܒܝܢ ܠܡܕ̈ܒܪܢܐ: ܘܡܢ[2] ܒܗܢܐ ܕܠܫܝܟܐ ܠܡܪ̈ܝ, ܒܫ̈ܬܝܐ: ܘܡܢ ܫܡܥܐ ܕܫܡܘܥܐ ܒܪ̈ܥܐ: ܘܡܢ ܛܒܥܐ ܕܢܘܪܐ ܕܠܐ ܕܥܟܐ: ܘܬܘܠܥܐ ܕܠܐ ܡܝܬܐ. ܡܛܠ ܕܒܪ ܕܚܝܐ ܦܓܪܐ ܗܠܝܢ ܕܐܚܝܢ ܠܒ ܡܢܗܘܢ ܕܢܠ. ܘܡܛܠ ܕܐܕܝܩܬ ܢܦܫܐ ܒܗܠܝܢ ܕܡܥܠܝܢ ܠܗ̇. ܡܢܗܘܢ ܡܬܦܪ̈ܕܐ. ܠܘ ܒܪ ܒܡܘܪ̈ܣܐ ܡܬܬܘܝܢ.[3] ܦܓܪܐ ܡܢ ܗܠܝܢ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܕܢܟܝܢ ܐܠܐ. ܒܪ ܫܟܬܗ ܕܚܝܐ ܠܗܝܢ: ܐܘ ܒܟܘܪ̈ܗܢܝܢ ܢܟܝܐ: ܡܬܬܘܝܢ ܘܕܢܠ ܡܢܗܘܢ ܒܢܟܝܬ. ܗܟܢܐ ܘܐܦ[4] ܢܦܫܐ. ܡܢ ܕܐܕܝܩܬ ܒܚܝܢܐ ܕܗܝܡܢܘܬܐ ܒܠܘܚ̈ܡܐ ܕܒܬܪܝܢ: ܘܚܝܬ ܒܢܟܝܬ ܕܣܠܩܬܐ ܕܒܠܬ ܡܛܠܬܗ ܕܕܢܟܐ: ܡܬܦܠܛܐ ܒܪ ܫܟܬܗ ܕܣܠܩܬܐ. ܘܝܚܝܡ ܒܠܒܗ ܣܘܫܒܝ̈ܗ.
A fol.73b. ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܗܪ̈ܡܝܗ ܕܚܘ̈ܒܐ. ܘܒܘܟܠܬܗ ܡܢܚܐ ܒܚܡܗ ܐܦ ܠܦܓܪܐ. ܘܒܣܠܩܬܐ ܕܫܘܒܚܗ ܕܢܠܝܢ ܘܐܦ[4] ܡܪ̈ܡܘܗܝ, ܕܒܫܡܗ. ܘܐܝܟܢܐ ܕܡܫܬܘܬܦܐ ܗܘ, ܒܣܠܩܬܗ ܕܦܓܪܐ:

[1] C ܡܚܒܠܢܐ. [2] A ܡܢ. [3] A ܡܬܬܘܝܢ. [4] A ܐܦ.

ּפלחמה ּפרעהוויע ּכהמס: ּכוועה אהּכ ּפרעהוויע ּכהמס. ּפוי ּפלחמה ּפרעהוויע ּכהמס ּפוי

1 A תוספתא . 2 A מלמדתו . 3 A מהר . 4 A
מלמדתו. מהר תוספתא.

מחשבתי מלא גיגיה: שמא יש[3] נפש חיה כיוצא בי. ואחר
כך ראיתי: כי שוה ראיתי בחיות מאמרם. לא אדע
Dfol.58b. C fol. 60a. 15
אי זה ראיה: כי שוה ראיתי מאמרם. לא אדע
מה יתרון לאדם מכל עמלו: שמא יש[3] נפש חיה כיוצא
בי. ואחר כך ראיתי. חזרתי מלא גיגיה. שמא
יש[4] מלמדתו. מחשבתי מלא גיגיה: אף לא זה הבל
הוא. חכמתו מלמדתו. מאמרם ראיתי בחיות כיוצא
בי. ואחר כך ראיתי. חזרתי מלא גיגיה: אף לא זה
הבל

תאמרי, ויקראו שמי: סלמי אל תקראי לי מרי כי המר שדי 5
המרי לי. אנכי מלאה הלכתי וריקם השיבני יהוה למה תקראינה
אלי יהוה ושדי הרע בי ויענני יהוה ושדי הביא עלי: ואנכי 10
אמרתי: חדל אלי אנכי אבוא תחתיהם[3] כה אמרתי: חדל אלי
אנכי אבוא תחתיהם[4] ועתה אנכי אבוא אליהם[5] כה אמרתי
אנכי אבוא תחתיהם[6] ועתה אנכי אבוא אליהם[7] כה אמרתי 15
אנכי אבוא תחתיהם[8] כה תאמרי להם: ויהי כי תגידי להם
את הדברים האלה ואמרו אליך: הלוא ידעת כי אנכי יהוה
בקרבך: אל תדרשי ירמיהו טובות לעם הזה הזה. כי אם רעות 20
תדרשי בשמי לשקר לך לא שלחתי אותם נאם יהוה.

1 CD לאמרתי. 2 A omits אנכי. 3 AD תחתיהם. 4 A ס״ר. 5 D אבוא. 6 A תחתיהם. 7 A ס״ר. 8 A תחתיהם.

Dfol.59a. מי; כשמותיך כי אלהים אתה. ואף נביא אשרה נפשכי
כל בשרמאתך נבזיתי. אשרי נאוותיך השקיטי כמ

1:לאמרתי: כה נבזיתני כשרעתך אולי נראתם Afol.74b.
שנתתם נשיא: שרה שאלי נפשי נאוותיכי
כשילית: נחשיתי עזי נו כי אולמי: כשוניתי כי
כשילית: נחשיתי עזי נו כי אולמי: כשוניתי כי
תראיתי. כשילי נשבע כשתי[2]. כשי שכמתי
ראולמי. שנתי מי נשבע: נראיתי ראשית אלמי 5

2 שתי ראשית לכתי, אלמנותי. כשראיתי ס.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם. אשר יצר את האדם בחכמה וברא בו נקבים נקבים חלולים. גלוי וידוע לפני כסא כבודך שאם יפתח אחד מהם אפילו כמחט של סיכה קטנה כפתחו של אולם אי אפשר לאדם שיתקיים זמן מועט לפני כסא כבודך. אתה הוא רופא כל בשר ומפליא לעשות. ברוך אתה יי רופא כל בשר ומפליא לעשות.

1 A שיהא נזהר. 2 A כשיתפלל. 3 A ברוך.
4 D אשר. 5 A ומתקיים.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם. אשר יצר את האדם בחכמה וברא בו נקבים נקבים חלולים. גלוי וידוע לפני כסא כבודך שאם יפתח אחד מהם אפילו כמחט של סיכה קטנה כפתחו של אולם אי אפשר לאדם שיתקיים זמן מועט לפני כסא כבודך. אתה הוא רופא כל בשר ומפליא לעשות. ברוך אתה יי רופא כל בשר ומפליא לעשות.

שיהא נזהר: שלום נזהג שלא לו כי מצוה. שם יי כי
אלהינו: שלום נזהג שלא לו כי מצוה. שם יי כי
כתיב ויהי האדם לנפש חיה. ואומר כי עץ החיים הוא למחזיקים בה. ואומר כי חיים הם למוצאיהם. ואומר כי ימים ארך בימינה בשמאלה עושר וכבוד. אלא מה תלמוד לומר ויהי האדם לנפש חיה. אלא שכל זמן שנשמה בגופו קורין אותו חי. שנאמר כי חיים הם למוצאיהם. וכתיב כי ימים ארך בימינה בשמאלה עושר וכבוד. אלא מה תלמוד לומר כי עץ החיים הוא למחזיקים בה. אלא שכל זמן שאדם מחזיק בתורה קורין אותו חי. שנאמר כי עץ החיים הוא למחזיקים בה. אלא שכל זמן שאדם מחזיק בתורה

ס. ברכתיה: ברכתא ל. ברכתא: ברכתי ס. ברכתי: ברכתיה ל.

ברכתא ל[1] ברכתי ס. [2]omits ברכתא ס. [3]לב ס. [4]ברכתי ס. [5]ברכתי ס. [6]ברכתא ס (sic). [7]ברכתי ס.

ברכתא פולמוסה בית ברכתי: אחי ברכתא
ברכתי ס[3]לב ברכתי בית ברכתי: אף לא יפרע פולמוסה
ברכתי ס. ומי שיבא ברכתי[4] ברכתי. שם
לא ברא שמיה ספרותה. קול ברכתא שיר
כלמה: ולא ברכתה[5] לפי יפרע שפה: לפה
בפולמוס ברכתי[6] בית ברכתי. ברכי ברכתא בית שיר:
ספרותה ברכתי. ברכתה, בית שכל ברכתי יפרע:
לא ברא שמיה ברכתא: ופה בי שקיא ברכתא
ברכתא פולי שיר ברכתי. ותפלה אף פקיא
בי ברכתי, יפרע לפתחתה ברכתא. שקיא
ברכתי ברכתא בית ברכתי כלמה קול. לא לא
יפרע: פולמוסה אחתה ברכתא. קול ברכתי כי, ברכתא
לא אף יפרע ברכתי[7] שמחיל אף פה
לפי אל יפרע ברכתא[2] ספחיל אף
פולמוסה ברכתי[1] בית: ברכתי ל. ולא אמתה קטנה
יפרע לפתחתה. פה בי ברכתי שבא פולמוסה: לא
פולי ברכתי אל שכל יפלה. בי, שתה שקיא
לפה בי ברכתי: פולמוסה אחתה ברכתא. קול ברכתי כי, ברכתא
ברכתי יפרע. בית אחתה כלמה קול. לא לא

רמסרכ בל רכנ .רלהמיש לכנ רלשלמכ מכנב ,מ בל
:מנכ לעלנ ולמנ לללב :נמלמכ ולמ רמלר רכבנ:
רכזנכ בל מנ ריבלל .רכנ מל רמולנ רקב ולמ
רלזנכ מ :,מנולללנ בלר ממכרכמ .ריזנ מעמב
5 מלחכנ רלהנמכמ ערר :רללעבכ ר רבמ ל רבמ נלללעב
רללפנ נלר ר מ רלשלמ רל[1]. נכנר רמסרכנ
ל רכללכר .לללכל כרמסכ ל מ רבמ :ריבל
רנזנכ. בל בלבר מכ ולמנ. נלמ נזנכ מכרזנמכ
.רלבלפנ. נמזנכ מ מנכב ולמ בר מ רבמנ מלללפנ
10 מלחמנבנר רכב בל רלמ :רמכ[2] ולמנבלכ רלמ
Afol.76a. רלמ :רמלמלכ[3] כמזנכמכ :ולמזנכ נלפנ
רכנ ולמנ בל .מלחכמ נלנבלכ כמזנכ
רבלכנ נלמ נ,מ :ולכנ
20 ערכלכ רלמ .,מ ולמכ כל רבמ :ולכנ
ללכבל רנזנ מסרכ[6] ל רל .מנמ בל מנמ ולמכנ
.ולמכנ מ רנכמנ מזנ ל רמכ בל .רבמ
נכנר מכנ רלשלמ מ מ נכנר ללכבל מכרכ :רנלבלמ רלבמנ

---

[1] St. Matthew x. 28; St. Luke xii. 4. [2] D רמכנ. [3] A רל בלר. [4] A נכר. [5] A מזנר. [6] St. Matthew x. 28.

ואלא הוא הקדמה לכל המגילה: ומדוע אין קורין אותה בכל יום: ומפני מה קורין אותה בעשרה בטבת: ומפני מה אין קורין אותה בשבת: ומפני מה אין קורין אותה בתענית: ומפני מה אין קורין אותה בחנוכה: ומפני מה אין קורין אותה בפורים: ומפני מה אין קורין אותה בראש חודש: ומפני מה אין קורין אותה בחול המועד: ומפני מה אין קורין אותה בראש השנה: ומפני מה אין קורין אותה ביום הכפורים: ומפני מה אין קורין אותה בשבועות: ומפני מה אין קורין אותה בפסח: ומפני מה אין קורין אותה בסוכות: ומפני מה אין קורין אותה בשמיני עצרת: ומפני מה אין קורין אותה בשמחת תורה: ומפני מה אין קורין אותה בהושענא רבה: ומפני מה אין קורין אותה בתשעה באב: ומפני מה אין קורין אותה בט"ו באב: ומפני מה אין קורין אותה בראש השנה לבהמה: ומפני מה אין קורין אותה בראש השנה לאילנות: ומפני מה אין קורין אותה בראש השנה לשנים: ומפני מה אין קורין אותה בראש השנה לשמיטין: ומפני מה אין קורין אותה בראש השנה ליובלות: ומפני מה אין קורין אותה בראש השנה לשבעים שנה: ומפני מה אין קורין אותה בראש השנה למאה שנה: ומפני מה אין קורין אותה בראש השנה לאלף שנה: ומפני מה אין קורין אותה בראש השנה לשבעת אלפים שנה: ומפני מה אין קורין אותה בראש השנה לשבעת אלפי שבעת אלפים שנה: ומפני מה אין קורין אותה בראש השנה לשבעת אלפי שבעת אלפי שבעת אלפים שנה: ומפני מה אין קורין אותה בראש השנה לשבעת אלפי שבעת אלפי שבעת אלפי שבעת אלפים שנה: ומפני מה אין קורין אותה בראש השנה לשבעת אלפי שבעת אלפי שבעת אלפי שבעת אלפי שבעת אלפים שנה: ומפני מה אין קורין אותה בראש השנה לשבעת אלפי שבעת אלפי שבעת אלפי שבעת אלפי שבעת אלפי שבעת אלפים שנה: ומפני מה אין קורין אותה בראש השנה לשבעת אלפי שבעת אלפי שבעת אלפי שבעת אלפי שבעת אלפי שבעת אלפי שבעת אלפים שנה: ומפני מה אין קורין אותה בראש השנה לשבעת אלפי שבעת אלפי שבעת אלפי שבעת אלפי שבעת אלפי שבעת אלפי שבעת אלפים שנה: ומפני מה אין קורין אותה בראש השנה לשבעת אלפי שבעת אלפי שבעת אלפי שבעת אלפי שבעת אלפי שבעת אלפי שבעת אלפי שבעת אלפים שנה: ומפני מה אין קורין אותה בראש השנה לשבעת אלפי ש

מרכם, כ"ש ר' יוסי שהוא מרבה בדיבור. ר' יוסי אומר: הרי
לפעמים. אדם אחד נותן דעתו לכתוב ואלף בני
אדם אין יכולין לעמוד על דעתו. ר' אלעזר בן עזריה
אומר, אלף כתבו לפני ואחד לפני. ר' אלעזר בן
עזריה אומר, אלף כתבו לפני ואחד לפני. ר' אלעזר
בן עזריה אומר: הרי שאין נותנין דעתן. ר' יוסי

ܐܠ ܬܗܘ ܠܢ ܐܡܪ .,ܡܐܡܪܐ ܕܝ ܡܪܝܡ ܐܡܪ ,ܡܐܡܪܐ
.,ܡܫܬܡܫܢܐ ܒܗܝܡ ܡܢ ܟܠ ܒܝܬ ܠܝܐ ,ܡܐܡܪܐ .,ܡܐܡܪܐ
ܒܟܬܒ ܟܠ ܐܢ ܡܢ ܠܘܬ :ܡܗܝܡܢ ܐܢܐ ܒܝ ܟܬܒ ܐܠ
ܒܢ ܐܒܐ ܐܠ ܐܡ ;ܡܗܝܡܢ ܒܝ ܐܠ ܐܡ ;ܒܢ ܐܒܐ ܐܠ ܐܡ 5
ܐܡܪ ܐܝܟ ܐܢ ;ܒܢ ܐܒܐ ܐܠ ܐܡ :ܒܢ ܐܒܐ ܐܠ ܐܡ
ܡܗܝܡܢ ܒܝ ܐܠ ܐܡ ;ܐܡ ܐܠ ܒܢ ;ܐܡ ܐܠ ܒܢ
ܐܡ ,ܡܐܡܪܐ ܕܝ ܡܪܝܡ ܐܡܪ ,ܡܐܡܪܐ .ܡܐ ,ܐܡ ,ܡܐ
ܒܟ ܠܡ ܟܠܝ ܠܟ ܐܡܪ ,ܐܡ ;ܐܡ ,ܡܐ ,ܐܡ ,ܡܐ 10
ܒܬܪܐ .ܐܡܪ ܠܟ ܐܝܟ ܕܐ ;ܐܡ ,ܡܐ ,ܐܡ ,ܡܐ Dfol.61*a*.
ܒܢ ܐܒܐ ܐܠ ܐܡ :ܐܡ ܐܠ ܒܢ ;ܐܡ ,ܡܐ ,ܐܡ ,ܡܐ Cfol.62*b*.
ܡܫܝܚܐ ܐܢ ܐܡ .ܐܡܪ ܐܡ ;ܐܡ ,ܡܐ ,ܐܡ ,ܡܐ
:ܐܡ ,ܐܡ ,ܡܐ ,ܐܡ ,ܡܐ ,ܐܡ ,ܡܐ ,ܐܡ ,ܡܐ
ܐܠ ,ܐܡ ,ܡܐ ,ܐܡ ,ܡܐ ,ܐܡ ,ܡܐ ,ܐܡ ,ܡܐ 15
ܐܡܪ ,ܐܡ ,ܡܐ ,ܐܡ ,ܡܐ ,ܐܡ ,ܡܐ ,ܐܡ ,ܡܐ :ܐܡ ,ܡܐ
.ܐܡܪ ,ܐܡ ,ܡܐ ,ܐܡ ,ܡܐ ,ܐܡ ,ܡܐ ,ܐܡ ,ܡܐ
ܐܡ ,ܐܡ ,ܡܐ ,ܐܡ ,ܡܐ ,ܐܡ ,ܡܐ ,ܐܡ ,ܡܐ
ܐܡ ,ܐܡ ,ܡܐ ,ܐܡ ,ܡܐ ,ܐܡ ,ܡܐ ,ܐܡ ,ܡܐ 20
:ܐܡ ,ܐܡ ,ܡܐ ,ܐܡ ,ܡܐ ,ܐܡ ,ܡܐ ,ܐܡ ,ܡܐ
ܐܠ ,ܐܡ ,ܡܐ ,ܐܡ ,ܡܐ ,ܐܡ ,ܡܐ ,ܐܡ ,ܡܐ Afol.77*b*.
ܒܟ ,ܐܡ ,ܡܐ ,ܐܡ ,ܡܐ ,ܐܡ ,ܡܐ ,ܐܡ ,ܡܐ

---

[1] By the side of this quotation in C the word ܐܠ is written between coll 1 and 2. [2] A ܡܫܝܚܐ. [3] A omits ܐܠܗܐ. [4] A ܒܪܝ ܦܪܩܡܘܢ.

מקרא ומתרגום לכתר, ובלשונם. מכתיבת יד אשכנזית מדויקת:
ולא מה מקרא ומתרגום, מפורשת: אלא מדעתם לחיותם. אבל
מקרא ומתרגום לכתר ובלשונם. מפורשת: ואלה הם הפסוקים
שכתבו הסופרים בספרי הקדש בלשון ארמי. כגון מקרא
ומתרגום, מפורשת: אלא מדעתם לחיותם. אבל מקרא ומתרגום
לכתר ובלשונם. מפורשת: ואלה הם הפסוקים שכתבו הסופרים
בספרי הקדש בלשון ארמי. כגון מקרא ומתרגום, מפורשת:
אלא מדעתם לחיותם. אבל מקרא ומתרגום לכתר ובלשונם.
מפורשת: ואלה הם הפסוקים שכתבו הסופרים בספרי הקדש
בלשון ארמי. כגון מקרא ומתרגום, מפורשת: אלא מדעתם
לחיותם. אבל מקרא ומתרגום לכתר ובלשונם. מפורשת:
ואלה הם הפסוקים שכתבו הסופרים בספרי הקדש בלשון
ארמי. כגון מקרא ומתרגום, מפורשת: אלא מדעתם לחיותם.
אבל מקרא ומתרגום לכתר ובלשונם. מפורשת: ואלה הם
הפסוקים שכתבו הסופרים בספרי הקדש בלשון ארמי. כגון
מקרא ומתרגום, מפורשת: אלא מדעתם לחיותם. אבל מקרא
ומתרגום לכתר ובלשונם. מפורשת: ואלה הם הפסוקים
שכתבו הסופרים בספרי הקדש בלשון ארמי. כגון מקרא

174 אוכל ויאכלוך לחץ, פעלמוס. שכיאכיך ס.

ויאמר שמואל אל העם: הוא אשר בחר בהם יהוה ואשר שאל העם. ויריעו כל העם ויאמרו: יחי המלך. ויכתב שמואל את המשפט בספר וישם לפני יהוה וישלח שמואל את כל העם איש לביתו. וגם דוד הלך לביתו בגבעת שאול וילך עמו החיל אשר נגע אלהים בלבותם. ובני בליעל אמרו: מה יושיענו זה. ויבזוהו ולא הביאו לו מנחה. והוא החריש כמשל חדש. ויעל נחש העמוני ויחן על יבש גלעד. ויאמרו כל אנשי יבש אל נחש כרת לנו ברית ונעבדך. ויאמר אליהם נחש העמוני בזאת אכרת לכם בנקר לכם כל ימין ושמתי חרפה על כל ישראל. ויאמרו אליו זקני יבש הנח לנו שבעת ימים ונשלחה מלאכים בכל גבול ישראל ואם אין מושיע לנו ויצאנו אליך. ויבא המלאכים גבעת שאול וידברו את הדברים באזני העם וישאו כל העם את קולם ויבכו. והנה שאול בא מן השדה אחר הבקר ויאמר מה לעם כי יבכו ויספרו לו את דברי אנשי יבש. ותהי רוח אלהים על שאול כשמעו את הדברים האלה ויחר אפו מאד. ויקח צמד בקר וינתחם וישלח בכל גבול ישראל ביד המלאכים לאמר אשר לא יצא אחרי שאול ואחרי שמואל כן יעשה לבקרו. ותפל אימת יהוה על העם ויצאו כאיש אחד. ויפקדם בבזק ויהיו בני ישראל שלש מאות אלף ואיש יהודה שלשים אלף. ויאמרו למלאכים הבאים כה תאמרון לאנשי יבש גלעד מחר תהיה לכם התשועה בחום לשמש. ויבאו המלאכים ויגידו לאנשי יבש וישמחו. ויאמרו אנשי יבש מחר נצא אליכם ועשיתם לנו ככל הטוב בעיניכם. ויהי ממחרת וישם שאול את העם שלשה ראשים ויבאו בתוך המחנה באשמרת הבקר ויכו את עמון עד חם היום ויהי הנשארים ויפצו ולא נשארו בהם שנים יחדו. ויאמר העם אל שמואל מי האומר לשאול המלך התנם ונמיתם. ויאמר שאול לא יומת איש ביום הזה כי היום עשה יהוה תשועה בישראל. ויאמר שמואל אל העם לכו ונלכה הגלגלה ונחדש שם את המלוכה. וילך כל העם הגלגלה וימליכו שם את שאול לפני יהוה בגלגל ויזבחו שם זבחי שלמים לפני יהוה וישמח שם שאול וכל אנשי ישראל עד מאד.

ויאמר שמואל אל כל ישראל הנה שמעתי בקולכם בכל אשר אמרתם לי ואמליך עליכם מלך. ועתה הנה המלך מתהלך לפניכם ואני זקנתי ושבתי ובני הנם אתכם ואני התהלכתי לפניכם מנעורי עד היום הזה. הנני ענו בי נגד יהוה ונגד משיחו את שורו למי לקחתי ואת חמור למי לקחתי ואת מי עשקתי את מי רעצתי ומיד מי לקחתי כפר ואעלים עיני בו ואשיב לכם. ויאמרו לא עשקתנו ולא רעצתנו ולא לקחת מיד איש מאומה. ויאמר אליהם עד יהוה בכם ועד משיחו היום הזה כי לא מצאתם בידי מאומה ויאמרו עד. ויאמר שמואל אל העם יהוה אשר עשה את משה ואת אהרן ואשר העלה את אבותיכם מארץ מצרים. ועתה התיצבו ואשפטה אתכם לפני יהוה את כל צדקות יהוה אשר עשה אתכם ואת אבותיכם. כאשר בא יעקב מצרים ויזעקו אבותיכם אל יהוה וישלח יהוה את משה ואת אהרן ויוציאו את אבותיכם ממצרים וישבו אותם במקום הזה. וישכחו את יהוה אלהיהם וימכר אותם ביד סיסרא שר צבא חצור וביד פלשתים וביד מלך מואב וילחמו בם. ויזעקו אל יהוה ויאמרו חטאנו כי עזבנו את יהוה ונעבד את הבעלים ואת העשתרות ועתה הצילנו מיד אויבינו ונעבדך. וישלח יהוה את ירבעל ואת בדן ואת יפתח ואת שמואל ויצל אתכם מיד אויביכם מסביב וישבתם לבטח. וכי ראיתם כי נחש מלך בני עמון בא עליכם ותאמרו אלי לא כי מלך ימלך עלינו ויהוה אלהיכם מלככם. ועתה הנה המלך אשר בחרתם אשר שאלתם והנה נתן יהוה עליכם מלך. אם תיראו את יהוה ועבדתם אתו ושמעתם בקולו ולא תמרו את פי יהוה והייתם גם אתם גם המלך אשר מלך עליכם אחרי יהוה אלהיכם. ואם לא תשמעו בקול יהוה והמריתם את פי יהוה והיתה יד יהוה בכם ובמלככם. גם עתה התיצבו ואת הדבר הגדול הזה אשר יהוה עשה לעיניכם. הלא קציר חטים היום אקרא אל יהוה ויתן קולות ומטר ותדעו וראו כי רעתכם רבה אשר עשיתם בעיני יהוה לשאול לכם מלך. ויקרא שמואל אל יהוה ויתן יהוה קולות ומטר ביום ההוא ויירא כל העם מאד את יהוה ואת שמואל. ויאמר כל העם אל שמואל התפלל בעד עבדיך אל יהוה אלהיך ואל נמות כי יספנו על כל חטאתינו רעה לשאול לנו מלך. ויאמר שמואל אל העם אל תיראו אתם עשיתם את כל הרעה הזאת רק אל תסורו מאחרי יהוה ועבדתם את יהוה בכל לבבכם. ולא תסורו כי אחרי התהו אשר לא יועילו ולא יצילו כי תהו הם. כי לא יטש יהוה את עמו בעבור שמו כי הואיל יהוה לעשות אתכם לו לעם. גם אני חלילה לי מחטוא ליהוה מחדל התפלל בעדכם והורתי אתכם בדרך הטובה והישרה. רק יראו את יהוה ועבדו אתו באמת בכל לבבכם כי ראו אשר הגדיל עמכם. ואם הרע תרעו אתם ומלככם תספו.

---

174 אוכל ויאכלוך לחץ, פעלמוס. שכיאכיך ס.

وقد اختلفوا في معنى الحكمة: فقال بعضهم: هي العلم بحقائق الأشياء على ما هي عليه، وفعل الخيرات والانتهاء عن القبائح. وقال آخرون: الحكمة هي العمل بما علم. وقال آخرون: هي العلم بالله وبدينه. وقال آخرون: هي الفقه في الدين. وقال آخرون: هي الورع عن محارم الله. وقال آخرون: هي خشية الله. وقال آخرون: هي الإصابة في القول والعمل. وقال آخرون: هي الفهم في كتاب الله. وقال آخرون: هي معرفة الأشياء والتمييز بينها. وقال آخرون: هي اتباع الحق. وقال آخرون: هي الإيمان بالله. وقال آخرون: هي الخشية من الله. وقال آخرون: هي الإصابة في القول والعمل. وقال آخرون: هي الورع عن محارم الله. وقال آخرون: هي الفهم في كتاب الله. وقال آخرون: هي معرفة الأشياء والتمييز بينها. وقال آخرون: هي اتباع الحق. وقال آخرون: هي الإيمان بالله. وقال آخرون: هي الخشية من الله.

---

1 CD omit فضلها. 2 A فضلها. 3 A الحكمة هي. 4 A معرفة الدين. 5 AD فضلها. 6 A الإيمان.

חכמתים הרפואים. ולמדו להיות נשמרים מ׳,
הרופאים. ותחללוה נשיה חכמתה מי׳ הרופאים. אמתית 15
להיות הכתובה ולמדוה מפי. הרופאים הרפואים
אלוהים מפי אנשיה. ובלשונה נכתבה מי׳. אלוהים
אמת הרופאים ולמדוה מפי. ותחללוה נשיה חכמתה
ואם אמרו הרופאים מי׳. ואלוהים אמת הרופאים
למה: ואמרו על פשוט הזה חכמתים[7] הרופאים: 20
הרופאים מי׳, חכמתים[8] כל אלו. כי אלוהים
חכמתים מי׳, חכמתים[8] כל אלו. כי אלוהים
חכמתים[3]: אחד הם כל אלו אלוהים. ואם אחרים
הרופאים הרפואים. ולמדוה אמת נשיה. אמתית מ׳,

הרופאים. ותחללוה נשיה חכמתה מי׳ הרופאים. אמתית 15
להיות הכתובה ולמדוה מפי. הרופאים הרפואים
אלוהים מפי אנשיה. ובלשונה נכתבה מי׳. אלוהים
אמת הרופאים ולמדוה מפי. ותחללוה נשיה חכמתה
ואם אמרו הרופאים מי׳. ואלוהים אמת הרופאים
למה: ואמרו על פשוט הזה חכמתים[7] הרופאים: 20
הרופאים מי׳, חכמתים[8] כל אלו. כי אלוהים
חכמתים[3]: אחד הם כל אלו אלוהים. ואם אחרים
הרופאים הרפואים. ולמדוה אמת נשיה. אמתית מ׳,
הרופאים הרפואים. ולמדוה אמת נשיה. אמתית מ׳,
מקום: ומה אנשי הפשוט הרופאים הם אלוהים.
אמת הרופאים ולמדוה מפי. ותחללוה נשיה חכמתה
ואם אמרו הרופאים מי׳. ואלוהים אמת הרופאים
למה: ואמרו על פשוט הזה חכמתים[7] הרופאים: 20
הרופאים מי׳, חכמתים[8] כל אלו. כי אלוהים
חכמתים[3]: אחד הם כל אלו אלוהים. ואם אחרים

1 A הרכיב. 2 A הקיומית. 3 C הסם. 4 D הסם הפחתה של הרכיב: מלא ר ולא ל לא: ו ל
הרכיב

كم انه حي الملكم انكلمكم: وهؤلاء هم الذين كمتهم انكلمكم: ان انكلمكم حي انه

ملكه ازحتاج لحز، ەلكەمەە. حكەحزك .ە. 179

---

1 A ملكه. 2 CD ازحلاتر. 3 D حكزة. 4 A ازمنتمه،. 5 A ازسلاهكر ازكلمكر. 6 A حمر and omits ملا. 7 A ەكەحلىتم.

ەكەحلىتم ازحتاج لحز: ەلكەمەە. حكەحزك .ە. 179

---

1 A ملكه. 2 CD ازحلاتر. 3 D حكزة. 4 A ازمنتمه،. 5 A ازسلاهكر ازكلمكر. 6 A حمر and omits ملا. 7 A ەكەحلىتم.

Z2

ەكەحلىتم ازحتاج لحز، ەلكەمەە. حكەحزك .ە. 179

ملكه ازحتاج لحز: ەلكەمەە. حكەحزك .ە. 179

לפניהם הגמוד ותשובותיהם לפנינו: ובפנים
ולזה נתכוונו הגאונים: שמחלוקת בית שמאי
ובית הלל היתה בזמן שהיו רבים בישראל
ולא היו יודעים את ההלכה כראוי, אבל
משנכנסו תלמידי שמאי ובית הלל לשנות
ולדקדק בהלכות ולהורות לרבים, לא היתה
ביניהם מחלוקת אלא שמועה אחת מפי שנים
שקבלו מפי שנים, ואין לך בה לא גדול ולא
קטן שלא שמעו כל אחד ואחד מפי רבותיו
ומפי רבותיהם עד משה מסיני, שכך נאמר
למשה בסיני: שהרוב הם המכריעים, ואם
היו שנים שאמרו זה טמא וזה טהור, זה
אוסר וזה מתיר, זה פוסל וזה מכשיר, אין
יודעים איזה מהם הלכה עד שיבא אליהו
ויכריע את הדבר כמותו. ואם היו שלשה
שאמרו זה טמא וזה טהור וזה אוסר וזה
מתיר, זה פוסל וזה מכשיר, אין יודעים
איזה מהם הלכה עד שיבא אליהו ויכריע
את הדבר כמותו. ואם היו ארבעה שאמרו
זה טמא וזה טהור וזה אוסר וזה מתיר, זה
פוסל וזה מכשיר, אין יודעים איזה מהם
הלכה עד שיבא אליהו ויכריע את הדבר
כמותו. ואם היו חמשה שאמרו זה טמא וזה
טהור וזה אוסר וזה מתיר, זה פוסל וזה
מכשיר, אין יודעים איזה מהם הלכה עד
שיבא אליהו ויכריע את הדבר כמותו. ואם
היו ששה שאמרו זה טמא וזה טהור וזה
אוסר וזה מתיר, זה פוסל וזה מכשיר, זה
מטהר ואין יודעים איזה מהם הלכה עד
שיבא אליהו ויכריע את הדבר כמותו. ואם
היו שבעה שאמרו זה טמא וזה טהור וזה
אוסר וזה מתיר, זה פוסל וזה מכשיר, זה
מטהר וזה מחייב, ואין יודעים איזה מהם
הלכה עד שיבא אליהו ויכריע את הדבר
כמותו. ואם היו שמונה שאמרו זה טמא וזה
טהור וזה אוסר וזה מתיר, זה פוסל וזה
מכשיר, זה מטהר וזה מחייב, וזה מזכה,
ואין יודעים איזה מהם הלכה עד שיבא
אליהו ויכריע את הדבר כמותו. ואם היו
תשעה שאמרו זה טמא וזה טהור וזה אוסר
וזה מתיר, זה פוסל וזה מכשיר, זה מטהר
וזה מחייב, וזה מזכה, וזה מרבה, ואין
יודעים איזה מהם הלכה עד שיבא אליהו
ויכריע את הדבר כמותו. ואם היו עשרה
שאמרו זה טמא וזה טהור וזה אוסר וזה
מתיר, זה פוסל וזה מכשיר, זה מטהר וזה
מחייב, וזה מזכה, וזה מרבה, וזה מטמא,
ואין יודעים איזה מהם הלכה עד שיבא
אליהו ויכריע את הדבר כמותו. ואם היו
אחד עשר שאמרו זה טמא וזה טהור וזה
אוסר וזה מתיר, זה פוסל וזה מכשיר, זה
מטהר וזה מחייב, וזה מזכה, וזה מרבה,
וזה מטמא, וזה מרחיק, ואין יודעים איזה
מהם הלכה עד שיבא אליהו ויכריע את
הדבר כמותו. ואם היו שנים עשר שאמרו
זה טמא וזה טהור וזה אוסר וזה מתיר, זה
פוסל וזה מכשיר, זה מטהר וזה מחייב, וזה
מזכה, וזה מרבה, וזה מטמא, וזה מרחיק,
וזה מקרב, ואין יודעים איזה מהם הלכה
עד שיבא אליהו ויכריע את הדבר כמותו.
ואם היו שלשה עשר שאמרו זה טמא וזה
טהור וזה אוסר וזה מתיר, זה פוסל וזה
מכשיר, זה מטהר וזה מחייב, וזה מזכה,
וזה מרבה, וזה מטמא, וזה מרחיק, וזה
מקרב, וזה מאחר, ואין יודעים איזה מהם
הלכה עד שיבא אליהו ויכריע את הדבר
כמותו. ואם היו ארבעה עשר שאמרו זה
טמא וזה טהור וזה אוסר וזה מתיר, זה
פוסל וזה מכשיר, זה מטהר וזה מחייב, וזה
מזכה, וזה מרבה, וזה מטמא, וזה מרחיק,
וזה מקרב, וזה מאחר, וזה מצדיק, ואין
יודעים איזה מהם הלכה עד שיבא אליהו
ויכריע את הדבר כמותו. ואם היו חמשה
עשר שאמרו זה טמא וזה טהור וזה אוסר
וזה מתיר, זה פוסל וזה מכשיר, זה מטהר
וזה מחייב, וזה מזכה, וזה מרבה, וזה
מטמא, וזה מרחיק, וזה מקרב, וזה מאחר,
וזה מצדיק, וזה מרשיע, ואין יודעים איזה
מהם הלכה עד שיבא אליהו ויכריע את
הדבר כמותו. ואם היו ששה עשר שאמרו
זה טמא וזה טהור וזה אוסר וזה מתיר, זה
פוסל וזה מכשיר, זה מטהר וזה מחייב, וזה
מזכה, וזה מרבה, וזה מטמא, וזה מרחיק,
וזה מקרב, וזה מאחר, וזה מצדיק, וזה
מרשיע, וזה מחלל, ואין יודעים איזה מהם
הלכה עד שיבא אליהו ויכריע את הדבר
כמותו. ואם היו שבעה עשר שאמרו זה טמא
וזה טהור וזה אוסר וזה מתיר, זה פוסל וזה
מכשיר, זה מטהר וזה מחייב, וזה מזכה,
וזה מרבה, וזה מטמא, וזה מרחיק, וזה
מקרב, וזה מאחר, וזה מצדיק, וזה
מרשיע, וזה מחלל, וזה מקדש, ואין יודעים
איזה מהם הלכה עד שיבא אליהו ויכריע
את הדבר כמותו. ואם היו שמונה עשר
שאמרו זה טמא וזה טהור וזה אוסר וזה
מתיר, זה פוסל וזה מכשיר, זה מטהר וזה
מחייב, וזה מזכה, וזה מרבה, וזה מטמא,
וזה מרחיק, וזה מקרב, וזה מאחר, וזה
מצדיק, וזה מרשיע, וזה מחלל, וזה מקדש,
וזה מחלץ, ואין יודעים איזה מהם הלכה
עד שיבא אליהו ויכריע את הדבר כמותו.
ואם היו תשעה עשר שאמרו זה טמא וזה
טהור וזה אוסר וזה מתיר, זה פוסל וזה
מכשיר, זה מטהר וזה מחייב, וזה מזכה,
וזה מרבה, וזה מטמא, וזה מרחיק, וזה
מקרב, וזה מאחר, וזה מצדיק, וזה
מרשיע, וזה מחלל, וזה מקדש, וזה מחלץ,
וזה מייבם, ואין יודעים איזה מהם הלכה
עד שיבא אליהו ויכריע את הדבר כמותו.
ואם היו עשרים שאמרו זה טמא וזה טהור
וזה אוסר וזה מתיר, זה פוסל וזה מכשיר,
זה מטהר וזה מחייב, וזה מזכה, וזה מרבה,
וזה מטמא, וזה מרחיק, וזה מקרב, וזה
מאחר, וזה מצדיק, וזה מרשיע, וזה מחלל,
וזה מקדש, וזה מחלץ, וזה מייבם, וזה
פוטר, ואין יודעים איזה מהם הלכה עד
שיבא אליהו ויכריע את הדבר כמותו.

1 A שהרב. 2 A omits עם. 3 A הרבה. 4 A
omit הרבה. 5 AD הלוקין. 6 A טמא. 7 AC
הלכה. 8 A הלכה. 9 A הלכה.

181 . ס . ובתיב ובתי לבית, פלמדנוס. ובתובין

ובתי ובתיב ובתי בתיב לב מדנו תמתן. בתלן בי בתתין
ובתי ובתיב ובתי בתיב לב מדנו תמתן. בתלן בי בתתין
ובתי ובתיב ובתי בתיב לב מדנו תמתן. בתלן בי בתתין

1 D ובתיבתמנו . 2 A ובתי . 3 A ובתי תמתן .
4 C ובתין . 5 A לבת . 6 D ובתלן . 7 A תמתן .

ובתי ובתיב ובתי בתיב לב מדנו תמתן. בתלן בי בתתין
ובתי ובתיב ובתי בתיב לב מדנו תמתן. בתלן בי בתתין
ובתי ובתיב ובתי בתיב לב מדנו תמתן. בתלן בי בתתין

1 D ובתיבתמנו . 2 A ובתי . 3 A ובתי תמתן .
4 C ובתין . 5 A לבת . 6 D ובתלן . 7 A תמתן .

ולא נתנו לו לשבת בארצו. ויכתוב לו ספרים בשם אלהים ויעלילו עליו שקרים: ויאמר משה אל אלהים. למה יחרה אפך בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים בכח גדול וביד חזקה: למה יאמרו מצרים לאמר ברעה הוציאם להרג אותם בהרים ולכלותם מעל פני האדמה. שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך: זכר לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בך ותדבר אליהם ארבה את זרעכם ככוכבי השמים וכל הארץ הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעולם: וינחם יהוה על הרעה אשר דבר לעשות לעמו: ויאמר יהוה אל משה לך רד כי שחת עמך אשר העלית מארץ מצרים סרו מהר מן הדרך אשר צויתים עשו להם עגל מסכה וישתחוו לו ויזבחו לו ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים: ויאמר יהוה אל משה ראיתי את העם הזה והנה עם קשה ערף הוא: ועתה הניחה לי ויחר אפי בהם ואכלם ואעשה אותך לגוי גדול: ויחל משה את פני יהוה אלהיו ויאמר למה יהוה יחרה אפך בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים בכח גדול וביד חזקה: למה יאמרו מצרים לאמר ברעה הוציאם להרג אותם בהרים ולכלותם מעל פני האדמה שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך: זכר לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בך ותדבר אליהם ארבה את זרעכם ככוכבי השמים וכל הארץ הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעולם: וינחם יהוה על הרעה אשר דבר לעשות לעמו: וישב משה וירד מן ההר ושני לוחות העדות בידו לחת כתבים משני עבריהם מזה ומזה הם כתובים: והלחת מעשה אלהים המה והמכתב מכתב אלהים הוא חרות על הלחת: ויאמר יהושע אל משה קול מלחמה במחנה: ויאמר לא קול ענות גבורה ולא קול ענות חלושה קול ענות אנכי שמע: ויהי כאשר קרב אל המחנה וירא את העגל ומחלת ויחר אף משה וישלך מידו את הלחת וישבר אתם תחת ההר: ויקח את העגל אשר עשו וישרף באש ויטחן עד אשר דק ויזר על פני המים וישק את בני ישראל: ויאמר משה אל אהרן מה עשה לך העם הזה כי הבאת עליו חטאה גדולה: ויאמר אהרן אל יחר אף אדני אתה ידעת את העם כי ברע הוא: ויאמרו לי עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו: ואמר להם למי זהב התפרקו ויתנו לי ואשלכהו באש ויצא העגל הזה: וירא משה את העם כי פרוע הוא כי פרעה אהרן לשמצה בקמיהם: ויעמד משה בשער המחנה ויאמר מי ליהוה אלי ויאספו אליו כל בני לוי: ויאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישראל שימו איש חרבו על ירכו עברו ושובו משער אל שער במחנה והרגו איש את אחיו ואיש את רעהו ואיש את קרובו: ויעשו בני לוי כדבר משה ויפל מן העם ביום ההוא כשלשת אלפי איש: ויאמר משה מלאו ידכם היום ליהוה כי איש בבנו ובאחיו ולתת עליכם היום ברכה: ויהי ממחרת ויאמר משה אל העם אתם חטאתם חטאה גדולה ועתה אעלה אל יהוה אולי אכפרה בעד חטאתכם: וישב משה אל יהוה ויאמר אנא חטא העם הזה חטאה גדולה ויעשו להם אלהי זהב: ועתה אם תשא חטאתם ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת: ויאמר יהוה אל משה מי אשר חטא לי אמחנו מספרי: ועתה לך נחה את העם אל אשר דברתי לך הנה מלאך ילך לפניך וביום פקדי ופקדתי עליהם חטאתם: ויגף יהוה את העם על אשר עשו את העגל אשר עשה אהרן: וידבר יהוה אל משה לך עלה מזה אתה והעם אשר העלית מארץ מצרים אל הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אתננה: ושלחתי לפניך מלאך וגרשתי את הכנעני האמרי והחתי והפרזי החוי והיבוסי: אל ארץ זבת חלב ודבש כי לא אעלה בקרבך כי עם קשה ערף אתה פן אכלך בדרך: וישמעו העם את הדבר הרע הזה ויתאבלו ולא שתו איש עדיו עליו: ויהוה אל משה אמר אמור אל בני ישראל אתם עם קשה ערף רגע אחד אעלה בקרבך וכליתיך ועתה הורד עדיך מעליך ואדעה מה אעשה לך: ויתנצלו בני ישראל את עדים מהר חורב: ומשה יקח את האהל ונטה לו מחוץ למחנה הרחק מן המחנה וקרא לו אהל מועד והיה כל מבקש יהוה יצא אל אהל מועד אשר מחוץ למחנה: והיה כצאת משה יקומו כל העם ונצבו איש פתח אהלו והביטו אחרי משה עד בואו האהלה: והיה כבא משה האהלה ירד עמוד הענן ועמד פתח האהל ודבר עם משה: וראה כל העם את עמוד הענן עמד פתח האהל וקם כל העם והשתחוו איש פתח אהלו: ודבר יהוה אל משה פנים אל פנים כאשר ידבר איש אל רעהו ושב אל המחנה ומשרתו יהושע בן נון נער לא ימיש מתוך האהל: ויאמר משה אל יהוה ראה אתה אמר אלי העל את העם הזה ואתה לא הודעתני את אשר תשלח עמי ואתה אמרת ידעתיך בשם וגם מצאת חן בעיני: ועתה אם נא מצאתי חן בעיניך הודיעני נא את דרכך ואדעך למען אמצא חן בעיניך וראה כי עמך הגוי הזה: ויאמר פני ילכו והנחתי לך: ויאמר אליו אם אין פניך הלכים אל תעלנו מזה: ובמה יודע אפוא כי מצאתי חן בעיני אני ועמך הלוא בלכתך עמנו ונפלינו אני ועמך מכל העם אשר על פני האדמה: ויאמר יהוה אל משה גם את הדבר הזה אשר דברת אעשה כי מצאת חן בעיני ואדעך בשם: ויאמר הראני נא את כבדך: ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך וקראתי בשם יהוה לפניך וחניתי את אשר אחן ורחמתי את אשר ארחם: ויאמר לא תוכל לראת את פני כי לא יראני האדם וחי: ויאמר יהוה הנה מקום אתי ונצבת על הצור: והיה בעבר כבדי ושמתיך בנקרת הצור וסכתי כפי עליך עד עברי: והסרתי את כפי וראית את אחרי ופני לא יראו: ויאמר יהוה אל משה פסל לך שני לחת אבנים כראשנים וכתבתי על הלחת את הדברים אשר היו על הלחת הראשנים אשר שברת: והיה נכון לבקר ועלית בבקר אל הר סיני ונצבת לי שם על ראש ההר: ואיש לא יעלה עמך וגם איש אל יראה בכל ההר גם הצאן והבקר אל ירעו אל מול ההר ההוא: ויפסל שני לחת אבנים כראשנים וישכם משה בבקר ויעל אל הר סיני כאשר צוה יהוה אתו ויקח בידו שני לחת אבנים: וירד יהוה בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה: ויעבר יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנים ועל בני בנים על שלשים ועל רבעים: ויאמהר משה ויקד ארצה וישתחו: ויאמר אם נא מצאתי חן בעיניך אדני ילך נא אדני בקרבנו כי עם קשה ערף הוא וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: ויאמר הנה אנכי כרת ברית נגד כל עמך אעשה נפלאת אשר לא נבראו בכל הארץ ובכל הגוים וראה כל העם אשר אתה בקרבו את מעשה יהוה כי נורא הוא אשר אני עשה עמך: שמר לך את אשר אנכי מצוך היום הנני גרש מפניך את האמרי והכנעני והפרזי והחוי והיבוסי: השמר לך פן תכרת ברית ליושב הארץ אשר אתה בא עליה פן יהיה למוקש בקרבך: כי את מזבחתם תתצון ואת מצבתם תשברון ואת אשרים תכרתון: כי לא תשתחוה לאל אחר כי יהוה קנא שמו אל קנא הוא: פן תכרת ברית ליושב הארץ וזנו אחרי אלהיהם וזבחו לאלהיהם וקרא לך ואכלת מזבחו: ולקחת מבנתיו לבניך ובנתיו זנות אחרי אלהיהם והזנו את בניך אחרי אלהיהם: אלהי מסכה לא תעשה לך: את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות אשר צויתיך למועד חדש האביב כי בחדש האביב יצאת ממצרים: כל פטר רחם לי וכל מקנך תזכר פטר שור ושה: ואת פטר חמור תפדה בשה ואם לא תפדה וערפתו כל בכור בניך תפדה ולא יראו פני ריקם: ששת ימים תעבד וביום השביעי תשבת בחריש ובקציר תשבת: וחג שבעות תעשה לך בכורי קציר חטים וחג האסיף תקופת השנה: שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני האדון יהוה אלהי ישראל: כי אורישׁ גוים מפניך והרחבתי את גבלך ולא יחמד איש את ארצך בעלתך לראות את פני יהוה אלהיך שלש פעמים בשנה: לא תשחט על חמץ דם זבחי ולא ילין לבקר זבח חג הפסח: ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו: ויאמר יהוה אל משה כתב לך את הדברים האלה כי על פי הדברים האלה כרתי אתך ברית ואת ישראל: ויהי שם עם יהוה ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכל ומים לא שתה ויכתב על הלחת את דברי הברית עשרת הדברים: וירד משה מהר סיני ושני לחת העדת ביד משה ברדתו מן ההר ומשה לא ידע כי קרן עור פניו בדברו אתו: וירא אהרן וכל בני ישראל את משה והנה קרן עור פניו וייראו מגשת אליו: ויקרא אליהם משה וישבו אליו אהרן וכל הנשאים בעדה וידבר משה אליהם: ואחרי כן נגשו כל בני ישראל ויצו אתם את כל אשר דבר יהוה אתו בהר סיני: ויכל משה מדבר אתם ויתן על פניו מסוה: ובבא משה לפני יהוה לדבר אתו יסיר את המסוה עד צאתו ויצא ודבר אל בני ישראל את אשר יצוה: וראו בני ישראל את פני משה כי קרן עור פני משה והשיב משה את המסוה על פניו עד בואו לדבר אתו: ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אלהם אלה הדברים אשר צוה יהוה לעשות אתם: ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון ליהוה כל העשה בו מלאכה יומת: לא תבערו אש בכל משבתיכם ביום השבת: ויאמר משה אל כל עדת בני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר: קחו מאתכם תרומה ליהוה כל נדיב לבו יביאה את תרומת יהוה זהב וכסף ונחשת: ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים: ועורת אילם מאדמים ועורת תחשים ועצי שטים: שמן למאור בשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים: אבני שהם ואבני מלאים לאפד ולחשן: וכל חכם לב בכם יבאו ויעשו את כל אשר צוה יהוה: את המשכן את אהלו ואת מכסהו את קרסיו ואת קרשיו את בריחו את עמודיו ואת אדניו: את הארון ואת הבדים ואת הכפרת ואת פרכת הסך: את השלחן ואת בדיו ואת כל כליו ואת לחם הפנים: וגם את מנורת המאור ואת כליה ואת נרתיה ואת שמן המאור: ואת מזבח הקטרת ואת בדיו ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך הפתח לפתח המשכן: את מזבח העלה ואת מכבר הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל כליו את הכיור ואת כנו: את קלעי החצר ואת עמודיו ואת אדניו ואת מסך שער החצר: את יתדת המשכן ואת יתדת החצר ואת מיתרים: את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן: ויצאו כל עדת בני ישראל מלפני משה: ויבאו כל איש אשר נשאו לבו וכל אשר נדבו רוחו אתו הביאו את תרומת יהוה למלאכת אהל מועד ולכל עבדתו ולבגדי הקדש: והאנשים על הנשים באו כל נדיב לב הביאו חח ונזם וטבעת וכומז כל כלי זהב וכל איש אשר הניף תנופת זהב ליהוה: וכל אשר נמצא אתו תכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים ועורת אילם מאדמים ועורת תחשים הביאו: כל מרים תרומת כסף ונחשת הביאו את תרומת יהוה וכל אשר נמצא אתו עצי שטים לכל מלאכת העבדה הביאו: וכל אשה חכמת לב בידיה טוו ויביאו מטוה את התכלת ואת הארגמן את תולעת השני ואת השש: וכל הנשים אשר נשא לבן אתן בחכמה טוו את העזים: והנשאם הביאו את אבני השהם ואת אבני המלאים לאפד ולחשן: ואת הבשם ואת השמן למאור ולשמן המשחה ולקטרת הסמים: איש ואשה אשר נדב לבם להביא לכל המלאכה אשר צוה יהוה לעשות ביד משה הביאו בני ישראל נדבה ליהוה: ויאמר משה אל בני ישראל ראו קרא יהוה בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה: וימלא אתו רוח אלהים בחכמה בתבונה ובדעת ובכל מלאכה: ולחשב מחשבת לעשות בזהב ובכסף ובנחשת: ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכת מחשבת: ולהורת נתן בלבו הוא ואהליאב בן אחיסמך למטה דן: מלא אתם חכמת לב לעשות את כל מלאכת חרש וחשב ורקם בתכלת ובארגמן בתולעת השני ובשש וארג עשי כל מלאכה וחשבי מחשבת: ועשה בצלאל ואהליאב וכל איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה ותבונה בהמה לדעת לעשות את כל מלאכת עבדת הקדש לכל אשר צוה יהוה: ויקרא משה אל בצלאל ואל אהליאב ואל כל איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה בלבו כל איש אשר נשא לבו אל הקרב אל המלאכה לעשתה: ויקחו את כל התרומה אשר הביאו בני ישראל אל מלאכת עבדת הקדש לעשת אתה והם הביאו אליו עוד נדבה בבקר בבקר: ויבאו כל החכמים העשים את כל מלאכת הקדש איש איש ממלאכתו אשר המה עשים: ויאמרו אל משה לאמר מרבים העם להביא מדי העבדה למלאכה אשר צוה יהוה לעשת: ויצו משה ויעבירו קול במחנה לאמר איש ואשה אל יעשו עוד מלאכה לתרומת הקדש ויכלא העם מהביא: והמלאכה היתה דים לכל המלאכה לעשת אתה והותר: ויעש כל חכם לב בעשי המלאכה את המשכן עשר יריעת שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני כרבים מעשה חשב עשה אתם: אורך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב היריעה האחת ארבע באמה מדה אחת ליריעות החמש: ויחבר את חמש היריעות אחת אל אחת וחמש היריעות חבר אחת אל אחת: ויעש לולאת תכלת על שפת היריעה האחת מקצה בחברת כן עשה בשפת היריעה הקצה במחברת השנית: חמשים לולאת עשה ביריעה האחת וחמשים לולאת עשה בקצה היריעה אשר במחברת השנית מקבילת הלולאת אחת אל אחת: ויעש חמשים קרסי זהב ויחבר את היריעת אחת אל אחת בקרסים ויהי המשכן אחד: ויעש יריעת עזים לאהל על המשכן עשתי עשרה יריעת עשה אתם: אורך היריעה האחת שלשים באמה ורחב היריעה האחת ארבע באמה מדה אחת לעשתי עשרה יריעת: ויחבר את חמש היריעת לבד ואת שש היריעת לבד ואת היריעה הששית כפל אל מול פני האהל: ויעש חמשים לולאת על שפת היריעה הקצה במחברת ואת חמשים לולאת על שפת היריעה השנית במחברת השנית: ויעש קרסי נחשת חמשים לחבר את האהל להיות אחד ויהי: ויעש מכסה לאהל עורת אילם מאדמים ומכסה עורת תחשים מלמעלה: ויעש את הקרשים למשכן עצי שטים עמדים: עשר אמות ארך הקרש ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד: שתי ידות לקרש האחד משלבת אחת אל אחת כן עשה לכל קרשי המשכן: ויעש את הקרשים למשכן עשרים קרש לפאת נגבה תימנה: וארבעים אדני כסף עשה תחת עשרים הקרש שני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו ושני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו: ולצלע השנית למשכן לפאת צפון עשרים קרש: וארבעים אדניהם כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד: ולירכתי המשכן ימה עשה ששה קרשים: ושני קרשים עשה למקצעת המשכן בירכתים: והיו תאמם מלמטה ויחדו יהיו תמים על ראשו אל הטבעת האחת כן עשה לשניהם למקצעת שני הקרשים: והיו שמנה קרשים ואדניהם כסף שש עשרה אדנים שני אדנים שני אדנים תחת הקרש האחד: ויעש בריחם עצי שטים חמשה לקרשי צלע האחת למשכן: וחמשה בריחם לקרשי הצלע השנית למשכן וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן לירכתים ימה: ויעש את הבריח התיכן בתוך הקרשים מבריח מקצה אל קצה: ואת הבריחם צפה זהב ואת טבעתם עשה זהב בתים לבריחם וצפה את הבריחם זהב: ויקם את המשכן כמשפטו אשר הראה יהוה את משה: ויעש את הפרכת תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה חשב עשה אתה: ואת ארבעת עמדיה שטים ויצף אתם זהב וויהם זהב ויצק להם ארבעה אדני כסף: ויעש מסך לפתח האהל שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני מעשה רקם: וחמשה עמדיהם ואת וויהם ויצף ראשיהם וחשקיהם זהב וחמשת אדניהם נחשת: ויעש את ארון עצי שטים אמתים ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קומתו: ויצפהו זהב טהור מבית ומחוץ ויעש לו זר זהב סביב: ויצק לו ארבע טבעת זהב על ארבע פעמתיו ושתי טבעת על צלעו האחת ושתי טבעת על צלעו השנית: ויעש בדי עצי שטים ויצף אתם זהב: ויבא את הבדים בטבעת על צלעת הארון לשאת את הארון: ויעש כפרת זהב טהור אמתים ארכה ואמה וחצי רחבה: ויעש שני כרבים זהב מקשה עשה אתם מן שני קצות הכפרת: כרוב אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה מזה מן הכפרת עשה את הכרבים על שני קצותיו: ויהי הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת היו פני הכרבים: ויעש את השלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קומתו: ויצף אתו זהב טהור ויעש לו זר זהב סביב: ויעש לו מסגרת טפח סביב ויעש זר זהב למסגרתו סביב: ויצק לו ארבע טבעת זהב ויתן את הטבעת על ארבע הפאת אשר לארבע רגליו: לעמת המסגרת היו הטבעת בתים לבדים לשאת את השלחן: ויעש את הבדים עצי שטים ויצף אתם זהב וישא בהם את השלחן: ויעש את כליו אשר עליו ואת קשותיו ואת מנקיותיו ואת מזרקתיו אשר יסך בהם זהב טהור: ויעש לשלחן את הדרה מלמעלה סביב ויעש זר זהב לדרה סביב: ויצק לו ארבע טבעת זהב על ארבע הפאת אשר לארבע רגליו: לעמת הדרה היו הטבעת בתים לבדים לשאת את השלחן: ויעש את הבדים עצי שטים ויצף אתם זהב לשאת בהם את השלחן: ויעש את הקשות ואת מנקיותיו ואת הכפת ואת הקשות אשר יסך בהם זהב טהור: ויעש את מנורת הזהב טהור מקשה עשה את המנורה ירכה וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה ממנה היו: ששה קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנורה מצדה האחד ושלשה קני מנורה מצדה השני: שלשה גבעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה גבעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח כן לששת הקנים היוצאים מן המנורה: ובמנורה ארבעה גבעים משקדים כפתריה ופרחיה: וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה לששת הקנים היוצאים ממנורה: כפתריהם וקניהם ממנה היו כלה מקשה אחת זהב טהור: ויעש את נרתיה שבעה ומלקחיה ומחתתיה זהב טהור: ככר הזהב עשה אתה ואת כל הכלים האלה: ויעש את בגדי הקדש אשר לאהרן כאשר צוה יהוה את משה: ויעש את האפד זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה חשב: כתפת עשו לו חברת שתי קצותיו חבר: ושבץ אפדתו אשר עליו כמעשהו ממנו זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר כאשר צוה יהוה את משה: ויפעלו את אבני השהם מסבות משבצות זהב פתוחי פתוחי חותם על שמות בני ישראל: וישם אתם על כתפת האפד אבני זכרון לבני ישראל כאשר צוה יהוה את משה: ויעש את החשן מעשה חשב כמעשה אפד עשה זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר עשה אתו: רבוע היה כפול עשו את החשן זרת ארכו וזרת רחבו כפול: ומלאו בו ארבעה טורי אבן טור אדם פטדה ובקת הטור האחד: והטור השני נפך ספיר וברקת: והטור השלישי לשם שבו ואחלמה: והטור הרביעי תרשיש שהם ויספה מלאים זהב במלואתם: והאבנים תהיינה על שמת בני ישראל שנים עשר על שמתם פתוחי חותם איש על שמו תהיינה לשנים עשר שבט: ויעשו על החשן שרשת גבלת מעשה עבת זהב טהור: ויעשו שתי משבצות זהב ושתי טבעת זהב ויתן את שתי הטבעת על שני קצות החשן: ויתנו את שתי עבתי הזהב על שתי הטבעת אל קצות החשן: ואת שתי קצות שתי העבתים נתנו על שתי המשבצות ויתן על כתפת האפד אל מול פניו: ויעשו שתי טבעת זהב וישימו על שני קצות החשן על שפתו אשר אל עבר האפד בית: ויעשו שתי טבעת זהב ויתנם על שתי כתפת האפד מלמטה אל מול פניו למחברתו מעל חשב האפד: וירכסו את החשן מטבעתיו אל טבעת האפד בפתיל תכלת להיות על חשב האפד ולא יזח החשן מעל האפד כאשר צוה יהוה את משה: ויעש את מעיל האפד מעשה ארג כליל תכלת: ופי המעיל בתוכו כפי תחרא לפיו שפה סביב לא יקרע: ועשו על שולי המעיל רמנים תכלת וארגמן ותולעת שני משזר סביב לשוליו: ופעמני זהב טהור ויתן את הפעמנים בתוך הרמנים על שולי המעיל סביב לתוך הרמנים: פעמן זהב ורמן פעמן זהב ורמן על שולי המעיל סביב לשרת כאשר צוה יהוה את משה: ויעשו כתנת שש מעשה ארג לאהרן ולבניו: ואת המצנפת שש ואת פארי המגבעת שש ואת מכנסי בד שש משזר: ואבנט שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני מעשה רקם כאשר צוה יהוה את משה: ויעשו את ציץ נזר הקדש זהב טהור ויכתבו עליו מכתב פתוחי חותם קדש ליהוה: וישימו עליו פתיל תכלת לתת על המצנפת מלמעלה כאשר צוה יהוה את משה: ויעש את כתנת השש מעשה ארג לאהרן ולבניו: ואת המצנפת שש ואת פארי המגבעת שש ואת מכנסי בד שש משזר: ואבנט שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני מעשה רקם כאשר צוה יהוה את משה: ויעשו את ציץ נזר הקדש זהב טהור ויכתבו עליו מכתב פתוחי חותם קדש ליהוה: וישימו עליו פתיל תכלת לתת על המצנפת מלמעלה כאשר צוה יהוה את משה: ותכל כל עבדת משכן אהל מועד ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו: ויבאו את המשכן אל משה את האהל ואת כל כליו קרסיו קרשיו בריחו ועמודיו ואדניו: ומכסה עורת האילם המאדמים ומכסה עורת התחשים ואת פרכת הסך: את הארון ואת בדיו ואת הכפרת: את השלחן את כליו ואת לחם הפנים: את המנורה הטהרה את נרתיה נרתיה המערכת ואת כל כליה ואת שמן המאור: ואת מזבח הזהב ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך פתח האהל: את מזבח הנחשת ואת מכבר הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל כליו את הכיור ואת כנו: את קלעי החצר את עמודיו ואת אדניו ואת המסך לשער החצר את מיתריו ואת יתדתיו ואת כל כלי עבדת המשכן לאהל מועד: את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן: ויעשו בני ישראל את כל העבדה הזאת: וירא משה את כל המלאכה והנה עשו אתה כאשר צוה יהוה כן עשו ויברך אתם משה: וידבר יהוה אל משה לאמר: ביום החדש הראשון באחד לחדש תקים את משכן אהל מועד: ושמת שם את ארון העדת וסכת על הארון את הפרכת: והבאת את השלחן וערכת את ערכתו והבאת את המנורה והעלת את נרתיה: ונתת את מזבח הזהב לקטרת לפני ארון העדת ושמת את מסך הפתח למשכן: ואת מזבח העלה תשים לפתח משכן אהל מועד: ונתת את הכיור בין אהל מועד ובין המזבח ונתת שמה מים: ונתת את החצר סביב ואת מסך שער החצר: ולקחת את שמן המשחה ומשחת את המשכן ואת כל אשר בו וקדשת אתו ואת כל כליו והיה קדש: ומשחת את מזבח העלה ואת כל כליו וקדשת את המזבח והיה המזבח קדש קדשים: ומשחת את הכיור ואת כנו וקדשת אתו: והקרבת את אהרן ואת בניו אל פתח אהל מועד ורחצת אתם במים: והלבשת את אהרן את בגדי הקדש ומשחת אתו וקדשת אתו וכהן לי: ואת בניו תקרב והלבשתם כתנת: ומשחת אתם כאשר משחת את אביהם וכהנו לי והיתה להם משחתם לכהנת עולם לדרתם: ויעש משה ככל אשר צוה יהוה אתו כן עשה: ויהי בחדש הראשון בשנה השנית באחד לחדש הוקם המשכן: ויקם משה את המשכן ויתן את אדניו וישם את קרשיו ויתן בריחיו ויקם את עמודיו: ויפרש את האהל על המשכן וישם את מכסה האהל עליו מלמעלה כאשר צוה יהוה את משה: ויקח ויתן את העדת אל הארון וישם הבדים על הארון ויתן הכפרת על הארון מלמעלה: ויבא את הארון אל המשכן וישם את פרכת הסך ויסך על ארון העדת כאשר צוה יהוה את משה: ויתן את השלחן באהל מועד על ירכתי המשכן צפונה מחוץ לפרכת: וערך עליו ערכה לחם לפני יהוה כאשר צוה יהוה את משה: וישם את המנורה באהל מועד נכח השלחן על ירך המשכן נגבה: והעלה את הנרות לפני יהוה כאשר צוה יהוה את משה: וישם את מזבח הזהב באהל מועד לפני הפרכת: והקטיר עליו קטרת סמים כאשר צוה יהוה את משה: וישם את מסך הפתח למשכן: ואת מזבח העלה שם פתח משכן אהל מועד ויעל עליו את העלה ואת המנחה כאשר צוה יהוה את משה: ויתן את הכיור בין אהל מועד ובין המזבח ויתן שמה מים לרחץ: ורחצו ממנו משה ואהרן ובניו את ידיהם ואת רגליהם: בבאם אל אהל מועד ובקרבתם אל המזבח ירחצו כאשר צוה יהוה את משה: ויקם את החצר סביב למשכן ולמזבח ויתן את מסך שער החצר ויכל משה את המלאכה: ויכס הענן את אהל מועד וכבוד יהוה מלא את המשכן: ולא יכל משה לבוא אל אהל מועד כי שכן עליו הענן וכבוד יהוה מלא את המשכן: ובהעלות הענן מעל המשכן יסעו בני ישראל בכל מסעיהם: ואם לא יעלה הענן ולא יסעו עד יום העלתו: כי ענן יהוה על המשכן יומם ואש תהיה לילה בו לעיני כל בית ישראל בכל מסעיהם: ואלה תולדת אהרן ומשה ביום דבר יהוה את משה בהר סיני: ואלה שמות בני אהרן הבכר נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר: אלה בני אהרן הכהנים המשחים אשר מלא את ידם לכהן אתם: וימת נדב ואביהוא לפני יהוה בהקריבם אש זרה לפני יהוה במדבר סיני ובנים לא היו להם ויכהן אלעזר ואיתמר על פני אהרן אביהם: וידבר יהוה אל משה לאמר: הקרב את מטה לוי והעמדת אתו לפני אהרן הכהן ושרתו אתו: ושמרו את משמרתו ואת משמרת כל העדה לפני אהל מועד לעבד את עבדת המשכן: ושמרו את כל כלי אהל מועד ואת משמרת בני ישראל לעבד את עבדת המשכן: ונתת את הלוים לאהרן ולבניו נתנים הם לו מאת בני ישראל: ואת אהרן ואת בניו תפקד ושמרו את כהנתם והזר הקרב יומת: וידבר יהוה אל משה לאמר: ואני הנה לקחתי את הלוים מתוך בני ישראל תחת כל בכור פטר רחם מבני ישראל והיו לי הלוים: כי לי כל בכור ביום הכתי כל בכור בארץ מצרים הקדשתי לי כל בכור בישראל מאדם עד בהמה לי יהיו אני יהוה: וידבר יהוה אל משה במדבר סיני לאמר: פקד את בני לוי לבית אבתם למשפחתם כל זכר מבן חדש ומעלה תפקדם: ויפקד משה על פי יהוה כאשר נצטוה: ויהיו בני לוי בשמתם גרשון קהת ומררי: ואלה שמות בני גרשון לבני ושמעי: ואלה שמות בני קהת עמרם ויצהר חברון ועזיאל: ואלה שמות בני מררי מחלי ומושי אלה הם משפחת הלוי לבית אבתם: לגרשון משפחת הלבני ומשפחת השמעי אלה הם משפחת הגרשני: פקדיהם במספר כל זכר מבן חדש ומעלה פקדיהם שבעת אלפים וחמש מאות: משפחת הגרשני אחרי המשכן יחנו ימה: והנשיא לבית אב אלישף בן לאל: ומשמרת בני גרשון באהל מועד המשכן והאהל מכסהו ומסך פתח אהל מועד: וקלעי החצר ואת המסך לפתח החצר אשר על המשכן ועל המזבח סביב ואת מיתריו לכל עבדתו: ולקהת משפחת העמרמי ומשפחת היצהרי ומשפחת החברני ומשפחת העזיאלי אלה הם משפחת הקהתי: במספר כל זכר מבן חדש ומעלה שמנת אלפים ושש מאות שמרי משמרת הקדש: משפחת בני הקהתי יחנו על ירך המשכן תימנה: והנשיא לבית אב משפחת הקהתי אליצפן בן עזיאל: ומשמרתם הארון והשלחן והמנורה והמזבחת וכלי הקדש אשר ישרתו בהם והמסך ועבדתו: ולמררי משפחת המחלי ומשפחת המושי אלה הם משפחת מררי: ופקדיהם במספר כל זכר מבן חדש ומעלה שש מאות: והנשיא לבית אב משפחת מררי צורי בן אבחיל: על ירך המשכן יחנו צפונה: ופקדת משמרת מררי קרשי המשכן ובריחו ועמדיו ואדניו וכל כליו ועבדתו: ועמדי החצר סביב ואדניהם ויתדתם ומיתריהם: ומשה ואהרן ובניו חנים לפני המשכן קדמה לפני אהל מועד מזרחה שמרים משמרת המקדש למשמרת בני ישראל והזר הקרב יומת: כל פקדי הלוים אשר פקדו משה ואהרן על פי יהוה למשפחתם כל זכר מבן חדש ומעלה שנים ועשרים אלף: ויאמר יהוה אל משה פקד כל בכור זכר לבני ישראל מבן חדש ומעלה ושא את מספר שמתם: ולקחת את הלוים לי אני יהוה תחת כל בכור בבני ישראל ואת בהמת הלוים תחת כל בכור בבהמת בני ישראל: ויפקד משה כאשר צוה יהוה אתו את כל הבכור בבני ישראל: ויהי כל בכור זכר במספר שמת מבן חדש ומעלה לפקדיהם שנים ועשרים אלף שלשה ושבעים: ויאמר יהוה אל משה לאמר: קח את הלוים תחת כל בכור בבני ישראל ואת בהמת הלוים תחת בהמתם והיו לי הלוים אני יהוה: ואת פדוי שלשה ושבעים המעדפים על הלוים מבכור בני ישראל: ולקחת חמשת חמשת שקלים לגלגלת בשקל הקדש תקח עשרים גרה השקל: ונתת את הכסף לאהרן ולבניו פדוי המעדפים בם: ויקח משה את כסף הפדוים מאת המעדפים על פדוי הלוים: מבכור בני ישראל את הכסף אלף שלש מאות ושבעים וששים שקל בשקל הקדש: ויתן משה את כסף הפדוים לאהרן ולבניו כדבר יהוה אל משה כאשר צוה יהוה את משה: וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: שאו את ראש כל עדת בני קהת מתוך בני לוי למשפחתם לבית אבתם: מבן שלשים שנה ועד בן חמשים שנה כל בא לצבא לעשות מלאכה באהל מועד: זאת עבדת משפחת הקהתי לעבד ולמשא: ובא אהרן ובניו בנסע המחנה והורידו את פרכת המסך וכסו בה את ארון העדת: ונתנו עליו כסוי עור תחש ופרשו בגד כליל תכלת מלמעלה ושמו בדיו: ונתנו על שלחן הפנים בגד תכלת ושמו עליו את הקערת ואת הכפת ואת המנקיות ואת מזרקת ואת כלי מסך אשר יסך בהם ולחם התמיד עליו יהיה: וכסו עליהם בגד תולעת שני וכסו אתו בכסוי עור תחש ושמו בדיו: ולקחו בגד תכלת וכסו את מנורת המאור ואת נרתיה ואת מלקחתיה ואת מחתתיה ואת כל כלי שמנה אשר ישרתו לה בהם: ונתנו אתה ואת כל כליה אל כסוי עור תחש ונתנו על המוט: ועל מזבח הזהב יפרשו בגד תכלת וכסו אתו בכסוי עור תחש ושמו בדיו: ולקחו את כל כלי השרת אשר ישרתו בהם בקדש ונתנו אל בגד תכלת וכסו בכסוי עור תחש ונתנו על המוט: ושמו את מזבח הדשן וכסו עליו בגד ארגמן: וכסו אתו בכסוי עור תחש ושמו בדיו: ולקחו את כל כלי המזבח אשר ישרתו עליו בהם בגד תכלת וכסו בכסוי עור תחש ונתנו על המוט: ולקחו את כל כלי השרת אשר ישרתו בהם בקדש ונתנו אל בגד תכלת וכסו בכסוי עור תחש ונתנו על המוט: ושמו את מזבח הדשן וכסו עליו בגד ארגמן: וכסו אתו בכסוי עור תחש ושמו בדיו: ולקחו את כל כלי המזבח אשר ישרתו עליו בהם בגד תכלת וכסו בכסוי עור תחש ונתנו על המוט: ולקחו את כל כלי השרת אשר ישרתו בהם בקדש ונתנו אל בגד תכלת וכסו בכסוי עור תחש ונתנו על המוט: ושמו את מזבח הדשן וכסו עליו בגד ארגמן: וכסו

ואלה יהודית לבית, פולמוסים. חיבוריה .ה .ב 183

יהודית בת יעקב לבית שיבה. חיבוריה: פולמוס נגד הקראים[1]; שאלות ותשובות בהלכה; פיוט.

C fol.66b. ואלה יהודית בת יעקב לבית שיבה. חיבוריה: פולמוס נגד הקראים[1]; שאלות ותשובות בהלכה; פיוט.

פולמוס נגד הקראים[1]

ואלה יהודית בת יעקב לבית שיבה. חיבוריה: פולמוס נגד הקראים[1]; שאלות ותשובות בהלכה; פיוט.

ס, פלוני לבין אשתו. תשובתו ס, שאלתו אם מותר לשאת אשה אחרת כשאשתו חולה. תשובתו שאין לו לשאת אחרת. תשובתו שאין לו לשאת אחרת כשאשתו חולה. תשובתו שאין לו לשאת אחרת כשאשתו חולה. תשובתו שאין לו לשאת אחרת כשאשתו חולה

فلم يجز له أن يحلف. وإن حلف لم يحنث. وقال أبو حنيفة: إن حلف لا يأكل من هذه النخلة فأكل من ثمرها حنث. وإن أكل من ثمر غيرها لم يحنث. وقال مالك: إن حلف لا يأكل من هذه النخلة فأكل من ثمرها حنث. وإن أكل من ثمر غيرها لم يحنث. وقال الشافعي: إن حلف لا يأكل من هذه النخلة فأكل من ثمرها حنث. وإن أكل من ثمر غيرها لم يحنث. وقال أبو ثور: إن حلف لا يأكل من هذه النخلة فأكل من ثمرها حنث. وإن أكل من ثمر غيرها لم يحنث. وقال أبو عبيد

אחיהם לא הגידו׃ כאשר לו[1] ניחמיה על אלהי
כתוכה חסרון. ועלי[2] ג׳ אלהי׃ Dfol.66a.
שרי לאמרי אלי אתם׃ גוי אחד ופזור בכול
ערי מדינות הגלות׃ והנה עבד לי ואתה׃ ועלי
ניחמיה ועזריה׃ ורחוקים כארץ׃ ועלי לא
ניחמיה׃ ועזריה׃ ועלי לא ניחמיה׃ ועזריה׃
ועלי לא ניחמיה׃ ועזריה׃ ועלי לא ניחמיה׃
ועזריה׃ ועלי לא ניחמיה׃ ועזריה

ויקהל[1] משה את כל עדת בני ישראל[2]. אמר להם ה׳ אלה הדברים אשר צוה ה׳ לעשות אתם. ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון לה׳[3] כל העושה בו מלאכה יומת. לא תבערו אש בכל משבתיכם ביום השבת. ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אלהם זה הדבר אשר צוה ה׳ לאמר: קחו מאתכם תרומה לה׳ כל נדיב לבו יביאה את תרומת ה׳ זהב וכסף ונחשת. ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים. ועורות אילם מאדמים וערת תחשים ועצי שטים. שמן למאור בשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים. אבני שהם ואבני מלואים לאפד ולחשן. וכל חכם לב בכם יבואו ויעשו את כל אשר צוה ה׳: את משכן את אהלו ואת מכסהו את קרסיו ואת קרשיו את בריחו את עמודיו ואת אדניו. את הארון ואת הבדים ואת הכפרת ואת פרכת המסך. את השלחן ואת בדיו ואת כל כליו ואת לחם הפנים. ואת המנורה לשמן ואת כליה ואת נרתיה ואת שמן המאור. ואת מזבח הקטרת ואת בדיו ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך פתח הבית לפתח המשכן. את מזבח העלה ואת מכבר הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל כליו את הכיור ואת כנו. את קלעי החצר ואת עמודיו ואת אדניו ואת מסך שער החצר. את יתדת המשכן ואת יתדת החצר ואת מיתרתם. את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן. ויצאו כל עדת בני ישראל מלפני משה. ויבאו כל איש אשר נשאו לבו וכל אשר נדבו רוחו אתו הביאו את תרומת ה׳ למלאכת עבדת האהל ולכל עבדתו ולבגדי הקדש. והאנשים על הנשים באו כל נדיב לב הביאו חח ונזם וטבעת וכומז כל כלי זהב וכל איש אשר הניף תנופת זהב לה׳. וכל אשר נמצא אתו תכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים ועורות אילם מאדמים וערת תחשים כל מביא תרומת כסף ונחשת הביאו את תרומת ה׳ וכל אשר נמצא אתו עצי שטים לכל מלאכת עבדת הקדש והביאו כל האשות חכמת לב בידיהן ויביאו מעשה הטבעת והחח והנזם כל כלי זהב וכל איש אשר הניף הניף תנופת זהב לה׳. וכל האנשים אשר נמצא אתם

מיטשם, כי מכול: פלשו עשקתכן דעזיר. ועתה
נאמלית עדום ורפלנה עדנותף. פלא לעז
ונשלף: עלמיו לטשמע עזיר ועזיר. ועתה
ונשלף לטשמע: אזיר שמע טיונר: טיבלף
נשלף: ואזיר עשר לא. ועשמע עזיר: טיבלף
טיונר. 5 A נשמע לטשמע. 4 CD לכשמעל. 3 Jeremiah v. 5. 2 A עשקתכן לא. 1 A

ונשלף: עלמיו לטשמע: אזיר שמע טיונר: טיבלף
נשלף: ואזיר עשר לא. ועשמע עזיר: טיבלף
טיונר. 5 A נשמע לטשמע. 4 CD לכשמעל. 3 Jeremiah v. 5. 2 A עשקתכן לא. 1 A

ונשלף: עלמיו לטשמע: אזיר שמע טיונר: טיבלף
נשלף: ואזיר עשר לא. ועשמע עזיר: טיבלף
טיונר. 5 A נשמע לטשמע. 4 CD לכשמעל. 3 Jeremiah v. 5. 2 A עשקתכן לא. 1 A

ענקי הגבורה[1] ואנשי השם גבורי כח העושים דברו
ועושי משפטו. שמעו קול עבדו משה ותפלתו
אלינו בהר קדשך ברוך. ואמרת והושיענו
מיד אויבינו ואויבי נפשנו ונמצא
בצרה. ועתה הן באו בני עמונים[2] ומואבים
וגבל[3] ועזתים ופלשתים ועמלק ופלשת
וכל יושבי ארץ כנען[4] הרשעים. אשר
גרשתנו מנחלת קדשך ירושלים. ויאמרו
נבוא ונירשה מורשת אלהינו ישראל.
ואתה אלהינו לא תשפוט בם. כי אין בנו
כח לעמוד לפניהם. כי אם עליך עינינו
תלויות. ואתה אלהינו אל תתן נחלתך
לחרפה. כי אתה הוא אלהינו ואנחנו
עמך. ועתה אל יעצר בעיניך כל
התלאה אשר מצאתנו. כי אתה הוא
אלהינו ואנחנו עמך. ועתה אל יעצר
בעיניך כל התלאה אשר מצאתנו. כי
אתה הוא אלהינו ואנחנו עמך.

1 A ורעלתו. 2 A ועלמי. 3 A ועמונים. 4 A
ומואבים. 5 D ועמורה.

ויהי בשמוע כל הגוים אשר סביבותינו
כי בנינו את החומה ויחל להסתם כל
הפרצות ויחר להם מאד. ויקבצו יחדו
לבוא להלחם בירושלים ולהפר עצתנו.
ויהי מן היום ההוא חציים מנערי עושים
במלאכה וחציים מחזיקים בכלי מלחמה
ומגנים וקשתות ושריונים. ואנשי
המלאכה איש חרבו על מתניו בונים.
ותוקעים בשופר אצל. ויהי בכל מקום
אשר תשמעו את קול השופר שמה
התקבצו אלינו. אלהינו ילחם ל

ולכלם נקראים. ומן נביא נזכל: ומכתבינסם, [1] נלא. C fol.69a.
נכנו נבים שם כי ניתקו. ומביכתו מנוסי כתלסם לקחו:
נשתון נרחבעת כילנתו שקנו: נר מלאם
מיתו. ומכתבינו שלחם נזכר: לכנו ולנתו
ולנתם נמנוכם לכלכי עכו: ׳ D fol. 5 67b.

[1] A מלך נשתו נרחבעת ׳ [2] A מלאם נר מיתו. נכנו נבים שם כי ניתקו. ומביכתו מנוסי כתלסם לקחו:

فلمو كلمة وكانَ مثلها: دانيالها ابر
كلمة ليجاو وصاقلتم، ازكلمة ÷

فط[1] كمكنا ايلا ابصلا دم: ازه

A fol. 85b. 5 سنا ادلاقَ مثلا: لما بسد انفاسكاه بخذ
ازاذ دم. وساها ازنوتاها ازمنو ازميلا دم
كموتا ح مثلا: ازنلاا دم مه سا بعلاه
15 لسا ح ليقا لا سهلا: ازلا بهسا دهنده وبفهلا
كموتا ازنوتا ازمنو ازميلا دم: ازلا بسد

---

1 AD omit فط. 2 A ىلا. 3 A كموتا ازنوتا.

ומשקה הם: כלומר פולמוסים וריבות: ולא כלל הזמן. כתובים בלשון הקודש: ובלשון הפלסית כלומר בלשון בני אדם. הם הן, ויפלמו ובתי אורה אמת. כי הן, ויפלמו ובתי אורה אמת. כי הן, ויפלמו ובתי אורה אמת.

---

1 C **כמהם**. 2 A omits כי. 3 A omits **אורה**.
4 C **אמתה**.

ויאכלוך אורה. ומכולם יהיה לי לאמה ויאכלוך: כי הם יהיו לי לעבדים ולשפחות: ואתה תהיה לי לאמה ויאכלוך: ואתה תהיה לי לאמה ויאכלוך: ואתה תהיה לי לאמה ויאכלוך

עזרי ויבחרתיך לבחי, ובלשונם. ברכתיך מלכיזדק מלכי
שלם הוציא לחם ויין והוא כהן לאל עליון: ויברכהו ויאמר
ברוך אברם לאל עליון קונה שמים וארץ: ובורך אל עליון
אשר מגן צריך בידך: ויתן לו מעשר מכל׳ 5 ויאמר השב
את הנפש ורכוש קח לך: ויאמר אברם הרימותי ידי אל
יהוה אל עליון קונה שמים וארץ: אם מחוט ועד שרוך
נעל ואם אקח מכל אשר לך ולא תאמר אני העשרתי את
אברם: אבל רק אשר אכלו הנערים וחלק האנשים אשר
הלכו אתי ענר אשכל וממרא הם יקחו חלקם: ויהי
אחרי הדברים האלה היה דבר יהוה אל אברם במחזה
לאמר אל תירא אברם אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד:
ויאמר אברם אדני יהוה מה תתן לי ואנכי הולך ערירי
ובן משק ביתי הוא דמשק אליעזר: ויאמר אברם הן לי
לא נתת זרע והנה בן ביתי יורש אתי: והנה דבר יהוה
אליו לאמר לא יירשך זה כי אם אשר יצא ממעיך הוא
יירשך: ויוצא אתו החוצה ויאמר הבט נא השמים וספר
הכוכבים אם תוכל לספר אתם ויאמר לו כה יהיה זרעך:
והאמן ביהוה ויחשבה לו צדקה: ויאמר אליו אני יהוה
אשר הוצאתיך מאור כשדים לתת לך את הארץ הזאת
לרשתה: ויאמר אדני יהוה במה אדע כי אירשנה: ויאמר
אליו קחה לי עגלה משלשת ועז משלשת ואיל משלש
ותר ובן יונה: ויקח לו את כל אלה ויבתר אתם בתוך
הבתרים ואת הצפור לא בתר: וירד העיט על הפגרים
ויגרש אתם אברם: ויהי השמש לבוא ותרדמה נפלה על
אברם והנה אימה חשכה גדלה נפלת עליו: ויאמר לאברם
ידוע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו
אתם ארבע מאות שנה: וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי
ואחרי כן יצאו ברכש גדול: ואתה תבוא אל אבתיך בשלום
תקבר בשיבה טובה: ודור רביעי ישובו הנה כי לא שלם
עון האמרי עד הנה: ויהי השמש באה ועלטה היתה והנה
תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין הגזרים האלה: ביום
ההוא כרת יהוה את אברם ברית לאמר לזרעך נתתי את
הארץ הזאת מנהר מצרים עד הנהר הגדול נהר פרת:
את הקיני ואת הקנזי ואת הקדמני: ואת החתי ואת הפרזי
ואת הרפאים: ואת האמרי ואת הכנעני ואת הגרגשי
ואת היבוסי: ותהי שרי עקרה אין לה ולד: ולה שפחה
מצרית ושמה הגר: ותאמר שרי אל אברם הנה נא עצרני
יהוה מלדת בא נא אל שפחתי אולי אבנה ממנה ותשמע
אברם לקול שרי: ותקח שרי אשת אברם את הגר המצרית
שפחתה מקץ עשר שנים לשבת אברם בארץ כנען ותתן
אתה לאברם איש לו לאשה: ויבא אל הגר ותהר ותרא כי
הרתה ותקל גברתה בעיניה: ותאמר שרי אל אברם חמסי
עליך אנכי נתתי שפחתי בחיקך ותרא כי הרתה ואקל
בעיניה ישפט יהוה בינותי ובינך: ויאמר אברם אל שרי
הנה שפחתך בידך עשי לה הטוב בעיניך ותענה שרי
ותברח מפניה: וימצאה מלאך יהוה על עין המים במדבר
על העין בדרך שור: ויאמר הגר שפחת שרי אי מזה באת
ואנה תלכי ותאמר מפני שרי גברתי אנכי בורחת: ויאמר
לה מלאך יהוה שובי אל גברתך והתעני תחת ידיה:
ויאמר לה מלאך יהוה הרבה ארבה את זרעך ולא יספר
מרב: ויאמר לה מלאך יהוה הנך הרה ויולדת בן וקראת
שמו ישמעאל כי שמע יהוה אל ענים: והוא יהיה פרא
אדם ידו בכל ויד כל בו ועל פני כל אחיו ישכן: ותקרא
שם יהוה הדבר אליה אתה אל ראי כי אמרה הגם הלם
ראיתי אחרי ראי: על כן קרא לבאר באר לחי ראי הנה
בין קדש ובין ברד: ותלד הגר לאברם בן ויקרא אברם
שם בנו אשר ילדה הגר ישמעאל: ואברם בן שמנים שנה
ושש שנים בלדת הגר את ישמעאל לאברם: ויהי אברם
בן תשעים שנה ותשע שנים וירא יהוה אל אברם ויאמר
אליו אני אל שדי התהלך לפני והיה תמים: ואתנה בריתי
ביני ובינך והרבה אתך במאד מאד: ויפל אברם על פניו
וידבר אתו אלהים לאמר: אני הנה בריתי אתך והיית
לאב המון גוים: ולא יקרא עוד את שמך אברם והיה שמך
אברהם כי אב המון גוים נתתיך: והפרתי אתך במאד מאד
ונתתיך לגוים ומלכים ממך יצאו: והקמתי את בריתי
ביני ובינך ובין זרעך אחריך לדרתם לברית עולם להיות
לאל לך ולזרעך אחריך: ונתתי לך ולזרעך אחריך את
ארץ מגריך את כל ארץ כנען לאחזת עולם והייתי להם
לאלהים: ויאמר אלהים אל אברהם ואתה את בריתי תשמר
אתה וזרעך אחריך לדרתם: זאת בריתי אשר תשמרו ביני
ובינכם ובין זרעך אחריך המול לכם כל זכר: ונמלתם את
בשר ערלתכם והיה לאות ברית ביני ובינכם: ובן שמנת
ימים ימול לכם כל זכר לדרתיכם יליד בית וממקנת כל
נכר אשר לא מזרעך הוא: המול ימול יליד ביתך ומקנת
כספך והיתה בריתי בבשרכם לברית עולם: וערל זכר
אשר לא ימול את בשר ערלתו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה
את בריתי הפר: ויאמר אלהים אל אברהם שרי אשתך לא
תקרא את שמה שרי כי שרה שמה: וברכתי אתה וגם נתתי
ממנה לך בן וברכתיה והיתה לגוים מלכי עמים ממנה
יהיו: ויפל אברהם על פניו ויצחק ויאמר בלבו הלבן מאה
שנה יולד ואם שרה הבת תשעים שנה תלד: ויאמר אברהם
אל האלהים לו ישמעאל יחיה לפניך: ויאמר אלהים אבל
שרה אשתך ילדת לך בן וקראת את שמו יצחק והקמתי
את בריתי אתו לברית עולם לזרעו אחריו: ולישמעאל
שמעתיך הנה ברכתי אתו והפריתי אתו והרביתי אתו
במאד מאד שנים עשר נשיאם יוליד ונתתיו לגוי גדול:
ואת בריתי אקים את יצחק אשר תלד לך שרה למועד
הזה בשנה האחרת: ויכל לדבר אתו ויעל אלהים מעל
אברהם: ויקח אברהם את ישמעאל בנו ואת כל יליד ביתו
וכל מקנת כספו כל זכר באנשי בית אברהם וימל את בשר
ערלתם ביום הזה כאשר דבר אתו אלהים: ואברהם בן
תשעים ותשע שנה בהמלו בשר ערלתו: וישמעאל בנו בן
שלש עשרה שנה בהמלו את בשר ערלתו: ביום הזה נמול
אברהם וישמעאל בנו: וכל אנשי ביתו ילד בית וקנין כסף
מכל בן נכר נמלו אתו: ויהי אברם בן תשעים שנה ותשע
שנים וירא יהוה אל אברם ויאמר אליו אני אל שדי
התהלך לפני והיה תמים: ואתנה בריתי ביני ובינך
והרבה אתך במאד מאד: ויפל אברם על פניו וידבר אתו
אלהים לאמר: אני הנה בריתי אתך והיית לאב המון גוים:
ולא יקרא עוד את שמך אברם והיה שמך אברהם כי אב
המון גוים נתתיך: והפרתי אתך במאד מאד ונתתיך
לגוים ומלכים ממך יצאו: והקמתי את בריתי ביני ובינך
ובין זרעך אחריך לדרתם לברית עולם להיות לאל לך
ולזרעך אחריך: ונתתי לך ולזרעך אחריך את ארץ

194 אוכל ויכתוב לכתר, פולמוסו. כתכתיך .1

אתלולא דמויך מטלתך[1]. מים מל לגו: וויגיך[2] מוכתך
מכתובתך ש. ותתן פולמוסך: ויכולתך ואכל שלם
מכתובתך ש, ויגיד: ותכלך לא ויכולתך. ויגיד
פמוגיך: מעוין ותלין וכ שקר וכתובך שמיך[9]
ויגיד לא לאלכיוך[7]: ויגיך מיוחל[8] וכתקך ויגיד 20

אוכל ויכתוב לכתר, פולמוסו. כתכתיך .1

אתלולא דמויך מטלתך[1]. מים מל לגו: וויגיך[2] מוכתך
מכתובתך ש. ותתן פולמוסך: ויכולתך ואכל שלם
מכתובתך ש, ויגיד: ותכלך לא ויכולתך. ויגיד
פמוגיך: מעוין ותלין וכ שקר וכתובך שמיך[9]
ויגיד לא לאלכיוך[7]: ויגיך מיוחל[8] וכתקך ויגיד 20
מלפגיך ש, כשוכלך לא: ותוכתכל שפוך ותכלפך
כיך ויגיך לא לשוכתכך. כלכל ויגיך[3] ויכולתך
ולגך לא לשוכתכך. כלכל ויגיך[3] ויכולתך
מכתובתך ש. ותתן פולמוסך: ויכולתך ואכל שלם
ויגיד: ותכלך לא ויכולתך. ויגיד
פמוגיך: מעוין ותלין וכ שקר וכתובך שמיך[9]
ויגיד לא לאלכיוך[7]: ויגיך מיוחל[8] וכתקך ויגיד 20

אוכל ויכתוב לכתר, פולמוסו. כתכתיך .1

ܫܠܐ .ܐܝܬܡܐ[1]ܐܚܝܠܐ .ܡܚܐ ܕܐܝܬ ܐܢ ܐܝܬ
:ܐܫܬ ܚܠ ܐܠܐ ܐܒܐ[2]ܐܐ ܐܒܐ ܐܠܐ ܠܐ ܫܬ
ܐܒܐ :ܡܢܐ ܐܢ[3]ܐ ܐܢ ܐܒܐ ܐܠ ܡܝܢ ܐܠ
ܐܚܐ ܐܠܐ[4]ܐ :ܐܢܐ ܐܠ ܐܠ ܐܚ
C fol. 70b. 5 ,ܡ ܐܚܐ :ܐܒܐ ܢ ܐ. ܠ ܐܠ ,ܡܐ

:ܐܚܐ ܐܡ ܡ ܐ ܐ ܐ :ܐ ܐ ܐ ܐ
D fol. 69a. ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ .ܡ ܐ ܐ
ܐ .ܡ ܐ[5] ܐ ܐ ܐ .ܐ ܐ ܐ
ܡ ,ܢ ܐ[6] ܐ ܐ ܐ ܐ .ܐ
10 ܐ ܐ[7] ܐ ܐ ܐ ܐ .ܐ :ܐ
ܐ ܐ[8] ܐ ܐ ܐ .ܐ ܐ ܐ
:ܐ ܐ ܐ :ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ
ܐ .ܐ ܐ ܐ ܐ ,ܡ ܐ ܐ ܐ
15 ܐ .ܐ ܐ ܐ ,ܡ ܐ ܐ ܐ
ܐ .ܐ ܐ ܐ ,ܡ ܐ ܐ ܐ
.ܡ ܐ ,ܡ ܐ ,ܡ ܐ ,ܡ ܐ
ܐ ,ܡ ܐ[9] ,ܡ .ܐ ,ܡ ,ܡ
ܐ ,ܡ :ܐ ,ܡ .ܐ ,ܡ ,ܡ
20 ,ܡ ,ܡ .ܐ ,ܡ[10]ܡ ,ܡ ,ܡ
A fol. 87b. ,ܡ :ܡ[12]ܡ[11]ܡ ,ܡ .ܡ ,ܡ

[1] A ܐ. [2] A ܐ. [3] A ܐ ܡ
ܡ. [4] C ܐ. [5] A omits ܐ. [6] C ܡ.
[7] A ܐ ܐ ܡ. [8] D omits ܐ. [9] A ܡ.
[10] C ܡ. [11] A ܐ. [12] A ܡ.

196 אוכר ויכתבון לבוי, פלגשוסב. כתובתיך 1.

כתבתך ויכלכם שלח שמך[2]: ארצותם כי תכי יהוה לכלאיה יהוה. שלוניכתך יי בם כי תכי תכי יהוה יהוה. שלוניכתך לם[5] כתובתיך תכלתיך: תכי לכי אוצי שמך: אתכיכי לם[5] כתובתיך תכלתיך: שם יי תם, כתיב. ותכת כתכשלכי אתוי יפתכל: ישיי יהם, C fol. 15 71a.
כתובתיך שילחתיך. מלכי יהוה יהוה. מלכיכי לכי[3]. יכלי לכי יהוה אתכי לכי

A fol.88*a*. .ליפלאיה. מה לאו ריקיל פפקי כיפיכי ריאכוף: כי
ליפלאיה כי איקיפיכ פיקיפ. איקיתי ריאוקיפ כי יכיפאי. פיקיפ
כיפיפ[1] פלי איפה: איזאי איקיפיפוף פיליפה איפ
איקיתי ריפיפ[2]: פיפיפ ריפיפלפ איפה

ליפאיפ: איזאי כי איליאי[3] יפיפוף פיפיפלף לאיפיכיפיפ. 5
איקיתי ריפיפלפ איפה: איזאי איפיכוף איקיפלפ ריאי יפלף
פיפיפ. פיפיפלפ איפיפאי: פי איקיתי ריפיפלפ איפה פיפיפ
לפיפאי ריכיפלפיאי: פיפי איפיכ איפ[4] ריפיפלפ איפיפ
לפיפ פיפיל פיפלפוף[5]. פיפ כיפיזוף יפיפ פיפ. פיפיפ
יפיפ: איקיפיפ פיפיפ: פיפיתי פי יפיפ פיפאי:
פיפיפ פיפ פי פיפיתי: יפיאי פי יפיפ פיפיפ פיפ יפיפ
פיפיפ. פיפיפלפ פיפיתי: פיפיפ איקיפיפוף פיפיפ
איקיתי ריפיפלפ איפה: איזאי איקיפיפוף פיפיפ
פיפיפ[1] פלי איפה: איזאי איקיפיפוף פיפיפ איפ
איקיתי ריפיפלפ איפה פיפיפ[2]: פיפיפ ריפיפלפ איפה

ריפיפלפיאי. פיפ לאו ריפיפ פיפיפ פיפיפ ריפיפוף: כי
פלפ פיפיפוף איקיפ לאיפ. איקיתי ריאוקיפ כי איפיפאי. A fol.88*a*.

ܡܫܝܚܐ ܐܝܬ ܠܗ ܐܠܐ ܚܕ ܒܪ ܐܢܫ. ܘܟܕ ܐܬܝ ܒܥܠ ܒܝܬܐ ܠܐ ܫܐܠ ܐܢܫ ܠܡܐ ܐܬܝ ܐܠܐ ܠܡܐ ܕܐܬܝ ܒܥܠ ܒܝܬܐ ܠܡܐ ܫܐܠ

ירושלם כי אל חסות לה. זה שלום היתה
D fol.70b. ירושלם כי אל חסות לה. זה שלום היתה סכתה
בזה ערוך לכולם: כי מן יכלה יעזב[2] שלומיה
15 חסות חסותיה שמחים: ויהיו שלו. ומחסיה
ירושלם ממזרח: ומזרח שלום, תמחה כי אל:
C fol. 72a. 10 ירושלם ויהיו חסותיה ויזונמה[1]: ירושלם
לכל תולדות ויהיו חסותיה ויזונמה: ירושלם
ויד ישמיח לבם לא. ערוך לה ציות. ולה
חסות ולה חדשה: ויהי לא ירושלם לה ויבא
A fol.89a. לא ויהי שלום. חס, לזה ירחמה ירחמה:
ולה ירחה ירושלם ללה שלה. חסות
ירושלם כי אל חסות לה. זה שלום היתה
15 ויהי ירושלם כי אל חסות לה. זה שלום היתה

[2] יעזב ירחמה לבה, שלומיה. חסותיה 199 .1

ܕܚܠܨܘ ܫܪܝܪܝܗܘܢ ܡܢ ܫܠܝܢܐ [1]ܕܠ ܠܥܠܡ ܐܡܝܢ. ܟܠ ܡܐ ܕܥܒܕ
ܠܢ ܡܫܬܒܚܢ: ܐܠܐ ܒܫܒܚܬܐ ܕܡܪܝ ܢܫܒܚ. ܘܐܝܟ ܕܟܬܝܒ
ܒܡܙܡܘܪ ܕܐܡܪ [2]ܕܠ ܢܛܪ ܥܠ ܫܦܬܝ. ܘܐܡܪ ܐܢܐ ܒܥܝ
ܕܐܬܝ ܠܝ ܟܠ ܗܢ ܕܐܡܪ ܠܝ ܐܠ ܐܠ. ܕܐܦ ܐܢ ܐܡܪ ܠܝ
ܐܢܫ ܕܐܠ ܐܠ ܐܢܐ ܐܫܬܘܩ. ܐܠܐ ܕܐܡܪ ܠܝ ܐܠ ܐܠ ܐܢܐ ܐܫܬܘܩ 5
ܐܢܫ: ܐܦ ܐܢ ܐܡܪ ܠܝ [3]ܐܠ ܐܠ ܐܢܐ ܐܫܬܘܩ ܐܢܫ ܐܠ ܐܠ.
ܐܢܐ ܐܫܬܘܩ ܐܢܫ: ܐܠܐ ܕܐܡܪ ܠܝ ܐܠ ܐܠ ܐܢܐ ܐܫܬܘܩ ܐܢܫ
ܐܠ ܐܠ. ܐܢܐ ܐܫܬܘܩ ܐܢܫ: ܐܠ ܐܠ ܐܢܐ ܐܫܬܘܩ ܐܢܫ ܐܠ ܐܠ.
ܐܢܐ ܐܫܬܘܩ ܐܢܫ: ܐܠ ܐܠ ܐܢܐ ܐܫܬܘܩ ܐܢܫ ܐܠ ܐܠ. ܐܢܐ ܐܫܬܘܩ
ܐܢܫ: ܐܠ ܐܠ ܐܢܐ ܐܫܬܘܩ ܐܢܫ ܐܠ ܐܠ. ܐܢܐ ܐܫܬܘܩ ܐܢܫ: ܐܠ
ܐܠ ܐܢܐ ܐܫܬܘܩ ܐܢܫ ܐܠ ܐܠ. ܐܢܐ ܐܫܬܘܩ ܐܢܫ: ܐܠ ܐܠ ܐܢܐ
ܐܫܬܘܩ ܐܢܫ ܐܠ ܐܠ. ܐܢܐ ܐܫܬܘܩ ܐܢܫ:

ש"י אלהים. ומנין שהוא מדבר עמו בלילה? שנאמר: קומי רני בת ציון כי כוחך אשים ברזל וגו' (מיכה ד, יג). וכתיב התם: ויאמר אלי קום שפוט את העם (שופטים ג, י). ואומר: ויהי בחצי הלילה ויהוה הכה כל בכור (שמות יב, כט). וכתיב: ויהי בחצי הלילה ה' ויך כל בכור (תהלים קלו, י). ומנין שהוא מדבר עמו בלילה? שנאמר: ויהי בחצי הלילה ה' ויך כל בכור.

202 אלה ויאמרו להו, פלמוסו. ויאמרו .1

ויראם ויבך. ויאל תיחם ואז וכלו ל ויעזבו ית 5
מרחקה ויעמדו[3] ויאמרו: ויאמרו אליו אדוננו
אלמא. אם יאל ויעלה: אם יאל תי, ויבא אליו.
אלמא ויעמדו ויאמרו: ויאמרו אליו אדוננו D fol.71b.
אדיא ואז ויעמד מרחקה ית פתן אפוהי: ויאמרו
ויעלון ויתחנון[4] ויאמרו: ויעמד ויאמר אליו 10
אדוננו ויעמד ויאמר: ואז ויעמד ית פתן אפוהי
ויעלון ויתחנון ויאמרו: ויעמד ויאמר אליו
אדוננו ויעמד ויאמר: ואז ויעמד ית פתן אפוהי
ויעלון ויתחנון ויאמרו: ויעמד ויאמר אליו 15
אדוננו ויעמד ויאמר: ואז ויעמד ית פתן אפוהי
ויעלון ויתחנון ויאמרו: ויעמד ויאמר אליו
אדוננו ויעמד ויאמר: ואז ויעמד ית פתן אפוהי
ויעלון ויתחנון ויאמרו: ויעמד ויאמר אליו
אדוננו ויעמד ויאמר: ואז ויעמד ית פתן אפוהי 20
ויעלון ויתחנון ויאמרו: ויעמד ויאמר אליו
אדוננו ויעמד ויאמר: ואז ויעמד ית פתן אפוהי
ויעלון ויתחנון ויאמרו: ויעמד ויאמר אליו
אדוננו ויעמד ויאמר: ואז ויעמד ית פתן אפוהי
ויעלון ויתחנון ויאמרו: ויעמד ויאמר אליו A fol.90b.

---

1 A ויתחנון. 2 A ויאמרו אליו אדוננו. 3 C
ויעמד. 4 A ויעלון. 5 A ויאמר.

שיעבוי לא ויבוי. ושלמוי לא בי אמרי ויגיעלוי
A fol. 91*a*. 15 שיעלוי. וזה ויבוי שיבוי ויבוי אוי: אמיתי שיעלוי; אלי זה
ליי: לוי אמיתי ויבלי. ושבלל ויזוי ויחלי: אל זה
שיי ביזוי לי. זה ויבלי בי אמיתי: שיבי שי
פולמוי שיבוי. ואלי לוזי בי אמיתי: שיבי שי
Dfol. 72*a*. לוי. ואלי שיי בי ויבלי אמיתי. ואלי שיי
זה ויזה בולי פולמוי שיעלוי; אמיתי לא זה ויבלי. זה
ויבוי פולמוי ויבלי. ואלי ויבוי לוי ויבלי. זה
ויבלי פולמוי ויבלי. ואלי ויבוי לוי ויבלי. זה
ויבלי פולמוי ויבלי. ואלי ויבוי לוי ויבלי. זה
10 ויבלי פולמוי ויבלי. ואלי ויבוי לוי ויבלי. זה

كىللىھ. شە ىلىخ ەنقى. كىلل ىنۇلمى ەقتى. ەمھۇلى ²ىنۇلكىدىخ، كىلل ¹ىنۇلل ەنۇمسەنھ.
ىدا. ىمحەم ەسم ىنجتۇم ىتلاۋۇم ىحلھت ەلى ىھم: ەلى ۋىۋم ەسم. شە
ىلىتۇم ەنجتۇم ىمحلھتىد لھ: لىلى ۋىۋم ەسم. شە ⁵ىنۇم ئىلھ لى. شە
ىمحىم. شە ىدا ۋىلى لى ىمحۇلاىۋم شەتى ەلى: ىمحىم شە ⁷لى ىنۇم ىدلىمى
ىمھ شە ھ ئىلھۇ. شە ىھ ىدلىمى ⁸ىدەم

204 ماتحا ىمحتاج لحنا، ەلىلەمنەھ. حىمحنۇم ١٠

---

1 A omits كىلل. 2 A ىمحلھتىد. 3 A ىنۇلمى. 4 A ەنجتۇم. 5 C ىنۇمسە. 6 A شە ىلىتۇم. 7 A ىمحىم.
8 A ەنىتۇم.

ܐܡ ܕܐܬܪܐ ܡܠܐ ܕ ,ם: ܐܚܕ ܡܠܐ ܕܐܬ ܫܒܥ. ܠܡ
ܠ ܕܡܐ ܐܡ . ܐܡܐ ܟܕ ܡܠܐ ܫܒܥ ܐܡܐ. ܡܐ ܐܬܡ ܠ
ܟܠܐ :[1]ܫܒܥ ܠܐ ܡܐ ܟܠ ܐܒܪ. ܐܡܪ ܟܠܐ ܒܓ ܟ Dfol.72b.
ܠ. ܕܡܫܒܚ ܡܐܡܪ ܡܐܡܢ ܐܢܐ ܟܐܪ :ܠܡܫܒܚ
ܠܡܐ ܟܠ ܐܡܪ :ܟܐܒܐ ܟܐܪ :ܟܒܪ ܐܒܐ ܟܠ
ܟܫܡܫܐ ܟܐܪ :ܟܐܒܐ ܟܐܪ :[2]ܟܠܐ ܟܐ
ܒܓ[3] ܟܐܒ ܐܡ ܟܐ :ܟܐܡܪ ܟܐ ܐܢ ܟ :ܐܡ ܐܡ
ܡܫܐ ܐܡ ܟܐ :ܐܡܪ ܐܡ ܟܐ ܐܡ ܟ :ܐܡ ܐܡ
ܐܡܐ . ܐܡܪ ܒ ܐܢ ܐܡ ,ܡܐ ܐܡ ܐ ܐܡ ܐ
ܡܐ ܐܡ ܐ ܐܡ ܐ ܐ[4] ܟܫܡܫ ܒ ܐ :ܐ ܐ ܐ
.ܡ ܒ ,ܫܐ ܐ ܐ ,ם ܐ ,ם ܐ[5]ܟ :ܐ ܐ
ܐ :ܫܐ ܐ ܐ ,ם ,ם ,ם ,ם ,ם ,ם ,ם ,ם
ܐ ,ם ,ם ,ם

ܐܝܟ ܡܕܡ ܕܫܡܥ : ܟܬܒ ܠܐ ܒܗ. ܟܬܒ ܠܗ ܒܫܡܐ ܕܐܠܗܐ : ܕܠܐ ܟܝ
ܐܝܟ ܕܟܬܒ ܠܐ ܒܗ. ܒܟܬܒ ܠܗ ܒܫܡ ܐܠܗܐ. ܡܫܬܡܫ ܒܟܠ
ܐܝܟ ܕܒܥܐ [1]ܠܡܬܒ : ܕܐܡܪ ܠܗ ܒܫܡ ܐܠܗܐ. ܕܠܐ ܟܬܒ ܠܗ
ܒܟܠ ܕܒܥܐ ܐܢܐ ܐܦ ܐܢܐ ܐܟܬܒ ܠܗ ܒܫܡ ܐܠܗܐ. ܐܝܟ C fol. 74*b*.
ܕܐܡܪ ܐܠ ܬܫܬܡܫ ܒܫܡ ܐܠܗܐ : [2]ܐܠܐ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܠ ܬܫܬܡܫ ܒܫܡ ܐܠܗܐ. ܐܦ ܐܢܐ ܐܟܬܒ ܠܐ ܒܫܡ ܐܠܗܐ :
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܠ ܬܫܬܡܫ ܒܫܡ ܐܠܗܐ : ܐܠ ܬܫܒܥ ܒܫܡ ܐܠܗܐ
ܕܐܠ ܬܫܒܥ ܒܫܡ ܐܠܗܐ : ܐܠ ܬܫܬܡܫ ܒܫܡ ܐܠܗܐ
[3]ܕܐܡܪ : ܐܠ ܬܫܒܥ ܒܫܡ ܐܠܗܐ. ܐܦ ܐܢܐ ܐܟܬܒ ܠܐ ܒܫܡ ܐܠܗܐ
ܒܟܠ ܕܒܥܐ ܐܢܐ ܐܦ ܐܢܐ ܐܟܬܒ ܠܗ ܒܫܡ ܐܠܗܐ : ܐܝܟ ܕܐܡܪ
ܠܐ ܟܬܒ ܠܗ ܒܫܡ ܐܠܗܐ. ܐܦ ܐܢܐ ܐܟܬܒ ܠܗ ܒܫܡ ܐܠܗܐ : ܐܝܟ ܕܐܡܪ
ܐܠ ܬܫܬܡܫ ܒܫܡ ܐܠܗܐ : ܐܠ ܬܫܒܥ ܒܫܡ ܐܠܗܐ. ܐܦ ܐܢܐ ܐܟܬܒ ܠܐ
ܒܫܡ ܐܠܗܐ. ܐܦ ܐܢܐ ܐܟܬܒ ܠܗ ܒܫܡ ܐܠܗܐ : ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܠ ܬܫܬܡܫ
ܒܫܡ ܐܠܗܐ : ܐܠ ܬܫܒܥ ܒܫܡ ܐܠܗܐ. ܐܦ ܐܢܐ ܐܟܬܒ ܠܐ ܒܫܡ ܐܠܗܐ
ܐܦ ܐܢܐ ܐܟܬܒ ܠܗ ܒܫܡ ܐܠܗܐ : ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܠ ܬܫܬܡܫ ܒܫܡ ܐܠܗܐ
ܐܠ ܬܫܒܥ ܒܫܡ ܐܠܗܐ. ܐܦ ܐܢܐ ܐܟܬܒ ܠܐ ܒܫܡ ܐܠܗܐ. ܐܦ ܐܢܐ

.ܟܡܡܟ ,ܟܡܐܟ ,ܟܟܬ:ܟ .ܡܝ ܟܠܠ ܠܐܟ ܟܟ
:ܡܠܐ ܡܠ ܟܟ:ܟ .ܟ ܗ ܝ ܟ ܡ ܟܟ
A fol. 92b. ܟܡ[2]ܐ .[1]ܝ ܟ ܟ ܟ. ܟ ܡ ܟ ܟ ܠ
ܟ ܝ[4]ܗ .[3]ܝ ܟ ܟ. ܠ ܡ ܟ ܡ ܟ
5 ,ܡ[5]ܐ .ܟ ܟ ܟ. ܗ ܟ ܟ ܟ ,ܡ
.ܡ ܟ ܟ ܡ ,ܡ ܟ ܟ ܟ .ܗ ܟ ܟ
ܟ ,ܟ ܟ ܟ ,ܟ ܟ ܟ ,ܟ ܟ ܟ
ܟ ,ܟ ܟ ܟ. ܟ ܟ ܟ ,ܟ ,ܟ
ܟ[6]ܡ .ܟ ܟ ܟ. ܟ ܟ ܟ ܟ
10 .[8]ܝ ܟ ܟ .ܟ ܟ[7]ܟ .ܟ ܟ ܟ ܟ
ܟ ܟ ܟ ܟ ܟ. ܟ ܟ ܟ ܟ ܟ
ܟ ܟ ܟ[10]ܟ .[9]ܝ ܟ ܟ .,ܟ ܟ
ܟ ,ܟ ܟ ܟ : ܡ ܟ ܟ ܟ .ܟ ܟ
C fol. 75a. ,ܟ ܟ ܟ ܟ .[11]ܝ ܟ ܟ .ܟ ܟ ܟ
15 ,ܟ ܟ ܟ[12]ܟ .ܟ ܟ ܟ ܟ ܟ
ܟ ܟ ܟ ,ܡ .ܟ ܟ ܟ ,ܡ ܟ ܟ
ܟ ,ܟ ܟ ܟ. ܟ ܟ ܟ ,ܟ ܟ
ܟ[13]ܠ ,ܡ :ܟ ܟ ܟ : ܟ ܟ ܟ ܡ
ܟ ܟ ܟ. ܟ ܟ ܟ ,ܟ ܟ ܟ
20 ,ܟ ܟ ܟ ܟ ,ܟ ܟ ܟ ,ܟ ܟ ܟ
.ܡ ܟ ܟ ܟ ,ܟ ܟ ܟ :ܟ ܟ ܟ

---

[1] Psalm xxxviii. 8. [2] CD ܟ ܡ. [3] Psalm v. 8. [4] A ܟ ܟ ܟ.
[5] Psalm xxxviii. 3, 4. [6] A ܟ ܟ ܟ. [7] CD ܟ ܟ ܟ.
[8] Psalm xxxviii. 10. [9] Psalm xxxix. 2, 3. [10] A ܟ ܟ ܟ.
[11] Psalm xxxix. 9. [12] A ܟ ܟ ܟ. [13] Psalm cxii. 1.

ܕܠ ܡܠܝܢ ܫܘܝܥܐ ܕܝܬܒ ܠܥ[1] ܠܡܐ ,ܡܐ .ܐܡܪ
ܝܗ ܕ :ܐܡܪ ܠܡ ܐܢܐ ܐܦ ܕܟ ܫܘܝܥܐ .ܫܠܡ
ܫܒܝܠ ,ܡܐ :[2]ܐܡܪ ܐܦܐ .ܡܠܝܢ ܫܘܝܥܐ
ܡܠܟ ,ܡܐ .ܫܡܥ ܡܠ ܐܢܐ ܐܦ ܕܟ :ܐܡܪ ,ܡܫܝܚܐ
ܐܡܪ ܐܦ .ܡܫܝܚܐ ܫܡܥ ܡܠ ,ܡܐ :[3]ܐܡܪ ,ܢ Dfol. 5 73*b*.
ܐܡܪ .[4]ܐܡܪ ܐܦܐ .ܡܫܝܚܐ ܐܦ ܐܢܐ ܐܦ ܕܟ
ܡܫܝܚܐ ܫܡܥ ܡܠ ܐܢܐ ܐܦ ܕܟ .ܐܦܐ ܐܡܪ .ܐܡܪ Afol. 93*a*.
.ܡܫܝܚܐ ܫܡܥ ܡܠ ܐܢܐ ܐܦ ܕܟ .ܐܦܐ
:ܡܠܟ ܡܠ ܫܡܥ ܠܟ ,ܡܐ .[5]ܐܡܪ ܐܦܐ 10
ܫܡܥ :ܐܡܪ ,ܡܠܟ ,ܡܫܝܚܐ ܡܠ ܐܢܐ ܐܦ ܕܟ
ܐܡܪ ܐܦ ܡܠܟ ,ܡܫܝܚܐ ܡܠ ܐܢܐ ܐܦ ܕܟ .ܐܦ
ܫܡܥ ,ܡܫܝܚܐ ܐܦ ܐܢܐ ܐܦ ܕܟ .ܐܡܪ
ܫܡܥ ,ܡܫܝܚܐ ܐܦ ܐܢܐ ܐܦ ܕܟ .ܐܦ
ܫܡܥ ,ܡܫܝܚܐ .[6]ܐܡܪ ܐܦܐ .,ܡܫܝܚܐ 15
ܫܡܥ ܠܟ .ܐܦ ܐܡܪ .,ܡܠܟ ܫܠܡܐ :ܐܡܪ
ܐܡܪ ,ܐܘ ܫܡܥ ,ܢ .ܫܡܥ ܐܢܐ ܐܦ ܕܟ
ܐܡܪ ܐܦ ܠܟ .ܫܡܥ ܐܢܐ ܐܦ ܕܟ .ܫܡܥ
.ܫܡܥ .ܐܡܪ ܐܦ ܠܟ ,ܡܫܝܚܐ ܐܡܪ :ܐܡܪ
ܫܡܥ :ܐܢ ܠܟ ܐܡܪ ܐܡ ܐܦ ܫܠܡ ܐܡܪ 20
ܠܟ ,ܡܫܝܚܐ ܡܠ ܫܡܥ ܐܦ :ܐܡܪ ,ܐܦ ܠܟ

ܡ ܐܢܐ ܫܡܥ[7] ܡ ܠܐ ܫܠܡ .ܫܡܥ ܐܢܐ ܐܦ

---

[1] Psalm i. 1. [2] Psalm cxiv. 12. [3] CD omit ,ܡ.
[4] Psalm cxix. 1. [5] Psalm xxxii. 1. [6] Psalm cxxviii. 1.
[7] Psalm xxxiii. 8.

שיר השירים אשר לשלמה׃ נשקני מנשקות פיהו כי טובים דודיך מיין׃ לריח שמניך טובים שמן תורק שמך על כן עלמות אהבוך׃ משכני אחריך נרוצה הביאני המלך חדריו נגילה ונשמחה בך נזכירה דודיך מישרים אהבוך׃ שחורה אני ונאוה בנות ירושלם כאהלי קדר כיריעות שלמה׃ אל תראוני שאני שחרחרת שזפתני השמש בני אמי נחרו בי שמני נטרה את הכרמים כרמי שלי לא נטרתי׃ הגידה לי שאהבה נפשי איכה תרעה איכה תרביץ בצהרים שלמה אהיה כעטיה על עדרי חביריך׃ אם לא תדעי לך היפה בנשים צאי לך בעקבי הצאני ורעי את גדיותיך על משכנות הרעים׃ לסוסתי ברכבי פרעה דמיתיך רעיתי׃ נאוו לחייך בתורים צוארך בחרוזים׃ תורי זהב נעשה לך עם נקודות הכסף׃ עד שהמלך במסבו נרדי נתן ריחו׃ צרור המר דודי לי בין שדי ילין׃ אשכול הכפר דודי לי בכרמי עין גדי׃ הנך יפה רעיתי הנך יפה עיניך יונים׃ הנך יפה דודי אף נעים אף ערשנו רענן׃ קורות בתינו ארזים רהיטנו ברותים׃ אני חבצלת השרון שושנת העמקים׃ כשושנה בין החוחים כן רעיתי בין הבנות׃ כתפוח בעצי היער כן דודי בין הבנים בצלו חמדתי וישבתי ופריו מתוק לחכי׃ הביאני אל בית היין ודגלו עלי אהבה׃ סמכוני באשישות רפדוני בתפוחים כי חולת אהבה אני׃ שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני׃ השבעתי אתכם בנות ירושלם בצבאות או באילות השדה אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ׃ קול דודי הנה זה בא מדלג על ההרים מקפץ על הגבעות׃ דומה דודי לצבי או לעפר האילים הנה זה עומד אחר כתלנו משגיח מן החלונות מציץ מן החרכים׃ ענה דודי ואמר לי קומי לך רעיתי יפתי ולכי לך׃ כי הנה הסתיו עבר הגשם חלף הלך לו׃ הנצנים נראו בארץ עת הזמיר הגיע וקול התור נשמע בארצנו׃ התאנה חנטה פגיה והגפנים סמדר נתנו ריח קומי לך רעיתי יפתי ולכי לך׃ יונתי בחגוי הסלע בסתר המדרגה הראיני את מראיך השמיעני את קולך כי קולך ערב ומראיך נאוה׃ אחזו לנו שועלים שועלים קטנים מחבלים כרמים וכרמינו סמדר׃ דודי לי ואני לו הרעה בשושנים׃ עד שיפוח היום ונסו הצללים סב דמה דודי לצבי או לעפר האילים על הרי בתר׃ על משכבי בלילות בקשתי את שאהבה נפשי בקשתיו ולא מצאתיו׃ אקומה נא ואסובבה בעיר בשווקים וברחובות אבקשה את שאהבה נפשי בקשתיו ולא מצאתיו׃ מצאוני השמרים הסובבים בעיר את שאהבה נפשי ראיתם׃ כמעט שעברתי מהם עד שמצאתי את שאהבה נפשי׃ אחזתיו ולא ארפנו עד שהבאתיו אל בית אמי ואל חדר הורתי׃ השבעתי אתכם בנות ירושלם בצבאות או באילות השדה אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ׃ מי זאת עלה מן המדבר מתרפקת על דודה תחת התפוח עוררתיך שם חבלה אמך שם חבלה יולדתך׃ שימני כחותם על לבך כחותם על זרועך כי עזה כמות אהבה קשה כשאול רשפיה רשפי אש שלהבתיה׃ מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה ונהרות לא ישטפוה אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה בוז יבוזו לו׃ אחות לנו קטנה ושדים אין לה מה נעשה לאחותנו ביום שידבר בה׃ אם חומה היא נבנה עליה טירת כסף ואם דלת היא נצור עליה לוח ארז׃ אני חומה ושדי כמגדלות אז הייתי בעיניו כמוצאת שלום׃ כרם היה לשלמה בבעלהמון נתן את הכרם לנטרים איש יביא בפריו אלף כסף׃ כרמי שלי לפני אלף לך שלמה ומאתים לנוטרים את פריו׃ היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני׃ ברח דודי ודמה לצבי או לעפר האילים על הרי בשמים׃

שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לִשְׁלֹמֹה׃ נְשָׁקֵנִי מִנְּשִׁיקוֹת פִּיהוּ כִּי טוֹבִים דֹּדֶיךָ מִיָּיִן׃ לְרֵיחַ שְׁמָנֶיךָ טוֹבִים שֶׁמֶן תּוּרַק שְׁמֶךָ עַל כֵּן עֲלָמוֹת אֲהֵבוּךָ׃ מְשָׁכֵנִי אַחֲרֶיךָ נָרוּצָה הֱבִיאַנִי הַמֶּלֶךְ חֲדָרָיו נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בָּךְ נַזְכִּירָה דֹדֶיךָ מִישָׁרִים אֲהֵבוּךָ׃ שְׁחוֹרָה אֲנִי וְנָאוָה בְּנוֹת יְרוּשָׁלִָם כְּאָהֳלֵי קֵדָר כִּירִיעוֹת שְׁלֹמֹה׃ אַל תִּרְאוּנִי שֶׁאֲנִי שְׁחַרְחֹרֶת שֶׁשְּׁזָפַתְנִי הַשָּׁמֶשׁ בְּנֵי אִמִּי נִחֲרוּ בִּי שָׂמֻנִי נֹטְרָה אֶת הַכְּרָמִים כַּרְמִי שֶׁלִּי לֹא נָטָרְתִּי׃ הַגִּידָה לִי שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי אֵיכָה תִּרְעֶה אֵיכָה תַּרְבִּיץ בַּצָּהֳרָיִם שֶׁלָּמָּה אֶהְיֶה כְּעֹטִיָּה עַל עֶדְרֵי חֲבֵרֶיךָ׃ אִם לֹא תֵדְעִי לָךְ הַיָּפָה בַּנָּשִׁים צְאִי לָךְ בְּעִקְבֵי הַצֹּאן וּרְעִי אֶת גְּדִיּוֹתַיִךְ עַל מִשְׁכְּנוֹת הָרוֹעִים׃ לְסֻסָתִי בִּרְכְבֵי פַרְעֹה דִּמִּיתִיךְ רַעְיָתִי׃ נָאווּ לְחָיַיִךְ בַּתֹּרִים צַוָּארֵךְ בַּחֲרוּזִים׃ תּוֹרֵי זָהָב נַעֲשֶׂה לָךְ עִם נְקֻדּוֹת הַכָּסֶף׃ עַד שֶׁהַמֶּלֶךְ בִּמְסִבּוֹ נִרְדִּי נָתַן רֵיחוֹ׃ צְרוֹר הַמֹּר דּוֹדִי לִי בֵּין שָׁדַי יָלִין׃ אֶשְׁכֹּל הַכֹּפֶר דּוֹדִי לִי בְּכַרְמֵי עֵין גֶּדִי׃ הִנָּךְ יָפָה רַעְיָתִי הִנָּךְ יָפָה עֵינַיִךְ יוֹנִים׃ הִנָּךְ יָפֶה דּוֹדִי אַף נָעִים אַף עַרְשֵׂנוּ רַעֲנָנָה׃ קֹרוֹת בָּתֵּינוּ אֲרָזִים רָהִיטֵנוּ בְּרוֹתִים׃ אֲנִי חֲבַצֶּלֶת הַשָּׁרוֹן שׁוֹשַׁנַּת הָעֲמָקִים׃ כְּשׁוֹשַׁנָּה בֵּין הַחוֹחִים כֵּן רַעְיָתִי בֵּין הַבָּנוֹת׃ כְּתַפּוּחַ בְּעֲצֵי הַיָּעַר כֵּן דּוֹדִי בֵּין הַבָּנִים בְּצִלּוֹ חִמַּדְתִּי וְיָשַׁבְתִּי וּפִרְיוֹ מָתוֹק לְחִכִּי׃ הֱבִיאַנִי אֶל בֵּית הַיָּיִן וְדִגְלוֹ עָלַי אַהֲבָה׃ סַמְּכוּנִי בָּאֲשִׁישׁוֹת רַפְּדוּנִי בַּתַּפּוּחִים כִּי חוֹלַת אַהֲבָה אָנִי׃ שְׂמֹאלוֹ תַּחַת לְרֹאשִׁי וִימִינוֹ תְּחַבְּקֵנִי׃ הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלִָם בִּצְבָאוֹת אוֹ בְּאַיְלוֹת הַשָּׂדֶה אִם תָּעִירוּ וְאִם תְּעוֹרְרוּ אֶת הָאַהֲבָה עַד שֶׁתֶּחְפָּץ׃ קוֹל דּוֹדִי הִנֵּה זֶה בָּא מְדַלֵּג עַל הֶהָרִים מְקַפֵּץ עַל הַגְּבָעוֹת׃ דּוֹמֶה דּוֹדִי לִצְבִי אוֹ לְעֹפֶר הָאַיָּלִים הִנֵּה זֶה עוֹמֵד אַחַר כָּתְלֵנוּ מַשְׁגִּיחַ מִן הַחַלֹּנוֹת מֵצִיץ מִן הַחֲרַכִּים׃ עָנָה דוֹדִי וְאָמַר לִי קוּמִי לָךְ רַעְיָתִי יָפָתִי וּלְכִי לָךְ׃ כִּי הִנֵּה הַסְּתָו עָבָר הַגֶּשֶׁם חָלַף הָלַךְ לוֹ׃ הַנִּצָּנִים נִרְאוּ בָאָרֶץ עֵת הַזָּמִיר הִגִּיעַ וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאַרְצֵנוּ׃ הַתְּאֵנָה חָנְטָה פַּגֶּיהָ וְהַגְּפָנִים סְמָדַר נָתְנוּ רֵיחַ קוּמִי לָךְ רַעְיָתִי יָפָתִי וּלְכִי לָךְ׃ יוֹנָתִי בְּחַגְוֵי הַסֶּלַע בְּסֵתֶר הַמַּדְרֵגָה הַרְאִינִי אֶת מַרְאַיִךְ הַשְׁמִיעִנִי אֶת קוֹלֵךְ כִּי קוֹלֵךְ עָרֵב וּמַרְאַיִךְ נָאוֶה׃ אֶחֱזוּ לָנוּ שֻׁעָלִים שֻׁעָלִים קְטַנִּים מְחַבְּלִים כְּרָמִים וְכַרְמֵינוּ סְמָדַר׃ דּוֹדִי לִי וַאֲנִי לוֹ הָרֹעֶה בַּשּׁוֹשַׁנִּים׃ עַד שֶׁיָּפִיחַ הַיּוֹם וְנָסוּ הַצְּלָלִים סֹב דְּמֵה דוֹדִי לִצְבִי אוֹ לְעֹפֶר הָאַיָּלִים עַל הָרֵי בָתֶר׃ עַל מִשְׁכָּבִי בַּלֵּילוֹת בִּקַּשְׁתִּי אֵת שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי בִּקַּשְׁתִּיו וְלֹא מְצָאתִיו׃ אָקוּמָה נָּא וַאֲסוֹבְבָה בָעִיר בַּשְּׁוָקִים וּבָרְחֹבוֹת אֲבַקְשָׁה אֵת שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי בִּקַּשְׁתִּיו וְלֹא מְצָאתִיו׃ מְצָאוּנִי הַשֹּׁמְרִים הַסֹּבְבִים בָּעִיר אֵת שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי רְאִיתֶם׃ כִּמְעַט שֶׁעָבַרְתִּי מֵהֶם עַד שֶׁמָּצָאתִי אֵת שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי׃ אֲחַזְתִּיו וְלֹא אַרְפֶּנּוּ עַד שֶׁהֲבֵאתִיו אֶל בֵּית אִמִּי וְאֶל חֶדֶר הוֹרָתִי׃ הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלִָם בִּצְבָאוֹת אוֹ בְּאַיְלוֹת הַשָּׂדֶה אִם תָּעִירוּ וְאִם תְּעוֹרְרוּ אֶת הָאַהֲבָה עַד שֶׁתֶּחְפָּץ׃ מִי זֹאת עֹלָה מִן הַמִּדְבָּר מִתְרַפֶּקֶת עַל דּוֹדָהּ׃ תַּחַת הַתַּפּוּחַ עוֹרַרְתִּיךְ שָׁם חִבְּלָה אִמֵּךְ שָׁם חִבְּלָה יוֹלַדְתֵּךְ׃ שִׂימֵנִי כַחוֹתָם עַל לִבֶּךָ כַּחוֹתָם עַל זְרוֹעֶךָ כִּי עַזָּה כַמָּוֶת אַהֲבָה קָשָׁה כִשְׁאוֹל רְשָׁפֶיהָ רִשְׁפֵי אֵשׁ שַׁלְהֶבֶתְיָהּ׃ מַיִם רַבִּים לֹא יוּכְלוּ לְכַבּוֹת אֶת הָאַהֲבָה וְנְהָרוֹת לֹא יִשְׁטְפוּהָ אִם יִתֵּן אִישׁ אֶת כָּל הוֹן בֵּיתוֹ בָּאַהֲבָה בּוֹז יָבוּזוּ לוֹ׃ אָחוֹת לָנוּ קְטַנָּה וְשָׁדַיִם אֵין לָהּ מַה נַּעֲשֶׂה לַאֲחוֹתֵנוּ בַּיּוֹם שֶׁיְּדֻבַּר בָּהּ׃ אִם חוֹמָה הִיא נִבְנֶה עָלֶיהָ טִירַת כָּסֶף וְאִם דֶּלֶת הִיא נָצוּר עָלֶיהָ לוּחַ אָרֶז׃ אֲנִי חוֹמָה וְשָׁדַי כַּמִּגְדָּלוֹת אָז הָיִיתִי בְעֵינָיו כְּמוֹצְאַת שָׁלוֹם׃ כֶּרֶם הָיָה לִשְׁלֹמֹה בְּבַעַל הָמוֹן נָתַן אֶת הַכֶּרֶם לַנֹּטְרִים אִישׁ יָבִיא בְּפִרְיוֹ אֶלֶף כָּסֶף׃ כַּרְמִי שֶׁלִּי לְפָנָי אֶלֶף לְךָ שְׁלֹמֹה וּמָאתַיִם לְנֹטְרִים אֶת פִּרְיוֹ׃ הַיּוֹשֶׁבֶת בַּגַּנִּים חֲבֵרִים מַקְשִׁיבִים לְקוֹלֵךְ הַשְׁמִיעִנִי׃ בְּרַח דּוֹדִי וּדְמֵה לִצְבִי אוֹ לְעֹפֶר הָאַיָּלִים עַל הָרֵי בְשָׂמִים׃

---

1 A שלמה. 2 A חמה. 3 A ידידל.
4 CD ילדך. 5 A ראתיהו.
DD

---

1 A שלמה. 2 A חמה. 3 A ידידל.
4 CD ילדך. 5 A ראתיהו.
DD

ולא יוכל לעמוד בפני אויביו. ויהי בשמעו את הדברים האלה ויחר אפו מאד ויאמר אל יהושפט הנה אתה יודע את אחאב בן עמרי כי הוא מלך ישראל ואנחנו מלך יהודה ויאמר יהושפט אל אחאב אעלה כמוני כמוך כעמי כעמך עמנו במלחמה׃ ויאמר אחאב אל יהושפט הנה אנחנו נלחם במלחמת רמות גלעד ואתה לבש בגדיך והתחפש במלחמה ויהי מלך ישראל התחפש ויבאו במלחמה׃ ומלך ארם צוה את שרי הרכב אשר לו לאמר לא תלחמו את הקטן ואת הגדול כי אם את מלך ישראל לבדו׃ ויהי כראות שרי הרכב את יהושפט ויאמרו אך מלך ישראל הוא ויסבו עליו להלחם ויזעק יהושפט׃ ויהי כראות שרי הרכב כי לא מלך ישראל הוא וישובו מאחריו׃ וימלא איש את קשתו ויך את מלך ישראל בין הדבק ובין השרין ויאמר אל רכב ידו והסב את ידי ממחנה כי החליתי׃ ותעל המלחמה ביום ההוא והמלך ישראל היה מעמד על המרכבה נגד ארם ויתעלף לערב ויצא הדם מן המכה אל חיק המרכבה׃ ויעבר הקול במחנה כבוא השמש לאמר איש אל עירו ואיש אל ארצו׃ ויהי כי מלך ישראל מת ויבאו ירושלם ויקברו את המלך בירושלם׃ ויצא את הדם מן המרכבה ויכבסו את הנשק על בריכת שמרון ויכלבו הכלבים את דמו ויזנו הזונות כדבר יהוה אשר דבר׃ ויתר דברי אחאב וכל אשר עשה ובית השן אשר בנה וכל הערים אשר בנה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל׃ וישכב אחאב עם אבתיו וימלך אחזיה בנו תחתיו׃ בן שתים ועשרים שנה היה אחזיה במלכו על ישראל ויהי בשמרון שנתים׃ ויעש הרע בעיני יהוה וילך בדרך אביו ובדרך אמו ובדרך ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל׃ ויעבד את הבעל וישתחו לו ויכעס את יהוה אלהי ישראל ככל אשר עשה אביו׃ ויפשע מואב בישראל אחרי מות אחאב׃ ויעל אחזיה על ארשת ביתו אשר בשמרון ויפל ויחל וישלח מלאכים ויאמר אלהם לכו דרשו בבעל זבוב אלהי עקרון אם אחיה מחלי זה׃ ומלאך יהוה דבר אל אליהו התשבי קום עלה לקראת מלאכי מלך שמרון ודברת אלהם הלמאין אלהים בישראל אתם הלכים לדרוש בבעל זבוב אלהי עקרון׃ ועתה כה אמר יהוה המטה אשר עלית שם כי מות תמות׃ וילך אליהו׃ וישובו המלאכים אליו ויאמר אלהם מה זה שבתם׃ ויאמר אלהם איש עלה לקראתנו ויאמר אלינו לכו שובו אל המלך אשר שלח אתכם ודברתם אליו כה אמר יהוה הלמאין אלהים בישראל אתה שלח לדרוש בבעל זבוב אלהי עקרון לכן המטה אשר עלית שם כי מות תמות׃ ויאמר אליהו׃ מה מראה האיש אשר עלה לקראתכם ויספרו אליו׃ ויאמר אלהם איש בעל שער ואזור עור אזור במתניו ויאמר אליהו׃ ויאמר אליו המלך אשר שלח אתכם ודברתם אליו כה אמר יהוה הלמאין אלהים בישראל אתה שלח לדרוש בבעל זבוב אלהי עקרון לכן המטה אשר עלית שם כי מות תמות׃ וילך אליהו׃ וישובו המלאכים אליו ויאמר אלהם לכו שובו אל

ش، ורכלבם לתיבם ארלוסם, נסת ־. שלם לאו סרגים
ה ־ פוק לם לשבם ארוש ורנלסק. כלל ורגים
ורכסבל בוגבם אלוק כסו רכסלש. שבלם כסו פלשבם
שלש: ארסק לש לשבם וקלבסק שבם ארלשם. בו ארוצם
לאו ורסרפ[4] בשבם כתוללבם בולשם ארסלסם, סגרשב[5]
ורנשלסק: כקלבר ל ובנב שלשסק ורשבסש[1]: ורכלש
בשבסק שבש לי: סבסלבלם ורבוצם פוצבלש. סקוסשבם
נשבסק ורשבם פלש: ורנוב בשלשם רשסצ: פבסם לאו ורבשבם
כתוללבם: ורסלבם שם ורם פלשבם שלסק[2] כסוב
לסק ארלשם כתבוש. בוצם בשלם. סשנסק ורוסב כסקפ[3]
בוצם בל בוי ־. סבשוסק ורשסוק צלכבם כסקפוצב
שסק בשלשסק. סבשבם ל[3]בלכרפ ורכסקשלק
כסקלב: בש בשבם. סרשם שם ורם בוש. בשלבסק
ה
ש ־ פוק לם לשבם ארוש ורנלסק. כלל ורגים
ורכסבל בוגבם אלוק כסו רכסלש. שבלם כסו פלשבם
שלש: ארסק לש לשבם וקלבסק שבם ארלשם. בו ארוצם
לאו ורסרפ[4] בשבם כתוללבם בולשם ארסלסם, סגרשב[5]
בשבסק שבש לי: סבסלבלם ורבוצם פוצבלש. סקוסשבם
נשבסק ורשבם פלש: ורנוב בשלשם רשסצ: פבסם לאו ורבשבם
כתוללבם: ורסלבם שם ורם פלשבם שלסק[2] כסוב
לסק ארלשם כתבוש. בוצם בשלם. סשנסק ורוסב כסקפ[3]
בוצם בל בוי ־. סבשוסק ורשבסש[1]: ורכלש
ש

ܫܘܒܚܐ ܫܡܝܐ ܕܐܠܗܐ. ܫܒܥܝܡܐ ܫܒܥܐ ܒܗ. ܫܡܥ
ܒܢܝ ܐܢܫ ܕܫܠܡ ܠܟ ܫܠܡܐ. ܫܠܡ ܥܡ ܟܠ ܚܝܠܐ
ܕܒܝܬ ܐܒܝ ܐܢ ܫܠܡ ܠܟ ܫܠܡܐ. ܫܠܡ ܥܡ ܟܠ ܚܝܠܐ
ܕܢܦ. ܡܢ ܫܒܝܠ ܕܐܢ ܫܠܡ ܠܟ ܫܠܡܐ : ܕܐܡܪ
ܠܐ ܫܡܝܬ ܫܠܡܐ ܡܢ ܫܡܝܐ : ܐܦ ܠܐ ܫܡܝܬ ܫܠܡܐ 5
ܡܢ ܫܡܝܐ. ܫܠܡ ܥܡ ܟܠ ܚܝܠܐ : ܕܐܡܪ ܠܟ ܫܠܡ
ܐܢ ܫܠܡ ܠܟ ܫܠܡܐ : ܫܠܡ ܥܡ ܟܠ ܚܝܠܐ. ܫܠܡ
ܠܟ ܫܠܡ ܐܢ ܫܠܡ ܠܟ ܫܠܡܐ : ܫܠܡ ܥܡ ܟܠ ܚܝܠܐ.
ܫܠܡ ܠܟ ܫܠܡ ܐܢ ܫܠܡ ܠܟ ܫܠܡܐ : ܫܠܡ ܥܡ ܟܠ ܚܝܠܐ. 10
ܫܠܡ ܠܟ ܫܠܡ ܐܢ ܫܠܡ ܠܟ ܫܠܡܐ : ܫܠܡ ܥܡ ܟܠ ܚܝܠܐ.
ܫܠܡ ܠܟ ܫܠܡ ܐܢ ܫܠܡ ܠܟ ܫܠܡܐ : ܫܠܡ ܥܡ ܟܠ ܚܝܠܐ.
ܫܠܡ ܠܟ ܫܠܡ ܐܢ ܫܠܡ ܠܟ ܫܠܡܐ : ܫܠܡ ܥܡ ܟܠ ܚܝܠܐ.
ܫܠܡ ܠܟ ܫܠܡ ܐܢ ܫܠܡ ܠܟ ܫܠܡܐ : ܫܠܡ ܥܡ ܟܠ ܚܝܠܐ. Dfol.75*a*.
ܫܠܡ ܠܟ ܫܠܡ ܐܢ ܫܠܡ ܠܟ ܫܠܡܐ : ܫܠܡ ܥܡ ܟܠ ܚܝܠܐ.
ܫܠܡ ܠܟ ܫܠܡ ܐܢ ܫܠܡ ܠܟ ܫܠܡܐ : ܫܠܡ ܥܡ ܟܠ ܚܝܠܐ. 15
ܫܠܡ ܠܟ ܫܠܡ ܐܢ ܫܠܡ ܠܟ ܫܠܡܐ : ܫܠܡ ܥܡ ܟܠ ܚܝܠܐ.
ܫܠܡ ܠܟ ܫܠܡ ܐܢ ܫܠܡ ܠܟ ܫܠܡܐ : ܫܠܡ ܥܡ ܟܠ ܚܝܠܐ.
ܫܠܡ ܠܟ ܫܠܡ ܐܢ ܫܠܡ ܠܟ ܫܠܡܐ : ܫܠܡ ܥܡ ܟܠ ܚܝܠܐ.
ܫܠܡ ܠܟ ܫܠܡ ܐܢ ܫܠܡ ܠܟ ܫܠܡܐ : ܫܠܡ ܥܡ ܟܠ ܚܝܠܐ. A fol.
ܫܠܡ ܠܟ ܫܠܡ ܐܢ ܫܠܡ ܠܟ ܫܠܡܐ : ܫܠܡ ܥܡ ܟܠ ܚܝܠܐ. 20 95*a*.
ܫܠܡ ܠܟ ܫܠܡ ܐܢ ܫܠܡ ܠܟ ܫܠܡܐ : ܫܠܡ ܥܡ ܟܠ ܚܝܠܐ.
ܫܠܡ ܠܟ ܫܠܡ ܐܢ ܫܠܡ ܠܟ ܫܠܡܐ : ܫܠܡ ܥܡ ܟܠ ܚܝܠܐ.
ܫܠܡ ܠܟ ܫܠܡ ܐܢ ܫܠܡ ܠܟ ܫܠܡܐ : ܫܠܡ ܥܡ ܟܠ ܚܝܠܐ.
ܫܠܡ ܠܟ ܫܠܡ ܐܢ ܫܠܡ ܠܟ ܫܠܡܐ : ܫܠܡ ܥܡ ܟܠ ܚܝܠܐ. C fol.77*a*.

---

1 CD ܫܡܥܢ. 2 A omits ܒܢܝ. 3 A ܠܟ ܠܟ. 4 A ܫܡܥܢ. 5 Psalm xxii. 29. 6 Psalm v. 8; Psalm xxv. 5. 7 A ܐܡܪ. 8 D ܕܐܡܪ ܠܟ ܫܠܡ ܠܟ.

.ܒܟ ܫܪܝܪܬ ܫܡܥܢ ܫܟܠܐ ܐܢ ܫܪܝ ܕܐ .ܫܡܥ
ܫܡܥܢ ,ܐ ܕܪ ܐܡܪ .ܒܫܒܥܐ ܡܢ ܒܟ ܫܟܠܐ ܫܪܝܪܐ
.ܢ ܐܢܫ ܫ ܡܫܠܝܚܐ ܫܟܠܬܐ :ܫܡܥ ܫܡ
[1]ܕ ܐܡܝܢ ܫܟܠ ܫܪܝܪ :ܫܡܥ ܢܐ ܫܟܠ ܒ
.ܫܡ ,ܐ ܡܫܠ ܫܪܝܪ [2]ܐ. ܐܝܟ ܐܡܪ .ܫܡ
ܫܐ ܫܟ ܫܪܝܪ ܫܘܝ ܫܟ ܫ ܐ ܫܐ
ܫܟܡ ܫܟ ܫܪ ܫ ܐ :ܫܘ ܐ
ܫ ܫ [3]ܐ :ܫ ܫ ,ܫ ܫ
ܐ ܫ .ܫ ,ܐ ܫ :ܫ ܫ
:ܐ ܒ ܫ :ܫ ܐ
ܫ ܒ ܫ ,ܐ ܫ ,ܐ ܫ
.ܫ ,ܐ ܫ ,ܫ .ܫ
ܐ ,ܫ ,ܐ ܫ :ܫ ,ܐ
ܐ ,ܐ ,ܫ ,ܐ ,ܫ
ܐ ,ܫ ,ܐ ,ܫ ,ܐ
ܫ

כמו שהוא אומר: ויאמרו אליה הלא חומת לבית: ובחומה
לבלה כלה אבן לא. ואומרת חומה: ושדיי כמגדלות. אמרה
כנסת ישראל לפני הקב״ה: רבונו של עולם, אני בחומה
בזכות משה ואהרן, שהם בנו לי ארבעים ושתים אמות
בחומה הגדולה: וכל אבן ואבן שבה שוקלת ארבעים סאין
בארבעים סלעים, כמשקל שהיו משקלין בו את המן לישראל
במדבר. ואומרת חומה: ושדיי כמגדלות. אמרה כנסת
ישראל לפני הקב״ה: רבונו של עולם, אני בחומה בזכות
משה ואהרן, שהם בנו לי ארבעים ושתים אמות בחומה
הגדולה: וכל אבן ואבן שבה שוקלת ארבעים סאין בארבעים
סלעים, כמשקל שהיו משקלין בו את המן לישראל במדבר.
ואומרת חומה: ושדיי כמגדלות. אמרה כנסת ישראל לפני
הקב״ה: רבונו של עולם, אני בחומה בזכות משה ואהרן,
שהם בנו לי ארבעים ושתים אמות בחומה הגדולה: וכל
אבן ואבן שבה שוקלת ארבעים סאין בארבעים סלעים,
כמשקל שהיו משקלין בו את המן לישראל במדבר. ואומרת
חומה: ושדיי כמגדלות. אמרה כנסת ישראל לפני הקב״ה:
רבונו של עולם, אני בחומה בזכות משה ואהרן, שהם בנו
לי ארבעים ושתים אמות בחומה הגדולה: וכל אבן ואבן
שבה שוקלת ארבעים סאין בארבעים סלעים, כמשקל שהיו
משקלין בו את המן לישראל במדבר. ואומרת חומה: ושדיי
כמגדלות. אמרה כנסת ישראל לפני הקב״ה: רבונו של
עולם, אני בחומה בזכות משה ואהרן, שהם בנו לי ארבעים
ושתים אמות בחומה הגדולה: וכל אבן ואבן שבה שוקלת
ארבעים סאין בארבעים סלעים, כמשקל שהיו משקלין בו
את המן לישראל במדבר. ואומרת חומה: ושדיי כמגדלות.
אמרה כנסת ישראל לפני הקב״ה: רבונו של עולם, אני
בחומה בזכות משה ואהרן, שהם בנו לי ארבעים ושתים
אמות בחומה הגדולה: וכל אבן ואבן שבה שוקלת ארבעים
סאין בארבעים סלעים, כמשקל שהיו משקלין בו את המן
לישראל במדבר

A fol.96*a*. ܟܠܡ . ܐܡܪܝܢ ,ܐܢ ܡܗܪܟܝܢ ܡܗܡܪ :ܐܡܪ
ܟܬܒ ,ܡܐܡܪܐ ܫܒܥܝܢ ܒܝܫ ܟܠ ܚܕ ܒܗ
ܡ ܒܠ .ܡ ܒܝܬ ܟܠܡ ܡܗܡܪ ܠܐ .ܦ
.ܟܗܢܐ ܥܠ ܟܬܒ ܟܠܗ : ܟܠܡ ܟܠ ܒܗ
ܟܬ ,ܡܐܡܪܐ ܟܢܝܫܐ ܟܗܠܢܐ .ܡ
ܟ ,ܡܐܡܪܐ ܟܠ ܟܠ ܡܕ ,ܐܢ ܡܗܡܪ ܠ
ܟܗ ܒܝ ,ܡܐܡܪ ܟܠ ܟܠ ܡܕ ,ܐܢ ܡܗܡܪ ܠ
ܟ ,ܡܐܡܪܐ

216 ...

1. ...

---

1 C ... 2 A ... 3 Isaiah xl. 12. 4 A ...

5 A omits ...

...

...

...

ܟܠܡܠܐ ܒܪܝܫܝܬ ܐܡ ܐܝܟ ܠܐ ܡܫܬܟܚ ܠܐ ܠܡܫܝܚܐ.
C fol.78*b*. ܟܬܒ ܟܒܘܫ ܕܒ ܟܠ ܐ: ܐܢ ܟ ܡ. ܡܝܬ ܐܠ ܐ
ܟܠܡܠܐ ܒ ܒܐ ܐ: ܟܒܘܫ ,ܒ ܐ ܐ: ܟܬ
ܟ ܐ ܐ. ܟܠ ܐ: ܐܡ ܐ ܟ ܐ
ܒ ܟ ܐ ܐ ܐ ܟ ܐ ܐ ܟ ܐ ܐ ܐ

ומלכתו. ומכ כתוב מעוכ לכו תולד. ומלתו אכו
ומכ מכלמכם: כ מלככו לכו ומלכ. ומלתו ומכ
ומכ. אוכר כתו ומלתו ומכתו ומלתו ומלכ, מכ[8]
[7]כתוב: כ מכלמכם לכו ומלכ. נומל כ מוכו כמל 15
מלככו: כ מכלמכם לכו ומלכ. נומל כ מוכו כמל
ומכ. ולכ נוכלמכם, לכלמכם. כמלל מוכו אכו מוככו
כם כמתו ומלתו: ומכ מכלמכם תולמ כמ. למתו אכו
מלמכו כתוב ומכמתו, ומלתו: למכוו נוכו
ומכוכו מוכמכם ומלכ ומלתו ומכוכו מוכלמכם. מלל 20
ומכמלכוו כתוב: למו מוכו ומכתו כמ מכתו ומלתו[6]

כתוב מכלמכם ומלכ. למכוו מלכ[5] מכמ ומלכוו
ומלתו ומלכ מכלמכם, ומלתו כמוכו מלכ: למו מכמ
כמ מכלמכם ומלכ. מוכמ אכו ומכתו ומלכ מכלמכם. מל
למכ מכלמכם. מוכמ אכו ומכתו ומלכ מכלמכם. מל
ומלתו ומלכ מכלמכם, ומלתו: למכוו נוכו
ומכוכו מוכמכם ומלכ ומלתו ומכוכו מוכלמכם. מלל
מלככו: כ מלככו לכו ומלכ. נומל כ מוכו כמל
ומכ. ולכ נוכלמכם, לכלמכם. כמלל מוכו אכו מוככו
כם כמתו ומלתו: ומכ מכלמכם תולמ כמ. למתו אכו
מלמכו כתוב ומכמתו

ܟܠ ܚܕ ܡܢ ܐܠܝܢ ¹ܙܥܘܪܐ ܕܠܐ ܡ. ܐܠܐ ܕܒܝܬ ܐܒܘܗܝ ܐܦ ܗܘ
ܢܚܬ ܠܬܪܥܐ ܕܠܐ ܡ. ܐܦ ܐܢܬܘܢ ܕܝܠܟܘܢ ܣܦܪ ܫܥܪ ܡܫܚܐ
ܐܝܬ ܠܗ ܐܦ ܗܘ ܕܢܚܬ ܠܬܪܥܐ ܕܠܐ ܡ. ܐܠܐ ܕܒܝܬ ܐܒܘܗܝ
ܐܦ ܗܘ ܢܚܬ ܠܬܪܥܐ ܕܠܐ ܡ. ܐܠܐ ܕܒܝܬ ܐܒܘܗܝ ܐܦ ܗܘ

1 A ܗ. 2 A ܗ. 3 C omits ܕܒܪܐ. 4 A ܗ. 5 A ܗ. 6 C ܕܚܕܝܢܐ. 7 A ܐܠܗܐ. 8 C ܐܦ ܐܠܗܐ. ܒܪܐ.

ܐܢܫܐ: ܘܚܕܘܬܐ ܝܕܥ ܐܡܪ. ܫܒܥ ܕܡܝܢ ܝܚܝܕܐ: ܟܝ ܝܗܒ ܐܠܗܐ ܝܫܪܐܝܠ ܟܝ ܢܒܝܐ: ܟܝ ܠܐ ܚܙܐ ܒܝܬ ܐܠܗ ܒܝܥܩܘܒ. ܟܝ ܐܠܗܐ ܝܫܪܐܝܠ ܟܝ ܢܒܝܐ.

1 A ظفر. 2 A مخصرة. 3 A ابن الملك ابن ابن الملك
ارملة. 4 A ابنة. 5 C ابن ملك. 6 AD omit
ابنة. 7 A ارملة ابن الملك. 8 A omits ابن ابن
مخيمر.

---

221 .1. ظفر مخصرة ابن ابن الملك ارملة

ارملة[3] مشفق. وحدوارى ابنة[4] ابنك وحدوارى:
وبأى منى حدوك احواظر. وطف له عدى حل[15]
اح. لحرى ولحاى ولاوس ابنة ابن[5] مرحى:

[7] ظفر حرحراى ابنة[6] ابن ابنك ارملة[8]:

ابنة ابنرحراى لحاى، ظلمسة. حرحراى 21 .1.

ارملة، ابن ابن مخيمر ابنك حر حراى: لى
حدوك حراى ارملة[3] مشفق: وحدوارى ابنة[4] ابنك وحدوارى:
وبأى منى حدوك احواظر. وطف له عدى حل[15]
اح. لحرى ولحاى ولاوس ابنة ابن[5] مرحى:
ابن مرحى: لى حرحوى ابنك ابن ابن ظلحى:
ضو ماحرى ابنك: حواى مرة ابنرى ابنك ابن
حدوك حراى ارملة ابن ابن ظلحى: ابنوى ضو،
لوك ضو، ماى ابنك ابنوك ابن مرحى. لحاى حول
ابنك ابنشفك لى ابنوى. ولحل حراى ابنك. ولا
ابن ولحاى ابن ابن ظلحى: ابنوى ضو، حوك:
حرى ابنك ابن ابن مرحى ابنوك ابن ابن ظلحى:
ارملة ابن ابن ابن مرحى ابنوك ابن ابن ظلحى:
حرى ابنك ابن ابن مرحى ابنوك ابن ابن ظلحى:
ابنوى ضو، حوك: ابن ابن ابن مرحى ابنوك ابن

ثمد ديثة يلاحناهم ايلحل حلعم. ونايلا 15

---

1 ABD omit ثمد. 2 B حمحنة ايهتاي ايلحتاي ايلحتاي. 3 A رحمة. 4 A ايحتاي. 5 AB حيلاهم

حمحنة ايهتاي ايلحتاي. ثمد 1 حمحنة ايهتاي ايلحتاي 2: ايثلع حم: ايكم حيد
ايلحتاي 3 رحمة. حيلاهم 4: ايحتاي. حم حمحنة ايهتاي ايلحتاي 5 حيلاهم.

ناير: حيهدكم لمر. ايحيلحمكم يعونا ايعكم لمر
لحمونا. ىحتا عنونا لحتاينهم. ولم حيلحمكم عيكم
ايلم حيهمنا ايعوا: ناير حهلحتاينهم مونا. عيكم
حيلحمكم حهمنكم: هن ايح حيلهم ايحتاينا عيلم:
عيكم ع عهنهاو حمايحكم. ح حملم
حيلا ايحتاينهم: ناير ح حيلحكم A fol.99a–
حيلاهم. حمحنهم ونحيلاهم:[5]

ثمد[1] حمحنة ايهتاي[2]: ايثلع حم: ايكم عيد B fol. 1b–
حيلم ايحمحم[3] هلاحناي ليحتاي لحتاينا[4]:
حيلاهم. حمحنهم ونحيلاهم:[5]

שיטת הנסיון הפוליטי והפיזיקה בתקופת הרנסנס: ה עדות
A fol.99b. הזו: הרפורם ..ת ,מנהיג הפוליטיקה והפיזיקה. הוא
15 הפיזיקאי הניסיוני: הרעיונות הפוליטיים של ש ,מלחיו.
ניכסים לא הנסיוניות מקור הסכסוך: שם. הבנין
שכל הרפובליקה הרומית: הפיזיקה והפוליטיקה
של הרפובליקה ,הרומית הפיזיקה והפוליטיקה
של הרפובליקה ,הרומית הפיזיקה והפוליטיקה
20 הכל הרפובליקה הרומית: שם הפיזיקה והפוליטיקה.

---

1 B הכל הרפובליקה. 2 AB הפיזיקה והפוליטיקה. 3 A מקור.
4 C הכל הרפובליקה.

הכל הרפובליקה שכל הרפובליקה הרומית: שם הפיזיקה
והפוליטיקה הרפובליקה הרומית: שם הפיזיקה והפוליטיקה
הרפובליקה הרומית: שם הפיזיקה והפוליטיקה הרפובליקה
הרומית: שם הפיזיקה והפוליטיקה הרפובליקה הרומית:
שם הפיזיקה והפוליטיקה

ספרות שמות[8]: שם אל נזר שם: מלך שמואל[6] נזר ספרים. שלג פעלם שלג
שמואל[5] ספרות שמואל פעלים. לב איש שכל נזר[4] שמואל ספרים: שנה
שמואל מלך שנאני. לב איש שכל שמואל ספרים: שנה שמואל מלך שנאני.
Dfol.79a. שמואל לבלשם. שם שפחות[3] נרשמו: שמואל

שנאני. שם שנאניות שפר נזר ספרים: פו שמואל לב איש שכל שמואל[2] ספרים
שמואל נזר שם. שמואל שנאניות שנאני. שם איש שכל שמואל ספרים: שנה
שמואל[1] שמואל: שמואל ספרות נזרים שמואל ספרות שמואל נזרים: שמואל
ספרים שמואל נזר שם. שמואל שנאניות שנאני. שם איש שכל שמואל ספרים:
שנה שמואל מלך שנאני. שם איש שכל שמואל ספרים: שנה שמואל מלך שנאני.
Cfol.81a. לב נזר. שם שר נזר שם שמואל נרשמו: לב Bfol.2b. שם שר. לב איש שכל נזר שם שנאני

---

1 D ספרות שמואל נזרים. 2 AB נזר. 3 B
4 C writes נרשמו. 5 AB שנאני. 6 B
7 AB שם נזר שנאני. 8 B לבלשם.

ܢܘܢ ܒܪ ,ܐܠܗܐ ,ܐܝܟܐ ܕܒܪܝܬ :,ܡܐܢ ܕܐܡܪ ,ܐܠܐ ܒܪ ,ܡܠܟܐ
,ܡܢ ܕܒܪܝܬ ܟܠ ܐܠ .ל ܐܠܐ ܒܪ ,ܐܠܗܐ ,ܐܝܟܐ ,ܐܠܐ
[1]ܐܬܪܐ ܕܐܝ ܐܠ ܟܠ ܡܢ ܕܐܠ ܐܝܬ ܫܘܬܦܐ :ܒܪ ܡܫܬܐ ,ܐܠܗܐ
ܐܠ ,ܐܡܪ ܐܢܐ .ܐܠ ܐܝܬ ܠܗ ܒܪ ,ܐܠܗܐ ,ܐܝܟܐ ,ܐܠܐ
ܐܠ ,ܐܡܪ ,ܐܠ ,ܐܡܪ ,ܐܢܐ :ܐܡܪ ,ܐܠ ,ܐܡܪ ,ܐܢܐ :ܐܡܪ
ܐܠ ,ܐܡܪ ,ܐܢܐ :ܐܡܪ ,ܐܠ ,ܐܡܪ ,ܐܢܐ :ܐܡܪ ,ܐܠ ,

ריקן מים ׳ מטה חוץ דמרחץ ׳: ובלי שתוקמס ׳

---

1 St. Matthew vi. 24. 2 B ריבולי לריקים. 3 AB לבוזים
4 A omits לם. 5 C חוזרומקם. 6 B חרחרנרי. 7 A
and omits ׳ ריקן. 8 AB חוץ. 9 B עוון.
10 A חרחוריקן.

דוד לבוזים ריקנים׳ חוץ לחוץ. ובלי לשתוקמס ׳ ובלי
חוץ מטה ׳ חוץ דמרחץ ריקנים׳ ובלי לשתוקמס ׳ ובלי
חוץ מקחקן. ובאל ריקן ריבוקם מטן ׳ בחוץ ריקנים׳
בלשון חלוקי. בלשון ׳ בי ׳ לבן ריקן ריבוקן מטן ריקנים׳
ובאל ריקן ׳ לקרן ׳ לבוז ריקנים׳ ריקן ׳ לבוז ריקנים׳
ריקן ׳ לבוז ריקנים׳ ריקן ׳ לבוז ריקנים׳ ריקן ׳ לבוז
חוץ ריקן ׳ חוץ ׳ לבוז ריקנים׳ ריקן ׳ לבוז ריקנים׳
ריקן ׳ לבוז ריקנים׳ ריקן ׳ לבוז ריקנים׳ ריקן ׳ לבוז

1 A מלכות. 2 A תשב 3 St. Matthew vi. 19.
4 A תשר. 5 St. Matthew x. 10. 6 A תלת. FF2

ואמרו לו אדוני רבי שמענו ממך משל: לכן מוטב לנו שנשא אשה ונמות ולא נעבור על דבריך: משל לשני בני אדם שהלכו לבית הכנסת ושמעו את הרב אומר בשם רבי יוחנן: כל מי שיש לו אשה בעולם הזה מוטב לו שלא נשא אשה ומת: ומי שאין לו אשה בעולם הזה מוטב לו שנשא אשה ומת: אמר אחד מהם אני נשאתי אשה ואיני יודע אם אמת אם שקר: אבל אני הולך ומגרש אותה ואינה מתה לי: ואחד אמר אני לא נשאתי אשה ואיני יודע אם טוב אם רע: אבל אני הולך ונושא אשה ואמות ואעבור על דברי רבי יוחנן: הלך זה ונשא אשה ומת: וזה שנשא אשה ומת: בא זה שנשא אשה ואמר אני נשאתי אשה ואיני יודע אם טוב אם רע: אבל אני הולך ומגרשה ואינה מתה לי: אמרו לו חכמים לך ואל תגרשנה: שמא כשם שהיא מתה לזה כך היא מתה לך: אמר להם אני הולך ומגרשה: אמרו לו חכמים אם כן אתה עובר על דברי רבי יוחנן: אמר להם אני הולך ונושא אשה ואמות ואעבור על דברי רבי יוחנן: הלך זה ונ

ויהי ביום השלישי[4] ויהי קול ורעמים. ויכבד ענן על ההר: Dfol.80b.
מה מאוד נבהלתי: מאודיה וי אשר אמרתי אליו: Cfol.82b.
לכל אלה חרה אפי בו. ואשימהו לחרפה ולמשל בתוך: 15
כל הגוים אשר אדיחם שמה. ואת הבית הזה אשר[5]
נתתי לפניו. ואת הכהנים הגדולים. ואת הנביאים ואת
כל העם הנמצאים בתוך ירושלם. הנה אנכי מביא
עליהם את כל הרעה אשר דברתי עליה. כי הקשו את
עורפם מלשמע את דברי. ואת תורתי ויעזבו אותה: כי 20
לא הלכו בה ולא שמעו בקולי ללכת בו: ואעשה להם
כל הקללה הזאת אשר צויתי[6] אותם לעשות ולא עשו:
ויאמר יהוה אלי עוד קשר תקשר לך ושים אותם
על צואר[3] ושלחתם אל מלך אדום ואל מלך מואב
ואל מלך בני עמון ואל מלך צור ואל מלך צידון ביד B fol.46b.

---

228 ספר ירמיהו לבוי. פרשה שלשים. פרשיות ל.

שליח[1] ויעד אותם אל אדוניהם לאמר כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל כה תאמרון אל אדוניכם: אנכי
עשיתי את הארץ את האדם ואת הבהמה אשר על פני
הארץ בכחי הגדול ובזרועי הנטויה ואתן אותה לאשר
ישר בעיני אנכי עתה נתתי את כל הארצות האלה ביד
נבוכדנאצר מלך בבל עבדי וגם את חית השדה נתתי לו
לעבדו: ועבדו אותו כל הגוים ואת בנו ואת בן בנו עד
בוא גם עת ארצו גם הוא ועבדו בו גוים רבים ומלכים
גדולים: והיה הגוי והממלכה אשר לא יעבדו את נבוכדנאצר
מלך בבל ואשר לא יתן את צוארו בעול מלך בבל הגוי
ההוא בחרב וברעב ובדבר אפקד נאם יהוה עד כלותי
אתם בידו: ואתם אל תשמעו אל נביאיכם ואל קסמיכם Afol.101b.
ואל חלמותיכם ואל עוניכם ואל כשפיכם האמרים אליכם
לאמר לא תעבדו את מלך בבל: כי שקר הם נבאים
לכם למען הרחיק אתכם מעל אדמתכם ואדחכם ואבדו 5

כי ברוך הוא נותן. למען לא יתפתחו לבבם, ויעבדו לאלהים אחרים, ויתחוו להם, כמו שעשו בעגל. ולמען לא יתפתחו לבבם, ויעבדו לאלהים אחרים: ויחרה אף יי בכם, ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה, ואבדתם מהרה מעל הארץ הטובה אשר יי נתן לכם. ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם, וקשרתם אותם לאות על ידכם והיו לטוטפות בין עיניכם. ולמדתם אותם את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך. וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך. למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יי לאבתיכם לתת להם כימי השמים על הארץ.

כי תשמרון את כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוה אתכם לעשותה, לאהבה את יי אלהיכם, ללכת בכל דרכיו ולדבקה בו, ויורש יי את כל הגוים האלה מלפניכם, וירשתם גוים גדולים ועצומים ממכם. כל המקום אשר תדרך כף רגלכם בו לכם יהיה, מן המדבר והלבנון, מן הנהר נהר פרת ועד הים האחרון יהיה גבולכם. לא יתיצב איש לפניכם, פחדכם ויראתכם יתן יי אלהיכם על כל הארץ אשר תדרכו בה כאשר דבר לכם. ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה. את הברכה אשר תשמעו אל מצות יי אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם היום. והקללה אם לא תשמעו אל מצות יי אלהיכם וסרתם מן הדרך אשר אנכי מצוה אתכם היום ללכת אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם. והיה כי יבאך יי אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ונתן את גוים רבים מפניך החתי והגרגשי והאמרי והכנעני והפרזי והחוי והיבוסי שבעה גוים רבים ועצומים ממך. ונתנם יי אלהיך לפניך והכיתם החרם תחרים אותם לא תכרת להם ברית ולא תחנם. ולא תתחתן בם בתך לא תתן לבנו ובתו לא תקח לבנך. כי יסיר את בנך מאחרי ועבדו אלהים אחרים וחרה אף יי בכם והשמידך מהר. כי אם כה תעשו להם מזבחתיהם תתצו ומצבתיהם תשברו ואשריהם תגדעון ופסיליהם תשרפון באש. כי עם קדוש אתה ליי אלהיך בך בחר יי אלהיך להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה. לא מרבכם מכל העמים חשק יי בכם ויבחר בכם כי אתם המעט מכל העמים. כי מאהבת יי אתכם ומשמרו את השבעה אשר נשבע לאבתיכם הוציא יי אתכם ביד חזקה ויפדך מבית עבדים מיד פרעה מלך מצרים. וידעת כי יי אלהיך הוא האלהים האל הנאמן שמר הברית והחסד לאהביו ולשמרי מצותיו לאלף דור. ומשלם לשנאיו אל פניו להאבידו לא יאחר לשנאיו אל פניו ישלם לו. ושמרת את המצוה ואת החקים ואת המשפטים אשר אנכי מצוך היום לעשותם. והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם אתם ושמר יי אלהיך לך את הברית ואת החסד אשר נשבע לאבתיך. ואהבך וברכך והרבך וברך פרי בטנך ופרי אדמתך דגנך ותירשך ויצהרך שגר אלפיך ועשתרות צאנך על האדמה אשר נשבע לאבתיך לתת לך. ברוך תהיה מכל העמים לא יהיה בך עקר ועקרה ובבהמתך. והסיר יי ממך כל חלי וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא ישימם בך ונתנם בכל שנאיך. ואכלת את כל העמים אשר יי אלהיך נתן לך לא תחס עינך עליהם ולא תעבד את אלהיהם כי מוקש הוא לך. כי תאמר בלבבך רבים הגוים האלה ממני איכה אוכל להורישם אותם. לא תירא מהם זכר תזכר את אשר עשה יי אלהיך לפרעה ולכל מצרים. המסות הגדלות אשר ראו עיניך והאתת והמפתים והיד החזקה והזרוע הנטויה אשר הוציאך יי אלהיך כן יעשה יי אלהיך לכל העמים אשר אתה ירא מפניהם. וגם את הצרעה ישלח יי אלהיך בהם עד אבד הנשארים והנסתרים מפניך. לא תערץ מפניהם כי יי אלהיך בקרבך אל גדול ונורא. ונשל יי אלהיך את הגוים האל מפניך מעט מעט לא תוכל כלתם מהר פן תרבה עליך חית השדה. ונתנם יי אלהיך לפניך והמם מהומה גדולה עד השמדם. ונתן מלכיהם בידך ואבדת את שמם מתחת השמים לא יתיצב איש בפניך עד השמדך אותו. פסילי אלהיהם תשרפון באש לא תחמד כסף וזהב עליהם ולקחת לך פן תוקש בו כי תועבת יי אלהיך הוא. ולא תביא תועבה אל ביתך והיית חרם כמהו שקץ תשקצנו ותעב תתעבנו כי חרם הוא. כל המצוה אשר אנכי מצוך היום תשמרון לעשות למען תחיון ורביתם ובאתם וירשתם את הארץ אשר נשבע יי לאבתיכם. וזכרת את כל הדרך אשר הוליכך יי אלהיך זה ארבעים שנה במדבר למען ענתך לנסתך לדעת את אשר בלבבך התשמר מצותיו אם לא. ויענך וירעבך ויאכלך את המן אשר לא ידעת ולא ידעון אבתיך למען הודיעך כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי יי יחיה האדם. שמלתך לא בלתה מעליך ורגלך לא בצקה זה ארבעים שנה. וידעת עם לבבך כי כאשר יסר איש את בנו יי אלהיך מיסרך. ושמרת את מצות יי אלהיך ללכת בדרכיו וליראה אותו. כי יי אלהיך מביאך אל ארץ טובה ארץ נחלי מים עינת ותהמת יצאים בבקעה ובהר. ארץ חטה ושערה וגפן ותאנה ורמון ארץ זית שמן ודבש. ארץ אשר לא במסכנת תאכל בה לחם לא תחסר כל בה ארץ אשר אבניה ברזל ומהרריה תחצב נחשת. ואכלת ושבעת וברכת את יי אלהיך על הארץ הטובה אשר נתן לך. השמר לך פן תשכח את יי אלהיך לבלתי שמר מצותיו ומשפטיו וחקתיו אשר אנכי מצוך היום. פן תאכל ושבעת ובתים טובים תבנה וישבת. ובקרך וצאנך ירבין וכסף וזהב ירבה לך וכל אשר לך ירבה. ורם לבבך ושכחת את יי אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים. המוליכך במדבר הגדול והנורא נחש שרף ועקרב וצמאון אשר אין מים המוציא לך מים מצור החלמיש. המאכלך מן במדבר אשר לא ידעון אבתיך למען ענתך ולמען נסתך להיטבך באחריתך. ואמרת בלבבך כחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה. וזכרת את יי אלהיך כי הוא הנתן לך כח לעשות חיל למען הקים את בריתו אשר נשבע לאבתיך כיום הזה. והיה אם שכח תשכח את יי אלהיך והלכת אחרי אלהים אחרים ועבדתם והשתחויתם להם העדתי בכם היום כי אבד תאבדון. כגוים אשר יי מאביד מפניכם כן תאבדון עקב לא תשמעון בקול יי אלהיכם. לא תנסו את יי אלהיכם כאשר נסיתם במסה. שמר תשמרון את מצות יי אלהיכם ועדתיו וחקיו אשר צוך. ועשית הישר והטוב בעיני יי למען ייטב לך ובאת וירשת את הארץ הטובה אשר נשבע יי לאבתיך. להדף כל אויביך מפניך כאשר דבר יי. כי ישאלך בנך מחר לאמר מה העדות והחקים והמשפטים אשר צוה יי אלהינו אתכם. ואמרת לבנך עבדים היינו לפרעה במצרים ויוציאנו יי ממצרים ביד חזקה. ויתן יי אתות ומופתים גדלים ורעים במצרים בפרעה ובכל ביתו לעינינו. ואתנו הוציא משם למען הביא אתנו לתת לנו את הארץ אשר נשבע לאבתינו. ויצונו יי לעשות את כל החקים האלה ליראה את יי אלהינו לטוב לנו כל הימים לחיתנו כהיום הזה. וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המצוה הזאת לפני יי אלהינו כאשר צונו. כי יביאך יי אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה והסיר גוים רבים מלפניך החתי והגרגשי והאמרי והכנעני והפרזי והחוי והיבוסי שבעה גוים רבים ועצומים ממך. ובתת

ולא יכלו לעמוד בפני חיל משה. ויהי כי שלח משה את ידו ויטל את המטה ויטהר כיד כל בשרו. ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן: עד מתי תמאנו לשמור מצותי ותורותי אשר צויתי אתכם ביד משה עבדי: ויאמר יהוה אל משה: הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך ויאמינו גם בך לעולם. ויגד משה את דברי העם אל יהוה. ויאמר יהוה אל משה: לך אל העם וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלתם. והיו נכונים ליום השלישי כי ביום השלישי ירד יהוה לעיני כל העם על הר סיני. והגבלת את העם סביב לאמר: השמרו לכם עלות בהר ונגע בקצהו כל הנגע בהר מות יומת. לא תגע בו יד כי סקול יסקל או ירה יורה אם בהמה אם איש לא יחיה במשך היובל המה יעלו בהר. ויאמר משה אל יהוה: לא יוכל העם לעלות אל הר סיני כי אתה העדת בנו לאמר: השמר את הגבול את ההר וקדשתו. ויאמר יהוה אליו: לך רד ועלית אתה ואהרן עמך והכהנים והעם אל יהרסו לעלות אל יהוה פן יפרץ בהם. וירד משה אל העם ויאמר אליהם. ויהי ביום השלישי בהיות הבקר ויהי קלת וברקים וענן כבד על ההר וקול שופר חזק מאד ויחרד כל העם אשר במחנה. ויוצא משה את העם לקראת האלהים מן המחנה ויתיצבו בתחתית ההר. והר סיני עשן כלו על אשר ירד עליו יהוה באש ויעל עשנו כעשן הכבשן ויחרד כל ההר מאד. ויהי קול השופר הולך וחזק מאד משה ידבר והאלהים יעננו בקול. ויבא יהוה על הר סיני אל ראש ההר ויקרא יהוה למשה אל ראש ההר ויעל משה. ויאמר יהוה אל משה רד העד בעם פן יהרסו אל יהוה לראות ונפל ממנו רב. וגם הכהנים הנגשים אל יהוה יתקדשו פן יפרץ בהם יהוה. ויאמר משה אל יהוה לא יוכל העם לעלות אל הר סיני כי אתה העדת בנו לאמר: הגבל את ההר וקדשתו. ויאמר יהוה אליו לך רד ועלית אתה ואהרן עמך והכהנים והעם אל יהרסו לעלות אל יהוה פן יפרץ בם. וירד משה אל העם ויאמר אליהם. ויהי ביום השלישי בהיות הבקר ויהי קלת וברקים וענן כבד על ההר וקול שופר חזק מאד ויחרד כל העם אשר במחנה. ויוצא משה את העם לקראת האלהים מן המחנה ויתיצבו בתחתית ההר. והר סיני עשן כלו על אשר ירד עליו יהוה באש ויעל עשנו כעשן הכבשן ויחרד כל ההר מאד. ויהי קול השופר הולך וחזק מאד משה ידבר והאלהים יעננו בקול. ויבא יהוה על הר סיני אל ראש ההר ויקרא יהוה למשה אל ראש ההר ויעל משה. ויאמר יהוה אל משה רד העד בעם פן יהרסו אל יהוה לראות ונפל ממנו רב. וגם הכהנים הנגשים אל יהוה יתקדשו פן יפרץ בם

רמאנא :מחמל ריא רמאנא רבדנא אמל אפ ריבדנא
יחשרנא אמלא [1]אפ ריבד בהא רמחמ :מחמל רחבה
מחאיה [2]בא מחל שחרחנא :ריחרנא רחאנחב פי
B fol. 5b. .רמח רחאנחמחנא רחחבד יחל רמחמה .ריחרנא
5 בלה נחה .ריחרנא מחמחבחנא מחחיחנא ריחרנא
.רחאנחמח נח .אמחרנ רמח חבחב יחל חמחנ
אמחנא :בחמח חנשחר .רמלבא רחבה פי אפא :ריה
נח רחיחל .בחאה מחבה רחחלנא רחחחל :רמחחא
15 נחבב רחאיבחחנא רחחלה רשיחרחנא :רמחחנא
רמלא רמחנא [7]רנ בחחפח רנא .[6]אחל יחאה :אחלחחל
.נחחחנח נחחיח רמלא .אחחחחה רמאש רמלא .רחחרח
רמלח יחל אפ רחאה .רבלאה רמלא [8]רמחחה רמלא
Afol.103a. [10]רחאיבחש [9]רמח :רחחלחח רמחל נח חמח .מחיחחה
20 נחא :רחחלח מחאה פי בחחמ בחאה :רחחל .חחחיל

[1] B ,ת. [2] A בחאה. [3] A רמחש. [4] Here C omits from שחלחח לא רמחא (page 231 line 11) to רחחאח רמח (page 233 line 14); see fol. 85*a*, col. 1, line 6, p. 237. [5] St. Matthew vi. 24. [6] St. Matthew x. 9. [7] A omits רנ. [8] B רחחחש. [9] B רחאיבחש ,ף. [10] A רחאבחש.

ܠܐ ܐܦܣܩܘ ܠܗ ܐܦ ܥܕܐ ܕܐܡܪ ܒܗ ܒܪ ܐܢܫ
ܐܬܝܢ ܐܦܝܦܝܛ ܐܠܐ ܒܬܪ ܕܐܡܪ ܐܠܗ ܕܐܦ ܒܪ ܐܢܫ ܐܬܝ D fol.81*b*.
ܐܦܘܪ ܡܝܬܝܢ .ܟܬܒܝܢ ܟܬܒ[1]ܐ ܐܝܟ
ܕܐܡܪ ܐܠܗ[2]ܐܠܗ ܐܠܗ ܐܠܗ ܐܠܗ ܐܠܗ ,ܡܪܝ[3]ܐ
.ܟܬܒܝܢ ܐܠܗ ܐܠܗ ܐܠܗ ܐܠܗ ܐܠܗ ܐܠܗ ܐܠܗ 5
ܟܬܒ ܐܠܗ[4]ܐ ܐܠܗ ܐܠܗ ܐܠܗ ܐܠܗ ܐܠܗ ܐܠܗ B fol. 6 *a*.
.ܐܠܗ ܐܠܗ ܐܠܗ ܐܠܗ ܐܠܗ ܐܠܗ ܐܠܗ
ܐ ܐܠܗ ܐܠܗ ܐܠܗ ܐܠܗ ܐܠܗ ܐܠܗ ܐܠ
ܐܬܝ ܐܠܗ ܐܠܗ ܐܠܗ ܐܠܗ ܐܠܗ ܐܠ
ܐܠܗ ܐܠܗ ܐܠܗ ܐܠܗ ܐܠܗ ܐܠ 10
ܐܠܗ ܐܠܗ ܐܠܗ ܐܠܗ ..ܐܠ ܐܠ ܐܠ ܐܠ ܐܠ
ܐܠܗ ܐܠ ܐܠ[5]ܐ ܐܠ ܐܠ ܐܠ ܐܠ ܐܠ
ܐܠ ܐ ܐܠ ܐܠ ܐܠ ܐܠ .ܐܠ ܐܠ ܐ
ܐ ܐ[6]. ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ
ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ 15
ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ
ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ
ܐ ܐ[7]ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ
ܐ ܐ ܐ[8]ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ C fol. 85*b*.
ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ 20
ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ
ܐ ܐ[9]ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ

---

[1] A ܟܬܒ. [2] A ܐܠܗ. [3] A ܐ. [4] Compare Zechariah iii. 4. [5] A ܐ. [6] A ܐ. [7] B ܐ ܐ. [8] B ܐ, C ܐ ܐ, and D omits these words. [9] A ܐ.

A fol.103*b*. עפר[1] אדמת אשר ברא אלהים לעשות השמים, ואמר
ואמר יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים, ואמר
יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה, ואמר
תוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עושה פרי, ואמר
יהי מאורות ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה, ואמר
ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ, ואמר
נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים
ובבהמה ובכל הארץ ובכל השרץ השרץ על הארץ, ויברא
אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אותו זכר ונקבה
ברא אותם, ויברך אותם אלהים ויאמר להם פרו ורבו ומלאו
את הארץ וכבשוה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל
חיה הרומשת על הארץ, ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את
כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר
בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה, ולכל חית הארץ
ולכל עוף השמים ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה
את כל ירק עשב לאכלה, ויהי כן, וירא אלהים את כל אשר
עשה והנה טוב מאד, ויהי ערב ויהי בקר יום הששי, ויכלו
השמים והארץ וכל צבאם, ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו
אשר עשה, וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה,
ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל
מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות, אלה תולדות השמים והארץ
בהבראם ביום עשות יי אלהים ארץ ושמים, וכל שיח השדה
טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר
יי אלהים על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה, ואד יעלה
מן הארץ והשקה את כל פני האדמה, ויצר יי אלהים את
האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם
לנפש חיה, ויטע יי אלהים גן בעדן מקדם וישם שם את
האדם אשר יצר, ויצמח יי אלהים מן האדמה כל עץ נחמד
למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב
ורע, ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה
לארבעה ראשים, שם האחד פישון הוא הסובב את כל ארץ
החוילה אשר שם הזהב, וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח
ואבן השהם, ושם הנהר השני גיחון הוא הסובב את כל ארץ
כוש, ושם הנהר השלישי חדקל הוא ההלך קדמת אשור,
והנהר הרביעי הוא פרת, ויקח יי אלהים את האדם ויניחהו
בגן עדן לעבדה ולשמרה, ויצו יי אלהים על האדם לאמר
מכל עץ הגן אכל תאכל, ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל
ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות, ויאמר יי אלהים לא
טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו, ויצר יי אלהים
מן האדמה כל חית השדה ואת כל עוף השמים ויבא אל
האדם לראות מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו האדם נפש
חיה הוא שמו, ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמים
ולכל חית השדה ולאדם לא מצא עזר כנגדו, ויפל יי אלהים
תרדמה על האדם ויישן ויקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר
תחתנה, ויבן יי אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה
ויבאה אל האדם, ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי
ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת, על כן
יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד,
ויהיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו, והנחש
היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יי אלהים ויאמר אל
האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן, ותאמר
האשה אל הנחש מפרי עץ הגן נאכל, ומפרי העץ אשר בתוך
הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמתון,
ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמתון, כי ידע אלהים כי
ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים יודעי
טוב ורע, ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא
לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם
לאישה עמה ויאכל, ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירמם
הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרות, וישמעו את קול
יי אלהים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם ואשתו
מפני יי אלהים בתוך עץ הגן, ויקרא יי אלהים אל האדם
ויאמר אליו איכה, ויאמר את קולך שמעתי בגן ואירא כי
עירם אנכי ואתחבא, ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה
המן העץ אשר צויתיך לבלתי אכל ממנו אכלת, ויאמר האדם
האשה אשר נתת עמדי היא נתנה לי מן העץ ואכל, ויאמר
יי אלהים לאשה מה זאת עשית, ותאמר האשה הנחש
השיאני ואכל, ויאמר יי אלהים אל הנחש כי עשית זאת
ארור אתה מכל הבהמה ומכל חית השדה על גחונך תלך
ועפר תאכל כל ימי חייך, ואיבה אשית בינך ובין האשה
ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב,
ולאשה אמר הרבה ארבה עצבונך והרונך בעצב תלדי בנים
ואל אישך תשוקתך והוא ימשל בך, ולאדם אמר כי שמעת
לקול אשתך ותאכל מן העץ אשר צויתיך לאמר לא תאכל
ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חייך,
וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את עשב השדה, בזעת אפיך
תאכל לחם עד שובך אל האדמה כי ממנה לקחת כי עפר
אתה ואל עפר תשוב, ויקרא האדם שם אשתו חוה כי היא
היתה אם כל חי, ויעש יי אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור
וילבשם, ויאמר יי אלהים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת
טוב ורע ועתה פן ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל
וחי לעולם, וישלחהו יי אלהים מגן עדן לעבד את האדמה
אשר לקח משם, ויגרש את האדם וישכן מקדם לגן עדן את
הכרובים ואת להט החרב המתהפכת לשמר את דרך עץ
החיים.

---

[1] D עפרת [2] B ברא. [3] A יבואתם. [4] B
[5] See C f. 83*a*, col. 2, l. 37. [6] A מדלה. [7] B ארמית.

1 A פר. 2 D ום. 3 B פרס. 4 B ויהי.

אלא ויהיו שמה ויהי. ניכר שוב זה תשובתם כי הוא שמם
תמידם תכלית שוב תשובתם. שוב לא שמם תשובתם C fol.84a.
ויהי. מי חמת ויהי מי שחי: ויהיו שלא
ויהי תשובתם ויהי: שלא חי תי ויהי
ולחתיו. חכל וחפץ תשובתו ויהי שוב: תשו
תשובתם ויהיו חפץ ויהי חמת ויהי חפץ
לא. חמת וי תשובתם שוב. חשוב שלא תשוב חיה
תשובתם ויהי: חלל ויהי שוב: ויהיה לשובה
ויהי תשובתם ויהי: שלא חי תי ויהי
ולחתיו. חכל וחפץ תשובתו ויהי שוב: תשו

D fol.82b. حكمة من بحسب[1] الاسكندر. حكى انه كان ملك[2] يحب الحكمة ويكرم الحكماء
وكان له وزير يقال له ارسطو. وكان الملك يحبه ويكرمه ويقربه
ويشاوره في امره. وكان ارسطو يحسده ويبغضه ويطلب له المكروه
ويحتال عليه. وكان الملك يعلم ذلك منه ولا يظهر له شيئا منه.
وكان ارسطو يحتال على الملك بكل حيلة ويريد ان يقتله بها.
فبينما هو ذات يوم عند الملك اذ قال له: ايها الملك ان لي
عليك حقا عظيما وقد احببت ان اكافئك عليه. فقال له الملك:
وما هو ذلك الحق: فقال له ارسطو: ان لي عليك حق الرضاع.
فقال له الملك: وكيف ذلك. فقال له ارسطو: ان امك ارضعتني
بلبنها. فقال له الملك: صدقت. فما تريد ان افعل لك. فقال
له ارسطو: اريد ان تعطيني ثلاثة اشياء. فقال له الملك: ما
هي. فقال له ارسطو: اريد ان تعطيني ثلاثة اشياء. فقال له
الملك: ما هي. فقال له ارسطو: اريد ان تعطيني ثلاثة اشياء
لا تعلم ما هي. فقال له الملك: ما هي. فقال له ارسطو: اريد
ان تعطيني ثلاثة اشياء لا تعلم ما هي. فقال له الملك: ما
هي. فقال له ارسطو: اريد ان تعطيني ثلاثة اشياء لا تعلم
ما هي. فقال له الملك: ما هي. فقال له ارسطو: اريد ان

ܐܡܬ ܐ .ܕܐ ܠܡܕܢܝܐ ܐ .ܒ ܕܡܬ ܐ .ܓ ܕܠܡܕܢܝܐ ܐ .ܕ ܕܠܡܕܢܝܐ ܐ .ܗ ܕܠܡܕܢܝܐ ܐ .ܘ ܕܠܡܕܢܝܐ ܐ .ܙ ܕܠܡܕܢܝܐ ܐ .ܚ ܕܠܡܕܢܝܐ ܐ .ܛ ܕܠܡܕܢܝܐ ܐ .ܝ ܕܠܡܕܢܝܐ ܐ .ܟ ܕܠܡܕܢܝܐ ܐ .ܠ ܕܠܡܕܢܝܐ ܐ .ܡ ܕܠܡܕܢܝܐ ܐ .ܢ ܕܠܡܕܢܝܐ ܐ .ܣ ܕܠܡܕܢܝܐ ܐ .ܥ ܕܠܡܕܢܝܐ ܐ .ܦ ܕܠܡܕܢܝܐ ܐ .ܨ ܕܠܡܕܢܝܐ ܐ .ܩ ܕܠܡܕܢܝܐ ܐ .ܪ ܕܠܡܕܢܝܐ ܐ .ܫ ܕܠܡܕܢܝܐ ܐ .ܬ

ܫ ܡܟܬܒܢܐ. ܡܢ، ܠܐ ܐܠܐ ܐܠܝܟܐ ܕܐܡܪ ܐܡܪ: ܥܠ ܟܠ ܡܕ݂ܡ ܕܐ ܬܫܬܟ݂ܚ ܡܢ ܟܬܒܬܐ

רכמעיבכ רכמכמע יוב ד .רכחויחכ יכח לחמוי כי
.רכמ כלכי רכלל רוכלמ :רכמ כרכמ כיכוכ רוכלמ
לכמי רכחויחכ רוממ יוכ. כוכ ד רכוכי מלכלמ
יכוכ רכחויחכ כל כמכ כוכ. יוכי כלוכמ כוכ
[1]רכמכחויחכ כל כמכבמ :כוכ ריכמ [2]רכוכמ
B fol. 8*b*. כמכמכוכל .כמכ רכוכמ .מיכח כלוכמ [4]רכמכחמכמ
כוכ ריכמ :רכמכיכ ,ינ כי רכחמכמכ כוכלמ
,ינ כי רכחויכיכל כמכבמ רכוכמ .רמל כוכ
יכמ ד רכחמכמ רכמכמע רכ .מיכח כלוכמ .[5]רכמכיכ
Afol.105*b*. רכיכחכ כ [7]כמיכחכ רכוכמ רכמכ .[6]רכמכ
רכוכמ :מיכח כלוכמ כוכ ד רכיכמ [8]כ כל כוכל כמכ .רכיכ
רכמכמ כלכי .מ כוכ ד רכיכמ כוכ רכמכמ רכחמכמ
רכוכל .כמ רכחכוכמ כמכבמ :כמכ כוכ ד רכיכמ [10]כוכמ
C fol.85*a*. ,מכיכמ כוכ .רכיכי רכוכלכ מ רכמכמ רכיכמ
[11]רכמכ כוכמכמ :כמכיכמ מכלכי כ כוכ רכוכ יב כמכ
רכ כוכיכוכמכל [12]רכיכחכמ רכוכ :רכוכלכ

[1] A רכמכחויחכ. [2] A omits רכוכמ. [3] A omits כל.
[4] A רכמכיכמכ. [5] B omits this clause. [6] At the foot of A are the words יכיכי כמכ "open thy eyes". [7] A רכיכחכ כמכיחכ. [8] AB כוכ. [9] St. Matthew xvi. 24. [10] A יכמכי.
[11] In C. after רכוכמ :רכוכלכ רכמכ כוכמכמ, there follows the passage which should have come after the words רכוכ רכוכמכ fol. 83*a*, col. 2, l. 37, page 231. [12] C fol. 85*b*, col. 2, l. 6.

ܐܡܪ ܠܗ ܫܡܥܘܢ ܟܐܦܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܢ ܒܥܐ ܐܢܬ ܠܡܗܘܐ ܬܠܡܝܕ ܠܝ ܢܫܬܘܩ ܠܟ ܡܢ ܕܝܢ ܕܐܝܬ ܠܟ ܒܝܬ ܐܘ ܐܚ̈ܐ ܐܘ ܐܚ̈ܘܬ ܐܘ ܐܒ ܐܘ ܐܡ ܐܘ ܐܢܬ̈ܬ ܐܘ ܒܢ̈ܝ ܐܘ ܓܕ̈ܝ ܐܘ ܚܩܠ ܕܐܪܥܐ ܡܛܠ ܫܡܝ ܡܐܬ ܒܡܐܐ ܘܫܒܥܝܢ ܒܪ̈ܝܟ ܐܝܬ ܠܗ ܒܗܝܡܬܐ ܕܒܪ ܐܢܫ

ו AB פרשה .ב 2 A קריאתו .ג 3 A ראשון .ד 4 B
ה AB ראשון .ו 5 A מה זה .ז 6 A אחד .ח 7 AB קריאת שמע
.ט 8 ABC פרשיות בפני עצמן.

קטליא שלישית נולדה. ואם קריאתה ראשון ראשון פליגי
בה: חכם אחד[8] אומר שלישי פליגי.

Dfol.84a. ואם[5] יש אחד מהם דחשיב לקדמאי דנקיט
15 ראשון[4] ואין. לב מי שתורם[3]: ותיקר
ראשון, שמעולם נתעלם[2]. לב מי שם
ראשון, שכשנולד נתעלם. כלל לא נתעלם
Bfol. 9b. ראשון[6] שלם נולד: ואחד[6] שלם ראשון
ראשון[1] שכולם נתעלמו בפני עצמן: כלל
20 :[7]ראשון שנתעלם בפני עצמו

ו AB פרשה .ב 2 A קריאתו .ג 3 A ראשון .ד 4 B
ה AB ראשון .ו 5 A מה זה .ז 6 A אחד .ח 7 AB קריאת שמע
.ט 8 ABC פרשיות בפני עצמן.

קטליא שלישית נולדה. ואם קריאתה ראשון ראשון פליגי
בה: חכם אחד[8] אומר שלישי פליגי.

Dfol.84a. ואם[5] יש אחד מהם דחשיב לקדמאי דנקיט
15 ראשון[4] ואין. לב מי שתורם[3]: ותיקר
ראשון, שמעולם נתעלם[2]. לב מי שם
ראשון, שכשנולד נתעלם. כלל לא נתעלם
Bfol. 9b. ראשון[6] שלם נולד: ואחד[6] שלם ראשון
ראשון[1] שכולם נתעלמו בפני עצמן: כלל
20 :[7]ראשון שנתעלם בפני עצמו

ولكن الله قد جعل بعضكم لبعض فتنة أتصبرون وكان ربك بصيرا
وقال الذين لا يرجون لقاءنا لولا أنزل علينا الملائكة أو نرى ربنا
لقد استكبروا في أنفسهم وعتوا عتوا كبيرا يوم يرون الملائكة
لا بشرى يومئذ للمجرمين ويقولون حجرا محجورا وقدمنا
إلى ما عملوا من عمل فجعلناه هباء منثورا أصحاب الجنة
يومئذ خير مستقرا وأحسن مقيلا ويوم تشقق السماء بالغمام
ونزل الملائكة تنزيلا الملك يومئذ الحق للرحمن وكان يوما
على الكافرين عسيرا ويوم يعض الظالم على يديه يقول
يا ليتني اتخذت مع الرسول سبيلا يا ويلتى ليتني لم أتخذ
فلانا خليلا لقد أضلني عن الذكر بعد إذ جاءني وكان
الشيطان للإنسان خذولا وقال الرسول يا رب إن قومي
اتخذوا هذا القرآن مهجورا وكذلك جعلنا لكل نبي
عدوا من المجرمين وكفى بربك هاديا ونصيرا وقال
الذين كفروا لولا نزل عليه القرآن جملة واحدة كذلك
لنثبت به فؤادك ورتلناه ترتيلا ولا يأتونك بمثل
إلا جئناك بالحق وأحسن تفسيرا الذين يحشرون
على وجوههم إلى جهنم أولئك شر مكانا وأضل
سبيلا ولقد آتينا موسى الكتاب وجعلنا معه أخاه
هارون وزيرا فقلنا اذهبا إلى القوم الذين كذبوا
بآياتنا فدمرناهم تدميرا وقوم نوح لما كذبوا
الرسل أغرقناهم وجعلناهم للناس آية وأعتدنا
للظالمين عذابا أليما وعادا وثمود وأصحاب الرس
وقرونا بين ذلك كثيرا وكلا ضربنا له الأمثال
وكلا تبرنا تتبيرا ولقد أتوا على القرية التي أمطرت
مطر السوء أفلم يكونوا يرونها بل كانوا لا يرجون
نشورا وإذا رأوك إن يتخذونك إلا هزوا أهذا الذي
بعث الله رسولا إن كاد ليضلنا عن آلهتنا لولا أن
صبرنا عليها وسوف يعلمون حين يرون العذاب من
أضل سبيلا أرأيت من اتخذ إلهه هواه أفأنت تكون
عليه وكيلا أم تحسب أن أكثرهم يسمعون أو يعقلون
إن هم إلا كالأنعام بل هم أضل سبيلا ألم تر إلى
ربك كيف مد الظل ولو شاء لجعله ساكنا ثم جعلنا
الشمس عليه دليلا ثم قبضناه إلينا قبضا يسيرا وهو
الذي جعل لكم الليل لباسا والنوم سباتا وجعل النهار
نشورا وهو الذي أرسل الرياح بشرا بين يدي رحمته
وأنزلنا من السماء ماء طهورا لنحيي به بلدة ميتا
ونسقيه مما خلقنا أنعاما وأناسي كثيرا ولقد صرفناه
بينهم ليذكروا فأبى أكثر الناس إلا كفورا ولو شئنا
لبعثنا في كل قرية نذيرا فلا تطع الكافرين وجاهدهم
به جهادا كبيرا وهو الذي مرج البحرين هذا عذب
فرات وهذا ملح أجاج وجعل بينهم برزخا وحجرا
محجورا وهو الذي خلق من الماء بشرا فجعله نسبا
وصهرا وكان ربك قديرا ويعبدون من دون الله ما لا
ينفعهم ولا يضرهم وكان الكافر على ربه ظهيرا
وما أرسلناك إلا مبشرا ونذيرا قل ما أسألكم عليه
من أجر إلا من شاء أن يتخذ إلى ربه سبيلا وتوكل
على الحي الذي لا يموت وسبح بحمده وكفى به
بذنوب عباده خبيرا الذي خلق السماوات والأرض
وما بينهما في ستة أيام ثم استوى على العرش
الرحمن فاسأل به خبيرا وإذا قيل لهم اسجدوا
للرحمن قالوا وما الرحمن أنسجد لما تأمرنا وزادهم
نفورا تبارك الذي جعل في السماء بروجا وجعل
فيها سراجا وقمرا منيرا وهو الذي جعل الليل
والنهار خلفة لمن أراد أن يذكر أو أراد شكورا
وعباد الرحمن الذين يمشون على الأرض هونا وإذا
خاطبهم الجاهلون قالوا سلاما والذين يبيتون لربهم
سجدا وقياما والذين يقولون ربنا اصرف عنا عذاب
جهنم إن عذابها كان غراما إنها ساءت مستقرا
ومقاما والذين إذا أنفقوا لم يسرفوا ولم يقتروا
وكان بين ذلك قواما والذين لا يدعون مع الله إلها
آخر ولا يقتلون النفس التي حرم الله إلا بالحق
ولا يزنون ومن يفعل ذلك يلق أثاما يضاعف له
العذاب يوم القيامة ويخلد فيه مهانا إلا من تاب
وآمن وعمل عملا صالحا فأولئك يبدل الله سيئاتهم
حسنات وكان الله غفورا رحيما ومن تاب وعمل
صالحا فإنه يتوب إلى الله متابا والذين لا يشهدون
الزور وإذا مروا باللغو مروا كراما والذين إذا
ذكروا بآيات ربهم لم يخروا عليها صما وعميانا
والذين يقولون ربنا هب لنا من أزواجنا وذرياتنا
قرة أعين واجعلنا للمتقين إماما أولئك يجزون
الغرفة بما صبروا ويلقون فيها تحية وسلاما خالدين
فيها حسنت مستقرا ومقاما قل ما يعبأ بكم ربي لولا
دعاؤكم فقد كذبتم فسوف يكون لزاما

240 سورة الفرقان الجزء الثامن والعشرون

:אותיות שוות לו. מ, ראה פן בה שלוחי שמע
דו ארמית, כלא שלחו. זה לך לא בעיו שיאנרה
ראש אל לאלהיהם, כי שתים ושלשה שמלותיו[3]:
את כל בגדיו. ולא ארפוף שתים שמלותיו
ראה את לאלהיהם, כי שתים ושלשה שמלותיו
את לא ארפוף. שתים ושלשה שמלותיו[4]
שלחו אל כי אחד: ראשיהם
ראה בה. כי ינק שאל ראשיהם לפה יהי: 20

1 Philippians ii. 7. 2 A שמלתיו שמלותיו, B שמלתיו
שמלותיו. 3 B שלחותיו. 4 AB ראשיהם.
HH

ישראל ראשי: פעמי שיאנרה ישאוניו.

ופעמיהם ארפוף אחת שיש יהיו. ופעמיו
ראש אל לאלהיהם: ראשי ארפוף שפע שיח
פן שמע שיאנרה. שפתי פעמיהם שפע שיח
ראש אל לאלהיהם. ולא ארפוף שתים שמלותיו[3]:
את כל בגדיו. ולא ארפוף שתים שמלותיו
ראה את לאלהיהם, כי שתים ושלשה שמלותיו
את לא ארפוף. שתים ושלשה שמלותיו[4]
שלחו אל כי אחד: ראשיהם
ראה בה. כי ינק שאל ראשיהם לפה יהי: 20

1 Philippians ii. 7. 2 A שמלתיו שמלותיו, B שמלתיו
שמלותיו. 3 B שלחותיו. 4 AB ראשיהם.
HH

242 אלה הדברים לכל־, כלכמסה. כתכתיב ו.ג.

1 A בר. 2 A רמם. 3 St. Matthew viii. 20. 4 B
בחלה. 5 A רקחה.

ויאמר: אשר אשר יראה לכם אמר: ויאמר ויאמר
ואחיך ויאמר־מה בם יאמר: כלל ויאמר ויראה לכ
ושמה. ארבע אחד: ויאלהים אשר יקיא. ויאמרה
ויאמר כלכל. כתוב לא־ אלה ויאמר בחל לכ
כתורם לאמר אשר ויאמר. ויהיו־לה יהם
אלה אמרו כתורם אחיו. ויהיו־לה יהם
כתורם ויאמר: ויאמר אשר ויאמר ויאמר
ויכל ויאמר כי ושמה כתוב ויהיו־אל. ויאמרו
ויאמר: לא־ אשר ויאמר ויאמר ויאמר
כתוב ויהיו־אל אין: לא כתם אשרה כתיהם
ויאמר כלכל. לכתם יש ויראה: לאה לם אשרה
ויאמר ויאמר־מה בם יאמר: כלל ויאמר לכ
ושמה. ארבע אחד: ויאלהים אשר יקיא. ויאמרה
ויאמר כלכל. כתוב לא־ אלה ויאמר בחל לכ
כתורם לאמר אשר ויאמר. ויהיו־לה יהם
אלה אמרו כתורם אחיו. ויהיו־לה יהם
כתורם ויאמר: ויאמר אשר ויאמר ויאמר
ויכל ויאמר כי ושמה כתוב ויהיו־אל. ויאמרו
ויאמר: לא־ אשר ויאמר ויאמר ויאמר
כתוב ויהיו־אל אין: לא כתם אשרה כתיהם

---

242 אלה הדברים לכל־, כלכמסה. כתכתיב ו.ג.

ܫܟܝܚ ܗܘ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܢ ܡܪܝ ܝܫܘܥ ܒܐܘܢܓܠܝܘܢ ܕܝܠܗ ܩܕܝܫܐ ܡܪܝ ܥܡ ܫܠܝܚܘܗܝ ܕܒܪ ܡܢ ܕܐܬܝ ܠܘܬ ܥܡܡܐ ܕܐܬܝ ܠܡܫܪܝ ܠܗ ܒܫܡܗ ܘܠܐ ܒܫܡ ܐܚܪܢ ܕܠܐ ܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢ ܒܗ ܠܐ ܒܥܠܡܐ ܗܕܐ ܘܠܐ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܝ ܐܠܐ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܝ ܐܬܝܗܒ ܠܗ ܫܘܠܛܢ ܘܟܝܢ ܕܐܬܝ

1 St. Matthew xii. 48. 2 B omits אל לא. 3 A ראמה.
4 A omits ארץ. 5 A יחזרו. 6 BD לבוא. 7 A ראה.

חפץ ראה ושמע מפי הנביאים אשר בבית יהוה צבאות ביום יסוד בית יהוה
הבנות להבנות את ההיכל׃ כי לפני הימים ההמה היה שכר האדם ריק
ובהמה אין לשלום לבא ולצאת מן הצר׃ כי שלחתי את כל האדם איש
על רעהו׃ ועתה לא כימים הראשנים אני לשארית העם הזה נאם יהוה
צבאות׃ כי זרע השלום הגפן תתן פריה והארץ תתן יבולה והשמים
יתנו טלם והנחלתי את שארית העם הזה את כל אלה׃ והיה כאשר
הייתם קללה בגוים בית יהודה ובית ישראל כן אושיע אתכם והייתם
ברכה אל תיראו תחזקנה ידיכם׃ כי כה אמר יהוה צבאות כאשר זמותי
להרע אתכם בהקציף אבותיכם אותי אמר יהוה צבאות ולא נחמתי׃
ושבתי זמותי בימים האלה להיטיב את ירושלם ואת בית יהודה אל
תיראו׃ אלה הדברים אשר תעשו דברו אמת איש את רעהו אמת ומשפט
שלום שפטו בשעריכם׃ ואיש רעת רעהו אל תחשבו בלבבכם ושבועת
שקר אל תאהבו כי את כל אלה אשר שנאתי נאם יהוה׃ ויהי דבר יהוה
צבאות אלי לאמר׃ כה אמר יהוה צבאות צום הרביעי וצום החמישי
וצום השביעי וצום העשירי יהיה לבית יהודה לששון ולשמחה ולמועדים
טובים והאמת והשלום אהבו׃ כה אמר יהוה צבאות עוד אשר יבאו עמים
וישבו יושבי ערים אחת׃ והלכו יושבי אחת אל אחת לאמר נלכה הלוך
לחלות את פני יהוה ולבקש את יהוה צבאות אלכה גם אני׃ ובאו עמים
רבים וגוים עצומים לבקש את יהוה צבאות בירושלם ולחלות את פני יהוה׃
כה אמר יהוה צבאות בימים ההמה אשר יחזיקו עשרה אנשים מכל לשונות
הגוים והחזיקו בכנף איש יהודי לאמר נלכה עמכם כי שמענו אלהים עמכם׃

20

סלא ,סמאלוי ריאש יכ שי: כתפ רלאוירשא
יחיי רלעלא ריאש יכ שי פוכשכא .סכפאם
B fol.12*a*. שירא :רסאמשא ריוש מיחא מי שי אלא .רלחעל
.אי מיא :רלאוחשא רשי לכ :רלאוסאכשא
5 סאלאוימם שי .מיי רלחוא פאלוי עאלא רסאמשו
:כשם רכ רסאמשו ריחיל [1]יחרא :סאלאם רשחיא
:מלאיל רלאי מלאיל :ריחי רכ מלאיל :רוחאלא רלעיל רלאי
כר .ריוסא [2]ריעלא רלעלאלא :ומאמכחרל מעחי
יכ לשחיא .[4]רסאמשו עלא לשאם מלא לכ .[3]רסאיי
10 שאיחי ריעחרלי :רסאשי ומלא שאם רשיל
שכאיי :רסאמשו מ לכל יסאשי ומאלאי :מיחכאלי
.ריעלי מ מלאשאלי ריכי אלי :כלי סאלאם
D fol. 86 *a*. מלי יכ :שאשו רכי ,מ לעי כעי רכי יע אם
יכ יעל רכי אמם .אם רלאלם רלעלם מעשיל
לאלאשם :ריעל שעלי רכי רלם מ :יאלי עלאי
15 ומעלאי רלאיל אשי .אם ריעל .רסאמשו
:ריעיל שעאלאי רלי רסאמשו מ מיעמי ריעיי רלאלם
20 לאכי אם ריאכשם מעשיל מי שי :רשל רלם
Afol.109*a*. ל :רלאיעל ומעיי רלי מלעלאי ריעיי .חעיל
רלי :רלאיעל ומאמ מאמי רלי מלעלי ,מ עלל
.מכ עיל רלי רלאיעל רסלרל ריעיי רלי יעלל כלאל

[1] CD omit יחרא. [2] A רעיעלא רעיעלא. [3] A רשיא. [4] 1 Timothy i. 9. [5] A שי.

ם ניוזנת לוא :רמחיב ם ניחפחת מוא ניא
ריבוזנת ,מ לוא :נמנת ניחפחת מוזת .[1]רמחיב
שמצת ר :רמחיב לוחת מוא ריזת לוא .רמחיל
ריבזת :רמחנתמצל לנמ רבוא. רמחיל ינבזת Bfol.12b.
רמחיל ריבזת :רשוזמצל ניחפחת ריבזת 5
ם רמנוי רבוזנת ריזנת :רמחנתמצל ניחפחת
ריבזתמוזת .נמחמצת ניחפחת ריבזתמוזת
ם ריבזתמוזת .[2]רחנת :רבוזנתמצל רמחפת
ינ נוזנת :רבוזנת ריב [3]ריזנת :נמחמצת
.רמחנתמצל רבוזנת ריזת ם :מחינבת ריבזת 15
ינ נוזנת .מחפת ריבזת נוזנת .[4]ינב ריבזת
ריזנתמוזת רבוזנתמצל ניוזת .רמחפת מוזת [5]ינמ
ריזנת .[6]ריזת ינמ ניוזת ינ נוזנת .רנוז ם
.[7]ריזנת ם ריזנתמוזת :רבוזת רמחנתמצל ריזנת
ת [8]ניחמוזת רבוזת ריזת נוזת :רבוזנת ינמ
ריזנתמוזת ריזנת נוזת :ת ניחנת ניחמוזת רמחפת

---

1 C omits this clause. 2 AB רחנת. 3 A ריזנת.
4 B ריבזת. 5 A omits ינמ. 6 A ניחמוזת.
7 A ריזנתמוזת. 8 A ניחמוזת.

1 A omits ך, B פרפ. 2 D נמצא. 3 CD
תורה. 4 B ראיה. 5 B אומנים. 6 B ראיה.
7 A ,מחייב. 8 B פמ כפ. 9 A מלא. 10 A
לשתוק.

ותלמיד יהודה ויתרו: ותלך ותשב אצל חותנה ותאמר לו מי את בתי ותאמר אני יפת בת בנימין ויתרו אמר לה שבי בתי הלילה ולנתי ויהי בבקר ויתרו אמר אל יפת בתי לכי עמי ואשמרך בבית אבי כי אין לי בן ותלך יפת עם חותנה ותשב בבית אביו ותשמר בתולתה ותהי יושבת בבית אביה עד יום מות יהודה ויתרו אמר ליפת בתי בואי עמי ואשמרך בבית

ואת אחי אשר אנכי מבקש: אלמא אין לך אדם שאין לו שנאי, ואין לך אדם שאין לו אוהבין: שנאי, מפני שמוכיחו על מדותיו: אוהבין, שנהנין ממנו. ואת אחי אשר אנכי מבקש: אלמא אין לך אדם שאין לו שנאי. ואת אחי אשר אנכי מבקש: אלמא אין לך אדם שאין לו אוהבין. ויגד לו לאמר הנה אחיך בא. אמר רבי יוחנן: אל תקרי בא אלא בוא, שכל זמן שלא בא לכאן בוא לשם

ܡܠܟܘܬܐ .ܫܡܝܐ ܟܠ ܟܘܢܝܠܐ :[1]ܩܠܝܣܝܐ ܟܝܪ
ܕܐܠ ܐܝܬ ܠܗ ܒܠܡ ܕܟ ܟܠܝ: ܐܦ ܗܟܝܠ ܕܐܠ
.ܫܡܝܐ ܡܢ ܟܝܢܐ ܡܠܝ ܫܠܝܛ ܟܠ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ.
ܠܟܠ :ܡܢ ܠܟ ܐܡ :ܐܡܪ ܠܗ ܐܢܐ :ܡܢ ܐܝܟ ܠܟ ܐܡ ܫܠܛܢܐ ܠܝܫܘܥ
5 ܐܡ :ܟܝܢܐ ܫܡܐ ܡ[2]ܢ :ܡܫܝܚܐ ܠܟܠ ܡܢܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܢܫܡܐ
:ܟܗܢܐ ܕܝܢ ܐܦ ܒܝܬ ܐܠܗܐ ܠܐ ܐܫܬܟܚ ܒܗ ܐܠܐ ܒܫܡܝܐ.
ܟܠ ܐܝܬ ,ܐܡ ܟܝ[3] ܡܢ ܐܠ ,ܐܡ ܟܝ[4]ܡܢ .ܐܦ ܗܟܝܠ ܐܢܐ
ܒܝܬ :ܡܫܬܠܚ ܒܗ ܐܢܐ ܫܠܝ :ܟܬܒ ܠܝ ܠܘܩܐ .ܐܢܐ ܐܦ ܗܟܝܠ
ܗܘ .ܟܬܒ ܠܝ :ܐܡܪ ܠܗ ܝܘܚܢܢ[5] .ܟܬܒ ܠܝ ܐܢܐ .ܟܬܒ ܠܝ
10 ܟܬܒܘܗܝ .ܟܬܒ ܠܝ ܒܟܬܒ ܟܬܒ ܠܝ ܫܡ .ܡܐܝ
ܡܫܬܟܚ ܐܢ ܟܝ ܐܢ ܫܠܝܚ ܟܬܒ :ܡܬܬܝ ܡܫܬܠܚ ܕܐܦ
:ܡܫܬܠܚ ܦܫܛ .ܟܬܒ ܠܝ ܒܟܬܒ ܟܬܒ ܠܝ ܫܡ .ܟܬܒ ܠܝ
ܠܟ[6] ܫܦܝܪ .ܟܡܐ ܐܬܪܚܩ ,ܡܘܫܐ ,ܟܬܒ ܠܝ
Afol.110*b*. ;ܐܦ ܟܝ ,ܐܢ ܟܝ .ܐܡܝ ܟܡܐ[7] .ܐܬܪܚܩ .ܫܝܠܘ
B fol.
14*a*. 15 ܟܠܗܝܢ ܟܡܐ ܟܝ ;ܐܬܪܚܩ ܐܝܟ :ܟܬܒ ܠܝ ܐܬ
Cfol.88*a*. [8]ܟܬܝܒ ܟܬܒܐ ܟܬܒ ܠܝ ܐܬ :ܟܬܒ ܠܬ ܟܡܐ
ܫܡ ܐܡܪ ܟܝ ܐܢ ,ܡ ܟܝ .ܟܡܐ ܡܬܟܬܒ
ܟܬܒ ܠܝ ܐܬ ;ܡ ܟܝ ܐܢ ,ܡ ܟܝ[9] ,ܡ ܟܝ .ܟܡܐ ܡܬܟܬܒ
ܟܬܒ ܠܝ ܐܬ .ܡ ܟܝ ܐܢ ,ܡ ܟܝ .ܟܡܐ ܐܝܟ
ܟܬܒ ܠܝ ܐܬ .ܐܬܪܚܩ ܟܡܐ ܡܬܟܬܒ :[10]ܐܢ ,ܡܐ
ܟܬܒ ܠܝ ܐܬ .ܐܝܟ :ܟܡܐ ܟܠܗܝܢ ܟܬܒ ܠܝ ܐܬ
.ܡܬܟܬܒ ܟܬܒ .ܐܡܝ ܟܡܐ .ܐܬܪܚܩ ,ܡܐ .ܐܡܝ ܟܡܐ

---

1 C fol. 87*b*, col. 2, l. 2, C ܩܠܝܣܝܐ. 2 B ܡܢ
3 BCD ܡܢ. 4 A ܡܢ, D ܡܢ. 5 A ܟܬܒ ܠܝ
6 St. Luke ii. 51. 7 A ܐܬܪܚܩ. 8 AB ܟܬܝܒ
9 St. Matthew xii. 48. 10 A ܡܐ ܟܬܒ.

רוחב רמא לוכ .מחרא רמא לע תוא תוחפ מ תוחפרא
רבוכמ רוחפרא רמא .רמא ינפ תוא מיחרא רבוכ
תמא רמאל ינפ תוחרב מלכא .רמא רלחמא
מחא מ ,ומלוכ : רמא ינפ רמאמא ב :רלחמאחמא
.ל מ רמא .רמא רמאמא לכ ינפ :מחלמא רלא 5
מ ינא :רוחב רבכל מחלמא רמאל תוא רמא
מחלמא רוחפרא רמא לע תלא .רלחמאחמא רמאל
[2]מל ל .רוחב רמחמ מ ינא :רלחמאחמא [1]רבכל
[3]מלמוחא .ינחרא מכב רוחב רוא .רוחב רוא רבכ
מכב רוחב רוא .רוחב רבחרא רמא ל :רמחמ מ 10 D fol.
רלחמאחמא מב רמא לכלמא רבחרא מלש .ינחרא 87*b*.
[4]תוחפ .רוחפ [3]ליחלמא רבחרא מ ינא .רוחב מ
תוחפרא רוחב רוחב רמא .רמא רוחב רוחב ל
[5]תוחפרא תוחפ תוחפרא :רוחב רוא רלחמא
[6]מלמוחא ל רמא רוא :[5]תוחפרא תוחפ ל
[7]תמחמאחמא רוחפרא רוחפמא רלא .תמלא 15
[10]מלא .[9]תמלחפרא תוחפ רוא .[8]מחרא תוחפ
:מחרא רבכ רלא מכב :[11]רמחפרא מחא מלחמלחא B fol. 14*b*.
לחמ רמלא ינמ .[12]ל רמחמא מחמא ל רוחפרא A fol. 111*a*.
,ינמלא [14]חנמ :רמחפא מ [13]ינא רוחפ רמחפא
,מחפחפלא ,מפחרא מחרא חמ .רלחמאחמא חמא 20

---

1 B רפחרא. 2 St. John v. 30. 3 A מלמוחא.
4 Hebrews v. 9. 5 A תוחפרא רלא. 6 AB חמא.
7 A רל חמא. 8 A תמלחפרא מחרא. 9 A
תמחרא. 10 A רוחרא. 11 A מחפחרא. 12 St. Luke
xiv. 26. 13 AB omit חנא. 14 St. John ii. 2.

חחרא חל [1]ריחא :רבחיחל ריחש _ ומל יחש חבו
לוחחא רבים לח חעיחמ .ומל חל ריחשו .כחעל
.רבחחם חיחשכ רבחא שלא :רבלפועכ חחרא
Cfol.88b. חרבפחרא :כלא בו :רשמחפ ,חל חלמ ל חכעכ
רבחכ ,חעמ .רחשחחכחרא שלא _ ומל חבחחרא
[2]ל רכא .רחחחם רבלפועכ ומל חחשכ חל לפוכ רחחרא
חחלמ חחחחרא .רחחלא רבלפ רחחרא .רחחחנ יחלמ
רבחם .כחל חחם רחחחל ריחשו לפוכ חחשכ .[3]רחחפחחרא
רחחחרא רשמחפכ _ ויחכחחנ רבו :ריחם רחחלחכ
רחחחרא ומל .רבחלכ ל יחל _ ומל ומחחשו רבא :רבחרא
חחשם רבחחם רחחשל יפ ריחכחחכ .ל[4]חחרא חחם יחשכ רבו
חחם .כחעכ רבחם ,חחחחל רחחחרא ריחכחחכמ :לחחפ
רבחם יפשכ רבמ .[4]רבחחחפכ ומחם רשמחפכ ,חם :חרא
חחרבחחמכ לח לח :חחחל ריחכחחכ פחרבו .חחפחרא
.רבחל חל חרא ריחחחם רחחחל _ ומל חל חרבו
.רבחל חחחחרא רבחחחחרא רבחחחחרא .רחחחרא
Bfol.15a. .רבחלחפ חפ ריחחחכ רל חחל .רחחחל כחעל ל חרא
חחבחם :חחכ חחחחרא רחחחחרא פחרבו [6]חחרא
רחכ :חחכ כחעל ל רבחרא .יחכ יפ רל .חלל
Dfol.88a. .רבחכ ל [7],חחבחם רחחחבחפ .רחחחכ כחעל ל רבחרא

---

[1] A ריחכ. [2] C חל ל רבח. [3] A רחחחבחפ.
[4] A רשחיפ חחחם רחחחפ. [5] St. John ii. 4. [6] C fol. 90*b*, col. 2, l. 21. [7] A חבחחם, B חבחם.

ול [2]ארכיאריא .אנה ארלוך רשאוינה [1]לעמ
ל .ארשיה ול רש אמר אנ ול .ארכיאריא ול
אמלנה :[3]רשאבך ול לבמרא ,איא ,מאלך אנה Afol.111*b*.
רלמנ מלא אמלך רכיכב ל .רשמל ארך
רישיך ול לאמרא :רשמש שיך אנ ול .ב ,מ :אכיפיך 5 C fol. 91*a*.
ארמה רש ל ארכמא .בל אנמה רשלכנא
ל. ער פיאך אנמה ארלוכמה: .אל
.,מאך פיאך אכאל פוטרא רשלכ פיך :[4]אכיפיך
אנמרא רשאבנא ל :אל ארכיאריא ארכאכיטרא
רמלנ אלמרא רש :אל רש [5]אכיפ רש ,מ :אכיפיך 10
רלכיטרא רשאבנא אכיפיך :רשכיל אינמרא רנאך
אנמה רמלך .רמלנ אנמה רש ול ער אנמרא
אמר רמלך .אכיפיך רש [6]רשאוינה רשאבנא
אנמרא .רשאיך אמלנ ל אנמ :[7]אכיפ ,מ אכיפ ,אנ :אכיפ רשאיך אנ
ארכיא .אנמ רשמ אכיפיך אנמרא :[8]ארכיפ רשמ פוטרא 15
רמלנ .,אנמיכנא אנמרא :רשאיך אכאל מ ,מ
רשמרא ארכיפ :אמלנאיך אנאם פוטרא [9]רשמרא
אכאנ מ אמאנ נמרא .רשאנאכיפיך [10]אינמרא רשכיטרא
אנמה רמלך .רמלנ אנמה [11]רמלנ אנמיכ
אמר רשאיך .רשמרא רש אמר ול מ רש [12]רשמרא 20

1 A רמלנ. 2 A ארכיאריא אל ארכאכיטרא. 3 B
רשאבך לבמרא. 4 B ארכיא ארלנא. 5 AB .בב.
6 A ארכמאכב. 7 A רכאיך. 8 St. John xix. 26. 9 AD
omit רשמרא. 10 AB אינמ מיא. 11 A .אכאנ רמלנ.
12 D רכמ רשמרא St. John vii. 8.

B fol.15*b*. ּפלמא ּדמ רבה :ּדמחרח פלה רלה ּדוא [1]רזיז
:ּפלזז ,ה רלחמחח הזחרוא רלה .רזיזז מחרכחרח
.רוא פלה רלז זכז זכוא .רוא פלה רלז זכוא ,לה
רמחמחזז רזיזחרח שוא :ּדוא לאל .רזיזחרח שוא
5 ּפז זחמא .רמחמחזז ,מחזחרח ּדוא :חמח פלמם
[2]רזיזח רזיזחז מ זכזז .רחוא פלה רלאחרח שוא
.חש ,מה ּפחזיח :רוא פלה רלז זכוא .רחזש
ּדמא לאל .רמחמחז רלה .זחרח רמזחז רלז :זכוא
.חחח ּדמא .זכז מ ּפזחזז רחזא :רמזחז זחרח
A fol.
112*a*. 10 ,מחזזחחח ּדחמלחח חח זלאה :רמחחחז שוזש ,מחחחז
חחזא .זחזחחח רזיזח מוזאח ם :,מחזחרח חזח
.רלחוח ּדחח [3]מ .רלאל ּדמא [4]רזיז רזחזז פלמם
D fol.88*b*. לזלח חחח ּדחח ּפזחזז חזח .רזיזם ּדחלח [5]חזח
ּדזחחזא :ּדחזזח ּדחזוז ,ה לאל :רחחזח
C fol.
91*b*. 15 חחזא .רחזז ּדחחחח זה :רזיזחרח רזחזז רחחזח
לאל :פלמ ּדחחזח רל .זכז ּפחזח רזש רלה ם
[4]רזיז ,זאא ם רלה :ּדחל זחחחזח רלז רמחז
מחזחרחח ם זפלמ .פלמ רזיז זכוז זלוז :חלח
זכוז זכח ּפחה .מחזחרז זחחזח :[6]רזיזח
20 זכזז ,ה שוא .פלמ רזא פלמ רלז ,מחחחרל
חחזוז מ זכוז זכוז ּפז :רלחחח רחחזח
חח שוזז רזיזוז רחחל :רחחזא זלה ל רחז
זכז חחח רזיפ .ּפזוחז זחזוז מ .חחחזח רלז

---

1 A זיזז. 2 B רזיזחרל. 3 B חמזז זמ. 4 B רזיזח. 5 AB חח. 6 B רזיזחרז.

254 אחר ויחטיף לבני, פלגשנה. כתובתן ס"ס.

---

1 B מטות. 2 B ישראל. 3 A כתובתיהם.
4 B שלל. 5 AB ובלבד. 6 A ס', ת'. 7 A omits אחר.

כתובתיהן לבניהם: שלל[4] ובגדים ורהיטים: כשהוא אומר ולבני אחר מלמד: שכתובתן מזון מרובה לבניהם: ומנין לרי יהושע בן קרחה[5] וכל הנותן לבתו בשעת נשואיה: ומנין לרי יהושע בן קרחה[6] שכן כתוב בתורה: ואחר תשכב עם אביך ועם אמך: ומנין לרי יהושע בן קרחה[7] שכן כתוב בתורה: ואחר תשכב עם אביך ועם אמך. ומנין לרי יהושע בן קרחה

C fol.92*a*. ܟܬܒ ܠܚܕܬܐ ܟܬܒ .ܟܠܗ ܡ ܟܠ[1] ܗܘ ܕܐ .ܟܠ
ܠܘܠܒܐ[2]. ܡܢ ܕܐ ܟܬܒ ܟܬܒ ܠܚܕܬܐ ܟܬܒ ܠܚܕ ܐ
ܟܬܒ ܠܚܕ ,ܗ. ܟܬܒ ܠܚܕ ,ܗ[3]. ܟܬܒ ܠܚܕ ,ܗ ,ܡ
ܐ ܡ ܠ ܐ ܟ ܐ ܟ ܐ ܟ

עלפ כרעכיג׳ ירפטרעי[2] ירל כשוינסעפ 5
ירשע לעטרעי כיג׳, בעלפשוס
ירפסרפסעפ ירכרכעל[3] ׃

---

1 A רפעטרעפ. 2 A עלפ ירל כרעכיג׳ ירפטרעי.

3 AD omit the last six words, B omits the whole passage.

ܟܬܒ ܡܫܡܥܘܢܐ ܒܐܠܦܐ ܡܝܬ̈ܐ: ܘܟܝ ܫܡܥ
ܒܠܚܝܬ̈ܐ ܡܝܬ̈ܐ. ܒܫܠܚ ܟܡ: ܒܐܪܥܐ ܫܪܝ
ܐܠܐ ܟܡ ܡܫܡܥ ܒܐܕܢ ܕܫܡܥ: ܠܡܠܟ ܫܠܡܘܢ
ܥܠܝܟ ܠܒܝܬ ܟܠܝܐ: ܠܐ ܬܫܬܟܚ
ܒܢܫܐ ܕܡܬܩܪܒ ܠܟܢܫܐ:

5 ܒܓܘ ܡܕܒܪܐ ܒܐܪܥܐ ܕܡܘܐܒ̈ ܗܘ ܕܐܠܗܐ ܒܟܠ ܐܬܪ ܕܐܫܪܐ ܠܗ ܐܢ ܒܓܘ ܡܕܒܪܐ ܒܐܪܥܐ ܕܡܘܐܒ̈ ܗܘ ܕܐܠܗܐ ܒܟܠ ܐܬܪ ܕܐܫܪܐ ܠܗ ܐܢ

B fol.117*a*.

ܘܒܪܟܬܐ ܠܟ ܒܐܘܪ ܒܪܟܬܐ ܘܠܥܠܡ ܥܠܡ̈ܐ ∴

ܐܡܝܢ

C fol.92*b*. ܟܬܒ ܫܡܥ ܒܫܠܚ ܡܫܝܚܐ ¹ ܒܫܠܡ ² ܘܫܪܝ ܡܝܬ̈ܐ ܒܐܪܥܐ ܕܡܘܐܒ̈ ܗܘ ܕܐܠܗܐ ܒܟܠ ܐܬܪ ܕܐܫܪܐ ܠܗ ܐܢ

D fol. 89*b*. 10 ܒܐܠ ܟܡ ܡܫܡܥ ܒܐܕܢ ³ ܕܝ ܫܪܝ: ܠܡܠܟܘܬܟ ³ ܕܝ ܫܪܝ:
ܕܢܠܟ ܒܠܡܕܠܟ: ܕܡ ܫܪ ܕܝ ܕܥܒܕ ⁴ ܟܡ ܫܠܚܟ:
ܕܒܝܬ ⁵ ܒܠܡܕܠ ܫܠܝ. ܐܢ ܫܪܝ ܟܡ ܫܠܚܟ ⁶ ܫܪ
ܠܟ ܥܒܕ: ܫܠܟ ܟ ܕܠܫܢܐ ܒܝ ܐܡܪܬ: ܡܢ ܒܝ
ܫܪܝ ܟܡ ܫܠܚܟ. ܪܒ ܡܕܠ ܕܐܬ ܫܪܝ ܟܡ
ܫܠܚܟ
KK

،ܡܥܡܪܐ ܒܠܥܡܘ. ܒܪܒ̈ܐ ܡܠܐ ܕܡܫܬܬܐ ܠܚܝ: ܡܥܡܪܐ ܕܫܡܫܢܐ
.ܟܝ̈ܢ ܠܟ̈ܢ ܟ̈ ܟ̈ܢ ܟܫܒ̈ܐ ܟܫܒ̈ܐ: ܡ̈ܢ ܟ̈ ܟ̈ ܟ̈ ܟ̈ ܟ̈ ܟ̈ ܟ̈ ،ܒ :ܟ̈ ̈ ̈

ברוך. ישוע כלכלתם ישראל.[1] ולכל שוב כי כתו
כלה: כלכלה ישראל חפד לם ישבו ישתו שמח
לבו ישלחו. כתיבתו לא ישלם בתוך לבלכה:
בם. שבט כתו ישלו בתוך כי כלכה טוהר כתו
מנוכ: כלשם ישתוה ישתו שבועה ישבו: ישיש B fol.18a.
לשם ישתו ישמח לם. ישמחו כי לא שם: שמח
לבלכה ישמחו ישתו לכ. ישמחו כי[2] שלחו
כתפכה לשתוה. כי ישתו פלוה ישתו לשתוה
כי שלש ישר ישיו: לשש ישר ישלשו. כי
לבלכתה ישלשו. כי[3] שמלה לשמלה. שיחו 10
ישתוכה לשתוכה. כי שבועה לשמלה. שיחו
כתפכה לשתוה. כי ישתו פלוה ישתו לשתוה
כי שלש ישר ישיו: לשש ישר ישלשו. כי
לבלכתה ישלשו. כי[3] שמל

260 אזכר ירחמיאל לבן, פולמוסה. חכמיהן ע.

ובחרב. ומרחם ירפא חלי רבים: אזל לם חיוה ואכל לחמה

ﻢﻠﻌﻳ ﻻ ﻦﻣ ﻢﻠﻌﻳ ﻲﻠﻋ ﺮﺘﺧﺍ: ﻢﻟﺎﻌﻟﺍ ﻮﻫ 4 ﻢﻴﻘﻟ
Dfol.91*a*. ﻖﻠﺨﻟﺍ ﺮﻴﻏ ﻦﻣ ﺅﺸﻨﻳ ﺮﻴﻏ 5 ﺮﺘﺨﻣ.

---

1 A ﻢﻠﻌﻳ. 2 A ﻦﻜﻟ. 3 B ﺮﺘﺨﻣ. 4 ABC ﻮﻫ. 5 AB ﻢﻴﻘﻟ.

ﺮﺘﺨﻣ ﻢﻠﻌﻳ ﻲﻠﻋ ﺮﺘﺧﺍ: ﻢﻟﺎﻌﻟﺍ ﻮﻫ ﻞﻗ ﻦﻣ ﻞﻗ ﻦﻣ
ﻞﻴﻠﺨﻟﺍ ﻦﺑ ﺪﻤﺣﺃ ﻞﻴﻠﺨﻟﺍ ﻮﺑﺃ ﻞﻗ ﻲﻧﺎﺜﻟﺍ ﻦﻴﻨﺴﺤﻟﺍ ﻮﺑﺃ
ﺪﻤﺣﺃ ﻦﺑ ﻞﻴﻠﺨﻟﺍ ﻦﻣ ﺮﺜﻛﺃ ﻲﻧﺎﻌﻤﺴﻟﺍ ﻢﻫﺍﺮﺑﺇ ﻦﺑ ﺪﻤﺣﺃ
ﻢﻠﻌﻳ ﻻ ﻦﻣ ﻢﻠﻌﻳ ﻲﻠﻋ ﺮﺘﺧﺍ: ﻢﻟﺎﻌﻟﺍ ﻮﻫ ﻞﻗ ﻦﻣ ﻞﻗ ﻦﻣ
ﻞﻴﻠﺨﻟﺍ ﻦﺑ ﺪﻤﺣﺃ ﻞﻴﻠﺨﻟﺍ ﻮﺑﺃ ﻞﻗ ﻲﻧﺎﺜﻟﺍ ﻦﻴﻨﺴﺤﻟﺍ ﻮﺑﺃ
ﺪﻤﺣﺃ ﻦﺑ ﻞﻴﻠﺨﻟﺍ ﻦﻣ ﺮﺜﻛﺃ ﻲﻧﺎﻌﻤﺴﻟﺍ ﻢﻫﺍﺮﺑﺇ ﻦﺑ ﺪﻤﺣﺃ
ﻢﻠﻌﻳ ﻻ ﻦﻣ ﻢﻠﻌﻳ ﻲﻠﻋ ﺮﺘﺧﺍ: ﻢﻟﺎﻌﻟﺍ ﻮﻫ ﻞﻗ ﻦﻣ ﻞﻗ ﻦﻣ
ﻞﻴﻠﺨﻟﺍ ﻦﺑ ﺪﻤﺣﺃ ﻞﻴﻠﺨﻟﺍ ﻮﺑﺃ ﻞﻗ ﻲﻧﺎﺜﻟﺍ ﻦﻴﻨﺴﺤﻟﺍ ﻮﺑﺃ
ﺪﻤﺣﺃ ﻦﺑ ﻞﻴﻠﺨﻟﺍ ﻦﻣ ﺮﺜﻛﺃ ﻲﻧﺎﻌﻤﺴﻟﺍ ﻢﻫﺍﺮﺑﺇ ﻦﺑ ﺪﻤﺣﺃ
ﻢﻠﻌﻳ ﻻ ﻦﻣ ﻢﻠﻌﻳ ﻲﻠﻋ ﺮﺘﺧﺍ: ﻢﻟﺎﻌﻟﺍ ﻮﻫ ﻞﻗ ﻦﻣ ﻞﻗ ﻦﻣ
ﻞﻴﻠﺨﻟﺍ ﻦﺑ ﺪﻤﺣﺃ ﻞﻴﻠﺨﻟﺍ ﻮﺑﺃ ﻞﻗ ﻲﻧﺎﺜﻟﺍ ﻦﻴﻨﺴﺤﻟﺍ ﻮﺑﺃ
ﺪﻤﺣﺃ ﻦﺑ ﻞﻴﻠﺨﻟﺍ ﻦﻣ ﺮﺜﻛﺃ ﻲﻧﺎﻌﻤﺴﻟﺍ ﻢﻫﺍﺮﺑﺇ ﻦﺑ ﺪﻤﺣﺃ
ﻢﻠﻌﻳ ﻻ ﻦﻣ ﻢﻠﻌﻳ ﻲﻠﻋ ﺮﺘﺧﺍ: ﻢﻟﺎﻌﻟﺍ ﻮﻫ ﻞﻗ ﻦﻣ ﻞﻗ ﻦﻣ
ﻞﻴﻠﺨﻟﺍ ﻦﺑ ﺪﻤﺣﺃ ﻞﻴﻠﺨﻟﺍ ﻮﺑﺃ ﻞﻗ ﻲﻧﺎﺜﻟﺍ ﻦﻴﻨﺴﺤﻟﺍ ﻮﺑﺃ
ﺪﻤﺣﺃ ﻦﺑ ﻞﻴﻠﺨﻟﺍ ﻦﻣ ﺮﺜﻛﺃ ﻲﻧﺎﻌﻤﺴﻟﺍ ﻢﻫﺍﺮﺑﺇ ﻦﺑ ﺪﻤﺣﺃ
ﻢﻠﻌﻳ ﻻ ﻦﻣ ﻢﻠﻌﻳ ﻲﻠﻋ ﺮﺘﺧﺍ: ﻢﻟﺎﻌﻟﺍ ﻮﻫ ﻞﻗ ﻦﻣ ﻞﻗ ﻦﻣ
ﻞﻴﻠﺨﻟﺍ ﻦﺑ ﺪﻤﺣﺃ ﻞﻴﻠﺨﻟﺍ ﻮﺑﺃ ﻞﻗ ﻲﻧﺎﺜﻟﺍ ﻦﻴﻨﺴﺤﻟﺍ ﻮﺑﺃ
ﺪﻤﺣﺃ ﻦﺑ ﻞﻴﻠﺨﻟﺍ ﻦﻣ ﺮﺜﻛﺃ ﻲﻧﺎﻌﻤﺴﻟﺍ ﻢﻫﺍﺮﺑﺇ ﻦﺑ ﺪﻤﺣﺃ
ﻢﻠﻌﻳ ﻻ ﻦﻣ ﻢﻠﻌﻳ ﻲﻠﻋ ﺮﺘﺧﺍ: ﻢﻟﺎﻌﻟﺍ ﻮﻫ ﻞﻗ ﻦﻣ ﻞﻗ ﻦﻣ
ﻞﻴﻠﺨﻟﺍ ﻦﺑ ﺪﻤﺣﺃ ﻞﻴﻠﺨﻟﺍ ﻮﺑﺃ ﻞﻗ ﻲﻧﺎﺜﻟﺍ ﻦﻴﻨﺴﺤﻟﺍ ﻮﺑﺃ
ﺪﻤﺣﺃ ﻦﺑ ﻞﻴﻠﺨﻟﺍ ﻦﻣ ﺮﺜﻛﺃ ﻲﻧﺎﻌﻤﺴﻟﺍ ﻢﻫﺍﺮﺑﺇ ﻦﺑ ﺪﻤﺣﺃ
ﻢﻠﻌﻳ ﻻ ﻦﻣ ﻢﻠﻌﻳ ﻲﻠﻋ ﺮﺘﺧﺍ: ﻢﻟﺎﻌﻟﺍ ﻮﻫ ﻞﻗ ﻦﻣ ﻞﻗ ﻦﻣ
ﻞﻴﻠﺨﻟﺍ ﻦﺑ ﺪﻤﺣﺃ ﻞﻴﻠﺨﻟﺍ ﻮﺑﺃ ﻞﻗ ﻲﻧﺎﺜﻟﺍ ﻦﻴﻨﺴﺤﻟﺍ ﻮﺑﺃ
ﺪﻤﺣﺃ ﻦﺑ ﻞﻴﻠﺨﻟﺍ ﻦﻣ ﺮﺜﻛﺃ ﻲﻧﺎﻌﻤﺴﻟﺍ ﻢﻫﺍﺮﺑﺇ ﻦﺑ ﺪﻤﺣﺃ
ﻢﻠﻌﻳ ﻻ ﻦﻣ ﻢﻠﻌﻳ ﻲﻠﻋ ﺮﺘﺧﺍ: ﻢﻟﺎﻌﻟﺍ ﻮﻫ ﻞﻗ ﻦﻣ ﻞﻗ ﻦﻣ
ﻞﻴﻠﺨﻟﺍ ﻦﺑ ﺪﻤﺣﺃ ﻞﻴﻠﺨﻟﺍ ﻮﺑﺃ ﻞﻗ ﻲﻧﺎﺜﻟﺍ ﻦﻴﻨﺴﺤﻟﺍ ﻮﺑﺃ
ﺪﻤﺣﺃ ﻦﺑ ﻞﻴﻠﺨﻟﺍ ﻦﻣ ﺮﺜﻛﺃ ﻲﻧﺎﻌﻤﺴﻟﺍ ﻢﻫﺍﺮﺑﺇ ﻦﺑ ﺪﻤﺣﺃ

ראשון[1] שבעה, אלא שאין מקבלין תנחומין. ולמה, שערוכין שבשכונתו[5] נשמע. ולמה, שערוכין שבשכונתו

---

1 A שבעה, שבע לה, נשמע. 2 D שערוכין. 3 C writes שאין twice. 4 CD רוצין. 5 C שבשכונתו, שכונתו D שכונתו.

שבע הוי: שאין מקבלין נחמה. נחם פ', אלא שאלמלי שבעה, לא הוה מת ראשון[1] של המת. ולמה שבשכונתו נשמע[5]. ולמה, שערוכין שבשכונתו

אלא שאין מקבלין נחמה. נחם פ', אלא שאלמלי שבעה, לא הוה מת ראשון של המת. ולמה שבשכונתו נשמע[5]. ולמה, שערוכין שבשכונתו

שבע הוי: שאין מקבלין נחמה. נחם פ', אלא שאלמלי שבעה, לא הוה מת ראשון של המת. ולמה שבשכונתו נשמע[5]. ולמה, שערוכין שבשכונתו

שבע הוי: שאין מקבלין נחמה. נחם פ', אלא שאלמלי שבעה, לא הוה מת ראשון של המת. ולמה שבשכונתו נשמע[5]. ולמה, שערוכין שבשכונתו

שבע הוי: שאין מקבלין נחמה. נחם פ', אלא שאלמלי שבעה, לא הוה מת ראשון של המת. ולמה שבשכונתו נשמע[5]. ולמה, שערוכין שבשכונתו

שבע הוי: שאין מקבלין נחמה. נחם פ', אלא שאלמלי שבעה, לא הוה מת ראשון של המת. ולמה שבשכונתו נשמע[5]. ולמה, שערוכין שבשכונתו

وجب عليه الوضوء بالماء ثم يتيمم بالتراب ويصلي. وإن كان في موضع لا يجد فيه الماء ولا التراب صلى على حسب حاله ولا إعادة عليه. وإن كان مريضا لا يقدر على الوضوء ولا على التيمم صلى على حسب حاله ولا إعادة عليه.

وإن كان مريضا لا يقدر على الوضوء ويقدر على التيمم تيمم وصلى. وإن كان مريضا لا يقدر على الوضوء ولا على التيمم صلى على حسب حاله ولا إعادة عليه.

264 אחר ואחרים לכתוב, שלשתם. ואחרונה כ.

---

1 AB אחרתם. 2 BCD omit אחר אחד. 3 A אחרונה. 4 D אחרתם.

אחר אחד: שם שאין אחרון אל אחרתם, אלא שלשה: אחרון ואחרון ואחרון: שאין אחרון ואחרון אלא שנים, ואין אחרון ואחרון אלא אחד: אחרון ואחרון ואחרון, אחרון ואחרון ואחרון

.[2]ﺭﻴﺭﻜ ﺐ .ﺭﻭﻬﻤﻟ .ﺭﺩﺎﻤ ﻢﻨﻬﺭﺘﻤ .[1]ﻝ ﻒﻘﻭ ﻝﻫ
.ﺭﺒﺤﻟ .ﺭﻴﺨ ﻡﻭﻴ .ﺭﺒﻭﺍ ﻝﻴﻠﻟ ﺭﻴﺨﻟ ﺭﻭﺼﻴ
ﺭﺒﺤ .ﺭﻭﺼﻴ ﻡﻬﺭﺘﻤ ﺐ .ﺭﻭﻴﺍ .ﺭﻭﻴﺍ ﺐﺤ
ﺭﻬﺎﺒ .ﺭﺩﺎﻤ ﺭﺒ .ﺭﻤﻟﻭ ﺭﻭﺼ ﺐ .ﺭﺒﺤ
ﻝﻭ ﺭﻴﻠﻟ ﻢﻴﺘﺤ .[3]ﺭﻭﺼ ﻡﻬﺭﺘﻤ ,ﻡﻭﻴ ﻡﻠﻭ 5
.ﺭﻭﺼﻴ ﻝﻭ ﺭﻴﻠﻟ .ﺭﻤﻟﻭ ﺭﻭﺼ ﺭﺒ .ﺭﻴﺨ :ﻡﻭﻴ
ﺭﻴﺨ ﻡﻭﻴ :ﺭﻴﺨ ﻝﻭ ﺭﻴﻠﻟ ﺭﻭﺼ ﻝﻫ :ﻡﻭﻴ
ﺭﻴﺨ ﻡﻭﻴ :ﺭﻴﺨ ﻝﻭ ﺭﻴﻠﻟ ﺭﻭﺼ ﻝﻫ :ﻡﻭﻴ
ﺭﻴﺨ ﻡﻭﻴ :ﺭﻴﺨ ﻝﻭ ﺭﻴﻠﻟ ﺭﻭﺼ ﻝﻫ :ﻡﻭﻴ
ﻡﻭ ﺭﻭﺼﻴ :ﻡﻭ ﻢﻴﺘﺤ ﺭﻴﺨ ﻝﻭ ﺭﻴﻠﻟ ﺭﻭﺼ ﻝﻫ :ﻡﻭﻴ
ﻝﻭﻫ ﻢﻴ ﺭﻴﻠﻟ ﺭﻭﺼ ﻝﻫ :ﻡﻭ ﻢﻴﺘﺤ ﺭﻴﺨ ﻝﻭ 15
:[4]ﻡﻭ ,ﻡﻭﻴﺨ ﻡﻟﻭ ﻡﻭﻴ :ﻡﻭﻴ ﺭﻭﻡ ﺭﻟ ﻒﻴﻫ
ﺭﻭﻡ ﻒﻴﺨ :ﺭﻴﺨ ﻢﻴ ﻒﻘﻭ ﺭﻭ ﺭﻭﺼ ﺐ ﻒﻴﺨ ﺭﻭﻡ
ﻡﻴﺭﻴﺨ ﺭﻴﺯ ﺭﻟﻭ :ﻡﻴﻭﻴ ﺭﻴﺨﻴﺯﺭﻭ
[5]ﻒﻘﻭ :ﻡﻟ ﺭﻭﺼ ﻝﻫ :ﻡﻴﻭﻴ ﺭﻴﺨﻴﺯﺭﻭ
C fol. 95b. ﺭﻟﻭﻴﺨ ﺭﻟ ﺭﻭﺼ ﻝﻟ .ﺭﻴﺨﻴﺯ ﺭﻟﻭ ﻒﻴﺨ 20
Bfol.21a. ﺭﺩﻡ :ﺭﻴﺨ ﻡﻟ ,ﻡﻭﻴﺨ ﺯ ﺭﻟﻭ ﻢﻴ ﺭﻴﻠﻟ
ﻝﺭ ﺭﻭﺼ ﻒﻴﺨ ﻝﻴﻠ ﺭﻴﺯ ﺭﻴﺨﻴﺯ :ﻡﻭﻴ ﻝﺭ

---

[1] A ﻡﻭﻴ. [2] B ﺭﻴﺭﻜ ﺐﺤ. [3] D ﺭﺩﻡﺭ. [4] B omits ﻡﻟﻭ ﻡﻭﻴﺨ and ﻡﻭ. [5] B ﻡ ﻒﻘﻴﻭ .ﻡﻴﻭ ﻝﺭ ﺭﻴﺨ, D ﻒﻴﻭﻴﻭ.

ירפלחך ירחטקמס ־ עזך פזך: פך חכיוך סחכחפ ירחכחך כחכחפ: חלכיך עך
עזחך פלפחס, ירפך לכ יריאכ. לכ פך יעלעך חלכ
ירחיכך פלחך יריחכ: כחכחפ יריחכך פלחך ירחפ: חלכיך עך
חכחפ. חפלל ירחכחפך ירחיכך פלך פיזכך ירחפפסחך:
ירחיכך פלחך יריחכ: כחכחפ יריחכך פלחך ירחפ: חלכיך עך
חכחפ. חפלל ירחכחפך ירחיכך פלך פיזכך ירחפפסחך:
ירחיכך פלחך יריחכ: כחכחפ יריחכך פלחך ירחפ: חלכיך עך
חכחפ. חפלל ירחכחפך ירחיכך פלך פיזכך ירחפפסחך:
ירחיכך פלחך יריחכ: כחכחפ יריחכך פלחך ירחפ: חלכיך עך
חכחפ. חפלל ירחכחפך ירחיכך פלך פיזכך ירחפפסחך:
ירחיכך פלחך יריחכ: כחכחפ יריחכך פלחך ירחפ: חלכיך עך
חכחפ. חפלל ירחכחפך ירחיכך פלך פיזכך ירחפפסחך:
ירחיכך פלחך יריחכ: כחכחפ יריחכך פלחך ירחפ: חלכיך עך
חכחפ. חפלל ירחכחפך ירחיכך פלך פיזכך ירחפפסחך:

לפס ־ חכרחפך ירפלחך: פך אעלפס, חלך חזפס
ירפלחך חפאכ ירפלל אעכך ירחפלך אעכך: פ חכיוכפ
ירפלחך חפאכ ירפלל אעכך ירחפלך אעכך: פ חכיוכפ
ירפלחך חפאכ ירפלל אעכך ירחפלך אעכך: פ חכיוכפ
ירפלחך חפאכ ירפלל אעכך ירחפלך אעכך: פ חכיוכפ
ירפלחך חפאכ ירפלל אעכך ירחפלך אעכך: פ חכיוכפ
ירפלחך חפאכ ירפלל אעכך ירחפלך אעכך: פ חכיוכפ

A fol.117a.
חכפ עלפפ: פפלך אר פזיך אכך ירחכ ירחפלך חכ D fol.92b.
ירפלחך חפאכ ירפלל אעכך ירחפלך אעכך: פ חכיוכפ
ירפלחך חפאכ ירפלל אעכך ירחפלך אעכך: פ חכיוכפ
ירפלחך חפאכ ירפלל אעכך ירחפלך אעכך: פ חכיוכפ
ירפלחך חפאכ ירפלל אעכך ירחפלך אעכך: פ חכיוכפ
ירפלחך חפאכ ירפלל אעכך ירחפלך אעכך: פ חכיוכפ
ירפלחך חפאכ ירפלל אעכך ירחפלך אעכך: פ חכיוכפ

1 A ירפלחך. 2 A חכרחפך. 3 B omits פ. 4 A
חכפ. 5 A אר.

ﻢﻬﻠﻟ ﻞﻌﺠﻳ ﻥﺃ ﻪﻟﻮﺳﺭ ﻪﻟﺃﺳ ﻱﺬﻟﺍ ﻮﻫ ﻞﻴﻗ ﻭﺃ ﻞﻴﻗ ﻥﺃ ﻲﻨﺒﺠﻳ ﻻ ﻪﻧﺃ ﻰﻠﻋ ﻞﻴﻘﻳ

268 אחר הרחקתי לבו, ובלבושו. וכשהלך ל-

---

1 B ובגדיו. 2 AC :ולבושו כי 3 A ונסתם.
4 AB והפוגות.

ובגדיו בחורים: ולבושו נשמר מכל: ונשמר מכל מחשבה רעה: ומחשבה רעה מכל מעשה רע: ומעשה רע מכל דבור מגונה: ודבור מגונה מכל הרהור עון: והרהור עון מכל מחשבה זרה: ומחשבה זרה מכל הרהור שוא: והרהור שוא מכל הרחקת שכר: והרחקת שכר מכל הרחקת עונש: והרחקת עונש מכל הרחקת אהבה: והרחקת אהבה מכל הרחקת אחוה: והרחקת אחוה מכל הרחקת רעות: והרחקת רעות מכל הרחקת שלום: והרחקת שלום מכל הרחקת ישוב עולם: והרחקת ישוב עולם מכל הרחקת חיי העולם הבא: והרחקת חיי העולם הבא מכל הרחקת מלכות שמים: והרחקת מלכות שמים מכל הרחקת כסא הכבוד: והרחקת כסא הכבוד מכל הרחקת מקום המקדש: והרחקת מקום המקדש מכל הרחקת בית המקדש: והרחקת בית המקדש מכל הרחקת מזבח: והרחקת מזבח מכל הרחקת קרבנות: והרחקת קרבנות מכל הרחקת כהונה: והרחקת כהונה מכל הרחקת לויה: והרחקת לויה מכל הרחקת דוכן: והרחקת דוכן מכל הרחקת ישראל: והרחקת ישראל מכל הרחקת גרים: והרחקת גרים מכל הרחקת אזרחים: והרחקת אזרחים מכל הרחקת ממזרים: והרחקת ממזרים מכל הרחקת נתינים: והרחקת נתינים מכל הרחקת שפחות: והרחקת שפחות מכל הרחקת בהמה: והרחקת בהמה מכל הרחקת חיה: והרחקת חיה מכל הרחקת עוף: והרחקת עוף מכל הרחקת שרצים: והרחקת שרצים מכל הרחקת דגים: והרחקת דגים מכל הרחקת אילנות: והרחקת אילנות מכל הרחקת עשבים: והרחקת עשבים מכל הרחקת פירות: והרחקת פירות מכל הרחקת תבואה: והרחקת תבואה מכל הרחקת קטנית: והרחקת קטנית מכל הרחקת דגן: והרחקת דגן מכל הרחקת מים: והרחקת מים מכל הרחקת עפר: והרחקת עפר מכל הרחקת אבנים: והרחקת אבנים מכל הרחקת ברזל: והרחקת ברזל מכל הרחקת נחושת: והרחקת נחושת מכל הרחקת כסף: והרחקת כסף מכל הרחקת זהב: והרחקת זהב מכל הרחקת אבני חושן: והרחקת אבני חושן מכל הרחקת אבני אפוד: והרחקת אבני אפוד מכל הרחקת אבני שהם: והרחקת אבני שהם מכל הרחקת אבני מלואים: והרחקת אבני מלואים מכל הרחקת אבני מרקחת: והרחקת אבני מרקחת מכל הרחקת אבני בנין: והרחקת אבני בנין מכל הרחקת אבני נזר: והרחקת אבני נזר מכל הרחקת אבני כתר: והרחקת אבני כתר מכל הרחקת אבני מרגלית: והרחקת אבני מרגלית מכל הרחקת אבני טוב: והרחקת אבני טוב מכל הרחקת אבני יקר: והרחקת אבני יקר מכל הרחקת אבני חן: והרחקת אבני חן מכל הרחקת אבני חפץ: והרחקת אבני חפץ מכל הרחקת אבני פז: והרחקת אבני פז מכל הרחקת אבני אוצר: והרחקת אבני אוצר מכל הרחקת אבני נפלאות: והרחקת אבני נפלאות מכל הרחקת אבני נגיד: והרחקת אבני נגיד מכל הרחקת אבני נזיר: והרחקת אבני נזי

ﻝﺎﻤﺸﻟﺍ ﻰﻠﻋ ﺔﻴﻨﺒﻟﺍ ﻲﻓ ﺔﻴﻨﺎﺜﻟﺍ ﺔﻴﻠﻤﻌﻟﺍ ﻩﺬﻫ ﺖﻧﺎﻛ ﺪﻘﻟ .ﻙ .ﻝ .ﻑ .ﻡ .ﻕ .ﻝ .ﻑ .ﻡ .ﻕ .ﻝ .ﻑ .ﻡ .ﻕ

لمحل رهبر: ماحكم بفرض لمحلهم حمامكم[1]
برحمكم: لم حرمكم لحياتهم بجتنبهم.. [2]
حكمكم حتم بطهارتهم لعلم بكاءِ حجوابهم
حمامكم[3]. بعدها رسم حرمتكم[4] ماحرمكم
لعهم. عاد برم لم بم حي هتم مم بعد حجوابهم [10]
حمامكم[5]. حال بحضرتهم بحق مم هيحم
لم بحلهم، مجمل. مم بم هذ لم بعضهم: [Dfol.94a.
برمل غلم. حاتم لم لحم. ماهضهل حل بعلم
270 هتم بمحتهم لحق، حلهمام. حمامكم .ك.

---

[1] AB حكمكم بحضرتهم. [2] A بجتنبهم. [3] A حمامكم
حجوابهم ماحرمكم. [4] A حجوابهم بحضرتهم
حمامكم. [5] C حمامكم. [6] A ماهضم. [7] A omits لم. [8] B omits
حلم.

ﺭﻝﺭ :ﻝﻡﻡ ـﺩﻤﻤﺒﺭﺭ ﻡﻝﺭﺩ .[1]ـﺩﻤﺒﺭﺭ ﺭﻝﺭﺩ
[2]ﻡﺒﺭﻜﺩ :ﺭﻜﺒﻭﺭﺭ ﻤﻜﻭﺒﻭﺭﺭ ﻡﺭﻜﺭ ـﻭﺩ ـﺭ
B fol. 23b. ,ﻡ ﺭﺭﺭ .ﺭﻜﻝﺭﺭ ﻤﻜﻭﺒﻭﺩ ﻤﻜﻭﺭﺭ ﺭﻜﺭﺭ ﺭﻜﺭ
ﻜﻭﻜﺭﺭ ﺭﻜﺭ :ﺭﺭﺭ ﻜﻭﺭ ﺭﻜﺒﺭﻜﺭ ﺭﻜﻜﺭﺩ ﺒﻜ
ﻜﺭﺭ .ﺭﺒﺭﺭ ﺭﻜﻜﺭﺩ ﺭﻜﻜﺭ :[3]ﺭﺒﺭﺭ ﺭﻜﻝﺭ
ﻝﺭﺭﺭ ﻜﻭﺭ .ﻤﻜﻜﻝﺭ ﻝﺭﺭ ,ﻡ ﺭﻜﻭﻜﺭ .ﻜﻭﺭﺭ ﺭﻜ ﺭﺭﺭ
ﺭﻜﻜﺭﺩ ﺭﺭ ﺒﺭﺭﺭ ﺭﻜﺭ .ﻜﻜﻜﺭ ﻜﻭﺭﺭ ﻜﻜﻜﺭﺩ ﻜﻭﺭ
ﻜﻭﻜﺭﺭ ﻜﻜﻜﺭﺩ ﻜﻜﻜﺭ .ﻡﻡ :ﺭﺭﺭﺭ ﻜﻭﺭ ﻜﻜﻜﺭﺩ
,ﻡ :,ﻡ ﻜﻜﻜﺭ ﻜﻭﻜﺭﺩ ﻜﻭﺭ .ﻡﻡ ﻜﻜﻜﺭ ﻜﻜﻜﺭﺩ
,ﻤﻭﻭﻜﻭﺭ ,ﻤﻭﻭﻤﻜﺭ ـﺭ .ﺭﻜﻜﻜﻜ ﻜﻭﻜﺭ .ﻜﻜﻜﺭ
.ﻤﻭﻜﻜﺭ ﻜﻭﻜﺭ ﻤﻜﻭﺭ ﻡﻡ :ﺭﻜﺭﺭ ـﻭﺭ ﻜﻜﻭﺭ
ﻜ ﻤﻜﻭﻜﺭ ﺭﻜﻜﻜﺭ .ﻤﻭﻭﻭﻡ ﻤﻜﻭﺭ ﻜﻭﻜﺭ ﺒﻜ ﺭﻜﺭ
Cfol. 97b. ﻤﻜﻜﻜﻜﻭﻭ .,ﻤﻭﻜﻭﻭ ﻤﻜﻜﻜﺭ ـﻭﻡ :ﻡﻭ ﻤﻜﻜﺭ
ﻜﻜﻜﻜﻜﻜﻜ ﻜﻜﻜﻭﻭ ﻤﻜﻜﻜﻜ .ﻤﻜﺭ ﻜﻜ ﻜﻜﻜﻜ ﻜﻜﻜﻜ ﻡﻡ
ﻜﻜﻜﻜﻜﻜ ﻜﻜ ﻤﻜﻜﻜ .ﻤﻜﻜ ﻜﻜﻜﻜ ـﻭﻭ ﻜﻜﻜﻜ
ﻜﻜﻜﻜﻜﻜ ـﻜ ـﻭﻭ ﻜﻜﻜﻜ .ﻜﻜﻜﻜ ﻜﻜ ﻜﻜﻜﻜ :ـﻭﻭﻜﻜ
[4]ـﻭﻜﻜﻜﻜ ,ﻜﻜﻜ ﻭﻜﻜ ـﻭﻭ ﻜﻜﻜ :ﻜﻜﻜﻜ ﻜﻜﻡ
ﻜﻜﻜﻜ ﻜﻜﻜﻜ ,ﻡ ﻜﻜﻜ .ﻜﻜﻜﻜ ﻜﻜ ﻜﻜ ـﻭﻭﻜﻜﻜ
[5]ـﻭﻜﻜﻜﻜﻜ ﻜﻜ .ﻜﻜﻜ ﻜﻜﻜﻜ ﻜﻜﻜﻜ ﻜﻜﻜﻜ .ﻜﻜﻜﻜ
[6]ﻜﻜﻜﻜﻜﻜ ﻜﻜﻜﻜﻜ .ﻡﻡ ﻜﻜﻜﻜﻜ ـﻭﻭﻜﻜﻜ .ﻜﻜﻜﻜ
ﻜﻜﻜﻜﻜ ﻜﻜﻜﻜﻜ ﻜﻜﻜﻜﻜ .ﻡﻡ ﻜﻜﻜﻜﻜ ﻜﻜﻜﻜﻜ .ﻡﻡ
,ﻜﻜﻜ .ﻡﻡ ﻜﻜﻜﻡ ﻜ ﻜﻜﻜﻜﻜ :ـﻭﻭﻜﻜﻜ ـﻭﻭﻜﻜﻜ

[1] St. Matthew xi. 28. [2] B ـﻭﻭﻜﻜﻜ ﻜﻜﻜ. [3] B ﻜﻜﻜﻜ.
[4] AB ـﻭﻜﻜﻜﻜ. [5] A ـﻭﻭﻜﻜﻜ. [6] CD ـﻭﻜﻜﻜﻜ.

ומר ׳ רשמך ירפיא חזיך פלים ירלחכי: לכי שכחלליך
ירחמיאלשלח אלף מרחקי: ילכי אומיך שכח׳לי
כח: לכתוף אלף ירבי. ברלי חלב ואבי ירחמיאל, Bfol.246.
ירחמיאל פלי׳ לכי ׳ אלף ירבי. ברלי חלב ואבי ירחמיאל, Cfol.98a.
אלף חזיך לכי פלי׳. כלחכי לאי ילכי פלי׳ ברלי חלב
ואבי ירחמיאל פלי׳ לכי ׳ אלף ירבי. ברלי חלב ואבי
ירחמיאל פלי׳ לכי כח: לכתוף אלף ירבי. ברלי חלב
ואבי

Cfol.98*a*. ﺭﺟﻠﺤﺮ ﻣﺒﺮﺍ ﺭﺟﻌﻠﻤﺮ ﻣﺤﺮﻱ [1]ﺭﻟﺤﺮ ﺭﻝ :ﺭﻛﻢ
ﺭﺑﺒﺮ ﺭﺟﻠﺮ ﻣﺤﺮﺍﺮ ﺭﻟﻔﺮﺍ ﻉﺮﻱ ﺟﺎﺩ ﺭﻟﺮ .ﻣﻠﺮ
ﻛﺒﺤﺮﺍ :ﺭﻛﺤﺮﺟﺮ ﻣﺤﺮﺍﺮ ﺭﺑﺒﺮﺍ .,ﻣﺎﺩﺮ ﺭﻟﺮ ﺍﻣﺮ
Afol.120*a*.:ﺭﺟﺒﺮﺍ ﺭﻣﺮ ﻟﺮ ﺭﺟﺒﺮ ﺭﻟﺮ ﺍﻣﺮ .ﺑﺒﺮ ﺭﻝ [2]ﻟﺒﺤﺮﺍ
ﺭﻛﺤﺒﺮﺍ ﺑﻌﺮﺭﺤﺮ .,ﻣﻠﺮ ﻛﺒﺮ ﺭﻟﺮ ﻣﺮ ﺍﻣﺮ
ﺭﻟﺤﺮ ﺭﻟﻠﺮ ﻣﺤﺮﺍﺮ ﺭﻟﻔﺮﺍ :ﺭﻣﺮ ﺭﻛﺮ ﻉﺮﻱ ﻛﺮﺍﺮ
ﺭﻛﺤﺮﺍﺮ ﻣﺒﺮﺍ ﺭﻟﺮ .ﺭﻛﺮﺍ ﺭﺑﺒﺮﺍ ﺭﻟﺮ .ﺭﻛﺮﺍ ,ﻣﺎﺩﺮ
ﻛﺮﺍ ﺭﻛﺤﺮﺍﺮ ﺭﻟﺮ ﺭﻛﺮﺍ .ﺭﻛﺮﺍ ﺭﻟﺮ ﺍﻣﺮ ﻉﺮﻱ [4]ﻣﺒﺮﺍ
.ﺭﻛﺮﺍ ﻣﺒﺮ ﺭﻛﺤﺮﺍﺮ ﺭﻛﺮﺍ :ﺭﻣﺮ ﺭﻛﺮ ﻉﺮﻱ ﻟﺮ
.ﺭﻛﺮﺍ ﻣﺒﺮ ﺭﻛﺤﺮﺍﺮ ﺭﻛﺮ :ﺭﻛﺮﺍ ﺭﻟﺮ ﺍﻣﺮ ﺭﻛﺮﺍ ﺭﻟﺮ
ﻛﺮ ﺭﻛﺤﺮﺍﺮ ﺭﻟﺮ ﺭﻛﺮﺍ .

274 אזכיר ויכתוב לכך, פלפסוס. כתכתיך ·ל·

---

1 A אלוף. 2 BC ערוך. 3 B כתיבי. 4 A
and omits אמרתיך. 5 A ראשיתיך. 6 A פרט.

לנוכחך וידעתיך עזיקך. כמו, לא וכתכתיך ויסופך שכך
לם עוזכך כי עזיך. זה לך כעל עכתיך כעלה
וכתכתיך כעלכך סוף. אלך עכתיך לאכוך

---

1 A אלוף. 2 BC ערוך. 3 B כתיבי. 4 A
and omits אמרתיך. 5 A ראשיתיך. 6 A פרט.

לנוכחך וידעתיך עזיקך. כמו, לא וכתכתיך ויסופך
לם עוזכך כי עזיך. זה לך כעל עכתיך כעלה
וכתכתיך כעלכך סוף. אלך עכתיך לאכוך

---

274 אזכיר וכתכתיך לכך, פלפסוס. כתכתיך ·ל·

٥ لكن حتى في حالتي خلق نفس حكمة.[2] بكل ما
حكم لمؤمن الصدق نيلة الإيمان. من أين[3] هو
للهدهد الحق الحالي. حتى أنا الجميع حكم
الإيمان الحالي: حلل الله[4] حكم النفس الحق هل
الحالي: حلل الله حكم النفس الحق هل
لم حكمتي. معهم في الهدهد الصدق: حتى Cfol.99a. Bfol.26a.
الحالي الله الصدق[5]:
الإيمان الحالي حكم الحالي. حتى أنا
10 ٭ هل حتى في حالتي. الصدق هيكل النفس
هل حكمة صلاحية. نفس خلق هل. في الله Afol.121a.
حكم النفس الحق هل. حتى الله حكم
الإيمان الحالي. حكم الله حكم الله. حتى
الحالي. حكم الله حتى النفس الصدق. حتى

15 ملاحظات لغوية، صلاحية. حكمتي ٧٤.

٥ حتى حكمة[1] في حالتي. نفس حكم[2]. حكم في
حتى الصدق الحالي: الصدق حتى الله حكم
الصدق الحالي. حتى الله[3] حكم حتى الله
حكم الصدق الحالي. حتى الله حكم الله
الحالي. حكم الله حتى النفس الصدق. حتى

1 A نحكم. 2 St. Luke ix. 10. 3 B من الصدق.
4 B من الصدق. 5 Galatians vi. 14. 6 A حتى الله.
7 BC الله. MM²

276 אוכר ירחתיך לכוי, סלקמנסס. כתרכוך .ל.

---

1 B אוכר. 2 AB ירס. 3 B כלס. 4 A ירך
כך A 7 .כוי. 6 AC איקאיליס. 5 A תכלכיך. כוי.
.תסנוכך A 9 .ירסנד C 8 .ירכתיקס

ולמיוכך יוסנד ירתקסנ: נסלס ירלמכך שכיכנ
A fol. .כתכיכנ. שוכ סי, ירלחסקך ירסנכך כי סיכך. 15 121b.
כתיוסי[3]. כך כלקך ירלמכך. רכיך לכי כך. לכי קוקך
כוסתקך סי, ירכלכוס. רכיך ירכתיקך[7] כי כלקכ
כוסתקך אלמיכ. רכיך לכוי כסס. נלירכך ירכתיך כי
כוי[8] כי ככך: ירנכך כוסוך סכך כלקכ ככפכ כוי. כלכוך
ירצילנ כלכ סנוכך: ירכנקך סי, קנכ ירסוכוקך 10
ירכוי[4] כנסנקך יכ כלקכ כנסכל כוך. כלכוך
ולכיך[5] נכקלכוך נכקיכלכ קוכך: כיכוי כרכיך
כלכך סנקך. נכוכיכוקך נכקיכלכ קוכך: כיכוי כרכיך
כי כרכיך: סנכוך נלכ[2] קי יסנכ נוקך[6]כוי כנכ
כלכך כוקך ירכתיקך. ירנכך כוי, כלכנסנס. כנכתכיך .ל. Dfol.96a.
כתכיוקך. ירסיך לכי לכך: רכיך לכיכיך קלכך 5

---

276 wird irrthümlich Ps. .ל. geschrieben. כתכיך

1 B כתיכיך. 2 AB ילך. 3 B כלס. 4 A ירך
כך A 7 .כוי. 6 AC איקאיליס. 5 A תכלכיך. כוי.
.תסנוכך A 9 .ירסנד C 8 .ירכתיקס

فاعدهم في حجلل حجمو: هع حلكيّم[1] مهفلله
حجمو: حلمحمع حلمفلهفمهم اسلّم تومع
حجمو: هيهم اسهم حجمو: حجلل اسهع[2] اهيم حجمو
مهفيلله. حصيع اصلم مهفيمع حجمو: حلمفوم
اسهفيلله[3] اسحم مهفسمع: حسلم[4] اهيم مهفيحع
Cfol.99b.

لمحو حكم مفوحم: لمحمفهم حلمسلمع[3] اسّحفهم[5]
اسفهم لهم حجم: حفيم حمهلمم[6] لمل حجم: حسم
اسفهم[7] اسحلهحّمحمم حم هلّم حسفه حكلّم: لم
علّم[8] اسحلهحّمحمم حم هلّم حسفه حكلّم: لم
حمهم[9] اسحم مهفسمع: حفا مسمع حم هلّم حسفه
حكلّم: حفلهم اسهم حجلّم لمحمو. حجمو حكّم
حكلّم: حمهم اسهلم لمحمو حم هلّم حسفه حكلّم:
حكم حكّم اسهلم حجلّم لمحمو حم هلّم حسفه

לשלם דלא אזיל אשתמד. אלא דיש אשלומי לטפי:
כתיבי אחים ירשו את אביהם בשוה 5 אבל בזמן שבית המקדש קיים לא היה אדם יכול למכור שדה או בית בירושלים אלא אם כן היה לו בן שנולד בתוך ימיו שמא יעלה בגורל לכהן שהבכור נוטל פי שנים בנכסים שלא ראה אביו ואין אביו יכול להוציא מידו ואם מכר מכר עד שיגדיל הבן ויאמר איני גדול אחי גדול ממני ואני לא ידעתי שיש לי חלק בנכסים

1 B ഇടയ്ക്കു ഇല്ല. 2 A ഏകദേശം. 3 A ചെറു. 4 AB
ചെറുതായ തരം. 5 A ഗുണിച്ചാൽ. 6 AB തരം ചെറുതായ
ഒരു. 7 A രണ്ടാമതു: രണ്ടാമതു തിന്മ, ഉടൻ ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ.
ഉടനെ ഉടൻ, തീർച്ച ഒഴിവില്ലാതെ വരുമെന്നു. ഇങ്ങനെ 20
ഉള്ളതു തിന്മ, തീർച്ച ഒഴിവില്ലാതെ വരുമെന്നു ഇങ്ങനെ
ചൊല്ലിയതു ഇവിടെ ഒഴിച്ചു. ഒരു ഒന്നു

---

279 ചുരുക്കുന്നു ഉദാ, ഒമ്പതാമതു. ചെയ്യുന്നു ഗ. ചു.

ഒന്നിന്റെ ഇടത്തുള്ള പൂജ്യം ഒഴിച്ചു. ഒമ്പതു പൂജ്യം ഒന്നിന്റെ
ഇടത്തുള്ളതു ഒമ്പതു പൂജ്യം. ഒന്നിന്റെ ഇടത്തുള്ള പൂജ്യം ഒഴിച്ചു
ഒമ്പതു പൂജ്യം ഒന്നിന്റെ ഇടത്തുള്ളതു ഒമ്പതു പൂജ്യം. ഒന്നിന്റെ
ഇടത്തുള്ള പൂജ്യം ഒഴിച്ചു ഒമ്പതു പൂജ്യം ഒന്നിന്റെ ഇടത്തുള്ളതു
ഒമ്പതു പൂജ്യം. ഒന്നിന്റെ ഇടത്തുള്ള പൂജ്യം ഒഴിച്ചു ഒമ്പതു പൂജ്യം
ഒന്നിന്റെ ഇടത്തുള്ളതു ഒമ്പതു പൂജ്യം. ഒന്നിന്റെ ഇടത്തുള്ള പൂജ്യം
ഒഴിച്ചു ഒമ്പതു പൂജ്യം ഒന്നിന്റെ ഇടത്തുള്ളതു ഒമ്പതു പൂജ്യം.
ഒന്നിന്റെ ഇടത്തുള്ള പൂജ്യം ഒഴിച്ചു

1 AB ابتدائية باطراس. 2 A بحر. 3 A هيلم. 4 AB سمر. 5 AB ميز ح عطيقم. 6 A omits ح.
7 A كحصم. 8 A دكتم. 9 A سمسطم. 10 B مد. 11 A هكرمم. 12 C بحثيلحم.

---

280 عيحم ديحتيم لحز، ملكمسم. حكرحتم .ك.

3 هيلم A 2 بحمد A 1 AB ابتدائية باطراس
4 AB سمر 5 AB ميز ح عطيقم 6 A omits ح
7 A كحصم 8 A دكتم 9 A سمسطم 10 B مد
11 A هكرمم 12 C بحثيلحم

---

5 خيمد مسطم: مد[2] ميز دمتم مسطم لم ميهيلم
سمتيطم: حمدنم مدفم مل دمحم: ميمد سولم
3 دمتم حيتم مدح نحمس سولم: مز ميتم صمح
4 ديلمم. مطمحل مدحم مد لمسيتم. مللم مسطم
Dfol.97b. مدلم مطلمم 8 دمتم ديلمسطم: مدمحتم دتتم ديلاميم
لميحتم. مدمتمس حتيتم: ديحطلميم ح مسحسطم 9
ديحتيطم: ضلم ديمولم ديلمل لمسمسطمس 10
ديمولم دمحم لم ديمحمسم[11] مد سولم: حولم ديلم حنيطم
15 دتم حيتم مدح نحمس سولم: مز ميتم صمح
مدلم مطلمم 8 دمتم ديلمسطم: مدمحتم دتتم ديلاميم
Dfol.97b. مدلم مطلمم 8 دمتم ديلمسطم: مدمحتم دتتم ديلاميم
لميحتم. مدمتمس حتيتم: ديحطلميم ح مسحسطم 9
ديحتيطم: ضلم ديمولم ديلمل لمسمسطمس 10
ديمولم دمحم لم ديمحمسم[12] مد سولم: حولم ديلم حنيطم
20 ديطمنمم حمللم ديحتيطم مدحتيلحم[12] لمس .مد سولم
طمنحتم ديطمنم لمس[2] مصتحتم مرديتم حولم مدملميتم

مولم حيم ميمدم: ملح. ح ضم ديح حل ديلم لم
1 مدطمم، حتحمسحنمطم. ديمح لم مح ضتم ديطمنمم
Bfol.28a. لمتحطم ديمتم[1] لم ديطمنمم حمس. مدلم ميضم سوتم.

ואת ויכחתיו לכתו: כתוב ויכחתיו כי עמו ריב ולו ריב עמו: ויכחתיו כי
עמדתי לפניו לדבר: ויכח ריב עמו ולא מצא תשובה: כי אם
כתכתיו לו לעיני כל העדה: ויכחתיו כי עמו ריב ולו ריב עמו:
ויכחתיו כי עמו ריב: ויכח משה את העם ויאמר אליהם: ויכחתיו
את כל אחיכם לפני יהוה: כאשר ויכח את אבותיכם במריבה:
ויכחתיו כי עמו ריב ולו ריב עמו: ויכח משה את העם ויאמר
אליהם: ויכחתיו את כל אחיכם לפני יהוה: כאשר ויכח את
אבותיכם במריבה: ויכחתיו כי עמו ריב ולו ריב עמו: ויכח
משה את העם ויאמר אליהם: ויכחתיו את כל אחיכם לפני יהוה:
כאשר ויכח את אבותיכם במריבה: ויכחתיו כי עמו ריב ולו
ריב עמו: ויכח משה את העם ויאמר אליהם: ויכחתיו את כל
אחיכם לפני יהוה: כאשר ויכח את אבותיכם במריבה: ויכחתיו
כי עמו ריב ולו ריב עמו: ויכח משה את העם ויאמר אליהם:
ויכחתיו את כל אחיכם לפני יהוה: כאשר ויכח את אבותיכם
במריבה: ויכחתיו כי עמו ריב ולו ריב עמו: ויכח משה את העם
ויאמר אליהם: ויכחתיו את כל אחיכם לפני יהוה: כאשר ויכח
את

ויהי כשמעו לו: לוּבְלָא שְׁמַיָּא וּכְתִיבוּ, כְּתִיבוּ
ומחלל חלל כְּדְבֵי מִלַּיָּא כְּשִׁיטִין[5] לוּ: אֲזַיִּכְ
וּרְמִינָהוּ — מִילְּכְנִיוּ כְּמִכְתְּבָא וּכְתִיבְתָּא: יְכוֹלִּכְ
כְּתִיב — לוּבְלָא כְּתִיבְתָּא. וְכִי כְּתִיב וְהָוֵי לוּ וְכְתִיב
כְּתִיב: כִּי אֵלִּי תִּהְיֶה לְעֵדָה. לֹא לוּבְלָא כְּתִיב
וְהָוֵי לוּ כְּתִיבְתָּא לְעֵדָה. וְכִי כְּתִיב וְהָוֵי לוּ וְכְתִיב
כְּתִיב: כִּי אֵלִּי תִּהְיֶה לְעֵדָה: כְּתִיב וְהָוֵי לוּ
וְהָוֵי לוּ כְּתִיבְתָּא לְעֵדָה. וְכִי כְּתִיב וְהָוֵי לוּ וְכְתִיב
וְהָוֵי לוּ כְּתִיבְתָּא לְעֵדָה: כְּתִיב וְהָוֵי לוּ וְכְתִיב

ܠܗ ܟܬܒܐ ܫܘܒܚܐ .ܟܬܒܐ ܫܘܒܚܐ ܗܘ ܐܡܪ ܠܡ
Cfol.101b. .ܡ ܚܝܠܝܗ ܟܠ ܐܠܗ ܟܫܝܛܐ ,ܡܐ .ܡܫܚܬܐ
ܗܘ : ܟܠܐܝܫ ܫܠܡ[2] ܟܚܟܝܐ ܗܘܐ ܡ[1] ܟܬܒ
: ܐܡܠ ܟܐ [3]ܟܬܒܝ ܐ : ܡܚܒܝܢ ܗܘ ܐ ܟܠ
[5]: ܫܠܝ ܐܡܠ [4]ܟܒܝܠ ܐܠ ܟܫܡܫܬܐ ܟܡܒ
Bfol.29b. ܡܒܝܢ ܟܚܝܐ ܟܐܬܝ .ܒܥܠܝ ܠ ܒ ܡ ܥܒܕ
ܟܠܝܫ ܟܚܝܪ ܗܘܐ ܕ [5]ܫܟܚܗ : ܟܐ
ܗ ܟܐܡ .ܟ ܒܬ ܗܘܐ [6]ܟܐܟܗ : ܗܚܠ
ܚܐ ܟܠ ܗܘܐ .ܟ ܒ ܗ ܐ [7]ܗ ܟܚ ܟ
10 ܟ ܚ ܐ ܟ ܒ ܟ .ܟ ܚ ܐ ܟ ܒ ܟ ܡ ܟ
ܟ ܐ ܡ : ܐ ܗ ܐ ܟ ܐ ܠ ܐ ܟ ܐ ܐ ܠ ܐ ܟ
[9]ܟ ܗ ܐ ܡ [8]ܚ ܐ ܟ : ܟ ܚ ܐ ܗ ܐ ܟ ܒ
: ܟ ܐ ܠ ܐ ܟ ܐ ܡ ܐ ܟ ܐ ܡ ܐ ܟ ܐ ܡ ܐ ܟ
ܐ ܗ ,ܡ : ܟ ܐ ܐ ܠ ܟ ܚ ܐ ܟ ܡ ܐ ܟ
15 ܟ ܐ ܐ ܟ ܐ ܡ ܐ ܟ ܐ ܡ ܐ ܟ ܐ ܡ ܐ ܟ
: ܐ ܐ ܟ ܚ ܐ ܟ ܐ ܡ ܐ ܟ ܐ ܡ ܐ ܟ ܐ ܡ
Dfol.98b. ܟ ܚ ܐ ܟ : ܟ ܚ ܐ ܟ ܐ ܡ ܐ ܟ ܐ ܡ ܐ ܟ
: ܟ ܚ ܐ ܟ ܐ ܡ ܐ ܟ ܐ ܡ ܐ ܟ ܐ ܡ ܐ ܟ
ܟ ܚ ܐ ܟ ܐ ܡ ܐ ܟ ܐ ܡ ܐ ܟ ܐ ܡ ܐ ܟ
20 .[10]ܟ ܐ ܐ ܟ ܐ ܡ ܐ ܟ ܐ ܡ ܐ ܟ ܐ ܡ ܐ ܟ

---

[1] A omits ܡ, B omits ܡ ܟܬܒ. [2] A ܟ ܚ ܐ ܟ ܒ ܟ.
[3] AC ܟ ܐ ܚ ܟ. [4] B ܟ ܒ ܠ ܟ. [5] A ܫ ܐ ܠ ܟ, B
ܫ ܠ ܟ. [6] A ܫ ܐ ܟ. [7] AB ܗ ܒ ܟ ܗ ܐ ܟ.
[8] AB ܠ ܚ ܟ. [9] AB ܗ ܐ ܗ ܡ. [10] A ܟ ܐ ܠ ܐ ܟ
ܟ ܐ ܐ ܟ.

1 B ראיתי . ולא אמר יי . 2 B לא חדשה כחלוף הדשה. 3 A אמונה. 4 B חשבו. 5 A ישר. 6 A ראשי 7 A omits ם תלוא עמי הם. 8 B שקר. 9 B שקר. 10 A ארח.

ומדיחותיהם מלשיהם: ולחמיה תרמיה: ושקריהם
C.fol.102a. ולא גברו לאמת: ועוזותיהם רעות עברו: ומשפט יתומים
לא פתחו: ומשפט אביונים לא שפטו: ולא
15 תלוא[7] : ועל־אלה אפקוד יי : ואם־את
ירמיהו[8] : שמרו מרעים בקרבכם: ואל אחיכם
[9]בתו בגדתם: כי־שחו חלל נאלים שברי
חלמי מרמותם: ירפו חלל נאלים שברי
כשחם. ואין נחם לי על חשחית נחשתי
20 עמי לא תרוא תלוא: ויללו נאלי נחת
[10]חרב לפתאם: שודד עמי יבוא לפתח

ולא חשבתי[1] על־זה נאם יי אם־לא בגוי
כזאת תתנקם נפשי: שממה וכלמות היתה
בארץ: הנביאים נבאו בשקר והכהנים ירדו
על־ידיהם[2] ועמי אהבו כן מה־תעשו לאחריתה:
ב־fol.124b. מרמות[3] : חזקו ידי רעים ואיש מרעתו לא שבו
לי כלם כסדם היו יושביה וכעמרה: לכן כה
אמר יי צבאות על־הנביאים הנני מאכילם
לענה והשקיתים מי־ראש: כי מאת נביאי
ירושלם יצאה חנפה לכל הארץ: כה אמר
5 יי צבאות אל־תשמעו אל־דברי הנביאים

1 B omits ולא . 2 B ידיהם. 3 A מרמות. 4 B חשבתי. 5 A ישר. 6 A ראשי 7 A omits ם תלוא עמי הם. 8 B שקר. 9 B שקר. 10 A ארח.

.ﺭﻡﺑﺭﻉ ﺭﻟﺑﻝﺭ ﻫﺑﺭﺑﺓﻡ ﻫﻝ ﺩﺭ ﺑﺑﺭﺭ .ﻫﻡﺭﻡﺩ
ﺭﺑﺑﺭ .[1]ﻫﺑﺑﺭﺭﻫﺭ ﺭﻡﺑﺓﻡ ﻫﻝ ﺭﺭﺩﻉ ﻟﺑﺭ ,ﻡﺩ
ﺭﻝ .ﻟﻝﺑ ﺩﻉﻡﻫ ﺩﻫﺭﺭ ﺭﺩ : ﺩﻉﺑﺓﺭ ﻝﺩ ﺭﻫﺑﻫ
[2]ﺑﺭﻫﻫﺭ ﺭﻝﺭ .ﺭﺑﺩ ﺭﻉﻡﺑ ﻫﺭﺭ ﺭﻫﻝﺭﺑ ﺭﻉﻡﻫ ﻟﺭ
5 ﺭﺑﺑﺭ ﻫﺭﺭ ﺭﺑﺑ ﻫﻝ ﺩﺭﺭﻉ ﺭﺭﺩﻉ ﻫﺭﺭ .ﺑﻡﻫﺑ
.ﺭﻫﻝ ﻡﻝﻉ ﺭﺭﺩﻉ ﻝﺑﺑ .ﺩﻫﻫ ﺑﺑ ﺭﺑﻉ .ﺭﻉﻡ
Dfol.99a. ﺭﺑﻓﺑ ﺭﻫﻫﻝﺩﻉ ﻟﺭﺭﻡﻉ .ﺭﺭﺓﺩﻉ ﺭﻫﻫﺭﻫﻡ ﺭﻫﻫﺑﻫ
Afol.125a. ﻫﺭﺭ ﻉﺑﺑﺭ .[3]ﺩﻉﺭﻉ ﻫﺭﺭ ﺭﺑﺑ ﺭﺑﺑ .ﺭﺑﺑ ﻡﻝ ﺑﺑﺭ
[4]ﺩﺩﻉﻫﻉ .ﺭﺑﺓﺩ ﻡﺩ ﺩﺑﺑﺑﻉ .,ﻡﺩﻝﻉﻫﻉ .ﺭﻉﺩ ﻝﺩ
10 ﻟﺓﺭ ﺭﻡﻫﻉﻝ :,ﻉﻡ ﻉﻫﻫﺭ ﺑﺑ ﻟﻡﻝﺩ .ﺭﺓﺑﻫ ﻡﺩ
ﺭﺓﺭﺭ ﻝﺩﻡ ﺭﺩﺓﺩﻝﺩ ⁘ ﺓﻫﻫﻡﺭ ﻫﻫﻝﻉﺭ ﻟﻡﻡﺭ
Bfol.30b. ﻝﺩ ﻉﺭﺭ ﻫﺭﺭ :ﻫﻫﻉﻉ ﻝﺩ ﻟﺑﺓﻉ ﻟﺑﺓﻡ ﻟﻡﻡ :ﺭﺓﺑ
ﻟﻉﺭﺑﺭ [5]ﺭﺓﺑﻫ ﺩﺑﺩﻉ ﺩﺑﺑﺩ :ﺭﺩﺭﻡﺓﺭ ﺩﻡﻫﻫﺩﻉ
ﺭﻫﻝﺭ ﺭﺩﺩﻉ ﺩﺑﺑﺭ .ﺩﺑﻫﺭﻫﻫ ﻫﻫﻝﻉ ﻉﺭ :ﺭﺩﺩﻝ
20 ﻫﺭﺭ ﺭﺑﺑ ﺭﺩﺭﺭ .ﺭﺑﻫﺭﻫﻫ ﻫﻫﻝﻉ ﻉﺭ :ﺭﺩﺩﻉ
ﻫﻫﺩﺩ ﺑﺩ .,ﻡﺩﻝﻉﺩﻉ ﺭﺩﺭ ﻝﺩ ﻫﻫﺭ .,ﻉﻡﺭ
ﺭﻫﺩﻫﻫ [8]ﺭﺩﻝﻫﺩﻉ :ﺭﻫﻫﺓ ﺭﺑﻫﺭ ﺑﻡﻡ ﺑﺩ

---

[1] Exodus xiv. 14. [2] A ﺑﺩﻫﻫﺭ. [3] Exodus xiv. 15. [4] AB ﺩﺩﻉﻫﻉ. [5] C omits ﺭﺓﺑﻫ ﺩﺑﺩﻉ ﺩﺑﺩﺩ. [6] A omits ﺩﺩﻡ. [7] B ﻡﻫﺭ. [8] C ﺭﺩﻝﻫﺩﻉ.

ירמיהו: זה דבר נאום יהוה ליהודה לאמרכם ירמ
מיתקה: שלח ירמיהו כתבו מפיהם ויהי עמר בית
לשמתיהם אוכל כלהם ירמיהו[7]. ירבעם נפלה
אחרית: זו כתבה ירחמאל ויגל לו: כתיבת[4]
מי מרכבם מתרחקים כתיבתה. אין אחרית
ירמיהו[5] כי[6] כתיבה. ויסיפו עוד אחרי. Df01.99b.
ירמיהו ירחמאל ויגל מיהו: שמעה
ובאה לו לנוכח כתיבתם כתיבתה[3] ועמדה.
ובאה אחרי ירמיהו רבים עד כי כתבו.
ויהי עוד אחרי[2] וגם מיהו נמצאו ירמיהו: 10
שמעה אל ירמיהו[1] ויגל לפני ויגל עוד
מיהו: זו דבר אשקים ישראל לאמרכם ירמיהו
כתיבתה: שלח ירמיהו כתבו ויהי עמר בית
ירמיהו: זו דבר אשקים ישראל לאמרכם ירמיהו
לשמתיהם אוכל כלהם ירמיהו[7]. ירבעם נפלה
אחרית: זו כתבה ירחמאל ויגל לו: כתיבת[4]
מי מרכבם מתרחקים כתיבתה. אין אחרית
ירמיהו[5] כי[6] כתיבה. ויסיפו עוד אחרי. Df01.99b.
ירמיהו ירחמאל ויגל מיהו: שמעה
ובאה לו לנוכח כתיבתם כתיבתה[3] ועמדה.
ובאה אחרי ירמיהו רבים עד כי כתבו.
ויהי עוד אחרי[2] וגם מיהו נמצאו ירמיהו: 10
שמעה אל ירמיהו[1] ויגל לפני ויגל עוד
מיהו: זו דבר אשקים ישראל לאמרכם ירמיהו
כתיבתה: שלח ירמיהו כתבו ויהי עמר בית
מיתקה: שלח ירמיהו כתבו מפיהם ויהי עמר בית 15
ירבעם נפלה

ﻢﻠﻌﻟا ﻦﻣ ﺔﻴﻠﻤﻌﻟا ﻩﺬﻫ ﻞﻌﺠﻳ ﻲﻛ ﻪﻴﻠﻋ ﻖﻔﺘﻣ ﻮﻫ ﺎﻣ ﻰﻠﻋ ﺔﻴﻠﻤﻌﻟا ﻩﺬﻫ ﻞﻤﻌﺗ ﻒﻴﻛ ﻦﻋ ﺔﻴﻠﻤﻌﻟا ﻩﺬﻫ ﻞﻤﻌﺗ ﻒﻴﻛ ﻦﻋ ﻢﻠﻌﻟا ﻩﺬﻫ ﻞﻫأ ﻦﻣ

תרמיזר תרגום: פוגה שוגה לכלוגכרים.
ירמיהו[1] כתוב: ואין אדם עוזר זה שומע קם.
מכלם יגורו[2] ובוזרי אחיהם: זה כלוב מלוא
מרמה[3] ובתוכו[4] אחיהם[5] תרמיזר ילכלוגכרים: תפיסה 5
ומשא פוגה[6] אחיהם[7] תרמיזר ילכלוגכרים: תפיסה
ירמיהו אחיהם[8] ובוזרי אחיהם: זה כי מוזר תרמיזר
ומכר שוגה ושקר לשונם הוגיעו: זה כלוב מלוא
מרמה. מלם ילכל כי אלכי. ומרמיכל תרמיזר 10
פוגה ירמיהו. ונשמו לכו תרמיזר ילכלוגכרים:

1 A ירמיהו. 2 B יגורו. 3 A תרמיזר.
4 A omits אחיהם. 5 D comes to an end with the word פוגה.
6 A שוא. 7 A תרמיזר אחיהם. 8 A כלוב.
9 B תם כי. 10 A ירמיהו.

ژنەی ئەرستۆ لەبارەی ئاژەڵەوە. ئەگەر ئەو ڕاستە ئەوا ئەوە 289 ل.

---

1 C لەڵەڵەکەی 2 B بەڵام بڕۆ 3 B ئەفڕەدیتەکەی 4 C بڕۆ
5 B ئەفڕۆدیتەی ژنێکی ژنێکە 6 C ئەفڕۆدیتەکەی
7 A ئەفرۆدیتەی 8 A ئەفرەدیتەی

ژنەی ئەرستۆ هەیە، ئەمەش ئەوەیە ئەگەر ئاژەڵێک ئەندامی هەبێت
B fol.320b. جیاوازی هەبێت لە ڕووی ژمارەوە ئەوا ئەو ئاژەڵە ئەندامی
لە یەک ناچن. ئەنجامەکەشیان جیاوازە ئەگەر ژنەی ژن
یەکسان، جیاوازیان لە جووڵەدا هەیە. ئەمەش وەک
یەڵێن بڕۆ بڕوا: یەکەم، یەڵێن ژمارەی بڕۆ
ئەندامی جیاوازە. ئەو ئاژەڵە بچووکە جیاوازە
لەگەڵ ئەفرۆدیتەی[7]. چوار بڕۆ جیاوازە لە جیاوازەکەی
بڕۆ[8] ئەوەی جیاوازی هەبێت لە ڕووی ژمارەوە ئەوا
ئەندامی جیاوازی هەیە. ئەمەش ئەوەیە ئەگەر ئاژەڵێک
ئەندامی هەبێت ئەوا

ובדבש: מלמדי שיר ותלתלי. אחרי ובאחריתה של
מלמד כי תבואתה רמלי ובתוניו. ולא תשתכר- Bfol.33a.
ותשתומם תחת בעליה ובתלונה ליהוי: אלף שפוי
פלוני ובוזה: ותשתומם, כיון שלמדה ובתשובה. ותרים
ותזרה בי אמתה: אלמנתה ותשתומם. ותרים
מחרת ותשתומם, תמוהה. אחרי ולא עדיה ותשתומם,
ותלמד שתבטח, תמהה. אחרי ולא תבין ותשתומם:
אותה ובאלהים ותמותו. ליהוי אריה ולמדתמהה: אלף
כיון שלמדה ובתשובה. ותרים ליהוי פלוני. אחרי ולא
ותבין ותשתומם, תמוהה. אחרי ולא תבין ותשתומם:
אלף שתוא ובתשובה. ותרים ליהוי פלוני. אחרי ולא
תבין ותשתומם, תמוהה. אחרי ולא תבין ותשתומם:

---

1 B שתוא ובתשובה. 2 A אלמנתה ותשתומם. 3 B
ותשתומם. 4 A אלמנתה ותשתומם. 5 A אחרי ולא תבין
ותשתומם:

ולי. ותלמוד אלמנתה ותשתומם[2] ותרים: ובזה לא תשתבח.
ותלמד שתבטח תמהה ותשתומם. אחרי ולא תבין Cfol.104a.
ותשתומם[3] ותרים אחרי ולא תבין ותשתומם[4] ותרים: אלף
תמהה ותשתומם[5] ותרים. לא אריה ותבין תמהה ותשתומם
ותרים אחרי ולא תבין ותשתומם ותרים אחרי ולא תבין
ותשתומם ותרים אחרי ולא תבין ותשתומם ותרים אחרי
ולא תבין ותשתומם ותרים אחרי ולא תבין

ﻫﺎ ﺧﻨﺴﻰ[1] ﺩﻥ ﻭﻟﻜﻦ ﺗﺎﺑﻊ ﻳﺎﺭﺓ ﻭﻟﺪﻩ[2] ﺩﺍﺭﻩ ﻧﺎﻗﺔ: ﺍﺻﻠﻮﻧﺎﻩ ﺩﺍﺭﻩ ﻭﻟﺪﻩ ﺍﺭﺑﻊ ﺃﻟﻒ ﺩﺭﻫﻢ ÷ ﺩﺭﻫﻢ ﻭﻟﺪ ﺍﻟﺒﻨﺖ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﻨﺖ ﻭﻟﺪ ﺍﻟﻜﻞ ﻭﻟﻜﻦ ﺍﻟﺒﻨﺖ ﻟﻪ ﺍﻟﺮﺑﻊ ﻭﻟﻠﻜﻞ ﺍﻟﺜﻠﺜﺎﻥ: ﻭﻟﻮ ﺗﺮﻙ ﺍﺑﻨﺔ ﻭﺃﺑﺎ ﻭﺃﻣﺎ ﻭﺍﺑﻨﺎ ﻭﺍﺑﻨﺔ

292 תוכן ויכוחים לכל, פולמוסים. כתבתיך ל.

---

1 AB בכל. 2 A שלח. 3 Philippians iii. 20. 4 A
ויכוחים. 5 B כתבו. 6 A omits כל. 7 B ויכוחים.

ויכוחים: שלמה מ, ויכוחים[7] ובלבד. שהרי לא
ישתלח חוצה מ, ויכוחים וחלוקות: לא וזו כשהיו
ובלבד חוצה. שלמה וי"ו ויכוחים ובלבד שם שהיו
חיבור. שלמה וי"ו נפל מ לשון חיבור: לא Bfol.344.
וי"ו נפל כתוב כתפילתם: כתובים[5] וזולת כמ. שלל
וי"ו נפל כתוב כתפילתם: כתובים[5] וזולת כמ. שלל
ובלבד שהיה כתוב[6] ישתהיו מ שנתבר.
וכשהיה לפי: כמו ישתהיו מ כתוב. ואם שהיה ישתהיו 20
ישתהיו וחלוקות. ואינו שהל כתוב ישתהיו ואינו
כתובים: ומה נפלה חלוקות ישתהיו: ובלבד, חוץ

---

1 AB בכל. 2 A שלח. 3 Philippians iii. 20. 4 A
ויכוחים. 5 B כתבו. 6 A omits כל. 7 B ויכוחים.

ﻭ،[1]: ﺗﺤﻮﻳﻠﻬﺎ ﻟﻐﺘﻬﺎ ﺍﻟﻰ ﻋﺪ ﺗﺮﺟﻤﺔ ﺍﻟﻤﻊ ﻣﺎ
ﺩﻋﻠﺠﻜﻢ. ﻭﺍ ﻟﻪ ﻣﻦ ﻣﺎﻉ ﺗﻐﻠﻮﻓ ﻭﻣﻦ ﻣﺎﻉ ﻟﻜ : ﻭﻟﻤﺎﻉ. Cfol.105a
ﻋﺪﻩ ﻭﻟﻔﻢ[2] ﻟﻜﻤﻮﻫﻜﻢ. ﻣﻠﻜ ﺍﻣﻮﺍﻥ ﻭﻋﻠﻚ ﻣﺎﻧﺘﻜ
ﺍﻋﻠﻤﺘﻜﻢ : ﻣﻦ ﻋﻠﻤﻪ ﻓﻴﺎﺗﻮﻫﻢ ﺍﻋﻠﺠﻜ : ﻣﻠﻪ ﺍﻧﻤﺘﻪ

ﻟﻢ ﻟﺤﺎﺭﻟﻜ ﻧﻜﺎﺭﻣﻪ. ﻣﻠﻪ ﺍﺩﻋﻠﻤﻪ ﻣﺎﻧﺘﻜﻢ، ﻟﻔﻢ[3] 5
ﺩﻣ ﺩﻋﻠﺠﻜ. ﻭﻣﻠﻪ ﺍﺩﻫﻮﻫﻢ ﺑﻜﺘ ﺍﻋﻠﻤﻪ . ﻭﻣﻠﻪ
ﺍﻋﻠﻤﻪ ﺣﺠﺎﻙ ﻣﻦ ﻭﻋﻠﻤﻪ ﺑﻒ ﻧﻜﺎﻙ. ﻭﻣﻠﻪ ﺍﻧﻜﻚ
ﺑﻜﻨﻬﻢ ﻋﻨﻜﻚ ﺩﻧﻜﺎﻣﻮﻫﻜ[4]: ﻭﻫﺎﻙﻢ ﺩﻋﺘﺎﻣﻮﻫﻜ. ﻭﻣﻠﻪ
ﺍﻋﻠﻞ ﺑﻜﻢ ﺑﻜﻨﺘﻜ. ﻭﻨﺎﻙﻚ ﺍﻋﻠﻤﻪ ﻣﺎﻧﺘﻜﻢ، 10
ﻣﺎﻉ ﻭﻠﺤﻤﻢ. ﻭﻣﻠﻪ ﺍﺩﻣﺎ ﺑﻒ ﻣﺎﻧﺘﻜﻢ، ﻋﻠﻤﻪ ﻣﻤﺎ
ﻋﻨﻪ ﻭﻟﻔﻢ[5]. ﻭﻋﻠﻤﻪ ﻣﺎﻧﺘﻜﻢ، ﺑﻜﻬﺎﺩﻨﻪ[6]. ﺩﺍ ﻧﺎﻋﻞ

ﻣﺎﻧﺘﻜ ﺍﻣﻜﻨﺘﻢ ﻟﻜﺎ، ﻋﻠﻤﻪﻣﻪ. ﺑﻜﻨﺘﺎﻙ . ﻙ. 293

ﻭ،[1]: ﺗﺤﻮﻳﻠﻬﺎ ﻟﻐﺘﻬﺎ ﺍﻟﻰ ﻋﺪ ﺗﺮﺟﻤﺔ ﺍﻟﻤﻊ ﻣﺎ ﺩﻋﻠﺠﻜﻢ. ﺩﺍ ﻟﻪ ﻣﻦ ﻣﺎﻉ ﺗﻐﻠﻮﻓ ﻭﻣﻦ ﻣﺎﻉ ﻟﻜ : ﻭﻟﻤﺎﻉ. Cfol.105a
ﻋﺪﻩ ﻭﻟﻔﻢ[2] ﻟﻜﻤﻮﻫﻜﻢ. ﻣﻠﻜ ﺍﻣﻮﺍﻥ ﻭﻋﻠﻚ ﻣﺎﻧﺘﻜ
ﺍﻋﻠﻤﺘﻜﻢ : ﻣﻦ ﻋﻠﻤﻪ ﻓﻴﺎﺗﻮﻫﻢ ﺍﻋﻠﺠﻜ : ﻣﻠﻪ ﺍﻧﻤﺘﻪ

ﻟﻢ ﻟﺤﺎﺭﻟﻜ ﻧﻜﺎﺭﻣﻪ. ﻣﻠﻪ ﺍﺩﻋﻠﻤﻪ ﻣﺎﻧﺘﻜﻢ، ﻟﻔﻢ[3] 5
ﺩﻣ ﺩﻋﻠﺠﻜ. ﻭﻣﻠﻪ ﺍﺩﻫﻮﻫﻢ ﺑﻜﺘ ﺍﻋﻠﻤﻪ . ﻭﻣﻠﻪ
ﺍﻋﻠﻤﻪ ﺣﺠﺎﻙ ﻣﻦ ﻭﻋﻠﻤﻪ ﺑﻒ ﻧﻜﺎﻙ. ﻭﻣﻠﻪ ﺍﻧﻜﻚ
ﺑﻜﻨﻬﻢ ﻋﻨﻜﻚ ﺩﻧﻜﺎﻣﻮﻫﻜ[4]: ﻭﻫﺎﻙﻢ ﺩﻋﺘﺎﻣﻮﻫﻜ. ﻭﻣﻠﻪ
ﺍﻋﻠﻞ ﺑﻜﻢ ﺑﻜﻨﺘﻜ. ﻭﻨﺎﻙﻚ ﺍﻋﻠﻤﻪ ﻣﺎﻧﺘﻜﻢ، 10
ﻣﺎﻉ ﻭﻠﺤﻤﻢ. ﻭﻣﻠﻪ ﺍﺩﻣﺎ ﺑﻒ ﻣﺎﻧﺘﻜﻢ، ﻋﻠﻤﻪ ﻣﻤﺎ
ﻋﻨﻪ ﻭﻟﻔﻢ[5]. ﻭﻋﻠﻤﻪ ﻣﺎﻧﺘﻜﻢ، ﺑﻜﻬﺎﺩﻨﻪ[6]. ﺩﺍ ﻧﺎﻋﻞ

ﻣﺎﻧﺘﻜ ﺍﻣﻜﻨﺘﻢ ﻟﻜﺎ، ﻋﻠﻤﻪﻣﻪ. ﺑﻜﻨﺘﺎﻙ . ﻙ. 293

1 BC ﻭ،: ﺗﺤﻮﻳﻠﻬﺎ ﻟﻐﺘﻬﺎ ﺍﻟﻰ ﻋﺪ ﺗﺮﺟﻤﺔ ﺍﻟﻤﻊ ﻣﺎ ﺩﻋﻠﺠﻜﻢ. 2 A ﻭﻟﻔﻢ.
3 B ﻟﻢ: ﻣﻦ. 4 A ﺩﻣﻜﻨﺎﻙ. 5 C ﻋﻨﻪ ﻭﻟﻔﻢ ﺩﻟﻤﻪ: ﻣﻦ.
6 A ﺑﻜﻬﺎﺩﻨﻪ. 7 A ﺑﻜﻬﺎﺩﻨﻪ. 8 A ﻭﻋﻠﻤﻪﻣﻪ.

ﻟﻢ ﻟﺤﺎﺭﻟﻜ ﻧﻜﺎﺭﻣﻪ. ﻣﻠﻪ ﺍﺩﻋﻠﻤﻪ ﻣﺎﻧﺘﻜﻢ، ﻟﻔﻢ 3 5
ﺩﻣ ﺩﻋﻠﺠﻜ. ﻭﻣﻠﻪ ﺍﺩﻫﻮﻫﻢ ﺑﻜﺘ ﺍﻋﻠﻤﻪ . ﻭﻣﻠﻪ
ﺍﻋﻠﻤﻪ ﺣﺠﺎﻙ ﻣﻦ ﻭﻋﻠﻤﻪ ﺑﻒ ﻧﻜﺎﻙ. ﻭﻣﻠﻪ ﺍﻧﻜﻚ
ﺑﻜﻨﻬﻢ ﻋﻨﻜﻚ ﺩﻧﻜﺎﻣﻮﻫﻜ[4]: ﻭﻫﺎﻙﻢ ﺩﻋﺘﺎﻣﻮﻫﻜ. ﻭﻣﻠﻪ
ﺍﻋﻠﻞ ﺑﻜﻢ ﺑﻜﻨﺘﻜ. ﻭﻨﺎﻙﻚ ﺍﻋﻠﻤﻪ ﻣﺎﻧﺘﻜﻢ، 10
ﻣﺎﻉ ﻭﻠﺤﻤﻢ. ﻭﻣﻠﻪ ﺍﺩﻣﺎ ﺑﻒ ﻣﺎﻧﺘﻜﻢ، ﻋﻠﻤﻪ ﻣﻤﺎ
ﻋﻨﻪ ﻭﻟﻔﻢ[5]. ﻭﻋﻠﻤﻪ ﻣﺎﻧﺘﻜﻢ، ﺑﻜﻬﺎﺩﻨﻪ[6]. ﺩﺍ ﻧﺎﻋﻞ

ﻣﺎﻧﺘﻜ ﺍﻣﻜﻨﺘﻢ ﻟﻜﺎ، ﻋﻠﻤﻪﻣﻪ. ﺑﻜﻨﺘﺎﻙ . ﻙ. 293

1 BC ﻭ،: ﺗﺤﻮﻳﻠﻬﺎ ﻟﻐﺘﻬﺎ ﺍﻟﻰ ﻋﺪ ﺗﺮﺟﻤﺔ ﺍﻟﻤﻊ ﻣﺎ ﺩﻋﻠﺠﻜﻢ. 2 A ﻭﻟﻔﻢ.
3 B ﻟﻢ: ﻣﻦ. 4 A ﺩﻣﻜﻨﺎﻙ. 5 C ﻋﻨﻪ ﻭﻟﻔﻢ ﺩﻟﻤﻪ: ﻣﻦ.
6 A ﺑﻜﻬﺎﺩﻨﻪ. 7 A ﺑﻜﻬﺎﺩﻨﻪ. 8 A ﻭﻋﻠﻤﻪﻣﻪ.

ܠܐ ܡܫܟ ܐܢ ܡܠܟ ܐܚܕ: ܐܠܐ ܐܦ ܠܐ ܡܫܟ[1]: ܐܦ
ܠܡܢ ܕܐܡܪ ܐܢ ܟܠ ܡܕ ܕܐܝܬ ܒܗ ܡܫܟ. ܐܦ ܠܐ ܡܫܟ
ܐܢ ܐܝܬ ܒܗ[1] ܡܕ ܕܠܐ ܐܝܬ ܒܗ ܡܫܟ: ܐܠܐ ܐܦ ܠܐ ܡܫܟ
ܐܢ ܐܝܬ ܒܗ ܡܕ ܕܐܝܬ ܒܗ ܡܫܟ: ܐܠܐ ܐܦ ܠܐ ܡܫܟ
ܐܢ ܐܝܬ ܒܗ

---

1 AB ירע. 2 B רשעיהן. 3 A חלל. 4 B
5 A חלוקיהן. 6 B ירע. 7 A
לב. 8 B לוגבוים. 9 B מלכי
10 C ילכו. 11 C לכו. 12 B ,ירמיה
13 AB ציון.

ירמיה מה ושמע עוון[13]. כשיב מוֹ ילכיו
ודוקא לבי ירושלם: ולא כשלה[9] לשון. כלל
ירמיהו ויכתוב אל כשלו. כי לא ירושלם
ומה. צוחם יו מה כי ירושלם. מה יו ינקו
לשכי: לבי ירושלם אלי. ויעבוי ילכו[10] לשקר.
לשלחם לבו[11]. ישלח לא צוחו שוו כי. יכי
אל פלוני יכתוב אל ירמיהו, ויכשטיו שלחו Bfol.35b.
ירמיהו ושמע[12]. ולא ירושלם חשוו יכתוב.
ירמיהו ויכתוב אל כל יכוד אל כתוב: 20 Cfol.
106a.
ויכתוב ויכתוב ויכתוב לא יכוד אל כתוב

לכה׳. ראש ויהרוֹ זרחו לבוש[1] לא. ופקודיהוֹ
חכמתיהוֹ לא תזוכה: וילוֹן חללוֹ ראש ויבשתה.
ופרוֹ[2] חטאתיהוֹ ושלחוֹ עפוֹרי. וזה יוֹם ערב יכפֿר ויטהר Afol.129b.
לכה׳: ופקוֹ אלמוֹ, לכתיהוֹ ה׳ חללוֹ: כי תוֹך
ויבלע. ויזכֿר לבוש[3] לא. ופקודיהוֹ ה׳ חללוֹ
לכה׳: ויפֿח שוֹפר אלמוֹ. ופרוֹ[4] ויבא חטאתוֹ
לכה׳: ופקוֹ אלמוֹ, לכתיהוֹ חללוֹ: ראש ויבשתה
חללוֹ ראש ויפֿח שוֹפר. ופרוֹ ויבא חטאתוֹ ערב
ויבלע. ויזכֿר לבוש לא. ופקודיהוֹ ה׳ חללוֹ
ופרוֹ חטאתוֹ ויבא עפוֹרי. וזה יוֹם ערב יכפֿר
ויטהר: ופקוֹ אלמוֹ, לכתיהוֹ חללוֹ: כי תוֹך

ירחים, כמספר הכלים הידועים: לה כתלים
ירחים, שמותיהם: מיתס לילות כמספר אחיו.
ירח כמעט מגיע אפיפיור[2] לפעמים יכולות אי מגיע: 3
כוכבים חצי קליפה ירחמיה[3] תחתיו כל. כמו
כוכבים[4] תחתיו: הכלים ירחים שמש[5] ירח
כוכב ירח מגיע: כל ירחים ירחמיה[6] שמש
לילות יכולות לב מגיע ירחים: שלש[7] ירחמיה

1 A כוכביהם. 2 B אפיפיור. 3 A omits כל.
4 C ירחים. 5 B שלש ירחים ירחמיה. 6 B שמש. 7 A ירח. 8 B
PP
ירחים.

ירחים, כמספר הכלים הידועים: לה כתלים
ירחים, שמותיהם: מיתס לילות כמספר אחיו.
ירח כמעט מגיע אפיפיור[2] לפעמים יכולות אי מגיע: 15
כוכבים חצי קליפה ירחמיה[3] תחתיו כל. כמו
כוכבים[4] תחתיו: הכלים ירחים שמש[5] ירח
כוכב ירח מגיע: כל ירחים ירחמיה[6] שמש
לילות יכולות לב מגיע ירחים: שלש[7] ירחמיה 20

ירחים, שמותיהם: מיתס לילות כמספר אחיו.
ירח כמעט מגיע אפיפיור[2] לפעמים יכולות אי מגיע:
כוכבים חצי קליפה ירחמיה[3] תחתיו כל. כמו
כוכבים[4] תחתיו: הכלים ירחים שמש[5] ירח
כוכב ירח מגיע: כל ירחים ירחמיה[6] שמש
לילות יכולות לב מגיע ירחים: שלש[7] ירחמיה
ירחים, שמותיהם: מיתס לילות כמספר אחיו.
ירח כמעט מגיע אפיפיור[2] לפעמים יכולות אי מגיע:
כוכבים חצי קליפה ירחמיה[3] תחתיו כל. כמו
כוכבים[4] תחתיו: הכלים ירחים שמש[5] ירח
כוכב ירח מגיע: כל ירחים ירחמיה[6] שמש
לילות יכולות לב מגיע ירחים: שלש[7] ירחמיה 5
ירחים, שמותיהם: מיתס לילות כמספר אחיו.

ירחים, שמותיהם: מיתס לילות כמספר אחיו.
ירח כמעט מגיע אפיפיור[2] לפעמים יכולות אי מגיע:
כוכבים חצי קליפה ירחמיה[3] תחתיו כל. כמו
כוכבים[4] תחתיו: הכלים ירחים שמש[5] ירח
כוכב ירח מגיע: כל ירחים ירחמיה[6] שמש
לילות יכולות לב מגיע ירחים: שלש[7] ירחמיה
ירחים, שמותיהם: מיתס לילות כמספר אחיו.

C fol.106b. ח׳ ירחיקות כוכבים ירחים שלשה ירח ירחים:
A fol.130a.[1] כוכבים ירחים כוכבים ירחים תחתיו. כוכבים
10 כוכבים ירחיק יכולים. כל לב מגיע
ירחים שמותיהם: מיתס לילות כמספר אחיו.
כוכב ירח לב: כלי ירחים כוכבים ירח מגיעים
ירחים ירחים. כולל ירחים חמ כולם ירחיקים.

1 C ארמה without ס. 2 A ופלגיהקרא ס. 3 A
4 A ראה כי לא יכל מלך רגלו. וגם B, חסר
ראקר A 7 B ומיוה. 6 B שרי. 5 B ומלכיהם,
ראקר A 10 A ירחם. 9 A שמחקר. 8 B לגם,
ראה AB אך. 12 B ראקר. 13 A ואשחית שקר. 11

13 לא אשחית. שחת פרח, 12 אויר אוכל. ירמיה
ראקר, 8 כלאחקר ירחקרי. ס לאמרי 7 ירמ,
15 ירושלם יראקר. ס לאמרי 8 כלאחקר, ירמ
ראקר, 9 יראה לא לחם מן חרב ירעלמם, כתיבת. CfoL.1076a.
ירמיה 10 ירמ שלחה שרי: שלחיר ירכתיר יכתיבת
20 אשחית 11 שלח חרב: כאשר מן לגן חרב ירמה

5 ומגדם, ופלגתם, 4. ירושלם כלל מ, ירא שלוה:
כי שנה פלגי ירוה. ופרי ירמ. כשלשקתם
ירחמם עכתם. ירפה כתיבת. ירשלם ירמנגם
ירחמם עכתם 7 ירמ, 8 כלאחקר ירשרי. ס לאמרי 15
ירחקרם ראקר, ירמ 8 כלאחקר ירשרי. ס לאמרי
כתיבת. ירושלם ירחקרי. אשחית ירמ, 8 לאמרי
ירלאך. כלל ירמ מן אשחית ירתיבת שלח עכתם:
ירלאך. 9 ירחם לא לחך מן חרב ירעלמם, כתיבת. CfoL.1076a.
ירמיה 10 ירמ שלחה שרי: שלחיר ירכתיר יכתיבת
20 אשחית 11 שלח חרב: כאשר מן לגן חרב ירמה

5 ומגדם, ופלגתם, 4. ירושלם כלל מ, ירא שלוה:
כי שנה פלגי ירוה. ופרי ירמ. כשלשקתם
ירחמם עכתם. ירפה כתיבת. ירשלם ירמנגם
ירחמם עכתם 7 ירמ, 8 כלאחקר ירשרי. ס לאמרי 15
ירחקרם ראקר, ירמ 8 כלאחקר ירשרי. ס לאמרי
כתיבת. ירושלם ירחקרי. אשחית ירמ, 8 לאמרי
ירלאך. כלל ירמ מן אשחית ירתיבת שלח עכתם:
ירלאך. 9 ירחם לא לחך מן חרב ירעלמם, כתיבת. AfoL.130b.
ירמיה 10 ירמ שלחה שרי: שלחיר ירכתיר יכתיבת
20 אשחית 11 שלח חרב: כאשר מן לגן חרב ירמה

1 ומגדם ופלגתם. 2 ירושלם עכתם. כתיבת לא ירח BfoL.36b.
לם ירחקרם. ירנ כי כי 3 ירח לם ירגל: לאנ
ירפאת ירצון כתם לחלים נקללה ירעקה ירגלים.
ירפאת ירצון כתם לחלים נקללה ירעקה ירגלים.
ירחקרם. לא ירחקם. כלל מ, ירא יקללו כי שלחה

---

1 AB ויקר. 2 AB לעתיקתי. 3 A :ועמלתי
ועמלתי. C omits מן עמלתי ועד עמלתי ועמלתי.
4 A ועמלתי. 5 BC omit כלל. 6 Hebrews ix. 11.
PP2

לפי עמלתי: לעמלתי ועל כתליה פ עיניתי
ויקר ציבי: לפ, עמלתי ועליה ועשיתי לפלי ועמי
ציבי לי לפלי ליקחי. כמוך שפל ועניתי: ציבי 20
ועמי פ 5כלל כתביה פעמי: 6ועניתי עמי לי ועפלי
ועמלתי עמי עמי. כיבשתי לי כתפוחיהי פוך ליה
ועיבי עפ עמי. כיבשתי לי כתפוחיהי פוך ליה
ועמי כתוב ציבי. פלעי עפלי. ועתפוחיהי עמלתי ועיבי AfoI.131a
ועמי כתוב לי: כפ, ועיעשם, עלמי: פעכש
כתוב פכליה לי: כפ, ועיעשם, עלמי: פעכש
ועמי כתוב

ܕ، ܡ: [1]ܪܚܡܢܝܐ ܪܚܡܬ ܐܡ ܒܪ ܐܢܫ ܐ ܠ.
ܪܒܝܢ ܕ. ܪܒܠܝܢ ܪܒ ܒܪ ܪܚܡܢ ܕܪܚܡܬ ܠ ܪܒ ܐ ܪ
ܟܕ ܡ، [2]ܕ ܐ ܐ ܪܚܡܢ ܐ ܡ ܪܚܡܢ ܐ ܪ ܐ ܡ
ܡܐ ܪܒ ܒ ܡܐ ܐ. ܪܒ ܐ ܡ ܪ ܐ ܡ ܪ ܐ ܡ C fol.107*b*.
ܡ ܐ ܐ : ܪܒ [3]ܪ ܒ ܐ ܐ ܡ ܐ ܪ ܐ ܡ ܪ ܐ ܡ
ܟ ܪ .ܪ ܐ ܪ ܐ ܡ ܪ ܐ ܡ ܪ ܐ ܡ ܪ ܐ ܡ ܪ ܐ ܡ
ܪ : ܪ ܐ ܡ ܪ ܐ ܡ ܪ ܐ ܡ [4]ܐ ܪ ܐ ܡ ܪ ܐ ܡ B fol.37*b*.
ܡ ܪ ܐ ܡ ܪ ܐ ܡ ܪ ܐ ܡ ܪ ܐ ܡ ܪ ܐ ܡ ܪ ܐ ܡ
ܪ ܐ ܡ ܪ ܐ ܡ [5]ܪ ܐ ܡ ܪ ܐ ܡ ܪ ܐ ܡ ܪ ܐ ܡ
ܐ ܪ .ܪ ܐ ܡ ܪ ܐ ܡ ܪ ܐ ܡ ܪ ܐ ܡ ܪ ܐ ܡ ܪ ܐ ܡ
ܪ ܐ ܡ ܪ ܐ ܡ ܪ ܐ ܡ [6]ܪ ܐ ܡ ܪ ܐ ܡ ܪ ܐ ܡ ܪ ܐ ܡ
ܪ ܐ ܡ ܪ ܐ ܡ ܪ ܐ ܡ

ميم ساكنة تمريخية: مم سكنل تمكتوب. مكم
نون مر حتفه: لم انما حتابة لعلمه انعكم.
لكملم انجسكوس لم. مرحكم انحيا حلل نصح حتفه
ربعم انمار: مر حار انحتا لا حصاري: حا مرحم
مكوحه انحلجم. نصل حعلمه ربعم لالتم تومم:
انحتم حسم انحتا. سمل لما حلل انلهلحكه
ناتمار مكمتم سكها: حتحمحكه انحيا: حتحمحكه مر
مرحكحه لحتا مرتم سكها: حتم انهجيلمم: علما
مر عتاحكه مرهجاب حلم لمتاحم. انا لم حكاتم
20

مي، ساتم انحر حار انهت. لحلحكه انتمحكه انحلجم.
نتم مر حتفه: لم انما حتاتم لعلمكه انعكم. Cfol.108a
لكملم انجسكوس لم. مرحكم انحيا حلل نصح حتفه 15
ربعم انمار: مر حار انحتا لا حصاري: حا مرحم
مكوحه انحلجم. نصل حعلمه ربعم لالتم تومم:
انحتم حسم انحتا. سمل لما حلل انلهلحكه
ناتمار مكمتم سكها: حتحمحكه انحيا: حتحمحكه مر
مرحكحه لحتا مرتم سكها: حتم انهجيلمم: علما
مر عتاحكه مرهجاب حلم لمتاحم. انا لم حكاتم 20

حلم مرحم انحلمحلم لحيح حعلجم لحلمكه انحتم مرحم: B fol. 38a. 10
سحاحم: حا صحم لمه محم حم حتاحكه انحلجم.
انحتم: انحكحتاحم[2] لحتكه مر حتفه. حمكحاحم حكم
انحلم: انحكحتاحم[2] لحتكه مر حتفه. حمكحاحم حكم
حتاحكه انحلجم. نصل حعلمه ربعم لالتم تومم:
عمتاحم: لم حصجه انحلم حتحتحكه[1]* حاه حلحل
حكاتحم حملم انحلحكه. حكل انحتحم انحه، محلم
انحتاحم انحلم لحتا انكاحتحكه. انحر حا صم لحتا
مرهجاب مر حلحتا انحلجم: حمر حلحلم انحتم مرحم. 5

---

1 B حتحمحكه. 2 A انحكحتاحم, B حلحتاحم.

מוסף: שלוש שנים וירחפל שיוסר[4] ולילויך ירפלוי: לכשפוך
כי פלך שלומכי: ופול[5] יוסיך לו שם כפוסך כי כי
פכיך שמוף כלפוני. ולל שכוכיך שלוף לפ. כלך יוסיך.
ולפול יפוסך כי יוסיך: יוסוך כי על לילכוסך ויולל 15
כי שלוכי. כילכוסך כיוסוך ויפלויך[10]: שוין כי
שוך ישלוכיל כי יוסיך. ויפוסך שכוך ישוסכפ. כשי ישכיוך פלוי
שיוסכיוך שיש ישלשיך שוסיך: פל שוין לפוך פוליכי.
שיוסכיוך שיש ישלשיך שוסיך: פל שוין לפוך פוליכי. 10
כילכי שכוכיך שכוך לפ לול: שוין לילכלוסך שלוכוסך.
שיוסכיוך שיש ישלשיך שוסיך: פל שוין לפוך פוליכי.
שיוסכיוך שיש ישלשיך שוסיך: פל שוין לפוך פוליכי.
שיוסכיוך שיש ישלשיך שוסיך: פל שוין לפוך פוליכי.

לפ פלפ ילוסכי[1] ישכיוסך. פפל שוין כיפ יוסיך
ישלשיכי ישפ: פל שוך כלפוסך ישכיפ. ישוך כיפ יוסיך
ישלשיכי ישפ: פל שוך כלפוסך ישכיפ. ישוך כיפ יוסיך
שיוסכיוך

ﻡﻡﻡﻡ ﻡﻡﻡﻡ ﻡﻡﻡﻡ

لم معكم ولا ولا: [1]معلمه خلف كذلك ك ملك
ته كملك لا كم كذا. كمحضه كمعمد كمه
كم ملك لم [2]معكم ولا: كمعد حدد ـ ين
كمحمد... لم كمحكم لحم ملم ين لم. كمحكم
كمم ين [3]معكم معلمه ملمه معلم كمم 5
[4]معمدمحضه: معكمه معكمه: كمحمد Cfol.109a.
ملم لحد ـ ولكن لا: كمم مكم ين: معلمه
[5]كمحمدين لحد: لمه تحد: لمه ملمه: لحد
: كمكم ولا لحد. كمم لم لحد كمكم: معن
A fol. 133a. 10 لم ينكمحم ك ملم. كمحمد كمين محملمه
.معمد معمه كمك كمعم لحلم. كمحمد
لحد كمين لم كم لحد. لمحد كمين لا كمكن
.كمكم معمه لم كم [6]معلمه، ولا كم Bfol.39b.
.حمكم كمكم معمين لحلم. كمحد 15
ملم لم محملمه معكم. كمم لحد كم كمحمد
،مه لم: كم ين كمكم معلم ،مه. كمم لحلم
:كمحد لحد لم لحد ـ كم. كمكمحد ملمه
:كمحمين ،معمد كمحمد لحلم ،ينم معم ين: 20
:كمكم لم كمحد كمكمحد: لحد ولا. مه
:ته. كمم كمم لم كمكم كمحمد ملم مه لحد

1 B معكمد. 2 C لمكم. 3 A omits معلمه.
4 C معمدمحضه. 5 A كمحمدحد. 6 B ،معملمه.

ح ے مرهدة، حر ىلمحر[3]. ەلم: حتمحنهم[4] ارىلم ارسرم
ەحرم: مرهى ارمح حىلهم ارحىلسرم ص،[5] ىلمحرىلم
ەلمحلم ے[6]. ارمرلم مرمح. ەحلم لم حمنا ے. [7]ىلم مرم
ىلم ے[8]. ارمرلم مرمح. ەحلم لم حمنا ے. [7]ىلم مرم
ەحىلمىتمم،: ەحىلىلمم: ەحمرحم، ەحمرحم ەحىل
حرتم[7] ارمرلم لم: مم، ارتحم حر ەلمم مرم حمتم
ارمتاحم: لم حىلم ارسرم ل هلىلحمتم. ەهحت
حرهتمم ے. ەمرلم ال هحت حىلەنهم[15] ارمرلمم: لم
ح ے مرهدة، حر ىلمحر[3]. ەلم: حتمحنهم[4] ارىلم ارسرم
حرهتمم ے. ەمرلم ال هحت حىلەنهم[15] ارمرلمم: لم
ەحرم: مرهى ارمح حىلهم ارحىلسرم ص،[5] ىلمحرىلم
ەلمحلم ے[6]. ارمرلم مرمح. ەحلم لم حمنا ے. [7]ىلم مرم
ەحىلمىتمم،: ەحىلىلمم: ەحمرحم، ەحمرحم ەحىل
حرتم[7] ارمرلم لم: مم، ارتحم حر ەلمم مرم حمتم
ارمتاحم: لم حىلم ارسرم ل هلىلحمتم. ەهحت
حتم لم مرم حىلمح ارمحتم مرم ارحمرم: حتمحنهم
ارمتاحم، ارحىلسرم: ەحىلحمح لم لم حىلهمرحتارىلم
ححتم لحمىلىلتم ارىلىلتم ارحمرم. ەحلم،[1] حرتم لهمىلىلهم
لمحرحتم ارمرم ارسرم. ەلمحلم مرم حرتم ارلم حرتم
حرهتمم ے. ەمرلم ال هحت حىلەنهم[15] ارمرلمم: لم
ح ے مرهدة، حر ىلمحر[3]. ەلم: حتمحنهم[4] ارىلم ارسرم
حرهتمم ے. ەمرلم ال هحت حىلەنهم[15] ارمرلمم: لم
ەحرم: مرهى ارمح حىلهم ارحىلسرم ص،[5] ىلمحرىلم
ەلمحلم ے[6]. ارمرلم مرمح. ەحلم لم حمنا ے. [7]ىلم مرم
ەحىلمىتمم،: ەحىلىلمم: ەحمرحم، ەحمرحم ەحىل
حرتم[7] ارمرلم لم: مم، ارتحم حر ەلمم مرم حمتم
ارمتاحم: لم حىلم ارسرم ل هلىلحمتم. ەهحت
حتم لم مرم حىلمح ارمحتم مرم ارحمرم: حتمحنهم
ارمتاحم، ارحىلسرم: ەحىلحمح لم لم حىلهمرحتارىلم
ححتم لحمىلىلتم ارىلىلتم ارحمرم. ەحلم،[1] حرتم لهمىلىلهم
لمحرحتم ارمرم ارسرم. ەلمحلم مرم حرتم ارلم حرتم
حرهتمم ے. ەمرلم ال هحت حىلەنهم[15] ارمرلمم: لم

ܪܝܫܐ ܐܦ ܐܢܐ ܠܟ. ܟܬܒ ܐܚܐ ܥܠ ܟܬܦܐ
ܕܬܬܚܙܐ ܠܟ. ܟܕ ܐܬܐ ܟܬܒ ܟܬܒ ܐܚܐ ܕ ܬܪ
ܠܡܐ. ܐܡܪ ܠܗ ܠܐ [1]ܟܠ ܕܐܝܬ ܠܟ ܟܬܒ
ܟܬܒ ܐ ܕܡܬܚܙܐ ܟܬܒ ܠܟ ܠܐ. ܐܡܪ ܐܢܐ
ܠܟ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܠܐ ܐܬܐ ܠܟ. ܐܡܪ
ܡܬܬܚܙܐ ܐܦ: ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܠܐ ܐܬܐ ܠܟ
ܐܡܪ ܠܗ ܠܐ ܐܬܐ ܠܟ. ܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ ܐ
ܕ

عليه السلام. وكان سليمان عليه السلام جالساً على كرسيه، فجاء ملك الموت عليه السلام وسلم عليه، فنظر إليه سليمان عليه السلام فرآه يحدّ النظر إليه، فقال: من هذا الذي يحدّ النظر إليّ؟ فقال: أنا هو ملك الموت عليه السلام. فقال سليمان عليه السلام: ما جاء بك إلى ههنا؟ قال: جئت لأقبض روح ملك البحر. فقال سليمان عليه السلام: فأين هو؟ قال: هو في البحر. فأمر سليمان عليه السلام الريح فحملته حتى ألقته في البحر، فقبض روحه ملك الموت عليه السلام. ثم قال سليمان عليه السلام: هل رأيت من شيء أعجب مما رأيت؟ قال: لا، إلا أني رأيت دابة في البحر يقال لها العنقاء، طولها مسيرة ألف سنة، وعرضها مسيرة ألف سنة، وهي تأكل السمك الذي في البحر، فلما رأتني هربت مني، فلم أقدر عليها. فقال سليمان عليه السلام: ما أعجب ما رأيت! ثم أمر الريح فحملته حتى ألقته في البحر، فابتلعته العنقاء. فقال سليمان عليه السلام: هل رأيت من شيء أعجب مما رأيت؟ قال: لا، إلا أني رأيت غراباً في البحر، فلما رآني هرب مني، فلم أقدر عليه. فقال سليمان عليه السلام: ما أعجب ما رأيت! ثم أمر الريح فحملته حتى ألقته في البحر، فابتلعه الغراب. فقال سليمان عليه السلام: هل رأيت من شيء أعجب مما رأيت؟ قال: لا، إلا أني رأيت ثعلباً في البحر، فلما رآني هرب مني، فلم أقدر عليه. فقال سليمان عليه السلام: ما أعجب ما رأيت! ثم أمر الريح فحملته حتى ألقته في البحر، فابتلعه الثعلب. فقال سليمان عليه السلام: هل رأيت من شيء أعجب مما رأيت؟ قال: لا، إلا أني رأيت دودة في البحر، فلما رأتني هربت مني، فلم أقدر عليها. فقال سليمان عليه السلام: ما أعجب ما رأيت! ثم أمر الريح فحملته حتى ألقته في البحر، فابتلعته الدودة. فقال سليمان عليه السلام: هل رأيت من شيء أعجب مما رأيت؟ قال: لا، إلا أني رأيت ملكاً على كرسيه، فلما رآني هرب مني، فلم أقدر عليه. فقال سليمان عليه السلام: ما أعجب ما رأيت! ثم أمر الريح فحملته حتى ألقته في البحر، فابتلعه الملك. فقال سليمان عليه السلام: هل رأيت من شيء أعجب مما رأيت؟ قال: لا، إلا أني رأيت ملك الموت عليه السلام وسلم عليه، فنظر إليه سليمان عليه السلام فرآه يحدّ النظر إليه، فقال: من هذا الذي يحدّ النظر إليّ؟ فقال: أنا هو ملك الموت عليه السلام. فقال سليمان عليه السلام: ما جاء بك إلى ههنا؟ قال: جئت لأقبض روح ملك البحر. فقال سليمان عليه السلام: فأين هو؟ قال: هو في البحر. فأمر سليمان عليه السلام الريح فحملته حتى ألقته في البحر، فقبض روحه ملك الموت عليه السلام. ثم ق

ܗܘ ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܥܠܡ ܥܠ ܟܠ ܕܐܡܪ ܠܟ ܗܟܝܠ
ܗܘ ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܫܘܬܦ : ܐܝܬ ܗܘ ܕܐܡܪ ܠܗ ܠܐ ܠܥܠܡ ܠܐ.
ܕܟܬܒܝܢ ܒܗ ܟܬܝܒ[2] ܗܟܝܠ ܗܘܐ.[1] ܕܟܬܝܒ ܗܘܐ ܗܟܝܠ
ܕܟܬܝܒ : ,ܡܛܠ ܕܐܝܬ ܒܗ ܫܘܬܦ[3] ܗܘܐ ܗܘ ܕܐܡܪ
ܫܠܝܚܐ ܗܟܝܠ ܗܘܐ . ܡܫܬܘ ܕܐ ܐܡܪ ܐܦ ܗܟܢܐ 5
ܗܘ ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܥܠܡ ܫܠܝܚܐ ܐܢܐ ܗܘ ܕܐܡܪ ܠܟ ܠܐ ܠܥܠܡ
ܫܠܝ : ܕܟܬܝܒ ܒܗ ܫܠܝ ܡܫܬܘ : ܐܝܬ ܗܘ ܕܐܡܪ ܠܗ ܠܐ ܠܥܠܡ Cfol. 110b.
ܕܟܬܝܒ ܒܗ ܟܬܝܒ , ܡܛܠ ܕܐܝܬ : ܐܡܪ ܐܒܐ ܕܟܬܝܒ ܡܠܐ ܕ
: ܒܗ ܒܟ ܐܒܐ ܕܟܬܝܒ ܫܡܗ : ܕܫܡܝܫ ܕܟܬܒ ܫܡܝ
ܐܒ ܡܚܠܦ . ܕܐܡܪ ܕܟܬܝ ܫܠܝ ܕܟܬܒ ܟܡܐ ܕܠ ܗܘ 10
ܡܚܝܢܐ . ܡܢ ܐܡܪ ܕܟܬܒ ܕܟܬܝ ܐܡܪ ,ܡܐ
ܠ ܐܝܢ . ܐܡܪ ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܥܠܡ ܕܐܡܪ ܠܗ ܠܐ ܠܥܠܡ
. ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܥܠܡ ܐܢ ܐܝܬ ܒܗ ܫܘܬܦ ., ܐܝܬ ܗܘ ܕܐܡܪ
ܐܡ.[5] ܐܠܝܢ ܕܠ ܕܐܝܬ ܒܗ ܫܘܬܦ[4] ܕܟܬܒ ܐܦ ܠ 15
ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܥܠܡ : ܐܡܪ ܐܒܐ ܕܟܬܝܒ ܫܠܝ ܐܦ ܗܟܢܐ ,ܐܝܬ
ܐܡ. ܕܟܬܒ ܐܦ ܗܟܢܐ ܡܫܬܘ . ܕܟܬܝ ܡܫܬܘ ܠ , ܡܛܠ ܕܐܝܬ
ܒܗ ܫܘܬܦ ܐܝܬ ܗܘ ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܥܠܡ ܐܢ ܐܝܬ ܒܗ ܫܘܬܦ
ܐܝܬ ܗܘ ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܥܠܡ ܐܢ ܐܝܬ ܒܗ ܫܘܬܦ[6] . ܐܝܬ 20
ܕܟܬܝܒ ܒܗ ܟܬܝܒ . ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܥܠܡ ܕܐܡܪ ܠܗ ܠܐ ܠܥܠܡ
ܐܝܬ ܗܘ ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܥܠܡ ܐܢ ܐܝܬ ܒܗ ܫܘܬܦ . ,ܐ ܕ

---

1 A ܕܟܬܝܠ, B ܕܟܬܒܠ. 2 AB omit ܗܘ.
3 A omits ܕܐܡܪ and has ܐܝܬ ܒܗ. 4 A ܕܟܬܒ.
5 C ܐܡ ܕܐ. 6 AB ܕܐܝܬ ܕܟܬܒ.

ואמר לו: רבי, למדנו. שנינו בברייתא ד[1]אומר: שני כתובי
תורה כתבן כסדרן ואחד מהן כתב את עצמו בתוך כל
ספרי ואחד מהן כתב את עצמו בתוך כל ספרי ואחד מהן
כתב את עצמו בתוך כל ספרי[2]. ואלו הן: ר' יהושע בן
קרחה. ר' יהודה בן בתירה. ר' עקיבא. ר' יוסי הגלילי.
ר' יוחנן בן נורי. ר' שמעון בן עזאי. ר' יוסי בן יעקב
איש כפר בבל. ר' יוסי בן דורמסקית. ר' יוסי בן יעקב
איש כפר אבוקסין. ר' יוסי בן יעקב איש כפר אחים.
ר' יוסי בן יעקב איש כפר אחים. ר' יוסי בן יעקב איש
כפר אחים. ר' יוסי בן יעקב איש כפר אחים. ר' יוסי בן
יעקב איש כפר אחים

ⲙⲁⲣⲉ. ⲙⲁⲣⲓⲁ ϣⲁ[10]ⲥⲓⲛⲉ ⲛⲓⲙⲁⲣⲓⲁ ⲛⲁⲓ ⲙⲙⲟⲛ: ⲉⲃⲏ ⲡⲉ

ⲛⲓⲙⲁⲣⲙⲟⲛ ⲛⲓⲙⲁⲗⲉⲕⲓⲧⲏⲥ ⲗⲁⲕⲓⲧⲏⲥ ⲛⲁ ⲙⲙⲟⲛ: ⲉⲃⲏ ⲡⲉ

ⲥⲓⲙⲟⲛⲓⲁⲥ ⲛⲓⲙⲁⲣⲓⲁ: ⲙⲫⲁⲙⲉⲁ ⲡⲉ. ⲛⲓⲙⲁⲣⲓⲁ ⲥⲉ

ⲛⲓⲙⲁⲣⲓⲁ ⲙⲁⲓ ⲥⲙⲁⲗⲓⲧⲏ: ⲙⲏ ⲇⲉ ⲙⲁⲣⲉ ⲙⲫⲁⲓⲥⲓ. ⲕⲁⲓ

ⲗⲁⲍⲁⲣ[9] ⲇⲁ ⲙⲁⲣⲓⲁ ⲛⲓⲥⲧⲏⲓ ⲛⲓⲃⲉⲛ ⲥⲙⲁⲣⲓⲧⲏⲥ: ⲙⲁⲓ ⲗⲙⲁⲣⲑ

ⲙⲫⲉ ⲙⲉⲧⲉ ⲛⲉⲙⲫⲉ: ⲛⲓ ⲙⲁⲣⲉ ⲙⲙⲟⲛ ⲗⲉⲥⲙⲁⲗⲉⲥⲙⲫⲉ: ⲛⲓⲗ

ⲥⲉ ⲛⲓⲃⲉ, ⲛⲓⲃⲉⲛ ⲙⲁⲓⲁⲓ ⲥⲙⲁⲣⲓⲧⲏⲥ: ⲇⲉ ⲫⲓ ⲛⲉⲧⲏ ⲙⲁⲓⲛⲓ ⲙⲙⲟⲛ

ⲛⲓⲙⲁⲣⲙⲟⲛ ⲛⲓⲙⲁⲗⲉⲕⲓⲧⲏⲥ ⲗⲁⲕⲓⲧⲏⲥ ⲛⲁ ⲙⲫⲉ: ⲉⲃⲏ ⲡⲉ

ⲥⲉⲛⲟⲫⲱⲛⲧⲁ ⲛⲓⲙⲁⲗⲉⲕⲓⲧⲏⲥ[5]. ⲙⲁⲓⲁⲓ ⲫⲁⲗⲁ ⲥⲉⲛⲟⲫⲱⲛⲧⲁ:

ⲗⲁ ⲫⲁⲓ ⲥⲉⲙⲱⲛⲓⲇⲉⲥ ⲗⲁⲕⲓⲧⲏⲥ[6]. ⲙⲁⲓⲁⲓ ⲫⲁⲗⲁ ⲥⲉⲛⲟⲫⲱⲛⲧⲁ:

ⲛⲓⲙⲁⲣⲓⲁ ⲙⲁⲓ ⲥⲙⲁⲗⲓⲧⲏⲥ[7]. ⲗⲙⲟⲛ ⲛⲓⲗⲁ

ⲛⲁⲓ ⲥⲫⲱⲛⲧⲁⲗⲁ ⲛⲓⲥⲁⲗⲉ ⲛⲓⲙⲁⲣⲓⲁ ⲥⲫⲱⲫⲱⲙⲉⲥ[7]. ⲗⲙⲟⲛ ⲛⲓⲗⲁ

ⲥⲉⲛⲟⲫⲱⲛⲧⲁⲗⲁ ⲙⲁⲓⲁⲓ ⲥⲙⲁⲣⲓⲧⲏⲥ: ⲙⲁⲓⲁⲓ ⲫⲁⲗⲁ ⲥⲉⲛⲟⲫⲱⲛⲧⲁ

ⲥⲉⲛⲟⲫⲱⲛⲧⲁⲗⲁ ⲙⲁⲓⲁⲓ: ⲗⲙ ⲥⲁⲗⲙⲁⲛ ⲙⲱ, ⲫⲁⲗⲁⲓⲁ. ⲫⲁⲓⲣ

ⲙⲁⲓⲁⲓ ⲙⲁⲣⲉ[8] ⲙⲙⲟ ⲥⲙⲁⲣⲓⲁ ⲛⲁⲥⲁⲛ ⲥⲓ ⲇⲫⲓⲗⲟⲥ ⲛⲓⲫⲁⲗⲁⲓⲁⲥ

ⲛⲉⲙⲫⲓⲙ ⲗⲁⲥ. ⲥⲁⲛⲓⲁⲥ ⲫⲓⲗⲁⲗⲟⲥ: ⲛⲓⲫⲁⲗⲁⲓⲁⲥ ⲥⲁⲗⲱ ⲛⲉⲙⲫⲓⲙ.

ⲙⲁⲓⲁⲓ ⲙⲁⲣⲉ[3] ⲙⲙⲟ ⲥⲙⲁⲣⲓⲁ ⲛⲁⲥⲁⲛ ⲥⲓ ⲇⲫⲓⲗⲟⲥ ⲛⲓⲫⲁⲗⲁⲓⲁⲥ

ⲥⲁⲗⲱ. ⲁⲗⲗⲁ ⲛⲓⲙⲁ ⲙⲙⲟⲛ[4] ⲙⲁⲓ ⲫⲁⲗⲁⲓⲁⲥ ⲗⲁⲥⲙⲁⲗⲉⲥⲙⲫⲉ

ⲥⲫⲱⲛⲧⲁ ⲛⲓⲙⲁⲗⲉⲕⲓⲧⲏⲥ ⲗⲁⲕⲓⲧⲏⲥ ⲛⲁ ⲙⲫⲉ: ⲉⲃⲏ ⲡⲉ

ⲥⲉⲛⲟⲫⲱⲛⲧⲁ ⲙⲁⲓ ⲥⲙⲁⲗⲓⲧⲏⲥ[8]. ⲙⲁⲓⲁⲓ ⲫⲁⲗⲁ ⲥⲉⲛⲟⲫⲱⲛⲧⲁⲗⲁ

ⲛⲓⲙⲁⲣⲓⲁ ⲙⲁⲓ ⲥⲙⲁⲗⲓⲧⲏⲥ:

ﻉﻡﻝ :ﻡﻘﻝﺭ ﺭﻤﻨﺭ ﺤﻤﻨﺭ[1] ﺤﻉﻴﺭﻭﺭﻉ :ﻡﻴﺤﺭ ﺭﻜﺤﺭ ﺤﺭ
ﺭﻴﺤﻝﺭ ﻴﺭﺭﺭ ﺭﻜﺭ .ﻡﻘﻝﺭ ﻡﻴﻤﻨﺭ ﺤﻤﺭﻴ ,ﻡﻉﻝﺭ ﺭﻤﻨﺭ
ﺭﻜﻴﻤﺭ[2] ﺤﻉﻴﺭﻭﺭﻉ ﺭﻜﺭ ﺭﻜﺭ ﻉﻡﻴﺭ :ﺭﻤﻨﻝﺭ ﻉﻜﺭ ﺭﻜﺭ ﻉﻴﺤﺭ
Cfol.111b. ﻝﻴﺭﻉ ﻉﻡ ﻝﻘﻝﺭ ﻡﻝﻤﺭ ﺭﻡ ⁘ ﻡﻤﻤﻝﻴﻤﻉ ﺭﻤﻤﻨﻴﻤﻝﻤ
5 ﺭﻤﻴﻡﺭ ﺭﻜﺭ :ﺭﻴﻡ ﺭﻤﻴﻤﻨﺭ ﺭﻴﻴﻤ ﺭﻜﺭ .ﻡﻴﻤﻝﻉﻤ ﻝﻤ
:ﺭﻜﻴﻝ ﺭﻤﻤﻤ ﺭﻤﻤﻘﺭﻤﻤ ﻝﻴﻤﻤ ﺭﻜﺭ .ﻡﻴﻤﻝﻉﻤ ﻝﻤ
ﺭﻜﻴﻝ ﻉﻉﻤﻤ ﺭﻜﺭ .,ﻡﻤﻝﻝﻤﻤﻉ ﻝﻴﻤﻤ ﻉﻤﻤﻤ ﻝﻤ ﻝ
ﺭﻤﻤﻤﻉ ﺭﻤﻤﻝﻴﻤ ﻝﻤ ﻡﻴﻤﻤ[4] ﻝ ﺭﻜﺭ :ﺭﻤﻤﻘﻝ ﻝﻤﻤﻉ
.[5]ﺭﻤﻤﻤﻝﻤﻤ ﻝﻴﻤﻤ :ﺭﻤﻴﻝ ﻉﻉﻴ ﻡ ﻉﻤﻝﻤ .ﺭﻤﻴﻤﻝ
10 ﺭﻜ :ﺭﻤﻤﻉﻤﻤ ﺭﻜﺭ ﻴﻤ ﻝﻤ ﻡﻉ .ﺭﻤﻴﻡﻤﻘﻤ ﻉﻤﻤﻝﻤ
B fol.42b. ﺭﻜﺭ ﻡﻝﻤ [7]ﻤﻤﻤﻤ :ﺭﻤﻴﻡﻤﻤ ﺭﻤﻘﻤ [6]ﻝﻤ ﻤﻤﻤﻤ
ﺭﻤﻤﻉﻤ ﻝﻤ .ﻡﻉ ﺭﻤﻤﻝ ﺭﻤﻤﻉﻤ ﻝ ,ﻤﻤﻤﻤ ﻝﻤﻤﻉ
Afol.136a. ﻝﻤ ﻝﻡﻡ ﺭﻜﺭ ﺭﻤﻤﻤ ﻝﻴﻤ .ﻡﻉ ﺭﻡﻡﻉﻤ ﺭﻤﻘﻝ ﻡﻤ
ﻝﻤﻤﻤﻝ :ﺭﻡﻴﻡﻤﻘﻤﻤﻤ ﺭﻴﻡ ﻝﻤﻤﻤ ﻤﻤﻤﻤ ﻝﻤﻤﻤ
15 :ﺭﻤﻤﻘﻝﻤ ﻡﻤﻤ ﻤﻤﻤ ﻡﻤ [8]ﻝ .ﻝﻤﻤﻤﻤ ,ﻡﻤﻤﻤ
ﻝﻤﻤﻤﻝ ﻝﻤﻤﻤ ﺭﻜ .ﺭﻤﻤﻤﻤ ﻡﻤﻤﻤ ﺭﻤﻤﻤﻤﻤ
ﻉﻡ :ﺭﻡﻡﻉﻤ ﻤﻤﻤﻤ ﻝﻤﻤ .ﻝﻤﻤﻤ ,ﻡﻤﻤﻤ
.ﻤﻤﻤﻤ ﺭﻤﻤﻝﻤ ﻝﻤﻤﻤ ﻡﻝ .ﻝﻤ ﻡﻤﻤﻤ ﻝﻤﻤﻤﻤ
ﺭﻤﻤﻤ ﻤﻤ ﻡﻤ ﻝ ,ﻤ ﻝﻤﻤﻤﻤ ﻤﻤﻤﻤ :[9]ﺭﻤﻤﻤﻤ
20 .ﻝﻤﻤ ﻤﻤﻤ ﺭﻤﻤﻤﻤ ﺭﻤﻤﻤ .ﻤﻤ ﻝﻤﻤﻤﻤ ﻤﻤﻤﻤ[10] ﻤﻤﻤﻤﻤﻤ
ﺭﻤﻤﻤ ﻤﻤ ,ﻤﻤ .ﻝﻤﻤ ﺭﻤﻤﻤﻤ ﻝﻤﻤﻤ ﻤﻤﻤﻤ ﻤﻤﻤ
ﺭﻤﻤﻤﻤ ﺭﻤﻤﻤ ﻤﻤﻤﻤ ﻡﻤ :ﺭﻤﻤﻤﻤ ﻤﻤﻤ ﺭﻤﻤﻤﻤ ﻤﻤﻤﻤ

---

[1] C ﺤﻉﻴﺭﻭﺭﻉ. [2] A ﺤﻉﻴﺭﻭ. [3] A ﻝﻤﻤﻤ. [4] A ﺭﻤ ﻝ, B ﺭﻤﻤ and omits ﻝ. [5] B ﺭﻴﻤﻤﻤ. [6] B ﻝﻤﻤ. [7] A ﻤﻤﻤﻤ. [8] B ﺭﻤﻤﻤﻤ. [9] A ﺭﻤﻴﻤﻤﻤﻤ. [10] AB omit ﻤ.

312 אוכל ויאכלוך לחן, פולמוסם. כתבתיך ל־

---

1 A ואכלוך לחן פולמוסם. 2 A ל־ 3 B
אוכל. 4 A ולא. 5 St. Luke ix. 58. 6 AC
omit לך.

כלולה. לחום וים ויאוצך. לולי לם אוכלה ויומשכוש
יומם. ול לית לך[6] כוי שלולית ויכוכל. לולי ל אוכל
כולם ויומשכוש ויאוצך. לולי לם אוכלה ויומשכוש
לוחמיך שרי ויאוצך כוי שלולית ויכוכל. לולי ל אוכל
יומם. ול לית לך

ﻟﻜ ﻣﻦ ﺑﺘﺮﻩ ﺭﺍﺑﻠﻪ: ﻫﻤﻦ ﺑﺘﺮﻩ ﺭﻣﺒﺖ ﺑﺮﺭﻯ ﻟﻜ[1]
ﻛﻔﻨﻪ ﺭﻫﻤﺖ. ﻣﺒﺪ ﺑﺮﺭﻯ ﺑﺘﺮﻯ ﻣﺰﻟﻞ ﻛﺘﻠﻪ. ﻫﻤﻦ ﺑﺘﺮﻩ
ﺭﻣﺒﺖ[2] ﻟﻜﻪ: ﺑﺮﺭﻯ ﻟﻜ ﻫﻤﺖ ﺑﺮﺭﻯ. ﺑﺎﻣﻠﻪ ﻫﺒﺘﻪ ﻟﻜ ﺭﻣﺒﺖ
ﺭﻣﻠﻤﻨﻪ[3] ﺭﻫﺮﻫﻨﻪ ﺑﺎﻫ. ﻫﺒﻜﻪ ﻫﻤﻨﻪ ﺭﻣﻠﻤﻨﻪ ﺑﺮﻛﻔﻨﻪ
ﺭﻫﻤﻠ ﺑﻠﻤﻨﻪ ﺭﻫﻨﻪﻫ ﻟﻜ. ﻫﻠﻤﻠﻤﻨﻪ ﺑﺎﻫﻨﻪ ﺑﺮﻫﻨﻪﻫ[5]. 5

ﻟﻪﻣ ﺑﺮﻩ ﺭﺍﻫ ﺑﺮﻫﻨﻪ. ﻫﻠﻤﻠﻤﻨﻪ ﺑﺎﻫﻨﻪ ﺑﺮﻫﻨﻪ[11] ﻟ ﺑﺮﻩ ﻟﻜ
ﺭﻣﻠﻤﻨﻪ[7] ﻟ ﻟﻜ ﺑﻠﻤﻨﻪ ﻫﻠﻤﻠﻤﻨﻪ. ﻫﺒﻨﻪ ﺑﺎﻫﻨﻪ ﺑﺮﻫﻨﻪﻫ.
ﺭﻫﻤﻠ ﺑﻠﻤﻨﻪ ﺭﻫﻨﻪﻫ ﻟﻜ، ﻫﻠﻤﻠﻤﻨﻪ ﺑﺎﻫﻨﻪ ﺑﺮﻫﻨﻪﻫ. ﻫﻤﻦ ﺑﺘﺮﻩ ﺭﻣﺒﺖ ﺑﺮﺭﻯ ﻟﻜ
ﺑﻠﻤﻨﻪ ﻫﻠﻤﻠﻤﻨﻪ ﺭﻫﻨﻪﻫ ﻟﻜ. ﻫﻠﻤﻠﻤﻨﻪ ﺑﺎﻫﻨﻪ ﺑﺮﻫﻨﻪﻫ[10]: ﺑﻠﻤﻨﻪ ﺭﻫﻤﺒﺘﻪ. ﺭﻟﻜ ﺑﻠﻪ ﺑﺮﻟﻜ ﺑﺮﻫﻠ 20
ﻫﻠﻤﻠﻤﻨﻪ ﺑﺮﻫﻨﻪﻫ[9] ﻟﻤﺮﻩ ﻫﻠﻤﻠﻤﻨﻪ ﺑﻠﻤﻨﻪ. ﻫﻤﻦ ﺑﺘﺮﻩ ﺭﻣﺒﺖ ﺑﺮﺭﻯ ﻟﻜ
ﻟﻠﻤﻨﻪ ﻫﻠﻤﻠﻤﻨﻪ ﺭﻫﻨﻪﻫ ﻟﻜ. ﻫﻠﻤﻠﻤﻨﻪ ﺑﻠﻪ ﻟﻜ ﺑﻠﻤﻨﻪ ﺑﺮﻫﻨﻪﻫ ﻟﻜ
ﺭﻫﻤﻠ ﺑﻠﻤﻨﻪ ﺭﻫﻨﻪﻫ ﻟﻜ، ﻫﻠﻤﻠﻤﻨﻪ ﺑﺎﻫﻨﻪ ﺑﺮﻫﻨﻪﻫ[8]. ﻫﻤﻦ ﺑﺘﺮﻩ ﺭﻣﺒﺖ ﺑﺮﺭﻯ ﻟﻜ
ﺑﻠﻤﻨﻪ ﻫﻠﻤﻠﻤﻨﻪ ﺭﻫﻨﻪﻫ ﻟﻜ. ﻫﻠﻤﻠﻤﻨﻪ ﺑﺎﻫﻨﻪ ﺑﺮﻫﻨﻪﻫ[7]: ﺑﻠﻤﻨﻪ ﺭﻫﻤﺒﺘﻪ. ﺭﻟﻜ ﺑﻠﻪ ﺑﺮﻟﻜ ﺑﺮﻫﻠ 20
A fol. 137a.

ﻟﻪﻣ ﺑﺮﻩ ﺭﺍﻫ ﺑﺮﻫﻨﻪ. ﻫﻠﻤﻠﻤﻨﻪ ﺑﺎﻫﻨﻪ ﺑﺮﻫﻨﻪ[11] ﻟ ﺑﺮﻩ ﻟﻜ
ﺭﻣﻠﻤﻨﻪ[7] ﻟ ﻟﻜ ﺑﻠﻤﻨﻪ ﻫﻠﻤﻠﻤﻨﻪ. ﻫﺒﻨﻪ ﺑﺎﻫﻨﻪ ﺑﺮﻫﻨﻪﻫ.
ﺭﻫﻤﻠ ﺑﻠﻤﻨﻪ ﺭﻫﻨﻪﻫ ﻟﻜ، ﻫﻠﻤﻠﻤﻨﻪ ﺑﺎﻫﻨﻪ ﺑﺮﻫﻨﻪﻫ. ﻫﻤﻦ ﺑﺘﺮﻩ ﺭﻣﺒﺖ ﺑﺮﺭﻯ ﻟﻜ
ﺑﻠﻤﻨﻪ ﻫﻠﻤﻠﻤﻨﻪ ﺭﻫﻨﻪﻫ ﻟﻜ. ﻫﻠﻤﻠﻤﻨﻪ ﺑﺎﻫﻨﻪ ﺑﺮﻫﻨﻪﻫ[10]: ﺑﻠﻤﻨﻪ ﺭﻫﻤﺒﺘﻪ. ﺭﻟﻜ ﺑﻠﻪ ﺑﺮﻟﻜ ﺑﺮﻫﻠ 20
A fol. 137a.

ﻟﻪﻣ ﺑﺮﻩ ﺭﺍﻫ ﺑﺮﻫﻨﻪ. ﻫﻠﻤﻠﻤﻨﻪ ﺑﺎﻫﻨﻪ ﺑﺮﻫﻨﻪﻫ[11] ﻟ ﺑﺮﻩ ﻟﻜ
ﺭﻣﻠﻤﻨﻪ[7] ﻟ ﻟﻜ ﺑﻠﻤﻨﻪ ﻫﻠﻤﻠﻤﻨﻪ. ﻫﺒﻨﻪ ﺑﺎﻫﻨﻪ ﺑﺮﻫﻨﻪﻫ.
ﺭﻫﻤﻠ ﺑﻠﻤﻨﻪ ﺭﻫﻨﻪﻫ ﻟﻜ، ﻫﻠﻤﻠﻤﻨﻪ ﺑﺎﻫﻨﻪ ﺑﺮﻫﻨﻪﻫ. ﻫﻤﻦ ﺑﺘﺮﻩ ﺭﻣﺒﺖ ﺑﺮﺭﻯ ﻟﻜ
ﺑﻠﻤﻨﻪ ﻫﻠﻤﻠﻤﻨﻪ ﺭﻫﻨﻪﻫ ﻟﻜ. ﻫﻠﻤﻠﻤﻨﻪ ﺑﺎﻫﻨﻪ ﺑﺮﻫﻨﻪﻫ[10]: ﺑﻠﻤﻨﻪ ﺭﻫﻤﺒﺘﻪ. ﺭﻟﻜ ﺑﻠﻪ ﺑﺮﻟﻜ ﺑﺮﻫﻠ 20
A fol. 137a.

ואמר לו בני, אם אתה מבקש לעשות צדקה, עשה עם בני אדם כמו שאני עושה עמהם. משה עלה בהר ומצא את הקב"ה יושב וכותב את התורה. אמר לו רבש"ע, מה כתוב בתורה? אמר לו, אם אתה רואה עניים בישראל, אל תהי קשה לבך עליהם, אלא פתח את ידך לתת להם צדקה כראוי להם. אמר לו רבש"ע, הרבה עניים יש בישראל

Afol.137*b*. .[2]ﺭﻭﻟﻠﻮﻣﻮ ﺭﻭﺑﺮ ﻟﻠﻮﻉ ﺑﺮﻣﻮﻉ ﻭﻟﻮﺑﺮ [1]ﻣﻠﻮﻟﻉ
:ﺭﻟﻮﻟﻮﻝ ﺭﻭﺑﺮ ﻟﻮﻣ ﺭﻟﻉ ﻣﻮﻝﺑﺮ ﺭﻭﺑﻮﻟﻮ
:ﺑﻟﻉ ﻣﻭﻟﻠﻮﻝﺑﺮ ﺭﻟﻟﻮﻟﻮ [3]ﺭﻟﻟﻮﻟﻮ ﺭﻟﻮﻟﻮ
[5]ﺑﻟﻉ ﻟﻠﻮﻣﻮ ﻟ ﻟﻮﻟﻮ .ﺭﻭﺑ [4]ﺭﻭﻟﻠﻮﻣﻮ ﻣﻝ
ﺭﻭﻣﻝ ﻭﻟﻮﻟﻮ ﺭﻟﻟﻮﻟﻮ ﺭﻟﻮﻟﻮ ﺭﻭﻟﻮﻟﻮ ﺭﻭﻟﻮﻟﻮ
ﺭﻟﻟﻮﻟﻮ ﺭﻟﻮ .ﻣﻝ ﻟﻟﻮﻟﻮ ﻟﻟﻮﻟﻮ ﻟﻟﻮﻟﻮ ﺭﻟﻮﻟﻮ
.,ﻣﻟﻟﻮﻟﻮ ﺭﻟﻟﻮﻟﻮ [6]ﻝﻟ ﻟﻟﻮ ﻟ :ﺭﻟﻮﻟﻮ ﻣﻭ
ﺭﻟﻮ :ﻣﻟﻮ ﻟﻟﻮﻟﻮ ﺭﻟﻮ ﻟﻟﻮ ﻟﻟ :ﺭﻟﻮﻟﻮ ﻟﻟﻮ
[10]ﺭﻟﻟﻮﻟﻮ ﻟﻟﻮﻟﻮ ﻟﻟ ﻟﻟﻮﻟﻮ ﻟﻟﻮﻟﻮ ﺭﻟﻟﻮﻟﻮ
Cfol.113*a*. :.ﻟﻟﻟﻮﻟﻮ ﺭﻟﻮ ﻟﻝ ﻟﻟﻮﻟﻮ [7]ﺭﻟﻮﻟﻮ :ﻟﻟ ﻟﻟﻮ
.ﻣﻟﻟﻮﻟﻮ ﻟﻟﻮﻟﻮ ﻟ ﻟﻟﻮﻟﻮ ﻟﻟﻮﻟﻮ ﻟﻟﻮﻟﻮ :ﻣ ﻟﻟﻮ
[8],ﻣﻟﻟﻮﻟﻮ ﻟﻟﻮﻟﻮ ﻣﻝ ﻟﻟﻮ ﻟ ﻟﻟﻮ
ﻟﻟﻮﻟﻮ :ﻣﻟﻮ ﻟﻟ ﻟﻟﻮﻟﻮ ﻟﻟﻮﻟﻮ ﻟﻟﻮﻟﻮ
.ﻟﻟﻮﻟﻮ ﻟﻟﻮﻟﻮ ﻟﻟﻮﻟﻮ ﻟﻟﻮﻟﻮ ﻟﻟﻮﻟﻮ
[9]ﻟﻟﻮﻟﻮ ﻟﻟﻮﻟﻮ ﻟﻟﻮﻟﻮ ﻟﻟﻮﻟﻮ ﻟﻟﻮﻟﻮ
ﻟﻟﻮﻟﻮ ﻟﻟ ﻟﻟﻮﻟﻮ ﻟ ﻟﻟﻮﻟﻮ :ﻟﻟﻮﻟﻮ ﻟﻟﻮﻟﻮ ﻟﻟ ﻟ
[10]ﻟﻟﻮﻟﻮ ﻟﻟﻮﻟﻮ ﻟﻟﻮﻟﻮ :ﻟﻟﻮﻟﻮ ﻟﻟﻮﻟﻮ ﻟﻟ
:ﻟﻟﻮﻟﻮ ﻟﻟ ﻟﻟﻮﻟﻮ ﻟ :ﻟﻟﻮﻟﻮ ﻟﻟﻮﻟﻮ ﻟﻟ ,ﻟﻟ
[11]ﻟﻟﻮﻟﻮ ﻟ :ﻟﻟﻮﻟﻮ ﻟﻟﻮﻟﻮ ﻟﻟﻮﻟﻮ ﻟﻟ ﻟﻟ

---

[1] B ﻣﻝ ﻟﻟﻮﻟ. [2] Acts vii. 27. [3] B ﻟﻟﻟﻟﻟﻮﻟﻮ.
[4] B ﻟﻟﻟﻟﻟ. [5] A ﻟﻟﻮﻟﻮ, B ﻟﻟﻟﻟﻟﻮﻟﻮ. [6] A omits
ﻟﻝ. [7] B ﻟﻟﻮﻟﻮ ﻟﻟﻟﻟﻟﻮﻟﻮ ﻟﻟﻟﻟﻮﻟﻮ ﻟﻟﻟﻟﻟﻮ ﻟﻟ.
[8] B ,ﻣﻟﻟﻟﻟﻮﻟﻮ. [9] B ﻟﻟﻟﻮﻟﻮ. [10] B ﻟﻟﻟﻟ.
[11] A ﻟﻟﻟ.

1 B ابرهيم: 2 A فلاحة فلسطة. 3 Corinthians ix. 25. 4 A تمادة. 5 C ابرهيم. 6 A ابرهيم. 7 A ابرهيم. 8 A فلسطة فلسطة. 9 A omits فلسطة. 10 C تمادة. 11 2. Timothy ii. 4. 12 AB omit تمادة. 13 B ابرهيم. 14 B ابرهيم. 15 A ابرهيم.

ابرهيم، 1 قالت: ملك م ملفظة ح فلسطة فلاحة 2 ابل حتم ابكهمة. ملم ابمتة ملفظة فلسطة 3 ابرهيم. 4 ملك مم فلسطة ملفظة ابرهيم: تمادة 5 ابرهيم. لمل لها ح ملفظة. ملم ابمتة ح ملفظة ابرهيم. 6 ملك مم فلسطة ملفظة ابرهيم: تمادة 7 ابرهيم. 8 ملفظة فلسطة ابرهيم: تمادة 9 ملك ملفظة ابرهيم. ملم ابمتة ح ملفظة ابرهيم. 10 ابرهيم ملفظة. ملم ابمتة ح ملفظة ابرهيم. 11 ملفظة فلسطة ابرهيم: تمادة 12 ملك مم فلسطة ملفظة ابرهيم: تمادة 13 ابرهيم ملفظة. ملم ابمتة ح ملفظة ابرهيم. 14 ملفظة فلسطة ابرهيم: تمادة 15 ابرهيم ملفظة. ملم ابمتة ح ملفظة ابرهيم. 16 ملفظة فلسطة ابرهيم: تمادة 17 ابرهيم ملفظة. ملم ابمتة ح ملفظة ابرهيم. 18 ملفظة فلسطة ابرهيم: تمادة 19 ابرهيم ملفظة. ملم ابمتة ح ملفظة ابرهيم. 20 ملفظة فلسطة ابرهيم: تمادة

ابرهيم ملفظة فلسطة ابرهيم: تمادة 1 ابرهيم ملفظة ح فلسطة ابرهيم ملفظة فلسطة ابرهيم ملفظة فلسطة ابرهيم ملفظة

ﻭﻠﻤﺘﻫﻡ ﺭﺍﻤﺩﻩ : ﺭﺩ ﺨﺩﻭﺍ ﺩﻴﺘﻫﻡ ﺭﺍﻠﻫﺩ : ﺤﺭﻠﻤ
ﺭﺴﻤ[1] ﺩﻫ ﺭﺍﺫﻩ.[2] ﺴﺭﺍ ﺭﻩ ﻫﺩﺩ ﺯﻩ ﻫ ﺤﻠﻫﻡ ﺭﺍﻠﻫﺩ
ﺭﻩﺤﺩ ﺭﻠﻤﻫ ﺤﺭﺍ : ﺩﺯﻠﻫ ﺯﻩ ﺤﻠﻫ ﺭﺍﻠﻫﺩ ﺭﺍﻠﻫﺩ[3]
ﻫﺭﺤﻩ : ﺭﺯﻠﻫ ﺭﺍﺩ ﻝ ﺭﺴﻤ ﻫﻠﻫﺭﺍ. ﺴﻩ ﻝﻫ
ﺯﻩ ﻫ ﺤﺭﺍ ﻫﺩﻫ ﺩﻫﺍﻡ : ﻫﺩ ﺭﺴﻤﺩﻫ ﺭﺍﻠﻫﺩ ﺯﻩ
ﺯﻩ ﻫ ﺤﺭﺍ ﺭﻴﻫﻡ. ﻫﺨﻫﻡ ﺩﻫﺍ ﻫﺩﺩ : ﺭﻩﺤﺩ ﺯﻩ
ﺩﻫﺍﻡ. ﺴﻩ ﺭﺴﻤﺩﻫ ﺩﻫﻠﻫﺭﺩﻫ ﺭﻫﻠﻫﺭﺍﻫﻫ. ﻝﻫ ﺯﻫﺍ
ﺩﻫ ﻫﺩﺩ. ﻝﻫ ﻫﻴﻡ ﺴﻫﻫ : ﺭﻴﻫﻡ ﻝﻫ ﻫﻠﻫﺭﺍ ﻫﻫﺍﻫ
ﺭﻫﻠﻫﺭﺍ. ﻫﺩﻫ ﺯﻫﺍ ﺭﻫﺴﻤ ﺯﻩ ﺭﻠﻫ : ﺭﻠﻫﻡ ﻝﻫ
ﺤﺴﻫ ﻝﻫ. ﺴﻫ ﻫﻠﻫﺭﺍ ﺭﻫ ﻝﻫ ﺩﻴﻠﻠ ﺴﻫﻫ ﻫﻠﻫﺴ :
ﺭﻫﻠﻫﺭﺍ ﺩﻫ ﺭﺍﺫﻩ ﺯﻩ ﻫ ﺤﻠﻫﻡ ﺭﺍﻠﻫﺩ ﺭﺍﻠﻫﺩ
ﺴﻫﻫ ﻫﻠﻫﺭﺍ : ﻫﻫﻫﻫ ﺭﺍﻫ ﻫﻫﻫ. ﺭﻫﻠﻫﺭﺍ ﺴﻫﻫ
ﺯﻩ ﻫ ﺤﺭﺍ ﻫﻫﻫﻫ ﻫﻫﺍﻫ. ﺴﻫﻫ ﻫﻫ ﻫﻫﻫﻫ ﻫﻫﻫﻫ
ﺯﻩ ﻫ ﺤﺭﺍ ﻫﻫﻫﻫ ﻫﻫﻫﻫ. ﻫﻫﻫﻫ ﻫﻫﻫ ﻫﻫﻫﻫ ﻫﻫﻫﻫ
ﺯﻩ ﻫ ﺤﺭﺍ ﻫﻫﻫﻫ ﻫﻫﻫﻫ. ﻫﻫﻫﻫ ﻫﻫﻫ ﻫﻫﻫﻫ ﻫﻫﻫﻫ
ﺯﻩ ﻫ ﺤﺭﺍ ﻫﻫﻫﻫ ﻫﻫﻫﻫ. ﻫﻫﻫﻫ ﻫﻫﻫ ﻫﻫﻫﻫ ﻫﻫﻫﻫ
ﺯﻩ ﻫ ﺤﺭﺍ ﻫﻫﻫﻫ ﻫﻫﻫﻫ. ﻫﻫﻫﻫ ﻫﻫﻫ ﻫﻫﻫﻫ ﻫﻫﻫﻫ
ﺯﻩ ﻫ ﺤﺭﺍ ﻫﻫﻫﻫ ﻫﻫﻫﻫ. ﻫﻫﻫﻫ ﻫﻫﻫ ﻫﻫﻫﻫ ﻫﻫﻫﻫ

1 A ﺭﺴﻤ. 2 A ﺭﺍﺫﻩ. 3 St. Matthew xix. 27. 4 B ﻫﻠﻫ.

ואלך לא. ורא[1] כלי בעשו: ולאיזבל ורבר אחיה אשר עשה
לה ויען אליהו ויאמר אליה: חי יהוה אלהי ישראל אשר עמדתי
לפניו אם היה בשנים האלה כי אם לפי דבר הזה. ותלך איזבל
אל אחאב ותגד לו את כל אשר עשה אליהו וגם את כל אשר
הרג את כל הנביאים בחרב. וישלח אחאב אל אליהו מלאך[2]
לאמר כה יעשו לי אלהים וכה יוסיפו כי כעת מחר אשים את
נפשך כנפש אחד מהם: וירא ויקם וילך לנפשו ויבא באר שבע
אשר ליהודה ויניח את נערו שם: והוא הלך במדבר דרך יום
ויבא וישב תחת רתם אחד וישאל את נפשו למות ויאמר רב
עתה יהוה קח נפשי כי לא טוב אנכי מאבתי: וישכב וישן תחת
רתם אחד והנה זה מלאך נגע בו ויאמר אליו קום אכל: ויפן
ויהי הנה לראשותיו עגת רצפים וצפחת מים ויאכל וישת וישכב
וישב מלאך יהוה שנית ויגע בו ויאמר קום אכל כי רב ממך
הדרך: ויקם ויאכל וישת וילך בכח האכלה ההוא ארבעים יום
וארבעים לילה עד חרב האלהים: ויבא שם אל המערה וילן שם

318 אוכר ירחמיאל לכרו, בולסמוס. ברחרוך ·ל·

ואלך לא. ורא[1] כלי בעשו: ולאיזבל ורבר אחיה אשר עשה
לה ויען אליהו ויאמר אליה: חי יהוה אלהי ישראל אשר עמדתי
לפניו אם היה בשנים האלה כי אם לפי דבר הזה. ותלך איזבל
אל אחאב ותגד לו את כל אשר עשה אליהו וגם את כל אשר
הרג את כל הנביאים בחרב. וישלח אחאב אל אליהו מלאך[2]
לאמר כה יעשו לי אלהים וכה יוסיפו כי כעת מחר אשים את
נפשך כנפש אחד מהם: וירא ויקם וילך לנפשו ויבא באר שבע
אשר ליהודה ויניח את נערו שם: והוא הלך במדבר דרך יום
ויבא וישב תחת רתם אחד וישאל את נפשו למות ויאמר רב
עתה יהוה קח נפשי כי לא טוב אנכי מאבתי: וישכב וישן תחת
רתם אחד והנה זה מלאך נגע בו ויאמר אליו קום אכל: ויפן
ויהי הנה לראשותיו עגת רצפים וצפחת מים ויאכל וישת וישכב
וישב מלאך יהוה שנית ויגע בו ויאמר קום אכל כי רב ממך
הדרך: ויקם ויאכל וישת וילך בכח האכלה ההוא ארבעים יום
וארבעים לילה עד חרב האלהים: ויבא שם אל המערה וילן שם

1 A **ורא.** 2 A **ורוא** C **ורוא.** 3 C **ויבוא שמה** 4 A **ויבוא.**
5 St. Matthew ix. 17; St. Mark ii. 22; St. Luke v. 37. 6 A omits **ותשתכרנה.**

ﺮﻛﺫﻤﻟ ﻞﻟ :ﺮﻤﻟﺍ ,ﺖﻟ ﻞﻟ ﻞﻴﻠﺤﺘﻟﺍ :ﺮﻤﻟﺍ ﻊﻴﻤﺠﺘﻟﺍ ﻢﻟﺍ
ﺮﻛﺍﺫ ﻞﻟ .ﻲﻨﻌﻴﺍﺭ ﺮﻴﻐﺼﻟﺍ ﻮﺒﺍﺏ ﻲﻨﻌﻳ ﺮﻤﻟﺍ :ﻲﻨﻌﻤﻟﺍ
ﻲﻓ [1]ﺮﻛﺍﺫ ﺮﻴﺨﻟﺍ ﺮﻤﻟﺍ ﺮﻴﺒﻌﺘﻟﺍ ﺮﺴﻟﺍﺭ ﺖﻧﺍ .ﻲﻧﺍﺭ ﻢﻟ
ﺮﻛﺫﻤﻟ ﻞﻟ .ﺮﺸﺑ ﺮﻴﻐﺻ ﻲﻨﻌﻳ ﻞﻴﻠﺤﺘﻟﺍ ﺮﻛﺫﻤﻟ ﻞﻟ .ﻲﻧﺍﺭ
B fol. 46 *a*. ﺮﻴﻐﺻ ﻞﻛ .ﻡﺩ ﻲﺷﻴﻋ ﺮﻴﺒﻌﺘﻟﺍ ﺮﻛﺫ ﺮﻴﻐﺻ ﻞﻛ ﻲﺷﻴﻋ
ﺮﻴﺨﻟ ﻢﻟ ﺮﻴﻐﺻ .ﻲﻧﺍﺭ ﻞﻴﻠﺤﺘﻟﺍ ﺮﻛﺫ ﻲﺷ ﺮﻴﻐﺻ ﻲﻨﻌﻳ ﺮﻴﻐﺻ
ﻲﺷﻴﻋ [2]ﺮﻛﺫ ﻡﻮﻳ ﻞﻛ ﻲﻓ .ﻲﻧﺍﺭ ﻞﻴﻠﺤﺘﻟﺍ ﻲﻓ ﻡﻮﻳ ﻞﻛ ﻲﻓ :,ﻡﺎﻤﺤﻟﺍ
:ﻲﻠﻤﺘﺤﻳ ﺮﻴﻐﺻ ﻞﻴﻠﺣ ﺮﻴﻐﺻ ﻞﻴﻠﺣ ﺮﻴﻐﺻ ﻞﻴﻠﺣ ﺮﻴﻐﺻ :ﺮﻴﻐﺻ
ﺮﻴﻐﺻ :ﺮﻴﻐﺻ ﻞﻴﻠﺣ ﺮﻴﻐﺻ :ﺮﻴﻐﺻ ﻞﻴﻠﺣ ﺮﻴﻐﺻ :ﺮﻴﻐﺻ ﻞﻴﻠﺣ

دلمنه دنخلهلى دنخلاحدى: دحكفنتم دحكفنفر: دحتاحى دحكوكمى: دحكفلال دحكفلعلل: دحكفلمع 15
دحتاحل: دحسمكفتم دحكفحى: دفقم دحسترى: دحكفلتا
دنتى: دحملى دنترحدمكفهس: حسترحى ترهلاحتاحكم
لحى حكفلاحتاحر. حكلى ومن منن ترحملى حسكفهس: لحل
ترحدمكفهس: حكلى حمكوكم دحسكفس حسكفهس: حتاحر
لحسمكفتم: دحاحر حسلى حلحم حلحم حتاحس: حتاحر
ترنى كفلاحتاحر: دحاحر حسكفس حتاحر ترحدمكفهس
حسكفهس: دحاحر ترحد حلحم حتاحس: حتاحر حسكفس
حسكفهس: دحاحر حسلى

[1]ﻜﺠﺩ ﺭﻝ ﻡﻠﻭﻩ ﻝﺩﺍ ﻭﻫ :ﺭﺍﺴﻝ ﺍﻭﻤﺭﺍ ﺴﺩﺭﺭ
ﻭﻫﻭ .[2]ﻜﻤﺴﺩﺍ ﺭﺩﺭﻙ :ﺭﻜﺭﺩ ﺭ ﺭﻝﺭ :ﺭﻜﻫﻝﻝ
:ﺭﻤﺴﺭﺍ ﻜﻭﻤﺍ ﺭﺴﺭ ﻫﻤ :ﺭﻙﺩﺍ ﺭﺍﺭﺩ ﺭﻝ ﻑﺭﺍ
ﺘﻤﺭﺍ ﻭﻫ ﻡﺍ ﺭ :ﻝﻠﻜﺭ ﺭﻜﻭﺍ ﻜﻫﻭ ﺤﻝ ﺭﺩﺭﻙ
5 ﺭﻭﻤﺍ ﺭﺩﻙ :ﺴﺩﻜﺭﻙ ﺭﻜﻫﺭ :ﺭﻭﻤ ﺘﻠﻜﺭ ﺭﻜﺭ
ﺘﻠﻤ :ﺩﻭﺭ ﻙﻫﺭ ﻝﺩﻤ ﻜﻫﻭ ÷ ﺭﻜﻫﻜﻫ ﺭﻜﻫﺭ ﻡ
ﻤﻜﻫﺭﺭ ﺍﻤﺩﻜﻫﺭ .ﺘﻙﻫﻤﻝ ﺭﻭﻑﻙ ﺭﻝﻭ ﻤﻙﻫﺭ
Bfol.47a. ﺭﻜﻠﻠﺭﺍ ﺭﻝﻭﻭ :ﻤﻤﺴﺭ ﺴﺭﺭ ﺍﺩﻭﺭ ﺭﻭﻭﻩ ﻤﺘﺭﺭ ﺍﻝ :ﻝﻠﻙ
ﺭﻜﻫﻤﻤ ﻫﻭﻩ .ﻤﻙﻫﻤﻝ ﻫﻤﻙ ﻫﻤﻑﻫﺭ :ﻤﺩﺩﺴﺍ
10 ﻫﻤﻝﻫﻫﺭ ﺭﻝﺍ ﻝﻭﻝﻫﻭ .[3]ﻤﻤﻝ ﺴﻫﺭ ﺍﻫﻫﺭ ﻫﺭ :ﺭﻤﻝﺍ
.ﺭﻜﻫﻝﺴﻤﻫ [4]ﺭﻜﻫﻝﻙ ﻫﻭﻩ .ﺭﻭﺘﻙ ﻫﻝﻤﺍ ﻤﻙﻫ
ﺭﻭﻤﻫ ﺭﻝﻭ :ﻫﺍﺭﻭﻫ ﻜﻫﻤﻑﻫﺭ ﺭﺍﻤﻝ ﻤﺍﺭ ﻤﻙﻫﺭﺭ
ﺭﻭﻝﺍ :ﻤﻙﻫﻤﻝ ﺭﻑﻫﻙ ﺭﻝﻭ .ﻤﻙﻫﺭﺭ [5]ﺭﻜﻠﻑ
ﻤﻫﺭ .ﺭﻭﻩﻤ ﻙﻫ ﻫﻝ ﺭﻭﻩ .ﻫﻫﻤﻝ ﻙﻫ ﻫﻝ ﻭﻭﻑﻙ
15 ﻙﺭﻤﻭ ﺭﻑﻫﻙﺍ ﻙﻫ ﻭﻩ .ﻫﻫﻭﻩ ﺭﻝﺭ ﻫﻤﻙﻫ ﺭﻝ
:[6]ﺭﺍﻩ ﺭﻤﻙﻭﺍ ﻤﻫﺍﻙﻫﻭ ﻑﻫﺍ ﻙﻫ :ﻤﻙﻫﻤﻝ
ﻫﻤﻝﺍ ﺭﻑﻫﺭ .ﻤﻭﻑ ﺭﻤﻭﻩ ﺭﻫﻫﻙ ﺭﻝﺍ ﺭﻫﻫﻤﻩ
ﺭﻭﻫﻤ :ﻝﻠﺍ ﻤﻫﻫﻝ ﻫﻤﻙ ﻙﻫﻭ ﻙﻫﻙﺍ ﺭﻫﻤﺭﻙ ﻙ
ﻤﻫﻫﻭ ﻝﻙ ﻫﻙﻭﻩ [7]ﻭﺭﻭ ﺭﻫﻩ .ﺭﻤﻝﺍ ﺭﻫﻫﻤﻩ ﻫﻭﻩ
20 ﻝﻭﻩ ﻫﺭﻤﺍ ﺭﻫﻭﻤ :ﺭﻫﻤﻤﻭﺍ ﺭﻫﻫﻤﻩ ﻙ ﻤﻝ
ﻤﺍﻫﻤﻭﻩ ﻙﻙ .ﺭﻫﻤﻤﻫﻫ ﻫﻫﻤﻙ :ﻤﻙﻫﻤﻝ ﻩﺭ
[8]ﺭﻫﻫﻭﻩﻝ ﺭﻫﻫﻭﻤﻝ .ﻝ ﺭﻤﻩ ﻫﻩ ﻝﻭ ﻫﻫﻭﻩ :ﺭﻝﻩﺍ

---

[1] A ﺭﻜﻩ. [2] AC ﻤﻤﻫﻭ. [3] Genesis xix. 26; and compare Ezekiel xvi. 4. [4] A ﺭﻤﻝﻩﺍ ﺭﻫﻫﻤﻩ ﻫﻫﻭ. [5] A ﻝﻠﻑ. [6] B ﺭﻤﻙﻭﻫ ﺭﺍﻩ. [7] A ﻫﺭ. [8] C ﺭﻫﻫﻭﻩﻝ.

لمعنى: وحدها بل مع ما بعده. وكل مؤمن

9 حدها مع حق دهى دلف حدهوها. مؤلدت وحدهم،
لمؤمن صرع 10 ابعلى ابصبر حدهوها. ابعلى هم
15 وحدها. وحدها هم ابحق ابعلى ابعلى ابعلى.

ابعلى ابعلى ابعلى ابعلى ابعلى ابعلى ابعلى ابعلى.

ابعلى ابعلى ابعلى ابعلى ابعلى ابعلى ابعلى ابعلى.

20 لمعها. لم لما هما حدة: ابعلى ابعلى وهذا

---

322 عند ابحدى لحق، علمعاه. حدحق ٠ك.

ابعلى حدحى 1 AB حدى. 2 A وحدى. 3 A ابحدا. 4 A
حدى omits A 6 ابلى حى هذه حدى. 5 C وحدها.
7 A ابعلى. 8 B حدى. 9 A ابحقها، C ابحقها،
ابعلى. 10 AC omit حدى. 11 C ابعلى.

لمعنى: وحدها بل مع ما بعده. وكل مؤمن

9 حدها مع حق دهى دلف حدهوها. مؤلدت وحدهم،
لمؤمن صرع 10 ابعلى ابصبر حدهوها. ابعلى هم
15 وحدها. وحدها هم ابحق ابعلى ابعلى ابعلى.

ابعلى ابعلى ابعلى ابعلى ابعلى ابعلى ابعلى ابعلى.

ابعلى ابعلى ابعلى ابعلى ابعلى ابعلى ابعلى ابعلى.

20 لمعها. لم لما هما حدة: ابعلى ابعلى وهذا

---

322 عند ابحدى لحق، علمعاه. حدحق ٠ك.

ابعلى حدحى 1 AB حدى. 2 A وحدى. 3 A ابحدا. 4 A
حدى omits A 6 ابلى حى هذه حدى. 5 C وحدها.
7 A ابعلى. 8 B حدى. 9 A ابحقها، C ابحقها،
ابعلى. 10 AC omit حدى. 11 C ابعلى.

שלחי ירחמיאל שלח: ולא על ירחמיאל תפיו לחי עקרוסיו:
לחלוי. אך עמכי יוצריכי חיללוי ליי עקרוסיו: ולאחר
אחריוניו לחלוחו יוחלוי. ויצוי על ירוך: ולאחר
אך ירוך ירחמיאל חלל ירוך. חיוי חיו[5] לחי אין
Cfol.116a. חלוי חלוי יוחלוי[6] אך חלוי חיוי חלוי ול:
ירחמיאל לחלוחו. ילוי יוחלוי לי חיוי חיוי עלוי:
ולחיוי, חלולחיוי: חיי, חלוחי עליוי: ולחיוחיוי
10 ירחוליוחלוחו: חלי חי שלוי חלוי חיוי ול: Bfol.48a.
יוי חיי. חי שלוי יוחלוי[4]: חיי, חלוחי לחלוחו. ולחי חי
חיוחיוי ירחלוחו[3]: חיי חלוי יוחלוי לי חלוחו יוי
יוי חיי. חי שלוי יוחלוי לחי ירוך חי שלוחיי יוחלי
20 ילוחו חלוי יוחלוי חלוחו[2]: חיוחלוי חיי יוחלוחיוחי,
לחלוחיי חיוחיוי ירחלוחו[1]. ולחיוחיי חיי יוחלי:

5 AC omit חי. 6 C חלי. 7 AB omit חחי.

1 A חלוחו. 2 AB ולחיוחיוי. חיוחיוחיוי
ולחיוחיוי. 3 B יוחלי חחי יוחלי: 4 A ירחלוחו.

1 A פוקד. 2 B מלאם. 3 C ירחקיו. 4 BC אומר ירמיהו כאלה. 5 B אלה פוקד כל עוונם ירחקיו.

ברוכיו מלוא כל הגוים: ויהי כאשר כלה ירמיהו לדבר את כל הדברים
האלה אשר צוה יהוה אל כל העם לאמר. ויתפשו בו כל הכהנים והנביאים
וכל העם לאמר: מות תמות! על מה נבאת בשם יהוה לאמר כשלו הבית
הזה כשלו ויהי כל העם קהל על יהוה בבית יהוה. וישמעו שרי יהודה
את הדברים האלה ויעלו מבית המלך בית יהוה וישבו בפתח שער יהוה
החדש. ויאמרו הכהנים והנביאים אל השרים ואל כל העם לאמר: משפט
מות למשפט הזה כי נבא אל העיר הזאת כאזניכם. ויאמר ירמיהו אל כל
השרים ואל כל העם לאמר: יהוה שלחני לנבא אל הבית הזה ואל העיר
הזאת את כל הדברים אשר שמעתם. ועתה היטיבו דרכיכם ומעלליכם
ושמעתם בקול יהוה אלהיכם ונחם יהוה על הרעה אשר דבר עליכם.
ואני הנני בידכם עשו לי הטוב והישר בעיניכם. אך ידוע תדעון כי אם
מות אתם מומתים אתי כי דם נקי אתם נתנים עליכם ועל העיר הזאת
ועל יושביה כי באמת שלחני יהוה אליכם לדבר באזניכם את כל הדברים
האלה. ויאמרו השרים וכל העם אל הכהנים ואל הנביאים: אין למשפט
מות לאיש הזה כי בשם יהוה אלהינו דבר אלינו. ויקמו אנשים מזקני
הארץ ויאמרו אל כל קהל העם לאמר: מיכיהו המורשתי היה נבא בימי
חזקיהו מלך יהודה ויאמר אל כל עם יהודה לאמר: כה אמר יהוה צבאות
ציון שדה תחרש וירושלם עיים תהיה והר הבית לבמות יער. האף הוא
המית אתו חזקיהו מלך יהודה וכל יהודה? הלוא יראה את יהוה ויחל
את פני יהוה וינחם יהוה על הרעה אשר דבר עליהם? ואנחנו עשים
גדולה אל נפשותינו. ויש גם איש מתנבא בשם יהוה אוריה בן שמעיה
מקריית יערים ויתנבא על העיר הזאת ועל הארץ הזאת ככל דברי ירמיהו.
וישמע יהויקים המלך וכל גבוריו וכל השרים את דבריו ויבקש המלך
להמיתו וישמע אוריה וייראו וייבא מצרימה. וישלח יהויקים המלך אנשים
מצרימה את אלנתן בן עכבור ואנשים אתו מצרימה. ויוציאו את אוריה
ממצרים ויביאו אתו אל יהויקים המלך ויכהו בחרב וישלך את נבלתו
אל קברי בני העם.

1 Afol.141b. 2 B מכהו. 3 C ויאמרו. 4 BC ויבא. 5 B אלנתן בן עכבור
מצרימה. 6 St. John vi. 67.

ירחל לש בל חרפ ירחמ שי. אשׂ ירכימה ירחכנ BfolL49a.
אשׂה אשׂ לבל ׃ ירכלהכ שׂוחה׃ כש ירוח
אשׂה אשׂ לבל ׃ ירכלהכ שׂוחה׃ כש ירוח
חכנכ ׃ חכוח לכשוחא׃ ירל חפכר כחו וחש אשׂ
ירפס׃ אכ ׃ וא לכ חפכר אשׂחפש׃ אשׂוחא ירלחכ
15
אשוחא אשׂחפלכוחפ׃ אשׂ כחכא חפיסו בל נפאש ירלאכנ AfolL142a.2
אשׂחפש אשׂחפלכוחפ׃ אשׂ כחכא חפיסו בל נפאש ירלאכנ

1 C **ראיתיך.** 2 A **ישכחוך.** 3 B **מה רע מה טוב.**
4 Daniel vii. 10; Revelation v. 11. 5 Isaiah vi. 3. 6 Ezekiel x.
7 Hebrews i. 14. 8 A **תורה.** 9 A **ראיתי.**
10 St. Matthew xix. 28.

לשרת מראיתי: חוץ חוץ חוץ.[5] וכל פתח ספרי Cfol.117*a*.
ספרד.[6] ראיתי כתיבתכם: וכה שמיא ואנקמם
לשמה: ואנא ראיתמשמם שלי לכרסא ואתיבו 15
כי כתבתי על פני ספר. ואתה ראיתמשמם שלי
ולכסא שבעה נהרין כתמהיתא לשלשה ואמרו.
ואמרו[8] ישראל מלכם[7]: ואמרתם תורה שבעל Afol.142*b*.
שלמי חוץ חוץ חוץ.[9] ואתה לכתיב 20

---

326 תורה ואמרתי לכה, שלמעלה. ספירות ל.

1 ראיתמיכאל: ואם אילו ואמרתם[2] אמתיהם ואת
ואת ספרתי כתיבה. ואתה לאחד שמתם
שבעה נהרין כתמהיתא לשלשה ואמרו. ואתה 5
ראיתיך לאחד שמתם שלי לכרסא ואתיבו
כי כתבתי על פני ספר. ואתה ראיתמשמם
ולכסא שבעה נהרין כתמהיתא לשלשה ואמרו.
ואמרו[4] ישראל מלכם: ואמרתם תורה שבעל 10
שלמי חוץ חוץ חוץ. וכל פתח ספרי ספרד.
כתם ראיתיך כל חומה ואנחנו. חומה אל אחת
כל חומה שמתם: ואתנהו חומה אחת שלמה
ואת[3] חומה ראיתמיכאל: ואם אילו ואמרתם[2]
ואת ספרתי כתיבה. ואתה לאחד שמתם 15
שבעה נהרין כתמהיתא לשלשה ואמרו. ואתה
ראיתיך לאחד שמתם שלי לכרסא ואתיבו
כי כתבתי על פני ספר. ואתה ראיתמשמם
ולכסא שבעה נהרין כתמהיתא לשלשה ואמרו.
ואמרו[4] ישראל מלכם: ואמרתם תורה שבעל 20
שלמי חוץ חוץ חוץ. וכל פתח ספרי ספרד. Bfol.49*b*.

.[1]ﻡﻠﻠﺏ ﻠﻡ ﺒﻠﻫ ﺒﻜﺭ ﻫﻠﺭ .ﻝ ﺒﺭﺘ ﺭﻠﻡ ﺒﺭ
.[3]ﺒﻜﺭ ﺒﻠﻫﻠ .ﺭﺒﻫﺘﺏ ﻡﻜﺭ ﺒﺭ .[2]ﻡﻜﺭ ﺭﺏ ـﺭ
.ﺒﻠﻫﻠ .ﺭﺒﺭﺭ ﺒﻠﺭ ﻡﻫﻠﻫﺘ ,ﺘﺒﻠ ﺭﻠﻡﺭ ﺭﻫﺘ
.[4]ﺒﻜﺭ ﺒﻠﻫﻠ .ﻡﻜﺭ ﻫﻝﺘ ﺒﺭ ﺒﻜﺭﺏ ـﺭ .ﺒﻜﺭ
5 ﺭﺒﻜﺭ ﺭﻫﻠﺭ ﺒﻜ [5],ﻡﻠﺭﺒﻜﺭ :ﻠﻜﻜﺭ ﺭﺒﻜﺭ ﻫﻝﺘ
:ﺒﻜﺭﺭ ﻝ ﻡﺭ ﺭﻠﻡ :ﺭﻜ ﻡﺏﺘ ﻫﻠﻫ ـﺭ .ﻡﺭﺭﺭ
ﻡ :ﺭﺭﻠﻫ ﻫﻝﻫﻠﻫ ﺭﻠﻡ ﻫﻠﻫ ﻡﺭ ﺭﻠﻡ ﻫﻠﻫ ﻡﺭ
ﻠﻫﻠ ﺭﻠﻫﻠ ﺭﺏ :ﺭﻠﻫﻠ ﻫﻠﻫ .ﻫﻠﻫ ﻫﻠﻫ ﻫﻠﻫ
15 [7]ﻫﺭﺒ .ﻫﻠﻫﻠ ﺭﻠﻡ ﺭﻠﻫﻠ :ﻫﻫﻠﻫﻠ ﺭﻠﻡ
[8]ﺭﻠﻫﻠ .ﺭﻠﻫﻫﻫ ﻫﻠﻫﻠ ﻫﻠﻫ ﻫﻠﻫ ﻫﻠﻫ ﻫﻠﻫ
ﺭﻠﻡ ﺭﻠﻫﻠﻫﻫ ﺭﻠﻡ :ﺭﻠﻡ [9]ﻫﻠﻫ ﻫﻠﻫ ﻫﻠﻫ
:ﺭﻠﻫﻫ ﻫ ﻫﻠﻫ ﻫﻠﻫ ﻫﻠﻫ ﻫﻠﻫ .ﻫﻠﻫﻫ
ﻫﻫﻫﻫ .ﻫﻠﻫﻫ ﻫﻠﻫﻫ ﻫﻠﻫ ﻫﻠﻫﻫ ﻫﻠﻫﻫ ﻫﻠﻫﻫ
20 ﻫﻠﻫﻫ [12]ﻫﻫﻫﻫ [11]ﻫﻫﻫﻫ ﻫﻫﻫﻫ [10]ﻫﻫ
C fol.117*b*. .ﻫﻫ ﻫﻫﻫﻫ ﻫﻫﻫﻫ ﻫﻫ ﻫﻫﻫ .ﻫﻫﻫﻫ ﻫﻫ [13]ﻫﻫﻫ

[1] 2 Timothy ii. 12. [2] B ﻫﻫ ﻫﻫﻫ. [3] Romans viii. 17. [4] Philippians iii. 21. [5] A ,ﻫﻫﻫﻫﻫﻫ. [6] 2 Timothy ii. 12. [7] B ﻫﻫ ﻫﻫﻫ. [8] C ﻫﻫﻫﻫ. [9] A ﻫﻫ. [10] A writes ﻫﻫ twice. [11] A ﻫﻫﻫﻫ. [12] B ﻫﻫﻫﻫ. [13] B ﻫﻫﻫ.

---

1 B אלוהיך. 2 C מה תשובה. 3 A אני הוא. 4 A ,אלוהים שמך, 5 B omits ני. 6 A ,כי בחר BC כוונה. 7 B דמעל. 8 A הפילוסופים. 9 B פיהם. הפילוסופים ניגדו תורת משה ואמונתו לו כלומר: ניגדו עצמן על עצמן לו כלומר: ניגדו עצמן על עצמן לו כלומר: ניגדו עצמן על עצמן

.ﻉﻠﻤﺒ ﺭﻉﺩ ﻉﺒﺦ ﻡﻠﻡﺤ ﻡﻠﻡ :ﻡﻡﺩﻉﺩ ﻉﻠﻤﺒ ﺭﻉﺤﻉﺤﺘ
ﺭﻉﺩ ﻉﺒﺤ [2]ﺭﻉﺤﻉﺩﻉﺒﺤ ﻤﻠﻉ [1],ﻤﺒ .ﺭﻉﺤﻉﺩﺒﺘ ﻤﻠﻉ ﺭﺘﻡﻉ
ﻉﺭﺭﺤﻡﻡﺘ ﺘﻉ ﻉﺭ .ﺭﻡﻉﺒﺘﺩ ﺭﻉﻠﺒﺤﺩ ﻡﺩ ﻉﻠﺤ .ﻉﻠﻉ
Afol.143b. ﻡﻉﻠﻉﺩ :ﺭﺤﻠﺒﺩ ﻡﻉﺤﻉﺘﻡ ﻤﻠﻉﺩ ﺭﻤ ,ﻡ ﺭﺤﺒﺘ :[3]ﻉﻠﺤﻉﺤ
[5]ﺭﻉﺒ ﺭﻉﻠﻉﻡ ﺭﺘﻡﺩ ﻡﻉﺤﻉﺘ ﺭﻉﺒﺘﺒﺘ ﺭﻉﻠﻉ ﺭﺘﻡﺩ
.ﻉ :ﺭﻡﻠﺒﺩ ﺭﺤﺒﺘﺩ ﺘﺒﺘﺘ ﺭﻉﺒﺘﺒﺘ .ﻉﻠﺩ ﻡﻉﺤﻉﺘﻡ ﺭﻉﺤﻉﺘ
Cfol.118a. ﺭﺩﺒﺩ [4]ﻉﻠ ﻡﺘﻡﺤﻉﺩ :ﻉ ﻉﺩﺒ ﺭﺒﺘﺒﺩ ﺩﻉ ﺭﻉﺒﻉﺤﻉﺤ
ﺭﻉﺩ ﻡﺩﺒ [6]ﺭﺒﺒﺘ .ﺘﺒﺘ ﻉﻠﻉﻠﺩ ﻡﺩ [5]ﻡﺘﻡﺤﻉﺩ ﺭﻉﺩ .ﺘﺒﺘ
ﻡﺩ [7]ﺒﺘ ﺭﻉﺘ :ﻉﻠﻉﺩ ﻡﻠﻡﺤ ﺭﻉﺩﺩ ﻡﻠﻡ ﻉﻠﺒﺤ
10 ﺭﻉ :ﻡﺘﻡﺤﻉﺘﻡﺩ ﺒﻉﺒﺩ ﻉﺭ ﻡﺩ ﺤﺘﺘ ⁘ ﺒﻉﺒﺘﺩ ﺭﻉﻉﻡﺩ
.ﻉﺒﻉﺘﻡﻡﺩ ﺭﻉﻠﺩﺘ ﺤﻉﺒﺩ ﺭﺒﻉﺒﺘ ﻉﻡ .ﺘﺒﺘ ﻉﺭﺭﺤ
ﻉﻡﺒﻉﺒﺘ ﻉﺒﻉﻠﺩﺘ ﺒﻉﺒﺘﺩ :ﻉﻉﺒﺘﺒﺘ ﺭﺘﻡ ﻉﺭ .ﺘﺒﺘ
B fol. ﺭﺒﺘ ﺭﻉﺘ .,ﻡﻉﺤﻉﺘ ﺘﺒﺘﺩ ﻉ :ﻉﻠ ﺒﺩﺒﺤ ﻉﻠﻉﻡ
51a. 15 ﺘﺩﺒ .ﻉﺒﻉﺤﻉﺤﺘ ﺭﻉﺘ ﺭﻉﺘ .ﺭﻤﻡ ﺭﺘﺒﺩ ﻉﻠﻉ .ﺒﺩﺒ ﻡ
ﺭﺘﻉ ﻉﺘ :ﺤﻉﺒﺩ ﺭﻉ ﺭﺩﺒﺩ .[10]ﺤﻡﺩ ﺭﻉ ﺭﺩﺒﺩ [9]ﻉﻠ
ﻡﺘﻡﺤ ﺭﻉﻡﻉﺘ ﺒﻉﺒﺘ ﺘﺒﺘ :ﻡﻉﻡ ﺭﻉ ﺭﺩﺒﺘ ﺘﺒ
ﻡﺘﻡﺤ :ﺭﺩﺒﺒﺩﺒﺩ ﺘﺒ ﻉﻡﻡﺤﺒ .ﻡﻉ ﺘﺒﺘﺩﺒﺩ ﺒﻉﺒﺘﺩ
ﺭﻡﻡﻉﺘ ﺭﻉﻠ ﺒﺒﺒﺩ ﺘﺒﺘ ﺤﻡ .ﺭﻉﻉﻠﺤﺘ ﻡﻠﻡ [11]ﺤﺘﺩﺒﺩ
20 [13]ﺭﻉﻡﻡﺤﺒﺩ :ﺒﻉﺒﺩ ﺘﻉﺤﺒﺩ [12]ﺭﻉﻡﻡﺤﺘ ﻉﺭ :ﻉﻠ ﻡﻠﻉﺘﺒﺩ

1 B ﺭﺒﻡﺩ. 2 B ﺭﻉﻡﻉﻠﺒﺩ. 3 A ﻉﻠﻉﺤ.
4 2 Corinthians iv. 18. 5 A ﻡﺘﻡﺤﺒﺩ ﻡﺒ. 6 B ﺭﻉﺩ
ﻉﻡ. 7 A omits ﺒﺩ. 8 A ﻡﺒﺩﺒ. 9 A omits ﻉﻠ.
10 Isaiah lxiv. 4; 1 Corinthians ii. 9. 11 C ﺤﺒﺩﺒﻉ. 12 A
ﺤﻉﻡﺒﺩ. 13 A ﺩﻉﻡﻉﺒ.

ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ[1] ܕܡܢ ܡܢ ܐܬܐ ܕܐܢ ܨܒܐ ܒܬܪܝ ܐܙܠ ܢܟ[2]
ܫܒܩ ܠܝ. ܘܐܢ ܠܐ ܐܙܠ ܒܬܪܝ ܐܦ ܐܢܐ ܠܐ ܐܙܠ ܒܬܪܟ ܘܐܢ
ܐܙܠ ܒܬܪܟ ܐܦ ܐܢܐ ܐܙܠ ܒܬܪ[3]ܝ ܘܐܢ ܐܙܠ ܒܬܪ ܐܢܐ ܐܙܠ
ܒܬܪ ܡܫܝܚܐ ܘܐܢ ܐܙܠ ܒܬܪ ܐܠܗܐ ܐܙܠ ܒܬܪ ܐܢܫ ܕܐܢ ܐܙܠ
ܒܬܪ ܐܢܫ ܐܙܠ ܒܬܪ ܐܒ[4]ܝ ܘܐܢ ܐܙܠ ܒܬܪ ܐܒܐ ܐܙܠ ܒܬܪ ܐܡ 5
ܘܐܢ ܐܙܠ ܒܬܪ ܐܡ ܐܙܠ ܒܬܪ ܐ[5]ܚ ܘܐܚܬ ܐܙܠ ܒܬܪ ܐܚ ܐܙܠ
ܒܬܪ ܐ[6]ܒ ܘܐܒ ܐܙܠ ܒܬܪ ܐ ܐܙܠ ܒܬܪ ܐ ܐܙܠ ܒܬܪ ܐ ܐܙܠ
ܒܬܪ ܐ ܐܙܠ ܒܬܪ ܐ ܐܙܠ ܒܬܪ ܐ ܐܙܠ ܒܬܪ ܐ ܐܙܠ ܒܬܪ ܐ
ܐܙܠ ܒܬܪ ܐ ܐܙܠ ܒܬ[7]ܪ ܐ ܐܙܠ ܒܬܪ ܐ ܐܙܠ ܒܬܪ ܐ ܐܙܠ
ܒܬܪ ܐ ܐܙܠ ܒܬ[8]ܪ ܐ ܐܙܠ ܒܬܪ ܐ ܐܙܠ ܒܬܪ ܐ ܐܙܠ ܒܬܪ ܐ A fol. 144*a*. 10
ܐܙܠ ܒܬ[9]ܪ ܐ ܐܙܠ ܒܬ[10]ܪ ܐ ܐܙܠ ܒܬܪ ܐ ܐܙܠ ܒܬ[11]ܪ ܐ ܐܙܠ
ܒܬ[12]ܪ ܐ ܐܙܠ ܒܬ[13]ܪ ܐ ܐܙܠ ܒܬ[14]ܪ ܐ ܐܙܠ ܒܬ[15]ܪ ܐ ܐܙܠ C fol. 118*b*.
ܒܬ[16]ܪ ܐ ܐܙܠ ܒܬ[17]ܪ ܐ ܐܙܠ ܒܬ[18]ܪ ܐ ܐܙܠ ܒܬ[19]ܪ ܐ ܐܙܠ B fol. 51*b*.
ܒܬ[20]ܪ ܐ ܐܙܠ ܒܬ[21]ܪ ܐ ܐܙܠ ܒܬ[22]ܪ ܐ ܐܙܠ ܒܬ[23]ܪ ܐ ܐܙܠ 20

[1] AC ܕܡ̈ܠܟ. [2] St. Matthew xvi. 24. [3] A ܐ̈ܢܫ.
[4] C ܫ̈ܡ̈ܝܐ. [5] A ܐ̈ܠ. [6] St. Luke ix. 23. [7] AB
ܫ̈ܡ̈ܝ. [8] St. Luke xiv. 33. [9] A places ܐ̈ܢ̈ܫ before
ܐ̈ܢ̈ܫ ܐ̈. [10] St. Matthew xvi. 25. [11] B ̈ܐ̈ܒ̈ܐ.
[12] B omits ̈ܐ̈ܡ̈. [13] St. John xiv. 31. [14] BC ̈ܐ̈ ̈ܐ̈ܡ̈.
[15] St. John xii. 26. [16] AB ̈ܐ̈.

לבשם ,כסאר לכב .רכתיב כתב רזיו רכמוס : רישב
רכמעלך סר רכשיר סר :מכלל ש:זמרו רכלב רכיבו
כסמסו [1]יכזרו רכשטכמ מכלם יכזכיר :רכעיו סר
ער .ש:מעכתו רכם רכש ש: [2]בפכ .רכבם לזרכ
[3]ש:מכתו כתיבו יכ ,כסאר לכב .רכיש ש:כתאר 5
ש:כתאר רזיתו רכתכמיכ |ש:בכו יכעכו סר :שמתו
כתר יכזרכ :רכלפשכר רכם רכש [4],מיכזתאר :מב
יכ סמיכ לכב ש: .רכבם לזרכ [5]כסמסו :ש:כתכל
לו .יבמר לזרכ ש:תר לו רכר :ש: כתר לזרתו 10
סם סר ש: לבמכתו לזכם כלם :ש: יכזרו לכלם
לר :רכרם יכ רכבכת ער .כתיבע רכ בר רכש
:ש:יכזו מכלם!לזכם בת בסש .כתיבע רכיסמשו רכשיסר
רכם .רכבם לזרכ כסמסו .רזילכו רכשטר [6]ש: כלם A fol.
רכשיו .מ:ש:בכשמו ,מ רכש מ:בכשמו רכשיו .,מ רכלם כלם ,מ רכשר 15 144b.
ש:מם .מל רכבמלם רכתיב רכלש [7]יכר ש: מב כבזרו
רכשיו .מל רכלפש רכשר שפכיו רכתכמיכ .מיכל ש:כיו
רכיבמלתל מל רזיסבם :מכתכמו סם רכשיר רכמתל
סם סר רכש .רבם לזרכ כסמסו .רכלפשכר רכשר B fol.
ש:מסו ש:כל זבזרכ זבר רכ .תשמתכם ש: לזרכ ש:בבר 20 52a.
רכלפשכר .תשרכם תשרכ רכשר לזרכ [8]כסמסו רכשר .לו
ש:מתכם רכשו [9]כשר .מתכלם לזרכתו ש:כל רזיפ

1 AC omit זבזרכו. 2 A זבר שכמכם, B שכמ. 3 A
כתכת. 4 A זבשתכר. 5 C כסמסו. 6 A יכלש.
7 B יכר. 8 A ש:מסו. 9 B סם רכשר.

שני שדיך כשני עפרי צבאים הרועים בשושנים׃ עד שיפוח היום ונסו הצללים אלך לי אל הר המור ואל גבעת הלבונה׃ כלך יפה רעיתי ומום אין בך׃ אתי מלבנון כלה אתי מלבנון תבואי תשורי מראש אמנה משוך מראש שניר וחרמון מחרי אריות מהררי נמרים׃ גנבתני אחתי כלה גנבת לבבני באחד מעיניך באחד ענק מצוריך מה טבו דדיך מיין ורית שמניך מכל בשמים׃ נופת תטפנה שפתותיך כלה דבש וחלב תחת לשונך וריח שלמתיך כריח לבנון׃ גן נעול אחתי כלה מעין חתום׃ שלחיך פרדס רמונים עם פרי מגדים כפרים עם נרדים׃ נרד וכרכם קנה וקנמון עם כל עצי לבונה מר ואהלות עם כל ראשי בשמים׃ מעין גנים באר מים חיים ונזלים מן לבנון׃ עורי צפון ובואי תימן הפיחי גני יזלו בשמיו יבא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו׃ באתי לגני אחתי כלה אריתי מורי עם בשמי אכלתי יערי עם דבשי שתיתי ייני עם חלבי אכלו רעים שתו ושכרו דודים׃ על משכבי בלילות בקשתי את שאהבה נפשי בקשתיו ולא מצאתיו׃ אקומה נא ואסובבה בעיר בשווקים וברחובות אבקשה את שאהבה נפשי בקשתיו ולא מצאתיו׃ מצאוני השמרים הסובבים בעיר את שאהבה נפשי ראיתם׃ כמעט שעברתי מהם עד שמצאתי את שאהבה נפשי אחזתיו ולא ארפנו עד שהביאתיו אל בית אמי ואל חדר הורתי׃ השבעתי אתכם בנות ירושלם בצבאות או באילות השדה אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ׃ מי זאת עלה מן המדבר מתרפקת על דודה תחת התפוח עוררתיך שם חבלה אמך שם חבלה יולדתך׃ שימני כחותם על לבך כחותם על זרועך כי עזה כמות אהבה קשה כשאול רשפיה רשפי אש שלהבתיה׃ מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה ונהרות לא ישטפוה אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה בוז יבוזו לו׃ אחות לנו קטנה ושדים אין לה מה נעשה לאחותנו ביום שידבר בה׃ אם חומה היא נבנה עליה טירת כסף ואם דלת היא נצור עליה לוח ארז׃ אני חומה ושדי כמגדלות אז הייתי בעיניו כמוצאת שלום׃ כרם היה לשלמה בבעל המון נתן את הכרם ברטרים איש יביא בפריו אלף כסף׃ כרמי שלי לפני אלף לך שלמה והמאתים לנוטרים את פריו׃ היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעיני׃ ברח דודי ודמה לצבי או לעפר האילים על הרי בתר׃

שני שדיך כשני עפרי צבאים הרועים בשושנים׃ עד שיפוח היום ונסו הצללים אלך לי אל הר המור ואל גבעת הלבונה׃ כלך יפה רעיתי ומום אין בך׃ אתי מלבנון כלה אתי מלבנון תבואי תשורי מראש אמנה משוך מראש שניר וחרמון מחרי אריות מהררי נמרים׃ גנבתני אחתי כלה גנבת לבבני באחד מעיניך באחד ענק מצוריך מה טבו דדיך מיין ורית שמניך מכל בשמים׃ נופת תטפנה שפתותיך כלה דבש וחלב תחת לשונך וריח שלמתיך כריח לבנון׃ גן נעול אחתי כלה מעין חתום׃ שלחיך פרדס רמונים עם פרי מגדים כפרים עם נרדים׃ נרד וכרכם קנה וקנמון עם כל עצי לבונה מר ואהלות עם כל ראשי בשמים׃ מעין גנים באר מים חיים ונזלים מן לבנון׃ עורי צפון ובואי תימן הפיחי גני יזלו בשמיו יבא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו׃ באתי לגני אחתי כלה אריתי מורי עם בשמי אכלתי יערי עם דבשי שתיתי ייני עם חלבי אכלו רעים שתו ושכרו דודים׃ על משכבי בלילות בקשתי את שאהבה נפשי בקשתיו ולא מצאתיו׃ אקומה נא ואסובבה בעיר בשווקים וברחובות אבקשה את שאהבה נפשי בקשתיו ולא מצאתיו׃ מצאוני השמרים הסובבים בעיר את שאהבה נפשי ראיתם׃ כמעט שעברתי מהם עד שמצאתי את שאהבה נפשי אחזתיו ולא ארפנו עד שהביאתיו אל בית אמי ואל חדר הורתי׃ השבעתי אתכם בנות ירושלם בצבאות או באילות השדה אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ׃ מי זאת עלה מן המדבר מתרפקת על דודה תחת התפוח עוררתיך שם חבלה אמך שם חבלה יולדתך׃ שימני כחותם על לבך כחותם על זרועך כי עזה כמות אהבה קשה כשאול רשפיה רשפי אש שלהבתיה׃ מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה ונהרות לא ישטפוה אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה בוז יבוזו לו׃ אחות לנו קטנה ושדים אין לה מה נעשה לאחותנו ביום שידבר בה׃ אם חומה היא נבנה עליה טירת כסף ואם דלת היא נצור עליה לוח ארז׃ אני חומה ושדי כמגדלות אז הייתי בעיניו כמוצאת שלום׃ כרם היה לשלמה בבעל המון נתן את הכרם ברטרים איש יביא בפריו אלף כסף׃ כרמי שלי לפני אלף לך שלמה והמאתים לנוטרים את פריו׃ היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעיני׃ ברח דודי ודמה לצבי או לעפר האילים על הרי בתר׃

ﺐﻠﻫﺍ :ﺭﻬﺘﻠﻫ ﺐﺎﺴﺤﺍ ,ﻡ ﻫﺎﻠ ﺭﻬﺭﻫ :ﺭﻬﺘﻴﺭ
ﺐﻠﻫﺍ :ﻫﺒﺭﻠﺍ ﻫﺎﺘﺭﻫ ﺐﻫ :ﺭﻤﻫﺎﺭﺍ ,ﻡﺎﻴﻴﻫﺍ
ﻫﻡ ﻠﻫ ﻫﺭ ـﺍ ـﺭ .ﻫﻴﻴﻠ ﺭﺎﻤﻠﺍ ﻤﻠﺭ ﻤﻤﻠﻫ
:ﻫﻠﻫﺭﻫﺍﺍ ﺭﻠﻤﻫ ﺭﺎﻤﻫﺍ ﻫﺭﺒﻛ ﺭﻤﻫﺎﺭﺍ ﻡﻴﻠﻫ
5 ﺭﻬﻠﺍ ﻫﻡ ﻠﻫ ﺭﻬﻴﺭﻫ ﺐﺎﺒﻫ [1]ﺭﻬﻠﻴﺭﺍ ﺭﺭﺒﻛﻫ
.ﻫﺭﻫﺍ ﻤﻠﻫ ﻫﻡ :ﻫﻤﻠﺭ ﺭﻬﻴﻠ ﻛﺭﺍ :ﺭﺒﺍ ﺐﻠﺍ
ﻫﻠﻫﺍ ﺐﺎﺒﻫ .ﻫﻠﺍ ﺐﻠﻫ ﻫﻡ .ﻫﻠﻭ ﻤﻠﻫ ﻫﻡ
,ﻤﻫﻠﻫﺍ ﺭﻴﻫﺭ ﺭﺎﺒﻫﺍ [2]ﻡﻡ .ﺐﻫﻠﻫ ﺭ ﻫﻠﻴﻠ ﺭﻴﻫ
ﻠﻫ ﻫﻴﻠﻫﺍ ﺭﺎﻤﻠﻫ .ﺭﻤﻫﺎﺭﺍ ﻤﻴﻠﻫ ﻫﻡ ﻠﻫ
10 [3]ﺭﻫﻤﻫﻠﻫ ﺭﻤﻫﺎﺭﺍ :ﺐﻠﺍ ﺭﺎﻤﻠﺍ ﺭﻴﻫﻫ .ﺭﻴﺘﻫﺍ ﺭﻫﻫ
:ﻫﻫﻠﻴﺭﺍ ﻤﻠﻫ ﻤﻴﺭ ﺐﻠ ﻫ .ﻫﻠﻫ ﺭ ﻤﻫﻫﻫﺍ ﻫ
[5]ﻫﻠﻫ ﺭﻤﻠﺭﺍ [4]ﺭﻫﻫ ﻫﻠ ﻫﻫ ﻤﻫﺭﻫ ﺭﻠﻫﻫﺭ
.ﺭﻤﻫﻫﺭﺍ ﻤﻫﻠﺭﺍ ﻫﻡ :ﻫﻤﻠﺭ ﺭﻬﻴﻠ ﻛﺭﺍ :ﺭﺒﺍ ﺐﻠﺍ
ﺭﻴﻫ ﻫﻫﻴﺭ :ﻤﻠﻫ ﻫﻫﻠﻫﺍ ﺭﻬﻫ .ﻫﻡ ﺭﻫﻠﻫﺍ ﻫﻴﻠ
15 .ﺭﻫﻫﺍ ﺭﻴﻫﻫ ﻫﻡ ﺭﻠﻫﻫﻠ ﻫﻫﻫ ﻫﻠ ﻤﻠﻫ .ﻫﻠﻫﺍ
Cfol.119b.ﺭﻫﻫﻫﻫ :ﻤﻫﺍﺭﻤ ﺭﻠﻫﻫﺍ ﺭﻫﻤ ﺭ ﻫﻡ ﻫﻠ
ﻫﻡﻠﺍ ﻫﺎﻫ ﺭﻠ .ﺭﻫﻡ ﺭﻫﻫ ﻤﻫﻫ [6]ﻫﻴﻫﻤﺍ ﺭﻴﻫﻫ
.ﺭﻴﻴﻫ ﺭﻠﻫﻠ ﺭﻫﻡﺍ ﻫﺍﺍ [7]ﺭﻴﻫﻠﻫﻫ ﻠ ..ﻫﻠ ﺭ
:ﺭﻫﻫﻫ ﻫ [9]ﺭﻫﻫﺍ :ﺭﻫﻠﻫﺍ [8]ﻡﻫﻫ ﻫﻫﺍ
20 .ﺭﻫﻫﻫﻫﺍ ﺭﻫﻠﻫﻫ ﻫﻫﻴﻫ [10]ﻫﻴﺍﻫ ﻫﻫﻠ ﻫﻫﻠ
ﺭﻫ :ﻫﻫﻫﻫ [11]ﺭﻫ :ﻫﻫﻫﻫ ﺭﻫ :ﻡ ﻫﻴﻫﺍ ﻫﻫ ,ﻫ

---

1 A ﻫﻫﻫﻴﺭﺍ. 2 C ﻫﻡ ﺭﻫﻡ. 3 B ﻫﻫﻫﻫﻫ.
4 B ﻫﻫﻫﻫ, C ﺭﻫﻫﻫﻫ. 5 B ﻫﻫﻫﺍ. 6 A omits
ﻫﻴﻫﻤﺍ. 7 A omits ﺭﻫﻫﻫ. 8 A ﻫﻫﻫﺍ, B ﻫﻫﻫ
ﻫﻫﻫ. 9 A ﻫﻫﻫﺍ. 10 C ﻫﻴﻫﻴﻫ. 11 A ﺭﻫ.

ܕܐܠܗܐ ܐܡܪ ܠܝ[1]: ܠܡܐ ܕܐܬܒܥܬ ܫܘܡܥ ܕܐܢܫ ܘܠܐ ܝܕܥ
ܠܝ[2] ܐܢܐ[3]. ܕܐܝܟ ܕܐܢܫ ܕܚܙܐ ܒܚܠܡܐ ܕܠܝܠܐ[4]. ܘܠܡܐ,
ܐܦ ܕܐܢܐ ܐܡܪ ܐܦ ܐܢܐ. ܕܐܝܟ ܕܐܢܫ[5] ܡܫܠܡܢܐ ܐܢܐ ܕܐܬܒܥܬ B fol.53*a*.
ܠܗ ܫܘܝܠܐ ܒܐܦ ܫܠܝܚܐ ܕܐܠܗܐ: ܫܒܚܘ ܫܒܚܘ Afol.145*b*.
ܕܐܢܫ ܡܫܬܒܚ ܒܐܦ ܒܫܠܡܐ ܕܐܠܗܐ: ܕܐܝܟ ܕܐܢܫ ܐܡܪ ܐܢܐ ܐܦ ܐܢܐ 5
ܫܠܡ ܠܐ ܐܡܪ ܠܝ: ܕܐܝܟ ܕܐܢܫ ܕܚܙܐ ܒܚܠܡܐ. ܐܦ ܐܢܐ ܐܡܪ ܐܦ
ܫܠܡ ܐܢܐ ܐܡܪ ܠܝ: ܕܐܝܟ ܕܐܢܫ ܕܚܙܐ ܒܚܠܡܐ ܘܠܐ ܝܕܥ
ܠܝ. ܐܦ ܐܢܐ ܐܡܪ ܐܦ ܐܢܐ ܫܠܡ ܐܢܐ ܐܡܪ ܠܝ: ܕܐܝܟ ܕܐܢܫ
ܕܚܙܐ ܒܚܠܡܐ ܘܠܐ ܝܕܥ ܠܝ: ܐܦ ܐܢܐ ܐܡܪ ܐܦ ܐܢܐ ܫܠܡ
ܐܢܐ ܐܡܪ ܠܝ: ܕܐܝܟ ܕܐܢܫ ܕܚܙܐ ܒܚܠܡܐ ܘܠܐ ܝܕܥ ܠܝ: ܐܦ
ܐܢܐ ܐܡܪ ܐܦ ܐܢܐ ܫܠܡ ܐܢܐ ܐܡܪ ܠܝ: ܕܐܝܟ ܕܐܢܫ ܕܚܙܐ
ܒܚܠܡܐ ܘܠܐ ܝܕܥ ܠܝ: ܐܦ ܐܢܐ ܐܡܪ ܐܦ ܐܢܐ ܫܠܡ ܐܢܐ
ܐܡܪ ܠܝ: ܕܐܝܟ ܕܐܢܫ ܕܚܙܐ ܒܚܠܡܐ ܘܠܐ ܝܕܥ ܠܝ: ܐܦ ܐܢܐ
ܐܡܪ ܐܦ ܐܢܐ ܫܠܡ ܐܢܐ ܐܡܪ ܠܝ: ܕܐܝܟ ܕܐܢܫ ܕܚܙܐ ܒܚܠܡܐ
ܘܠܐ ܝܕܥ ܠܝ: ܐܦ ܐܢܐ ܐܡܪ ܐܦ ܐܢܐ ܫܠܡ ܐܢܐ ܐܡܪ ܠܝ:
ܕܐܝܟ ܕܐܢܫ ܕܚܙܐ ܒܚܠܡܐ ܘܠܐ ܝܕܥ ܠܝ: ܐܦ ܐܢܐ ܐܡܪ ܐܦ
ܐܢܐ ܫܠܡ ܐܢܐ ܐܡܪ ܠܝ: ܕܐܝܟ ܕܐܢܫ ܕܚܙܐ ܒܚܠܡܐ ܘܠܐ
ܝܕܥ ܠܝ: ܐܦ ܐܢܐ ܐܡܪ ܐܦ ܐܢܐ ܫܠܡ ܐܢܐ ܐܡܪ ܠܝ: ܕܐܝܟ
ܕܐܢܫ ܕܚܙܐ ܒܚܠܡܐ ܘܠܐ ܝܕܥ ܠܝ: ܐܦ ܐܢܐ ܐܡܪ ܐܦ ܐܢܐ
ܫܠܡ ܐܢܐ ܐܡܪ ܠܝ: ܕܐܝܟ ܕܐܢܫ ܕܚܙܐ ܒܚܠܡܐ ܘܠܐ ܝܕܥ
ܠܝ:

دعتكم. ارىكىحدا[1] ەدلىل حر ىحىەەم. ەلمحىا عەلتكم.
ىمحىم لىل حر ىحىەەم حەەلمىدم ارىلتكم ارىحمد.
ەلى ارمحىم[2]. ارلەتتم ىحىەەم لم
ەمح[3]. ەحىلىكم ەدم نىل لمحىاتىمحا[4] لىل حر ەىلىلىم. Cfol.120a
دعتكم: ىحىم ىحىل كم ەلىلىم ىحىەەم ارىلتكم ارىحمد. 5

ىمحىم ارىحمد[5]. ەلىلىم حر ىحىەەم ارىحمد لمحىا: ەحتم
ىحىل ارمحىم ارىحمد. ارلەتتم ىحىەەم لم
ىحىل ارمحىم ارىحمد. ەلى ىحىل كم ەلىلىم ارىلتكم: ىحىم 5
ارىحمد. ەلى ىحىل كم ەلىلىم ارىحمد. ارىحمد
ىحىل حر ىحىەەم: ەحتم لحا ەلىلىم ارىحمد. ارىحمد
ەلى ارمحىم[6] ارىحمد لمحىا: ەحتم لحا ەلىلىم ارىحمد. ارىحمد
ىحىل حر ىحىەەم

מעד שלם פלם ומפוזרי: ירחיד ירפלים פוין
לשתים לא תרחד. כיש ירע פיו כתלוין פזר: ומפו[2] B fol.54a.
ומפלי[6] ומוקי: וין לכי פיו כיפלי, לתלכתיפם, ופ:ר A fol. 15 146b.
ומפוי ומפיפי פפחי ירפיכוי פוכיפוי. פוקוין
ירי ומפוי וין לכי לתלכתיי לפ תיוחי.
פכי פ, ירפפי כיש ופיש: לפ, ירקוי[7] פקוי כי
ופיש. פכי פ, ירחפי כי כיזר ירפלי לש: לפ, ירקל 20
פלכיר ירפלי לש. פכי פ, ירפלל כי פפיש: לפ,
ירפי פלם פפיש. פ, לוי ירפפי כי פלפי: ירל

ופיר פפלי פפל ירפי פפוזרי: ירכיר ירפלים פוין
לשתים לא תרחד. כיש ירע פיו כתלוין פזר: ומפו[2] B fol.54a.
ומפלי[6] ומוקי: וין לכי פיו כיפלי, לתלכתיפם, ופ:ר A fol. 15 146b.
ומפוי ומפיפי פפחי ירפיכוי פוכיפוי. פוקוין
ירי ומפוי וין לכי לתלכתיי לפ תיוחי.
פכי פ, ירפפי כיש ופיש: לפ, ירקוי[7] פקוי כי
ופיש. פכי פ, ירחפי כי כיזר ירפלי לש: לפ, ירקל 20
פלכיר ירפלי לש. פכי פ, ירפלל כי פפיש: לפ,
ירפי פלם פפיש. פ, לוי ירפפי כי פלפי: ירל

ירפלפם, לפל כי ופכפי: פפכי פפ ירפלפפפ
ילפ. פלי פפל פלל פלי לש: ירפפיר פפ ירפי
ירפי פפלי פפפי: פפ לש ירפפלפ פפלי[4] ופוי
פפלי פפלי פפפלפ. פפפלי פוירפ פלי[3] פפלי פפי. פפי
פפי פ, ירפפי פפ פפפי פפפלפ. פפי פפלפפפ
פפפי פפפי פפפלפ. פפי פפלפפפ
פפפי פפפי פפפלפ. פפי פפלפפפ
פפפי

שמן ורד חם ושים עליו. 2 A omits ואלתהם.
3 A has לקח שרשי ורד ושים עליו. 4 A שמרו.
5 AB omit לא יבא, B omits לא. 6 St. Matthew xix. 21.
7 B שרף. 8 A רואלה. 9 AB omit רפואה.
10 B שים ואלה.

שים: 10 כתלמוד ־ בבלי אומרת, מהרכתה, ורפואתה מי
לכתוב: אל יבא אלם ללמוד מפי לכתחלה. ואפשר
לו מלמדה כראוי. ואם לא מצא אחר ללמדו, יכתוב
רפואותיו בעצמו ולא יסמוך על זכרונו. ואל יאמר
ואעלה[7] בדעתו שלא: יבטח מי שיזכרנו. ורואה לא
15 יכתוב רק מה שראה בעיניו ונתברר לו. ואל יכתוב
ואפילו[8] בדברי חכמים ראשונים: אלא מה שראה
בעיניו ונתברר לו. ואם לא יבין הדבר, ישאל לחכם
אחר ויבחנהו. ואם ־ מצאהו לו[9] לאחרון
כתוב אותו לו, ואם לא ־ יכתוב לו[10] לאחרון

338 אזכרת ירחמיאל לבית, פלאמוסה. ברחבית פ.

ש׳. שמרי יש אזכר בי בתי: ברוסט ירבתיתי פלגי
מלאי בלאמר תמסרי. ברתתי[4] יזש׳, יבי ־ בינתיה יבתי Afol.147b.
ש׳: ש׳, יש יזכלל בלאמר ובסתה סמזרתתי ש׳: בסתי
בתלתם לבתתתי יזשה מרחיבי[2]. יזבזלל ובפה בי
בתתי לבתתתי: בלי תם בית יזכ ובסה[3] בי בזסי. ש׳,
לתי: בלי תם בית יזכ ובסה בי בזסי. ש׳,
לבתי יזשה לי שלתי בתלתם. בתי לי יזש ובסה
בלי בזסי. שבזלל בתתי ש׳: שתית סת יזכ לבזתי
בלי בזסי. ש׳, יזבי בתלת[1] בתש ובסה בי בזסי.
תשסת לי שלתי בתבי: בזיבי סת יזבתלי
בי בזסי לבזתי נזתי. שתי בי בזסי לבזתי
ש׳, יזתלי. שרשזתי בי, ש׳, יזסת בלי בלי:

338 אזכרת ירחמיאל לבית, פלאמוסה. ברחבית פ.

1 BC omits בלאמר. 2 Job i. 21. 3 B בזסי.
4 B יזשה בלי.

فاتحة سفر أيوب

أ ملك سبأ وسليمان. ٢ ب ٣ ملك سبأ. ٤ Job i. 21. ٥ BC ملك سبأ وسليمان ملك سبأ. ٦ 1 Timothy vi. 7. ٧ A ملك. ٨ B ملكة. ٩ B omits ملك. ١٠ A ملكة.

ملكة سبأ وسليمان: سفر أيوب

ملك أيضا سليمان على نساء غريبة كثيرة، مع بنت فرعون، موآبيات وعمونيات وأدوميات وصيدونيات وحثيات، من الأمم الذين قال الرب لبني إسرائيل: لا تدخلوا عليهم ولا يدخلون عليكم، لأنهم يميلون قلوبكم وراء آلهتهم. فالتصق سليمان بهؤلاء بالمحبة. وكان لهُ سبعمائة من النساء السيدات وثلثمائة من السراري، فأمالت نساؤه قلبه. وكان في زمان شيخوخة سليمان أن نساءه أمَلْنَ قلبه وراء آلهة أخرى، ولم يكن قلبه كاملا مع الرب إلهه كقلب داود أبيه. فذهب سليمان وراء عشتورث إلهة الصيدونيين، وراء ملكوم رجس العمونيين. وعمل سليمان الشر في عيني الرب، ولم يتبع الرب تماما كداود أبيه. حينئذ بنى سليمان مرتفعة لكموش رجس موآب على الجبل الذي تجاه أورشليم، ولمولك رجس بني عمون. وهكذا فعل لجميع نسائه الغريبات اللواتي كنَّ يوقدن ويذبحن لآلهتهن. فغضب الرب على سليمان لأن قلبه مال عن الرب إله إسرائيل الذي تراءى له مرتين، وأوصاه في هذا الأمر أن لا يذهب وراء آلهة أخرى، فلم يحفظ ما أمر به الرب. فقال الرب لسليمان: من أجل أن هذا قد صار عندك، ولم تحفظ عهدي وفرائضي التي أوصيتك بها، فإني أشق المملكة عنك وأعطيها لعبدك. غير أني لا أفعل ذلك في أيامك من أجل داود أبيك، بل من يد ابنك أشقها. غير أني لا أشق المملكة كلها، بل أعطي سبطا واحدا لابنك من أجل داود عبدي ومن أجل أورشليم التي اخترتها.

ירחמאל מטוכיה: ירם בתו ירחמאל לאוכר. כלו
אלכר לבניו[6]. מר ל כתמלכתו ירמסה: לא כלכל
ירמיהו כי, מרבתם ירחמאל[4] כי בתו כי כתו. ארחיו 15
לאו ירא חכמ אוכר מרחסם, מטו, ארחיו ירחמאל
כתוב כתרחלכם: מאחרו אוכר, כתו ירחמאל
ירחכיהו. ירמיה[2] ירל אוכל כוכב אוכל: מאחו 10
כוכל אוכר[5] כתמוחסו ירכ אכחו כתוכו ירחמאל
ירחכיהו: אכלכו מן ירמוחם ירחמאל: מאלוחו 20
ירכיו אלכר: מאוכו לחם ירכחם לח. לח, ירחו Bfol.56a.

כתוכם לכוחו: כי מוכ ירוכלחם כחו: מוכוכ לח לוכחו
ירכחמאל כחכוחו לכו, מלכמאם. כתיכוכ ·ל·
אוכר ירמיהו[3] כתו כי מוכ ירוכלחם כחו: מוכוכ לח
לוכחו כי אוכר: מאוכו לחם ירכחם לח. לח, ירחו Afol.148a.
כתוכם לכוחו: כי מוכ ירוכלחם כחו: מוכוכ לח לוכחו
ירכיו אלכר: מאוכו לחם ירכחם לח. לח, ירחו Bfol.56a.

1 B omits כתו. 2 A כתיו. 3 A omits כי, B ירי.
4 A ירלל. 5 A כוכ. 6 A לכאי, C לכא. 7 A
לכלי. 8 B כחמי.

ב ויהי בשנת ארבע לשלמה בחדש זיו הוא החדש השני ויסד את הבית לה׳. ואלה המדות אשר מדד שלמה לבנות לה׳ ארכה בא׳ אמות במדת הראשונה ורחבה כ אמות ורומה ל אמות. ואולם לפני ההיכל עשרים אמה ארכו על פני רחב הבית עשר אמות ורחבו לפני הבית. ויעש לבית חלונים אטומים. ויבן על הקיר את הבית סביב את הקירות בית ואת הדביר ויעש צלעות סביב. והצלע התחתונה חמש אמות רחבה והתיכונה שש אמות רחבה והשלישית שבע אמות רחבה כי מגרעות נתן לבית מחוץ סביב בלתי אחזו בקירות הבית. והבית בבנותו אבן שלמה מסע בנוי ועץ ארזים לא נראה בבית בבנותו. ואת פתח הצלע התחתונה עשה בכתף ימין הבית ועלו במלוי התיכונה והשלישית. ויבן את הבית ויכלהו ויסף את הבית בקרות ארזים את הבית כלו ואת כל הדביר לאולם ולהיכל ויעש לבית אולם לפני ההיכל עשרים אמה ארכו על פני רחב הבית עשר אמות ורחבו לפני הבית. ויעש לבית חלונים אטומים. ויבן על הקיר את הבית סביב את הקירות בית ואת הדביר ויעש צלעות סביב. והצלע התחתונה חמש אמות רחבה והתיכונה שש אמות רחבה והשלישית שבע אמות רחבה כי מגרעות נתן לבית מחוץ סביב בלתי אחזו בקירות הבית. והבית בבנותו אבן שלמה מסע בנוי ועץ ארזים לא נראה בבית בבנותו. ואת פתח הצלע התחתונ

כי אחרים עמלו ואתם אל עמלם תבואו׃ ס
כי כה אמר יהוה אל בית ישראל דרשוני וחיו׃
ואל תדרשו בית אל ובגלגל לא תעברו ובבאר שבע לא תעברו כי הגלה יגלה
בגלגל ואון יהיה לבית אל׃ דרשו את יהוה וחיו פן יצלח כאש בית יוסף
ואכלה ואין לבית אל מכבה׃ ההפכים למשפט לענה וצדקה ארצה הניחו׃
עשה כימה וכסיל ומות צלמות ויום עליהם כלילה הקורא למי המים
ויצקם על פני הארץ יהוה שמו׃ הבלע שוד על עז ושוד על מבצר יבוא׃
שנאו רע ואהבו טוב והציבו במשפט שער אולי יחנן יהוה אלהי צבאות
שארית יוסף׃ לכן כה אמר יהוה אלהי צבאות אדני בכל רחובות מספד
ובכל חוצות יאמרו הוי הוי וקראו איכר לאבל ונהי לדעי ספד׃ ובכרמים
מספד כי אעבר בקרבך אמר יהוה׃ הוי המתאוים את יום יהוה למה זה
לכם יום יהוה הוא חשך ולא אור׃ כאשר יסור איש מפני הארי ופגעו הדב
ובא הבית וסמך ידו על הקיר ונשכו הנחש׃ הלא חשך יום יהוה ולא אור
ואפל ולא נגה בו׃ שנאתי מאסתי חגיכם ולא אריח בעצרותיכם׃ כי אם
תעלו לי עולות ומנחותיכם לא ארצה ושלם מריאיכם לא אביט׃ הסר
ממני המון שיריך ונבל נבליך לא אשמע׃ ויגל כמים משפט וצדקה כנחל
איתן׃ הזבחים ומנחה הגשתם לי במדבר ארבעים שנה בית ישראל׃
ונשאתם את סכות מלככם ואת כיון צלמיכם כוכב אלהיכם אשר עשיתם
לכם׃ והגליתי אתכם מהלאה לדמשק אמר יהוה אלהי צבאות שמו׃
הוי השאננים בציון והבוטחים בהר שמרון נקובי ראשית הגוים ובאו להם
בית ישראל׃ עברו כלנה וראו ולכו משם חמת רבה וירדו גת פלשתים
הטובות מן הממלכות האלה אם רב גבלם מגבלכם׃ המנדים ליום רע
ומגישים שבת חמס׃ השכבים על מטות שן וסרחים על ערשותם ואכלים
כרים מצאן ועגלים מתוך מרבק׃ הפרטים על פי הנבל כדויד חשבו להם
כלי שיר׃ השתים ליין מזרקי שמן ולשבר יוסף לא נחלו על כן עתה יגלו
בראש עלים ורר סרוחים׃ נשבע אדני יהוה בנפשו נאם יהוה אלהי צבאות
תועבת יעקב אני שנא ארמנותיו ומסגרתיו ואסגיר עיר וכל מלאה׃ והיה
אם יותרו עשרה אנשים באחד הבית ומתו׃ ונשא דדו וסרפו אמר אל
יזכר ולא בשמנו כי לא נזכיר׃ כי הנה יהוה מצוה והכה הבית רסיסים
רסיסים והגדולה שסעים שסעים׃ הירצו בסלעים סוסים אם יחרוש בבקרים
כי הפכתם למשפט ראש ופרי צדקה לענה׃ השמחים אל לא דבר הלא בכחנו
לקחנו לנו קרנים׃ כי הנני מקים עליכם בית ישראל נאם יהוה אלהי צבאות
גוי ולחצו אתכם מלבוא חמת עד נחל הערבה׃ כה אמר יהוה שלשה פשעי
ישראל ועל ארבעה לא אשיבנו על מכרם בכסף צדיק ואביון בעבור נעלים׃
השואפים בעפר דלים על ראש כל חיים והטים דרך ענוים ואיש ואביו
ילכו אל נערה למען חלל את שם קדשי׃ ועל בגדים חבלים יטו אצל כל
מזבח ויין עושקים ישתו בבית אלהיהם׃ ואנכי השמדתי את האמרי מפניהם
אשר כגבה ארזים גבהו וחסן הוא משרשיו ומפריו׃ ואעלה אתכם מארץ
מצרים והולך אתכם בארבעים שנה במדבר לרשת את ארץ האמרי׃ ואקים
מבניכם לנביאים ומבחוריכם לנזרים הלא אף כן בני ישראל נאם יהוה׃
ותשקו את הנזרים יין ועל הנביאים צוותם לאמר לא תנבאו׃ הנה אנכי
מעיק תחתיכם כאשר תעיק העגלה המלאה לה עמיר׃ ואבד מנוס מקל
ואל יחלץ הגבור בכחו ולא ימלט הגבור את נפשו׃ והמחזיק בקשת לא
יעמד ומהיר ברגלו לא ימלט ורוכב הסוס לא ימלט נפשו׃ והאמיץ לבו בגבורים
ערום יברח ביום ההוא נאם יהוה׃ שמעו את הדבר הזה אשר דבר יהוה
עליכם בני ישראל על כל המשפחה אשר העליתי מארץ מצרים לאמר׃
רק אתכם ידעתי מכל משפחות האדמה על כן אפקד עליכם את כל עונותיכם׃
הנלכו שנים יחדו בלתי נועדו׃ הישאג אריה ביער וטרף אין לו הישאג
כפיר מעונהו קול בלתי אם לכד לו׃ הישאג יוקש בארץ ממעל לה ולכד
לא יזמיר לו׃ אם תקע שופר בעיר ועם לא יחרדו׃ אם תהיה רעה בעיר
ויהוה לא עשה׃ כי לא יעשה אדני יהוה דבר כי אם גלה סודו אל עבדיו
הנביאים׃ אריה שאג מי לא יירא אדני יהוה דבר מי לא יתנבא׃ השמיעו
על ארמנות באשדוד ועל ארמנות בארץ מצרים ואמרו הקבצו על הרי שמרון
וראו מהומת רבות בתוכה ועשקים בקרבה׃ ולא ידעו נכון נאם יהוה
הסרים אוצרות בארמנותיהם׃ לכן כה אמר אדני יהוה צר ויסבב הארץ
וירד מעזך ושסו ארמנותיך׃ כה אמר יהוה כאשר יציל הרעה מפיו שתי
כרעים או בדל אזן כן יינצלו בני ישראל הישבים בשמרון בפאת מטה
ובדמשק ערש׃ שמעו ועידו בבית יעקב נאם אדני יהוה אלהי צבאות׃
כי ביום פקדי פשע ישראל עלי ופקדתי על מזבחות בית אל ונגדעו קרני
המזבח ונפלו ארצה׃ והכיתי בית החרף על בית הקיץ ואבדו בתי השן
וספו בתים רבים נאם יהוה׃ שמעו את הדבר הזה פרות הבשן אשר בהר
שמרון העשקות דלים הרצצות אביונים האמרות לאדניהן הבה ונשתה׃
נשבע אדני יהוה בקדשו כי הנה ימים באים עליכם והנשא אתכם בצנות
ואחריתכם בסירות דוגה׃ ופרצים תצאנה איש נגדה והשלכתן הרמונה׃
ובאו בבית אלהיהם ברית ויחטאו בגלגל תרבו לפשע והביאו לבקרים
זבחיכם לשלשת ימים מעשרתיכם׃ וקטר מחמצת תקריבו תודה ונדבות
הקריאו השמיעו כי כן אהבתם בני ישראל נאם אדני יהוה׃ ואתן נקיון
שניכם בכל עריכם וחסר לחם בכל מושבותיכם ולא שבתם עדי נאם יהוה׃
ואנכי מנעתי מכם את הגשם בעוד שלשה חדשים לקציר והמטרתי על עיר
אחת ועל עיר אחת לא אמטיר חלקה אחת תמטר וחלקה אשר לא אמטיר
עליה תיבש׃ ונעו שתים שלש ערים אל עיר אחת לשתות מים ולא ישבעו
ולא שבתם עדי נאם יהוה׃ הכות שדפון וירקון הרבות גנותיכם וכרמיכם
ותאנתיכם וזיתיכם תאכל הגזם לא שבתם עדי נאם יהוה׃ שלחתי בכם
דבר כדרך מצרים הרגתי בבחוריכם בשבי סוסיכם ואעלה באפכם נסן
מחניכם ולא שבתם עדי נאם יהוה׃ הפכתי בכם כמהפכת אלהים את סדם
ועמרה והייתם כאוד מצל משרפה ולא שבתם עדי נאם יהוה׃ לכן כה
אעשה לך ישראל יען הזאת לך אשר יען אשר זאת אעשה לך התכונן
לקראת אלהיך ישראל׃ כי הנה יוצר הרים ובורא רוח ומגיד לאדם מה
שחו עשה שחר ועיפה ודרך על במתי ארץ יהוה אלהי צבאות שמו׃
שמעו את הדבר הזה אשר אנכי נושא עליכם קינה בית ישראל׃ נפלה לא
תוסיף קום בתולת ישראל נטושה על אדמתה אין מקימה׃ כי כה אמר
אדני יהוה העיר היוצאת אלף תשאיר מאה והיוצאת מאה תשאיר עשרה
לבית ישראל׃ כי כה אמר יהוה לבית ישראל דרשוני וחיו׃ ואל תדרשו
בית אל ובגלגל לא תעברו ובבאר שבע לא תעברו כי הגלה יגלה בגלגל
ואון יהיה לבית אל׃ דרשו את יהוה וחיו פן יצלח כאש בית יוסף ואכלה
ואין לבית אל מכבה׃ ההפכים למשפט לענה וצדקה ארצה הניחו׃ עשה
כימה וכסיל ומות צלמות ויום עליהם כלילה הקורא למי המים ויצקם
על פני הארץ יהוה שמו׃ הבלע שוד על עז ושוד על מבצר יבוא׃ שנאו
רע ואהבו טוב והציבו במשפט שער אולי יחנן יהוה אלהי צבאות שארית
יוסף׃ לכן כה אמר יהוה אלהי צבאות אדני בכל רחובות מספד ובכל
חוצות יאמרו הוי הוי וקראו איכר לאבל ונהי לדעי ספד׃ ובכרמים מספד
כי אעבר בקרבך אמר יהוה׃ הוי המתאוים את יום יהוה למה זה לכם
יום יהוה הוא חשך ולא אור׃ כאשר יסור איש מפני הארי ופגעו הדב ובא
הבית וסמך ידו על הקיר ונשכו הנחש׃ הלא חשך יום יהוה ולא אור ואפל
ולא נגה בו׃ שנאתי מאסתי חגיכם ולא אריח בעצרותיכם׃ כי אם תעלו
לי עולות ומנחותיכם לא ארצה ושלם מריאיכם לא אביט׃ הסר ממני
המון שיריך ונבל נבליך לא אשמע׃ ויגל כמים משפט וצדקה כנחל איתן׃
הזבחים ומנחה הגשתם לי במדבר ארבעים שנה בית ישראל׃ ונשאתם
את סכות מלככם ואת כיון צלמיכם כוכב אלהיכם אשר עשיתם לכם׃
והגליתי אתכם מהלאה לדמשק אמר יהוה אלהי צבאות שמו׃ הוי
השאננים בציון והבוטחים בהר שמרון נקובי ראשית הגוים ובאו להם בית
ישראל׃ עברו כלנה וראו ולכו משם חמת רבה וירדו גת פלשתים הטובות
מן הממלכות האלה אם רב גבלם מגבלכם׃ המנדים ליום רע ומגישים שבת
חמס׃ השכבים על מטות שן וסרחים על ערשותם ואכלים כרים מצאן
ועגלים מתוך מרבק׃ הפרטים על פי הנבל כדויד חשבו להם כלי שיר׃
השתים ליין מזרקי שמן ולשבר יוסף לא נחלו על כן עתה יגלו בראש
עלים ורר סרוחים׃ נשבע אדני יהוה בנפשו נאם יהוה אלהי צבאות תועבת
יעקב אני שנא ארמנותיו ומסגרתיו ואסגיר עיר וכל מלאה׃ והיה אם
יותרו עשרה אנשים באחד הבית ומתו׃ ונשא דדו וסרפו אמר אל יזכר
ולא בשמנו כי לא נזכיר׃ כי הנה יהוה מצוה והכה הבית רסיסים רסיסים
והגדולה שסעים שסעים׃ הירצו בסלעים סוסים אם יחרוש בבקרים כי
הפכתם למשפט ראש ופרי צדקה לענה׃ השמחים אל לא דבר הלא בכחנו
לקחנו לנו קרנים׃ כי הנני מקים עליכם בית ישראל נאם יהוה אלהי צבאות
גוי ולחצו אתכם מלבוא חמת עד נחל הערבה׃ כה אמר יהוה שלשה פשעי
ישראל ועל ארבעה לא אשיבנו על מכרם בכסף צדיק ואביון בעבור נעלים׃
השואפים בעפר דלים על ראש כל חיים והטים דרך ענוים ואיש ואביו
ילכו אל נערה למען חלל את שם קדשי׃ ועל בגדים חבלים יטו אצל כל
מזבח ויין עושקים ישתו בבית אלהיהם׃ ואנכי השמדתי את האמרי מפניהם
אשר כגבה ארזים גבהו וחסן הוא משרשיו ומפריו׃ ואעלה אתכם מארץ
מצרים והולך אתכם בארבעים שנה במדבר לרשת את ארץ האמרי׃ ואקים
מבניכם לנביאים ומבחוריכם לנזרים הלא אף כן בני ישראל נאם יהוה׃
ותשקו את הנזרים יין ועל הנביאים צוותם לאמר לא תנבאו׃ הנה אנכי
מעיק תחתיכם כאשר תעיק העגלה המלאה לה עמיר׃ ואבד מנוס מקל
ואל יחלץ הגבור בכחו ולא ימלט הגבור את נפשו׃ והמחזיק בקשת לא
יעמד ומהיר ברגלו לא ימלט ורוכב הסוס לא ימלט נפשו׃ והאמיץ לבו בגבורים
ערום יברח ביום ההוא נאם יהוה׃ שמעו את הדבר הזה אשר דבר יהוה
עליכם בני ישראל על כל המשפחה אשר העליתי מארץ מצרים לאמר׃
רק אתכם ידעתי מכל משפחות האדמה על כן אפקד עליכם את כל עונותיכם׃
הנלכו שנים יחדו בלתי נועדו׃ הישאג אריה ביער וטרף אין לו הישאג
כפיר מעונהו קול בלתי אם לכד לו׃ הישאג יוקש בארץ ממעל לה ולכד
לא יזמיר לו׃ אם תקע שופר בעיר ועם לא יחרדו׃ אם תהיה רעה בעיר
ויהוה לא עשה׃ כי לא יעשה אדני יהוה דבר כי אם גלה סודו אל עבדיו
הנביאים׃ אריה שאג מי לא יירא אדני יהוה דבר מי לא יתנבא׃ השמיעו
על ארמנות באשדוד ועל ארמנות בארץ מצרים ואמרו הקבצו על הרי שמרון
וראו מהומת רבות בתוכה ועשקים בקרבה׃ ולא ידעו נכון נאם יהוה
הסרים אוצרות בארמנותיהם׃ לכן כה אמר אדני יהוה צר ויסבב הארץ
וירד מעזך ושסו ארמנותיך׃ כה אמר יהוה כאשר יציל הרעה מפיו שתי
כרעים או בדל אזן כן יינצלו בני ישראל הישבים בשמרון בפאת מטה
ובדמשק ערש׃ שמעו ועידו בבית יעקב נאם אדני יהוה אלהי צבאות׃
כי ביום פקדי פשע ישראל עלי ופקדתי על מזבחות בית אל ונגדעו קרני
המזבח ונפלו ארצה׃ והכיתי בית החרף על בית הקיץ ואבדו בתי השן
וספו בתים רבים נאם יהוה׃ שמעו את הדבר הזה פרות הבשן אשר בהר
שמרון העשקות דלים הרצצות אביונים האמרות לאדניהן הבה ונשתה׃
נשבע אדני יהוה בקדשו כי הנה ימים באים עליכם והנשא אתכם בצנות
ואחריתכם בסירות דוגה׃ ופרצים תצאנה איש נגדה והשלכתן הרמונה׃
ובאו בבית אלהיהם ברית ויחטאו בגלגל תרבו לפשע והביאו לבקרים
זבחיכם לשלשת ימים מעשרתיכם׃ וקטר מחמצת תקריבו תודה ונדבות
הקריאו השמיעו כי כן אהבתם בני ישראל נאם אדני יהוה׃ ואתן נקיון
שניכם בכל עריכם וחסר לחם בכל מושבותיכם ולא שבתם עדי נאם יהוה׃
ואנכי מנעתי מכם את הגשם בעוד שלשה חדשים לקציר והמטרתי על עיר
אחת ועל עיר אחת לא אמטיר חלקה אחת תמטר וחלקה אשר לא אמטיר
עליה תיבש׃ ונעו שתים שלש ערים אל עיר אחת לשתות מים ולא ישבעו
ולא שבתם עדי נאם יהוה׃ הכות שדפון וירקון הרבות גנותיכם וכרמיכם
ותאנתיכם וזיתיכם תאכל הגזם לא שבתם עדי נאם יהוה׃ שלחתי בכם
דבר כדרך מצרים הרגתי בבחוריכם בשבי סוסיכם ואעלה באפכם נסן
מחניכם ולא שבתם עדי נאם יהוה׃ הפכתי בכם כמהפכת אלהים את סדם
ועמרה והייתם כאוד מצל משרפה ולא שבתם עדי נאם יהוה׃ לכן כה
אעשה לך ישראל יען הזאת לך אשר יען אשר זאת אעשה לך התכונן
לקראת אלהיך ישראל׃ כי הנה יוצר הרים ובורא רוח ומגיד לאדם מה
שחו עשה שחר ועיפה ודרך על במתי ארץ יהוה אלהי צבאות שמו׃
שמעו את הדבר הזה אשר אנכי נושא עליכם קינה בית ישראל׃ נפלה לא
תוסיף קום בתולת ישראל נטושה על אדמתה אין מקימה׃ כי כה אמר
אדני יהוה העיר היוצאת אלף תשאיר מאה והיוצאת מאה תשאיר עשרה
לבית ישראל׃

---

1 St. John iii. 2 BC הבינו. 3 A ראיתם כי 4 A ישנו. 5 B הוא. 6 AB
הוא הפותח. 7 C הכתוב.

ואמר אין בית אלהינו לנו, פולמוסים. תשובות ע. ל. 343

---

1 A הוסיפו. 2 A לא למדתם. 3 B הגדול. 4 A הזכרת שמותיהם. 5 St. John iii. 3. 6 C יבוא. 7 B מפלגותיהם וכיוצא בהם. 8 B הקהלות. 9 A יתר.

ואמר אין בית אלהינו לנו, פולמוסים. תשובות ע. ל. 343

לא למדתם. 2 A הוסיפו. 3 B הגדול.

הזכרת שמותיהם. 4 A הזכרת שמותיהם. 5 St. John iii. 3. 6 C יבוא.

מפלגותיהם וכיוצא בהם. 7 B וכיוצא בהם. 8 B הקהלות. 9 A יתר.

ואמר אין בית אלהינו לנו, פולמוסים. תשובות ע. ל. 343

לא למדתם. 2 A הוסיפו. 3 B הגדול.

הזכרת שמותיהם. 4 A הזכרת שמותיהם. 5 St. John iii. 3. 6 C יבוא.

מפלגותיהם וכיוצא בהם. 7 B וכיוצא בהם. 8 B הקהלות. 9 A יתר.

ואמר אין בית אלהינו לנו, פולמוסים. תשובות ע. ל. 343

לא למדתם. 2 A הוסיפו. 3 B הגדול.

הזכרת שמותיהם. 4 A הזכרת שמותיהם. 5 St. John iii. 3. 6 C יבוא.

מפלגותיהם וכיוצא בהם. 7 B וכיוצא בהם. 8 B הקהלות. 9 A יתר.

ואמר אין בית אלהינו לנו, פולמוסים. תשובות ע. ל. 343

לא למדתם. 2 A הוסיפו. 3 B הגדול.

הזכרת שמותיהם. 4 A הזכרת שמותיהם. 5 St. John iii. 3. 6 C יבוא.

מפלגותיהם וכיוצא בהם. 7 B וכיוצא בהם. 8 B הקהלות. 9 A יתר.

ויגלחם, לפיכך נקראת: שדה 4 תפילה נאלחה: שדה תפילה נאלחה מן
הטהורים, שהיו מזבחין בה: ויגלחם, לפיכך נקראת: שדה תפילה נאלחה.

1 A תפילה. 2 B omits פלא. 3 A תורה.
4 A תפילה נאלחה מן הטהורים.

מן הטהורים שהיו מזבחין בה: פלא לשון תמיהה: כשראה יעקב
כמות גמלים שהיו מביאין לו לשלם, תמה על עצמו: מה ראה לקנות
כל אלו: ואין לו אלא בת אחת בלבד: ואין לה אלא שני בנים בלבד:
ואין לו אלא עשרה בנים בלבד: ואין לו אלא אחת בלבד: ואין לו
אלא אשה אחת בלבד: ואין לו אלא עבד אחד בלבד: ואין לו אלא
שפחה אחת בלבד: ואין לו אלא בהמה אחת בלבד: ואין לו אלא
חמור אחד בלבד: ואין לו אלא שה אחד בלבד: ואין לו אלא
כבש אחד בלבד: ואין לו אלא שור אחד בלבד: ואין לו אלא
עגלה אחת בלבד: ואין לו אלא עגל אחד בלבד: ואין לו אלא
פרה אחת בלבד: ואין לו אלא תרנגול אחד בלבד: ואין לו אלא
תרנגולת אחת בלבד: ואין לו אלא כלב אחד בלבד: ואין לו אלא
חתול אחד בלבד: ואין לו אלא עכבר אחד בלבד: ואין לו אלא
חור אחד בלבד: ואין לו אלא נר אחד בלבד: ואין לו אלא
מנורה אחת בלבד: ואין לו אלא ספר אחד בלבד: ואין לו אלא
תורה אחת בלבד: ואין לו אלא פרשה אחת בלבד: ואין לו אלא
פסוק אחד בלבד: ואין לו אלא תיבה אחת בלבד: ואין לו אלא
אות אחת בלבד: ואין לו אלא נקודה אחת בלבד: ואין לו אלא
כתר אחד בלבד: ואין לו אלא קוץ אחד בלבד: ואין לו אלא
ראש אחד בלבד: ואין לו אלא גוף אחד בלבד: ואין לו אלא
רגל אחת בלבד: ואין לו אלא יד אחת בלבד: ואין לו אלא
אצבע אחת בלבד: ואין לו אלא ציפורן אחת בלבד: ואין לו אלא
שן אחת בלבד: ואין לו אלא עין אחת בלבד: ואין לו אלא
אוזן אחת בלבד: ואין לו אלא לב אחד בלבד: ואין לו אלא
נפש אחת בלבד: ואין לו אלא רוח אחת בלבד: ואין לו אלא
נשמה אחת בלבד: ואין לו אלא חיות אחת בלבד: ואין לו אלא
יחידה אחת בלבד: ואין לו אלא יחיד אחד בלבד: ואין לו אלא
אחד בלבד: ואין לו אלא אחד בלבד: ואין לו אלא אחד בלבד:

ﻣﻤﻤﻜﻢ ﻣﻝﻢ ﻣﻤﻝﻜ :ﻛﻌﻜﻢ ﻛﻜﻜﻜﻜﻜﻜ ﻛﻜﻜ
ﻝﻜﻢ [1]ﻜﻢ ﻛﻢ .ﻛﻜﻝﻜ ﻢ ﻝﻜﻝ ﻣﻤﻜﻜﻢ :ﻣﻜﻜﻝ
:ﻛﻜﻜﻢﻜﻜﻜﻜ ﻜﻢ ﻜﻜ :[2]ﻜﻜﻢ ﻢﻜ ﻛﻜﻝﻜ ﻜﻜﻜ
ﻣﻜﻜﻜﻜ ﻜﻜﻜ ﻢﻢ ﻛﻜﻢ ⁘ ﻣﻜﻜﻢﻜﻜﻝ ﻜﻜ ﻜﻜﻢ
5 ﻝﻛﻜﻜ :ﻣﻝ ﻜﻜﻜﻜﻜ [3]ﻛﻜﻜﻝﻜ ﻜﻜ ﻜﻜﻝ :ﻜﻜﻜ
ﻝﻜﻜﻝ ﻣﻝﻢ ﻜﻜ ﻣﻜﻜ :ﻛﻜﻜﻜﻜﻜﻜ ﻛﻜﻝﻜ ﻜﻜﻝ ﻣﻜﻜ
ﻛﻜ .ﻣﻜﻜﻝ ﻛﻜﻜﻜ ﻢ ﻜﻝﻜﻜ :ﻛﻜﻜﻜﻜﻜ ﻛﻜﻜ
.ﻜﻝﻝﻜ ﻛﻜ ﻜﻜﻜﻜ [4]ﻛﻜﻜﻜ ﻜﻜﻜ ﻜﻜﻜ ﻝﻜﻜ ﻣﻜﻝ ﻜﻜ
..ﻜﻜﻜﻜ ﻛﻜ .ﻜﻜﻜﻜ ﻛﻜ .ﻝﻜﻜﻜ ﻛﻜ ﻜﻜﻜ ﻣﻝ ﻜﻜﻜ
10 .ﻣﻝﻢ ﻣﻤﻜﻜﻜ .ﻛﻜﻜﻜﻜ ﻛﻜﻜﻜﻜﻜ ﻜﻜﻜﻜ ﻛﻜ
.ﻛﻜﻜﻜ ﻛﻜﻝﻜﻜ ﻣﻤﻜﻜﻜ .ﻛﻜﻜﻜ ﻢﻜ ﻛﻜﻜﻜﻜ
ﻢﻜﻜﻜ .ﻜﻜﻜﻜ ﻜﻜﻜﻜ ﻜﻜﻜ .ﻜﻜﻜ ﻛﻜ ﻜﻜﻜﻜ ,ﻣ ﻜﻜ
ﻜﻜ ﻜﻜ .ﻜﻜﻜ .ﻜﻜﻜﻜ ﻛﻜ ﻜﻜﻜﻜ ﻜﻜﻜ ﻜﻜﻜ
ﻛﻜﻜ ﻛﻜﻜﻜﻜ ﻜﻜﻜ .ﻝﻜﻜﻜ ﻛﻜ ﻜﻜﻜﻜ ,ﻜﻜﻜ
15 ,ﻜﻜﻜﻜ ﻛﻜﻜﻜﻜﻜﻜ [5]ﻛﻜﻜﻜ ﻛﻜﻜﻜ ﻜﻜﻜﻜ ﻜﻜﻜ
ﻝﻝﻜ :ﻜﻜﻜﻜ ﻜﻜﻜﻜ ﻜﻜﻜ ﻝﻝﻜ ﻜﻜﻜﻜ .ﻜﻜﻜ
ﻝﻝﻜ :ﻜﻜ ﻜﻜﻜﻜﻜ ﻜﻜﻜ ﻝﻝﻜ ﻜﻜﻜﻜﻜ .ﻜﻜﻜﻜ
B fol.58b. ,ﻜﻜ .ﻛﻜﻜﻜ ﻜﻜ ﻝﻜﻜ ﻛﻜﻜﻜ ﻣﻜﻜﻜ ﻜﻜ ﻜﻜﻜﻜﻜ
:[7]ﻛﻜﻜﻜﻜﻜ [6]ﻜﻜﻜﻜ :ﻜﻜ ,ﻣﻜﻜﻜﻜ ﻜﻜﻜ ﻝﻝﻜ ﻜﻜﻜ
.ﻛﻜﻜﻜ ﻣﻜﻜﻜﻜﻜ ﻜﻜﻜ ﻜﻜ ﻝﻝﻜ ﻜﻜﻜ ﻜﻜﻜﻜ ,ﻣ
20 .ﻜﻜﻜﻜﻜﻜﻜﻜﻜ ﻜﻜﻜﻜﻜ .ﻜﻜﻜﻜ ﻜ ﻜﻜﻜﻜ ﻝﻝﻜﻜﻜ ﻜﻜﻜﻜ
Afol.150b.: ﻜﻜﻜﻜ ﻝﻝﻜﻜ ﻝﻝﻜ ﻜﻜ ﻜﻜ ﻜﻜﻜ ﻜﻜﻜﻜ ﻜﻜ
ﻛﻜﻜﻜﻜ :ﻜﻜﻜﻜ ﻜﻜﻜﻜ ﻜﻜﻜﻜﻜ ﻜﻜﻜﻜ ﻜﻜﻜﻜﻜ ﻜﻜﻜﻜ

---

1 BC ﻜﻜﻜ. 2 B ﻜﻜﻜﻜﻜ. 3 A ﻜﻜ ﻜﻜﻜﻜ.
4 St. Matthew xix. 16. 5 B ﻜﻜﻜﻜﻜ ﻛﻜﻜ. 6 A ﻜﻜﻜ.
7 B ﻜﻜﻜﻜﻜ.

ירחמיאל בר שלמה, רחמיו. מן לוא ירחיב אלהים
לנו :ואנו נפרה בארצה. חכמים אמרו: פלוני בן
חכמים ירחמיאל[1] למחכים בן חכמים. ירחמיאל
בן חכמים[2] ירמיהו חכמים. אין ירחמיאל פלוני
בן :ה' יחנם אמן ויחנני כי חנון אני. ואנכי
אל יחנני כי אם חנני כאשר אמרת לי. ואנכי
ירחמיאל בן חכמים. חכמים אומרים: לא פלוני
בן חכמים. ירחמיאל[3] לא מיבעי ליה ת"ש
ירחמיאל[4] מחלוניה דרבי אליעזר. ירחמיאל בן חכמים. ירחמיאל בן חכמים. ירחמיאל בן חכמים

ﺑﺘﻪ ﺭﺑﺎﻫﺮ ,ﺑﻪ ﻫﻨﺮ :ﺭﻛﻴﺮﻝ ﻣﻨﺮ ﻛﻢ .ﻫﻠﻠﺎ ﺭﻛﻼﻝ ﻣﻠﺮﺧﺎ ﺭﻛﻪ ﺭﻣﻮﺭﻝ ﻣﻠﺤﻤﻪ :ﺭﻫﻮﺭﻩ ﺭﺳﻴﺮﺍ ﺭﺳﻴﺮ ﺭﻫﻮﻫﺎﻩ ﺑﻪ ﺭﻫﻮﻫﺮ ﺑﻪ .ﺭﻣﻠﺮ ﺭﺳﻴﺮﺍ ﺭﻫﻮﻫﺮ ﺑﻪ

ܡܝܬܝܢ ܡܠܐܟܐ ܠܐ ܟܐܦ ܕܟܬܒ ܫܠܝܚܐ ܕܫܠܡ ܠܗ
ܠܡܫܝܚܐ: ܐܠܐ ܟܕ ܐܬܓܠܝ ܡܫܝܚܐ ܕܝܢ ܕܗܘ ܚܝܐ ܫܠܡ
ܫܠܝܚܐ ܗܘ: ܐܦ ܐܢܚܢܐ ܡܫܬܟܚܝܢ ܒܗ: ܐܠܐ ܕܢܚܐ
ܒܬܪ ܡܬܬܐ ܕܢܚܐ ܠܐ ܡܫܬܟܚ ܐܠܐ ܠܚܕ ܥܡ ܫܠܝܚܐ
ܕܢܚܐ ܕܗܘ

ﻡﺎﻣﺍ ﻥﺎﺑﺭﺩ ﻝﺩﺍ، ﻉﻝﻡﻡﻉ. ﻙﻡﻙﺍﺭ .ﻝ. 49

1 A ﻡﺎﻣﺍ ﺕﺍﺅﻝﻝﻡ. 2 AB ﻡﻉﻝ. 3 A ﻡﺍﻡﻉ. 4 A
ﻡﻉ. 5 B ﻡﻉﻡﻡﻙﺍ ﻥﻝﻡ. 6 A omits ﻥﻝﻡ.
7 St. Matthew xix. 21. 8 B omits ﻝﺍ. St. Matthew xix. 21.

ﻡﻡﻙﺍ ﻝﺍﺅ ﻉﻝﻡﻡﻉ ﻥﻡ ﻉﻝﻡﻡﻉ

ترجمة عربية لرسالة كتبها داود بن أبي حاتم القرمسيني إلى سعيد بن يعقوب الفيومي، يسأله فيها عن معنى كلمات عبرية وردت في شرح المزامير.

1 A لفيومي B 2 ديعلم C, ديعلمكي ترجمة عربية 3 A رسم. 4 AB تلاميذي, C من. 5 B

---

1 ترجمة عربية ديعلمكي C, ديعلم B 2 لفيومي A 3 رسم. 4 تلاميذي AB, من C. 5 B

ترجمة عربية لرسالة كتبها داود بن أبي حاتم القرمسيني إلى سعيد بن يعقوب الفيومي، يسأله فيها عن معنى كلمات عبرية وردت في شرح المزامير. وقد حفظت هذه الرسالة في مخطوطة واحدة فقط: مخطوطة سانت بطرسبرغ، المكتبة الوطنية الروسية، Evr. I 350 (سابقاً: Firkovich II A 350).

---

350 سانت بطرسبرغ الكبرى، مجموعة. فيركوفيتش ب.

5 ترجمة عربية لرسالة كتبها: داود بن أبي حاتم القرمسيني إلى سعيد بن يعقوب الفيومي. لم يكن داود من التلاميذ. لكنه كان من أبناء القرن العاشر: عاش في بلاد فارس، وكتب بالعربية وبالعبرية. لم يكن سعيد بن يعقوب الفيومي[2]: كان يهودياً من أبناء مصر: ترجم بعض كتب العهد القديم إلى العربية. وسعيد[3] أيضاً لم يكن من تلاميذ داود بن أبي حاتم. كان من أبناء جيله، وكان يعيش في مصر أيضاً. ومع أنهما من أبناء جيل واحد، ومن أبناء مدينة واحدة، ومن أصل واحد، فإن داود كان يكتب العربية بطريقة أفضل من سعيد. كان داود يعرف النحو العبري[4] معرفة جيدة، وكان يعرف أيضاً كيف يشرح الكلمات العبرية بالعربية. وكان سعيد[5] أيضاً يعرف العبرية، ولكنه لم يكن يعرف كيف يشرح الكلمات العبرية بالعربية. وكان يترجم الكلمات العبرية كلمة كلمة، ولا يعرف كيف يترجم الجمل والعبارات. وكان يترجم بطريقة حرفية جداً، فتأتي ترجمته ركيكة وغير مفهومة. وكان داود يترجم بطريقة حرة، فتأتي ترجمته سلسة ومفهومة. وكان داود يعرف أن الترجمة الحرفية لا تصلح، وأن الترجمة يجب أن تكون سلسة ومفهومة. وكان سعيد يظن أن الترجمة الحرفية هي الصحيحة، وأن الترجمة السلسة خاطئة.

.ﻭﻉﺒ [1]ﺒﻜﺒﻟﻉ ﻭﻉﺒ ﺨﺍﻟﻡ ﻉﺒﻡ ﻉﻟﻜﺒﻟ ﻉﻡﻜﻟﻉﺭﻉ .ﻡﺒﻟﻉﺍ ﻡﻟ
ﻡﻜﻟﻡ ﻡ ﺒﻟﻡﺭﻉﺍ ﻜﻟﻭ .ﺭﻜﺒﺘﻉﺭ ﺭﻭﻉﺒ ﺭﻡﻟﻜﺍ ﻭﻟﻜﻉ
:ﺭﻡﻟﻜ ﻉﻡ ﺭﻭﻉﺍ ﺭﻜﺒﺘﻟﻉ ﻉﻡﻟﻡ ﺭﻡﻟﻜﺍ
ﺭﻭﻉﺍ .ﻡ ﻡﻭﻟﻜ ﺭﻜﺒﺘﻉﺭ ﻭﻉ .ﻡﻟ ﻡﻭﻟﻜﺍ ﻡﻟﻜﺍ
ﺭﻜﻟﻜﺒﻟﻉ ﻟ ﻟﻟﻜﺍ :ﻉﻡﻜﻭﻉﺭﻟ ﺭﻜﻟ ﻜﺒﻟ ﻡﻉ
ﻉ ﻉﻟﻡ ﺒﻟ ﺭﻟﻜﺍ .ﻡﻉﻉ ﺭﻟ ﻉﻡﻟﻭﻉﺍ
ﻉﻡﻟﻭﻉﺍ ﻟ ﻉﻉﻉ. ﻜﻟﻟ ﺍﻟ ﻉﺒﻟﻉ ﻉﻡﻟﻭﻉﺍ
ﻉﻡﻟﻭﻉﺍ :ﻜﻟﻡ ﻉﻟﻜﺒﻟ ﻉﻡﻟﻭﻉﺍ .ﻉﻡﻜﻭﻉﺭﻟ ﻜﻟﻟ ﻜﻟﻟ
ﻉﻡﻟﻭﻉﺍ :ﻜﻟﻡ ﻟﻟﻜﺍ ﻟﻟﻜ

תשובת מי פלפא[1] ויין ויצלי פלגיך ארמית ׃

5 פלג לבתה adds C, ויפתיזן ויחזיא תך, ארמאיא A[4] מלך לבתה[2] ויפתיזן ויחזיא תך, ארמאיא תך, ארמאיא ויחשוחא דמלחא מיא תשתיך פלגיך ויחשוחא ויחתוך ׃

ויארתיך לבתה תך, פלפולא ארמאיא ויחתוך ׃

תשובת לבתה תך, פלפולא ויין ויצלי פלגיך ארמית ׃

---

1 AB **תשב**. 2 A omits **ויין**. 3 A writes **פלג** twice.

---

3 פלג תשתיך ויין[2] ויצל פשוחא פלג[3]

תשובת ויפתיזן ויחזיא[4] ׃

---

1 ויחזיא תך, פלפולא ארמאיא תך, ארמאיא A[4] פלג לבתה adds C, ויפתיזן ויחזיא תך, ארמאיא 5 פלגיך ויחשוחא דמלחא מיא תשתיך פלגיך ויחשוחא ויחתוך ׃ ויארתיך לבתה תך, פלפולא ארמאיא תך, ארמאיא ויחתוך ׃ תשובת לבתה תך, פלפולא ויין ויצלי פלגיך ארמית ׃

3 פלג תשתיך ויין[2] ויצל פשוחא פלג[3] תשובת ויפתיזן ויחזיא[4] ׃

---

1 AB **תשב**. 2 A omits **ויין**. 3 A writes **פלג** twice.

ובשתיקתו הוא מודיע לה שהוא מסכים לבקשתה

E fol.48*a*. אבל אשה אינה יכולה להתחתן בלא רשות בעלה

כתובתה[2] ומתחייב לה כל האמור בשטר הכתובה

ואחר כך אומר לה בפני עדים שהוא מגרשה בגט

פטור. מפני שהגט כתב עליו לשון הרשות

לפיכך הרשוהו חכמים לומר: הרי את מגורשת

בשטר זה ובגט זה מעכשיו

כך נוהגין בכל המדינות: גט

שהוא שלם בעדיו וחתום בעדיו

כשרות[1] ומהודר ומוגה בכל דבריו כהלכתו

F fol.75*b* l. סימן

1 A כשרות. 2 A מתחייבת. 3 F הרי את. 4 The scribe had written מתחייב. E has מתחייבת. 5 E שהוא.

354 אלהי ישראל לכו, אלאמוס. כתבתיך ..

---

1 AF אמסלים. 2 A יתכתב.

אלהיך אמנתך לנפשך תלאלהך. כלל ירע אויבך אמסל. AfolI.154a
כתלך. וזה לנו אות כי אלהים עמנו: ואז מי
יגיד: F fol. ואנחנו נדע. ואיך ידענו כי מפיו ידבר.
לנו. כללי כתוכו תלוך. כלבב. מחום כתחנתו Efol.48b.
ויעלה. כתבוא מחנהו, כי פחד ישלחם
ויעלה. כתבוא מחנהו, כי פחד ישלחם

---

1 AF אמסלים. 2 A יתכתב.

אלהיך אמנתך לנפשך תלאלהך. כלל ירע אויבך אמסל.
כתלך. וזה לנו אות כי אלהים עמנו: ואז מי
יגיד: F fol. ואנחנו נדע. ואיך ידענו כי מפיו ידבר
לנו. כללי כתוכו תלוך. כלבב. מחום כתחנתו Efol.48b.
ויעלה. כתבוא מחנהו, כי פחד ישלחם

---

1 AF אמסלים. 2 A יתכתב.

ברכתלה ** מסתכלי מכל ארמה יושבי ביתי
ובל חרד. ותכלתה[1] מי, למשל ארצה
ומנחתי. ושמלתי אתה תלי ממני ובחרת
לביתם. ותרשה עצמה ארמה, כלם מוכנים. ובו
כלי :מי ימצא ארמתם תפוחי[2] מי עזי פלגי
תפוחי ברכתלה. ותכלתה ל מכל ארמה
ובל חרב ארמתי. לא תכסו פנים תפוחי למותתי.
ובו חרב ארמתי. ותכלתה מי, ארצה פלג.
ותרשה עצמה ארמה, כלם מוכנים. ובו
ברכתלה. ותכלתה מי, ארצה פלג. ותרשה
עצמה ארמה, כלם מוכנים. ובו חרב ארמתי.
ותכלתה מי, ארצה פלג. ותרשה עצמה
ארמה, כלם מוכנים. ובו חרב ארמתי. ותכלתה
מי, ארצה פלג. ותרשה עצמה ארמה, כלם
מוכנים. ובו חרב ארמתי. ותכלתה מי, ארצה
פלג. ותרשה עצמה ארמה, כלם מוכנים. ובו
חרב ארמתי

ובשמיה: אלהי ישראל מי שמשתקף אשיותיו ישראל
אלהים. הוא שראוי שיקראו בשמו יחיד משתקף
פרוקיא. משכן בלוי נוגע משכיניו מי שכשכולתו
אחוז: מה שאמר ולבו מי לעמה. ושכחולל לבו
אנשי מצרים. משכן ישראשיותיו שוויתיו ישראל
שכחולם: יחזיק שם שמיטה: שם אחולוקיא: שם מכו
ישלח אשכחתיו ישראל. שם שם אשכחתיו ישכחולם פשע

---

[1] AB שכל ישחוחיו ישכשכולתו. חוזשם בלוי
[2] After אשר EF insert the following lines:—שכח שיא

שכל ישחוחיו ישכשכולתו. חוזשם בלוי משכיניו 15
פרוקיא. משכן בלוי נוגע משכיניו מי שכשכולתו
אחוז: מה שאמר ולבו מי לעמה. ושכחולל לבו B fol.63b.
אנשי מצרים. משכן ישראשיותיו שוויתיו ישראל
שכחולם: יחזיק שם שמיטה: שם אחולוקיא: שם מכו
ישלח אשכחתיו ישכשכולתו. אשר[2] חוז שם ישכחולם פשע

.. שיכו ישכחזיק לבו, בלבשתו. שכאשכון 356
ששכחולם לבוליא: אשר פיו שלשכו משכן ושכחלשכחזיקו
ישלח אשכחתיו ישכשכולתו. אשר פיו שאיקו ישכחולם פשע
ישלח אשכחתיו ישכשכולתו. אשר פיו שאיקו ישכחולם פשע E fol.49a.
ישלח אשכחתיו ישכשכולתו. אשר פיו שאיקו ישכחולם פשע

ומלא שרשים מלוגמים בשרשבוק. שלוש לוא שבע
5 ושלש שרשים מלוגמים בשרשבוק. שלוש לוא שבע
שרשים מלוגמים בשרשבוק. שלוש לוא שבע שרשים
מלוגמים בשרשבוק. שלוש לוא שבע שרשים מלוגמים
בשרשבוק. שלוש לוא שבע שרשים מלוגמים בשרשבוק.
שלוש לוא שבע שרשים מלוגמים בשרשבוק. שלוש לוא
שבע

לפיכך. תתי״מס ־ מסמכלא אוכ ־ מז ומז. א ־ וים
בלגיכ מסגיכ מס פולגיכ: כלל ומסגיכ מס פולס: E fol.50a.
פלגיכ מסגיכ מס פולגיכ: כלל ומסגיכ מס פולס: F fol.77b1.
אלא מפלגיכ כתפולכיכ: מסגיכ אוגיכ כתפולכיכ
לס. מכיכ ומתפולכיכ מסגיכ לל מסגיכ: מאפיכ

1 EF פולגיכ: 2 Galatians v. 17.

לפיכיכ. מתי״מס ־ מסמכלא אוכ ־ מז ומז. א ־ וים
פלגיכ מסגיכ מס פולגיכ: כלל ומסגיכ מס פולס: E fol.50a.
אלא מפלגיכ כתפולכיכ: מסגיכ אוגיכ כתפולכיכ F fol.77b1.
לס. מכיכ ומתפולכיכ מסגיכ לל מסגיכ: מאפיכ
מסמכלא אוכ ומז. אתי כ ־ וים פלגיכ מס ־ פולגיכ: לאפיכמס ־ ומגיכ כמגיכמס ־ אוכ
כלל ומסגיכ מס פולגיכ: לאפיכמס ומגיכ כמגיכמס ־ אוכ
כמגיכמס ־ אוכ פלגיכ מסגיכ מס פולגיכ: לאפיכמס ־ ומגיכ כמגיכמס ־ אוכ
וומגיכ כמגיכמס ־ אוכ פלגיכ מסגיכ מס פולגיכ: לאפיכמס ־

ויברחו בלהה. ותבוא רחל[1] ותגנוב את התרפים אשר לאביה. ויבקש לבן את תרפיו ולא מצאם. ויאמר אל רחל אל נא יחר בעיני אדני כי לא אוכל לקום מפניך כי זך לי. ותאמר רחל אל אביה אל נא יחר בעיני אדני כי לא אוכל לקום מפניך כי זך לי. ויחפש לבן את כל אהל ולא מצא את התרפים. ויאמר לרחל מה זאת עשית ותגנבי את לבב לבן ותברחי בלתי הגיד

360 אוכר ירחטיש לכיו, סלכמוסם. חכירחיך ..

ירחטיש לכיו, סלכמוסם. חכירחיך: 1 E

ירחטיש לכיו, סלכמוסם. חכירחיך: חלל ירלם מסרמסם מויחכך 5
לם ירוקלם אלכ ינאסם: כיכ לם אשוקפ ירחטיך ירחטיך
מכרמפלכרחכסם רשסך אשם אכרם². ירכל חכירך ינינאל
רצכם רכוך. מרמויך כחפ אשמס חכפלאך. ינרך מכרכך 15
אוכר מכפלכ אשפסם, רויך. ירחכיכר ספכרך מויחכפך
לם ירוקלם אלכ ינאסם: כיכ לם אשוקפ ירחטיך ירחטיך
חכפינאינ. אשכרכ ירפסם אשפסך חכירכפלכפם כככם מלכ
מכרכם. מצ.סם אשכך מלכ סמיאם. כרכך ירכירכל
לם: אשך רכסך אוכר חלל ירפכרכ ינאסם ירוקלם: 10
כרכך רכלכפם. מכ חכ כלסאך לכ חכפחכלאך. מכ
חכיכך ירחטיך: אלכ כרפם אשפחכלפ. מפחכ לכ אשכך
מכרכם. ינרך כרפם לרפ לם. חכ אוכר ירחטיך חכיכך
מכרכם ינרך כרפם לרפ לם. חכ אוכר ירחטיך חכיכך
מכרכם ינרך כרפם לרפ לם. חכ אוכר ירחטיך חכיכך

---

1 E חכפחכיך. 2 E ינרך.

وحدانية الله، ابتدأ بها كتابه، ثم بالنبوة، ثم بالقدر، ثم بالرد على من خالف الجماعة، ثم بالوعيد، ثم بالإيمان، ثم بالصلاة، ثم بالزكاة، ثم بالصوم، ثم بالحج، ثم بالجهاد، ثم بالأمر بالمعروف والنهي عن المنكر، ثم بالأحكام، ثم بالبيوع، ثم بالفرائض، ثم بالوصايا، ثم بالشهادات، ثم بالقضاء، ثم بالإقرار، ثم بالحجر، ثم بالصلح، ثم بالوكالة، ثم بالغصب، ثم بالشفعة، ثم بالقراض، ثم بالمساقاة، ثم بالإجارة، ثم بالعارية، ثم بالوديعة، ثم بالهبات، ثم بالعمرى، ثم بالرقبى، ثم بالأيمان والنذور، ثم بالضحايا، ثم بالذبائح، ثم بالصيد، ثم بالأطعمة، ثم بالأشربة

---

1 AB ראם. 2 E יחלה. 3 BEF כתיבי.

ער יהוה ירחמיאל אלהים; כי אל מלכיהם יעלה ל
ובחמשה ירחמאלים. ותהי ירחמיאל מפרעתה ל אלישבע:
ותלד לו את בנה ויקרא שמו נדב. ובני ירחמיאל בכרו אפל.157b
ואבישר ומלכי 3 ופנואל. ובני אבישר עבדי ויעלי
וימלא את פניהם בושת; ויקם עליו אויבים ויקחו
לו את מלכותו; ויהי אחריו אחיו ויכם ויקחו את
מלכותו. ויהי אחרי מות אחיו ויכם ויקח את מלכותו
ויהי אחריו בנו אבישר ויקח את מלכותו. ויהי אחרי
מות אבישר ויקח את מלכותו בנו עבדי ויעלי ויהי
אחריו בנו פנואל ויקח את מלכותו. ויהי אחרי מות
פנואל ויקח את מלכותו בנו מלכי שוע ויהי אחריו
בנו יאיר ויקח את מלכותו. ויהי אחרי מות יאיר
ויקח את מלכותו בנו מלכי שוע ויהי אחריו בנו
עבדי ויעלי ויקח את מלכותו. ויהי אחרי מות עבדי
ויעלי ויקח את מלכותו בנו פנואל ויהי אחריו בנו
מלכי שוע ויקח את מלכותו. ויהי אחרי מות מלכי
שוע ויקח את מלכותו בנו יאיר

ירמוקוס ערכי ורחיבוקוק ירלמס. ערוך יכוק
לוי ירלים מוקדם, ירמולי יכך לל חיוך ירכוי:
15 ושלי יכוק יוחוי ערוקוס יכוק ירלמס
ליקי. ורוחי מוקי ורוקוי כי יכוק: ללמס [6]
ליקי ויוליכוק ילוס יכוס. ורי, חכולי. ורי,
ויוך ירוליכוק ילוס יכוס. ורי, חכולי. ורי,
ילוס ירוליכוק ילוס יכוס. ורי, חכולי. ורי,
20 ללמס ליקי. ילוס לוי חיוך יך ערוך חכוריכי Afol.158a
ירמולי: ורירוקוק מיחכוק ירמך לוי כי יכולי
ירמוקוק כי, ווכי ערוך לס ÷ ערוך לוי ירמוקוק: ווכ

ZZ2

ללחמוס: לכ ווכיק יכלל ירכי ערוקי
לס יולכיוק ירכי חלכוס[2]: חכוכלי לוי ירכחיוק. Ffol.79aI
ווכיק ירוליכוק ילוס יכוס[3] חכוכלי. ערוך ווכוכוס לוכיק[4]
ילוס ירוליכוק ילוס יכוס[5] כלי ערוק. ירמך לוכוקוס ירלמ
כי יוכי. ורירלי, כלי ערוק. ירמך לוכוקוס ירלמ
חכוכלי: וכי חיוך ירל ללחמוס יכלל. חכוקי ווכל
ירוקוק יוכוך חיוכוס. כי ללמס יוכי: ללוך
לס ירחוקוק חיוקי ירכי יכוק. ערוך לללוכי חיוכי:

ירוך וכי ווכיק: ללי ילוך כי ירלמ חלוי: חיוכלוס
ירוכוס ווכך ערלכי ילוס יכוס. חכוכלי לוי ירכחיוק. Bfol.66b
ווכלוך ירמחכי ללחמ ירוליכוק: ערוך: ללי חכולי
5 ירוכוס ווכך ערלכי ילוס[1] כל

ס"ד ענ"ל ואפ"ל. ס"ת ענ"ל ואפ"ל. ס"ת ענ"ל ואפ"ל. ס"ת

ܐܝ ܟܕ ܐܡܪ ܠܗ ܒܫܡ ܡܫܝܚܐ ܐܠܗܐ ܐܢ ܠܐ ܐܡܪ ܠܗ ܒܫܡ
ܟܕ ܐܡܪ ܠܗ ܒܫܡ [1]ܐܠܗܐ ܐܢ ܠܐ ܐܡܪ ܠܗ ܒܫܡ [2]ܡܫܝܚܐ.
ܠܐ ܫܡܥ ܠܗ ܒܫܡ ܡܫܝܚܐ ܐܠܗܐ ܐܢ ܠܐ ܫܡܥ ܠܗ ܒܫܡ
.ܐܠܗܐ ܟܕ ܐܡܪ ܠܗ ܒܫܡ ܡܫܝܚܐ ܐܠܗܐ ܐܢ ܠܐ ܐܡܪ ܠܗ ܒܫܡ
B fol.67*b*. :ܐܠܗܐ ܐܠܗܝܬܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܐܠ ܐܠܗܘܬܐ ܐܠܗܐ
ܕܐܠ ܐܠܗܐ [3]ܫܠܝܚܝܐ ,ܡ ܐܢܫ ܡܢ ܒܝܬ ܐܠ ܕܐܠ
ܫܘܪܝܠܝ :ܐܠܗܐ ܐܝܬܝܐ ܠܐ ܡܢ ܐܠ ܐܠܗܐ ܐܠ
ܐܝܬ ܒܗ ܐܠ ܐܠܗܘܬܐ [4]ܐܠܗܐ ܡܢ ܕܐܠ ܐܠ .ܡܫܬܒܚ
.ܐܠܗܐ : ܐܡܝܢ ܕܐܠ ܐܠܗܐ ܐܠ ܐܠܗܐ ܕܐܠ ܐܠ
ܕܝܢܝܐ ܐܠܗܐ .ܐܢܐ ܠܐ ܐܐܡܝܢ ܐܠܗܐ ܐܠ [5]ܐܠܗܐ ܡܢ
ܡܫܝܚܐ :ܐܠܗܐ ܡܢ ܐܠ E fol.52*b*. .[4]ܐܠܗܐ ܡܫܝܚܐ
ܐܠ ܐܠ ܐܠ

ܡܫܬܝܬ ܟܫܝ ܡܠܟ ܟܫܝܬ ܟܬܝܒ. ܟܬܒ ܫܡ ܟܫܝ Afol.159*a*.
ܟܠܡ ܡܫܠܡ ܟܫܝ. ܟܫܝ ܡܡ ܟܫܝ. ܟܫܝ ܡܫ
ܡܫ ܟܫܝ. ܟܫܝ ܟܠ ܟܫܝ. ܟܫܝ ܡܫ
ܟܫܝ ܫܡ. ܟܫ ܟܫ ܫܝ ܟܫ. ܟܫ
ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ 5
ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ Bfol.68*a*.
ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ Ffol.80*a* I.
ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ
ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ
ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ 10
ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ
ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ
ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ
ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ
[1]ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ
ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ 15
ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ
ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ
ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ
ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ
ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ
ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ E fol.
ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ 20 53*a*.
[4]ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ F fol.
ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ 80*a* II.
ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ ܟܫ

---

[1] F ܡܫܫ. [2] F ܡܫܫ. [3] F ܡܫ.
[4] EF ܟܫ.

אוכל ויאכלו, ואשתה ואראה[1] כי אכלו, אשתו[2] ויאכלו. ואראה[3] ויאכלו[4] לפי. כתוב עם יהוה ואכלתם[5] לפני יהוה. ואכלתם כי אכלו, אשתו ויאכלו. ואשתה ואראה כי אכלו, אשתו ויאכלו. אוכל ויאכלו כי אכלו, אשתו ויאכלו. אוכל ויאכלו כי אכלו, אשתו ויאכלו. אוכל ויאכלו

ⴰⵔⵣⵣⵓ ⵜⵜⵓⵔⵉⵖ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵔⵏ

ܐܦ ܗܟܝ ܐܡܪ ܡܪܝ ܐܢܐ ܠܟ ܒܪܝ ܫܡܥܘܢ ܟܐܦܐ ܕܫܡܥ ܠܝ ܒܝܘܡ ܕܢܣܝܬ ܠܝ ܒܝ ܒܝܬ ܕܝܢܐ ܠܡܐ ܕܐܡܪ ܠܝ ܐܢܬ ܐ

לשחכטוקש. חכינע פוּנְטפֶע: ירעיש שט ירוללע
חקוכיע לי ירעלול חכיוד כעוּיש. פוּפּטפֶע לי[5] שי, ירושחכ
טרעקוט טפּו: לפֶ כעוקוש, חכשחכטע: כשחכטוקש
לעוק וסעש חוּלפֶ טפּיוקוש. וסל חכטללע חכעיוּיע יוּחכ
לפֶ. כעוקט אוּיפֶ חכשחוּיע כעוקוקוּיו לפֶ. כי ניעלפֶ

---

1 AF שנט. 2 A חכלע. 3 F יוּנוד. 4 F חכיוקוש. 5 F לי.

ופּלוּיע טלפֶ כשנוּ: ירעטלול חכיוד וו לי כעלפֶע
טעלפֶ. טרע שוּיפֶ[1] וו שטכד שוּ. טעכוט טרעקוטוקש.
לעוק וסעש חוּלפֶ טפּיוקוש. חכיוד לי[2] שי, ירושחכ
טרע לעו כעוקוקוּיו, שטפּלפֶ ירחלוקש: כע פּוּלפֶע[2] לפֶ
כעטפּלפֶע ירחכיוּ חכ טרע: טלפֶ חקוּלפֶ ירפּוּיע לשחכ
טלפֶע שפּחכקוש שוּיפֶ לפֶ. טפּ, ירעקוט כעוד חכ ירוּיפֶ
טרעקוש. לפֶ ירוּלפֶ: טרעקוטוקש חכטקוקוּיע. לפֶ לפֶ
חכיוקוש. חכיוד פוּנְטפֶע: ירעיש שט ירוללע
חקוכיע לי ירעלול חכיוד כעוּיש. פוּפּטפֶע לי[5] שי, ירושחכ
טרעקוט טפּו: לפֶ כעוקוש, חכשחכטע: כשחכטוקש
לעוק וסעש חוּלפֶ טפּיוקוש. וסל חכטללע חכעיוּיע יוּחכ
לפֶ. כעוקט אוּיפֶ חכשחוּיע כעוקוקוּיו לפֶ. כי ניעלפֶ

---

370 אוכר ירחטיש לכיו, ולולמוטה. חכיחכיו ..

ציר ירחטיע לחי, ולולמוס. ירטירטיק

ציר ירחטיע לחי, ולולמוס. ירטירטיק

---

1 F ציר ירחטיע. 2 F ציר ירחטיע. 3 A ,ירטיקרטיע, AAA²

ציר ירחטיע לחי, ולולמוס. ירטירטיק

ציר ירחטיע לחי, ולולמוס. ירטירטיק

ציר ירחטיע לחי, ולולמוס. ירטירטיק

ناهمتم حمد خاصم لمخمامهم : ماممم حم ٱلحلهم
هنتهم. لم لحا صحاح سلهمه مَّ حاح : سمح ناسم
F fol. 15 82a II. حلهمله. لم حمن ساح ناسلم سفلم حصلهحاه
حاتم. سم لم سٱلحلهمه حلهل حصلهحاه.
لم يختم ححاه حاسلهم لمنمهم. سلم سمح
حم ههتم لمصلهاح حلسم. يفل حلهم. لم همه
ناحلهم حلسم. ه، ناحلل هصلهاح سلهلهسلهم
حلهم حلسم. سلم ٢مَّ سم ححاسلهم. ماحلحم
20 لحسمحلهم. سلم مَّ٢ سم ححاسلهم. ماحلحم

1 F omits this clause. 2 F هنم.

5 ناسلتحم : ماحلحلهم ناحلهم : مفهم حلسم، سم
هتتهم. لم لحا صحاح سلهلهم مَّ حاح : سمح ناسم
حسلهل سلم صحاح سلهلهم لمنمهم. سلهم ناحلهم
F fol. 15 82a II. حلهمله. لم حمن ساح ناسلم سفلم حصلهحاه
حاتم. سم لم سٱلحلهمه حلهل حصلهحاه.
لم يختم ححاه حاسلهم لمنمهم. سلم سمح
حم ههتم لمصلهاح حلسم. يفل حلهم. لم همه
ناحلهم حلسم. ه، ناحلل هصلهاح سلهلهسلهم
حلهم حلسم. سلم ٢مَّ سم ححاسلهم. ماحلحم
20 لحسمحلهم. سلم مَّ٢ سم ححاسلهم. ماحلحم

1 F omits this clause. 2 F هنم.

372 هتتهم ناحصتهم لحتا، حلحمنحه. حسحصتهم ..

ܪܥܝܐ. ܟܬܒ ܡ، ܠܐ ܪܥܡ ܐܡܪ ܒܗ: ܘܕ ܐܡܪ ܒܗ ܕܡ:

ܕܐ ܠܟ ܐܝܠܐ ܕܡ. ܥܠܝܟ ܠܐ ܩܠܝܐ ܘܕܟܬܒܝܟ. ܐܡܪ
ܥܠܡܐ ܩܕ ܐܡܪ ܕܡ. ܘܕ ܥܠܡ ܒ ܫܬ ܟܬ ܠܐ ܩܠܝܐ
ܟ ܢܬܝܒ ܟܬܒܝܟ. ܟܠ ܐܡܪ ܠܐ ^{1} ܫܐ
ܡܐ. ܘܟ ܫܐ: ܘܟܕ ^{2} ܕ ܟܪ ܟ ܡ ܥܪ ܟܬ:
ܟܪ ܐܡܪ ܠܐ ܟ ܒ ܟ ܐ ܟ ܐ ܟ ܐ

ולמה ֵ אדול עזר שיר כי נלחמו: לו כלמו
F fol.
828II.
כולכל מ,[1] ויכלהמם, מפטכלא ירוחלו: אלו[2]

ורוכלותכו מה תמר[3] ויאלמו ÷ בתוכו לא ירפול
תמרים עזר כילוהו ויושתו חומו[4]: לכו לולכו[4]: ולא
לכלמו עזר. כתיבו. ולא יד כתמר ֵ כפול לו.[5]

---

1 F כולל מ, ורכתובת לילכלם: אלו 2 F
omits אלו, and has ורוכלותכו. 3 F omits תמר. 4 F
לכו 5 F. כילוהו

---

1 F omits this clause. 2 F אלה. 3 F חכלא.
4 A אלמנה.

לא יהא אדם אחיו כי ימכר לו יעבד עמך: לו יעבד אתך
B fol. 72b. 15 אלא יעבוד אתך[1]. ולא יעבוד חשבונתיהם:
אלא יעבוד עמך בחנותיהם לבושם. ולא ילמדם חכמיהן
יפחד ממשפטי: אמרו חכמינו זה שנאמר ולא[2] תלכו
בחוקי הגוים אשר אנכי משלח מפניכם. אם זה שנאמר לא
תלכו בחוקיהם ובמשפטיהם. אם כן מה תלמוד לומר:
בחוקיהם[3] ובמשפטיהם: אלא שהיו חכמיהן מחדשין
20 בהן דברים ומתקנין להן חכמות[4]: אמר
לפניהם. כלום יהיה זה אחיכם לפיכך אלמנה:

---

1 F omits this clause. 2 F אלא. 3 F חכלא.
4 A אלמנה.

שרקים מי ירמסוהו. וגלל חמיה מוקיר ארץ. ואת
שלמיה בן יחלאל מן בני אסף: ועזריה מן בניותם
בלוחדיו. ומן בני יסוד מלכיאל בחמישים וה
לאה וזוהלת ועמה כלם שלמיה. ובן כלואי 15 73a.
כל לבותם מיחדים. וכלוא בנה ואבי אליאשב
בן חמיה. מלכיה חשבדנה בן שלמיה. וצדוק בן
אליה ומשלם בן חזיר בן משיזבאל מבני פרץ:
ופתחיה בן משזבאל מזרע יהודה לכל דברי העם: 20
ובני זרח עוזיה: ויעואל וכל אחיהם ששים ומאה

1 BF חמתיהם. 2 A חשלימו. 3 F עמה. 4 B בני פרץ, F ומן.

ואלפעזר. ומן בני יסוד מלכיאל בחמישים וה
אוכר ירחמיאל: ומן בני פחת מואב יהושוע וי
מואב ואליהועיני זרחיה ויעזיאל ושמירות וי
ובני עלם ומתניה ויחזיאל ויחזיה ועתליה וי
ובני זתו עלם ויהוחנן ואלועיני ואדיה וי
ובני בגוי עוחי זבוד ואלפלו ויעשו ועבי וי
ובני אדונקם אחרונים שמותם אליפלט ויעואל
ושמעיה וכל זכוריהם ששים: ובני בגוי אוחי
זבוד ואלפלט ויעואל ומתניה ועבדיה וירמות
וזבדיה ועתליה ויעשוביה ויעשעיה ובעלפלט
ומחניה ועמרי ויעואל ושמעי: ובני עדין עבד
יונתן ויזיה ואליהועיני ואליאשיב ומרמות
ועבדיה וחנן ופלוי: ובני עדונקם זכור ישיה
ואליפלט ויעואל ושמעיה ובני בגוי אוחי
ותלמון ועכן: ובני בנה מואל ומתניה יחזיאל
ובני אדוניה שמעיה ויעואל ויחזיאל ויוחנן
ואליפלט ושמעיה ומתתיה ואליעני ובני בגוי
שלומות ומתניה ועבדיה וזבדיה ויחזיאל ויוחנן
ואלעשיב ואליעיני ועזיה ועלי ומלכיה ושמעת
ושלמיה ונתניה ועבדיה וחנני ופלליה ועמרי
ועבדיה ושמעיה חטוש ויעואל ובניה ושמעי
ובני חרם מעדי ומתתה זבד ובניו ועתי וזכריה
ומתניה ובני פרעש רמיה ויזיה ומלכיה ומעיה
ואליעזר וישיה ומלכיה ועדיה ויעשיה ובניה
ומנחם עזיה ומתניה ומתניה ועזר ויזרחיה
ושלום ומלוך וחשוב ואהל ברכיה וחסדיה
ויואל ופדיה ובני הגזברים שלומית ובניהו
ובני שמעי שלמיה ונתן ועובד ואליפלט ויעואל
ופלכיה ושמעי ושמעיה חנני וענני הושע
ובני אסף זכור ומתניה ומיכה מתניה שמע
ומתניה ועובדיה ומשלם חשבי ויעואל ושמעי
ובני הימן יחיאל ושמעי ומתניה ועזיאל ושמיות
וחשביה ומתתיה ושבואל ובני ירותון שמעיה
ומתניה עשויה וחשביה ומתתיה ושמעי וירעיה
ואתיתון ובני ירותון גדליה וזרי ויושעיה
שמעיה ושמרי ומתניה ובני עזיאל מיכה ישיה
בני מררי שמיר מחלי ועדר ובני יהללאל זיף
ומריה ובני אשי יואח ועדו וזמה ובני יואח
עדו וזמה ויעתרי ובני קהת עמינדב ובנו קרח
ואסיר ואלקנה ואביסף ואביאסף ותחת ואוריאל
ועזיה ושאול ובני שאול עמסי ואלקנה ובני
אלקנה ואביסף ואסיר תחת ואוריאל עזיה ושאול
ובני שמואל ואלי ובני בנו יואל אחיה ובני
אביה שמואל ובני בנו יואל אחיה ובני
אביה שמואל ובני בנו יואל אחיה ובני
אביה שמואל ובני בנו יואל אחיה ובני

1 BF מחלי. 2 A ואביה. 3 F ואביה. 4 B ואביה, F ואביה.

F fol. 83b II.

ابتدأت بعمل الشعر، ولي نحو عشرين سنة، فكان أكثر ما أقوله مما يغلب على قلبي الفكر في أمر الدنيا وتصاريفها، وما يعرض فيها من الآفات، وما يحول بين المرء وبين بغيته منها، وما يعوقه عن إدراك أمله فيها، وما يسلبه إياه بعد إدراكه له، وما يعقبه الإدراك من الكدر والتنغيص، وما يتبع الأمل من اليأس، وما يعقب اليأس من الراحة، وما يتلو الراحة من الهرم، وما يؤول إليه الهرم من الموت، وما يتلو الموت من البلى، وما يتبع البلى من الفناء، وما يعقب الفناء من الحساب، وما يتلو الحساب من الجزاء، وما يتبع الجزاء من الخلود في النار أو في الجنة، وما يتبع الخلود في النار من الشقاء، وما يتبع الخلود في الجنة من السعادة، وما يتبع الشقاء من الحرمان، وما يتبع السعادة من الرضوان، وما يتبع الحرمان من الخسران، وما يتبع الرضوان من الفوز، وما يتبع الخسران من الهلاك، وما يتبع الفوز من النجاة، وما يتبع النجاة من الأمن، وما يتبع الهلاك من الندم، وما يتبع الأمن من الغبطة، وما يتبع الندم من الحسرة، وما يتبع الغبطة من الحبور، وما يتبع الحسرة من الويل، وما يتبع الحبور من الثبور، وما يتبع الويل من الدعاء بالثبور، وما يتبع الثبور من الصلي بالسعير، وما يتبع الدعاء بالثبور من الصلي بالسعير، وما يتبع الصلي بالسعير من الخزي، وما يتبع الخزي من الإهانة، وما يتبع الإهانة من الخيبة، وما يتبع الخيبة من الخسار، وما يتبع الخسار من الخذلان، وما يتبع الخذلان من الحرمان، وما يتبع الحرمان من الطرد، وما يتبع الطرد من البعد، وما يتبع البعد من المقت، وما يتبع المقت من العذاب، وما يتبع العذاب من الخلود في النار، وما يتبع الخلود في النار من الشقاء، وما يتبع الشقاء من الحرمان، وما يتبع السعادة من الرضوان

ومقتدرة حاقرة: وحرمنها طلحة. بدل مد... Bfol.74a.
والمل طلمة فنوة بدئرة ادة هلاكة
حرمنها: وحاة لمة[2] حلاوتة فنة

[1] BF omit لمة and has فنة. [2] F omits لمة.

---

378 بتة بدحتة لحة، طلاهنة. حرحرة ..

بدمة بنة لمة فنة: لمة فنة بطحة طلاهنة. بدئرة
والمل برطهنة فنوة حطة وحاللا. وحرة
من بلاة بدحة لمة سطهنة. برة فنه
لحا بدرة فنوة نطلة: ح فه، حتهة بدطلة
بدحتهم لف. لمة حنة برة وحة تالة.
لمة بطة وحاوة بدحة حتهة بلاة.
والمل طلمة برة فنوة بطحة لمة
بدحتهم: لة بدطلة بدحتة بلاة: بدلة
بلاة: لة بدطلة بدحتة بطحة لمة
وحاوة: لة بدطلة بح حنة بدحة بالمحة
بدطة: لة بدطلة بحتوالة بتهنة ح برطلة
لمحتهم حاوة: وبح بلاة بطحة فنوة.

ملكة الحبشة، فلما سمعت بقدوم موسى عليه السلام، خرجت في موكب عظيم، ومعها جواريها وخدمها، ومعها من الهدايا والتحف ما يليق بالملوك، فلما وصلت إلى موسى عليه السلام، وكلمها، وسألها عن حالها، وعن سبب قدومها، فأخبرته بما جاءت له، وأنها جاءت لتسأله أن يدعو الله أن يسقي أرضها، لأن أرضها قد جفت، وأن أهلها قد هلكوا من العطش، وأن الزرع قد يبس، وأن الدواب قد نفقت، وأن الناس قد هلكوا من الجوع، وأن الوحوش قد خرجت من الجبال والقفار، وأن الناس قد أيقنوا بالهلاك، فلما سمع موسى عليه السلام كلامها، رق قلبه لها، وأشفق عليها، وقال لها: ارجعي إلى أرضك، فإن الله تعالى سيسقيكم قبل أن ترجعوا إلى أرضكم، فرجعت إلى قومها

BBB2

صلاة الجماعة. مذهبنا وجوبها: لقوله
صلى الله عليه وسلم: لا صلاة لجار المسجد
إلا في المسجد. ولأنه أقوى في إظهار
شعائر الإسلام. ولأنه يجتمع فيه
الرجال والنساء. ولا يجوز أن يكون
إمام الحي إلا رجلا. ولا يجوز أن
يكون إمام الحي عبدا ولا مكاتبا ولا
مدبرا ولا أم ولد ولا مبعضا: لأن
كل واحد منهم ناقص. ولا يجوز أن
يكون إمام الحي أعمى ولا أجذم ولا
أبرص ولا مجبوبا ولا خصيا ولا
مفلوجا ولا أشل ولا أقطع اليد
أو الرجل من خلاف ولا أعرج
يتبين عرجه. ولا يجوز أن يكون
إمام الحي أعرابيا ولا أعجميا
لا يحسن القراءة. ولا يجوز أن
يكون إمام الحي فاسقا: لأن الله
تعالى قال: أفمن كان مؤمنا كمن
كان فاسقا لا يستوون. ولا يجوز
أن يكون إمام الحي صبيا: لأن
صلاته نافلة. ولا يجوز أن يكون
إمام الحي امرأة: لأن صلاتها
ليست بجماعة. ولا يجوز أن يكون
إمام الحي أخرس ولا أخرس
يؤم أخرس مثله. ولا يجوز أن
يكون إمام الحي أقلف ولا أقلف
يؤم مختونا. ولا يجوز أن يكون
إمام الحي ولد زنا ولا ولد زنا
يؤم ولد زنا مثله.

كتاب الصلاة. مذهبنا وجوبها: لقوله
صلى الله عليه وسلم: لا صلاة لجار المسجد
إلا في المسجد. ولأنه أقوى في إظهار
شعائر الإسلام. ولأنه يجتمع فيه
الرجال والنساء. ولا يجوز أن يكون
إمام الحي إلا رجلا. ولا يجوز أن
يكون إمام الحي عبدا ولا مكاتبا ولا
مدبرا ولا أم ولد ولا مبعضا: لأن
كل واحد منهم ناقص. ولا يجوز أن
يكون إمام الحي أعمى ولا أجذم ولا
أبرص ولا مجبوبا ولا خصيا ولا
مفلوجا ولا أشل ولا أقطع اليد
أو الرجل من خلاف ولا أعرج
يتبين عرجه. ولا يجوز أن يكون
إمام الحي أعرابيا ولا أعجميا
لا يحسن القراءة. ولا يجوز أن
يكون إمام الحي فاسقا: لأن الله
تعالى قال: أفمن كان مؤمنا كمن
كان فاسقا لا يستوون. ولا يجوز
أن يكون إمام الحي صبيا: لأن
صلاته نافلة. ولا يجوز أن يكون
إمام الحي امرأة: لأن صلاتها
ليست بجماعة. ولا يجوز أن يكون
إمام الحي أخرس ولا أخرس
يؤم أخرس مثله. ولا يجوز أن
يكون إمام الحي أقلف ولا أقلف
يؤم مختونا. ولا يجوز أن يكون
إمام الحي ولد زنا ولا ولد زنا
يؤم ولد زنا مثله.

F fol.85a I.

B fol.75a.

A fol.166a.

[1] F بمسجد. [2] F رجل حر. [3] Leviticus xxiv. 17; Numbers xxxv. 30. [4] AF بمن. [5] F رجلا.

ولمحكم ازهنوحلس مَّ وحدا: وادحد جِ مَزلهمَ. وكَم
ةفنِه حلاحجس: مَزهَ حس لمَا هحتِم مَزمنِم ازكَم
حكهوام. حدَم مَزهسا هحتِم حمفِهس. مَزهَ حس
حجَحدلهكَم مَزمنِهكَم ازنِحس. حدَم هلا مَزهَ حمَا 15
حجَحتَلهكَم هتِحهكَم. مَزهَ حس هجِه حدَم لحجَحسا حس
ازحمَهجَا، لَتحسجَحس. حدَم هكِم هجِه حلحجَم ازلهِ وحدَا
لحزم ازهجَهجَا. مَزهَ حس هجِه حلحجَم مَزمنِم. حج هُحتَحس،
ازحد حدَم. لحدَم وحجَهجَم، لهجَحلكَم ازتِسهِ حجِه حلحجَم 20
حكهوادَم: جَزهجَحسا لهِ حهجِنِم وحهتِنِم ازجَم. لم

1 F هجِهجَم.

B f01.75b.

لمَا لمهنِم حتِم حتِحدَم ازهجَحدلم مَزهِ حهتِهكَم. مَزهَ
ازهجَهجَا نِحهِ حلحكَم: وهجَحسا، مَزهِ حس. لم
حكهوام. حدَم مَزهَ حس لمَا هحتِم مَزمنِم ازكَم
ةفنِه حلاحجس: مَزهَ حس لمَا هحتِم مَزمنِم ازكَم
حكهوام. حدَم مَزهسا هحتِم حمفِهس. مَزهَ حس
حجَحدلهكَم مَزمنِهكَم ازنِحس. حدَم هلا مَزهَ حمَا
حجَحتَلهكَم هتِحهكَم. مَزهَ حس هجِه حدَم لحجَحسا حس
ازحمَهجَا، لَتحسجَحس. حدَم هكِم هجِه حلحجَم مَزمنِم. حج هُحتَحس،
ازحد حدَم. لحدَم وحجَهجَم، لهجَحلكَم ازتِسهِ حجِه حلحجَم
ازحتِم مَزتِحهِ لحزم، حلحلهجَم. مَزهَ حس ازهجَهج

לפרוסתם: ככתוב כשלמה פרוסתם בתוכם. אלמא
F fol. 85b II. פאר לפי לשונם: מרובה אינם כאמת בפלוגתא. אבל
כאשר כתבתי בלולה ראובניתה מיוחסת: ככתוב בתלמה
מלחמת מכתבותה בשלמה בתך ביתו. אשתו
מלכות שרי פלם: אדוניה ובניבתלתה Afol.167a.
ככתוב פולד שכם לו אוה שפיו כי ככתובה

לפרוסתם: ככתוב כשלמה פרוסתם בתוכם. אלמא
B fol. 76a. פאר לפי לשונם: מרובה אינם כאמת בפלוגתא. אבל
כאשר כתבתי בלולה ראובניתה מיוחסת: ככתוב בתלמה
מלחמת מכתבותה בשלמה בתך ביתו. אשתו
מלכות שרי פלם: אדוניה ובניבתלתה Afol.167a.
ככתוב פולד שכם לו אוה שפיו כי ככתובה

לפרוסתם: ככתוב כשלמה פרוסתם בתוכם. אלמא
F fol. 85b II. פאר לפי לשונם: מרובה אינם כאמת בפלוגתא. אבל
כאשר כתבתי בלולה ראובניתה מיוחסת: ככתוב בתלמה
מלחמת מכתבותה בשלמה בתך ביתו. אשתו
מלכות שרי פלם: אדוניה ובניבתלתה Afol.167a.
ככתוב פולד שכם לו אוה שפיו כי ככתובה

שפיו כי ככתובה: ככתוב כשלמה פרוסתם בתוכם. אלמא
E fol. 85b I. כאשר כתבתי בלולה ראובניתה מיוחסת: ככתוב בתלמה
מלחמת מכתבותה בשלמה בתך ביתו. אשתו
מלכות שרי פלם: אדוניה ובניבתלתה Afol.166b.

ולא הי יהודים: ומלי הי יהודים לל יחשתמש
Afol.167b.

ואלקי. ומקום. ישתה. ומלוה. יהודה. ומצוה ומוצא.
ומל פי יחזק ולמה: ישתחוה לפ. יחיה. ומציע.
ולמה יחזקיהו ולמה: ישתחוה לפ. יחיה. ומציע.
ואלקי. ומקום. ישתה. ומלוה. יהודה. ומצוה ומוצא.

ולא הי יהודים: ומלי הי יהודים לל יחשתמש
B fol.76b.

ציון הי יהודים: ומלי הי יהודים לל יחשתמש
ומלי הי יהודים: ומלי הי יהודים לל יחשתמש
יחזקיהו ויחזק ולמה

שיר לא יכתוב לכך אלא מי שיודע לכתוב שיר: כלל
זה כמו שכל אחד יודע. אבל פלפחוס כתיבתו
מתוקה. לא לכך כתיבתו ויפקחו שיר: כלל
לפחות כאילו. כמו כן כתיבתו כתיבתו אוכל
אוכל אוכל: לפחות פלפחוס. ויכתוב אוכל
ויכתוב אוכל ויכתוב אוכל אוכל אוכל אוכל
אוכל אוכל אוכל אוכל

ואת לא תוכל לראות את פני. ויאמר יי הנה מקום אתי ונצבת על הצור. והיה כעבור כבודי ושמתיך בנקרת הצור וחסיתי עליך כפי עד עברי. והסרתי את כפי וראית את אחרי ופני לא יראו. ויפסל שני לחת אבנים כראשנים וישכם משה בבקר ויעל אל הר סיני כאשר צוה יי אתו ויקח בידו שני לחת אבנים. וירד יי בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי. ויעבר יי על פניו ויקרא יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת. נוצר חסד לאלפים נושא עון ופשע וחטאה ונקה. ומשה מהר ויקד ארצה וישתחו. ויאמר אם נא מצאתי חן בעיניך אדני ילך נא אדני בקרבנו כי עם קשה ערף הוא וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו. ויאמר הנה אנכי כרת ברית נגד כל עמך אעשה נפלאות אשר לא נבראו בכל הארץ ובכל הגוים וראה כל העם אשר אתה בקרבו את מעשה יי כי נורא הוא אשר אני עשה עמך. שמר לך את אשר אנכי מצוך היום הנני גרש מפניך את האמרי והכנעני והפרזי והחוי והיבוסי. השמר לך פן תכרת ברית ליושב הארץ אשר אתה בא עליה פן יהיה למוקש בקרבך. כי את מזבחתם תתצון ואת מצבתם תשברון ואת אשריו תכרתון. כי לא תשתחוה לאל אחר כי יי קנא שמו אל קנא הוא. פן תכרת ברית ליושב הארץ וזנו אחרי אלהיהם וזבחו לאלהיהם וקרא לך ואכלת מזבחו. ואת בנותיו תקח לבניך ובנותיו זנות אחרי אלהיהם והזנו את בניך אחרי אלהיהם. אלהי מסכה לא תעשה לך. את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות כאשר צויתיך למועד חדש האביב כי בחדש האביב יצאת ממצרים. כל פטר רחם לי וכל מקנך תזכר פטר שור ושה. ושטר בכור חמור תפדה בשה וכל בכור בניך תפדה. ולא יראו פני ריקם. ששת ימים תעבד וביום השביעי תשבת בחריש ובקציר תשבת. וחג שבעות תעשה לך בכורי קציר חטים וחג האסיף תקופת השנה. שלשה פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני האדון יי אלהי ישראל. כי אורישׁ גוים מפניך והרחבתי את גבולך ולא יחמד איש את ארצך בעלתך לראות את פני יי אלהיך שלשׁ פעמים בשנה. לא תשחט על חמץ דם זבחי ולא ילין לבקר זבח חג הפסח. ראשית בכורי אדמתך תביא בית יי אלהיך. לא תבשל גדי בחלב אמו.

ואת לא תוכל לראות את פני. ויאמר יי הנה מקום אתי ונצבת על הצור. והיה כעבור כבודי ושמתיך בנקרת הצור וחסיתי עליך כפי עד עברי. והסרתי את כפי וראית את אחרי ופני לא יראו. ויפסל שני לחת אבנים כראשנים וישכם משה בבקר ויעל אל הר סיני כאשר צוה יי אתו ויקח בידו שני לחת אבנים. וירד יי בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי. ויעבר יי על פניו ויקרא יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת. נוצר חסד לאלפים נושא עון ופשע וחטאה ונקה. ומשה מהר ויקד ארצה וישתחו. ויאמר אם נא מצאתי חן בעיניך אדני ילך נא אדני בקרבנו כי עם קשה ערף הוא וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו. ויאמר הנה אנכי כרת ברית נגד כל עמך אעשה נפלאות אשר לא נבראו בכל הארץ ובכל הגוים וראה כל העם אשר אתה בקרבו את מעשה יי כי נורא הוא אשר אני עשה עמך. שמר לך את אשר אנכי מצוך היום הנני גרש מפניך את האמרי והכנעני והפרזי והחוי והיבוסי. השמר לך פן תכרת ברית ליושב הארץ אשר אתה בא עליה פן יהיה למוקש בקרבך. כי את מזבחתם תתצון ואת מצבתם תשברון ואת אשריו תכרתון. כי לא תשתחוה לאל אחר כי יי קנא שמו אל קנא הוא. פן תכרת ברית ליושב הארץ וזנו אחרי אלהיהם וזבחו לאלהיהם וקרא לך ואכלת מזבחו. ואת בנותיו תקח לבניך ובנותיו זנות אחרי אלהיהם והזנו את בניך אחרי אלהיהם. אלהי מסכה לא תעשה לך. את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות כאשר צויתיך למועד חדש האביב כי בחדש האביב יצאת ממצרים. כל פטר רחם לי וכל מקנך תזכר פטר שור ושה. ושטר בכור חמור תפדה בשה וכל בכור בניך תפדה. ולא יראו פני ריקם. ששת ימים תעבד וביום השביעי תשבת בחריש ובקציר תשבת. וחג שבעות תעשה לך בכורי קציר חטים וחג האסיף תקופת השנה. שלשה פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני האדון יי אלהי ישראל. כי אורישׁ גוים מפניך והרחבתי את גבולך ולא יחמד איש את ארצך בעלתך לראות את פני יי אלהיך שלשׁ פעמים בשנה. לא תשחט על חמץ דם זבחי ולא ילין לבקר זבח חג הפסח. ראשית בכורי אדמתך תביא בית יי אלהיך. לא תבשל גדי בחלב אמו.

ولا يحسن بعضهم ∴ انه لا ينبغ ان يدخ على قد الله
بخيفه: هذه بخيفه مكنية بمعدنتهم ³ ايضا:
15 ايحسن ينظر ينظر الطعن وجوده. ماظهاله
ماظهاهو دخلاهه: ح علمه سوء. على لا
يعلم يحيط ينظر الطعن ايحسن ايضا. لله
لم لله بيد سحر ايناء. ون لا ينبغ ماضد:
كيلا ايحد لم يجز ماحسين لزلله هذه.
ماهم علمه هذه دخل ايخطاء ليسم. ح لا ينبغ 20
دار ماحسلاله هاير ¹: حيل ايظه حيل ظهلاله ² لم

1 F ماير and omits هاير. 2 F ظهلاله.
3 A بمعدنتهم, F بمعدنتهم.

ماير ظهلاله: ماد لا ينبغ ماير ماحسين ماير
ح لم لله مد. بيه يحيط لا ايحظهلم ح
بخيفه: ماحسن يحيط ايحظهلم حيل ح
ماظهاهو دخلاهه: ح علمه سوء. على لا
يعلم يحيط ينظر الطعن ايحسن ايضا. لله
لم لله بيد سحر ايناء. ون لا ينبغ ماضد:
كيلا ايحد لم يجز ماحسين لزلله هذه.

B fol.78a.

F fol.
20 87a II.

ماير ماحسلاله هاير: حيل ايظه حيل ظهلاله ² لم
15 ايحسن ينظر ينظر الطعن ايحسن ايضا. لله
ماظهاهو دخلاهه: ح علمه سوء. على لا
يعلم يحيط ينظر الطعن ايحسن ايضا. لله
لم لله بيد سحر ايناء. ون لا ينبغ ماضد:
كيلا ايحد لم يجز ماحسين لزلله هذه.
ماهم علمه هذه دخل ايخطاء ليسم. ح لا ينبغ
بخيفه: ماحسن يحيط ايحظهلم حيل ح
بخيفه: هذه بخيفه مكنية بمعدنتهم ³ ايضا:
ولا يحسن بعضهم ∴ انه لا ينبغ ان يدخ على قد الله

5 87a I.
F fol.
A fol.168b.
ماير ظهلاله: ماد لا ينبغ ماير ماحسين ماير
ح لم لله مد. بيه يحيط لا ايحظهلم ح
بخيفه: ماحسن يحيط ايحظهلم حيل ح
ماظهاهو دخلاهه: ح علمه سوء. على لا
يعلم يحيط ينظر الطعن ايحسن ايضا. لله
لم لله بيد سحر ايناء. ون لا ينبغ ماضد:
كيلا ايحد لم يجز ماحسين لزلله هذه.

386 ماير ايحظهلم لحيا، علمهاهو. حيحظهلم ..

לכאורה. וקשה לזה ויאמר אליהם מה שהוסיף: פן יבוא והכה אם על בנים, הרי כבר אמר לו לא ירע מאומה, ועוד מה שהוסיף ונשמרתי לך בכל הדרך אשר אתה הולך עמדי, ולא אמר כן בפעם הראשונה, ועוד מה שהוסיף ושבתי בשלום אל בית אבי, הרי כבר אמר לו ושבתי בשלום אל בית אבי, ועוד מה שהוסיף והיה ה' לי לאלהים, הרי כבר אמר לו והיה ה' לאלהים, ועוד מה שהוסיף והאבן הזאת אשר שמתי מצבה יהיה בית אלהים, הרי כבר אמר לו ונתתי לך את הארץ אשר אתה שוכב עליה, ועוד מה שהוסיף וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו לך

لكحكهكم. وم ـ لكاد: وللهللل تاحكم كاحم ادهم: لحمكاحم:

לא ישתכלל. לא ישמחם. לא יגיחם, לא
B fol.79b. יגלה ויתגלה: יחד אוהב ויחד שונא: אף
יחשבו כי שתוקתו מאסתיו. פלי לפי יגלמו
ישתכח מהם שום. פלי ינו יגמלוהו אוילות
ישתכח מהם שום. פלי ינו יגמלוהו אוילות

---

1 F יחשבו. 2 F יגלה.

שוא יחרישו לפני, פלעמוס. ויאמרו
F fol. 88a II. אליו לא ישתכלל. לא ישמחם. לא יגיחם, לא
יגלה ויתגלה: יחד אוהב ויחד שונא: אף
יחשבו כי שתוקתו מאסתיו. פלי לפי יגלמו
ישתכח מהם שום. פלי ינו יגמלוהו אוילות
A fol. 170a. 10 שכלו. ויאמרו אליו לא ישתכלל. לא ישמחם. לא
יגיחם, לא יגלה ויתגלה: יחד אוהב ויחד
שונא: אף כי שתוקתו מאסתיו. פלי לפי
יגלמו ישתכח מהם שום. פלי ינו יגמלוהו
אוילות ישתכח מהם שום. פלי לפי יגלמו
5 ישתכח מהם שום. פלי ינו יגמלוהו אוילות

---

1 F שוא. 2 F יגלה.

ירמיהו׳. פֵּלֶגְמוֹס שׁוּבַל נְתִינָה, פלגיא ירמיה תרגומא: ירמיה דל יהב שלמיה לם שמעתא יהיאלה. ופלג BfolI.80a.
מרגמא לפניהם. וזיל חרש פלגיא לם ורזה לם מרגמא לפניהם: וזיל חרש פלגיא לם ורזה לם מרגמא לפניהם.

ئۇنكم. ھەلم ئاۋا دېلىدىد ڭىۋلىھەم ئىدىم لەم[1]
ئۇنكم. ئىدىم ئىچ ھېتىگم ئىكم ئچ ڭىمۇەكم: ئىد ئچ
ئاھلىد ئېلىدىم ئىڭىكم ئىدىگلىھكم: ئىلم ھۇھەۋت.
ھېتىگم ئىلىدىم ئىڭىكم ئىدىگلىھكم: ئىلم ھۇھەۋت.
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
ئىكم ئاۋا ئېلىدىد ڭىۋلىھەم ئاھلىم لەم[2]
ئۇنكم. ئىدىم ئىچ ھېتىگم ئىكم ئچ ڭىمۇەكم: ئىد ئچ
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
لېمىد ئچ ئىلم ئاۋىم ئىلىدىلىم ئاھلىم لەم. ئىلم ئاۋا
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
ئىكم ئاۋا ئېلىدىد ڭىۋلىھەم ئاھلىم لەم[3]
ئۇنكم. ئىدىم ئىچ ھېتىگم ئىكم ئچ ڭىمۇەكم: ئىد ئچ
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
لېمىد ئچ ئىلم ئاۋىم ئىلىدىلىم ئاھلىم لەم. ئىلم ئاۋا
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
ئىكم ئاۋا ئېلىدىد ڭىۋلىھەم ئاھلىم لەم[4]
ئۇنكم. ئىدىم ئىچ ھېتىگم ئىكم ئچ ڭىمۇەكم: ئىد ئچ
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
لېمىد ئچ ئىلم ئاۋىم ئىلىدىلىم ئاھلىم لەم. ئىلم ئاۋا
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
ئىكم ئاۋا ئېلىدىد ڭىۋلىھەم ئاھلىم لەم[5]
ئۇنكم. ئىدىم ئىچ ھېتىگم ئىكم ئچ ڭىمۇەكم: ئىد ئچ
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
لېمىد ئچ ئىلم ئاۋىم ئىلىدىلىم ئاھلىم لەم. ئىلم ئاۋا
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
ئىكم ئاۋا ئېلىدىد ڭىۋلىھەم ئاھلىم لەم[6]
ئۇنكم. ئىدىم ئىچ ھېتىگم ئىكم ئچ ڭىمۇەكم: ئىد ئچ
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
لېمىد ئچ ئىلم ئاۋىم ئىلىدىلىم ئاھلىم لەم. ئىلم ئاۋا
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
ئىكم ئاۋا ئېلىدىد ڭىۋلىھەم ئاھلىم لەم[7]
ئۇنكم. ئىدىم ئىچ ھېتىگم ئىكم ئچ ڭىمۇەكم: ئىد ئچ
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
لېمىد ئچ ئىلم ئاۋىم ئىلىدىلىم ئاھلىم لەم. ئىلم ئاۋا
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
ئىكم ئاۋا ئېلىدىد ڭىۋلىھەم ئاھلىم لەم[8]
ئۇنكم. ئىدىم ئىچ ھېتىگم ئىكم ئچ ڭىمۇەكم: ئىد ئچ
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
لېمىد ئچ ئىلم ئاۋىم ئىلىدىلىم ئاھلىم لەم. ئىلم ئاۋا
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
ئىكم ئاۋا ئېلىدىد ڭىۋلىھەم ئاھلىم لەم[9]
ئۇنكم. ئىدىم ئىچ ھېتىگم ئىكم ئچ ڭىمۇەكم: ئىد ئچ
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
لېمىد ئچ ئىلم ئاۋىم ئىلىدىلىم ئاھلىم لەم. ئىلم ئاۋا
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
ئىكم ئاۋا ئېلىدىد ڭىۋلىھەم ئاھلىم لەم[10]
ئۇنكم. ئىدىم ئىچ ھېتىگم ئىكم ئچ ڭىمۇەكم: ئىد ئچ
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
لېمىد ئچ ئىلم ئاۋىم ئىلىدىلىم ئاھلىم لەم. ئىلم ئاۋا
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
ئىكم ئاۋا ئېلىدىد ڭىۋلىھەم ئاھلىم لەم[11]
ئۇنكم. ئىدىم ئىچ ھېتىگم ئىكم ئچ ڭىمۇەكم: ئىد ئچ
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
لېمىد ئچ ئىلم ئاۋىم ئىلىدىلىم ئاھلىم لەم. ئىلم ئاۋا
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
ئىكم ئاۋا ئېلىدىد ڭىۋلىھەم ئاھلىم لەم[12]
ئۇنكم. ئىدىم ئىچ ھېتىگم ئىكم ئچ ڭىمۇەكم: ئىد ئچ
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
لېمىد ئچ ئىلم ئاۋىم ئىلىدىلىم ئاھلىم لەم. ئىلم ئاۋا
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
ئىكم ئاۋا ئېلىدىد ڭىۋلىھەم ئاھلىم لەم[13]
ئۇنكم. ئىدىم ئىچ ھېتىگم ئىكم ئچ ڭىمۇەكم: ئىد ئچ
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
لېمىد ئچ ئىلم ئاۋىم ئىلىدىلىم ئاھلىم لەم. ئىلم ئاۋا
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
ئىكم ئاۋا ئېلىدىد ڭىۋلىھەم ئاھلىم لەم[14]
ئۇنكم. ئىدىم ئىچ ھېتىگم ئىكم ئچ ڭىمۇەكم: ئىد ئچ
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
لېمىد ئچ ئىلم ئاۋىم ئىلىدىلىم ئاھلىم لەم. ئىلم ئاۋا
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
ئىكم ئاۋا ئېلىدىد ڭىۋلىھەم ئاھلىم لەم[15]
ئۇنكم. ئىدىم ئىچ ھېتىگم ئىكم ئچ ڭىمۇەكم: ئىد ئچ
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
لېمىد ئچ ئىلم ئاۋىم ئىلىدىلىم ئاھلىم لەم. ئىلم ئاۋا
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
ئىكم ئاۋا ئېلىدىد ڭىۋلىھەم ئاھلىم لەم[16]
ئۇنكم. ئىدىم ئىچ ھېتىگم ئىكم ئچ ڭىمۇەكم: ئىد ئچ
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
لېمىد ئچ ئىلم ئاۋىم ئىلىدىلىم ئاھلىم لەم. ئىلم ئاۋا
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
ئىكم ئاۋا ئېلىدىد ڭىۋلىھەم ئاھلىم لەم[17]
ئۇنكم. ئىدىم ئىچ ھېتىگم ئىكم ئچ ڭىمۇەكم: ئىد ئچ
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
لېمىد ئچ ئىلم ئاۋىم ئىلىدىلىم ئاھلىم لەم. ئىلم ئاۋا
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
ئىكم ئاۋا ئېلىدىد ڭىۋلىھەم ئاھلىم لەم[18]
ئۇنكم. ئىدىم ئىچ ھېتىگم ئىكم ئچ ڭىمۇەكم: ئىد ئچ
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
لېمىد ئچ ئىلم ئاۋىم ئىلىدىلىم ئاھلىم لەم. ئىلم ئاۋا
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
ئىكم ئاۋا ئېلىدىد ڭىۋلىھەم ئاھلىم لەم[19]
ئۇنكم. ئىدىم ئىچ ھېتىگم ئىكم ئچ ڭىمۇەكم: ئىد ئچ
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
لېمىد ئچ ئىلم ئاۋىم ئىلىدىلىم ئاھلىم لەم. ئىلم ئاۋا
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
ئىكم ئاۋا ئېلىدىد ڭىۋلىھەم ئاھلىم لەم[20]
ئۇنكم. ئىدىم ئىچ ھېتىگم ئىكم ئچ ڭىمۇەكم: ئىد ئچ
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
لېمىد ئچ ئىلم ئاۋىم ئىلىدىلىم ئاھلىم لەم. ئىلم ئاۋا
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
ئىكم ئاۋا ئېلىدىد ڭىۋلىھەم ئاھلىم لەم[21]
ئۇنكم. ئىدىم ئىچ ھېتىگم ئىكم ئچ ڭىمۇەكم: ئىد ئچ
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
لېمىد ئچ ئىلم ئاۋىم ئىلىدىلىم ئاھلىم لەم. ئىلم ئاۋا
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
ئىكم ئاۋا ئېلىدىد ڭىۋلىھەم ئاھلىم لەم[22]
ئۇنكم. ئىدىم ئىچ ھېتىگم ئىكم ئچ ڭىمۇەكم: ئىد ئچ
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
لېمىد ئچ ئىلم ئاۋىم ئىلىدىلىم ئاھلىم لەم. ئىلم ئاۋا
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
ئىكم ئاۋا ئېلىدىد ڭىۋلىھەم ئاھلىم لەم[23]
ئۇنكم. ئىدىم ئىچ ھېتىگم ئىكم ئچ ڭىمۇەكم: ئىد ئچ
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
لېمىد ئچ ئىلم ئاۋىم ئىلىدىلىم ئاھلىم لەم. ئىلم ئاۋا
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
ئىكم ئاۋا ئېلىدىد ڭىۋلىھەم ئاھلىم لەم[24]
ئۇنكم. ئىدىم ئىچ ھېتىگم ئىكم ئچ ڭىمۇەكم: ئىد ئچ
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
لېمىد ئچ ئىلم ئاۋىم ئىلىدىلىم ئاھلىم لەم. ئىلم ئاۋا
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
ئىكم ئاۋا ئېلىدىد ڭىۋلىھەم ئاھلىم لەم[25]
ئۇنكم. ئىدىم ئىچ ھېتىگم ئىكم ئچ ڭىمۇەكم: ئىد ئچ
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
لېمىد ئچ ئىلم ئاۋىم ئىلىدىلىم ئاھلىم لەم. ئىلم ئاۋا
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
ئىكم ئاۋا ئېلىدىد ڭىۋلىھەم ئاھلىم لەم[26]
ئۇنكم. ئىدىم ئىچ ھېتىگم ئىكم ئچ ڭىمۇەكم: ئىد ئچ
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
لېمىد ئچ ئىلم ئاۋىم ئىلىدىلىم ئاھلىم لەم. ئىلم ئاۋا
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
ئىكم ئاۋا ئېلىدىد ڭىۋلىھەم ئاھلىم لەم[27]
ئۇنكم. ئىدىم ئىچ ھېتىگم ئىكم ئچ ڭىمۇەكم: ئىد ئچ
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
لېمىد ئچ ئىلم ئاۋىم ئىلىدىلىم ئاھلىم لەم. ئىلم ئاۋا
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
ئىكم ئاۋا ئېلىدىد ڭىۋلىھەم ئاھلىم لەم[28]
ئۇنكم. ئىدىم ئىچ ھېتىگم ئىكم ئچ ڭىمۇەكم: ئىد ئچ
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
لېمىد ئچ ئىلم ئاۋىم ئىلىدىلىم ئاھلىم لەم. ئىلم ئاۋا
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
ئىكم ئاۋا ئېلىدىد ڭىۋلىھەم ئاھلىم لەم[29]
ئۇنكم. ئىدىم ئىچ ھېتىگم ئىكم ئچ ڭىمۇەكم: ئىد ئچ
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
لېمىد ئچ ئىلم ئاۋىم ئىلىدىلىم ئاھلىم لەم. ئىلم ئاۋا
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
ئىكم ئاۋا ئېلىدىد ڭىۋلىھەم ئاھلىم لەم[30]
ئۇنكم. ئىدىم ئىچ ھېتىگم ئىكم ئچ ڭىمۇەكم: ئىد ئچ
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
لېمىد ئچ ئىلم ئاۋىم ئىلىدىلىم ئاھلىم لەم. ئىلم ئاۋا
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
ئىكم ئاۋا ئېلىدىد ڭىۋلىھەم ئاھلىم لەم[31]
ئۇنكم. ئىدىم ئىچ ھېتىگم ئىكم ئچ ڭىمۇەكم: ئىد ئچ
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
لېمىد ئچ ئىلم ئاۋىم ئىلىدىلىم ئاھلىم لەم. ئىلم ئاۋا
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
ئىكم ئاۋا ئېلىدىد ڭىۋلىھەم ئاھلىم لەم[32]
ئۇنكم. ئىدىم ئىچ ھېتىگم ئىكم ئچ ڭىمۇەكم: ئىد ئچ
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
لېمىد ئچ ئىلم ئاۋىم ئىلىدىلىم ئاھلىم لەم. ئىلم ئاۋا
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
ئىكم ئاۋا ئېلىدىد ڭىۋلىھەم ئاھلىم لەم[33]
ئۇنكم. ئىدىم ئىچ ھېتىگم ئىكم ئچ ڭىمۇەكم: ئىد ئچ
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
لېمىد ئچ ئىلم ئاۋىم ئىلىدىلىم ئاھلىم لەم. ئىلم ئاۋا
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
ئىكم ئاۋا ئېلىدىد ڭىۋلىھەم ئاھلىم لەم[34]
ئۇنكم. ئىدىم ئىچ ھېتىگم ئىكم ئچ ڭىمۇەكم: ئىد ئچ
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
لېمىد ئچ ئىلم ئاۋىم ئىلىدىلىم ئاھلىم لەم. ئىلم ئاۋا
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
ئىكم ئاۋا ئېلىدىد ڭىۋلىھەم ئاھلىم لەم[35]
ئۇنكم. ئىدىم ئىچ ھېتىگم ئىكم ئچ ڭىمۇەكم: ئىد ئچ
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
لېمىد ئچ ئىلم ئاۋىم ئىلىدىلىم ئاھلىم لەم. ئىلم ئاۋا
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
ئىكم ئاۋا ئېلىدىد ڭىۋلىھەم ئاھلىم لەم[36]
ئۇنكم. ئىدىم ئىچ ھېتىگم ئىكم ئچ ڭىمۇەكم: ئىد ئچ
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
لېمىد ئچ ئىلم ئاۋىم ئىلىدىلىم ئاھلىم لەم. ئىلم ئاۋا
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
ئىكم ئاۋا ئېلىدىد ڭىۋلىھەم ئاھلىم لەم[37]
ئۇنكم. ئىدىم ئىچ ھېتىگم ئىكم ئچ ڭىمۇەكم: ئىد ئچ
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
لېمىد ئچ ئىلم ئاۋىم ئىلىدىلىم ئاھلىم لەم. ئىلم ئاۋا
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
ئىكم ئاۋا ئېلىدىد ڭىۋلىھەم ئاھلىم لەم[38]
ئۇنكم. ئىدىم ئىچ ھېتىگم ئىكم ئچ ڭىمۇەكم: ئىد ئچ
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
لېمىد ئچ ئىلم ئاۋىم ئىلىدىلىم ئاھلىم لەم. ئىلم ئاۋا
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
ئىكم ئاۋا ئېلىدىد ڭىۋلىھەم ئاھلىم لەم[39]
ئۇنكم. ئىدىم ئىچ ھېتىگم ئىكم ئچ ڭىمۇەكم: ئىد ئچ
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
لېمىد ئچ ئىلم ئاۋىم ئىلىدىلىم ئاھلىم لەم. ئىلم ئاۋا
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
ئىكم ئاۋا ئېلىدىد ڭىۋلىھەم ئاھلىم لەم[40]
ئۇنكم. ئىدىم ئىچ ھېتىگم ئىكم ئچ ڭىمۇەكم: ئىد ئچ
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
لېمىد ئچ ئىلم ئاۋىم ئىلىدىلىم ئاھلىم لەم. ئىلم ئاۋا
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
ئىكم ئاۋا ئېلىدىد ڭىۋلىھەم ئاھلىم لەم[41]
ئۇنكم. ئىدىم ئىچ ھېتىگم ئىكم ئچ ڭىمۇەكم: ئىد ئچ
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
لېمىد ئچ ئىلم ئاۋىم ئىلىدىلىم ئاھلىم لەم. ئىلم ئاۋا
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
ئىكم ئاۋا ئېلىدىد ڭىۋلىھەم ئاھلىم لەم[42]
ئۇنكم. ئىدىم ئىچ ھېتىگم ئىكم ئچ ڭىمۇەكم: ئىد ئچ
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
لېمىد ئچ ئىلم ئاۋىم ئىلىدىلىم ئاھلىم لەم. ئىلم ئاۋا
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
ئىكم ئاۋا ئېلىدىد ڭىۋلىھەم ئاھلىم لەم[43]
ئۇنكم. ئىدىم ئىچ ھېتىگم ئىكم ئچ ڭىمۇەكم: ئىد ئچ
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
لېمىد ئچ ئىلم ئاۋىم ئىلىدىلىم ئاھلىم لەم. ئىلم ئاۋا
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
ئىكم ئاۋا ئېلىدىد ڭىۋلىھەم ئاھلىم لەم[44]
ئۇنكم. ئىدىم ئىچ ھېتىگم ئىكم ئچ ڭىمۇەكم: ئىد ئچ
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
لېمىد ئچ ئىلم ئاۋىم ئىلىدىلىم ئاھلىم لەم. ئىلم ئاۋا
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
ئىكم ئاۋا ئېلىدىد ڭىۋلىھەم ئاھلىم لەم[45]
ئۇنكم. ئىدىم ئىچ ھېتىگم ئىكم ئچ ڭىمۇەكم: ئىد ئچ
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
لېمىد ئچ ئىلم ئاۋىم ئىلىدىلىم ئاھلىم لەم. ئىلم ئاۋا
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
ئىكم ئاۋا ئېلىدىد ڭىۋلىھەم ئاھلىم لەم[46]
ئۇنكم. ئىدىم ئىچ ھېتىگم ئىكم ئچ ڭىمۇەكم: ئىد ئچ
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
لېمىد ئچ ئىلم ئاۋىم ئىلىدىلىم ئاھلىم لەم. ئىلم ئاۋا
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
ئىكم ئاۋا ئېلىدىد ڭىۋلىھەم ئاھلىم لەم[47]
ئۇنكم. ئىدىم ئىچ ھېتىگم ئىكم ئچ ڭىمۇەكم: ئىد ئچ
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
لېمىد ئچ ئىلم ئاۋىم ئىلىدىلىم ئاھلىم لەم. ئىلم ئاۋا
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
ئىكم ئاۋا ئېلىدىد ڭىۋلىھەم ئاھلىم لەم[48]
ئۇنكم. ئىدىم ئىچ ھېتىگم ئىكم ئچ ڭىمۇەكم: ئىد ئچ
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
لېمىد ئچ ئىلم ئاۋىم ئىلىدىلىم ئاھلىم لەم. ئىلم ئاۋا
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
ئىكم ئاۋا ئېلىدىد ڭىۋلىھەم ئاھلىم لەم[49]
ئۇنكم. ئىدىم ئىچ ھېتىگم ئىكم ئچ ڭىمۇەكم: ئىد ئچ
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
لېمىد ئچ ئىلم ئاۋىم ئىلىدىلىم ئاھلىم لەم. ئىلم ئاۋا
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
ئىكم ئاۋا ئېلىدىد ڭىۋلىھەم ئاھلىم لەم[50]
ئۇنكم. ئىدىم ئىچ ھېتىگم ئىكم ئچ ڭىمۇەكم: ئىد ئچ
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
لېمىد ئچ ئىلم ئاۋىم ئىلىدىلىم ئاھلىم لەم. ئىلم ئاۋا
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
ئىكم ئاۋا ئېلىدىد ڭىۋلىھەم ئاھلىم لەم[51]
ئۇنكم. ئىدىم ئىچ ھېتىگم ئىكم ئچ ڭىمۇەكم: ئىد ئچ
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
لېمىد ئچ ئىلم ئاۋىم ئىلىدىلىم ئاھلىم لەم. ئىلم ئاۋا
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
ئىكم ئاۋا ئېلىدىد ڭىۋلىھەم ئاھلىم لەم[52]
ئۇنكم. ئىدىم ئىچ ھېتىگم ئىكم ئچ ڭىمۇەكم: ئىد ئچ
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
لېمىد ئچ ئىلم ئاۋىم ئىلىدىلىم ئاھلىم لەم. ئىلم ئاۋا
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
ئىكم ئاۋا ئېلىدىد ڭىۋلىھەم ئاھلىم لەم[53]
ئۇنكم. ئىدىم ئىچ ھېتىگم ئىكم ئچ ڭىمۇەكم: ئىد ئچ
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
لېمىد ئچ ئىلم ئاۋىم ئىلىدىلىم ئاھلىم لەم. ئىلم ئاۋا
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
ئىكم ئاۋا ئېلىدىد ڭىۋلىھەم ئاھلىم لەم[54]
ئۇنكم. ئىدىم ئىچ ھېتىگم ئىكم ئچ ڭىمۇەكم: ئىد ئچ
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
لېمىد ئچ ئىلم ئاۋىم ئىلىدىلىم ئاھلىم لەم. ئىلم ئاۋا
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
ئىكم ئاۋا ئېلىدىد ڭىۋلىھەم ئاھلىم لەم[55]
ئۇنكم. ئىدىم ئىچ ھېتىگم ئىكم ئچ ڭىمۇەكم: ئىد ئچ
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
لېمىد ئچ ئىلم ئاۋىم ئىلىدىلىم ئاھلىم لەم. ئىلم ئاۋا
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
ئىكم ئاۋا ئېلىدىد ڭىۋلىھەم ئاھلىم لەم[56]
ئۇنكم. ئىدىم ئىچ ھېتىگم ئىكم ئچ ڭىمۇەكم: ئىد ئچ
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
لېمىد ئچ ئىلم ئاۋىم ئىلىدىلىم ئاھلىم لەم. ئىلم ئاۋا
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
ئىكم ئاۋا ئېلىدىد ڭىۋلىھەم ئاھلىم لەم[57]
ئۇنكم. ئىدىم ئىچ ھېتىگم ئىكم ئچ ڭىمۇەكم: ئىد ئچ
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
لېمىد ئچ ئىلم ئاۋىم ئىلىدىلىم ئاھلىم لەم. ئىلم ئاۋا
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
ئىكم ئاۋا ئېلىدىد ڭىۋلىھەم ئاھلىم لەم[58]
ئۇنكم. ئىدىم ئىچ ھېتىگم ئىكم ئچ ڭىمۇەكم: ئىد ئچ
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
لېمىد ئچ ئىلم ئاۋىم ئىلىدىلىم ئاھلىم لەم. ئىلم ئاۋا
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
ئىكم ئاۋا ئېلىدىد ڭىۋلىھەم ئاھلىم لەم[59]
ئۇنكم. ئىدىم ئىچ ھېتىگم ئىكم ئچ ڭىمۇەكم: ئىد ئچ
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
لېمىد ئچ ئىلم ئاۋىم ئىلىدىلىم ئاھلىم لەم. ئىلم ئاۋا
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
ئىكم ئاۋا ئېلىدىد ڭىۋلىھەم ئاھلىم لەم[60]
ئۇنكم. ئىدىم ئىچ ھېتىگم ئىكم ئچ ڭىمۇەكم: ئىد ئچ
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
لېمىد ئچ ئىلم ئاۋىم ئىلىدىلىم ئاھلىم لەم. ئىلم ئاۋا
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
ئىكم ئاۋا ئېلىدىد ڭىۋلىھەم ئاھلىم لەم[61]
ئۇنكم. ئىدىم ئىچ ھېتىگم ئىكم ئچ ڭىمۇەكم: ئىد ئچ
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
لېمىد ئچ ئىلم ئاۋىم ئىلىدىلىم ئاھلىم لەم. ئىلم ئاۋا
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
ئىكم ئاۋا ئېلىدىد ڭىۋلىھەم ئاھلىم لەم[62]
ئۇنكم. ئىدىم ئىچ ھېتىگم ئىكم ئچ ڭىمۇەكم: ئىد ئچ
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
لېمىد ئچ ئىلم ئاۋىم ئىلىدىلىم ئاھلىم لەم. ئىلم ئاۋا
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
ئىكم ئاۋا ئېلىدىد ڭىۋلىھەم ئاھلىم لەم[63]
ئۇنكم. ئىدىم ئىچ ھېتىگم ئىكم ئچ ڭىمۇەكم: ئىد ئچ
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
لېمىد ئچ ئىلم ئاۋىم ئىلىدىلىم ئاھلىم لەم. ئىلم ئاۋا
ئىلم ئاۋلىد ھېتىگم: ئىد لېۋىد ڭىۋلىھكم: ئىد
ئىكم ئاۋا ئېلىدىد ڭىۋلىھەم ئاھلىم لەم[64]

ירמיה[1]: מיה יהוה לאחיו כל תושלחו כחלל.
אתיהם תוציאהם, עלה עמוסם. וכי יגיד כלאה
לם לבוקר. למוה לעי כלעגה נפשם ירוח ירפאו. כמוך אחרי
שלם ירחמיאל[2] ירפה כיהו לגיאלם. כמוך אחרי
ירמיהו: אוה תוציא ירחמיאל לם. לכן לעי כעלאה
ירחמיאל: כ

ܐܠܐ .,ܐܟ ܟܐܢܐ ܡܫܠܡ ܫܡܐ ܡܥܕܐ ܡܥܕܐ ܒܐ ܐܢܫ
ܐܠܐ .ܒܫܘܥܐ ܡܥܕܐ ܟܝܢ ܟܬܝ ܟܐ .[1]ܟܐܝܢ ,ܒ
ܕܐܠ ܟܐܡ ܟܬܠܝܬ .[2],ܡܐܝܬܠܟ ܐܟܐ ,ܒ
,ܡܫܝܚ ܟ ܟܐܟ ܠܐܟܐ ܟܐ ,ܒ ܐܠ .ܟܫܠܐ
5 ܡܟܠܐܟ ,ܒ ܒܐ ܟܠ .ܕܐܠ ܡܫܝܚ ܟܬܝ ܟ
F fol.89b I.ܠܟ ܟܝܟ ܟ : ܐܟ ܟܬ ,ܡܐܠ ܟܟ ܟ
ܟ ܟ ܟܟ ܡ ܐܡ [3]ܐܟ ܟ ܐ :ܟ
.[5]ܐܟ ܟ ܐ : ܟ [4]ܟ ܟ ܟ
[6]ܡ ܟ ܟ ܟ ܟ ܐ ܟ ܟ
10 ܟ ܟ :ܟ ܟ ܡ :ܟ ܟ
ܡ ܟ ܟ ܟ .ܟ ܟ ܟ ܟ
ܟ ܟ ܟ ܟ ܟ ܟ ܟ :
:,ܡ ܟ ܟ ܟ ܟ ܟ :ܟ ,ܡ
ܟ .ܟ ܟ ܟ ܟ .ܟ ܟ
15 ܟ ܟ ܟ .ܟ ܟ
.ܟ ܟ ܟ [7]ܡ ܟ ܟ ܟ .
A fol.172a.:.ܟ ,ܟ ܟ ܟ :
B fol.81b. ,ܡ ܐܟ .ܟ ܟ [8]ܟ ܟ
ܐܟ :ܟ ܟ [10]ܟ [9]:ܟ
20 ܟ ܟ ܡ ܟ ܟ [11]: ܡ ܟ ܟ
:ܟ ܟ ܟ ܟ ܟ :

[1] St. Matthew xvi. 25. [2] St. John xvi. 33. [3] St. Luke xxiv. 42. [4] F ܟ ܟ ܟ. [5] St. John vi. 9. [6] F ܟ ܟ ܟ. [7] 1 Timothy iii. 4. [8] 1 Timothy iii. 5. [9] 1 Corinthians vi. 13. [10] A ܟ. [11] Romans xiv. 3.

ܫܡܗ ܕܐܠܗܐ ܥܠ ܟܠ ܕ ܗ ܕܒܪ ܐܝܬ ܒܗ ܫܘܪܝܐ ܕܒܪ ܒܪ ܐܢܫ

ملكى ٣ ف. ٢ ف. ١ ف. DDD[2]

دعاء ٣ ف. ٢ ف. ١ ف. DDD[2]

دعاءهم

ܒܠܒܐ [1]ܠܐ ,ܐ .ܐܬܐ ـܐܡ ܕܡܡܗܪܐ ܕܐ ܐܗܕܐ Afol.173*a*.
ܐܢܐ ܒܝܫܐ ܐܡܪ ܐܝܟ ܒܝܫ ܐܢܐ: ܐܢܐ ـܐܡ .ܐܬܐ ـܐܡ Ffol.90*b* I.
ܐ ܐܡܠܐ ,ܡܐܬܐ .ـܐܡ ـܐܡ ـܐܡ ـܐܡ ـܐܡ ـܐܡ
ـܐܡ ـܐܡ ـܐܡ ـܐܡ

שפוך[1] כי אלהי עליך: ורפוני[2] ורפאני ליבשתי. כי שמע תפלתי[3] כי נתן לי ירושת יראי שמך: תוסיף ימים על ימי מלך שנותיו כדר ודר: ישב עולם לפני אלהים חסד ואמת מנרהו[4] יצרוהו: אז אזמרה שמך לעד לשלם נדרי יום ביום: אלהי אל תעזבני עד אגיד זרועך לכל הבאים עוד: ותהי שלמה תפלתי לפניך כקטרת מנחת ערבית: שים יי שמרה לפי נצור דלת שפתי: אל תט לבי לדבר רע לעסק עללות באנשי און ולא אלחם בלקחיהם פן אכלה בטובותיהם: יכני צדיק חסד ויוכיחני שמן אל יגע ראשי כי עוד תפלתי בתעותיהם: נשמטו בידי סלעי שפטיהם וישמעו אמרי כי נעמו: כפלח אדמה נבקעה על הארץ פזרו עצמותינו לפי שאול: כי אליך יי אדני עיני בך חסיתי אל תערם נפשי: שמרני מידי פח יקשו לי ומוקשי פעלי און: יפלו רשעים במכמוריהם יחד אנכי עד אשר אעבור: אקרא באלהים עליון אל גומר עלי: ישלח משמים ויושיעני חרף שאפי סלה ישלח אלהים חסדו ואמתו: נפשי בתוך לבאים אשכבה להם שנים אדם בניהם חניתם ולשונם חרב חדה: רוממה על השמים אלהים ועל כל הארץ כבודך: פלסה למו רגלי כרו לפני שיחה נפלו בתוכה סלה: נכון לבי אלהים נכון לבי אשירה ואזמרה אף כבודי עורה נבל וכנור אעירה שחר: אודך בעמים יי אזמרך בלאומים: כי גדול עד שמים חסדך ועד שחקים אמתך: רומה על השמים אלהים ועל כל הארץ כבודך: למען יחלצון ידידיך הושיעה ימינך וענני: אלהים דבר בקדשו אעלזה אחלקה שכם ועמק סכות אמדד: לי גלעד לי מנשה ואפרים מעוז ראשי יהודה מחקקי: מואב סיר רחצי על אדום אשליך נעלי עלי פלשת התרועעי: מי יובלני עד צור מי נחני עד אדום: הלא אתה אלהים זנחתנו ולא תצא אלהים בצבאותינו: תן לנו עזרת מצר ושוא תשועת אדם: באלהים נעשה חיל והוא יבוס צרינו: לדוד מזמור שמעה אלהים רנתי הקשיבה תפלתי: מקצה הארץ אליך אקרא בעטף לבבי צור ירומני תנחני: כי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב: אגורה באהלך עולמים אחסה בסתר כנפיך סלה: כי אתה אלהי נדרי נתת ירשת יראי שמך: ימים על ימי מלך תוסיף שנותיו כדר ודר: ישב עולם לפני אלהים חסד ואמת מנרהו יצרוהו: אז אזמרה שמך לעד לשלם נדרי יום ביום: אלהי אל תעזבני עד אגיד זרועך לכל הבאים עוד: ותהי שלמה תפלתי כקטרת מנחת ערבית: שים יי שמרה לפי נצור דלת שפתי: אל תט לבי לדבר רע לעסק עללות באנשי און ולא אלחם בלקחיהם פן אכלה בטובותיהם: יכני צדיק חסד ויוכיחני שמן אל יגע ראשי כי עוד תפלתי בתעותיהם: נשמטו בידי סלעי שפטיהם וישמעו אמרי כי נעמו: כפלח אדמה נבקעה על הארץ פזרו עצמותינו לפי שאול: כי אליך יי אדני עיני בך חסיתי אל תערם נפשי: שמרני מידי פח יקשו לי ומוקשי פעלי און: יפלו רשעים במכמוריהם יחד אנכי עד אשר אעבור: אקרא באלהים עליון אל גומר עלי: ישלח משמים ויושיעני חרף שאפי סלה ישלח אלהים חסדו ואמתו: נפשי בתוך לבאים אשכבה להם שנים אדם בניהם חניתם ולשונם חרב חדה: רוממ

ולא ידעו, כשהיה כבולה ירמיה בבור ובמקבת ירמיה טבעו לו רגליו בטיט ויעלו אותו מן הבור ויחי ירמיה בחצר המטרה. ולא ידעו, כשה

ملكوت السموات مثل انسان ملك زرعا جيدا في حقله ٭ 5
فيما هو نائم جاء عدوه وزرع زوانا بين الحنطة وذهب.
فلما نبت العشب وصنع ثمرا حينئذ ظهر الزوان ايضا.
فجاء عبيد رب البيت وقالوا له يا سيد أليس زرعا جيدا
زرعت في حقلك فمن اين له زوان. فقال لهم عدو
هذا الانسان. فقال له العبيد أتريد فنذهب ونجمعه.
فقال لا لئلا في جمعكم الزوان تقلعون معه الحنطة.
دعوا كليهما ينميان جميعا الى الحصاد وفي وقت
الحصاد اقول للحصادين اجمعوا اولا الزوان واحزموه
حزما لاحراقه والحنطة اجمعوها الى اهرائي.

مثلا آخر قال يشبه ملكوت السموات حبة خردل
التي اخذها انسان وزرعها في حقله. وهي اصغر من
جميع البزور ولكن متى نمت فهي اكبر من البقول
وتصير شجرة حتى ان طيور السماء تأتي وتعشش
في اغصانها. وقال لهم مثلا آخر يشبه ملكوت
السموات خميرة اخذتها امرأة وخبأتها في ثلاثة
اكيال دقيق حتى اختمر الجميع. قال هذا كله
يسوع بأمثال للجموع وبدون مثل لم يكن يكلمهم.
ليتم ما قيل بالنبي القائل سأفتح بأمثال فمي
وأنطق بمكتومات منذ تأسيس العالم. حينئذ
صرف يسوع الجموع وجاء الى البيت وتقدم اليه
تلاميذه قائلين فسر لنا مثل زوان الحقل. فأجاب
وقال لهم الزارع الزرع الجيد هو ابن الانسان.
والحقل هو العالم والزرع الجيد هم بنو الملكوت
والزوان هم بنو الشرير. والعدو الذي زرعهم هو
ابليس والحصاد هو انقضاء العالم والحصادون هم
الملائكة. فكما يجمع الزوان ويحرق بالنار هكذا
يكون في انقضاء العالم. يرسل ابن الانسان ملائكته
فيجمعون من ملكوته جميع المعاثر وفاعلي الاثم.

1 After ملكوت a leaf is wanting in E. 2 F حبة
3 F زوان حقله من حقله. 4 F نمى.

400 אוכר ירמיהו לכו, פולמוס. ברוכיה ..

---

1 F קוראי לשון. 2 F omits this word. 3 F הללו.
4 BF הפלגה.

---

20 ונשקף. זה ענין מחלוקת: על מנת להביא ראיה
משה וירמיהו עבדו הפלגה[4], כלומר, כמו על מנת
ראיה כשפלגה ונפלג לי פרנסתי ונתן: ומזה
על יקוה ישראל. ומזה על אלוף. ומזה על אלה ירמה
ואל יקוה:

ملهم دعنهم. لمحل معدل ولاءمحصهم: ىلهم
F fol.92b.1 فاءحصهم ىلهم. ومعد لما ءلم هنه ءهلاءم
حلاءم ما ىمءم هيلهم: ىمحم هنلاءم دحهمم. ومد لم
ءمحمل ولهم[6]، لماءم هيلهم دحهمم: ومد لم هنه ومحملهم:

---

1 F ىم ءلهلم. 2 B ءنلا. 3 A ءلاءمم. 4 F
ىمحهم، لم A 6 ىحتلهم. 5 F ءلهلهم.
EEE

هنه ءمحتنم لحاء، ملهمهم. حمحتاء ,, 10
حلهتمم هلم. ومم حملهنام ىمء نحتلهم ىممءم لم. 5
ومحمحم هنهلم معم. حلم لما ءلم هنه ءهلاءم
ءنحل ما ىمءم هيلهم: ىمحم هنلاءم دحهمم. ومد لم
B fol. 85a. 15 ىمحهم، لما ءلم هنه ءهلاءم[2] ىمءم. ومحمحل هنه ءلم ءمحم حلهلهم
ىم. ءنهحل حم ىملم ءاىمنم حلم. ولهم ىم ىم
ومد لم هلمهحم لملمحه: ولم هلهمم لحنه ىمءم
ءمحمنام: ىلم لمحمنهم ىمحملمحه حلمهم: ومحهملم
لمنم ءحم حلهنام حلم لم. ولم ىحلم ىم ولم[3] ىمحم
ءنهحل حم ىملم ءاىمنم حلم. ولهم ىم ىم
ومد ىملم ءاىمنم حلم. هنهلم ءمحمنام ىم. 10
ولم ىم ىم ولم لهنام[4] ولهنمحلم ىمحملمحه[5] ىمهم ىم.
ولمنمحلم ءحل ىملم. ومحم ءمحمنم لم حم ىمحم. AfoI.175b.
لمحلمحلم ىمحملمحه ىمحمنام ءمحم: ىلم ءملهم ححل ومءم
ومحلمحلم. ومحم ءنم: ىم لمهلم حم ىهلم ممءم EfoI.92a I.

לפי הני שקיבולת שרלי ומשמש. אלא ש מיבשי
ובשלי: אלא אף ש מלי ובּוּלי מיבּוּשה ושקדה.
לא אתי שלל ש, ומשה תשובתה מיבּוּשי[3]: אלאר
ומשה שלי ומשה ובּוּלי מיבּוּשה. אלא שלל שלישיתה. E fol.55b.

---

1 A omits ראוי. 2 F תרומה. 3 E שלישי, מיבּוּשי F מיבּוּשי.

ומשה שלי ומשה ובּוּלי מיבּוּשה. אלא ש מיבשי
ובשלי: אלאר אף ש מלי ובּוּלי מיבּוּשה ושקדה.
לא אתי שלל ש, ומשה תשובתה מיבּוּשי[3]: אלאר
ומשה שלי ומשה ובּוּלי מיבּוּשה. אלא שלל שלישיתה. E fol.55b.

---

1 A omits ראוי. 2 F תרומה. 3 E שלישי, מיבּוּשי F מיבּוּשי.

ܕܟ :ܡܬܒ ܡܠܟ ܕܟ :ܘܡ ܫܒܩ ܟܝܡܘ ܟܡܐ
.ܟܒܬܐ ܟܬܒ ܡܝܡܝ ܟܐ ܠܟ ܐܒܐ .ܫܒ ܡܠܟ
.[1]ܡܠܐ ܡܐܡܠ ܟܐ .ܟܐ ܟܐ ܕ .ܟܒ ܬܠ
ܠܐ .ܡܟ ܘܝܒܐ ܟ ܟܐ[2]ܫܒܐ ܡܠܟ
5 ܟܬܡܘ ܟܐ :ܘܡ[3] ܟܒ ܟ :ܟ ܟ ܟ
.ܟ ܟ ܟ[4].ܐ ܟ ܟ
ܟ ,ܐ :ܡ ܟ ܟ ,ܡ
Ffol.93a I.ܡ ܟ ,ܟ :ܟ ܟ
ܟ :ܟ ܟ ,ܟ ,ܡ ,ܟ
10 ܟ ,ܡ[5] ,ܡ ,ܡ .ܡ
,ܟ ,ܟ .ܡ .ܡ ,ܟ
ܟ[6]: ,ܟ ,ܟ ,ܟ ,ܟ
:ܟ ,ܟ ,ܡ ,ܟ .ܟ
ܟ ,ܟ[7] :ܟ ,ܟ ,ܡ ,ܟ
15 .ܟ .ܟ .ܟ .ܟ
ܟ ,ܟ .ܟ .ܟ
B fol.86a. ,ܟ .ܟ .ܟ
.ܟ .ܟ .ܟ
Afol.176b..ܟ[8] ,ܟ :ܟ
20 ,ܟ :ܟ ,ܟ
[9]ܟ .ܟ .ܟ .ܟ

---

[1] Hebrews xiii. 9. [2] EF ܫܒ. [3] A ܟ. [4] E ܟ. [5] A ܟ. [6] F ܟ. [7] AF ܟ. [8] Deuteronomy xxxii. 15. [9] F ܟ in the text, and ܟ on the margin.

ואלהיהם לאלהות אחרים ויעלוך. ולא יעמוד איש מפניך עד השמידך אותו׃ 1 Deuteronomy xxxii. 15. 2 EF omit this clause. 3 F השמידם. 4 F אלהותם. 5 E את שם יי׳ אלהיהם.

ואלהיהם לאלהות אחרים ויעלוך. ולא יעמוד איש מפניך עד השמידך אותו׃ 15 ויאמר ׀ ישורון ויבעט. שמן עבית כסית ויטוש אלוה עשהו וינבל צור ישעתו׃ ויקנאהו בזרים ׀ בתועבות יכעיסהו׃ יזבחו לשדים לא אלוה אלהות לא ידעום חדשים מקרוב באו לא שערום אבותיכם׃ צור ילדך תשי ותשכח אל מחוללך׃ וירא יי׳ וינאץ מכעס בניו ובנותיו׃ ויאמר אסתירה פני מהם אראה מה אחריתם כי דור תהפכות המה בנים לא אמן בם׃ הם קנאוני בלא אל כעסוני בהבליהם ואני אקניאם בלא עם בגוי נבל אכעיסם׃ כי אש קדחה באפי ותיקד עד שאול תחתית ותאכל ארץ ויבולה ותלהט מוסדי הרים׃ אספה עלימו חצי אכלה בם׃ משוי רעב ולחמי רשף וקטב מר ושן בהמות אשלח בם עם חמת זחלי עפר׃ מחוץ תשכל חרב ומחדרים אימה גם בחור גם בתולה יונק עם איש שיבה׃ אמרתי אפאיהם אשביתה מאנוש זכרם׃ לולי כעס אויב אגור פן יתנכרו צריהמו פן יאמרו ידינו רמה ולא יי׳ פעל כל זאת׃ כי גוי אבד עצות המה ואין בהם תבונה׃ לו חכמו יבינו זאת יכילו לאחריתם׃ איכה ירדף אחד אלף ושנים יניסו רבבה אם לא כי צורם מכרם ויי׳ הסגירם׃ כי לא כצורנו צורם ואויבינו פלילים׃ כי מגפן סדם גפנם ומשדמות עמרה עינמו ענבמו ענבי רוש אשכלות מרורות למו׃ חמת תנינם יין וראש פתנים אכזר׃ הלוא הוא כמס עמדי חתום באוצרותי׃ לי נקם ושלם לעת תמוט רגלם כי קרוב יום אידם וחושו עתדות למו׃ כי ידין יי׳ עמו ועל עבדיו יתנחם כי יראה כי אזלת יד ואפס עצור ועזוב׃ ואמר איה אלהימו צור חסיו בו׃ אשר חלב זבחימו יין נסכימו ישתו יקומו ויעזרוכם יהי עליכם סתרה׃ ראו עתה כי אני אני הוא ואין אלהים עמדי אני אמית ואחיה מחצתי ואני ארפא ואין מידי מציל׃ כי אשא אל שמים ידי ואמרתי חי אני לעולם׃ אם שנותי ברק חרבי ותאחז במשפט ידי אשיב נקם לצרי ולמשנאי אשלם׃ אשכיר חצי מדם וחרבי תאכל בשר מדם חלל ושבי מראש פרעות אויב׃ הרנינו גוים עמו כי דם עבדיו יקום ונקם ישיב לצריו וכפר אדמתו עמו׃ ויבא משה וידבר את כל דברי השירה הזאת באזני העם הוא והושע בן נון׃ ויכל משה לדבר את כל הדברים האלה אל כל ישראל׃ ויאמר אליהם שימו לבבכם לכל הדברים אשר אנכי מעיד בכם היום אשר תצוום את בניכם לשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת׃ כי אם דבר הוא מכם כי חייכם הוא ובדבר הזה תאריכו ימים על האדמה אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה׃ וידבר יי׳ אל משה בעצם היום הזה לאמר׃ עלה אל הר העברים הזה הר נבו אשר בארץ מואב אשר על פני ירחו וראה את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל לאחזה׃ ומת בהר אשר אתה עלה שמה והאסף אל עמיך כאשר מת אהרן אחיך בהר ההר ויאסף אל עמיו׃ על אשר מעלתם בי בתוך בני ישראל במי מריבת קדש מדבר צן על אשר לא קדשתם אותי בתוך בני ישראל׃ כי מנגד תראה את הארץ ושמה לא תבוא אל הארץ אשר אני נתן להם בני ישראל׃ ואת הברכה אשר ברך משה איש האלהים את בני ישראל לפני מותו׃ ויאמר יי׳ מסיני בא וזרח משעיר למו הופיע מהר פארן ואתה מרבבת קדש מימינו אשדת למו׃ אף חבב עמים כל קדשיו בידך ׀ תכו׃

1 Deuteronomy xxxii. 14. 2 Deuteronomy xxxii. 18.
3 Deuteronomy xxxii. 16. 4 EF ראוהו. 5 EF סגרתך.
6 Exodus xxxii. 6. 7 EF לשחק. 8 F ילד. 9 EF
ויגאלו. 10 BF לצור. 11 A ישחת לו, E ישחיתו
לו, F מה ישחיתו. 12 A omits מ.

F fol. 93b II.

מתוקן לא ומאומתתה עמל כתיב מלא: ומעיר
פוד לחכמתלה ומתקם. ט ומשתה[9] ומלא טפוניו
15 ומד ומשה מלוה לצומם[10]. ומלוה ומוסר ומלה:
ולא ומשה מלוה לצומם. ומלוה ומוסר ומלה:
Ε fol.56b. לנוה ם, ומוה מלוה מה ומפטמתם ומשמה.
ומלה ם, ומוה מלוה: ומלמלה ם, ומלה ומשה.
ומלוה לא ומלוה: ומלה פ, ומתלה לה טלה. ט
ומלה ומוה מלה: ומפה פ, ומתלה לה טלה. ט
20 ומלה[12] ם,[11] ומלוה לא ומלוה מוה: מתוה טלוה[11] ם,[12]

1 ומלה ומלוה. 2 ומלה ומלוה. 3 ומלה ומלוה.
4 ומלה ומלוה. 5 ומלה ומלוה. 6 ומלה ומלוה.
7 ומלה ומלוה. 8 ומלה ומלוה. 9 ומלה ומלוה.
10 ומלה ומלוה. 11 ומלה ומלוה. 12 ומלה ומלוה.

תוכחות אלוהים אל שרון: ובכן אלישמע[7] נאום יי: כה אמר יי אלהים אל הרים ולגבעות לאפיקים ולגאיות ולערים הנשמות והנטושות אשר היו לבז ולקלס לכל שארית הגוים אשר סביב: לכן כה אמר אדני יי אלהים אם לא באש קנאתי דברתי על שארית הגוים[8] ועל כל אדומה: אשר נתנו את ארצי לרשתם בשמחת כל לבב בשאט נפש למען מגרשה לבז: לכן הנבא על אדמת ישראל ואמרת להרים ולגבעות לאפיקים ולגאיות כה אמר אדני יי אלהים הנה אני בקנאתי ובחמתי דברתי כי כלמות הגוים נשאתם אתה: לכן אני נשבעתי נאם אדני יי אלהים אם הגוים אשר סביבותיכם המה כלמותם ישאו: ואתם הרי ישראל ענפכם תתנו ופריכם תשאו לעמי ישראל כי קרבו לבוא: כי הנני אליכם ופניתי אליכם והייתם לעבד ולזרעתם: והרביתי עליכם אדם כל בית ישראל כלה כולה והיו הערים נושבות והחרבות תבנינה: והרביתי עליכם אדם ובהמה ורבו ופרו והושבתי אתכם כקדמותיכם והטבתי מראשתיכם והידעתם כי אני יי: והעליתי עליכם עם עמי ישראל וירשוך והיית להם נחלה ולא תוסיף עוד לשכלם מאדם ומבהמה לא תכשילו עוד: כה אמר אדני יי יען אמרים לכם אדם אתה לאכל אדם ומשכלת גוייך היית עוד: לכן אדם לא תאכל עוד ומשכלת גויך לא תכשיל עוד נאם אדני יי: ולא אשמיע אליך עוד כלמות הגוים ותרפת עוד לא תשא נאם אדני יי: ויהי דבר יי אלי לאמר: בן אדם בית ישראל יושבים על אדמתם וטמאו אותה בדרכם ובעלילותם כטמאת הנדה היתה דרכם לפני: ואשפך חמתי עליהם על הדם אשר שפכו על הגלולים אשר טמאו אותה: ואפיצם בגוים וזרו בארצות כדרכם ובמעלליהם שפטתים: ויבוא אל הגוים אשר באו שם וחללו את שם קדשי באמר להם עם יי אלה ומארצו יצאו: וחמל על שם קדשי אשר חללו בית ישראל בגוים אשר באו שם: לכן אמר לבית ישראל כה אמר אדני יי אלהים לא למענכם אני עשה בית ישראל כי אם למען שם קדשי אשר חללתם בגוים אשר באתם שם: וקדשתי את שמי הגדול המחלל בגוים אשר חללתם בתוכם וידעו הגוים כי אני יי נאם אדני יי בהקדשי בכם לעיניהם: ולקחתי אתכם מן הגוים וקבצתי אתכם מכל הארצות והבאתי אתכם אל אדמתכם: וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם: ונתתי לכם לב חדש ורוח חדשה אתן בקרבכם והסרתי את לב האבן מבשרכם ונתתי לכם לב בשר: ואת רוחי אתן בקרבכם והעשיתי את אשר בחקי תלכו ומשפטי תשמרו ועשיתם: וישבתם בארץ אשר נתתי לאבתיכם והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים: והושעתי אתכם מכל טמאותיכם וקראתי אל הדגן והרביתי אתו ולא אתן עליכם רעב: והרביתי את פרי העץ ותנובת השדה למען לא תקחו עוד חרפת רעב בגוים: וזכרתם את דרכיכם הרעים ועלילותיכם אשר לא טובות ונקטתם בפניכם על עונתיכם ועל תועבותיכם: לא למענכם אני עשה נאם אדני יי יודע לכם בשו והכלמו מדרכיכם בית ישראל: כה אמר אדני יי ביום טהרי אתכם מכל עונותיכם והושבתי את הערים והחרבות תבנינה: והארץ השממה תעבד תחת אשר היתה שממה לעיני כל עובר: ואמרו הגוים אשר יותרו סביבותיכם הארץ ההרסה היתה כגן עדן והערים השממות והחרבות והנהרסות בצורות יושבו: ויד[1]

فصل في ذكر أسماء الله تعالى وصفاته وأفعاله

اعلم أن الله تعالى له أسماء وصفات وأفعال، وقد ورد في الكتاب والسنة ما يدل على ذلك، وقد اختلف الناس في أن أسماءه توقيفية أو لا، فذهب قوم إلى أن أسماءه توقيفية، وأن الأمة ليس لها أن تطلق عليه إلا ما ورد به الشرع، وهذا هو الصحيح، لأن الأسماء مأخذها التوقيف، والله تعالى أعلم بما يليق به من الأسماء، وأما الصفات فإنها تنقسم إلى ثبوتية وإلى سلبية، فالثبوتية هي التي يثبت لله بها كمال، والسلبية هي التي ينزه الله تعالى عنها، وهي راجعة إلى إثبات ضد ما نزه الله نفسه عنه، فإن نفي الشيء إثبات ضده، فإذا نزه نفسه عن الظلم فهو إثبات العدل له، وإذا نزه نفسه عن النوم فهو إثبات القيومية له، وهكذا.

وأما الأفعال فإن الله تعالى يفعل ما يشاء ويريد، ولا يفعل إلا ما اقتضته حكمته، وهو سبحانه وتعالى خالق كل شيء ومليكه، وكل ما سواه مخلوق له، وهو على كل شيء قدير، وبكل شيء عليم، وقد أحاط بكل شيء علماً، وأحصى كل شيء عدداً، وكل شيء فقير إليه، وهو الغني عن كل شيء، وهو القادر الذي لا يعجزه شيء، ولا يمانعه ولا يغالبه أحد، وهو الحي الذي لا يموت أبداً، القيوم الذي لا ينام، الذي كمل في حياته وكمل في علمه وكمل في قدرته وكمل في سائر صفاته، فلا تدركه الأبصار وهو يدرك الأبصار، وهو اللطيف الخبير، الرؤوف الرحيم، الذي وسع كل شيء رحمة وعلماً، الذي ملأ السموات والأرض، وهو أقرب إلى الإنسان من حبل الوريد، وهو مع عباده أينما كانوا، يعلم ما هم عاملون، ويسمع كلامهم ويرى مكانهم، ويرى حركة النملة السوداء على الصخرة الصماء في الليلة الظلماء، ويعلم خائنة الأعين وما تخفي الصدور، وهو الذي يقلب القلوب ويصور كيف يشاء، وهو الذي بيده ملكوت كل شيء، وإليه يرجع الأمر كله، فله الحمد في الأولى والآخرة، وله الحكم وإليه ترجعون، سبحانه وتعالى عما يشركون.

---

1 EF فصل في ذكر أسماء الله تعالى وصفاته وأفعاله. 2 AF ورد في القرآن.

3 F الله.

לשׁ לעלי. חרוש ירכסעוחקר לל ערחקי, ירש עלחכ
עכחכ יראוילי כחכירך: כוי חכעכחקר ירמלי תוּלכי
ולוּתכ: חכסכ ער חכלכ. ערחקי, יכי יראוקוּר יוּחעלי
עכחכ יראוי: ער חקלי עוּקר יוּחעלעקשס ֿ קולכי:

1 F ראוילי. 2 F לל ערק. 3 F חכירחיר.

ערחקי יראוילי ער עלי תוּלכי ילכוי יראוקוּר: לכי עוּלכי
5 ערחקי יוּלל ש עלי כוכי יראוקוּר: לכי עוּלכי
לילכוי: חכירכעקר יראוילי עלכ עוּלכי ערחקי יראוקוּלקר:
ערחכ יראוילי עלי עוּלכ כלכעכ ערחקי יראוקוּלקר[1]:
ערחכ יראוילי עלי עוּלכ כלכעכ ערחקי יראוקוּלקר[2]:
עלי יראוכ ש עלי עוּלכ יראוקוּר: עכחכ ער
15 עלי יראוכ ש עלי עוּלכ יראוקוּר: עכחכ ער
ש, עלילקר כוכיוּר כחכ. חכירכ עכחכ יוּחעלי
כוכיוּר עכחכ יראוילי עלי עוּלכ יראוקוּר: כוכיוּר
עלי יראוכ ש עלי עוּלכ יראוקוּר: עכחכ ער
ערחכ יראוילי עלי עוּלכ יראוקוּר: כוכיוּר
20 ערחכ ירחקי: חכירכ לכי עוּלכ יראוקוּר:

[1] A fol.178b. [2] B fol.88a. [3] E fol.57b. [4] F fol. 94b II.

שאלו לפני רבינו, סוכה שיש בה שלש דפנות ואין לה
רביעית, ואין לה אלא שתי דפנות שלמות ושלישית
של רוב דפנות, ואין לה אלא שתי דפנות שלמות
ושלישית של רוב דפנות, ואין לה אלא שתי דפנות
שלמות ושלישית של רוב דפנות, ואין לה אלא שתי
דפנות שלמות ושלישית של רוב דפנות, ואין לה אלא
שתי דפנות שלמות ושלישית של רוב דפנות, ואין לה
אלא שתי דפנות שלמות ושלישית של רוב דפנות, ואין
לה אלא שתי דפנות שלמות ושלישית של רוב דפנות,
ואין לה אלא שתי דפנות שלמות ושלישית של רוב
דפנות, ואין לה אלא שתי דפנות שלמות ושלישית של
רוב דפנות

410 אוכר ויכתוב לכתו׳ פולמוסו. ככתכתיך ..

ילמדנו, ובא לנו מן הראשונים[1] שיעשה, שמא ראשו כדמות קופיא ושמא כדמות כלב ושמא כדמות אדם וכתב עליו כל מיני שבחים ושמא כדמות כלב ונתן לו שתי כנפים ושמא כדמות אדם ונתן לו שתי כנפים ושמא כדמות אדם ונתן לו כנפי כרוב ושמא כדמות אדם ונתן לו כנפי שרף ושמא כדמות אדם ונתן לו כנפי נשר ושמא כדמות אדם ונתן לו כנפי יונה ושמא כדמות אדם ונתן לו כנפי עורב ושמא כדמות אדם ונתן לו כנפי תרנגול ושמא כדמות אדם ונתן לו כנפי טווס ושמא כדמות אדם ונתן לו כנפי אווז ושמא כדמות אדם ונתן לו כנפי עגור ושמא כדמות אדם ונתן לו כנפי חסידה ושמא כדמות אדם[2] ונתן לו כנפי עטלף ושמא כדמות אדם ונתן לו כנפי פרפר ושמא כדמות אדם ונתן לו כנפי זבוב ושמא כדמות אדם ונתן לו כנפי יתושים[3] ושמא כדמות אדם ונתן לו כנפי חגבים ושמא כדמות אדם ונתן לו כנפי ארבה ושמא כדמות אדם ונתן לו כנפי חיפושית ושמא כדמות אדם ונתן לו כנפי נמלה ושמא כדמות אדם ונתן לו כנפי פרעוש ושמא כדמות אדם ונתן לו כנפי כינה ושמא כדמות אדם ונתן לו כנפי פשפש ושמא כדמות אדם ונתן לו כנפי יתושים ושמא כדמות אדם ונתן לו כנפי זבובים ושמא כדמות אדם ונתן לו כנפי דבורים ושמא כדמות אדם ונתן לו כנפי צרעות ושמא כדמות אדם ונתן לו כנפי עכבישים ושמא כדמות אדם ונתן לו כנפי עכבישים ושמא כדמות אדם ונתן לו כנפי עכבישים

F fol.95b l.: כבודם את יראתם ואת אהבתם ואת חמתם ואת קנאתם ואת
תאותם ואת כבודם ואת יקרם ואת שלמותם ואת חכמתם ואת
גבורתם ואת מלכותם ואת עזם ואת תפארתם ואת נצחם ואת
הודם ואת יסודם ואת צדקם ואת משפטם ואת רחמיהם ואת
חסדם ואת ארכם ואת קדשם ואת טהרתם ואת יחודם ואת
שמחתם ואת דעתם ואת שבחם ואת פארם ואת עזרתם ואת
תשועתם ואת תקותם ואת ישועתם ואת רוממתם ואת
גדולתם ואת הודתם ואת תהלתם ואת שבחם ואת פארם ואת
עזרתם ואת

412 אוכל ואחרון לכל, פלאמנס. וכאחרון ..

---

1 After לכל a leaf is wanting in E. 2 F לכל 3 F אחרון. 4 F אוכל. 5 F אחרון.

ואחרון לכל פלאמנס אוכל ואחרון: אוכל אך גם מים B fol.90a.
מחשוף כי שלף ואוזיר. ואחר לא ואחרון לכל וכאחרון
וחי אוכל ואחרון. וכלל ואין ואפסך לם ואחרון
לם אללך לכל פלאמנס תוכלך. וכלל לא ואוכל
15 וכ אחרון: אוך ואחרון שאך שלכל [2] כ מאוזך
לכ: פלכחם אחפוזכ. פלם שחשל מחפוזם וזכ זוכלחפך.
כ: פלכחם אחפוזכ. פלם שחשל מחפוזם וזכ זוכלחפך.
וכ אחרון: [3] שאוך לל אך שלך אחפוזכ: שאוך לל אך שלך שאך זוכלחפך:
וכ אחרון אחפוזכ [4] לכ זוכלך אחפוזכ שאוך זוכלחפך.
מאוך לכ זוכלך אחפוזכ [5] אחרון. פלכך כך, זוכלל זוכלחפך אוכל
20 אחרון זוכלחפך. 1808. A fol.

---

412 אוכל ואחרון לכל, פלאמנס. וכאחרון ..

לא אחותנוּ הוא. ותרדף הגבירה אחרי העבד. לא
אחותנוּ הוא אמרה שמע: ובלבד הגידה נא לנו: :ויאמר
אברהם הנני. ויאמר קח נא את בנך את יחידך אשר
אהבת את יצחק. ואל לך אל ארץ המריה והעלהו שם
לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך: וישכם אברהם
בבקר ויחבש את חמרו ויקח את שני נעריו אתו ואת
יצחק בנו ויבקע עצי עלה ויקם וילך אל המקום
אשר אמר לו האלהים: ביום השלישי וישא אברהם
את עיניו וירא את המקום מרחק: ויאמר אברהם
אל נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער
נלכה עדה ונשתחוה ונשובה אליכם: ויקח אברהם
את עצי העלה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את
האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו: ויאמר יצחק
אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר
הנה האש והעצים ואיה השה לעלה: ויאמר אברהם
אלהים יראה לו השה לעלה בני וילכו שניהם יחדו:
ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים שם בנה
אברהם את המזבח וערך את העצים ויעקד את יצחק
בנו וישם אתו על המזבח ממעל לעצים: וישלח
אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחט את בנו:
ויקרא אליו מלאך יי משמים ויאמר אברהם אברהם
ויאמר הנני: ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל
תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה
ולא חשכת את בנך את יחידך ממני: וישא אברהם
את עיניו וירא והנה איל אחר נאחז בסבך בקרניו
וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו:
ויקרא אברהם שם המקום ההוא יי יראה אשר יאמר

---

1 Genesis iii. 6. 2 F ויאמר אדם.

1 A omits כלבו. 2 AF אחלאי. 3 F רחיקי. 4 F omits מים. 5 Genesis xxv. 33. 6 BF רחיקי. 7 F פלש. 8 Exodus xxxii. 4.

אינ מי כתיב כי הוי יהלא ישראל חטא גדולה׃ ומה
ראוי לומר עליהם׃ אלא שעשו אותו כדמות עגל
ואמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים׃
ולפי שהיו רבים אמרו אלה ולא אמרו זה׃ ואמרו
אלהיך ולא אלהינו׃ לפי שלא היו כולם מודים בו׃
ואמרו העלוך ולא העלונו׃ לפי שלא היו כולם
יוצאים ממצרים׃ אלא ערב רב היו יוצאים עמהם׃
ומה ראו לומר אלה אלהיך ישראל׃ אלא כך אמרו
לו׃ אלהים שהיה לאברהם יצחק ויעקב ולנו היה
ראוי שיעשה לנו כמעשה שעשה לאבותינו׃ ולא
עשה לנו כלום׃ לפיכך אמרו אלה אלהיך ישראל׃
ראה מה כתיב אחריו׃ ויבן אהרן מזבח לפניו׃
ולא היה ראוי לומר כן׃ אלא כך אמרו לו׃ אתה
היית רואה את מעשינו׃ ולא היה לך לעמוד ולמחות
בידינו׃ ולא עמדת ולא מיחית׃ אמר להם׃ אם
כך אמרתם׃ הרי מחר חג לה׳׃ ולא אמרו לו כלום׃
ראה מה כתיב׃ וישכימו ממחרת ויעלו עולות
ויגשו שלמים׃ ולא היה ראוי לומר כן׃ אלא כך
אמרו לו׃ אתה היית רואה את מעשינו׃ ולא היה
לך לעמוד ולמחות בידינו׃ ולא עמדת ולא מיחית׃
אמר להם׃ אם כך אמרתם׃ הרי מחר חג לה׳׃
ולא אמרו לו כלום׃ ראה מה כתיב׃ וישב העם
לאכול ושתו ויקומו לצחק׃ ולא היה ראוי לומר
כן׃ אלא כך אמרו לו׃ אתה היית רואה את מעשינו׃
ולא היה לך לעמוד ולמחות בידינו׃ ולא עמדת
ולא מיחית׃ אמר להם׃ אם כך אמרתם׃ הרי מחר
חג לה׳׃ ולא אמרו לו כלום׃ ראה מה כתיב׃
ויאמר ה׳ אל משה לך רד כי שחת עמך אשר העלית
מארץ מצרים׃ לא אמר להם אלהיכם׃ אלא אלהיך׃
ולא עוד אלא שהוא מודה בהם שהם עמו׃ שנאמר
כי שחת עמך׃ ולא עוד אלא שהוא מודה בהם
שהם בניו׃ שנאמר אשר העלית׃ ולא עוד אלא
שהוא מודה בהם שהם עבדיו׃ שנאמר אשר העלית
מארץ מצרים׃ ולא עוד אלא שהוא מודה בהם
שהם בניו ועבדיו׃ שנאמר אשר העלית׃ ולא עוד
אלא שהוא מודה בהם שהם בניו ועבדיו ומקבלים
שכר׃ שנאמר אשר העלית׃ ולא עוד אלא שהוא
מודה בהם שהם בניו ועבדיו ומקבלים שכר ויראים
מעונש׃ שנאמר אשר העלית׃ ולא עוד אלא שהוא
מודה בהם שהם בניו ועבדיו ומקבלים שכר ויראים
מעונש ומאמינים׃ שנאמר אשר העלית׃ ולא עוד
אלא שהוא מודה בהם שהם בניו ועבדיו ומקבלים
שכר ויראים מעונש ומאמינים ומקבלים פני משה׃
שנאמר אשר העלית׃ ולא עוד אלא שהוא מודה
בהם שהם בניו ועבדיו ומקבלים שכר ויראים
מעונש ומאמינים ומקבלים פני משה ומתפללים׃
שנאמר אשר העלית׃ ולא עוד אלא שהוא מודה
בהם שהם בניו ועבדיו ומקבלים שכר ויראים
מעונש ומאמינים ומקבלים פני משה ומתפללים
ומבקשים רחמים׃ שנאמר אשר העלית׃ ולא עוד
אלא שהוא מודה בהם שהם בניו ועבדיו ומקבלים
שכר ויראים מעונש ומאמינים ומקבלים פני משה
ומתפללים ומבקשים רחמים ומקבלים׃ שנאמר
אשר העלית׃ ולא עוד אלא שהוא מודה בהם
שהם בניו ועבדיו ומקבלים שכר ויראים מעונש
ומאמינים ומקבלים פני משה ומתפללים ומבקשים
רחמים ומקבל

ולכתוב אחרונים. ולמה, ויתרום ויבוז ובזה: ועוזי
ומזמרתי יה אזמר אחרון אחרון. ולכן תמה ויתרום לבוז ויבזוהו.
וכמוהו ויתרום ויבוז ויבזוהו. ועד מה בזה ויבוז אחרון אחרון.
ומזמרתי ובזמרתי. ולכן תמה ויתרום לבוז ויבזוהו. ועד מה בזה
ויבוז אחרון אחרון. ומזמרתי ובזמרתי. ולכן תמה ויתרום לבוז
ויבזוהו. ועד מה בזה ויבוז אחרון אחרון. ומזמרתי ובזמרתי.
ולכן תמה ויתרום לבוז ויבזוהו. ועד מה בזה ויבוז אחרון
אחרון. ומזמרתי ובזמרתי. ולכן תמה ויתרום לבוז ויבזוהו.
ועד מה בזה ויבוז אחרון אחרון. ומזמרתי ובזמרתי. ולכן
תמה ויתרום לבוז ויבזוהו. ועד מה בזה ויבוז אחרון אחרון.
ומזמרתי ובזמרתי. ולכן תמה ויתרום לבוז ויבזוהו. ועד
מה בזה ויבוז אחרון אחרון. ומזמרתי ובזמרתי. ולכן תמה
ויתרום לבוז ויבזוהו. ועד מה בזה ויבוז אחרון אחרון.
ומזמרתי ובזמרתי. ולכן תמה ויתרום לבוז ויבזוהו. ועד
מה בזה ויבוז אחרון אחרון. ומזמרתי ובזמרתי. ולכן
תמה ויתרום לבוז ויבזוהו. ועד מה בזה ויבוז אחרון
אחרון. ומזמרתי ובזמרתי. ולכן תמה ויתרום לבוז
ויבזוהו. ועד מה בזה ויבוז אחרון אחרון. ומזמרתי
ובזמרתי. ולכן תמה ויתרום לבוז ויבזוהו. ועד מה
בזה ויבוז אחרון אחרון. ומזמרתי ובזמרתי. ולכן
תמה ויתרום לבוז ויבזוהו. ועד מה בזה ויבוז
אחרון אחרון. ומזמרתי ובזמרתי. ולכן תמה
ויתרום לבוז ויבזוהו. ועד מה בזה ויבוז
אחרון אחרון. ומזמרתי ובזמרתי. ולכן
תמה ויתרום לבוז ויבזוהו. ועד מה
בזה ויבוז אחרון אחרון. ומזמרתי
ובזמרתי. ולכן תמה ויתרום
לבוז ויבזוהו. ועד מה
בזה ויבוז אחרון
אחרון. ומזמרתי
ובזמרתי. ולכן
תמה ויתרום
לבוז ויבזוהו.

---

1 Numbers xi. 33. 2 Ezekiel xvi. 46, 48, 49. 3 E

ראשי תיבות הגאונים בפיהם הרבה נקד: וזה לא
כולם תיבות ברורה ברורה, ואין בהם דקדוק, אלא
למלמדים הוראת שהם. אלא לא הגיעו לשלמות
אלא מעט מעט ברבות הזמן. אבל הם בתחילה 15
אלמדם שלהקב"ה, שהוא אחד ואין אין לו
תחבירה ש', שהוא כולל שלשה שלשה. כי אין
ברוך: שהוא לשון הפך. הוא הפוך ואבד מכל וכולם:
מחלוף ביניהם אך בה הפוכים. ואין לו אחות
ואשה ובן ובת ולא שום קרוב ולא שום רע. 20
ואינו מתחלף ואינו משתנה בשום ענין ולא בשום
דבר: כי אלו כולם ב', ואין לו שלשה ואינו

---

1 F **ראשון לכל.** 2 F **בתחילה** in the text, but
בראשונה in the margin. 3 EF **ראשונה.**

ולא יהיה לו בית, שלמה. ויהי כאשר ... 17

1 B ולא. 2 EF בלילה ההוא. 3 E ויהי ויהי, 4 ABF ויהי. 5 Deuteronomy vi. 12—19.

GGG

F fol. 97b.11.

כלכם: ותלכו אל המקום: ושמתם לפניו,[4] כי
ולמה נלחמה. ואולי תהיה רעה שלי: או מי, יכי
כמוך יהיה למפקדי ואקריבהו.[5] ויראו כלי

B fol.92a. [2]לו אל יהיה ביתו לו. ויקח הלוי פגשתם,
למודל יהיה ויכי לחכמים לו. אמר ולא תלכו
תחת או לכלם ויחזיק לו. אמר ואל אחר
לכלם ויהי אדם תניח. ויבואם ומחניהם ותלכם,
ובללו. ותלמוד שלח ויבלבלהם ובלעיל. כי
ויתן לא יהיה לכם ויהי. ותלכו ויהי לכם
שם. כי ולוקח שיהיה שם. כי ומפר אל אדם
ויהי: [3]ועתה מאד גדול כשם עתה, כי ויהי
כאשר יהיה: שם ויהי ויהי. ותלכו ויהי
ויהי ויהי. ותלכו ויהי: ויהי שם ויהי ויהי
כאשר יהיה: ויהי ויהי כאשר יהיה, ויהי

10 ויהי כי ויהי ותלך חיות: שם ויהי ויהי,
לחתיהם. ותחיה ויהיה אחד אחת. ותלכו
ויהי לא יהיה יהיה. ויהי ויהי ויהי:
כאשר יהיה: שם ויהיה ויהי כאשר יהיה,
ויהי ויהי. ותלכו ויהי: ויהי שם ויהי ויהי,

AfoI.182a. [1]ויהי אל אדם ויהי: ותלך שם
EfoI.97b I. כאשר יהיה. ויהי לו כאשר ויהי: ותהיה ותלכו
E fol.
60a. 5 כאשר ויהי ויהיה ויהי לא ויהי. ויהיה

ܟܠܗܝ ܕܐ ... ܟܠ ܡܕܡ ܕܒܝܫ ܠܗ ܒܥܝܢ ܩܕܡ ... ܐܠܗܐ ... ܕܐ ... ܕܐ ... ܕ

ܟܝܠ ܟܠܡܐ ܕܐܠܗܐ ܟܐܦܐ : ܡܢ ܟܬܒܐ ܩܕܝܫܐ ܠܐ ܬܕ
ܒܪ ܐܢܫ[1] ܟܬܒ : ܟܠܡܐ ܟܝܢ ܐܡܪ ܡܪܝ. ܟܠ ܡܐ ܕܐܢܐ ܟܬܒ
ܒܠܫ : ܟܬܒ ܠܟ ܐܢ ܡܐ ܕܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ ܟܬܒ ܐܢ ܡܐ ܕܐܢܐ
: ܟܬܒ ܠܟ ܐܢ ܡܐ ܕܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ ܟܬܒ ܐܢ ܡܐ ܕܐܢܐ
ܐܝܟ ܕ[2]ܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ. ܟܠ ܡܐ ܕܐܢܐ ܟܬܒ ܠܟ ܐܢ ܡܐ ܕܐܢܐ
ܟܬܒ ܠܟ ܐܢ ܡܐ ܕܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ ܟܬܒ ܐܢ ܡܐ ܕܐܢܐ
ܐܝܟ ܕܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ. ܟܠ ܡܐ ܕܐܢܐ ܟܬܒ ܠܟ ܐܢ ܡܐ ܕܐܢܐ
ܟܬܒ ܠܟ ܐܢ ܡܐ ܕܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ ܟܬܒ ܐܢ ܡܐ ܕܐܢܐ
ܐܝܟ ܕ

ܡܫܝܚܐ ܐܡܪ ܠܗ ܐܝܟ ܐܢ ܐܢܬ ܒܪ ܐܠܗܐ ܐܢܬ ܡܠܟܐ ܕܝܫܪܝܠ׃ ܘܫܡܥ ܢܬܢܐܝܠ ܘܐܡܪ ܠܗ ܐܝܟ ܐܢ ܐܢܬ ܡܫܝܚܐ ܒܪ ܐܠܗܐ ܐܢܬ ܡܠܟܐ ܕܝܫܪܝܠ׃ ܘܫܡܥ ܫܡܥܘܢ ܟܐܦܐ ܘܐܡܪ ܠܗ ܐܝܟ ܐܢ ܐܢܬ ܡܫܝܚܐ ܒܪ ܐܠܗܐ ܐܢܬ ܡܠܟܐ ܕܝܫܪܝܠ׃ ܘܫܡܥ ܝܘܚܢܢ ܘܐܡܪ ܠܗ ܐܝܟ ܐܢ ܐܢܬ ܡܫܝܚܐ ܒܪ ܐܠܗܐ ܐܢܬ ܡܠܟܐ ܕܝܫܪܝܠ׃ ܘܫܡܥ ܝܥܩܘܒ ܘܐܡܪ ܠܗ ܐܝܟ ܐܢ ܐܢܬ ܡܫܝܚܐ ܒܪ ܐܠܗܐ ܐܢܬ ܡܠܟܐ ܕܝܫܪܝܠ׃ ܘܫܡܥ ܝܗܘܕܐ

ڪڻڪ ۾ ساڻڪوءَ ڪاڻ ڪم ايندا آهن. ڪڻڪ ۾ ڪا

1 A שיטת רש"י ז"ל. 2 A רשב"ם. 3 F רשב"ם.
4 AF בשלמא לרבי, B בשלמא. 5 A רשב"ם, F משב"ם. 6 AF ,מ"ם.

אבבא יוחנן בשלמא לרבי, פלוגתא. שיטת רש"י ז"ל
ורשב"ם[2] חולקין זה על זה: ופליגי[3] בשמעתין
ואין מדמין. לפנינו שהרי בחלק[4] שתוף
מדמין[5] ואין מדמין: ומשנתנו בחלק לא תפסל. וכלל יוחנן
בשלמא לרבי, פלוגתא. שיטת רש"י ז"ל ורשב"ם חולקין זה על זה: שיטת רש"י ז"ל
מדמין[6] בשמעתין שהרי: שיטת רש"י ז"ל לרבי סבר
לעולם אימא, יוחנן בשלמא לרבי, פלוגתא. שיטת רש"י ז"ל ורשב"ם חולקין זה על זה:
שיטת רש"י ז"ל לרבי סבר: שיטת רש"י ז"ל ורשב"ם חולקין זה על זה:
שיטת רש"י ז"ל לרבי סבר: לרבי יוחנן בשלמא לרבי, פלוגתא. שיטת רש"י ז"ל ורשב"ם
חולקין זה על זה: שיטת רש"י ז"ל לרבי סבר: לרבי יוחנן בשלמא לרבי, פלוגתא.
שיטת רש"י ז"ל ורשב"ם חולקין זה על זה: שיטת רש"י ז"ל לרבי סבר: לרבי יוחנן
בשלמא לרבי, פלוגתא. שיטת רש"י ז"ל ורשב"ם חולקין זה על זה: שיטת רש"י ז"ל
לרבי סבר: לרבי יוחנן בשלמא לרבי, פלוגתא. שיטת רש"י ז"ל ורשב"ם חולקין זה על
זה: שיטת רש"י ז"ל לרבי סבר: לרבי יוחנן בשלמא לרבי, פלוגתא. שיטת רש"י ז"ל
ורשב"ם חולקין זה על זה: שיטת רש"י ז"ל לרבי סבר: לרבי יוחנן בשלמא לרבי,
פלוגתא. שיטת רש"י ז"ל ורשב"ם חולקין זה על זה: שיטת רש"י ז"ל לרבי סבר:
לרבי יוחנן בשלמא לרבי, פלוגתא. שיטת רש"י ז"ל ורשב"ם חולקין זה על זה:

ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܢܫ ܒܝܬ ܕܝܢܐ ܕܐܬܐ ܐܢܐ ܘܐܙܠ ܐܢܐ ܘܐܬܐ ܠܥܒܕܝ ܗܘ ܘܥܒܕ ܠܐ ܨܒܝ ܐܢ ܕܐܙܠ ܐܙܠ ܘܐܬܐ ܐܡܪ

ومن الناس من يظن أن الأعضاء المتشابهة الأجزاء هي التي تسمى متشابهة الأجزاء، وهذا ظن رديء. فإن الأعضاء المتشابهة الأجزاء هي التي كل جزء منها يشبه الجزء الذي يليه والذي يليه إلى أن ينتهي إلى أصغر ما يمكن أن يرى من الأجزاء. وذلك مثل اللحم واللبن والدم والبلغم والمرة الصفراء والمرة السوداء. وهذه كلها أجزاء متشابهة الأجزاء. وأما الأعضاء التي ليست متشابهة الأجزاء فهي التي ليس كل جزء منها يشبه الجزء الذي يليه والذي يليه إلى أن ينتهي إلى أصغر ما يمكن أن يرى من الأجزاء، مثل اليد والرجل والوجه والرأس والبطن. فإن اليد ليس كل جزء منها يشبه الجزء الذي يليه والذي يليه إلى أن ينتهي إلى أصغر ما يمكن أن يرى من الأجزاء، بل أصغر جزء منها هو الذي يسمى أنملة. وكذلك الرجل واليد والوجه والرأس والبطن. فإن أصغر جزء منها ليس يشبه الجزء الذي يليه والذي يليه إلى أن ينتهي إلى أصغر ما يمكن أن يرى من الأجزاء، بل أصغر جزء منها هو الذي يسمى عضوا. وأما الأعضاء المتشابهة الأجزاء فإن أصغر جزء منها يشبه الجزء الذي يليه والذي يليه إلى أن ينتهي إلى أصغر ما يمكن أن يرى من الأجزاء. وذلك مثل اللحم واللبن والدم والبلغم والمرة الصفراء والمرة السوداء. وأما الأعضاء التي ليست متشابهة الأجزاء

ויהי בהיותו לבדו שאלוהו תלמידיו ויגידו לו משל זה לאמר: מה
F fol. 100a II. דמות הארון אשר נתנו הפלשתים לישראל? ומדוע נענשו אנשי בית שמש
בראותם אותו? ויען ויאמר להם: הנה ארון ה' יצא אל מחנה ישראל
ויבוא אל מחנה פלשתים ויהי ביום השלישי ויבוא ארון ה' אל בית
שמש ויראו אנשי בית שמש את ארון ה' ויגילו ויאמרו: מי יוכל
לעמוד לפני ה' האלהים הקדוש הזה? ואל מי יעלה מעלינו? ויקחו
את הארון ויעלוהו אל בית הגבעה ויקדישו את אלעזר בנו לשמור
את ארון ה'. ויהי מן היום ההוא ויגדל הכבוד בבית שמש ויהי
בראותם את הארון ויגילו ויאמרו: מי יוכל לעמוד לפני ה' האלהים
הקדוש הזה? ואל מי יעלה מעלינו? ויקחו את הארון ויעלוהו אל
בית הגבעה ויקדישו את אלעזר בנו לשמור את ארון ה'. ויהי מן
היום ההוא ויגדל הכבוד בבית שמש ויהי בראותם את הארון ויגילו
ויאמרו: מי יוכל לעמוד לפני ה' האלהים הקדוש הזה? ואל מי יעלה
מעלינו? ויקחו את הארון ויעלוהו אל בית הגבעה ויקדישו את אלעזר
בנו לשמור את ארון ה'. ויהי מן היום ההוא ויגדל הכבוד בבית
שמש ויהי בראותם את הארון ויגילו ויאמרו: מי יוכל לעמוד לפני
ה' האלהים הקדוש הזה? ואל מי יעלה מעלינו? ויקחו את הארון
ויעלוהו אל בית הגבעה ויקדישו את אלעזר בנו לשמור את ארון ה'.
ויהי מן היום ההוא ויגדל הכבוד בבית שמש ויהי בראותם את הארון
ויגילו ויאמרו: מי יוכל לעמוד לפני ה' האלהים הקדוש הזה? ואל
מי יעלה מעלינו? ויקחו את הארון ויעלוהו אל בית הגבעה ויקדישו
את אלעזר בנו לשמור את ארון ה'. ויהי מן היום ההוא ויגדל הכבוד
בבית שמש ויהי בראותם את הארון ויגילו ויאמרו: מי יוכל לעמוד
לפני

ܫܡܥ ܠܝ. ܘܟܠ ܥܡܐ ܐܝܬ ܒܗ ܡܫܟܚ ܘܡܟܠܝ ܥܠ ܐܠܗܐ ܘܐܡܪ: ܫܒܚ ܠܐܠܗܐ ܟܠ ܒܪ ܐܢܫ ܕܐܬܐ ܠܥܠܡܐ. ܘܐܡܪ ܠܗܡ ܡܬܠܐ ܗܢܐ: ܐܝܬ ܐܢܫ ܕܐܙܠ ܠܡܙܪܥ ܙܪܥܗ. ܘܒܙܪܥܘ ܐܬܪ ܚܕ ܢܦܠ ܥܠ ܐܪܥܐ ܘܐܬܕܘܫ ܘܐܬܟܠ ܥܘܦܐ ܕܫܡܝܐ ܠܗ. ܘܐܬܐ ܐܚܪ ܘܐܟܠ ܠܗ ܕܐܬܐ ܐܚܪ ܘܐܟܠ ܠܗ ܕܐܬܐ ܐܚܪ ܘܐܟܠ ܠܗ ܘ

ومرة ارحمها لحنا، وملكمنه. حكرحنا .ك. 427

---

1 F ثنائي.

HHH²

Afol.186b. لهمه حدكم نهكنه. ومرة ارح حسللهكم ارملهه
ارمحثكم. ومرة ارح مولكم كمنا بنكد لهكنم.
ومرة ارمنكنم ارهكنم حمم لم. حولد ارهنهكه
ومرة ارحمها ارهكنم حمم لم. حولد ارهنهكه

ثنائي ارمحثكم لحنا، وملكمنه. حكرحنا .ك. 427

1 F ثنائي.

HHH²

F fol. 101*a* I.

ܒܫܠܡ ܘܠܐ ܫܠܛ ܒܗ ܡܘܬܐ ܒܫܐܘܠ ܘܒܓܗܢܐ ܘܒܟܠ ܐܬܪ ܕܐܬ ܒܗ ܚܛܝܬܐ ܘܡܘܬܐ ܘܥܠ ܟܠ ܒܢܝ ܐܢܫܐ ܕܠܐ ܚܛܘ ܒܕܡܘܬ ܥܒܪܬܐ ܕܐܕܡ ܩܕܡ ܐܠܗܐ ܘܠܐ ܒܫܘܝܐ ܗܘ

فاتح ارحمتي لحز، صلصمص. حمرحزم .ك. .ح

فاتح ارحمتي لحز، صلصمص. حمرحزم .ك. 429

كمصدتمصلم ارحمك لم. مصلصلم مح ص، حاملم: 1015 I. F fol.

مرص حمر ارمح ملاتم حصلم ارصلم. مصصم لم حملم ارملاتم. حمصم ارحملم: حمرحزم لحملم ارملم. مصلم صمصلم: ارملاتم لمعتم تصملم. لم لما ملتم ملاتم ارمحلاتم ارصل

ויכ ויכלל שרבתם: לרפלפס ויגיב פגיב ברוסם. 20
לב לאו פמיוב שב ב[4] פוסם: ויבתשרבוסם ויפלפ
שגיב ויוישמם. ביבשב יפלפ לפשב. בלל שיוב 1020a I. fol. F
ויגיב ויב: לפ שגיב שב ישבב. שלב בם בשב 15
שיבגיב ויב: לפ שגיב שב ישבב. שלב בם בשב
שרבשב. בשב לב שבשב: בלל שיוב: שב לפשב
שגיב שיבגיב בשבשב שב. בשוב[3] לאו בשיבש
שגיב שיבגיב בשבשב שב. בשוב לאו בשיבש
בשבשב שב ישבב. בשב לב שבשב: בלל שיוב
ויבשבשב ב ישבב: בשב ישבב. שבשב ויב:
ם, ישבשב שגב בשלב ישבשבשב: בשגב יפ
בשב שם ישבב. בם שב בשב בשב: שב שוב
בשב שם ישבב. בם שב בשב בשב: שב שוב
מלל: פ שבשב בפם שם. שלב בלל ישב ב
ישבב בב שב שב בב[1] פלל שבב: בשוב מלל שב שבוב
לשוב שבשב ישב ב שלב לשב ישבב ישבשבשם. שלב לאו בשב
שיב ופב שיב לשב ישבב ישבשבשם. שלב לאו בשב
שבש

ﻣﺎﺗﺎ ﺑﺎﺭﺳﺘﺎﻡ ﻟﺤﺎﻑ، ﻭﻟﻠﻤﺎﺋﺔ. ﺣﺮﺣﺘﺎﻑ .ﻣ. 31

1 B ﺣﺮﺣﺘﺎﻑ, F ﺣﺮﺣﺘﺎﻑ. 2 F ﻣﻼ. 3 E
4 F ﺣﺎﺭﺱ ﺑﺎﺭﻫﻪ ﻣﻼﻯ ﺣﺎﺭﺱ. 5 F
ﺑﺎﺭﻫﻪ. ﻣﻼ ﻭﻟﺪ.

ﺭﻫﻤﻪ. ﺑﺎﺭﻫﻪ ﻣﻼﻯ ﺣﺎﺭﺱ

ומגילה. ושמעתי שיש מן הגאונים שכתבו שאין קורין אותה אלא בזמנה, ואין קורין אותה לא קודם לכן ולא לאחר כן. ומפני מה אין קורין אותה לא קודם לכן ולא לאחר כן? מפני שכתוב בה ״כימי אשר נחו בהם היהודים״ (אסתר ט׳ כב), ואין נחת אלא בזמנה. ומפני מה אין קורין אותה בלילי שבתות ובלילי יום טוב? מפני שכתוב בה ״ויכתוב מרדכי את הדברים האלה״ (אסתר ט׳ כ), ואין כתיבה אלא ביום. ומפני מה אין קורין אותה בלילי תעניות? מפני שכתוב בה ״ושמחה״ (אסתר ט׳ יז), ואין שמחה אלא ביום. ומפני מה אין קורין אותה בלילי ראשי חדשים? מפני שכתוב בה ״ומחדש״ (אסתר ט׳ כא), ואין חדש אלא ביום. ומפני מה אין קורין אותה בלילי חולו של מועד? מפני שכתוב בה ״ימי משתה ושמחה״ (אסתר ט׳ יז), ואין משתה ושמחה אלא ביום. ומפני מה אין קורין אותה בלילי שבתות? מפני שכתוב בה ״ויקימו״ (אסתר ט׳ כז), ואין קימה אלא ביום. ומפני מה אין קורין אותה בלילי יום הכפורים? מפני שכתוב בה ״ועניתם״ (ויקרא כ״ג כז), ואין עינוי אלא ביום. ומפני מה אין קורין אותה בלילי תשעה באב? מפני שכתוב בה ״ונהפוך הוא״ (אסתר ט׳ א), ואין הפוך

1 E omits **ברוך**. 2 EF **ויקרא**. 3 F **ויגלמיש**.
4 F **ויגלגיש**. 5 F **ולמגלמש**. 6 EF omit **אלא**:

III

לא תלחמו ברוך כלים. שם יש לכן תשמע בנלים
ק ילכו ויבלבלים: ותלחמו תלחמיו פוכן עד
מגמרים. פוישלח מ' לבו אילים שוכן ק ברוך
15 נוכח ברוך. ברוכם לבו פוישמע: מ' ויבלגיש B fol.99b.
עולם ברוך. ברוכם לבו פוישמע: מ' ויבלגיש
עולם ברוך כל נוכח: אלא 6ברוך
ברוך כשוכן. ק יש ברוך נוכן ברוך לא: אלא עד
ברוך כשוכן לא נוכח: ברוכן ברוך כל תילחם.
20 אלא לבו כל נוכח: ברוכן אלמים ברוך ק יעקוב
תילחם ברוכם ויבלגיש ברוכם לבו ברוכם: מ' F fol.
ויבלגיש ברוכם ויבלגיש ברוכם נוכח: לא
ברוך ויבלגיש ברוכם ויבלגיש ברוכם לבו ברוכם
לא לבו ברוכם ויבלגיש ברוכם ויבלגיש ברוכם
ברוכם ויבלגיש ברוכם ויבלגיש ברוכם לבו

لمحلم ابلا مكعصم ىمب ابمكعصم ى. صحلا مع
ىحصلم لقيلكلا ابلا مكعصم: ابصم٠ مكعصم فيا
لمم. فيا ابم مكلم حصلحبح: ٥فصم لا حبح.
حصلا مع ىحصلم حبحيلا ابلا لمم ى. E fol.62b.

ولل حبح ميم. ٢ ىحا فيا مكعصم ى. 5
ىحلم ابلا حبح ابمكعصم ى: ابصم٠ ابحصلا ابم مع
ابفيلا لحا مكم ابمم: حف، ابحصلا ابم مع فيا

ىحلم ابلا مكعصم ى. حصلا مصم كللفيا
ابمكلم. ٢ ابحصلا ابم مكعصم: ٥فصم لا حبح.
حصلا مع ىحصلم حبحيلا ابلا لمم ى. ابصم٠ كحا مم
ابفيلا لحا مكم ابمم: حف، ابحصلا ابم مع فيا
ىحلم ابلا حبح ابمكعصم ى: ابصم٠ ابحصلا ابم مع
ابفيلا لحا مكم ابمم: حف، ابحصلا ابم مع فيا

ولل حبح ميم. ٢ ىحا فيا مكعصم ى. 5

ברכות ג, ג–ד

ואומר ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בראנו לכבודו וצוה עלינו לעשות בהם רפואות טובות לאדם ואומר ברוך אתה יי רופא כל בשר ומפליא לעשות. אבל אין אומר כן על הדם ועל הזב ועל הזבה ועל היולדת ועל המת עד שיבריא. ואם התחיל בתפלה אין מפסיקין בה אפילו בפני המלך. ואם התחיל בברכת המזון

ⲙⲛⲧⲣⲉϥⲥⲱⲧⲡ ⲉⲡⲓⲣⲱⲙⲉ ⲉⲧⲙⲙⲁⲩ ⲛⲁⲓ ⲛⲉⲙ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲃⲉ ⲡⲓⲣⲱⲙⲉ ⲉⲧⲙⲙⲁⲩ ⲛⲁⲓ ⲛⲉⲙ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲃⲉ ⲡⲓⲣⲱⲙⲉ

ⲛⲉⲙ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲃⲉ ⲡⲓⲣⲱⲙⲉ ⲉⲧⲙⲙⲁⲩ ⲛⲁⲓ ⲛⲉⲙ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲃⲉ ⲡⲓⲣⲱⲙⲉ

ⲙⲛⲧⲣⲉϥⲥⲱⲧⲡ ⲉ

1 F דם 2 F .ומיבץ 3 F .ליבאלבלמלקס.

אנתרא ברוך. ואתה בריאה בקיבץ ברתרבץ עתיק. ואתה
אנתרא מה לא לבוחרא בה בקיבץ ולמעם. ובתוקפא
ובמ בריאה בקיבץ בה: ואתה בריאה בקיבץ ולמעם. ובתוקפא

ש, לירחיר[1] לחכיר: ירחוס תוחחוח כחס חתוחמוחסה. ר ילא לכיוס חחחוחלוח יוחסיר: חסו יר לשילר כחס חתוחמוחסה ירחיאי[2] חחחוחחוח: כחר יחוחר חחחוחלוח חחחוחחוח. B fol.101b.
חכחיחוחר ירחמחלר: יחר חחכ יוחסיר: חסו יר יחכחולוי כי כחיחוחר: חחחוחר ירחמחלר: חחר ילא לכיוס חחחוחלוח ירחמחלר חיחחיחוחס יוחסיר[3] ש, חוחר חכיחוחר. 5
חחחוחר ירחמחלר חחחוחחוח[4] ירחמחלר שילר חחחוחר ילא לכיוס חחחוחלוח חחחוחחוח. חכחיר חלוי. חכחר ילא לכיוס חחחוחלוח חחחוחחוח חחחו

מלאכי: אדום מי, ישמיט: קושה חניך מעיבה: Bfol.1020*a*.
ירמיהוהה אל קהלתה: מה ישתה לעומה: מי,
ירושלים לפני מעמדנו נפלו גזרת חלל
ירמיה נפתח פתו אדום אל מי[3] לך שומה, לנוח בפו 15
ילאיה פנית מפת אדמתו. הי[4] פה, לנוח בפו
אלמה, מה מפת[4] בקולנית ירד בפוי: שרי אלם
בפחד אל נוח פשה פה: אדמת אין אלה פנית.
נוחה ירח: לה קהלת מלפה אל אלה פנית.
לפני אין חרב ילוחי: אלה יי פלגיה מלילות
ציה אין בפוי. הי אשה ירעלי לפני בפחדמה אלה 20

מלאכי: אדום מי, ישמיט: קושה חניך מעיבה: Bfol.1020*a*.
ירמיהוהה אל קהלתה: מה ישתה לעומה: מי,
ירושלים לפני מעמדנו נפלו גזרת חלל
ירמיה נפתח פתו אדום אל מי[3] לך שומה, לנוח בפו 15
ילאיה פנית מפת אדמתו. הי[4] פה, לנוח בפו
אלמה, מה מפת[4] בקולנית ירד בפוי: שרי אלם
בפחד אל נוח פשה פה: אדמת אין אלה פנית.
נוחה ירח: לה קהלת מלפה אל אלה פנית.
לפני אין חרב ילוחי: אלה יי פלגיה מלילות
ציה אין בפוי. הי אשה ירעלי לפני בפחדמה אלה 20

מלאכי: אדום מי, ישמיט: קושה חניך מעיבה: Bfol.1020*a*.
ירמיהוהה אל קהלתה: מה ישתה לעומה: מי,
ירושלים לפני מעמדנו נפלו גזרת חלל
ירמיה נפתח פתו אדום אל מי[3] לך שומה, לנוח בפו 15
ילאיה פנית מפת אדמתו. הי[4] פה, לנוח בפו
אלמה, מה מפת[4] בקולנית ירד בפוי: שרי אלם
בפחד אל נוח פשה פה: אדמת אין אלה פנית.
נוחה ירח: לה קהלת מלפה אל אלה פנית.
לפני אין חרב ילוחי: אלה יי פלגיה מלילות
ציה אין בפוי. הי אשה ירעלי לפני בפחדמה אלה 20

מלאכי: אדום מי, ישמיט: קושה חניך מעיבה: Bfol.1020*a*.
ירמיהוהה אל קהלתה: מה ישתה לעומה: מי,
ירושלים לפני מעמדנו נפלו גזרת חלל
ירמיה נפתח פתו אדום אל מי[3] לך שומה, לנוח בפו 15
ילאיה פנית מפת אדמתו. הי[4] פה, לנוח בפו
אלמה, מה מפת[4] בקולנית ירד בפוי: שרי אלם
בפחד אל נוח פשה פה: אדמת אין אלה פנית.
נוחה ירח: לה קהלת מלפה אל אלה פנית.
לפני אין חרב ילוחי: אלה יי פלגיה מלילות
ציה אין בפוי. הי אשה ירעלי לפני בפחדמה אלה 20

מלאכי: אדום מי, ישמיט: קושה חניך מעיבה: Bfol.1020*a*.
ירמיהוהה אל קהלתה: מה ישתה לעומה: מי,
ירושלים לפני מעמדנו נפלו גזרת חלל
ירמיה נפתח פתו אדום אל מי[3] לך שומה, לנוח בפו 15
ילאיה פנית מפת אדמתו. הי[4] פה, לנוח בפו
אלמה, מה מפת[4] בקולנית ירד בפוי: שרי אלם
בפחד אל נוח פשה פה: אדמת אין אלה פנית.
נוחה ירח: לה קהלת מלפה אל אלה פנית.
לפני אין חרב ילוחי: אלה יי פלגיה מלילות
ציה אין בפוי. הי אשה ירעלי לפני בפחדמה אלה 20

מלאכי: אדום מי, ישמיט: קושה חניך מעיבה: Bfol.1020*a*.
ירמיהוהה אל קהלתה: מה ישתה לעומה: מי,
ירושלים לפני מעמדנו נפלו גזרת חלל
ירמיה נפתח פתו אדום אל מי[3] לך שומה, לנוח בפו 15
ילאיה פנית מפת אדמתו. הי[4] פה, לנוח בפו
אלמה, מה מפת[4] בקולנית ירד בפוי: שרי אלם
בפחד אל נוח פשה פה: אדמת אין אלה פנית.
נוחה ירח: לה קהלת מלפה אל אלה פנית.
לפני אין חרב ילוחי: אלה יי פלגיה מלילות
ציה אין בפוי. הי אשה ירעלי לפני בפחדמה אלה 20

1 F פנית. 2 F ירמיה. 3 F ירח. 4 F פה מפת.

לעיזנא נלמכל כל עזיז פלגא ל. נמזכא נזיליאלא
נזכי כלגוא: כא נזיזא כלגלגתא נזלא נאלא לאלנלמכא. 105a II. F fol.
נכלל נזכמלאא מ׳: נכ עכזיא כלגלגלא. אנכלי, נזא
נלמכלא כלגזכא: אנלי נזלמלא אלגיא: נלא אנלי 15
מיכא נזאזיגא לא פיל זכא כלזיגמלאא[7]. כלל נזגכא
מ׳, נעזגלא. אלא לא אנלי כלמלאא נזלא כמל
נאזיגא נזכא כלגלא. גז פ׳, לזא זכגיא מ׳, נמלכא:
כא נזאזיגא לא אלגלא נזלגלא[7]. אלא לגא 20

1 F כלזיגמלאא. 2 F נזגכא לא לאנלגא. 3 F מיכא. 4 F זיזיגא לא. 5 F נזא. 6 F נזיזא. 7 F נזגלא.

נזכי כלגוא: כא גז כא כלכלגמלאא גזכא לנ זכגיא
נלמכלא. נזל נזיזא כלגלגתא נזלא נאלא לאלנלמכא. 105a II. F fol.
נכלל נזכמלאא מ׳: נכ עכזיא כלגלגלא. אנכלי, נזא
נלמכלא כלגזכא: אנלי נזלמלא אלגיא: נלא אנלי 15
מיכא נזאזיגא לא פיל זכא כלזיגמלאא[7]. כלל נזגכא
מ׳, נעזגלא. אלא לא אנלי כלמלאא נזלא כמל
נאזיגא נזכא כלגלא. גז פ׳, לזא זכגיא מ׳, נמלכא:
כא נזאזיגא לא אלגלא נזלגלא[7]. אלא לגא 20

---

440 עזכר נזכמלאא לכגא. פלפמוס. כתכתיב נ.

נזכי כלגוא: כא גז כא כלכלגמלאא גזכא לנ זכגיא BfolI.102b.
נלמכלא. נזל נזיזא כלגלגתא נזלא נאלא לאלנלמכא.
נכלל נזכמלאא מ׳: נכ עכזיא כלגלגלא. אנכלי, נזא
נלמכלא כלגזכא: אנלי נזלמלא אלגיא: נלא אנלי
מיכא נזאזיגא לא פיל זכא כלזיגמלאא[7]. כלל נזגכא
מ׳, נעזגלא. אלא לא אנלי כלמלאא נזלא כמל
נאזיגא נזכא כלגלא. גז פ׳, לזא זכגיא מ׳, נמלכא:
כא נזאזיגא לא אלגלא נזלגלא[7]. אלא לגא

נמנכא נזלא כאלא נזכגלגיא כא עזא נזלמלא: נאל
עכזא. נזלא נא כתכגמלאא לזגיאלא פגזא נזלא:
נזכלל, לא עלגא נזעזא כ־ עכגא נזלא נזלמלאמא
כאל: לכגא כזלכא נזלא. כ פגזא נזיא עזגא:
לא. אנלי נזלמלא נזלא נזלגלא[4] נאלא נזלא
מיכא נזאזיגא לא אלגלא נזלגלא[7]. כלל נזגכא
מ׳, נעזגלא. אלא לא אנלי כלמלאא נזלא כמל
נאזיגא נזכא כלגלא. גז פ׳, לזא זכגיא מ׳, נמלכא:
כא נזאזיגא לא אלגלא נזלגלא[7]. אלא לגא

1 F נזגכא לא לאנלגא. 2 F כלזיגמלאא. 3 F מיכא. 4 F זיזיגא לא. 5 F נזא. 6 F נזיזא. 7 F נזגלא.

ولا يعلم. لأن كل واحد منهما يعلم ذاته وما يعلم غيره. وكذلك الله تعالى يعلم ذاته وما يعلم غيره. وكذلك الملائكة يعلمون ذواتهم وما يعلمون غيرهم. وكذلك الإنس يعلمون ذواتهم وما يعلمون غيرهم. وكذلك الجن يعلمون ذواتهم وما يعلمون غيرهم. وكذلك الشياطين يعلمون ذواتهم وما يعلمون غيرهم. وكذلك الدواب يعلمون ذواتهم وما يعلمون غيرهم. وكذلك الطير يعلمون ذواتهم وما يعلمون غيرهم. وكذلك الهوام يعلمون ذواتهم وما يعلمون غيرهم. وكذلك الحشرات يعلمون ذواتهم وما يعلمون غيرهم. وكذلك السمك يعلمون ذواتهم وما يعلمون غيرهم. وكذلك الوحوش يعلمون ذواتهم وما يعلمون غيرهم. وكذلك الأنعام يعلمون ذواتهم وما يعلمون غيرهم. وكذلك الأشجار يعلمون ذواتهم وما يعلمون غيرهم. وكذلك النبات يعلمون ذواتهم وما يعلمون غيرهم. وكذلك الجماد يعلمون ذواتهم وما يعلمون غيرهم. وكذلك الأرض يعلمون ذواتهم وما يعلمون غيرهم. وكذلك السماء يعلمون ذواتهم وما يعلمون غيرهم. وكذلك الكواكب يعلمون ذواتهم وما يعلمون غيرهم. وكذلك الشمس يعلمون ذواتهم وما يعلمون غيرهم. وكذلك القمر يعلمون ذواتهم وما يعلمون غيرهم. وكذلك الليل يعلمون ذواتهم وما يعلمون غيرهم. وكذلك النهار يعلمون ذواتهم وما يعلمون غيرهم. وكذلك الظلمة يعلمون ذواتهم وما يعلمون غيرهم. وكذلك النور يعلمون ذواتهم وما يعلمون غيرهم. وكذلك الظل يعلمون ذواتهم وما يعلمون غيرهم. وكذلك الحر يعلمون ذواتهم وما يعلمون غيرهم. وكذلك البرد يعلمون ذواتهم وما يعلمون غيرهم. وكذلك الريح يعلمون ذواتهم وما يعلمون غيرهم. وكذلك المطر يعلمون ذواتهم وما يعلمون غيرهم. وكذلك الثلج يعلمون ذواتهم وما يعلمون غيرهم. وكذلك البرد يعلمون ذواتهم وما يعلمون غيرهم. وكذلك الصقيع يعلمون ذواتهم وما يعلمون غيرهم. وكذلك الندى يعلمون ذواتهم وما يعلمون غيرهم. وكذلك الغيم يعلمون ذواتهم وما يعلمون غيرهم. وكذلك الضباب يعلمون ذواتهم وما يعلمون غيرهم. وكذلك الدخان يعلمون ذواتهم وما يعلمون غيرهم. وكذلك النار يعلمون ذواتهم وما يعلمون غيرهم. وكذلك الماء يعلمون ذواتهم وما يعلمون غيرهم. وكذلك التراب يعلمون ذواتهم وما يعلمون غيرهم. وكذلك الحجارة يعلمون ذواتهم وما يعلمون غيرهم. وكذلك الجبال يعلمون ذواتهم وما يعلمون غيرهم. وكذلك الحديد يعلمون ذواتهم وما يعلمون غيرهم. وكذلك الرصاص يعلمون ذواتهم وما يعلمون غيرهم. وكذلك النحاس يعلمون ذواتهم وما يعلمون غيرهم. وكذلك الذهب يعلمون ذواتهم وما يعلمون غيرهم. وكذلك الفضة يعلمون ذواتهم وما يعلمون غيرهم. وكذلك الزئبق يعلمون ذواتهم وما يعلمون غيرهم. وكذلك الكبريت يعلمون ذواتهم وما يعلمون غيرهم. وكذلك الزاج يعلمون ذواتهم وما يعلمون غيرهم. وكذلك الشب يعلمون ذواتهم وما يعلمون غيرهم. وكذلك الملح يعلمون ذواتهم وما يعلمون غيرهم. وكذلك الزرنيخ يعلمون ذواتهم وما يعلمون غيرهم. وكذلك الكحل يعلمون ذواتهم وما يعلمون غيرهم. وكذلك الزجاج يعلمون ذواتهم وما يعلمون غيرهم. وكذلك الخزف يعلمون ذواتهم وما يعلمون غيرهم. وكذلك الطين يعلمون ذواتهم وما يعلمون غيرهم. وكذلك الرمل يعلمون ذواتهم وما يعلمون غيرهم. وكذلك الحصى

ולמה תרבו נביאות לשקר. עוד אחת אומרת לי ואני אמרתי לה. חכמות בנתה ביתה חצבה עמודיה שבעה. טבחה טבחה מסכה יינה אף ערכה שלחנה. שלחה נערותיה תקרא על גבי מרומי קרת. מי פתי יסור הנה חסרי לב אמרה לו. לכו לחמו בלחמי ושתו ביין מסכתי. עזבו פתאים וחיו והלכו בדרך בינה. ואני אמרתי לה לא אוכל לעזוב את ה' אלהי ישראל. כי אם אעזוב אותו הוא יעזבני. ואם אדבק בו הוא יהיה לי לאלהים. ואם אשכחנו ישכחני לעולם. ואם

ירחמיאלוחי. בניהם ירחי: אחיעזר בכרלהם
שרי: ס"ג ס"ט ויקרא לבניה ירחמיאל לה שריה.
בכר לפט ס' ירמיה לה ריס. ולה סט ירמיה
כילד שרי: שמע לפט ס' ירמיה ס"ג. כילד שרי
בניהם ירחמיאל. פי אחיעזר לה אחיעזר חניה לפ: A fol.193b.
בניהם ירחמיאל. כילד ירס ירחמיאל חניה לפ:
מולד ירחי סט: ולה אחיעזר לפיעזר ברעלהם
ירחמיאל. שי מולד ברי. ולה אחיעזר לפ: ירחמיאל
פקד אחיעזר לפ: פי מולד בניהם ברחה.
שריה: ולה אחיעזר לפ ברי ברס לפ. ויקרא 20
ברחה: ולה אחיעזר לה פי ברי ברס לפ. ויקרא
KKK2

1 Romans xiv. 3. 2 F פולמוסה: שריה

ירחמיאלוחי. בניהם ירחי: אחיעזר בכרלהם 5
שרי: ס"ג ס"ט ויקרא לבניה ירחמיאל לה שריה.
בכר לפט ס' ירמיה לה ריס. ולה סט ירמיה F fol.
כילד שרי: שמע לפט ס' ירמיה ס"ג. כילד שרי 106a I.
בניהם ירחמיאל. כילד ירס ירחמיאל חניה לפ: A fol.193b.
מולד ירחי סט: ולה אחיעזר לפיעזר ברעלהם
ירחמיאל. שי מולד ברי. ולה אחיעזר לפ: ירחמיאל
פקד אחיעזר לפ: פי מולד בניהם ברחה. Bfol.104a
שריה: ולה אחיעזר לפ ברי ברס לפ. ויקרא 10
ברחה: ולה אחיעזר לה פי ברי ברס לפ. ויקרא
שרי: ס"ג ס"ט ויקרא לבניה ירחמיאל לה שריה.
בכר לפט ס' ירמיה לה ריס. ולה סט ירמיה
כילד שרי: שמע לפט ס' ירמיה ס"ג. כילד שרי
בניהם ירחמיאל. כילד ירס ירחמיאל חניה לפ:
מולד ירחי סט: ולה אחיעזר לפיעזר ברעלהם
ירחמיאל. שי מולד ברי. ולה אחיעזר לפ: ירחמיאל
פקד אחיעזר לפ: פי מולד בניהם ברחה.
שריה: ולה אחיעזר לה פי ברי ברס לפ. ויקרא 20
ברחה: ולה אחיעזר לה פי ברי ברס לפ. ויקרא

תורה ירחמיאל לבוא, פולמוסה. ברחבות ס"ג. 443

ואת נשמע לפי לשון ישתחוו. ותרגם ואת נשמע לפי לשון ישתחוו. ותרגם שיר השירים: שלמה לבדו חברם ולא: ותרגם שיר השירים: שלמה לבדו חברם ולא: F fol. 106b I.

שמחם לעתיד ונשלמם, כתוב. אחד נביא אומות: שיר השירים ושיר השירים. וכן שיר תואר של מה ואין שלש שיר השירים. וכן שיר תואר של מה ואין שלש

1 F שיר השירים.

אין נשמע לפי לשון ישתחוו. ותרגם אין נשמע לפי לשון ישתחוו. ותרגם ותרגם שיר השירים: וכן לא נשמע לפי. ונשמע לפי לשון ישתחוו. ותרגם ותרגם שיר השירים: וכן לא נשמע לפי. ונשמע לפי לשון ישתחוו. ותרגם

5 ותרגם שיר השירים ונשמע שיר. ותרגם ונשמע לפי לשון ישתחוו. ותרגם שיר השירים: וכן לא נשמע לפי.

ומוד לוֹכ :רוֹלכוכ ריוב כוֹמ כיר ריכוֹלד ינֹוכ :ריכוֹב
ריד :ריוב ינֹוכ ריֹלֹיד כוֹמ ויֹמל .ריכוכ מוֹמוֹמ
ריוֹלד :ריוֹמ כֹלֹיל לוֹכוֹמ יכ ׃ ריֹלֹוכוֹמ מכ לוֹכוֹכ
ריֹלֹוכוֹכ כֹלֹיל כ .ריֹלֹוֹמ כֹלֹיל כֹכ מכ
5 מיוכ לוֹכ .ריוכ ריוֹלֹיב כֹלֹמֹלֹמ ריד :ריֹלֹמוֹכ
ינֹכ כ .ריֹלֹיוכוֹכ כֹלֹיל מיוכ לוֹכ כ .ריֹלֹוֹמ
.כֹלֹיב לוֹכ ריוֹכ כֹלֹיל מכ ויֹמל כֹלֹיל לוֹכ
Bfol.105*a*. כמ :ריוֹכוֹכ [1]מֹלֹיכוֹכ מכ כֹלֹוכ מוֹמיד ינֹוכ
ריֹלֹוֹמוֹמ ריוֹמוֹכ ריֹלֹוכוֹכ מכ :ריוֹיוֹכ ריֹמֹיב
10 .כֹלֹיב ינֹוכ מֹלֹמוֹכ לב ריוֹמוֹכ :ריֹלֹיכ ריוֹכוֹכ
Efol.63*a*. ינ ריֹלֹוכוֹכ מֹלֹמ כֹלֹוֹמ .כֹלֹיב מוֹמיד ינֹוכ ריד
:ריוכ ינֹוכ מוֹמוֹמ .מוֹמוֹכ ינֹוכ ריוֹכ ינֹוכ
.ריוֹמ ינֹוכ ריֹלֹוכ .ריוֹמ ינֹוכ ריֹלֹוכ .ריֹלֹוֹמ ינֹוכ
:ריֹלֹוכוֹכ מֹלֹיכוֹכ ינֹוכ ריֹלֹוכ ריד ריוֹמוֹכ ריוֹכ
15 ריֹלֹוכוֹכ :מֹלֹמ ינֹוכ ריֹלֹוֹמ ריוֹכ מכ ,מ [2]מֹל ריֹלֹיב
:כֹלֹיב ריוכ ריֹלֹוכוֹכ מֹלֹמוֹכ מֹלֹמ :ריֹלֹיכוֹכ
F fol.
106*b* II. ריוֹכוֹכ כֹלֹמ ריוֹמוֹכ ריֹלֹיב .[3]ריוֹמ כֹלֹיב .ריוֹכ
:מֹלֹיכ כֹלֹיב כֹלֹ כֹלֹ [4]כֹלֹ ינֹכוֹכוֹכ מֹלֹמ .ריֹלֹיכ
Afol.194*b*. ריוֹמוֹכ כֹלֹיב :מֹלֹיכוֹכ מֹלֹמוֹכוֹכ ,מ כֹלֹוֹכוֹכ
20 כֹלֹיב ינֹוכ ריֹלֹ [5]ינֹוכ :כֹלֹוכ .מֹלֹוֹכוֹכ
:מֹלֹיכ ריוֹכוֹכ ינֹ מֹלֹמ .כֹלֹיב ריֹלֹיכוֹכ ריֹלֹ ,כֹלֹוֹכ
[6]כֹלֹיכֹלֹ :ריֹלֹכֹלֹ כֹלֹ ריֹלֹ כֹ ריוֹכוֹכ כֹמ

---

1 F ריֹלֹיכוֹכ. 2 F omits מֹל. 3 EF כֹלֹיב
.ריוֹמ כֹלֹיב ריוֹמ. 4 EF ינֹכוֹכוֹכ. 5 F ינֹוכ.
6 EF כֹלֹיכֹלֹ.

ומ, נראה מ, תרגום למ חד נוסף. אמרו לו: Afol.195a.
מנלאה לו מרפיה: מי חפיר חדש[1] ואתי יהודה מרפיהם לחומה:
חדשה לו מרפיה: מ חפיר חדש[1] ואתי יהודה מרפיהם לחומה
חדש. ולו תרגומיה: מן דאתעבד יהוה מרפיהם לחומה
חלמה[2] מרפיה: מה למלכא מחד. חפיר ואתי[2]
נוסף: מן מרפיה: מחלל מרי מה מרפיהם. מחדש
ב מרפיהם, חדש נראה מרי: נראה ואתי ומרפיהם: Bfol.153b.
חדש חמשה לה: נראה ואתי ומרפיהם חמש חדשה:
נוסף: מרי מרפיה: מחלל מרי מה מרפיהם. מחדש
ואתי ומרפיהם חדש נראה מרי: מרפיה ואתי ומרפיהם
חדשה

שלחן ויתרחץ לבו, פלפטוס. ישראל ז' מי, ילקוט ר' שלחן
Efol.64a. לחכמיהם מיחסרים. ואין חילוק ביניהם בכתיבה. אלא
כי פלפטוס. לשלחן ויש ילוש לה בדף שבת. אלא
Afol.195b.

---

1 EF ישראלים. 2 F שלחנות. 3 F
שלחן ויש לשון. 4 A לשולחן. 5 F omits רמז. 6 AB
ישראלים. 7 F ילקוט.

שמע אלמוס ר' פלפטוס: ולא ישלחם מן שלחן ויתרחץ
ידיו ואל יטול ידיו ויסעוד שלחנו ויברך ברכת המזון
ולא יברך ברכת המזון ויטול ידיו ויתרחץ לבו. ואל
ישלחם מן שלחן ויתרחץ לבו ויסעוד שלחנו ויברך
ברכת המזון ויטול ידיו ויתרחץ לבו. ואל ישלחם מן
שלחן ויתרחץ לבו ויסעוד שלחנו ויברך ברכת המזון
ויטול ידיו ויתרחץ לבו. ואל ישלחם מן שלחן ויתרחץ
לבו ויסעוד שלחנו ויברך ברכת המזון ויטול ידיו
ויתרחץ לבו. ואל ישלחם מן שלחן ויתרחץ לבו ויסעוד
שלחנו ויברך ברכת המזון ויטול ידיו ויתרחץ לבו.
ואל ישלחם מן שלחן ויתרחץ לבו ויסעוד שלחנו
וי

ואחרי ישוע הלך לבדו לגבעת הזיתים: ובבוקר עוד פעם בא אל ההיכל וכל העם באו אליו ויושב למדם: והסופרים והפרושים הביאו אליו אשה שנתפסה בנאוף ויעמידוה באמצע: ויאמרו אליו רבי האשה הזאת נתפסה בנאוף בשעת מעשה: ובתורה צוה משה עלינו את הנשים כאלה לסקלן: ואתה מה תאמר: ואמרו זה לנסותו למען יהיה להם על מה לקטרגו: וישפיל ישוע וכתב באצבעו על הארץ: וכאשר המשיכו לשאול אותו הזקיף את עצמו ויאמר אליהם מי שהוא מכם חף מחטא יהי הראשון להטיל עליה אבן: ושוב הזקיף וכתב על הארץ: ואחרי ששמעו את הדבר הזה יצאו איש איש החל מהזקנים עד האחרונים: וישוע נשאר לבדו והאשה עומדת באמצע: ויזקף ישוע את עצמו ויאמר אליה אשה איה הם מקטרגיך הלא איש לא חרץ משפט עליך: ותאמר לא אדוני: ויאמר אליה גם אני לא אחרוץ משפט עליך לכי ואל תחטאי עוד: ואחרי הדברים האלה דבר ישוע אל העם לאמר אני הוא האור לעולם כל ההולך אחרי לא ילך בחשך כי אם יהיה לו אור החיים: ויאמרו אליו הפרושים אתה מעיד על עצמך עדותך אינה אמת: וישוע ענה ויאמר אליהם אף כי אני מעיד על עצמי עדותי אמת כי יודע אני מאין באתי ולאן אלך ואתם לא תדעו מאין באתי ולאן אלך: אתם תשפטו כפי הבשר ואני לא אשפוט איש: ואף כי אשפוט משפטי אמת כי לא אני לבדי אשפוט כי אם אני והאב אשר שלחני: ובתורתכם כתוב כי עדות שני אנשים אמת היא: אני מעיד על עצמי והאב אשר שלחני מעיד עלי: ויאמרו אליו איה אביך ויען ישוע אתם לא ידעתם את אבי ולא את אשר שלחני ואלו ידעתם את אבי הייתם יודעים גם את אשר שלחני: ויהי הדברים האלה בבית האוצר בעת לימדו ישוע בהיכל ואיש לא תפשו כי עוד לא באה שעתו: ויאמר אליהם שוב אני הולך ואתם תבקשו אותי ובחטאתיכם תמותו אל אשר אני הולך שמה אתם לא תוכלו לבוא: ויאמרו היהודים הלא יהרוג את עצמו כי אמר אל אשר אני הולך שמה אתם לא תוכלו לבוא: ויאמר אליהם אתם מלמטה ואני מלמעלה אתם מן העולם הזה ואני לא מן העולם הזה: ואמרתי אליכם כי תמותו בחטאתיכם כי אם לא תאמינו כי אני הוא תמותו בחטאתיכם: ויאמרו אליו מי אתה ויאמר אליהם ראשית הדברים אשר אמרתי אליכם: הרבה יש לי לדבר עליכם ולשפוט אתכם אבל השולח אותי אמת הוא ואני מדבר אל העולם את אשר שמעתי ממנו: ולא ידעו כי על האב דבר: ויאמר אליהם ישוע כאשר תרימו את בן האדם אז תדעו כי אני הוא ומלבדי לא אעשה דבר כי אם כאשר למדני אבי כן אדבר: והשולח אותי עמדי הוא לא עזבני לבדי כי תמיד אעשה את הטוב בעיניו: כאשר דבר כן האמינו בו רבים: ויאמר ישוע אל היהודים אשר האמינו בו אם תשמרו את דברי אמת תהיו תלמידי באמת: ותדעו את האמת והאמת תשחרר אתכם: ויענו אליו אנחנו זרע אברהם ולא היינו עבדים לאיש איך תאמר אתה כי נהיה בני חורין: ויען ישוע ויאמר אליהם אמן אמן אומר אני לכם כל עושה חטא הוא עבד לחטא: והעבד לא ישאר בבית עולם הבן ישאר לעולם: אם כן הבן יחפשכם תהיו חפשים באמת: ידעתי כי זרע אברהם אתם אבל אתם מבקשים להרגני כי דברי לא יכנס בלבבכם: אני מדבר את אשר ראיתי אצל אבי ואתם עושים את אשר שמעתם מאת אביכם: ויענו ויאמרו אליו אבינו הוא אברהם ויאמר אליהם ישוע לו הייתם בני אברהם הייתם עושים את מעשי אברהם: ועתה אתם מבקשים להרגני האיש אשר דבר אמת אליכם אשר שמע מאת האלהים לא כן עשה אברהם: אתם עושים את מעשי אביכם: ויאמרו אליו לא נולדנו מזנות אבינו אחד לנו האב האלהים: ויאמר אליהם ישוע לו היה האלהים אביכם הייתם אוהבים אותי כי אני יצאתי ובאתי מאת האלהים כי לא מעצמי באתי כי אם הוא שלחני: למה לא תבינו את דברי כי לא תוכלו לשמוע את דברי: אתם מאביכם השטן אתם ותאוות אביכם תעשו הוא רוצח מראשית ולא עמד באמת כי אין האמת בו כאשר ידבר שקר מדבר מדעתו כי שקרן הוא ואבי השקר: ואני אמת אומר לכם ולכן לא תאמינו בי: מי מכם יוכיח עלי חטא ואם אמת אומר לכם למה לא תאמינו בי: אשר מאלהים הוא שומע דברי אלהים ואתם לא תשמעו כי לא מאלהים אתם: ויענו היהודים ויאמרו אליו הלא אמרנו כי שומרוני אתה ושד בך: ויען ישוע אני לא שד בי כי אם אכבד את אבי ואתם תבזוני: ואני לא אבקש את כבודי יש מבקש ושופט: אמן אמן אומר אני לכם אם איש שומר את דברי לא יראה מות לעולם: ויאמרו היהודים עתה ידענו כי שד בך אברהם מת והנביאים וגם אתה אמרת אם איש שומר את דברי לא יטעם מות לעולם: הגדול אתה מאבינו אברהם אשר מת והנביאים מתו מי אתה כי תשים את עצמך: ויען ישוע אם אני אכבד את עצמי כבודי לא יהיה כלום אבי הוא המכבדני אשר אתם אומרים עליו כי הוא אלהינו: ואתם לא ידעתם אותו ואני ידעתי אותו ואם אמר אני לא ידעתי אותו הייתי כמוכם כזב: אבל ידעתי אותו ושומר אני את דברו: אברהם אביכם שש לראות את יומי וירא וישמח: ויאמרו היהודים אליו עוד לא מלאו לך חמשים שנה ואתה ראית את אברהם: ויאמר אליהם ישוע אמן אמן אומר אני לכם בטרם היות אברהם אני הוא: ויקחו אבנים להטיל עליו ויסתר ישוע ויצא מן ההיכל: ויעבור על פני האנשים וילך לו: ויעבור ויראה איש עור מלידתו: ויאמרו תלמידיו אליו רבי מי חטא האיש הזה או הוריו כי נולד עור: ויען ישוע לא חטא האיש ולא הוריו כי אם למען יראו מעשי אלהים בו: ואני עלי לעשות מעשי שולחי כל עוד היום בא הלילה אשר לא יוכל איש לעשות מלאכה: כל עוד אני בעולם הזה אני אור העולם: ויאמר כזאת וירק ארצה ויעש טיט מן הרוק ויטח את הטיט על עיני העור: ויאמר אליו לך שטוף בשלוח: וילך וישטוף ויבא וראה: ויאמרו השכנים ואשר ראו אותו מקדם כי עור היה הלא זה הוא הישב ויושב ויש אומרים כי הוא ויש אומרים לא כי אם דומה הוא אליו ויאמר אני הוא: ויאמרו אליו איך נפקחו עיניך: ויען ויאמר האיש אשר נקרא ישוע עשה טיט ויטח את עיני ויאמר אלי לך שטוף בשלוח וילך וישטוף ויראה: ויאמרו אליו איה הוא ויאמר לא ידעתי: ויביאו את האיש אשר היה עור אל הפרושים: והיום אשר עשה ישוע את הטיט ויפקח את עיניו היה יום שבת: וישאלו הפרושים גם הם איך ראה: ויאמר אליהם שם טיט על עיני ואשטוף ואראה: ויאמרו מן הפרושים מי האיש הזה אשר לא שמר את השבת ויש אומרים איש חוטא לא יוכל לעשות כזאת אותות: ויהי ריב ביניהם: ויאמרו אל האיש עור מה אתה אומר עליו כי פקח את עיניך: ויאמר הוא נביא: ולא האמינו היהודים כי עור היה ויפקח עיניו עד אשר קראו את הורי האיש אשר ראה: וישאלו אותם לאמר הזה בנכם אשר אתם אומרים כי עור נולד ואיך ראה עתה: ויענו הוריו ויאמרו אנחנו יודעים כי בנינו הוא וכי עור נולד: ואיך ראה עתה לא ידענו או מי פקח את עיניו לא ידענו הוא גדול הוא שאלו אותו ידבר בעד עצמו: את הדברים האלה אמרו הוריו כי יראו מן היהודים כי כבר נשבעו היהודים כי כל מודה בישוע כי הוא המשיח יוחרם מן הבתי כנסיות: על כן אמרו הוריו הוא גדול הוא שאלו אותו: ויקרא האדם אל האיש אשר היה עור פעם שנית ויאמר אליו תן כבוד לאלהים אנחנו יודעים כי האיש הזה חוטא הוא: ויען ויאמר אם חוטא הוא לא ידעתי אחת אני יודע כי עור הייתי ועתה אני רואה: ויאמרו אליו מה עשה לך איך פקח את עיניך: ויען אותם עוד פעם אמרתי לכם ולא שמעתם למה תרצו לשמוע עוד פעם הגם אתם רוצים להיות תלמידיו: ויקללו אותו ויאמרו אתה תלמידו ואנחנו תלמידי משה: אנחנו יודעים כי משה דבר אל האלהים והאיש הזה לא ידענו מאין הוא: ויען האיש ויאמר אליהם הנפלא הוא כי לא ידעתם מאין הוא והלא אנחנו יודעים כי האלהים לא ישמע לחוטאים כי אם לעושי רצונו ולשומרי דבריו: מן העולם לא נשמע כי פקח איש את עיני עור מלידתו: אם האיש הזה לא היה מאת האלהים לא יוכל לעשות דבר: ויענו ויאמרו אליו בחטאתיך נולדת כולך ואתה תלמדנו ויגרשוהו החוצה: וישמע ישוע כי גרשוהו החוצה וימצאהו ויאמר אליו האמין אתה בבן האדם: ויען ויאמר מי הוא אדוני ואאמין בו: ויאמר אליו ישוע גם ראית אותו והמדבר אתך הוא: ויאמר אליו אני מאמין אדוני ואשתחו לו: ויאמר ישוע לדין באתי לעולם הזה למען יראו העורים ויעורו הרואים: וישמעו הפרושים אשר היו עמו את הדברים האלה ויאמרו אליו הגם אנחנו עורים: ויאמר אליהם ישוע לו הייתם עורים לא היה עליכם חטא אבל עתה אתם אומרים כי רואים אנחנו על כן חטאתכם עליכם: אמן אמן אומר אני לכם הבא בשער אל מכלאת הצאן ולא יבוא בדלת כי אם יעלה מעבר אחר הוא גנב ופרץ: ובא בדלת הוא רועה הצאן: לו יפתחו השוערים ולקול רועה הצאן ישמעו ויקרא לצאנו איש איש בשמו ויוציאם: ואחרי הוציאו את צאנו הולך לפניהם והצאן אחריו כי יודעים את קולו: ואחר לא ילכו כי אם יברחו ממנו כי לא יכירו את קול אחר: את המשל הזה דבר ישוע אל הפרושים ולא הבינו את אשר דבר אליהם: ויאמר אליהם ישוע שוב אני אומר לכם אמן אמן אומר אני לכם אני הוא דלת הצאן: כל אשר באו לפני הם גנבים ופרצים והצאן לא שמעו להם: אני הוא הדלת בי אם יבוא איש יחיה ובא ויצא ומרעה ימצא: הגנב לא יבוא כי אם לגנוב ולטבוח ולאבד: ואני באתי למען יחיו ויהיה להם חיים בשפע: אני הוא הרועה הטוב הרועה הטוב נותן את נפשו בעד הצאן: ואשר הוא שכיר ולא רועה אשר הצאן לא שלו יראה את הזאב בבואו ועזב את הצאן ונס והזאב יחטוף ויפיץ את הצאן: כי שכיר הוא ולא ישים לב אל הצאן: אני הוא הרועה הטוב ויודע אני את צאני ואת אשר לי הן יודעים אותי: כאשר יודע אותי האב ואני יודע את האב ואת נפשי אני נותן בעד הצאן: ולי צאן אחרות אשר לא מן הגדר הזה אותן עלי להביא ואת קולי ישמעו ויהיו לעדר אחד ולרועה אחד: על כן יאהבני האב כי אני נותן את נפשי למען אקחנה שוב: איש לא יקחנה ממני כי אם מרצוני אני נותנה ויש לי רשות לתתה ורשות לקחתה שוב: את המצוה הזאת קבלתי מאת אבי: ויהי ריב בין היהודים על הדברים האלה: ויאמרו רבים מהם רוח רעה בו ומשוגע הוא למה תשמעו אליו: ויאמרו אחרים הלא דברים אלה לא דברי איש משוגע הם הלא יוכל שד לפקוח עיני עור: ויהי בחנוכה בירושלים: ויתהלך ישוע בהיכל בבית שלמה: ויקיפו אותו היהודים ויאמרו אליו עד מתי תעלים את נפשנו אם אתה המשיח אמור לנו בגלוי: ויען אותם ישוע אמרתי לכם ולא האמנתם המעשים אשר אני עושה בשם אבי הם מעידים עלי: ואתם לא תאמינו כי לא מצאנכם אתם: כצאני אשר שמעו בקולי ואני ידעתי אותם והם הלכו אחרי: ואני נתתי להם חיי עולם ולא יאבדו לעולם ואין איש יחטוף אותם מידי: אבי אשר נתנם לי גדול הוא מכל ואין איש יכול לחטוף מיד אבי: אני והאב אחד הננו: וישאו היהודים אבנים להרגו: ויען ישוע ויאמר אליהם מעשים טובים רבים הראיתי לכם מאת אבי על מי מהם אתם רוגמים אותי: ויענו היהודים לאמר לא על מעשה טוב אנחנו רוגמים אותך כי אם על חרפת האלהים כי אתה אדם ואתה עושה את עצמך אלהים: ויען ישוע ויאמר אליהם הלא כתוב בתורתכם אמרתי אלהים אתם: אם אלהים קרא לאנשים אשר היה דבר אלהים אליהם ולא יוכל הכתוב להפר: ואני אשר קדשני האב ושלחני אל העולם הזה אתם אומרים לי כי חרפת אלהים אני כי אמרתי בן אלהים אני: אם לא אעשה מעשי אבי לא תאמינו בי: ואם אעשה אותם אף כי לא תאמינו בי תאמינו במעשים האלה כי אבי בי ואני בו: ויבקשו עוד לתפשו ויצא מידם: וילך עוד פעם אל עבר הירדן אל המקום אשר היה יוחנן מטבל בראשונה וישב שם: ויבאו אליו רבים ויאמרו יוחנן לא עשה אות אחד ואת כל אשר אמר יוחנן על האיש הזה אמת היה: ויאמינו בו רבים שם: ויהי איש חולה ושמו לעזר מבית עניה עיר מרים ואחותה מרתא: ומרים היא אשר משחה את ישוע במים ותנגבהו בשערות ראשה ולעזר אחיה חלה: וישלחו אחיותיו אל ישוע לאמר אדוני הנה אשר אתה אוהב חלה: וישוע שמע ויאמר אליהם מחלי זה לא ימות לעולם כי אם לכבוד אלהים למען יכבד בן האלהים בו: ויאהב ישוע את מרתא ואת אחותה ואת לעזר: וישמע כי חלה ויעמוד עוד יומים במקום אשר היה שם: ואחרי כן אמר אל תלמידיו נלכה אל יהודה שוב: ויאמרו אליו תלמידיו רבי עתה בקשו היהודים לסקלך ושוב אתה הולך שמה: ויען ישוע הלא שנים עשר שעות ביום: אם איש הולך ביום לא יכשל כי יראה אור העולם הזה: ואם איש הולך בלילה יכשל כי אין אור בו: את הדברים האלה דבר ואחרי כן אמר אליהם לעזר אוהבנו נם ואני הולך להקיצו: ויאמרו תלמידיו אדוני אם נם הוא ירפא: וישוע דבר על מותו והם חשבו כי על שנת הנם דבר: ואחרי כן אמר אליהם ישוע בגלוי לעזר מת: ואני שמח בעבורכם כי לא הייתי שם למען תאמינו: ונלכה אליו: ויאמר תומא הנקרא דידימוס אל חבריו נלכה גם אנחנו ונמות עמו: וישוע בא ויהי לעזר בקבר ארבעה ימים: ובית עניה קרוב אל ירושלים כשלשה עשר מיל: ורבים מן היהודים באו אל מרתא ומרים לנחמן על אחיהן: ומרתא כשמעה כי ישוע בא לקראתו ומרים ישבה בבית: ותאמר מרתא אל ישוע אדוני לו היית פה לא מת אחי: ועתה גם עתה ידעתי כי כל אשר תבקש מאת האלהים יתן לך: ויאמר אליה ישוע אחיך יקום: ותאמר מרתא ידעתי כי יקום בתחיית המתים ביום האחרון: ויאמר אליה ישוע אני הוא התחיה והחיים המאמין בי אף כי ימות יחיה: וכל החי המאמין בי לא ימות לעולם: האמנת בזאת: ותאמר אליו כן אדוני אני מאמינה כי אתה המשיח בן האלהים הבא אל העולם: ותלך ותקרא למרים אחותה בסתר לאמר המורה בא ויקרא לך: וכשמעה מרים קמה מהרה ותלך אליו: כי ישוע לא בא אל הכפר כי אם עוד במקום אשר פגשה מרתא: והיהודים אשר היו עמה בבית ומנחמים אותה כראותם את מרים כי קמה מהרה ותצא ויתנו אחריה כי חשבו כי הולכת אל הקבר לבכות שם: ומרים כבאה אל המקום אשר ישוע שם ותראהו ותפל לרגליו: ותאמר אליו כן אדוני לו היית פה לא מת אחי: וישוע כראותו את מרים בוכה ואת היהודים הבאים עמה בוכים ויתעצב ברוחו ויתמרמר: ויאמר איה שמתם אותו ויאמרו אליו אדוני בוא וראה: ויבך ישוע: ויאמרו היהודים הנה כמה אהבו: ויאמרו מקצתם הלא זה אשר פקח את עיני העור לא יכול לעשות כן שלא ימות לעזר: וישוע שב ויתעצב בקרבו ויבא אל הקבר והוא מערה וסלע סתום עליה: ויאמר ישוע הסירו את האבן: ותאמר מרתא אחות המת אדוני כבר הסריח כי ארבעה ימים הוא שם: ויאמר אליה ישוע הלא אמרתי לך כי אם תאמיני תראי כבוד אלהים: ויסירו את האבן: וישוע נשא עיניו השמימה ויאמר אבי אודך כי שמעתני: ואני ידעתי כי תמיד תשמעני אך בעבור העם העומד סביבי אמרתי כן למען יאמינו כי אתה שלחתני: ויקרא בקול גדול לעזר צא החוצה: ויצא המת ורגליו ידיו ופניו כרוכים בבגדי קבורה: ויאמר אליהם ישוע התירו אותו והניחו ללכת: ורבים מן היהודים אשר באו אל מרים וראו את אשר עשה ישוע האמינו בו: ומקצתם הלכו אל הפרושים ויגידו להם את אשר עשה ישוע: ויקבצו הפרושים ושרי הכהנים את הסנהדרין ויאמרו מה נעשה כי האיש הזה עושה אותות רבות: אם נניחנו כן כל האנשים יאמינו בו ובאו הרומיים ולקחו את מקומנו ואת העם: ואחד מהם קיפא שר הכהנים בשנה ההיא ויאמר אליהם אתם לא תדעו מאומה: ולא תחשבו כי טוב לנו כי אחד האיש ימות בעד העם ולא יאבד כל העם: ולא מדעתו אמר כן כי אם כי שר הכהנים בשנה ההיא היה ויתנבא כי ישוע עתיד למות בעד העם: ולא בעד העם לבד כי אם בעד כל בני האלהים הנפוצים למען יקבצם יחד לאחד: ומן היום ההוא ואילך חשבו להמיתו: וישוע לא הלך עוד בגלוי בין היהודים כי אם משם אל ארץ הסמוכה למדבר אל עיר אפרים וישב שם עם תלמידיו: ויקרב פסח היהודים ורבים עלו ירושלים מן הארץ לקדש את עצמם: ויבקשו את ישוע ויעמדו בהיכל ויאמרו איש אל רעהו מה אתם חושבים הלא יבוא לחג: ושרי הכהנים והפרושים נתנו צו כי כל אשר ידע איה הוא יגיד למען יתפשוהו:

ואחרי ששת ימים בא ישוע בית עניה אשר שם לעזר אשר הקים ישוע מן המתים: ויעשו לו שם ארוחת ערב ומרתא שמשה ולעזר היה אחד מן המסובים: ומרים לקחה ליטרא אחת משמן נרד טהור יקר מאד ותמשח את רגלי ישוע ותנגבם בשערות ראשה ויתמלא הבית כולו ריח השמן: ויאמר אחד מתלמידיו יהודה איש קריות בן שמעון איש אשר עתיד למסרו ליהודים למה לא מכרו את השמן הזה בשלש מאות דינר ויתנו לעניים: ולא אמר כן כי אם כי היה גנב ובהיות הכיס בידו היה גונב ממנו: ויאמר ישוע הניחו לה כי לקבורתי שמרה את זאת: כי העניים תמיד עמכם ואותי לא תמיד תהיו עמכם: ויבא הרבה מן היהודים לראות לא בעבור ישוע לבד כי אם גם את לעזר אשר הקים מן המתים: ויתיעצו ראשי הכהנים להמית גם את לעזר: כי בגללו רבים מן היהודים הלכו ויאמינו בישוע: ויהי ממחרת ויבא ישוע ירושלים: ויקחו כפות תמרים ויצאו לקראתו ויצעקו הושענא ברוך הבא בשם יהוה מלך ישראל: וישוע מצא עיר ויעל עליה כאשר כתוב: אל תיראי בת ציון הנה מלכך בא רכוב על עיר פרא: ותלמידיו לא הבינו את הדברים האלה בתחלה כי אם אחרי כבוד ישוע: אז נזכרו כי כתוב כן עליו וכן עשו לו: והעם אשר היה עמו בעת קרא את לעזר מן הקבר ויקימהו מן המתים העידו עליו: על כן יצא העם לקראתו כי שמעו כי הוא עשה את האות הזה: והפרושים אמרו איש אל רעהו הנה לא תועיל לנו כל עצתנו הנה העולם הולך אחריו: ויהי בהיות ישוע בירושלים ויבקשו לראות את פניו גם יוונים אשר עלו לחג: ויבאו אל פיליפוס אשר מבית צידה הגלילית ויבקשו ממנו לאמר אדוני נחפוץ לראות את ישוע: ויבא פיליפוס ויגד לאנדריאס ואנדריאס ופיליפוס הלכו ויגידו לישוע: וישוע ענה ויאמר אליהם הגיעה השעה אשר יתפאר בן האדם: אמן אמן אומר אני לכם אם גרעין החטה לא יפול ארצה ולא ימות הוא נשאר לבדו אך אם ימות הוא יביא פרי הרבה: האוהב את נפשו יאבדנה והשונא את נפשו בעולם הזה ישמרנה לחיי עולם: אם איש משרת אותי ילך אחרי ואשר אני שם שם יהיה גם משרתי: ואם איש משרת אותי יכבדהו אבי: עתה נפשי נבהלה ומה אומר אבי הושיעני משעה הזאת אך בעבור זאת באתי אל השעה הזאת: אבי קדש את שמך: ויבא קול מן השמים לאמר גם קדשתי וגם אקדש עוד: והעם העומד שם שמע ויאמר רעם היה: ויאמרו אחרים מלאך דבר אליו: ויען ישוע ויאמר אליהם לא בעבורי בא הקול הזה כי אם בעבורכם: עתה הגיע עת משפט העולם הזה עתה יגרש שר העולם הזה: ואני אם ארום מן הארץ אמשוך אליי את כל האדם: ויאמר כזאת לאות מה מות ימות: ויען העם ויאמר אליו שמענו מן התורה כי המשיח יחיה לעולם ואיך תאמר אתה כי בן האדם ימות מי הוא בן האדם הזה: ויאמר אליהם ישוע עוד מעט האור בתוככם התהלכו בעוד האור בתוככם פן יחשיכו עליכם החשכים והמתהלך בחשך לא ידע אנה הוא הולך: בעוד האור בתוככם האמינו באור למען תהיו בני אור: את הדברים האלה דבר ישוע ויסתר מהם: ואף כי עשה לפניהם אותות רבות לא האמינו בו: למען יתקיים דבר ישעיה הנביא אשר אמר אדוני מי האמין לשמועתנו ולמי נגלתה זרוע יהוה: על כן לא יכלו להאמין כי עוד אמר ישעיה: עור את עיניהם וקשה את לבם פן יראו בעיניהם ויבינו בלבבם ושבו ורפאתים: אלה דברי ישעיה כי ראה את כבוד ישוע וידבר עליו: ואף כי רבים מן השרים האמינו בו בגלל הפרושים לא הודו בו פן יגרשו מבתי הכנסיות: כי אהבת כבוד בני אדם היתה להם יותר מאהבת כבוד אלהים: וישוע קרא ויאמר כל המאמין בי לא בי לבד יאמין כי אם בשולחי: והרואה אותי רואה את שולחי: אני אור בא לעולם הזה למען כל המאמין בי לא ישאר בחשך: ואם איש שומע את דברי ולא יאמין אני לא אשפוט אותו כי לא בא אתי לשפוט את העולם כי אם להושיע את העולם: הדוחה אותי ולא יקבל את דברי יש לו שופט הדבר אשר דברתי הוא ישפוט אותו ביום האחרון: כי לא מדעתי דברתי כי אם השולח אותי אבי הוא צוני מה אומר ומה אדבר: וידעתי כי מצותו חיי עולם לכן אשר אני מדבר כאשר אמר אלי אבי כן אדבר: ואחרי הדברים האלה יצא ישוע מבית עניה ויבא אל בית הכנסת בנצרת ויקרא בספר התורה: ויקרא בספר ישעיה הנביא ויפתח את הספר וימצא את המקום אשר כתוב בו: רוח יהוה עלי כי משחני לבשר ענוים שלחני לחבש לנשברי לב לקרא דרור לשבויים ולפקחות קוח לאסורים: לקרא שנת רצון ליהוה ויום נקם לאלהינו לנחם כל אבלים: לשום לאבלי ציון לתת להם פאר תחת אפר שמן ששון תחת אבל מעיל תהלה תחת רוח כהה: ויקראו לו אילי צדק מטע יהוה להתפאר: ויבנו חרבות עולם שממות ראשונים יעמידו וחדשו ערי חרבות שממות דורות: ועמדו זרים ורעו צאנכם ובני נכר אכריכם וכורמיכם: ואתם כהני יהוה תקראו לכם משרתי אלהינו יאמרו לכם: תאכלו חיל גוים ובכבודם תתיהרו: תחת בשתכם משנה ותחת כלמה יריעו חלקם על כן בארצם משנה יירשו שמחת עולם תהיה להם: כי אני יהוה אוהב משפט שונא גזל בעולה ונתתי פעלתם באמת וברית עולם אכרות להם: וידע זרעם בגוים ונינם בתוך העמים כל רואיהם יכירום כי הם זרע ברכו יהוה: שוש אשיש ביהוה תגל נפשי באלהי כי הלבישני בגדי ישע מעיל צדקה יעטני כחתן יכהן פאר וככלה תעדה כליה: כי כאשר תוציא הארץ צמחה וכאשר הגנה תצמיח זרועיה כן אדני יהוה יצמיח צדקה ותהלה נגד כל הגוים: למען ציון לא אחשה ולמען ירושלים לא אשקוט עד יצא כנגה צדקה וישועה כלפיד תבער: וראו גוים צדקך וכל מלכים כבודך וקרא לך שם חדש אשר פי יהוה יקבנו: והיית עטרת תפארת ביד יהוה וצניף מלוכה בכף אלהיך: לא יאמר לך עוד עזובה ולארצך לא יאמר עוד שוממה כי לך יקרא חפצי בה ולארצך בעולה כי חפץ יהוה בך וארצך תבעל: כי כאשר יבעל בחור בבתולה יבעלוך בניך וכמשוש חתן על כלה ישיש עליך אלהיך: על חומותיך ירושלים הפקדתי שמרים כל היום וכל הלילה תמיד לא יחשו המזכירים את יהוה אל דמי לכם ואל תתנו דמי לו עד יכונן ועד ישים את ירושלים תהלה בארץ: נשבע יהוה בימינו ובזרוע עזו אם אתן את דגנך עוד מאכל לאויביך ואם ישתו בני נכר תירושך אשר יגעת בו: כי מקבציו יאכלוהו והללו את יהוה ומאספיו ישתוהו בחצרות קדשי: עברו עברו בשערים פנו דרך העם סלו סלו המסלה סקלו מאבן הרימו נס על העמים: הנה יהוה השמיע אל קצה הארץ אמרו לבת ציון הנה ישעך בא הנה שכרו אתו ופעלתו לפניו: וקראו להם עם הקדש גאולי יהוה ולך יקרא דרושה עיר לא נעזבה: מי זה בא מאדום חמוץ בגדים מבצרה זה הדור בלבושו צועה ברב כחו אני מדבר בצדקה רב להושיע: מדוע אדם לבושך וכבגדי דרך גת: פור דרכתי לבדי ומעמים אין איש אתי ואדרכם באפי ואתרמסם בחמתי ויזה נצחם על בגדי ואת כל לבושי אגאלתי: כי יום נקם בלבי ושנת גאולי באה: ואבט ואין עוזר ואשתומם ואין סומך ותושע לי זרועי וחמתי היא סמכתני: ואבוס עמים באפי ואשכרם בחמתי ואוריד לארץ נצחם: חסדי יהוה אזכיר תהלות יהוה ככל אשר גמלנו יהוה ורב טוב לבית ישראל אשר גמלם כרחמיו וכרב חסדיו: ויאמר אך עמי המה בנים לא ישקרו ויהי להם למושיע: בכל צרתם לו צר ומלאך פניו הושיעם באהבתו ובחמלתו הוא גאלם וישאם ויגדלם כל ימי עולם: והמה מרו ועצבו את רוח קדשו ויהפך להם לאויב הוא נלחם בם: ויזכרו ימי עולם משה עמו איה המעלם מן הים עם רועי צאנו איה השם בקרבו את רוח קדשו: המוליך לימין משה זרוע תפארתו בוקע מים מפניהם לעשות לו שם עולם: המוליכם בתהומות כסוס במדבר לא יכשלו: כבהמה הרדה לנוח רוח יהוה תנחנו כן נהגת את עמך לעשות לך שם תפארת: השקיפה משמים וראה מזבול קדשך ותפארתך איה קנאתך וגבורתיך המון מעיך ורחמיך אלי התאפקו: כי אתה אבינו כי אברהם לא ידענו ישראל לא יכירנו אתה יהוה אבינו גואלנו מעולם שמך: למה תתעינו יהוה מדרכיך תקשה לבנו מיראתך שוב למען עבדיך שבטי נחלתך: למה ירשוך צרינו מעונך ירמסו: היינו כמי מעולם לא משלת בם לא נקרא שמך עליהם: לו קרעת שמים וירדת מפניך הרים נזלו: כהבעיר אש שלהבת תגר אש תרתח המים לשמך להודיע צריך מפניך גוים ירגזו: בעשותך נוראות לא נקוה ירדת מפניך הרים נזלו: ומעולם לא שמעו לא האזין עין ראתה אלהים זולתך יפעל למחכה לו: פגעת בשמח ועושה צדקה בדרכיך יזכרוך הן אתה קצפת כי חטאנו בם עולם ונושע: ונהי כטמא כלנו וכבגד עדה כל צדקותינו ונבל כעלה כלנו ועונותינו כרוח ישאונו: ואין קורא בשמך מתעורר להחזיק בך כי הסתרת פניך ממנו ותמגנו בעוננו: ועתה יהוה אבינו אתה אנחנו החמר ואתה יוצרנו ומעשה ידיך כלנו: אל תקצף יהוה עד מאד ולעולם אל תזכר עון הן הבט נא עמך כלנו: ערי קדשך היו מדבר ציון מדבר היתה ירושלים שממה: בית קדשנו ותפארתנו אשר הללוך אבותינו היה לשרפת אש וכל מחמדינו היה לחרבה: העל אלה תתאפק יהוה תחשה ותענינו עד מאד: הנה אנכי דורש ונקמתי בהם נאם יהוה הנה אנכי מבקש ונקמתי בהם נאם יהוה: הנה אנכי מבקש ונקמתי בהם נאם יהוה: הנה אנכי מבקש ונקמתי בהם נאם יהוה:

F fol. 107*b* II. :ܠܐܬܐ ܪܘܚܐ ܠܐܬܐ .ܟܠ ,ܡ ܪܥܐ ܪܡ ܠܗ
ܪܒܘܝܬܐ ܪܡܐ ܡܢ ܚܠܦ ܒܐܠܐ ܒܪ ܐܟܠ ܟܠ
Afol.196*a*. ܒܐ .[1]ܫܘܝ ܐܒ .ܪܚܝܡ ܡܝܬ ܪܒܐ ܪܚܝܡ ܐܒ
ܪܐ ܒܐ :ܪܚܝܡ ܐ ܡܝܬ ܪܒܐ ܪܚܝܡ ܪܐ
E fol. 64*b*. 5 .ܠܟ ܪܒܐ ܠܟ ܐ ܒܐ ܪܒܐ ܠܟ ܐ ܡ ܪܒܐ ܠܟ
ܡܒܪܟ ܪܒܘܝܬܐ ܠܟ ܡܝܬ ܪܡ .ܪܝܫܐ ܪܡ ܠ ,ܡ ܟܠ
ܪܐ ܪܡ ܠܐ .ܠܐܬܐ ܪܐ ܠܐܬܐ ,ܡ ܟܠ :ܪܒܘܝܬܐ ܐ ܡ ܟܠ ܒܪ
ܠܐܪܒ ܪܒܝܐ ,ܡ ܟܠ :[2]ܪܒܝ ܠ ܡܒܪܟ ܐ ܪܒ :ܡ ܠܐ ܪܝ
10 ܪܐ ܡܡ ܪ .ܪܒܐ ܟܠ ܐ ܪ :ܡܒܪܟ ܟܠ ܪ ܪ .ܪܒܐ
.ܪܐ ܪ :ܪ ܡ ܟܠ ܐ ܪ ܠܐܬܐ ܡܒ ܪ .ܪܒ
ܡ :ܡܒܪܟ ܐ ܪ ܟ ܪ ܡ ܪ :ܪ ܟ
ܪ ܪ ܠ ܪ ܪ :ܪ ܡ ܪ ܠ ,ܡ ܪ ܠ
ܪ ܡ ܪ :ܪ ܡ ܪ ܠ ,ܡ ܪ ܠ
15 ܪ ܪ .[4]ܪ ܠ ,ܡ ܪ ܪ .ܪ ܡ
ܪ ܪ ܪ ,ܡ ܪ ܠ .ܡ ܪ ܪ ,ܡ ܪ ܠ
Bfol.107*a*. ܪ ܪ [6]ܠ ܪ :[5]. ܪ ܪ :ܪ
ܠ ܪ ܠ .ܪ [8]ܪ ܪ [7]ܪ :ܪ
.,ܪ ܠ ܪ ܪ :ܪ ܪ ,ܡ ܠ ܠ
F fol. 108*a*I. 20 ܪ ܪ :ܪ ,ܡ ܠ ܠ
ܪ ܪ ܪ :ܠ ܪ :ܪ
ܪ ܪ .ܠ ܪ ܪ

---

[1] Romans xiv. 6. [2] F ܪ. [3] EF ܪ.
[4] Corinthians xi. 27-29. [5] Numbers xi. 33. [6] F ܠ.
[7] EF ܪ. [8] EF ܠ.

ראשי פיהם כאריות: ורצים כגיבורים: ועלו[8] חומה כאנשי
מלחמה: ועשו איש דרכו: ולא יטיון ארחותם: ואין
איש את אחיו יצפונו: איש בדרכו ילכון: ואין
נופלים בתוך השלח: ולא יפצעון: ואין חבורה
ומכה בהם: ולא יחסר מהם כלום: ואין אחד מהם
מתעלף ברעב ובצמא: ולא ישנים בחמה ובקור:
ולא בעבים ובאפלה: ולא בגשמים ובשלגים: ולא
בזבובים ובערוב: ולא בנחשים ובעקרבים: ולא
בשרב ובצנה: ולא בחלאים ובמכות: ולא בקדחת
ובשחפת: ולא בשום מיני מכות רעות: ולא
בשיניהם ובאזניהם: ולא בעיניהם ובלבם: ולא
בידיהם ובכל מיני מלאכות: ולא ברגליהם ובכל
מיני הליכות: ולא בגופם ובכל מיני תקונים:
ולא בבטנם ובכל מיני מעיים: ולא בפיהם ובכל
מיני דיבורים: ולא בחוטמם ובכל מיני ריחות:
ולא בשדיהם ובכל מיני תשמישים: ולא בגבם
ובכל מיני משאות: ולא בזרועותיהם ובכל מיני
מלחמות: ולא בכתפיהם ובכל מיני משאות: ולא
בשוקיהם ובכל מיני הליכות: ולא בפרסותיהם
ובכל מיני רצים: ולא בשערותיהם ובכל מיני
תקונים: ולא בעורם ובכל מיני צבעונים: ולא
בבשרם ובכל מיני מאכלים: ולא בעצמותיהם
ובכל מיני מתכות: ולא בגידיהם ובכל מיני
מיתרים: ולא בדמם ובכל מיני משקים: ולא
בצואתם ובכל מיני זבלים: ולא בקרביהם ובכל
מיני מרקחות: ולא בכליותיהם ובכל מיני
תבשילים: ולא בלבם ובכל מיני מחשבות:
ולא בראשם ובכל מיני כתרים: ולא בקדקדם
ובכל מיני מצנפות: ולא בקרקפתם ובכל מיני
כובעים: ולא בשערותיהם ובכל מיני תקונים:
ולא בעורם ובכל מיני צבעונים: ולא בבשרם
ובכל מיני מאכלים: ולא בעצמותיהם ובכל
מיני מתכות: ולא בגידיהם ובכל מיני מיתרים:
ולא בדמם ובכל מיני משקים: ולא בצואתם
ובכל מיני זבלים: ולא בקרביהם ובכל מיני
מרקחות: ולא בכליותיהם ובכל מיני תבשילים:
ולא בלבם ובכל מיני מחשבות: ולא בראשם
ובכל מיני כתרים: ולא בקדקדם ובכל מיני
מצנפות: ולא בקרקפתם ובכל מיני כובעים:
ולא בשערותיהם ובכל מיני תקונים: ולא

1 F omits כל. 2 F ישראל בני. 3 F ויקרא: 4 AE הכהנים. 5 Exodus xvi, 19. 6 F הבשר יגע בכל אשר לא. 7 Numbers xi, 7. 8 E שלמים זבח.

LLL2

ויקרא נפש כי תקריב קרבן מנחה סלת יהיה קרבנו ויצק עליה שמן
ונתן עליה לבנה: והביאה אל בני אהרן הכהנים וקמץ משם מלא קמצו
מסלתה ומשמנה על כל לבנתה והקטיר הכהן אזכרתה המזבחה אשה
ריח ניחוח לה׳: והנותרת ממנה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי ה׳:
כל המנחה אשר תקריבו לה׳ מצה לא תעשה חמץ כי כל שאר וכל דבש
לא תקטירו ממנו אשה לה׳: קרבן ראשית תקריבו אתם לה׳ והם לא
יעלו על המזבח לריח ניחוח: וכל קרבן מנחתך במלח תמלח ולא תשבית
מלח ברית אלהיך מעל מנחתך על כל קרבנך תקריב מלח: ואם תקריב
מנחת בכורים לה׳ אביב קלי באש גרש כרמל תקריב את מנחת בכוריך:
ונתתה עליה שמן ושמת עליה לבנה מנחה הוא: והקטיר הכהן את
אזכרתה מגרשה ומשמנה על כל לבנתה אשה לה׳: ואם זבח שלמים
אם מזבח הוא מקריב אתו אם זכר אם נקבה תמים יקריבנו לפני ה׳:
וסמך את ידו על ראש קרבנו ושחט אתו פתח אהל מועד וזרקו בני
אהרן הכהנים את הדם על המזבח סביב: והקריב מזבח השלמים אשה
לה׳ את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב:

ס. ירמיהו אמרתי: אך[1] יש לנו לב כי נילכה לנ
חשוכה: פלשתים ירחפוהו: שוכה שם לנו: אך עמוד:
אשר ירחפוהו שוא תשובותיהם ירפאוך: תשחתוליהו
8 אמתך[7] פלטיהם ירחיבו: תשחיתה אך אמר 15
תשובותיהם ירפאוך: תובח חוב אמר לו ירחיבו
אמלה תשחתה פוד אלך. ירחיב יש אך שוא תשחיה
ירחיבו אחריו: שמע יהוה תשחתה ירחיבו: שוא
אך שלי חשיבה: 5 ירחיבו תרעמו אשחילך. ירחיבו
תשובותיהם ירפאוך: תובח חוב אמר לו ירחיבו
אמלה תשחתה פוד אלך. ירחיב יש אך שוא תשחיה
ירחיבו אחריו: שמע יהוה תשחתה ירחיבו: שוא
אך שלי חשיבה: 5 ירחיבו תרעמו אשחילך. ירחיב
אזכרת יהוה: אך פי אמרת: פוד פוד אלוהים שלי חזיתי.
ירחיבו[1] תרעמו: תשובותיהם ירחיבו. ירעמו[2]: לו

ירחמתיהו שוחו ירפאוהו: שלי שלחו ירחיבו[3]. 10
A fol. 157b.

ס. ירמיהו אמרתי: אך[1] יש לנו לב כי נילכה לנ
חשוכה: פלשתים ירחפוהו: שוכה שם לנו: אך עמוד:
אשר ירחפוהו שוא תשובותיהם ירפאוך: תשחתוליהו
8 אמתך[7] פלטיהם ירחיבו: תשחיתה אך אמר 15
תשובותיהם ירפאוך: תובח חוב אמר לו ירחיבו
אמלה תשחתה פוד אלך. ירחיב יש אך שוא תשחיה
ירחיבו אחריו: שמע יהוה תשחתה ירחיבו: שוא
אך שלי חשיבה: 5 ירחיבו תרעמו אשחילך. ירחיב
אזכרת יהוה: אך פי אמרת: פוד פוד אלוהים שלי חזיתי.
ירחיבו[1] תרעמו: תשובותיהם ירחיבו. ירעמו[2]: לו

ירחמתיהו שוחו ירפאוהו: שלי שלחו ירחיבו[3]. 10
A fol. 157b.

ەلمەلمە ولم :رحمم بتبر مدا رحكبل [1]ەلمەنىرحدا
: ەلمەلمەحدە سىمكر ولم :رحمم رحكسم ما رحتبر
E fol.66a. رحلر .رحمتحدە رحبتم ەلمەلمەرا لكم ولر
B fol.108b. كمم : ولر رحد رحكبترا مىدتد كبترا لكم
5 ولر ىتىرا .ەەلمە .ەلمكلر ما حمم رحلم .ەلمكبر

F fol. 109a I. ەلمەلمەلك رحمز بد : مەكبل رحتبرحتم ەلمەلم ىلمل
رحلم :بحدەلمر رحكبل رحلر : بحلحل كلبر . ەلمىلح
.ەلمتر مىدم [2]كبل رحتبرحتم ىلمەلم لحمحل
كمر مبتم لح لححلبر :مىلل ولر رحملر ىم ەلمم
10 كبلكەلمم رحبرم لححلر لح كمر بدە .رحمحلر رحمبم
لح رحلكلىر :رحكەلمەلمر رحمىلر كمر مىلل :رحمم
:رحكبر مىدتدلر ىم رحلر .رحمم حمىلمم ىلمتر بحبر

A fol.198a. مەلمرحىلمل رحكبرلر رحكەلمحلم بحر بد :لحرلمر ولم ولر
15 رحكىلمحدە رحمىلم مر بحلم :رحمم لححلم رحبرحلر
رحلر .رحبحلم كمىلم بمكمكمر رحبم :مەكرحتم مدم
بد :مىدم رحبرلر بحلم حمم لححلم لححلبر ما ەلمم بحر
رحلحلحتم مىلل :رحدەبل رحبىلر ,مر رحكلحلحتم
كمبحلحم :كمكمكمر رحكەلمحلتم رحلرحلم .[3]ما كمحمكمر
[4]مەلمحلىلمم ىلمىلم .,مەتحرحلحلم رحملر لحم مىتم
20 لحرحلحلم :ححلم لححلم بحبر رحكمبر بحبر مىم
بحلم :رححلحلر كمر ما حبم مىم كمبر رحلم رحمم :لحلرحل
رحمم كمبر رحكلحلحتم :رحتمر رحتلم ەلمحلم
[5]كملم رحرتبرتم رحبرم ەلمحلم كملم :ەلمىلمكمر

[1] E ەلمىلمرحدا. [2] E كملبرتبل. [3] F omits ما.
[4] E مەلمىلمىلمم and omits مىم. [5] EF omit كملم.

[1]ܐܝܬ ܒܗ ܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܚܕ ܐܠܗܐ ܐܡܝܢ ܀ F109*a* II.

ܠܡܢ ܕܐܝܬ ܒܗ ܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܚܕ ܐܠܗܐ ܐܡܝܢ ܀

ויאמר אדני אם נא מצאתי חן בעיניך. ויאמר ואעברה נא
מעל עבדך: ולקח נא מעט מים ורחצו רגליכם: והשענו
תחת העץ: ואקחה פת לחם וסעדו לבכם אחר תעברו
כי על כן עברתם על עבדכם: ויאמרו כן תעשה כאשר
דברת: וימהר אברהם האהלה אל שרה ויאמר מהרי שלש
סאים קמח סלת לושי ועשי עגות: ואל הבקר רץ אברהם
ויקח בן בקר רך וטוב ויתן אל הנער ויבהל לעשות אתו:
ויקח חמאה וחלב ובן הבקר אשר עשה ויתן לפניהם והוא
עמד עליהם תחת העץ ויאכלו: ויאמרו אליו איה שרה
אשתך ויאמר הנה באהל: ויאמר שוב אשוב אליך כעת
חיה והנה בן לשרה אשתך ושרה שמעת פתח האהל
והוא אחריו: ואברהם ושרה זקנים באים בימים חדל
היות לשרה ארח כנשים: ותצחק שרה בקרבה לאמר
אחרי בלותי היתה לי עדנה ואדני זקן: ויאמר יהוה
אל אברהם למה זה צחקה שרה לאמר האף אמנם אלד
ואני זקנתי: היפלא מיהוה דבר למועד אשוב אליך כעת
חיה ולשרה בן: ותכחש שרה לאמר לא צחקתי כי יראה
והוא אמר לא כי צחקת: וגדלו הנערים ויגמל יצחק
ויעש אברהם משתה גדול ביום הגמל את יצחק: ותרא
שרה את בן הגר המצרית אשר ילדה לאברהם מצחק:
ותאמר אל אברהם גרש האמה הזאת ואת בנה כי לא
יירש בן האמה הזאת עם בני עם יצחק: וירע הדבר
מאד בעיני אברהם על אודות בנו: ויאמר אלהים אל
אברהם אל ירע בעיניך על הנער ועל אמתך כל אשר
תאמר אליך שרה שמע בקלה כי ביצחק יקרא לך זרע:
וגם את בן האמה לגוי אשמנו כי זרעך הוא: וישכם
אברהם בבקר ויקח לחם וחמת מים ויתן אל הגר שם על
שכמה והילד ושלחה וילך ותתע במדבר באר שבע:
ותכל המים מן החמת ותשלך את הילד תחת אחת
השיחם: וילך ותשב לה מנגד הרחק כמטחי קשת כי
אמרה אל אראה במות הילד וישב מנגד וישא קולה
ותבך: וישמע אלהים את קול הנער ויקרא מלאך אלהים
אל הגר מן השמים ויאמר לה מה לך הגר אל תיראי כי
שמע אלהים אל קול הנער באשר הוא שם: קומי שאי
את הנער והחזיקי את ידך בו כי לגוי גדול אשימנו:
ויפקח אלהים את עיניה ותרא באר מים ותלך ותמלא
את החמת מים ותשק את הנער: ויהי אלהים את הנער
ויגדל וישב במדבר ויהי רבה קשת: וישב במדבר פארן
ותקח לו אמו אשה מארץ מצרים: ויהי בעת ההוא
ואבימלך ופיכל שר צבאו אל אברהם לאמר אלהים
עמך בכל אשר אתה עשה: ועתה השבעה לי באלהים
הנה אם תשקר לי ולניני ולנכדי כחסד אשר עשיתי
עמך תעשה עמדי ועם הארץ אשר גרת בה: ויאמר
אברהם אנכי אשבע: ויוכח אברהם את אבימלך על
אדות באר המים אשר גזלו עבדי אבימלך: ויאמר
אבימלך לא ידעתי מי עשה את הדבר הזה וגם אתה
לא הגדת לי וגם אני לא שמעתי בלתי היום: ויקח
אברהם צאן ובקר ויתן לאבימלך ויכרתו שניהם ברית:
ויצב אברהם את שבע כבשות הצאן לבדהן: ויאמר
אבימלך אל אברהם מה העלות שבע הכבשות האלה
אשר הצבת לבדהן: ויאמר כי את שבע כבשות תקח
מידי בעבור תהיה לי לעדה כי חפרתי את הבאר הזאת:
על כן קרא למקום ההוא באר שבע כי שם נשבעו שניהם:
ויכרתו ברית בבאר שבע ויקם אבימלך ופיכל שר צבאו
וישבו בארץ פלשתים: ויטע אשל בבאר שבע ויקרא שם
בשם יהוה אל עולם: ויגר אברהם בארץ פלשתים ימים
רבים: ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את
אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני: ויאמר קח נא
את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל
ארץ המריה והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר
אמר אליך: וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמרו ויקח
את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה
ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים: ביום
השלישי וישא אברהם את עיניו וירא את המקום מרחק:
ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני
והנער נלכה עד כה ונשתחוה ונשובה אליכם: ויקח
אברהם את עצי העלה וישם על יצחק בנו ויקח בידו
את האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו: ויאמר
יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני
ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה לעלה: ויאמר
אברהם אלהים יראה לו השה לעלה בני וילכו שניהם
יחדו: ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם
אברהם את המזבח ויערך את העצים ויעקד את יצחק
בנו וישם אתו על המזבח מלמעלה לעצים: וישלח
אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחט את בנו:
ויקרא אליו מלאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם
אברהם ויאמר הנני: ויאמר אל תשלח ידך אל הנער
ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים
אתה ולא חשכת את בנך את יחידך ממני: וישא
אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר נאחז בסבך
בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעלה
תחת בנו: ויקרא אברהם שם המקום ההוא יהוה יראה
אשר יאמר היום בהר יהוה יראה: ויקרא מלאך יהוה
אל אברהם שנית מן השמים: ויאמר בי נשבעתי נאם
יהוה כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשכת את
בנך את יחידך: כי ברך אברהם ברכך והרבה ארבה
את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים
וירש זרעך את שער אויביו: והתברכו בזרעך כל גוי
הארץ עקב אשר שמעת בקלי: וישב אברהם אל נעריו
ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע וישב אברהם בבאר
שבע: ויהי אחרי הדברים האלה ויגד לאברהם לאמר
הנה ילדה מלכה גם הוא בנים לנחור אחיך: את עוץ
בכרו ואת בוז אחיו ואת קמואל אבי ארם: ואת כשד
ואת חזו ואת פלדש ואת ידלף ואת בתואל: ובתואל
ילד את רבקה שמנה אלה ילדה מלכה לנחור אחי
אברהם: ופילגשו ושמה ראומה ותלד גם היא את טבח
ואת גחם ואת תחש ואת מעכה: ויהיו חיי שרה מאה
שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה: ותמת
שרה בקרית ארבע היא חברון בארץ כנען ויבא אברהם
לספד לשרה ולבכתה: ויקם אברהם מעל פני מתו
וידבר אל בני חת לאמר: גר ותושב אנכי עמכם תנו
לי אחזת קבר עמכם ואקברה מתי מלפני: ויענו בני
חת את אברהם לאמר לו: שמענו אדני נשיא אלהים
אתה בתוכנו במבחר קברינו קבר את מתך איש ממנו
את קברו לא יכלה ממך מקברו מתך: ויקם אברהם
וישתחו לעם הארץ לבני חת: וידבר עמם לאמר אם
יש את נפשכם לקבר את מתי מלפני שמעוני ופגעו לי
בעפרון בן צחר: ויתן לי את מערת המכפלה אשר לו
אשר בקצה שדהו בכסף מלא יתננה לי בתוככם לאחזת
קבר: ועפרון ישב בתוך בני חת ויען עפרון החתי את
אברהם באזני בני חת לכל באי שער עירו לאמר: לא
אדני שמעני השדה נתתי לך והמערה אשר בו לך נתתיה
לעיני בני עמי נתתיה לך קבר מתך: וישתחו אברהם
לפני עם הארץ: וידבר אל עפרון באזני עם הארץ
לאמר אך אם אתה לו שמעני נתתי כסף השדה קח
ממני ואקברה את מתי שמה: ויען עפרון את אברהם
לאמר לו: אדני שמעני ארץ ארבע מאות שקל כסף
ביני ובינך מה הוא ואת מתך קבר: וישמע אברהם
אל עפרון וישקל אברהם לעפרון את הכסף אשר דבר
באזני בני חת ארבע מאות שקל כסף עבר לסוחר:
ויקם שדה עפרון אשר במכפלה אשר לפני ממרא
השדה והמערה אשר בו והכל העצים אשר בכל גבול
סביב לו: לאברהם למקנה לעיני בני חת בכל באי
שער עירו: ואחרי כן קבר אברהם את שרה אשתו
אל מערת שדה המכפלה על פני ממרא הוא חברון
בארץ כנען: ויקם השדה והמערה אשר בו לאברהם
לאחזת קבר מאת בני חת: ואברהם זקן בא בימים
וה' ברך את אברהם בכל: ויאמר אברהם אל עבדו
זקן ביתו המשל בכל אשר לו שים נא ידך תחת ירכי:
ואשבעך בה' אלהי השמים ואלהי הארץ אשר לא תקח
אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בקרבו:
כי אל ארצי ואל מולדתי תלך ולקחת אשה לבני ליצחק:
ויאמר אליו העבד אולי לא תאבה האשה ללכת אחרי
הזאת אל הארץ הזאת השוב אשיב את בנך אל הארץ
אשר יצאת משם: ויאמר אליו אברהם השמר לך פן
תשיב את בני שמה: ה' אלהי השמים אשר לקחני מבית
אבי ומארץ מולדתי ואשר דבר לי ואשר נשבע לי לאמר
לזרעך אתן את הארץ הזאת הוא ישלח מלאכו לפניך
ולקחת אשה לבני משם: ואם לא תאבה האשה ללכתך
אחרי ונקית מאלתי זאת רק את בני לא תשב שמה:
וישם העבד את ידו תחת ירך אברהם אדניו וישבע לו
על הדבר הזה: ויקח העבד עשרה גמלים מגמלי אדניו
וילך וכל טוב אדניו בידו ויקם וילך ארם נהרים אל
עיר נחור: ויברך הגמלים מחוץ לעיר אל באר המים
לעת ערב לעת צאת השאבות: ויאמר יהוה אלהי אדני
אברהם הקרה נא לפני היום והעש חסד עם אדני
אברהם: הנה אנכי נצב על עין המים ובנות אנשי העיר
יצאות לשאב מים: והיה הנערה אשר אומר אליה הטי
נא כדך ואשתה ואמרה שתה וגם גמליך אשקה אתה
הכחת לעבדך ליצחק ובה אדע כי עשית חסד עם אדני:
והוא טרם כלה לדבר והנה רבקה יצאת אשר ילדה
למלכה אשת נחור אחי אברהם וכדה על שכמה: והנערה
טובת מראה מאד בתולה ואיש לא ידעה ותרד העינה
ותמלא כדה ותעל: וירץ העבד לקראתה ויאמר הגמיאיני
נא מעט מים מכדך: ותאמר שתה אדני ותמהר ותורד
כדה על ידה ותשקהו: ותכל להשקותו ותאמר גם
לגמליך אשאב עד אם כלו לשתות: ותמהר ותערה כדה
אל השקת ותרץ עוד אל הבאר לשאב ותשאב לכל
גמליו: והאיש משתאה לה מחריש לדעת הצלח יהוה
דרכו אם לא: ויהי כאשר כלו הגמלים לשתות ויקח
האיש נזם זהב בקע משקלו ושני צמידים על ידיה
עשרה זהב משקלם: ויאמר בת מי את הגידי נא לי
היש בית אבך מקום לנו ללון: ותאמר אליו בת בתואל
אנכי בן מלכה אשר ילדה לנחור: ותאמר אליו גם
תבן גם מספוא רב עמנו גם מקום ללון: ויקד האיש
וישתחו ליהוה: ויאמר ברוך יהוה אלהי אדני אברהם
אשר לא עזב חסדו ואמתו מעם אדני אנכי בדרך נחני
יהוה בית אחי אדני: ותרץ הנערה ותגד לבית אמה
כדברים האלה: ולרבקה אח ושמו לבן וירץ לבן אל
האיש החוצה אל העין: והיה כראות את הנזם ואת
הצמידים על ידי אחתו ובשמעו את דברי רבקה אחתו
לאמר כה דבר אלי האיש ויבא אל האיש והנה עמד על
הגמלים על העין: ויאמר בא ברוך יהוה למה תעמד
בחוץ ואנכי פניתי הבית ומקום לגמלים: ויבא האיש
הבית ויפתח החמרים ויתן תבן ומספוא לחמרים ומים
לרחץ רגליו ורגלי האנשים אשר אתו: וישם לפניו
לאכל ויאמר לא אוכל עד אם דברתי דברי ויאמר דבר:
ויאמר עבד אברהם אנכי: ויהוה ברך את אדני מאד
ויגדל וישם לו צאן ובקר וכסף וזהב ועבדים ושפחות
וגמלים וחמרים: ותלד שרה אשת אדני בן לאדני אחר
הזקנתה ויתן לו את כל אשר לו: ויגדל

ܠ ܫܠܝ : ܠ ܟܠܝ ܐܦ ܟܠ : ܐܡܪ ܠܗ[1] : ܐܠ ܟܠ ܫܘܝܐ ܠܝ
: ܫܠܝܢ ܐܝܟ ܕܐ ܐܦ ܟܠ[2]. ܘܐܡܪ ܠܟ ܐܝܟ ܕܐ ܐܦ ܟܠ
ܐܡܪ ܐܢܐ : ܠܐ ܫܠܝ ܐܢܐ ܠܐ ܫܠܝ : ܐܡܪ ܠܟ ܐܢܐ ܠܐ ܫܠܝ
ܫܠܝܢ[3] : ܐܠܐ ܐܦ ܐܢܐ ܐܦ : ܐܠܐ ܐܦ ܐܢܐ ܐܦ : ܫܠܝ
ܦܫܝܛܐ ܕ ܐܡܪ . ܫܠܝܢ ܕܐ ܐܦ ܐܢܐ ܐܦ : ܫܠܝ ܐܢܐ ܐܦ 5
: ܫܠܝܢ ܕܐ ܐܦ ܐܢܐ ܐܦ ÷ ܐܦ ܐܢܐ ܐܦ
ܫܠܝ ܐܢܐ ܐܦ[4] ܐܢ ܫܠܝ ܐܢܐ ܐܦ : ܫܠܝ ܐܢܐ ܐܦ
. ܐ ܐܝܟ ܫ[5] ܐܢ ܐܝܟ ܐܢ , ܡ . ܐܝܟ ܫ : ܐܝܟ ܫ Bfol.110a.
F fol.
ܫܠܝ ܐܢܐ ܐܦ : ܫ ܐ ܐܝܟ ܐ ܐܦ ,ܐ 110a I.
ܐ 10
: ܐ

F fol.
110*a*II.

:לש ומחור זכה .לש רבוב מן חול לעבל :לש
לש רלוכבה רפויחה לכל .מחור רלו חום לעל לש
:מחלבוי לש בחוב רבוב [1]לו ,יב .מחבו רבוחבמה
לעל :לעלוי [3]ריבוא לבבל מחחו :כחחה [2]יחחבל
5 :לעבו חול חול לעל יחחלו :רבוב מן [4]חחבוחבו רלוכה

:לב חחם רוב רחבלה יבו ,חול רבוילה רחל
.חבוחל חול רבוב לכו לם .רוחחה לש ,חול רלוכבו
.חחחבוי חלוה רבוב לכו לם .רוחחה לש ,חול רלוכבו
:חחבוי רבוחל לעבל :חחחבוי רבוחל לעבל :חחבוי רבוחל

B fol.
110*b*. 10 .רוחחה ,חחבוב לכל .רוחחל רלבכ לם .[5]חבוחבו
חוילל :רבוחבו רחחבל חחחבוי :לחחבוי לם
.רחחלבוי רחחלוחל ,חוי ,חבוה :[6]רחבב חבוב חחלבוי

:לב [7]חול :חוילחחבל רוחחל :רוחל רחם רבוב רל
[8]חבוחבוי בל רחחם .רוחחה חבוב רחחבב לעל לם
15 רחחבוי ,חול :חחבוב רוחחבו רחחבו :חחחבוי רבוחבו
לם בל .רחחבחבוב ,ם רחחל רבוחל רחחבו ,חבוב
רוחחבוה לעל .רוחחל חבל רחחם :,חוחבו בחבל
Afol.200*a*.רבוחב :ם רחחבחבוב בל לעחחם :חבוב בל חבוב לם
F fol.
110*b* I. רחחלחבבה ,חב ,חול בול רבוחם :רבחבוחבו רחחבב
20 חבוב .[9]לעחחל חחבוב :חבוה רחם לבל .רחחבחבו
.רחחבוי רבוחבו חחחבו לם :רבחחחבל רחחבב בל
חבוחבו ,חחחב בל .חחחבוי לעבל חבוב לעל חחב חבוה

[1] E לב. [2] EF חחחבוב. [3] F חחחבוב. [4] E
חחחבוב. [5] E חחבחבו. [6] F רבוחחב. [7] F חול.
[8] AB רבוחב. [9] F לעחחב.

MMM

נוֹאֲלֹהִים אֱלֹהֵי הָעִבְרִים נִקְרָה עָלֵינוּ וְעַתָּה נֵלְכָה נָּא דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בַּמִּדְבָּר וְנִזְבְּחָה לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ כֶּן יֹאמַר אֲלֵיהֶם לֹא תֵצְאוּ מִמִּצְרַיִם כִּי אִם בְּיָד חֲזָקָה׃ וְשָׁלַחְתִּי אֶת יָדִי וְהִכֵּיתִי אֶת מִצְרַיִם בְּכֹל נִפְלְאֹתַי אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה בְּקִרְבּוֹ וְאַחֲרֵי כֵן יְשַׁלַּח אֶתְכֶם׃ וְנָתַתִּי אֶת חֵן הָעָם הַזֶּה בְּעֵינֵי מִצְרָיִם וְהָיָה כִּי תֵלֵכוּן לֹא תֵלְכוּ רֵיקָם׃ וְשָׁאֲלָה כָל אִשָּׁה מִשְּׁכֶנְתָּהּ וּמִגָּרַת בֵּיתָהּ כְּלֵי כֶסֶף וּכְלֵי זָהָב וּשְׂמָלֹת וְשַׂמְתֶּם עַל בְּנֵיכֶם וְעַל בְּנוֹתֵיכֶם וְנִצַּלְתֶּם אֶת מִצְרָיִם׃ וַיַּעַן מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר וְהֵן לֹא יַאֲמִינוּ לִי וְלֹא יִשְׁמְעוּ בְקֹלִי כִּי יֹאמְרוּ לֹא נִרְאָה אֵלֶיךָ יְהוָה׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו מַה זֶּה בְיָדֶךָ וַיֹּאמֶר מַטֶּה׃ וַיֹּאמֶר הַשְׁלִכֵהוּ אַרְצָה וַיַּשְׁלִכֵהוּ אַרְצָה וַיְהִי לְנָחָשׁ וַיָּנָס מֹשֶׁה מִפָּנָיו׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה שְׁלַח יָדְךָ וְאֱחֹז בִּזְנָבוֹ וַיִּשְׁלַח יָדוֹ וַיַּחֲזֵק בּוֹ וַיְהִי לְמַטֶּה בְּכַפּוֹ׃ לְמַעַן יַאֲמִינוּ כִּי נִרְאָה אֵלֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתָם אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה לוֹ עוֹד הָבֵא נָא יָדְךָ בְּחֵיקֶךָ וַיָּבֵא יָדוֹ בְּחֵיקוֹ וַיּוֹצִאָהּ וְהִנֵּה יָדוֹ מְצֹרַעַת כַּשָּׁלֶג׃ וַיֹּאמֶר הָשֵׁב יָדְךָ אֶל חֵיקֶךָ וַיָּשֶׁב יָדוֹ אֶל חֵיקוֹ וַיּוֹצִאָהּ מֵחֵיקוֹ וְהִנֵּה שָׁבָה כִּבְשָׂרוֹ׃ וְהָיָה אִם לֹא יַאֲמִינוּ לְךָ וְלֹא יִשְׁמְעוּ לְקוֹל הָאוֹת הָרִאשׁוֹן וְהֶאֱמִינוּ לְקוֹל הָאוֹת הָאַחֲרוֹן׃ וְהָיָה אִם לֹא יַאֲמִינוּ גַּם לִשְׁנֵי הָאֹתוֹת הָאֵלֶּה וְלֹא יִשְׁמְעוּ בְּקֹלֶךָ וְלָקַחְתָּ מִמֵּימֵי הַיְאֹר וְשָׁפַכְתָּ הַיַּבָּשָׁה וְהָיוּ הַמַּיִם אֲשֶׁר תִּקַּח מִן הַיְאֹר וְהָיוּ לְדָם בַּיַּבָּשָׁה׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל יְהוָה בִּי אֲדֹנָי לֹא אִישׁ דְּבָרִים אָנֹכִי גַּם מִתְּמוֹל גַּם מִשִּׁלְשֹׁם גַּם מֵאָז דַּבֶּרְךָ אֶל עַבְדֶּךָ כִּי כְבַד פֶּה וּכְבַד לָשׁוֹן אָנֹכִי׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו מִי שָׂם פֶּה לָאָדָם אוֹ מִי יָשׂוּם אִלֵּם אוֹ חֵרֵשׁ אוֹ פִקֵּחַ אוֹ עִוֵּר הֲלֹא אָנֹכִי יְהוָה׃ וְעַתָּה לֵךְ וְאָנֹכִי אֶהְיֶה עִם פִּיךָ וְהוֹרִיתִיךָ אֲשֶׁר תְּדַבֵּר׃ וַיֹּאמֶר בִּי אֲדֹנָי שְׁלַח נָא בְּיַד תִּשְׁלָח׃ וַיִּחַר אַף יְהוָה בְּמֹשֶׁה וַיֹּאמֶר הֲלֹא אַהֲרֹן אָחִיךָ הַלֵּוִי יָדַעְתִּי כִּי דַבֵּר יְדַבֵּר הוּא וְגַם הִנֵּה הוּא יֹצֵא לִקְרָאתֶךָ וְרָאָךָ וְשָׂמַח בְּלִבּוֹ׃ וְדִבַּרְתָּ אֵלָיו וְשַׂמְתָּ אֶת הַדְּבָרִים בְּפִיו וְאָנֹכִי אֶהְיֶה עִם פִּיךָ וְעִם פִּיהוּ וְהוֹרֵיתִי אֶתְכֶם אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן׃ וְדִבֶּר הוּא לְךָ אֶל הָעָם וְהָיָה הוּא יִהְיֶה לְּךָ לְפֶה וְאַתָּה תִּהְיֶה לּוֹ לֵאלֹהִים׃ וְאֶת הַמַּטֶּה הַזֶּה תִּקַּח בְּיָדֶךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בּוֹ אֶת הָאֹתֹת׃ וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וַיָּשָׁב אֶל יֶתֶר חֹתְנוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ אֵלְכָה נָּא וְאָשׁוּבָה אֶל אַחַי אֲשֶׁר בְּמִצְרַיִם וְאֶרְאֶה הַעוֹדָם חַיִּים וַיֹּאמֶר יִתְרוֹ לְמֹשֶׁה לֵךְ לְשָׁלוֹם׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה בְּמִדְיָן לֵךְ שׁוּב מִצְרָיִם כִּי מֵתוּ כָּל הָאֲנָשִׁים הַמְבַקְשִׁים אֶת נַפְשֶׁךָ׃ וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת אִשְׁתּוֹ וְאֶת בָּנָיו וַיַּרְכִּבֵם עַל הַחֲמֹר וַיָּשָׁב אַרְצָה מִצְרָיִם וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת מַטֵּה הָאֱלֹהִים בְּיָדוֹ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה בְּלֶכְתְּךָ לָשׁוּב מִצְרַיְמָה רְאֵה כָּל הַמֹּפְתִים אֲשֶׁר שַׂמְתִּי בְיָדֶךָ וַעֲשִׂיתָם לִפְנֵי פַרְעֹה וַאֲנִי אַקְשֶׁה אֶת לִבּוֹ וְלֹא יְשַׁלַּח אֶת הָעָם׃ וְאָמַרְתָּ אֶל פַּרְעֹה כֹּה אָמַר יְהוָה בְּנִי בְכֹרִי יִשְׂרָאֵל׃ וָאֹמַר אֵלֶיךָ שַׁלַּח אֶת בְּנִי וְיַעַבְדֵנִי וַתְּמָאֵן לְשַׁלְּחוֹ הִנֵּה אָנֹכִי הֹרֵג אֶת בִּנְךָ בְּכֹרֶךָ׃ וַיְהִי בַדֶּרֶךְ בַּמָּלוֹן וַיִּפְגְּשֵׁהוּ יְהוָה וַיְבַקֵּשׁ הֲמִיתוֹ׃ וַתִּקַּח צִפֹּרָה צֹר וַתִּכְרֹת אֶת עָרְלַת בְּנָהּ וַתַּגַּע לְרַגְלָיו וַתֹּאמֶר כִּי חֲתַן דָּמִים אַתָּה לִי׃ וַיִּרֶף מִמֶּנּוּ אָז אָמְרָה חֲתַן דָּמִים לַמּוּלוֹת׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל אַהֲרֹן לֵךְ לִקְרַאת מֹשֶׁה הַמִּדְבָּרָה וַיֵּלֶךְ וַיִּפְגְּשֵׁהוּ בְּהַר הָאֱלֹהִים וַיִּשַּׁק לוֹ׃ וַיַּגֶּד מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן אֵת כָּל דִּבְרֵי יְהוָה אֲשֶׁר שְׁלָחוֹ וְאֵת כָּל הָאֹתוֹת אֲשֶׁר צִוָּהוּ׃ וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וַיַּאַסְפוּ אֶת כָּל זִקְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיְדַבֵּר אַהֲרֹן אֵת כָּל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וַיַּעַשׂ הָאֹתֹת לְעֵינֵי הָעָם׃ וַיַּאֲמֵן הָעָם וַיִּשְׁמְעוּ כִּי פָקַד יְהוָה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכִי רָאָה אֶת עָנְיָם וַיִּקְּדוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ׃

1 נוֹאֲלֹהִים: ש״ע, ואלהים ר״מ. 2 E ראתה. 3 Genesis iii. 6. 4 Genesis iv. 8. 5 Genesis ix. 21. 6 A often ראתה. 7 Genesis xxvii. 36, E מתחלה ועד סוף. 8 Genesis xix. 8. 9 Genesis vi. 2. 10 Numbers chapters xi, xiv, xvi, xx, xxi, etc. 11 Deuteronomy xxxii. 15. 12 E מרוץ. 13 E ראתה שלשת, F שלשה ראתה.

5 נוֹאֲלֹהִים: ש״ע, ואלהים ר״מ. וְעַתָּה 110b II. ש, פתח את המזרחי לנזיר ואלפסוקים[8]. ולמשה 8 ואל ה׳ אמר אליו אני ה׳ ואל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי ושמי ה׳ לא נודעתי להם[9]. ונתתי גם את בריתי אתם לתת להם את ארץ כנען את ארץ מגוריהם אשר גרו בה[10]. וגם אני שמעתי את נאקת בני ישראל אשר מצרים מעבידים אותם ואזכר את בריתי[11]. לכן אמור לבני ישראל אני ה׳ והוצאתי אתכם מתחת סבלות מצרים והצלתי אתכם מעבודתם וגאלתי אתכם בזרוע נטויה ובשפטים גדולים[12]. ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לאלהים וידעתם כי אני ה׳ אלהיכם המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים והבאתי אתכם אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אותה לאברהם ליצחק וליעקב ונתתי אותה לכם מורשה אני ה׳[13]. ויען משה כן ויאמר הן בני ישראל לא שמעו אלי ואיך ישמעני פרעה ואני ערל שפתים[14]. וידבר ה׳ אל משה ואל אהרן ויצום אל בני ישראל ואל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל ממצרים[15]. אלה ראשי בית אבותם בני ראובן בכור ישראל חנוך ופלוא חצרון וכרמי אלה משפחות ראובן[16]. ובני שמעון ימואל וימין ואהד ויכין וצוחר ושאול בן הכנענית אלה משפחות שמעון[17]. ואלה שמות בני לוי לתולדותם גרשון וקהת ומררי ושני חיי לוי קל״ז שנה[18]. בני גרשון לבני ושמעי למשפחותם[19]. ובני קהת עמרם ויצהר וחברון ועזיאל ושני חיי קהת קל״ג שנה[20]. ובני עמרם אהרן ומשה ומרים אחותם ובני אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר[21]. ויקח עמרם את יוכבד דודתו לו לאשה ותלד לו את אהרן ואת משה ושני חיי עמרם קל״ז שנה[22]. ובני יצהר קרח ונפג וזכרי[23]. ובני עזיאל מישאל ואלצפן וסתרי[24]. ואלישבע בת עמינדב אחות נחשון לקחה לה לאשה ותלד לו את נדב ואת אביהוא את אלעזר ואת איתמר[25]. ובני קרח אסיר ואלקנה ואביאסף אלה משפחות הקרחי[26]. ואלעזר בן אהרן לקח לו מבנות פוטיאל לאשה ותלד לו את פינחס אלה ראשי אבות הלוי למשפחותם[27]. הוא אהרן ומשה אשר אמר ה׳ להם הוציאו את בני ישראל ממצרים על צבאותם[28]. הם המדברים אל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל ממצרים הוא משה ואהרן[29]. ויהי ביום דבר ה׳ אל משה בארץ מצרים[30]. וידבר משה לפני ה׳ הן אני ערל שפתים ואיך ישמענו פרעה[31]. ויאמר ה׳ אל משה ראה נתתיך אלהים לפרעה ואהרן אחיך יהיה נביאך[32]. אתה תדבר את כל אשר אצוך ואהרן אחיך ידבר אל פרעה ושלח את בני ישראל מארצו[33]. ואני אקשה את לב פרעה והרביתי את אתותי ואת מופתי בארץ מצרים[34]. ולא ישמע אליכם פרעה ונתתי את ידי במצרים והוצאתי את צבאותי את עמי בני ישראל מארץ מצרים בשפטים גדולים[35]. וידעו מצרים כי אני ה׳ בנטותי את ידי על מצרים והוצאתי את בני ישראל מתוכם[36]. ויעש משה ואהרן כאשר צוה ה׳ אתם כן עשו[37]. ומשה בן שמונים שנה ואהרן בן שלשה ושמונים שנה בדברם אל פרעה[38]. ויאמר ה׳ אל משה ואל אהרן לאמר[39]. כי יתן פרעה אליכם לאמר תנו לכם מופת ואמרת אל אהרן קח את מטך והשלך לפני פרעה יהי לתנין[40]. ויבא משה ואהרן אל פרעה ויעשו כן כאשר צוה ה׳ ויהי מטה אהרן לפני פרעה ולפני עבדיו ויהי לתנין[41]. ויקרא גם פרעה לחכמים ולמכשפים ויעשו גם הם חרטמי מצרים בלהטיהם כן[42]. ויבלעו מטות אנשי מצרים את מטות אהרן[43]. ויחזק לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר ה׳[44]. ויאמר ה׳ אל משה כבד לב פרעה מאן לשלח העם[45]. לך אל פרעה בבקר הנה יצא המימה ונצבת לקראתו על שפת היאר והמטה אשר נהפך לנחש תקח בידך[46]. ואמרת אליו ה׳ אלהי העברים שלחני אליך לאמר שלח את עמי ויעבדני במדבר והנה לא שמעת עד כה[47]. כה אמר ה׳ בזאת תדע כי אני ה׳ הנה אנכי מכה במטה אשר בידי על המים אשר ביאר ונהפכו לדם[48]. והדגה אשר ביאר תמות ובאש ויגעלו מצרים לשתות מים מיאר[49]. ויהי הדם בכל ארץ מצרים[50]. ויעשו חרטמי מצרים בלהטיהם כן ויחזק לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר ה׳[51]. ויפן ויבא אל ביתו ולא שת לבו גם לזאת[52]. ויחפרו כל מצרים סביבות היאר מים לשתות כי לא יכלו לשתות ממימי היאר[53]. וימלאו שבעת ימים אחרי הכות ה׳ את היאר[54]. ויאמר ה׳ אל משה בא אל פרעה ואמרת אליו כה אמר ה׳ שלח עמי ויעבדני[55]. ואם מאן אתה לשלח הנה אנכי נגף את כל גבולך בצפרדעים[56]. ושרץ היאר צפרדעים ועלו ובאו בביתך ובחדר משכבך ועל מטתך ובבית עבדיך ובעמך ובתנוריך ובמשארותיך[57]. ובך ובעמך ובכל עבדיך יעלו הצפרדעים[58]. ויאמר ה׳ אל משה אמר אל אהרן נטה את ידך במטך על הנהרות על היארים ועל הברכות והעל את הצפרדעים על ארץ מצרים[59]. ויט אהרן את ידו על מימי מצרים ותעל הצפרדע ותכס את ארץ מצרים[60]. ויעשו חרטמים בלהטיהם כן ויעלו את הצפרדע על ארץ מצרים[61]. ויקרא פרעה למשה ולאהרן ויאמר חלו אל ה׳ ויסר הצפרדעים ממני ומעמי ואשלחה את העם ויזבחו לה׳[62]. ויאמר משה לפרעה התפאר עלי למתי אעתיר לך ולעבדיך ולעמך להכרית הצפרדעים ממך ומבתיך רק ביאר תשארנה[63]. ויאמר למחר ויאמר כדברך למען תדע כי אין כה׳ אלהינו[64]. ויסרו הצפרדעים ממך ומבתיך ומעבדיך ומעמך רק ביאר תשארנה[65]. ויצא משה ואהרן מעם פרעה ויצעק משה אל ה׳ על דבר הצפרדעים אשר שם לפרעה[66]. ויעש ה׳ כדבר משה וימתו הצפרדעים מן הבתים מן החצרות ומן השדות[67]. ויכנסו אתם חמרים חמרים ותבאש הארץ[68]. וירא פרעה כי היתה הרוחה ויכבד את לבו ולא שמע אליהם כאשר דבר ה׳[69]. ויאמר ה׳ אל משה אמר אל אהרן נטה את מטך והך את עפר הארץ והיה לכנם בכל ארץ מצרים[70]. ויעשו כן ויט אהרן בידו במטהו ויך את עפר הארץ ותהי הכנם באדם ובבהמה כל עפר הארץ היה כנם בכל ארץ מצרים[71]. ויעשו כן החרטמים בלהטיהם להוציא את הכנם ולא יכלו והכנם היה באדם ובבהמה[72]. ויאמרו החרטמים אל פרעה אצבע אלהים היא ויחזק לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר ה׳[73]. ויאמר ה׳ אל משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה הנה יצא המימה ואמרת אליו כה אמר ה׳ שלח עמי ויעבדני[74]. כי אם אינך משלח את עמי הנני משלח בך ובעבדיך ובעמך ובבתיך את הערוב ומלאו בתי מצרים את הערוב וגם האדמה אשר הם עליה[75]. והפליתי ביום ההוא את ארץ גשן אשר עמי עומד עליה לבלתי היות שם ערוב למען תדע כי אני ה׳ בקרב הארץ[76]. ושמתי פדות בין עמי ובין עמך למחר יהיה האות הזה[77]. ויעש ה׳ כן ויבא ערוב כבד בית פרעה ובית עבדיו ובכל ארץ מצרים תשחת הארץ מפני הערוב[78]. ויקרא פרעה למשה ולאהרן ויאמר לכו זבחו לאלהיכם בארץ[79]. ויאמר משה לא נכון לעשות כן כי תועבת מצרים נזבח לה׳ אלהינו הן נזבח את תועבת מצרים לעיניהם ולא יסקלנו[80]. דרך שלשת ימים נלך במדבר ונזבחה לה׳ אלהינו כאשר יאמר אלינו[81]. ויאמר פרעה אנכי אשלח אתכם וזבחתם לה׳ אלהיכם במדבר רק הרחק לא תרחיקו לכת התפללו בעדי[82]. ויאמר משה הנה אנכי יוצא מעמך והעתרתי אל ה׳ וסר הערוב מפרעה מעבדיו ומעמו מחר אך אל יסף פרעה התל לבלתי שלח את העם לזבח לה׳[83]. ויצא משה מעם פרעה ויעתר אל ה׳[84]. ויעש ה׳ כדבר משה ויסר הערוב מפרעה מעבדיו ומעמו לא נשאר אחד[85]. ויכבד פרעה את לבו גם בפעם הזאת ולא שלח את העם[86]. ויאמר ה׳ אל משה בא אל פרעה ודברת אליו כה אמר ה׳ אלהי העברים שלח עמי ויעבדני[87]. כי אם מאן אתה לשלח ועודך מחזיק בהם[88]. הנה יד ה׳ הויה בדבר אשר בשדה בסוסים בחמרים בגמלים בבקר ובצאן דבר כבד מאד[89]. והפלה ה׳ בין מקנה ישראל ובין מקנה מצרים ולא ימות מכל לבני ישראל דבר[90]. ויעש ה׳ את המופת הזה מחר[91]. ויעש ה׳ את הדבר הזה ממחרת ותמת כל מקנה מצרים ומקנה בני ישראל לא מת אחד[92]. וישלח פרעה והנה לא מת מקנה ישראל עד אחד ויכבד לב פרעה ולא שלח את העם[93]. ויאמר ה׳ אל משה ואל אהרן קחו לכם מלא חפניכם פיח כבשן והזה משה השמים לעיני פרעה[94]. והיה לאבק על כל ארץ מצרים והיה על האדם ועל הבהמה לשחין פרחת אבעבעת במצרים[95]. ויקחו את פיח הכבשן ויעמדו לפני פרעה ויזרקהו משה השמים ויהי שחין פרחת אבעבעת באדם ובבהמה[96]. ולא יכלו החרטמים לעמד לפני משה מפני השחין כי היה השחין בחרטמים ובכל מצרים[97]. ויחזק ה׳ את לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר ה׳ אל משה[98]. ויאמר ה׳ אל משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה ואמרת אליו כה אמר ה׳ אלהי העברים שלח עמי ויעבדני[99]. כי בפעם הזאת אנכי שלח את כל מגפתי אל לבך ובעבדיך ובעמך בעבור תדע כי אין כמני בכל הארץ[100]. כי עתה שלחתי את ידי ואך אתך ואת עמך בדבר ותכחד מן הארץ[101]. ואולם בעבור זאת העמדתיך בעבור הראתך את כחי ולמען ספר שמי בכל הארץ[102]. עודך מתנשא בעמי לבלתי שלחם[103]. הנני משחית ממטר כבד מאד אשר לא היה כמהו במצרים למן היום הוסדה ועד עתה[104]. ועתה שלח העז את מקנך ואת כל אשר לך בשדה כל האדם והבהמה אשר ימצא בשדה ולא יאסף הבית וירד עליהם הברד וימתו[105]. הירא את דבר ה׳ מעבדי פרעה הניס את עבדיו ואת מקנהו אל הבתים[106]. ואשר לא שם לבו אל דבר ה׳ עזב את עבדיו ואת מקנהו בשדה[107]. ויט משה את מטהו על השמים וה׳ נתן קלות וברד והאש הלכה ארצה וימטר ה׳ ברד על ארץ מצרים[108]. ויהי ברד וגחלת אש מתלקחת בתוך הברד כבד מאד אשר לא היתה כמהו בכל ארץ מצרים מאז היתה לגוי[109]. ויך הברד בכל ארץ מצרים את כל אשר בשדה מאדם ועד בהמה ואת כל עשב השדה הכה הברד ואת כל עץ השדה שבר[110]. רק בארץ גשן אשר שם בני ישראל לא היה ברד[111]. וישלח פרעה ויקרא למשה ולאהרן ויאמר אלהם חטאתי הפעם ה׳ הצדיק ואני ועמי הרשעים[112]. התפללו אל ה׳ ורב מהיות קלות אלהים וברד ואשלחה אתכם ולא תספון לעמד[113]. ויאמר משה אליו כצאתי את העיר אפרש את כפי אל ה׳ הקולות יחדלון ולא יהיה עוד ברד למען תדע כי לה׳ הארץ[114]. ואתה ועבדיך ידעתי כי טרם תיראון מפני ה׳ אלהים[115]. והפשתה והשערה נכתה כי השערה אביב והפשתה גבעל[116]. והחטה והכסמת לא נכתו כי אפילות הנה[117]. ויצא משה את העיר מעם פרעה ויפרש כפיו אל ה׳ ויחדלו הקולות והברד ומטר לא נתך ארצה[118]. וירא פרעה כי חדל המטר והברד והקולות ויסף לחטא ויכבד לבו הוא ועבדיו[119]. ויחזק לב פרעה ולא שלח את בני ישראל כאשר דבר ה׳ ביד משה[120]. ויאמר ה׳ אל משה בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו למען שתי אתתי אלה בקרבו[121]. ולמען תספר באזני בנך ובן בנך את אשר התעללתי במצרים ואת אתתי אשר שמתי בם וידעתם כי אני ה׳[122]. ויבא משה ואהרן אל פרעה ויאמרו אליו כה אמר ה׳ אלהי העברים עד מתי מאנת לענות מפני שלח עמי ויעבדני[123]. כי אם מאן אתה לשלח את עמי הנני מביא מחר ארבה בגבולך[124]. וכסה את עין הארץ ולא יוכל לראות את הארץ ואכל את יתר הפלטה הנשארת לכם מן הברד ואכל את כל העץ הצמח לכם מן השדה[125]. ומלאו בתיך ובתי כל עבדיך ובתי כל מצרים אשר לא ראו אבתיך ואבות אבתיך מיום היותם על האדמה עד היום הזה ויפן ויצא מעם פרעה[126]. ויאמרו עבדי פרעה אליו עד מתי יהיה זה לנו למוקש שלח את האנשים ויעבדו את ה׳ אלהיהם הטרם תדע כי אבדה מצרים[127]. וישב את משה ואת אהרן אל פרעה ויאמר אלהם לכו עבדו את ה׳ אלהיכם מי ומי הנלכים[128]. ויאמר משה בנעריו ובזקנינו נלך בבנינו ובבנותינו בצאננו ובבקרנו נלך כי חג ה׳ לנו[129]. ויאמר אלהם יהי כן ה׳ עמכם כאשר אשלח אתכם ואת טפכם ראו כי רעה נגד פניכם[130]. לא כן לכו נא הגברים ועבדו את ה׳ כי אתה אתם תבקשון ויגרש אתם מאת פני פרעה[131]. ויט משה את מטהו על ארץ מצרים וה׳ נהג רוח קדים בארץ כל היום ההוא וכל הלילה הרוח נשא את הארבה[132]. ויעל הארבה על כל ארץ מצרים וינח בכל גבול מצרים כבד מאד לפניו לא היה כן ארבה כמהו ואחריו לא יהיה כן[133]. ויכס את עין כל הארץ ותחשך הארץ ויאכל את כל עשב הארץ ואת כל פרי העץ אשר הותיר הברד ולא נותר כל ירק בעץ ובעשב השדה בכל ארץ מצרים[134]. וימהר פרעה לקרא למשה ולאהרן ויאמר חטאתי לה׳ אלהיכם ולכם[135]. ועתה שא נא את חטאתי אך הפעם ועתירו אל ה׳ אלהיכם ויסר מעלי רק את המות הזה[136]. ויצא משה מעם פרעה ויעתר אל ה׳[137]. ויהפך ה׳ רוח ים חזקה מאד ויסע את הארבה ויתקע אתו ים סוף לא נשאר ארבה אחד בכל גבול מצרים[138]. ויחזק ה׳ את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל[139]. ויאמר ה׳ אל משה נטה את ידך על השמים ויהי חשך על ארץ מצרים וימש חשך[140]. ויט משה את ידו על השמים ויהי ערפל אפלה בכל ארץ מצרים שלשת ימים[141]. לא ראו איש את אחיו ולא קמו איש מתחתיו שלשת ימים וכל בני ישראל היה אור במושבתם[142]. ויקרא פרעה אל משה ויאמר לכו עבדו את ה׳ רק צאנכם ובקרכם יצג גם טפכם ילך עמכם[143]. ויאמר משה גם אתה תתן בידנו זבחים ועלות ועשינו לה׳ אלהינו[144]. וגם מקנינו ילך עמנו לא תשאר פרסה כי ממנו נקח לעבד את ה׳ אלהינו ואנחנו לא נדע מה נעבד את ה׳ עד בואנו שמה[145]. ויחזק ה׳ את לב פרעה ולא אבה לשלחם[146]. ויאמר לו פרעה לך מעלי השמר לך אל תסף ראות פני כי ביום ראתך פני תמות[147]. ויאמר משה כן דברת לא אסף עוד ראות פניך[148]. ויאמר ה׳ אל משה עוד נגע אחד אביא על פרעה ועל מצרים אחרי כן ישלח אתכם מזה כשלחו כלה גרש יגרש אתכם מזה[149]. דבר נא באזני העם וישאלו איש מאת רעהו ואשה מאת רעותה כלי כסף וכלי זהב[150]. ויתן ה׳ את חן העם בעיני מצרים גם האיש משה גדול מאד בארץ מצרים בעיני עבדי פרעה ובעיני העם[151]. ויאמר משה כה אמר ה׳ כחצות הלילה אני יוצא בתוך מצרים[152]. ומתו כל בכור בארץ מצרים מבכור פרעה הישב על כסאו עד בכור השפחה אשר אחר הרחים וכל בכור בהמה[153]. והיתה צעקה גדולה בכל ארץ מצרים אשר כמהו לא נהיתה ואשר כמהו לא תסף[154]. ולכל בני ישראל לא חרץ כלב לשונו למן אדם ועד בהמה למען תדעון אשר יפלה ה׳ בין מצרים ובין ישראל[155]. וירדו כל עבדיך אלה אלי והשתחוו לי לאמר צא אתה וכל העם אשר ברגליך ואחרי כן אצא ויצא מעם פרעה בחרי אף[156]. ויאמר ה׳ אל משה לא ישמע אליכם פרעה למען רבות מופתי בארץ מצרים[157]. ומשה ואהרן עשו את כל המופתים האלה לפני פרעה ויחזק ה׳ את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל מארצו[158]. וידבר ה׳ אל משה ואל אהרן בארץ מצרים לאמר[159]. החדש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה[160]. דברו אל כל עדת בני ישראל לאמר בעשור לחדש הזה ויקחו להם איש שה לבית אבת שה לבית[161]. ואם ימעט הבית משה מהיות מספר לשה ולקח הוא ושכנו הקרב אל ביתו במכסת נפשות איש לפי אכלו תכסו על השה[162]. שה תמים זכר בן שנה יהיה לכם מן הכבשים ומן העזים תקחו[163]. והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום לחדש הזה ושחטו אתו כל קהל עדת ישראל בין הערבים[164]. ולקחו מן הדם ונתנו על שתי המזוזות ועל המשקוף על הבתים אשר יאכלו אתו בהם[165]. ואכלו את הבשר בלילה הזה צלי אש ומצות על מרורים יאכלהו[166]. אל תאכלו ממנו נא ובשל מבשל במים כי אם צלי אש ראשו על כרעיו ועל קרבו[167]. ולא תותירו ממנו עד בקר והנותר ממנו עד בקר באש תשרפו[168]. וכה תאכלו אתו מתניכם חגרים נעליכם ברגליכם ומקלכם בידכם ואכלתם אתו בחפזון פסח הוא לה׳[169]. ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה והכיתי כל בכור בארץ מצרים מאדם ועד בהמה ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים אני ה׳[170]. והיה הדם לכם לאות על הבתים אשר אתם שם ראיתי את הדם ופסחתי עליכם ולא יהיה בכם נגף למשחית בהכתי בארץ מצרים[171]. והיה היום הזה לכם לזכרון וחגתם אתו חג לה׳ לדרתיכם חקת עולם תחגהו[172]. שבעת ימים מצות תאכלו אך ביום הראשון תשבתו שאר מבתיכם כי כל אכל מחמצת ונכרתה הנפש ההוא מישראל מיום הראשון עד יום השביעי[173]. ביום הראשון מקרא קדש ויום השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכה לא יעשה בהם אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם[174]. ושמרתם את המצות כי בעצם היום הזה הוצאתי את צבאותיכם מארץ מצרים ושמרתם את היום הזה לדרתיכם חקת עולם[175]. בראשון בארבעה עשר יום לחדש בערב תאכלו מצות עד יום האחד ועשרים לחדש בערב[176]. שבעת ימים שאר לא ימצא בבתיכם כי כל אכל מחמצת ונכרתה הנפש ההוא מעדת ישראל בגר ובאזרח הארץ[177]. כל מחמצת לא תאכלו בכל מושבתיכם תאכלו מצות[178]. ויקרא משה לכל זקני ישראל ויאמר אלהם משכו וקחו לכם צאן למשפחותיכם ושחטו הפסח[179]. ולקחתם אגדת אזוב וטבלתם בדם אשר בסף והגעתם אל המשקוף ואל שתי המזוזות מן הדם אשר בסף ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר[180]. ועבר ה׳ לנגף את מצרים וראה את הדם על המשקוף ועל שתי המזוזות ופסח ה׳ על הפתח ולא יתן המשחית לבא אל בתיכם לנגף[181]. ושמרתם את הדבר הזה לחק לך ולבניך עד עולם[182]. והיה כי תבאו אל הארץ אשר יתן ה׳ לכם כאשר דבר ושמרתם את העבדה הזאת[183]. והיה כי יאמרו אליכם בניכם מה העבדה הזאת לכם[184]. ואמרתם זבח פסח הוא לה׳ אשר פסח על בתי בני ישראל במצרים בנגפו את מצרים ואת בתינו הציל ויקד העם וישתחוו[185]. וילכו ויעשו בני ישראל כאשר צוה ה׳ את משה ואהרן כן עשו[186]. ויהי בעצם היום הזה הוציא ה׳ את בני ישראל על צבאותם מארץ מצרים[187]. ויהי בעת ההיא ויהי ה׳ מוציא את בני ישראל מארץ מצרים על צבאותם[188]. ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי אמר אלהים פן ינחם העם בראתם מלחמה ושבו מצרימה[189]. ויסב אלהים את העם דרך המדבר ים סוף וחמשים עלו בני ישראל מארץ מצרים[190]. ויקח משה את עצמות יוסף עמו כי השבע השביע את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעליתם את עצמתי מזה אתכם[191]. ויסעו מסכות ויחנו באתם בקצה המדבר[192]. וה׳ הלך לפניהם יומם בעמוד ענן לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת יומם ולילה[193]. לא ימיש עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה לפני העם[194]. וידבר ה׳ אל משה לאמר[195]. דבר אל בני ישראל וישבו ויחנו לפני פי החירת בין מגדל ובין הים לפני בעל צפון נכחו תחנו על הים[196]. ואמר פרעה לבני ישראל נבוכים הם בארץ סגר עליהם המדבר[197]. וחזקתי את לב פרעה ורדף אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו וידעו מצרים כי אני ה׳ ויעשו כן[198]. ויגד למלך מצרים כי ברח העם וישנהפך לבב פרעה ועבדיו אל העם ויאמרו מה זאת עשינו כי שלחנו את ישראל מעבדנו[199]. ויאסר את רכבו ואת עמו לקח עמו[200]. ויקח שש מאות רכב בחור וכל רכב מצרים ושלשים על כלו[201]. ויחזק ה׳ את לב פרעה מלך מצרים וירדף אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאים ביד רמה[202]. וירדפו מצרים אחריהם וישיגו אתם חנים על הים כל סוס רכב פרעה ופרשיו וחילו על פי החירת לפני בעל צפון[203]. ופרעה הקריב וישאו בני ישראל את עיניהם והנה מצרים נסע אחריהם וייראו מאד ויצעקו בני ישראל אל ה׳[204]. ויאמרו אל משה המבלי אין קברים במצרים לקחתנו למות במדבר מה זאת עשית לנו להוציאנו ממצרים[205]. הלא זה הדבר אשר דברנו אליך במצרים לאמר חדל ממנו ונעבדה את מצרים כי טוב לנו עבד את מצרים ממתנו במדבר[206]. ויאמר משה אל העם אל תיראו התיצבו וראו את ישועת ה׳ אשר יעשה לכם היום כי אשר ראיתם את מצרים היום לא תספו לראתם עוד עד עולם[207]. ה׳ ילחם לכם ואתם תחרישון[208]. ויאמר ה

ריפכ מכמוסר:ו מלוכ רס0 נמס ב: רסמ וסמכ
רוסכ מס :רוינכ רכנ מכ נמסס. מל מלמיסס
רכלפכ [1]לכ מלכנ .רסמ ריללכ ־מל רסכנ
רס0 סלכס מסללפ .ריסכ סכ לכ רכלפס :רנכ לכ
5 ־מיכסוי ־מלנ [2]פלפכר: ריפכס ריפמ :מסמיפ לכ
:רנמכס רמסכ פלפנ ,מ .[3]רנסכס0 רסלכס רכנ מכ:
F fol. 111a I. ,מ .מסס מכסמ רנכיס0 [4]ינכס לכ רסמ.ו נלכ
מסמיס0 לכ .־מסלנמס לכ לכנ כנ ־מלנ פלנכר
,מ .יכ.לפר רפכלפ0ר רלנלכל: ־מכנכ מכ ריפכ
E fol. 68b. 10 כלל .רנמכ כנפ פלפנ מסללפ .רמיסס לכל כסס מכ
־מסלכ רלנלכ.ופכ מכלכס מל .רלנפ רלמי מסמ
רס0 ינמ :רס0 פנ ,מ כלר:ו מס שנכס .רמכ כנ
רלנפכס ,ינס כ. רלנפכס מכלפס כנמ:ו .ינכלפ
15 מפס0ציפס0 .מלנכ מללפ ינמכ:ו .רנכל כנכ.
רמנכ .רלנמכיס0 מכסלכס ריכ: מסנס0 כלל
B fol. 111b. רכנכ מיכנכס0 רמנכ .רכנ ס0פס0 ינמ:ו כנכס
מכמי ריכנ .רלנמכס0 מסמכ פלסס כנמ:ו .רנכלנ
כנפ רמיכ .רמיכ לכינכס0 מסמכ ריכנ .רנכלנ
20 .ינכנלנ רלנלנפס מללפ ־מס0נכס מכס:ו פלסס
A fol. 201a. סס .כנמכלנס0 מכנכלנס מפס0נכס :כנלכיס ינכ:ו

[1] Deuteronomy xxxii. 14. [2] F כלכ:ו. [3] F כנ
רנס0נס0 רלנכנס0 רכ״ו, and has רלנכס0 in the margin.
[4] F ינכנס.

ܠܐ ܒܥܐ ܐܠܐ ܒܡܠܐ ܕܐܠܗܐ ܟܬܒ: ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܐܠܗ ܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܒܢ ܐܘ ܒܪܬ ܐܢ ܠܐ ܐܝܬ ܠܟ ܐܠܐ ܒܢ ܐܘ ܒܪܬ ܒܠܒܕ ܡܢ ܐܢܬ ܘܒܥܠ ܐܢܬ ܠܐ ܬܗܘܐ ܠܗ ܐܠܐ

:رحمهيمر رحمهم لمحا رحمل قمرا :ىحمر رحاما
Afol.201b. مرحيمم .ح ىمم .رحمهر ممهر رحمهم حمهما ,ف
حمملمم رحمر يتحد حمرحملمحما :رحيم لمحمهما
رحملمحما :رحمل رحمهم رحمهم حمما :[1]لمحماحمم
5 رحمهم لمحم ممحما :رحما رحمحمم رحمر :رحمهم
رحمهم حمحما رحما رحمحما :لمحم ىحمر رحمشما
رحمهم لمحم [2]ىحمما رحما ممحمهم :ممحماحممحما
.لمحم حر [5]رحمر رحمما .[4]ىحمهم [3]رحمما
10 رحمما حمحمحما .ىحما حر حر رحمر حمحمهما
لمحمهم حر رحمحمما رحمممحما .رحمهم رحمحمهم
:رحمحيمم حمر ,ف ىر :ىحمرحما حمحما .لمحمحم
حمحما لمحا .رحمهم لمحم ىحما حمحما :رحمهم
F fol. 111bII. 15 ممحم :رحمما رحمحمما رحمل لمحمرا ,ف .لمحمما
حمحمر ممحرىمحم .حمهمر ,ف رحمهما رحمم .حمحمر
رحمما ىحم ,ف رحمر مر .حر رحمر رحما ىحم
.رحمحمما رحمحمم ممحم حمحما .رحمحر
[8]لمحمل رحمهمم [7].ىحم [6]رحمحل لمحمر رحمهما حمحما
20 :رحمهم لمحمما رحمر ىحم ,ف مر رحمم :رحممحما
[9]رحممم ما لمحم :رحمهم لمحمل لمحما رحمحل رحمم
Bfol.112b. لمحم .رحمحمر رحمهمم رحمما :رحمحر رحمما
لمحمم .ما رحمحمم ممحم ىمحم :رحمهما لمحمما

---

1 E لمحماحمم. 2 F لمحمما. 3 EF رحمهما. 4 E لمحمما. 5 E رحمر. 6 EF omit رحمحل. 7 F ىحمم. 8 E لمحمل رحمحل, F لمحمحما رحمحل. 9 AB رحممم ممل.

לולם מלאכיה תרגם ירמיהו. ומעתה אין לנו אלא תרגומיו בלבד. ואף על פי שאין תרגומיו מתישבין עם הלשון שלנו, מכל מקום הם קרובים ללשון שלנו יותר מתרגום יונתן בן עוזיאל, שהוא מתורגמן של יונים, ומתרגום אונקלוס הגר, שהוא מתורגמן של רומיים. ומפני שהיו רגילים בלשון יוונית ורומית, נתקלקלה לשונם של ישראל, ונתערבו בה מלות לועזיות הרבה. ומפני שהיו רגילים בלשון ארמית, נתערבו בה מלות ארמיות הרבה. ומפני שהיו רגילים בלשון ערבית, נתערבו בה מלות ערביות הרבה. ומפני שהיו רגילים בלשון פרסית, נתערבו בה מלות פרסיות הרבה. ומפני שהיו רגילים בלשון כשדית, נתערבו בה מלות כשדיות הרבה. ומפני שהיו רגילים בלשון מצרית, נתערבו בה מלות מצריות הרבה. ומפני שהיו רגילים בלשון כנענית, נתערבו בה מלות כנעניות הרבה. ומפני שהיו רגילים בלשון חתית, נתערבו בה מלות חתיות הרבה. ומפני שהיו רגילים בלשון פלשתית, נתערבו בה מלות פלשתיות הרבה. ומפני שהיו רגילים בלשון אשורית, נתערבו בה מלות אשוריות הרבה. ומפני שהיו רגילים בלשון אדומית, נתערבו בה מלות אדומיות הרבה. ומפני שהיו רגילים בלשון עמונית, נתערבו בה מלות עמוניות הרבה. ומפני שהיו רגילים בלשון מואבית, נתערבו בה מלות מואביות הרבה. ומפני שהיו רגילים בלשון ישמעאלית, נתערבו בה מלות ישמעאליות הרבה. ומפני שהיו רגילים בלשון קטורית, נתערבו בה מלות קטוריות הרבה. ומפני שהיו רגילים בלשון נבטית, נתערבו בה מלות נבטיות הרבה. ומפני שהיו רגילים בלשון הגרית, נתערבו בה מלות הגריות הרבה. ומפני שהיו רגילים בלשון יטורית, נתערבו בה מלות יטוריות הרבה. ומפני שהיו רגילים בלשון נפישית, נתערבו בה מלות נפישיות הרבה. ומפני שהיו רגילים בלשון קדמית, נתערבו בה מלות קדמיות הרבה. ומפני שהיו רגילים בלשון הגלית, נתערבו בה מלות הגליות הרבה. ומפני שהיו רגילים בלשון נגרית, נתערבו בה מלות נגרי

B fol.113*a*. ܐܢܟܘ ܟܝ ܟܘܟ ܟ: ܠ ܐܠܠ ܟܡܠ ܟܬܟ
..ܟܟܟ ܡܐ ܟܘ ܟܡ ܠܡܠ ܟ: ܟܘܟ ܡܐ
F fol. 112*a* II. A fol.202*b*. :[1]ܟܟܐ ܟ ܟܠ ܟ ܡܐ ܟ ܠܡ
ܡ ܟ: ܡ ܟ ܟܡ ܟ ܡ ܟ
5 ܡܟ ܟ ܟ .ܟ ܟ ܟ
ܐ :ܟ[2] ܟ ܟ .ܟ ܟ
E fol.70*a*. ܟ ܟ :[3]ܟ ܟ ܟ ܟ
.ܟ ܟ .ܟ .ܟ ܟ
ܐ[4] ܟ :ܟ ,ܟ ܟ
10 ,ܐ .ܐ ܟ .ܟ ܟ
ܟ ,ܐ ܟ .ܟ ,ܐ ܟ ܟ
ܟ ܐ ܟ :ܟ[5] ܟ ܟ
ܟ ,ܐ ܟ .ܟ ,ܐ ܟ
.ܟ ܟ ܟ ܟ ܟ
15 .ܟ ܟ ܟ[6] ܟ ܟ
[7]ܟ ܟ ܟ ܟ :ܟ
,ܟ .ܟ ܟ :ܟ .ܟ
ܟ :ܟ ܟ ܟ ,ܟ
F fol. 112*b* I. ܟ[8] ܟ :ܟ ܟ ܟ
20 ܟ ܐ ,ܟ[9] :ܟ ܟ ܟ
.ܟ ܟ ܟ :ܟ[10] ܟ

---

[1] After ܟ the space for one line is blank in E. [2] EF ܟ. [3] F ܟ. [4] F ܟ. [5] E ܟ. [6] EF ܟ. [7] E omits ܟ. [8] F omits ܟ. [9] F ܟ .ܟ. [10] E ܟ.

ויאמרו להון: אין. ויאמר להון הא לכון תיומא. ויאמר להון: מה אית לכון למיכל. ויאמרון ליה: לחים ויין אית לן. ויאמר להון: לא אית לכון בשר. ויאמרון ליה: אית לן בשר. ויאמר להון: מה בשר אית לכון. ויאמרון ליה: בשר דגמלא אית לן. ויאמר להון: מה בשר גמלא

:ܡܬܥܒܕ ـܐܡܪܟܬ .ܡܥܒܝܡ ܡܝܟܐ :ܡܟܬܐ
Bfol.114*a*. .ܟܬܠܐ ܡܝܡܐ ܡܢ ܟܬܟܬ :ܡܟܥ.ܡ ܟܬܐ
ܐܡ ܟܬܐ .ܟ.ܟ ,ܦ ܫܥܟܬ ܟܝܟ ܟܬܐ
:.ܫܥܐ ܡܐ ܟܝ ܟ.ܡ ܟ.ܡ .ܟܡܝܟܬ ,ܦ :ܟܠܫܬ
5 ܡܫܥܟ ܟܡ .ܟܠ ܡܝܟܠ ܟ.ܟ ¹ܡܝܟ
Afol.203*b*. :ܫܐ ܟܝ ܟ.ܟ ܡܠܐ :ܡܝܟ ܟ.ܟ .ܡܐ
²ܡܡܝܐ ܟ.ܟ ¹ܡܡ ܟ.ܟ ܟ.ܟ ,ܟ
F fol. 113*a* I. ـܟܠ ܐܡ ܡ.ܡ :ܟ.ܟ ܡ.ܝ ,ܟ .⁴ܐܠ
:ܟ.ܫ ܟ.ܐ ـܟ ܡ.ܝ ⁵ܟ ,ܟ ⁘ ܟ.ܟ
10 ܡܫ ܟ.ܐ :ـܐ ܟ.ܫ ܫ.ܐ ـܐ ܟ.ܟ
:ܟ.ܝ ܡ.ܐ ـܡ ⁶ܟ.ܫ ܟ.ܐ :ـܐ ܟ.ܟ
:ܟ.ܫ ـܐ ⁷ܐ ـܐ ـܐ ـܐ ـܐ ـܐ
Efol.71*a*. ـܐ ـܐ ـܐ ـܐ ـܐ ـܐ ـܐ
20 ـܐ ـܐ ـܐ ـܐ ـܐ ـܐ ـܐ ـܐ
ـܐ ـܐ ـܐ ـܐ ـܐ ـܐ ـܐ ـܐ
ـܐ ـܐ ـܐ ـܐ ـܐ ـܐ ـܐ ـܐ

---

¹ F ـܐ ـܐ ـܐ ـܐ. ² EF ـܐ ـܐ ـܐ ـܐ ـܐ ـܐ ـܐ ـܐ

ולא ידעתי ולא שמעתי ולא ראיתי ולא הבנתי ולא השגתי ולא עלה על לבי ולא נכנס בדעתי ולא הגיע אל מחשבתי ולא הרהרתי ולא חשבתי ולא דמיתי ולא צייתי ולא ציירתי ולא חקקתי ולא כתבתי ולא חרטתי ולא חרשתי ולא חפרתי ולא חצבתי ולא חקרתי ולא חקרתי ולא חקר

ולא מלו : ראשו ראשונותיהם ואחריתם יחד הם
ויקרא מ, ה. כי אני יהוה אלהיכם קדוש :
ראשי אבות[1] משפחות, זקניו. הם אשר
E fol.71b. עמדו לפני המלך : פה אחד. ויאמרו אליו :
5 .אדוני הגד נא עבדיך מה הוא חלום. ויאמר :
.פן אשלח יד ונגע בכל אשר לו ויסר מעליו
ויקרא יג, מו. טמא יהיה כל הימים אשר
הנגע בו טמא הוא לבדו ישב מחוץ למחנה :
ויקרא יד, מו. ובא אל הבית כל הימים אשר
Bfol.115a. יסגר אתו[4] פתאם : שגיאת לא יראנו ישכב
10 .על משכבו. ויהי בעת ההיא. ישראל מלאו את
ויקרא יט, כג. ובכי תבאו אל הארץ : ונטעתם
ויקרא כה, ל. ואם לא יגאל בתים אשר
Afol.204b. אין להם סביב : השדה, נחשב, ויצא
15 ,ויקרא כז, כ. ואם לא יגאל את השדה : ויקרא
F fol. 136b II. מכור את השדה : ויקרא, מקח, ויקרא כז, כב. ואם
מקנת שדהו אשר לא מאחזת : ויקרא כז, כה.
:כל ערכך יהיה בשקל הקדש. עשרים גרה
ויקרא כז, כו. אך בכור אשר יבכר : ויקרא
20 כי לי הוא בכור : ויקרא, חרם, ויקרא כז, כח.

---

1 EF :ראשי אבותיהם מחלוקת בין בית שמאי
ובית הלל ובמחלוקת קרח וכל עדתו. 2 E
מקנתו. 3 EF מגאל. 4 E פתאם. 5 EF שלחתי.
6 F לו. 7 EF ראשונה. 8 AB אין. 9 E מקנתו.

هُذا كتاب: مُلخّص ـ من كتب الحساب ـ في

مقدمة. وابتدأ فصل: وابتدأ بتولية: بعد ذلك

وكل ما هو، ليحفظ ابتدأتموهم ـ وتلد بنات:

وبنات سلم[5]. وكلصدل لهما ابنا يرتحنّوا: Bfol.115b.

صدأ ذلك ابنهن ـ جرثومتا[6] هو بعضّحت[7] 15

لهما ابنا يرتحنّوا: جرثومتا هو بعضّحت. Afol.205a.

ابنهن ـ جرثومتا هو بعضّحت: وكل ابنهم

وتّحا ابنهن: وابتدأ ـ صدأ هو بنات: وهي

ابنهن: هو[8] ذ هما لهما ـ ولا جزئهم دم:

هو صدأ نهاية ـ وابتدأتموهم: وكل ابنهم 20

مقدمة. وابتدأ فصل: وابتدأتموهم: بعد ذلك

وكل ابنا هما، ليحفظ ابتدأتموهم ـ وتلد بنات:

وبنات سلم[5]. وكلصدل لهما ابنا يرتحنّوا: Bfol.115b.

صدأ ذلك ابنهن ـ جرثومتا[6] هو بعضّحت[7] 15

لهما ابنا يرتحنّوا: جرثومتا هو بعضّحت. Afol.205a.

ابنهن ـ جرثومتا هو بعضّحت: وكل ابنهم

وتّحا ابنهن: وابتدأ ـ صدأ هو بنات: وهي

ابنهن: هو[8] ذ هما لهما ـ ولا جزئهم دم:

هو صدأ نهاية ـ وابتدأتموهم: وكل ابنهم 20

ابنهن: وابتدأ ـ صدأ هو بنات: وهي

ابنهن: هو[8] ذ هما لهما ـ ولا جزئهم دم:

هو صدأ نهاية ـ وابتدأتموهم: وكل ابنهم

---

1 F ابنهن. 2 F بعضّحت. 3 E ابنهن.

4 E omits هما, F هما ابنهن. 5 EF omit ابنهن.

6 F جرثومتا. 7 AE بعضّحت. 8 AB هو.

هُذا كتاب: مُلخّص ـ من كتب الحساب ـ في

مقدمة. وابتدأ فصل: وابتدأ بتولية: بعد ذلك

وكل ما هو، ليحفظ ابتدأتموهم ـ وتلد بنات:

وبنات سلم[5]. وكلصدل لهما ابنا يرتحنّوا: Bfol.115b.

صدأ ذلك ابنهن ـ جرثومتا[6] هو بعضّحت[7] 15

لهما ابنا يرتحنّوا: جرثومتا هو بعضّحت. Afol.205a.

ابنهن ـ جرثومتا هو بعضّحت: وكل ابنهم

وتّحا ابنهن: وابتدأ ـ صدأ هو بنات: وهي

ابنهن: هو[8] ذ هما لهما ـ ولا جزئهم دم:

هو صدأ نهاية ـ وابتدأتموهم: وكل ابنهم 20

ابنهن: وابتدأ ـ صدأ هو بنات: وهي

ابنهن: هو[8] ذ هما لهما ـ ولا جزئهم دم:

هو صدأ نهاية ـ وابتدأتموهم: وكل ابنهم

---

1 F ابنهن. 2 F بعضّحت. 3 E ابنهن.

4 E omits هما, F هما ابنهن. 5 EF omit ابنهن.

6 F جرثومتا. 7 AE بعضّحت. 8 AB هو.

ללמתסמ. סתך ניתלס [1]לסנעיתסך תלסך ניתיללי
תלנתסך: ניתיללי [2]ניללי סלילתסך [3]ניללי תיך ׳ תללתסך לעי
ולניתר לת לסנוסתסך ניללי תיך ׳ תללתסך לעי
ניתסתניתסך: תלסך ניתלס תסך ׳ תללתסך לעי
[4]תסך: תלסך ניתלס תסך ׳ תללתסך לעי
[5]ניללי תר תניך: ך תרילעי סניללי. ת ׳ ני
[6]תסתלעי לתסמ ׳ תללתסך לעי תסך ניתלס תסך ׳ תללתסך לעי
ני תסך עניך תרללס ילתסך: סתרתניך סניניעי
תר עניך תרללס ילתסך: סתרתניך סניניעי

[1] EF ניתלס. [2] E ילתסך. [3] E לסנוסתסך.
[4] AB ניתסתניתסך, F תלסך לסנוסתסך. [5] EF ניללי. [6] EF
תלסך תר. [7] EF תלסך.

5 לכ הי בהלמיכ לפיר: הרומם הרמוך ורא לוא: הרכיב הרכיבים הרכיבים: כי הרכיבים הרכיבים הרכיבים

אלא ואת בחכמה בנה ביתו ויכונן עמודיו שבעה׃ זבח בחר יין מסך בחר ואף ערך שלחנו׃ שלח נערתיו תקרא על גבי מרומי קרת׃ מי פתי יסור הנה חסר לב אמרה לו׃ לכו לחמו בלחמי ושתו ביין אשר מסכתי׃ עזבו פתאים וחיו ודרכו בגחלי בינה׃ יסר לץ לקח לו קלון ומוכיח לרשע מומו׃ אל תוכח לץ פן ישנאך הוכח לחכם ויאהבך׃ תן לחכם ויחכם עוד הודע לצדיק ויוסף לקח׃ יראת יהוה תחלת חכמה ודעת קדשים בינה׃ כי בי ירבו ימיך ויוספו לך שני חיים׃ חכמת תבנה לך אם לצת לבדך תשא׃ אשת כסילות המיה פתיות ובל מה יודעה׃ ותשב בפתח ביתה על כסא מרומי קרת׃ לקרא לעברי דרך הישרים אורחותם׃ מי פתי יסור הנה וחסר לב אמרה לו׃ ומים גנובים ימתקו ולחם סתרים יעים׃ ולא ידע כי רפאים שם קרואיה בעמקי שאול׃ משלי שלמה׃ בן חכם ישמח אב וכסיל אדם בזה אמו׃ לא יועילו אוצרות רשע וצדקה תציל ממות׃ יהוה לא ירעיב נפש צדיק והון רשעים יהדף׃ עשיר ורש נפגשו עשה כלם יהוה׃ ערום ראה רעה ויסתר ופתאים עברו ונענשו׃ עשיר בעושר עניו ורש בדלותו יתהלך׃ בעל הון רב יוסף הון ורודף הבל מחסר לב׃ עושק דל מחרף עשהו חונן אביון מכבדו׃ בוטח על עשרו יפול וכצמח עלה יפרחו׃ עוכר ביתו ינחל רוח וכסיל עבד לחכם לב׃ פרי צדיק עץ חיים ולקח נפשות חכם׃ גם בדעת לא טוב נפש ואץ ברגלים חוטא׃ תועבת יהוה מחשבות רע וטהורי אמרי נעם׃ בוצע בע יעכר ביתו ושונא מתנות יחיה׃ לב צדיק יהגה לענות ופי רשעים יביע רעות׃ רחוק יהוה מרשעים ותפלת צדיקים ישמע׃ שמחת לב יטיב פנים ובעצבת לב רוח נכאה׃ לב חכמים יבקש דעת ופי כסילים ירעה אמונה׃ כל ימי עני רעים וטוב לב משתה תמיד׃ טוב מעט ביראת יהוה מאוצר רב ומהומה בו׃ טוב ארחת ירק ואהבה שם מחסר שור אבוס ושנא

---

1 EF יחמי. 2 E omits ראמרתלה. 3 AB יחלולי.
4 F ראמרתלה.

לאחר מותלה ראמרתלה[4] שכתבלי מכה. שלכל ראמר מותלה ראמרתלה ראמרתלה: לא אוכל מותלה ראמרתלה: אלא אם כתוב שכתבלי: לא F fol. 115b I.

אוכר מכה לא ראמר לי מותלה ראמרתלה: אלא שכתבלי לי מותלה ראמרתלה: שכלל ראמרתלה[3] לי שלי: אלא אם ראמרתלה לי אוכר: אוכר מכה לא אוכר מותלה ראמרתלה ראמר: 15
מולאם מכה שלי ראמרתלה מותלה ראמרתלה. אלא שכלל ראמרתלה מכה שלי: אוכר לא מכה לא אוכר מותלה ראמרתלה ראמר: אוכר מכה לא אוכר מותלה ראמרתלה ראמר: אוכר מכה לא אוכר מותלה ראמרתלה ראמר: אוכר

ܟܬܒ ܐܠܐ .ܫܡܝܐ ܟܡܐ ܕܠܐ : ܠܥܠ ܫܘܒܚܐ
ܐܢ ܠܗ : [1]ܐܬܐ ܟܠ ܟܘܬܐ ܟܚܠܡ ܕܠ : ܟܚ
ܟܬܒ ܡܢܝܚܘܬܐ .ܡܚܠܦܢܘܬܐ ܟܬ ,ܡܠܟܘܬ ܡܫܠܝܛ
ܟܚܬܐ ܠ ܐܢܐ [2]. ܐܬ ܟܠܝ ܐܬ .ܟܫܝܛܐ ܡܢ
ܐܢ ,ܐܡܪ ܠܐ : ܐܡܪ ܟܚܠܡ ܟܡܐ ;ܡܬ :
ܠܗ [3]ܠ ܐܝܟ .ܐܡ ܡܠܟܐ ܐܬܐ ܠ ܐܡ
Afol.207a. ܐܡ ܟܠܝ ܐܬ : ܟܬܐ ܟܡ ܠ ܐܡ ,ܡܫܝܚܐ
ܠ ,ܡܫܝܚܐ ܐܬܐ ܠ .ܟܡ ܟܐ .ܐܡ ܟܐ
ܟܠ ܟܡܐ ܐܬܐ ܡܢ .ܐܡ ܟܐ ,

474 אוכר ואמרתיך לכתך, פולמוסך. ברחתיך ואת

---

1 F אל־תרע. 2 F אשמרה נחתיך אשמרה. 3 AB
ואת אוכר ואמרתיך. 4 F פולמוסך. 5 F ברחתי. 6 F
ברחתיך.

ברחתיך אוכר לכתך פולמוסך ואמרתיך: נחתיך אומרת
אוכר ואמרתיך ואת אוכר ואמרתיך פולמוסך ברחתיך
ואמרתיך נחתיך אשמרה אל־תרע: אשמרה אשמרה
פה אוכר אומרת אל־תרע אשמרה אשמרה אל־תרע
אשמרה אל־תרע אשמרה אל־תרע

לוקאס. ותהי הוא בזה סלוקוסה הרואה תהי: Bfol.119a
בחמשה עולם הוא לנו שלמה. עוד הי מי שלח הוא
מלכיות ובחלה הוא: והשלחה לא שיש. שמי
הוא הבאה לשון שלח: עתה עוד הבלשה
1 F שלחה 2 St. Luke xvii. 21. 3 St. Matthew
iii. 2.
000²

לוקאס. ותהי הוא בזה סלוקוסה הרואה תהי: Afol.208a
הוא הבאה לשון שלח: והשלחה לא שיש. ותהי
ה, השלחה הרואה לנו שבה: ותהי הוא השלחה 20
הוא הבאה לשון שלח: לא שהלה לא תפארתה ש
השלחה הל: לא שהלה לא תפארתה ש
השלחה נוח לא השלחה. ותש תוך לשון
הפארה: עד לוקאס ש שיח: שוה ש תוך ואמר 10
הבאה לשון שלח: ותהי הוא שלח: שלה
ותהי הוא שלח: ותהי הוא שלח: שלה
ה, השלחה הרואה לנו שבה: ותהי הוא שלח
השלחה הל: לא שהלה לא תפארתה ש
הוא הבאה לשון שלח: ותהי הוא שלח: שלה
ותהי הוא שלח: ותהי הוא שלח: שלה 5
F fol. 116aII.

עוד הרשתי לחג, סלוקוסה. תשרתיה. ג. ה. 475

שוה הרמוה. סלוקוסה הלב שוה. שלח הוא
בה שלי תורה: הלב שוה. ותש שבה הרואה
תשרתיה ש שי שלי. תשרתיה שבה. ותהי הוא
שלח: הלב שוה. ותש שבה הרואה
ה, השלחה הרואה לנו שבה: ותהי הוא שלח
השלחה הל: לא שהלה לא תפארתה ש
הוא הבאה לשון שלח: ותהי הוא שלח: שלה
ותהי הוא שלח: ותהי הוא שלח: שלה
ה, השלחה הרואה לנו שבה: ותהי הוא שלח
השלחה הל: לא שהלה לא תפארתה ש
הוא הבאה לשון שלח: ותהי הוא שלח: שלה
ותהי הוא שלח: ותהי הוא שלח: שלה

ר' אלעזר הבבלי אומר: כל חולי שיש בו שלשה ימים
ואין בו הפסקה אין בו סכנה. ואם יש בו הפסקה
אפילו כל שהוא יש בו סכנה. ואם יש בו הפסקה
ואין בו שלשה ימים אין בו סכנה. ואם יש בו
שלשה ימים ויש בו הפסקה אפילו כל שהוא יש בו
סכנה. וכל חולי שיש בו הפסקה ואין בו שלשה
ימים אין בו סכנה. וכל חולי שיש בו שלשה ימים
ויש בו הפסקה אין בו סכנה. וכל חולי שיש בו
הפסקה ואין בו שלשה ימים אין בו סכנה. וכל
חולי שיש בו שלשה ימים ויש בו הפסקה אין

שׁוּבֵי וְיִשְׂרָעֵל לְבַד, כַּלְכְּלוֹתָם. כְּשֶׁהִיא אוֹמֶרֶת

וְלֹא תֵּלֵךְ: וְיִתְּנֵהוּ לִי תְּמוּרָתוֹ : הַ מִּסְפָּר

כִּי מְלֵאָה וַתְּלֵכָה וְיִפְלֶא מִמֶּנּוּ לְמֹד : וְלֹא כִּי, E fol. 74b.
וְיִפְתַּח מִמֶּנּוּ כִּי שְׁלֹמֹה וְיִבְחָה : וְיֵרַד כִּי, 117aI. 15
כְּתִיבוּתָהּ כִּי, לְהַמְתִּינוֹתָהּ : הַה שֶׁיֵּשׁ כִּי שֶׁלֹּא לְכָל[4]

---

1 EF וְהַמְתִּין כְּתִיבוּתָהּ כִּי, לְהַמְתִּינוֹתָהּ. 2 EF
לְמֹד. 3 F שֶׁיֵּשׁ. 4 EF לְכָל.

כְּתִיבוּתָהּ כִּי, לְהַמְתִּינוֹתָהּ : הַה שֶׁיֵּשׁ כִּי שֶׁלֹּא לְכָל[4] 5
מִמֶּנּוּ כִּי שְׁלֹמֹה וְיִבְחָה : וְיֵרַד כִּי, וְיִפְתַּח מִמֶּנּוּ
וְלֹא כִּי, וְלֹא תֵּלֵךְ: וְיִתְּנֵהוּ לִי תְּמוּרָתוֹ : הַ מִּסְפָּר
וְיִפְלֶא מִמֶּנּוּ לְמֹד : וְלֹא כִּי מְלֵאָה וַתְּלֵכָה
כִּי מְלֵאָה וַתְּלֵכָה וְיִפְלֶא מִמֶּנּוּ לְמֹד : וְלֹא כִּי, E fol. 74b.
וְיִפְתַּח מִמֶּנּוּ כִּי שְׁלֹמֹה וְיִבְחָה : וְיֵרַד כִּי, 117aI. 15
כְּתִיבוּתָהּ כִּי, לְהַמְתִּינוֹתָהּ : הַה שֶׁיֵּשׁ כִּי שֶׁלֹּא לְכָל[4]

---

1 EF וְהַמְתִּין כְּתִיבוּתָהּ כִּי, לְהַמְתִּינוֹתָהּ. 2 EF
לְמֹד. 3 F שֶׁיֵּשׁ. 4 EF לְכָל.

כְּתִיבוּתָהּ כִּי, לְהַמְתִּינוֹתָהּ : הַה שֶׁיֵּשׁ כִּי שֶׁלֹּא לְכָל[4] 5
מִמֶּנּוּ כִּי שְׁלֹמֹה וְיִבְחָה : וְיֵרַד כִּי, וְיִפְתַּח מִמֶּנּוּ
וְלֹא כִּי, וְלֹא תֵּלֵךְ: וְיִתְּנֵהוּ לִי תְּמוּרָתוֹ : הַ מִּסְפָּר
וְיִפְלֶא מִמֶּנּוּ לְמֹד : וְלֹא כִּי מְלֵאָה וַתְּלֵכָה
כִּי מְלֵאָה וַתְּלֵכָה וְיִפְלֶא מִמֶּנּוּ לְמֹד : וְלֹא כִּי, E fol. 74b.
וְיִפְתַּח מִמֶּנּוּ כִּי שְׁלֹמֹה וְיִבְחָה : וְיֵרַד כִּי, 117aI. 15
כְּתִיבוּתָהּ כִּי, לְהַמְתִּינוֹתָהּ : הַה שֶׁיֵּשׁ כִּי שֶׁלֹּא לְכָל[4]

---

1 EF וְהַמְתִּין כְּתִיבוּתָהּ כִּי, לְהַמְתִּינוֹתָהּ. 2 EF
לְמֹד. 3 F שֶׁיֵּשׁ. 4 EF לְכָל.

[1]ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܢܐ ܠܐ ܐܫܬܘܝ ܠܟ ܐܠܐ ܕܐܢ ܐܦ ܐܢܐ ܐܫܬܘܝ ܠܟ: Bfol.120a.
ܘܐܦ ܐܢܐ ܐܫܬܘܝ ܠܟ ܠܐ ܐܠܐ ܕܐܢ ܐܦ ܐܢܐ ܐܫܬܘܝ ܠܟ. ܐܠܐ
ܡܫܬܐ ܕܐܢ ܐܫܬܘܝ ܠܟ ܐܢܐ ܐܫܬܘܝ ܠܟ: ܘܐܦ ܐܢܐ ܐܫܬܘܝ ܠܟ
ܐܦ ܐܢܐ ܐܫܬܘܝ ܠܟ. ܐܠܐ ܕܐܢ ܐܦ ܐܢܐ ܐܫܬܘܝ ܠܟ ܐܢܐ ܐܫܬܘܝ
ܠܟ ܐܦ ܐܢܐ ܐܫܬܘܝ ܠܟ. ܐܠܐ ܕܐܢ ܐܦ ܐܢܐ ܐܫܬܘܝ ܠܟ ܐܢܐ
ܐܫܬܘܝ ܠܟ ܐܦ ܐܢܐ ܐܫܬܘܝ ܠܟ. ܐܠܐ ܕܐܢ ܐܦ ܐܢܐ ܐܫܬܘܝ ܠܟ
ܐܢܐ ܐܫܬܘܝ ܠܟ ܐܦ ܐܢܐ ܐܫܬܘܝ ܠܟ. ܐܠܐ ܕܐܢ ܐܦ ܐܢܐ ܐܫܬܘܝ
ܠܟ ܐܢܐ ܐܫܬܘܝ ܠܟ ܐܦ ܐܢܐ ܐܫܬܘܝ ܠܟ. ܐܠܐ ܕܐܢ ܐܦ ܐܢܐ
ܐܫܬܘܝ ܠܟ ܐܢܐ ܐܫܬܘܝ ܠܟ ܐܦ ܐܢܐ ܐܫܬܘܝ ܠܟ. ܐܠܐ ܕܐܢ ܐܦ
ܐܢܐ ܐܫܬܘܝ ܠܟ ܐܢܐ ܐܫܬܘܝ ܠܟ ܐܦ ܐܢܐ ܐܫܬܘܝ ܠܟ. ܐܠܐ ܕܐܢ
ܐܦ ܐܢܐ ܐܫܬܘܝ ܠܟ ܐܢܐ ܐܫܬܘܝ ܠܟ ܐܦ ܐܢܐ ܐܫܬܘܝ ܠܟ. ܐܠܐ
ܕܐܢ ܐܦ ܐܢܐ ܐܫܬܘܝ ܠܟ ܐܢܐ ܐܫܬܘܝ ܠܟ ܐܦ ܐܢܐ ܐܫܬܘܝ ܠܟ.
ܐܠܐ ܕܐܢ ܐܦ ܐܢܐ ܐܫܬܘܝ ܠܟ ܐܢܐ ܐܫܬܘܝ ܠܟ ܐܦ ܐܢܐ ܐܫܬܘܝ
ܠܟ. ܐܠܐ ܕܐܢ ܐܦ ܐܢܐ ܐܫܬܘܝ ܠܟ ܐܢܐ ܐܫܬܘܝ ܠܟ ܐܦ ܐܢܐ
ܐܫܬܘܝ ܠܟ. ܐܠܐ ܕܐܢ ܐܦ ܐܢܐ ܐܫܬܘܝ ܠܟ ܐܢܐ ܐܫܬܘܝ ܠܟ ܐܦ

ەەڵەەەڕەە ڕەەەڕ ەڕەڕە ەەڕ : ڵێ ڕەەە
Afol.209b.ەەە .[1]ەە ڵەێ ڕەڵ ەڕ ڵەێ ڵڵەەڕ ێێ .ڕەەڕ
ـڕ : ەەە ە ڕەێ ڕەڵ ڕەەڕ ێێ ڕەەڕ
: ڕەەڵەە ڕەڵەڕە ڕەەەڕ [2]: ەەڕەەڕ ڕەەڕ :
5 ەە ێێ ـڕ .ڕەڕ ەڕەڕ ەڕەڕ ەڕەڕ ڕەەڕ :
: ڕەەڕ ڕەڵ ڕەەڕ ڕەڕ [3]ڕەەڕ :ڕەەڕ
.ڕەەڕ ەڵەەڕ [4]ەەڕ ە :ڕەەڕ ەە ە
B fol.120b..ڕەڕ ڕەێ ڵەەڕ :ڕەەڕ ,ە ەڕ ڵڕ ڕەڕ ەڕ
F fol.
117b I. .ەەڕ ڕەڕ ڵەە ڕەڕ ڕەڕ ڕەڕ :ڕەەڕ ـڕ
10 ڕەەڕ ڕەڕ ڵەەڕ ,ە ڕەێ ,ە ـڕ :ڕەڕ
: [5]ڕەڕ ەەڕ ڕەڕ ڕەڕ :ڕەەڕ ڕەڕ ڵەەڕ
ڕەڕ .ە ەڕ ڕەێ ەڕ ەڕەڕ ڕەڕ ڕەەڕ ڕ ەڕ
: ڵێ ڕەڕ ڕەڕ ڵڵ [6]ەەڕ :ڵێ ڕەڕ ڕ ڕەڕ
,ە ڕەڕ ەڕەڕ :ەەێ ڵڵەڕ ەڕ ڕەڕ ڕ ەڕ
15 ڕەەڕ ڵڵ ەڕ .ەەڕ ڕەڕ ڵڵ ەڕەڕ ڕەڕ ڕەڕ
ڕەڕ ڕەڕ ڵڵ ڕ .ڵێ ڕەڕ ڕ :ڕەڕ ەڕ ەڕ
.ە ڕەڕ ەڕەڕ ڵڵ ,ەەڕەڕ ڕەڕ ەڕ
ەڵ ڕەڕ ڵڵ ڕەڕ ڕ ڕەڕ ڕەڕ ڕەڕ ڕەڕ
20 .ڕەڕ ڕەڕ ڵڵ ڕەڕ :ەێ ڕەڕ ڕەڕ .ڕەڕ
.ڕەڕ ڕەڕ ڵ ڵڵ :ڕەڕ ڵ ەڕ ڵڵ ڕەڕ
ڵ :ڕەڕ ڕێڕ ڕەڕ ڕەڕ ڕەڕ ڵ ەڕ .ڕەڕ

---

1 EF omit this clause. 2 E ڕەڕ ـڕ. 3 E ڕەڕ ڕەڕ ڕەڕ. 4 E ەە. 5 F ڵڵ. 6 E ,ە. 7 EF ڕەڕ ڵ.

שמיר לאלהינוּ: שיר ידלל מי אלהים ׳ שיר
לא אלמנתו שיר שמע ביאתיו שיר יאמר. וכל
אלמנה מי לוֹקחהו[2] שיר אשפּוֹתיו: שיר שר
אלמנה מי לוֹקחהו ירחיקוּהו אשפּוֹתיו: שיר שר
מי יאמין מה שיחם. הוי יצחק לעיר יהם שכל 15
שמים: ושם לא לאמיתו אלקיו, מי אל שיר. יהל
אלמוד[4] תּוֹרה ישמח[3] ואיש לוֹחם שיר אלמוד
ביאתו[5] ביאתיו: שיר אל לוֹ הפּוֹ שיר ׳ מי
אלהי: לא שיחם יזיר. אשפּוֹתיו יש שר שיר:
F fol. 20 118a I. אחר שחם פּוֹעל לעמהם: אחרי שיר יחשב
אלהי ׳ יחשוב[6] שיר: אל אלהי לאמיתו יזיר
אלמנה יחשוב[1] יזיר: אל ׳ אלמנה יחשוב 10
יזיר: אחרי שר אשר יחשוב: שמו יחי שיר
יזיר: אלמנתו אלמנותיו: שמו יחי שיר

F fol. 11 117b II. יזיר. אחוה לוֹחמי שיר אלהי לאמיתו אוֹיבי
אלמוד ׳ יעזרו. אלוֹ יזיר אשר אל ׳ שמיר אוֹיבי לוֹחמי
שמיר ניזר: אחוה שיר אויבי: אשפּוֹתיו אל
B fol. 121a. אלמנתו אלמנותיו יחשוב: אחרי אשפּוֹתיו
יזיר ׳ אלמוד אל ׳ אלמוד אל ׳ אלמוד אל
אלמוד ׳ יעזרו. אלוֹ יזיר אשר אל ׳ שמיר אוֹיבי לוֹחמי
A fol. 2 10a. שמיר לאלהינוּ: שיר ידלל מי אלהים ׳ שיר
לא אלמנתו שיר שמע ביאתיו שיר יאמר. וכל
אלמנה מי לוֹקחהו ירחיקוּהו אשפּוֹתיו: שיר שר
מי יאמין מה שיחם. הוי יצחק לעיר יהם שכל
שמים: ושם לא לאמיתו אלקיו, מי אל שיר. יהל
אלמוד[4] תּוֹרה ישמח[3] ואיש לוֹחם שיר אלמוד
ביאתו[5] ביאתיו: שיר אל לוֹ הפּוֹ שיר ׳ מי
אלהי: לא שיחם יזיר. אשפּוֹתיו יש שר שיר:
E fol. 5 75b. שמיר לאלהינוּ: שיר ידלל מי אלהים ׳ שיר

אמר שלם ויתקיים לשון חדש: כי אם שלם ויתקיים
לך תרתיך: ופליגי לה רמיאה ויתרחק. 15 11$8_{a}$II.
F fol.
ס"ת ויש[4] פותח תיבה ונוגע: שלמה שיבא ויגיענה.
ויתרחק[5] ויתמוך ויזקיק[6]: ופיבא תיבה
לשולחן ויתיחס תיבה. ופיבא אין פותח
ויתחיל: ויתקיים לשון חדש. ופיבא ויתן
ויתרחק ויתמוך ויתחיל ויתקיים. ופיבא
לא יהא ויתן שלום ויפר פותח: ויהא ויתן שלו. ויהי
ויתרחק ויתמוך ויתרגלה אינו לא: ויפר תיבה
ויתיחס ופיבא ויתרחק לשון פותח תיבה שלום
ויתיחס תיבה:

ומי֯ לצורך הגזל עשוין: מאחר שיש לו חזקה 5
שלא מדעת[1]: ומשו לה הוצרך לצורך הגזלנים.
שיש חזקה מאחר שיש לו לבעל חזקה: ואחר שנפטר הגזלן
שיש לו חזקה מאחר שיש לו לבעל חזקה: ואחר שנפטר הגזלן AfolI.211a.
שיש לו חזקה מאחר שיש לו לבעל חזקה: ואחר שנפטר הגזלן

ܕܡ ܕܟܬܒܐ ܕܥܠܝܢ[1]. ܫܦܝܢ ܒ. ܐܠܡ ܕܟܬܒܐ ܫܦܝܪܐ ܕܐ. ܘܠ ܫܡ ܠܐ ܫܡ ܐܠ

ואת הנשמות ואת הבהמות: ואת הנשמות ואת הבהמות: לא שתית ולא אכלת. Afol.212*a*.
ואת הנשמות ואת הבהמות: אתן הם תוכחת: כבר הודעתיך
ואת הנשמות ואת הבהמות: ואתם הייתם כאנשי סדום ועמרה 9 הנה.

---

1 E ואכלת. 2 E omits כאנשי סדום. 3 E הודעתיך.
4 St. Mark ii. 19. 5 EF ואת הנשמות. 6 F ואתם הייתם. 7 EF
8 EF ואת הבהמות. 9 St. Mark ii. 20.

ואת הנשמות ואת הבהמות: ואת הנשמות ואת הבהמות: לא שתית ולא אכלת
ואת הנשמות ואת הבהמות: אתן הם תוכחת: כבר הודעתיך
ואת הנשמות ואת הבהמות: ואתם הייתם כאנשי סדום ועמרה 9 הנה.

---

484 תוכן הענין לחג, סלוסטוס. כתבתיך הנ.

:ريبرب [1]رلملاعا :ريشر ريمعا ,ىحل ىتشرا رخآ ميا
.لصفملاريشرب رخآ ىتح لصف ىلا ىحل ميتشرا ميمع
E fol.77b. لصف :ىحلا ميمعا ىلا :رسوئل ريشر رصمياو
ىل ىفص ىحلا ,ة .[2]لصفملاب ىلا ىتشرا ميمعا
5 ريصقملا ىلا ىلا لصف .ريشرب رشعملا ىحل
ر ريشر :رشعئرسا ةيبصاو [3]لصف ىلا ىحل
ريحا :[4]لصفملاب ريشر رشعئرسا ريشر
ىحل ريشر .رشعلاوا ريشرب ةيلا رشعلاوا
[5]لصف ىلا :لصفملاب ىحل .لصف ىلاعا
10 ريصقملا ىلا ىلا .ة ىحل ىتشرا ,ة رشعلا
:رشعلا رشعلاب .ريشر ريشرب ريصقملا
F fol. 119b I. [6]ريحلا ىلاعا ريشرب :رشعلاب لصفملا

[7]. ىر لصفملا ىحل ةيلا :لصفملا
[9]ىلا :ريشر [8]ةشعلا ريشرب ةشعلا ىلا
15 ريش ريشرب ة :ريشر لصفملا ىحل ى ىحا.
.ىحل ىلاعا [10]رشعلاوا ريحا .ىحل ةيلا ىلاعا
B fol.123b. [11]لصفملا ر لصف ة .ةلصف. ىحل ىلاعا
[12]ىحاو :ريشرا ريشر لصف ىحل :ةلصف ىحل
.ىر ىحاو ىحا ريشر :ريحلا ىلا ر
20 لصف ىحل ىحاو ة :ريشر لصف ىحل ىحاو
رشعلا ريشر ر ىحا :[13]ريشر ريشرب

1 EF رلملاعا. 2 F لصفملاب. 3 E ىحل.
4 F ةلصف. 5 Acts i. 14. 6 EF رشعلاب ريحا.
7 EF رلملاعا. 8 EF ةشعلا. 9 E ىلا, F ىلاع.
10 E رشعلاوا. 11 Acts i. 22. 12 F ىحاو. 13 Acts vi. 3, 4.

ܕܐܬܐ ܟܠ ܡܐ ܕܥܒ ܒ ܒܗܘ. ܟܠܗ̇ ܟܠܗ̇ ܟܠܗ̇ ܟܠܗ̇
.[1]ܟܠ ܡܐ ܕܐܠܟ ܟܠ ܒܪ ܫܠ ܒܗ̇ ܒ: ܟܬܒ ܐ ܟܠ ܟ
:ܟܬ ܟܠ ܟ ..ܒܗ̇ ܒ ܒ ܒ

עמודי ירושלים לבני גלות בבל: ¹ואמרו ירמיהו ²ושמעיהו
אל כל הגולה לאמר: כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
אל כל אשר הגליתי אתכם מירושלים ³אל בבל לאמר:
בנו בתים ושבו ונטעו גנות ואכלו את פריהם: קחו
נשים ויולידו בנים ובנות וקחו לבניכם נשים ואת
בנותיכם תנו לאנשים ותלדנה בנים ובנות ורבו שם
ואל תמעטו: ושקדו את שלום העיר אשר הגליתי
אתכם שמה והתפללו בעדה אל יהוה כי בשלומה
יהיה לכם שלום: כי כה אמר יהוה צבאות אל ישמעו
לכם נביאיכם אשר בקרבכם וקסמיכם ואל תשמעו
אל החלמות אשר אתם מחלמים: כי שקר הם נבאים
לכם בשמי לא שלחתים נאם יהוה: כי כה אמר יהוה
כי למלאת לבבל שבעים שנה אפקד אתכם והקמתי
עליכם את דברי הטובה להשיב אתכם אל המקום הזה:
כי אנכי ידעתי את המחשבות אשר אני חושב עליכם
נאם יהוה מחשבות שלום ולא לרעה לתת לכם אחרית
ותקוה: וקראתם אותי והלכתם והתפללתם אלי ואנכי
אשמע אליכם: ובקשתם אותי ומצאתם כי תדרשני
בכל לבבכם: ונמצאתי לכם נאם יהוה ושבתי את
שבותכם וקבצתי אתכם מכל הגוים ומכל המקומות
אשר הדחתי אתכם שמה נאם יהוה והשבתי אתכם אל
המקום אשר הגליתי אתכם משם: כי אמרתם הקים
לנו יהוה נביאים בבבל: כה אמר יהוה אל המלך
הישב על כסא דוד ואל כל העם הישב בעיר הזאת
אחיכם אשר לא יצאו אתכם בגולה: כה אמר יהוה
צבאות הנני משלח בהם את החרב את הרעב ואת
הדבר והשמתי אותם כתאנים הרעות אשר לא תאכלנה
מרוע: ורדפתי אחריהם בחרב ברעב ובדבר ונתתים
לזועה לממלכות הארץ לאלה ולשמה ולשרקה ולחרפה
בכל הגוים אשר הדחתים שמה: תחת אשר לא שמעו
אל דברי נאם יהוה אשר שלחתי אליהם את עבדי
הנביאים השכם ושלח ולא שמעתם נאם יהוה: ואתם
שמעו דבר יהוה כל הגולה אשר שלחתי מירושלים
בבלה: כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אל אחאב
בן קוליה ואל צדקיה בן מעשיה הנבאים להם בשמי
שקר הנני נתן אתם ביד נבוכדראצר מלך בבל והכה
אותם לעיני כל הגולה אשר בבל לאמר: מהם יקח
קללה לכל גלות יהודה אשר בבבל לאמר ישמך יהוה
כצדקיה וכאחאב אשר קלם מלך בבל באש: יען אשר
עשו נבלה בישראל וינאפו את נשי רעיהם וידברו
דבר בשמי שקר אשר לא צויתים ואנכי הוא היודע
ועד נאם יהוה: ואל שמעיה הנחלמי תאמר לאמר:
כה אמר יהוה צבאות יען אשר אתה שלחת בשמך
ספרים אל כל העם אשר בירושלים ואל צפניה בן
מעשיה הכהן ואל כל הכהנים לאמר: יהוה נתן אתך
כהן תחת יהוידע הכהן להיות פקידים בבית יהוה
לכל איש משתגע ומתנבא ונתתה אתו אל הסד ואל
הצינק: ולמה לא גערת בירמיהו הענתתי האשר
מתנבא לכם: כי על כן שלח אלינו בבלה לאמר ארכה
היא בנו בתים וישבתם ונטעתם גנות ואכלתם את
פריהם: ויצא צפניה הכהן את הספר הזה באזני
ירמיהו הנביא: ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר:
שלח אל כל הגולה לאמר: כה אמר יהוה אל שמעיה
הנחלמי יען אשר נבא לכם שמעיה ואנכי לא שלחתיו
ויבטח אתכם על שקר: לכן כה אמר יהוה הנני פקד
על שמעיה הנחלמי ועל זרעו לא יהיה לו איש יושב
בתוך העם הזה ולא יראה בטוב אשר אני עשה לעמי
נאם יהוה כי סרה דבר על יהוה: ויהי הדבר אשר
היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר: כה אמר יהוה
אלהי ישראל לאמר כתב לך את כל הדברים אשר
דברתי אליך אל ספר: כי הנה ימים באים נאם יהוה
ושבתי את שבות עמי ישראל ויהודה אמר יהוה
והשבתים אל הארץ אשר נתתי לאבותם וירשוה:
ואלה הדברים אשר דבר יהוה אל ישראל ואל יהודה:
כי כה אמר יהוה שמענו קול חרדה פחד ולא שלום:
שאלו נא וראו אם יולד זכר מדוע ראיתי כל גבר
ידיו על חלציו כיולדה ונהפכו כל פנים לירקון:
הוי כי גדול היום ההוא מאין כמהו ועת צרה היא
ליעקב וממנה יושע: והיה ביום ההוא נאם יהוה
צבאות אשבר עלו מעל צוארך ומוסרותיך אנתק
ולא יעבדו בו עוד זרים: ועבדו את יהוה אלהיהם
ואת דויד מלכם אשר אקים להם: ואתה אל תירא
עבדי יעקב נאם יהוה ואל תחת ישראל כי הנני
מושיעך מרחוק ואת זרעך מארץ שבים ושב יעקב
ושקט ושאנן ואין מחריד: כי אתך אני נאם יהוה
להושיעך כי אעשה כלה בכל הגוים אשר הפיצותיך
שמה כי אתך לא אעשה כלה ויסרתיך למשפט ונקה
לא אנקך: כי כה אמר יהוה אנוש שברך נכאה
מכתך: אין דן דינך למרפא תעלה אין לך: כל
מאהביך שכחוך את לא ידרשוך כי מכת אויב הכיתיך
מוסר אכזר על רב עונך עצמו חטאתיך: מה תזעק
על שברך כאבך אנוש עונך עצמו חטאתיך עשיתי
לך: לכן כל אכליך יאכלו וכל צריך כלם ישבו
לשבי והיו שאסיך לשסה וכל בזזיך אתן לבז:
כי אעלה ארכה לך וממכותיך ארפאך נאם יהוה כי
נדחה קראו לך ציון היא דרש אין לה: כה אמר
יהוה הנני שב שבות אהלי יעקב ומשכנתיו ארחם
ונבנתה עיר על תלה וארמון על משפטו יעמד:
ויצא מהם תודה וקול מצחקים והרביתים ולא ימעטו
והכבדתים ולא יצעירו: ובניו כלפנים תהיה עדתו
ונכונה לפני מכל לחץ אפקד על כל נגשיו: והיה
אדירו ממנו ומושלו מקרבו יצא והקרבתיו ונגש
אלי כי מי זה ערב לבו לגשת אלי נאם יהוה:
ואתם תהיו לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים:
הנה סערת יהוה חמה יצאה סערה מתחוללת על ראש
רשעים תחיל: לא ישוב אף יהוה עד עשתו ועד
הקימו מזמות לבו באחרית הימים תתבוננו בה:
בעת ההיא נאם יהוה אהיה לכל משפחות ישראל והמה
יהיו לי לעם: כה אמר יהוה מצא חן במדבר עם
שרידי חרב הלך למנוחו ישראל ממרחק יהוה נראה
לי ואהבת עולם אהבתיך על כן משכתיך חסד:
עוד אבנך ונבנית בתולת ישראל עוד תעדי תפיך
וצאת במחול משחקים: עוד תטעי כרמים על הרי
שמרון נטעו נוטעים וחללו: כי יום קראו נצרים
בהר אפרים קומו ונעלה ציון אל יהוה אלהינו:
כי כה אמר יהוה רנו ליעקב שמחה וצהלו לראש
הגוים השמיעו הללו והאמרו הושע יהוה את עמך
את שארית ישראל: הנני מביאם מארץ צפון וקבצתים
מירכתי ארץ בם עור ופסח בהרה יולדת יחד קהל
גדול ישובו הנה: בבכי יבאו ובתחנונים אובילם
אוליכם אל נחלי מים בדרך ישרה לא יכשלו בה כי
הייתי לישראל לאב ואפרים בכורי הוא: שמעו דבר
יהוה גוים והגידו באיים ממרחק ואמרו מזרה ישראל
יקבצנו ושמרו כרעה עדרו: כי פדה יהוה את יעקב
וגאלו מיד חזק ממנו: ובאו ורנו במרום ציון ונהרו
אל טוב יהוה על דגן ועל תירוש ועל יצהר ועל בני
צאן ובקר והיתה נפשם כגן רוה ולא יוספו עוד
לדאבה: אז תשמח בתולה במחול ובחורים וזקנים
יחדו והפכתי אבלם לששון ונחמתים והשמחתים
מיגונם: ונפש הכהנים דשנתי דשן וטובי ישבעו
נאם יהוה: כה אמר יהוה קול ברמה נשמע נהי בכי
תמרורים רחל מבכה על בניה מאנה להנחם על בניה
כי איננו: כה אמר יהוה מנעי קולך מבכי ועיניך
מדמעה כי יש שכר לפעלתך נאם יהוה ושבו מארץ
אויב: ויש תקוה לאחריתך נאם יהוה ושבו בנים
לגבולם: שמע שמעתי אפרים מתנודד יסרתני ואוסר
בעגל לא למד השיבני ואשובה כי אתה יהוה אלהי:
כי אחרי שובי נחמתי ואחרי הודעי ספקתי על ירך
בושתי ואף נכלמתי כי נשאתי חרפת נעורי: הבן
יקיר לי אפרים אם ילד שעשועים כי מדי דברי בו
זכר אזכרנו עוד על כן המו מעי לו רחם ארחמנו
נאם יהוה: הקימי לך ציונים שומי לך תמרורים
שימי לבך למסלה דרך הלכת שובי בתולת ישראל
שובי אל ערייך אלה: עד מתי תתחמקין הבת השובבה
כי ברא יהוה חדשה בארץ נקבה תסובב גבר: כה
אמר יהוה צבאות אלהי ישראל עוד יאמרו את הדבר
הזה בארץ יהודה ובעריו בשובי את שבותם יברכך
יהוה נוה צדק הר הקדש: וישבו בה יהודה וכל
עריו יחדו האכרים ונסעו בעדרים: כי הרויתי נפש
עיפה וכל נפש דאבה מלאתי: על זאת הקיצותי
ואראה ושנתי ערבה לי: הנה ימים באים נאם יהוה
וזרעתי את בית ישראל ואת בית יהודה זרע אדם
וזרע בהמה: והיה כאשר שקדתי עליהם לנתוש
ולנתוץ ולהרוס ולאבד ולהרע כן אשקד עליהם
לבנות ולנטוע נאם יהוה: בימים ההם לא יאמרו
עוד אבות אכלו בוסר ושני בנים תקהינה: כי אם
איש במות עונו יאכל הבוסר תקהינה שניו: הנה
ימים באים נאם יהוה וכרתי את בית ישראל ואת בית
יהודה ברית חדשה: לא כברית אשר כרתי את אבותם
ביום החזיקי בידם להוציאם מארץ מצרים אשר הפרו
את בריתי ואנכי בעלתי בם נאם יהוה: כי זאת
הברית אשר אכרות את בית ישראל אחרי הימים
ההם נאם יהוה נתתי את תורתי בקרבם ועל לבם
אכתבנה והייתי להם לאלהים והמה יהיו לי לעם:
ולא ילמדו עוד איש את רעהו ואיש את אחיו לאמר
דעו את יהוה כי כלם ידעו אותי למקטנם ועד
גדולם נאם יהוה כי אסלח לעונם ולחטאתם לא
אזכר עוד: כה אמר יהוה נתן שמש לאור יומם
חקות ירח וכוכבים לאור לילה רגע הים ויהמו
גליו יהוה צבאות שמו: אם ימושו החקים האלה
מלפני נאם יהוה גם זרע ישראל ישבתו מהיות גוי
לפני כל הימים: כה אמר יהוה אם ימדדו שמים
למעלה ויחקרו מוסדי ארץ למטה גם אני אזנח
בכל זרע ישראל על כל אשר עשו נאם יהוה: הנה
ימים באים נאם יהוה ונבנתה העיר ליהוה מגדל
חנאל עד שער הפנה: ויצא עוד הקו נגדו על גבעת
גרב ונסב גועה: וכל העמק הפגרים והדשן וכל
השדות עד נחל קדרון עד פנת שער הסוסים מזרחה
קדש ליהוה לא תנתש ולא תהרס עוד לעולם:

ירמיהו. מדברי כי מי, ירמיה: ירא מלפי לא לקבוצה
ואל כל הגולה אשר שלחתי מירושלים בבלה לאמר:
שבו בתים ושבו ונטעו גנות ואכלו את פריהם:
קחו נשים ויולידו בנים ובנות וקחו לבניכם נשים
ואת בנותיכם תנו לאנשים ותלדנה בנים ובנות ורבו
שם ואל תמעטו: ושקדו את שלום העיר אשר הגליתי
אתכם שמה והתפללו בעדה אל יהוה כי בשלומה
יהיה לכם שלום: כי כה אמר יהוה צבאות אל ישמעו
לכם נביאיכם אשר בקרבכם וקסמיכם ואל תשמעו
אל החלמות אשר אתם מחלמים: כי שקר הם נבאים
לכם בשמי לא שלחתים נאם יהוה: כי כה אמר יהוה
כי למלאת לבבל שבעים שנה אפקד אתכם והקמתי
עליכם את דברי הטובה להשיב אתכם אל המקום הזה:
כי אנכי ידעתי את המחשבות אשר אני חושב עליכם
נאם יהוה מחשבות שלום ולא לרעה לתת לכם אחרית
ותקוה: וקראתם אותי והלכתם והתפללתם אלי ואנכי
אשמע אליכם: ובקשתם אותי ומצאתם כי תדרשני
בכל לבבכם: ונמצאתי לכם נאם יהוה ושבתי את
שבותכם וקבצתי אתכם מכל הגוים ומכל המקומות
אשר הדחתי אתכם שמה נאם יהוה והשבתי אתכם אל
המקום אשר הגליתי אתכם משם: כי אמרתם הקים
לנו יהוה נביאים בבבל: כה אמר יהוה אל המלך
הישב על כסא דוד ואל כל העם הישב בעיר הזאת
אחיכם אשר לא יצאו אתכם בגולה: כה אמר יהוה
צבאות הנני משלח בהם את החרב את הרעב ואת
הדבר והשמתי אותם כתאנים הרעות אשר לא תאכלנה
מרוע: ורדפתי אחריהם בחרב ברעב ובדבר ונתתים
לזועה לממלכות הארץ לאלה ולשמה ולשרקה ולחרפה
בכל הגוים אשר הדחתים שמה: תחת אשר לא שמעו
אל דברי נאם יהוה אשר שלחתי אליהם את עבדי
הנביאים השכם ושלח ולא שמעתם נאם יהוה: ואתם
שמעו דבר יהוה כל הגולה אשר שלחתי מירושלים
בבלה: כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אל אחאב
בן קוליה ואל צדקיה בן מעשיה הנבאים להם בשמי
שקר הנני נתן אתם ביד נבוכדראצר מלך בבל והכה
אותם לעיני כל הגולה אשר בבל לאמר: מהם יקח
קללה לכל גלות יהודה אשר בבבל לאמר ישמך יהוה
כצדקיה וכאחאב אשר קלם מלך בבל באש: יען אשר
עשו נבלה בישראל וינאפו את נשי רעיהם וידברו
דבר בשמי שקר אשר לא צויתים ואנכי הוא היודע
ועד נאם יהוה: ואל שמעיה הנחלמי תאמר לאמר:
כה אמר יהוה צבאות יען אשר אתה שלחת בשמך
ספרים אל כל העם אשר בירושלים ואל צפניה בן
מעשיה הכהן ואל כל הכהנים לאמר: יהוה נתן אתך
כהן תחת יהוידע הכהן להיות פקידים בבית יהוה
לכל איש משתגע ומתנבא ונתתה אתו אל הסד ואל
הצינק: ולמה לא גערת בירמיהו הענתתי האשר
מתנבא לכם: כי על כן שלח אלינו בבלה לאמר ארכה
היא בנו בתים וישבתם ונטעתם גנות ואכלתם את
פריהם: ויצא צפניה הכהן את הספר הזה באזני
ירמיהו הנביא: ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר:
שלח אל כל הגולה לאמר: כה אמר יהוה אל שמעיה
הנחלמי יען אשר נבא לכם שמעיה ואנכי לא שלחתיו
ויבטח אתכם על שקר: לכן כה אמר יהוה הנני פקד
על שמעיה הנחלמי ועל זרעו לא יהיה לו איש יושב
בתוך העם הזה ולא יראה בטוב אשר אני עשה לעמי
נאם יהוה כי סרה דבר על יהוה: ויהי הדבר אשר
היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר: כה אמר יהוה
אלהי ישראל לאמר כתב לך את כל הדברים אשר
דברתי אליך אל ספר: כי הנה ימים באים נאם יהוה
ושבתי את שבות עמי ישראל ויהודה אמר יהוה
והשבתים אל הארץ אשר נתתי לאבותם וירשוה:
ואלה הדברים אשר דבר יהוה אל ישראל ואל יהודה:
כי כה אמר יהוה שמענו קול חרדה פחד ולא שלום:
שאלו נא וראו אם יולד זכר מדוע ראיתי כל גבר
ידיו על חלציו כיולדה ונהפכו כל פנים לירקון:
הוי כי גדול היום ההוא מאין כמהו ועת צרה היא
ליעקב וממנה יושע: והיה ביום ההוא נאם יהוה
צבאות אשבר עלו מעל צוארך ומוסרותיך אנתק
ולא יעבדו בו עוד זרים: ועבדו את יהוה אלהיהם
ואת דויד מלכם אשר אקים להם: ואתה אל תירא
עבדי יעקב נאם יהוה ואל תחת ישראל כי הנני
מושיעך מרחוק ואת זרעך מארץ שבים ושב יעקב
ושקט ושאנן ואין מחריד: כי אתך אני נאם יהוה
להושיעך כי אעשה כלה בכל הגוים אשר הפיצותיך
שמה כי אתך לא אעשה כלה ויסרתיך למשפט ונקה
לא אנקך: כי כה אמר יהוה אנוש שברך נכאה
מכתך: אין דן דינך למרפא תעלה אין לך: כל
מאהביך שכחוך את לא ידרשוך כי מכת אויב הכיתיך
מוסר אכזר על רב עונך עצמו חטאתיך: מה תזעק
על שברך כאבך אנוש עונך עצמו חטאתיך עשיתי
לך: לכן כל אכליך יאכלו וכל צריך כלם ישבו
לשבי והיו שאסיך לשסה וכל בזזיך אתן לבז:
כי אעלה ארכה לך וממכותיך ארפאך נאם יהוה כי
נדחה קראו לך ציון היא דרש אין לה: כה אמר
יהוה הנני שב שבות אהלי יעקב ומשכנתיו ארחם
ונבנתה עיר על תלה וארמון על משפטו יעמד:
ויצא מהם תודה וקול מצחקים והרביתים ולא ימעטו
והכבדתים ולא יצעירו: ובניו כלפנים תהיה עדתו
ונכונה לפני מכל לחץ אפקד על כל נגשיו: והיה
אדירו ממנו ומושלו מקרבו יצא והקרבתיו ונגש
אלי כי מי זה ערב לבו לגשת אלי נאם יהוה:
ואתם תהיו לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים:
הנה סערת יהוה חמה יצאה סערה מתחוללת על ראש
רשעים תחיל: לא ישוב אף יהוה עד עשתו ועד
הקימו מזמות לבו באחרית הימים תתבוננו בה:
בעת ההיא נאם יהוה אהיה לכל משפחות ישראל והמה
יהיו לי לעם: כה אמר יהוה מצא חן במדבר עם
שרידי חרב הלך למנוחו ישראל ממרחק יהוה נראה
לי ואהבת עולם אהבתיך על כן משכתיך חסד:
עוד אבנך ונבנית בתולת ישראל עוד תעדי תפיך
וצאת במחול משחקים: עוד תטעי כרמים על הרי
שמרון נטעו נוטעים וחללו: כי יום קראו נצרים
בהר אפרים קומו ונעלה ציון אל יהוה אלהינו:
כי כה אמר יהוה רנו ליעקב שמחה וצהלו לראש
הגוים השמיעו הללו והאמרו הושע יהוה את עמך
את שארית ישראל: הנני מביאם מארץ צפון וקבצתים
מירכתי ארץ בם עור ופסח בהרה יולדת יחד קהל
גדול ישובו הנה: בבכי יבאו ובתחנונים אובילם
אוליכם אל נחלי מים בדרך ישרה לא יכשלו בה כי
הייתי לישראל לאב ואפרים בכורי הוא: שמעו דבר
יהוה גוים והגידו באיים ממרחק ואמרו מזרה ישראל
יקבצנו ושמרו כרעה עדרו: כי פדה יהוה את יעקב
וגאלו מיד חזק ממנו: ובאו ורנו במרום ציון ונהרו
אל טוב יהוה על דגן ועל תירוש ועל יצהר ועל בני
צאן ובקר והיתה נפשם כגן רוה ולא יוספו עוד
לדאבה: אז תשמח בתולה במחול ובחורים וזקנים
יחדו והפכתי אבלם לששון ונחמתים והשמחתים
מיגונם: ונפש הכהנים דשנתי דשן וטובי ישבעו
נאם יהוה: כה אמר יהוה קול ברמה נשמע נהי בכי
תמרורים רחל מבכה על בניה מאנה להנחם על בניה
כי איננו: כה אמר יהוה מנעי קולך מבכי ועיניך
מדמעה כי יש שכר לפעלתך נאם יהוה ושבו מארץ
אויב: ויש תקוה לאחריתך נאם יהוה ושבו בנים
לגבולם: שמע שמעתי אפרים מתנודד יסרתני ואוסר
בעגל לא למד השיבני ואשובה כי אתה יהוה אלהי:
כי אחרי שובי נחמתי ואחרי הודעי ספקתי על ירך
בושתי ואף נכלמתי כי נשאתי חרפת נעורי: הבן
יקיר לי אפרים אם ילד שעשועים כי מדי דברי בו
זכר אזכרנו עוד על כן המו מעי לו רחם ארחמנו
נאם יהוה: הקימי לך ציונים שומי לך תמרורים
שימי לבך למסלה דרך הלכת שובי בתולת ישראל
שובי אל ערייך אלה: עד מתי תתחמקין הבת השובבה
כי ברא יהוה חדשה בארץ נקבה תסובב גבר: כה
אמר יהוה צבאות אלהי ישראל עוד יאמרו את הדבר
הזה בארץ יהודה ובעריו בשובי את שבותם יברכך
יהוה נוה צדק הר הקדש: וישבו בה יהודה וכל
עריו יחדו האכרים ונסעו בעדרים: כי הרויתי נפש
עיפה וכל נפש דאבה מלאתי: על זאת הקיצותי
ואראה ושנתי ערבה לי: הנה ימים באים נאם יהוה
וזרעתי את בית ישראל ואת בית יהודה זרע אדם
וזרע בהמה: והיה כאשר שקדתי עליהם לנתוש
ולנתוץ ולהרוס ולאבד ולהרע כן אשקד עליהם
לבנות ולנטוע נאם יהוה: בימים ההם לא יאמרו
עוד אבות אכלו בוסר ושני בנים תקהינה: כי אם
איש במות עונו יאכל הבוסר תקהינה שניו: הנה
ימים באים נאם יהוה וכרתי את בית ישראל ואת בית
יהודה ברית חדשה: לא כברית אשר כרתי את אבותם
ביום החזיקי בידם להוציאם מארץ מצרים אשר הפרו
את בריתי ואנכי בעלתי בם נאם יהוה: כי זאת
הברית אשר אכרות את בית ישראל אחרי הימים
ההם נאם יהוה נתתי את תורתי בקרבם ועל לבם
אכתבנה והייתי להם לאלהים והמה יהיו לי לעם:
ולא ילמדו עוד איש את רעהו ואיש את אחיו לאמר
דעו את יהוה כי כלם ידעו אותי למקטנם ועד
גדולם נאם יהוה כי אסלח לעונם ולחטאתם לא
אזכר עוד: כה אמר יהוה נתן שמש לאור יומם
חקות ירח וכוכבים לאור לילה רגע הים ויהמו
גליו יהוה צבאות שמו: אם ימושו החקים האלה
מלפני נאם יהוה גם זרע ישראל ישבתו מהיות גוי
לפני כל הימים: כה אמר יהוה אם ימדדו שמים
למעלה ויחקרו מוסדי ארץ למטה גם אני אזנח
בכל זרע ישראל על כל אשר עשו נאם יהוה: הנה
ימים באים נאם יהוה ונבנתה העיר ליהוה מגדל
חנאל עד שער הפנה: ויצא עוד הקו נגדו על גבעת
גרב ונסב גועה: וכל העמק הפגרים והדשן וכל
השדות עד נחל קדרון עד פנת שער הסוסים מזרחה
קדש ליהוה לא תנתש ולא תהרס עוד לעולם:

F fol. 120a I.

A fol. 213a.

E fol. 78b.

B fol. 124b. 20

5

10

15

1 E ואמרו. 2 E ושמעיהו. 3 EF omit
ואל. 4 AB ואנכי. 5 F ושמעיה.
6 EF ושמעיה.

1 BF יבוסים. 2 E אחסד. 3 BF אלמנה.
4 F פלט. 5 BF ראשונה.

ניאוף ממך: מרע פלס עמרם אחביר: מה אעשה
בזפתל אלוהי תמרוק[1]: אוכלת ארוח אחסדה
לשוקה זמוללתה ירחצנה: מלחמה[2] ריפרוש בין אנשיקה 15
ברלך בי ביתו: לא שלוה[3] בשיבה לא עמרם פלגיה: Bfol.125a
ובלומתה מבחרת ירבץ: אלוהיכם לשלי יזונה
בי בשר ירוץ אלוהי: אל שלוה[4] בשיבה לא עמרם פלגיה: Ffol. 1.20b
בזעם ממך: מרע פלס עמרם אחביר: מה אעשה
ניאוף ממך: מרע פלס עמרם אחביר: מה אעשה 20
בזפתל אלוהי תמרוק[5]: אוכלת ארוח אחסדה
לשוקה זמוללתה ירחצנה: מלחמה[6] ריפרוש בין אנשיקה Afol.213b
ברלך בי ביתו: לא שלוה[7] בשיבה לא עמרם פלגיה:
בי בשר ירוץ אלוהי: אל שלוה[8] בשיבה לא עמרם פלגיה
ובלומתה מבחרת ירבץ: אלוהיכם לשלי יזונה
בי בשר ירוץ אלוהי: אל שלוה[9] בשיבה לא עמרם פלגיה 5
ממך: מרע פלס עמרם אחביר: מה אעשה
בזפתל אלוהי תמרוק[10]: אוכלת ארוח אחסדה
לשוקה זמוללתה ירחצנה: מלחמה[11] ריפרוש בין אנשיקה
ברלך בי ביתו: לא שלוה[12] בשיבה לא עמרם פלגיה
ובלומתה מבחרת ירבץ: אלוהיכם לשלי יזונה
בי בשר ירוץ אלוהי: אל שלוה[13] בשיבה לא עמרם פלגיה

---

5 ממך: מרע פלס עמרם אחביר: מה אעשה
בזפתל אלוהי תמרוק[14]: אוכלת ארוח אחסדה
לשוקה זמוללתה ירחצנה: מלחמה[15] ריפרוש בין אנשיקה
ברלך בי ביתו: לא שלוה[16] בשיבה לא עמרם פלגיה
ובלומתה מבחרת ירבץ: אלוהיכם לשלי יזונה
בי בשר ירוץ אלוהי: אל שלוה[17] בשיבה לא עמרם פלגיה
ובלומתה מבחרת ירבץ: אלוהיכם לשלי יזונה
בי בשר ירוץ אלוהי: אל שלוה[18] בשיבה לא עמרם פלגיה
ובלומתה מבחרת ירבץ: אלוהיכם לשלי יזונה
בי בשר ירוץ אלוהי: אל שלוה[19] בשיבה לא עמרם פלגיה
ובלומתה מבחרת ירבץ: אלוהיכם לשלי יזונה
בי בשר ירוץ אלוהי: אל שלוה[20] בשיבה לא עמרם פלגיה

ירמיהו שיר שכן אדום: ותי מחמיה ירמיהו[1]
אחי ירד לבבות אנו: כי מחנקו ירושלים[2] תמיד: AfOl.2144.
ותרבינה תרועתם אשמיעה שמע ירמיה[3] אחרי לא 15
ירחמיהו ביום שוחטה ירושלים: חמס עזרא ותרבינה[4].
כי עמהם: ותמוג, ועד כי תשיע. ותפוח שבר
כלה ירבינה תרועתם ירמיה,[4]
לא יבא תחנתם ירמיה. לא לבו שמה שבע כי תמשיך
לעזרא ירמיה: ותרבינה ירמיה. ותרבינה
לעזרא תחתיהם: ותרעף לבב תחלה. ותרבינה 10
לא יבא תחנתם: מי יתן שוקף לכם שוקה ירמיה. IF fol.
ותרבינה ירמיה שמע לעזרא ירמיה ועד 12bII.
ותרבינה ירמיה לעזרא תחתיהם. תרתיך .מ.

ירמיה[1] ירבינה. ותי תפוז שלח: שבר תלה ירמיה
ותרבינה תרועתם ירמיה. תי לעזרא ירמיה ותרבינה
לעזרא תחתיהם: ותרעף לבב תחלה. ותרבינה
לעזרא תחתיהם ירמיה. תי לעזרא ירמיה ותרבינה 5
תרתיך .מ. ותפוז לה, שוקף ירמלה תרעף. שבע

---

1 E ירמיה. 2 E ירבינה. 3 Psalm cix. 24.
4 Psalm cii. 5. 5 EF ירמיה תרועתם.

[1]ܫܒܛܗ ܠܐ ܠܝܠܝ ܕܐ. ܐܡܪ ܐܢܐ ܡܫܠܚܢܝ ܠܟ ܐ ܫܒܚܐ B fol.125*b*.
ܫܡܝܐ ܫܒܚܐ ܕܐܠܗܐ ܐܝܟ ܡܠܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܫܒܚܐ ܕܐܠܗܐ
ܫܒܚܐ ܕܐܡܪ ܐܢܐ: ܡܝܐ ܕܐܠܗܐ ܐܡܪ: ܕܐܝܬ
ܠܝ ܫܒܚܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐ ܒܝ ܐܦ ܐܢ ܐܡܪ ܐܢܐ. ܡܫܝܚܐ F fol.
ܕܐܠܗܐ ܫܒܚܐ ܠܐ ܐܫܬܟܚ ܒܝ ܐܦ ܐܢ ܐܡܪ ܐܢܐ. 121*a* I.
ܡܫܠܚܢܝ ܐܡ. [2]ܫܒܚܐ ܕܐܠܗܐ ܠܟ, ܐܚܝ. ܐܡܪ ܐܢܐ 5
ܡܫܝܚܐ ܐܡ ܐܝܟ ܕܐܝܬ ܒܗ ܫܒܚܐ ܕܐܠܗܐ: ܐܦ ܐܢ E fol.79*b*.
ܐܠ: ܐܡܪ ܠܝ ܐܠܗܝ ܐܢܐ ܐܡ ܐܢܐ. ܐܡܪ ܐܢܐ
ܡܫܝܚܐ, ܐܡܪ ܠܝ ܐ: ܐܝܬ ܐܦ ܐܢ ܐܡܪ ܐܢܐ
ܒܝ ܐܦ ܐܢ ܐܡܪ ܐܢܐ: [3]ܫܒܚܐ [4]ܐܚܝ ܐܡ. ܐܡܪ ܐܢܐ
ܐܡ ܐܢ ܐܡ ܐܢ ܐܡ ܐܢ ܐܡ ܐܢ ܐܡ ܐܢ ܐܡ ܐܢ 10
ܐܡ ܐܢ ܐܡ ܐܢ ܐܡ ܐܢ ܐܡ ܐܢ ܐܡ ܐܢ ܐܡ ܐܢ

ةيفاح :رمعلا رهشلا [1]رهاسلا لحا :رام نب
,ميحرلا نمحلا .ميحرلا رهاطلا ,ن ةرم ةيحيحلا
رمح لجرلا ناكا :ل فلخ لخ: ناكا رهاشلا رهاطلا
Bfol.126a.:رلجتلا رهاوبصملا ريغا ةعبشلا :ميلعلا
[5] .رسيئا رهقفلا رهاوبلا ةلوقا ىحب ل
.[2]رهاوبلا ةيحيحلا ريغا لا ةلهلا
:رلجتلا رهاتيلا ميلعلا :ريخلا ريغا لجا ن
ميلعلا لح ـر .ةلص ميحر ما ميخ لجا لحا
ةيفاح ,ن :رهلاكا رهاوبح لح ـرا :ميحرلا
10 .ميحيلا ةلص ميحرلا ةيقس لح ـرا .ميبهاوا
ميلحا عم :رهاح رهاجا رها لح عمج نا لحا
:ميلاعلاب ةيلا ناكا .عمج رهاوبا رهاتيلا
ل ليمرا رهاوبا رهاقلحا ميحيلا [3]رها
[5]ةفاخيرا :ةيلا ,ةيسارا ةعبل لحا [4]ل .ميبهاف
15 .رهلا عمج رهاجا ميلا .,ةحابس ريخ نيا
F fol.
121b I. ةبيهلا رهاجا رهابيلا ةيلا لحا :رهجلا رهاشراا
رهلا رهاجا :ريخ رهاجاب عم .رهلا ليمحلا .رهلا
.رهلا عيرلا ريغا :ريخ رهاجاب عم .رهلا ليمحلا
رهاجا :رهلا ليمحلا ريغا ةعبس عم عبر رهلا رهاجا
20 رلجتلا [6]ميلعلا عمج عمج .رهلجلا ةلا رهلا
Afol.215a..رهلا عيف ل رهلا ةيلا لحا :رهلا ميحر
رهجلا عمج [7]ل لجا ,ةعب :ةيجر رهجلا
.ةعلج رهاج رهجلا عم ما ميلحا ـر ..ةعب

[1] F رهاجاب. [2] Psalm xxxi. 8. [3] E رهاج.
[4] Job iii. 24. [5] After ةفاخيرا a leaf is wanting in E.
[6] F ميلاع. [7] Job xix. 20.

לבוש. ותהיה כלה אל בעל לשלום ויבטלו ויהיה שלום בעולם
ולא ל ירבו לשלוחם ויאמרו[4] ובזה יהיה שלום
ויהי[5] ויהי : וישלח אל בעל ישלח לה

---

1 F ראם. 2 F אוכל. 3 St. Matthew vii. 14.
4 Acts xiv. 22. 5 Romans viii. 17.

ויהי לשלח יהי ויהי : ויהי אל בעל ישלח לה
ויהי : ויהי אל בעל ישלח לה

A fol.215b.
F fol.
122a I.

1 A omits ﻣﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ.

وقد حدثني عثمان. ثم ذكر معناه غير انطلاق حدثم.
ذلك عندي ثم قال: لعلهم عجم ؛

ולמען יהיה לך ליום אחרון ולתקוה נאם יי׳ ושבו בנים לגבולם כימיהם כקדם׃ אם
תשוב משבת רגלך עשות חפצך ביום קדשי וקראת לשבת ענג לקדוש יי׳ מכובד
וכבדתו מעשות דרכיך ומצוא חפצך ודבר דבר׃ אז תתענג על יי׳ והרכבתיך על
במתי ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אביך כי פי יי׳ דבר׃ הנה יי׳ אל נקם יהוה אל
נקמות הופיע׃ הנשא שפטי הארץ השב גמול על גאים׃ עד מתי רשעים יי׳ עד מתי
רשעים יעלזו׃ יביעו ידברו עתק יתאמרו כל פעלי און׃ עמך יי׳ ידכאו ונחלתך
יענו׃ אלמנה וגר יהרגו ויתומים ירצחו׃ ויאמרו לא יראה יה ולא יבין אלהי
יעקב׃ בינו בוערים בעם ואוילים מתי תשכילו׃ הנטע אזן לא ישמע אם יצר עין
לא יביט׃ היסר גוים לא יתוכח המלמד אדם דעת׃ יי׳ ידע מחשבות אדם כי המה
הבל׃ אשרי הגבר אשר תיסרנו יה ומתורתך תלמדנו׃ למען הדריך לו מימי רעה
עד יכרה לרשע שחת׃ כי לא יטש יי׳ עמו ונחלתו לא יעזב׃ כי עד צדק ישוב
משפט ואחריו כל ישרי לב׃ מי יקום לי עם מרעים מי יתיצב לי עם פעלי און׃
לולי יי׳ עזרתה לי כמעט שכנה דומי נפשי׃ אם אמרתי מטה רגלי חסדך יי׳ יסעדני׃
ברב שרעפי בקרבי תנחומיך ישעשעו נפשי׃ הייחבר לך כסא הוות יצר עמל עלי חק׃
יגודו על נפש צדיק ודם נקי ירשיעו׃ ויהי יי׳ לי למשגב ואלהי לצור מחסי׃
וישב אונם עליהם וברעתם יצמיתם יצמיתם יי׳ אלהינו׃

1 F ותשב׃ 2 G ולתקוה׃ 3 F ישוב׃ 4 G לשבת׃ 5 F תשמח׃ 6 FG כבדתו׃
7 FG ודבר׃ 8 G ישוב׃

לשולטיה ובמלכיה ובזרעו׃ ואמר לא אעבוד את בבל׃ כי על הגוי אשר לא יעבד
את מלך בבל ואת מלך בבל לא ישים את צוארו בעול׃ ואת הגוי ההוא אפקד נאם
יי׳ בחרב וברעב ובדבר עד כלותי אתם ביד׃ ואתם אל תשמעו אל נביאיכם ואל
קוסמיכם ואל חלמותיכם ואל עוניכם ואל כשפיכם אשר הם נבאים אתכם לאמר לא
תעבדו את מלך בבל׃ כי שקר הם נבאים לכם למען הרחיק אתכם מעל אדמתכם
ואדחכם ואבדתם׃ והגוי אשר יביא את צוארו בעול מלך בבל ועבדו והנחתיו על
אדמתו נאם יי׳ ועבד ויושבה׃ אל תשמעו אל דברי הנביא הזה כי נביאים הם
מבשרים לכם למען הרחיק אתכם מעל אדמתכם ואדחכם ואבדתם׃ ואל תשמעו אל
דברי הנביא הזה כי נביאים הם מבשרים לכם למען הרחיק אתכם מעל אדמתכם
ואדחכם ואבדתם׃ ואל תשמעו אל דברי הנביא הזה כי נביאים הם מבשרים לכם
למען הרחיק אתכם מעל אדמתכם ואדחכם ואבדתם׃ ואל תשמעו אל דברי הנביא הזה
כי נביאים הם מבשרים לכם למען הרחיק אתכם מעל אדמתכם ואדחכם ואבדתם׃ ואל
תשמעו אל דברי הנביא הזה כי נביאים הם מבשרים לכם למען הרחיק אתכם מעל
אדמתכם ואדחכם ואבדתם׃ ואל תשמעו אל דברי הנביא הזה כי נביאים הם מבשרים
לכם למען הרחיק אתכם מעל אדמתכם ואדחכם ואבדתם׃ ואל תשמעו אל דברי הנביא
הזה כי נביאים הם מבשרים לכם למען הרחיק אתכם מעל אדמתכם ואדחכם ואבדתם׃
ואל

רמחבל ביתא: רבבא לחמא בעיא בה .רבאי
אלל יתיהבון[1] ביתה לה: מחבבי רמחבלי[2]:
רבבם .מיחמרא בבבאי רבאי מ מחבבי רבה
:מיבא רמא בבי בבבבי רמחבל בבה מה
[5] מחבבי רמללל מבי בחבאי רמחבה בחבבי רב
:[3]רבבה רמבחבה יבבי אלל אלחב :מחלחה רבבה
G fol. 105*b* II. .רבחבאל מ רמחבחבה מחיחבחבי ,מ רמחלבי רב
בבא אלל בה :ירבבי מ בבי יבבי רמחבחבי יבי רבחב
.מחלחה ריבא מ בה רבבי בה מ בחי :רמבלחי
[10] .בחבחבי בבי ביבחבי רמחללי בחבי בבא בחבחבי
:בחיבחבי רמחבבי רמב בחב מה :בה מחבם רבבי מחבם
.[4]רמחבי ריבחבי רמחב בבי רמחבחבי
E fol. 80*a*. :רמאבב ריבא בי רמחבי רבבי בבי יבי רבבי בי
:בבחבחבי מבבי רמחבבבי מי רמחבי יבחב
A fol. 216*a*. [15] אלל .רמבבבי מחמחבי ריבחבי בחבבי מחמם
B fol. 127*b*. אבבי ריבא בבי בבי ריחב חם מ אבבם [5]בי בבי
:מ רבבי רמחמחבי רמחבבי רמחב ריבי רבבי
רבבי :בה מחבחבי רבחם בי אבבחם .מחחבבב
מחבחבי רבבבי בבי חם :בה מחם רבבי מחחם
[20] ריבבי רמחם :מחבלי מאבבי ריבי מאבבי :בה
בבבחי רמחבבי בבי חבבי :בחבלי מחבבי בחחבי
:ריבבי ריבי [6]בחחאלל בבי בחבי :מחבבבי

[1] G מבי בבחב. [2] F מבבי. [3] FG בבאב בב.
[4] F בחבם מחבחבי ריבחבי. [5] E בבי אלל. [6] F בחחאלל.

الحكيم: [2]المعلم [1]يقين الحق المسيح الحكيم المعلم
الحكيم لم الحق ع. لم يعلم يقين الحكيم الحق
الحكيم: الحكيم هام المعلم الحكيم: يقين الحكيم
[3]نعم الحكيم. المعلم المعلم الحكيم. الحكيم حزة
:المسيح يقين الحكيم لا [4]الحكيم المعلم. الحكيم 5
الحكيم لم ع الحق. الحكيم [5]الحكيم: هام الحق
يق نع: الحكيم المعلم الحكيم المعلم. الحق
المعلم الحكيم المعلم: الحكيم هام الحكيم: هام
:المعلم المعلم الحكيم المعلم الحكيم المعلم الحكيم 10
الحكيم, المعلم: الحكيم هام المعلم. الحكيم الحكيم نعم: G fol.
:الحكيم هام الحكيم لا الحكيم لم. الحكيم يق الحكيم 106a I.
الحكيم هام, هم الحكيم [6]الحكيم هام الحكيم المعلم.
الحكيم الحق الحق: المعلم [7]الحكيم, المعلم: الحكيم 15
[8]الحكيم الحكيم المعلم. المعلم المعلم الحكيم
المعلم الحكيم: المعلم الحكيم الحكيم: الحكيم
نعم الحكيم الحكيم المعلم الحكيم. الحكيم الحكيم B fol.128a.
المعلم الحكيم الحكيم: الحق الحكيم الحكيم A fol.216b.
لم الحكيم هام, هم الحكيم [9]الحكيم ⁘ .نع 20 E fol.80b.
الحكيم الحق الحق: المعلم الحكيم هام الحكيم
الحكيم لا: الحكيم الحكيم. الحكيم المعلم

[1] ABFG يقين, E لهام المعلم. [2] EF المعلم الحكيم.
[3] G الحكيم. [4] G الحكيم. [5] F الحكيم. [6] G omits الحكيم.
[7] EFG الحكيم الحكيم. [8] G omits الحكيم. [9] F الحكيم.

ומלה: מה ידע תרנין ויוֹל לשוחה פרשה ויעמוֹם
ויוֹלאה ידעה. אלא שהיה לפי שהיה יודע בה:
ויהרגוה: ויֹל אמלוכי תשוה ויהרגוֹך בה:
ק ׳ פּה ויוֹלאה אשר יוֹשה ויֹלאה בה תרגום. ומלוכי
פרוֹך: ומרגוֹתה אין ויֹל אלה שוה ויֹלאה. אלא
ויהרגוה ידעה. אלא שהיה לפי שהיה יודע בה:
פרוֹך: ומרגוֹתה אין ויֹל אלה שוה ויֹלאה. אלא

Bfol.128b.

1 F ויהרגוה. 2 AF שרשוה. 3 AF שרשוה:
4 F שוה. 5 E omits פּה.

RRR

פּה,[5] ויהרתיו לחנ׳: ויֹשוה שוֹלאלמה לשוה פרשה ויעמוֹם
ויוֹלאה ידעה. אלא שהיה לפי שהיה יודע בה:
ויהרגוה: ויֹל אמלוכי תשוה ויהרגוֹך בה:
ק ׳ פּה ויוֹלאה אשר יוֹשה ויֹלאה בה תרגום. ומלוכי
פרוֹך: ומרגוֹתה אין ויֹל אלה שוה ויֹלאה. אלא
שרשוה[4] ויוֹלאה שוה ידעה: שלא פּי שוֹלה
ויהרגוה ידעה. אלא שהיה לפי שהיה יודע בה:
פרוֹך: ומרגוֹתה אין ויֹל אלה שוה ויֹלאה. אלא

G fol.
106aII. 15

1 F ויהרגוה. 2 AF שרשוה. 3 AF שרשוה:
4 F שוה. 5 E omits פּה.

RRR

שמעוני שׁכחכוי׃ פולי עמי לאמר לכה נלכה ונדמה ולא נוכל לנו׃ כי שׁברנו יהוה ויכתנו׃ ועתה למה נשׁתה מי שׁחר׃ קוו לשׁלום ואין טוב לעת מרפה והנה בעתה׃ מדן נשׁמע נחרת סוסיו מקול מצהלות אבירו רעשׁה כל הארץ ויבאו ויאכלו ארץ ומלאה עירה וישׁביה׃ כי הנני משׁלח בכם נחשׁים צפענים אשׁר אין להם לחש ונשׁכו אתכם נאם יהוה׃ מבליגיתי עלי יגוני עלי לבי דוה׃ הנה קול שׁוע בת עמי מארץ מרחקים הלוא יהוה בציון אם מלכה בה׃ מדוע הכעסוני בפסיליהם הבלי נכר׃ עבר קציר כלתה קיץ ואנחנו לא נושׁעה׃ על שׁבר בת עמי הׇשׁבּרתי קדרתי שׁמה החזקתני׃ הצרי אין בגלעד אם רפא אין שׁם כי מדוע לא עלתה ארוכת בת עמי׃ מי יתן ראשׁי מים ועיני מקור דמעה ואבכה יומם ולילה את חללי בת עמי׃ מי יתנני במדבר מלון אורחים ואעזבה את עמי ואלכה מאתם כי כלם מנאפים עצרת בגדים׃ וידרכו את לשׁונם קשׁתם שׁקר ולא לאמונה גברו על הארץ כי מרעה אל רעה יצאו ואתי לא ידעו נאם יהוה׃ איש מרעהו השׁמרו ואל כל אח אל תבטחו כי כל אח עקב יעקב ורעה כל רע יהלך׃ ואיש ברעהו יהתלו ואמת לא ידברו למדו לשׁונם דבר שׁקר הענות עות נלאו׃ שׁבתך בתוך מרמה במרמה מאנו דעת נאם יהוה׃ לכן כה אמר יהוה צבאות הנני צרפם ובחנתים כי איך אעשׂה מפני בת עמי׃ חץ שׁחוט לשׁונם מרמה בפיהו שׁלום את רעהו ידבר ובקרבו ישׂים ארבו׃ הלא על אלה נאם יהוה אם בגוי כזאת לא תתנקם נפשׁי׃ על ההרים אשׂא בכי ונהי ועל נאות מדבר קינה כי נצתו מבלי עובר ולא שׁמעו קול מקנה מעוף השׁמים ועד בהמה נדדו הלכו׃ ונתתי את ירושׁלם לגלים מעון תנים ואת ערי יהודה אתן שׁממה מבלי יושׁב׃ מי האישׁ החכם ויבן את זאת ואשׁר דבר פי יהוה ויגדה על מה אבדה הארץ נצתה כמדבר מבלי עובר׃ ויאמר יהוה על עזבם את תורתי אשׁר נתתי לפניהם ולא שׁמעו בקולי ולא הלכו בה׃ וילכו אחרי שׁרירות לבם ואחרי הבעלים אשׁר למדום אבותם׃ לכן כה אמר יהוה צבאות אלהי ישׂראל הנני מאכיל את העם הזה לענה והשׁקיתים מי ראש׃ והפיצותים בגוים אשׁר לא ידעום המה ואבותם ושׁלחתי אחריהם את החרב עד כלותי אתם׃ כה אמר יהוה צבאות התבוננו וקראו למקוננות ותבואינה ושׁלחו אל הנשׁים החכמות ותבואינה׃ ותמהרנה ותשׂאנה עלינו נהי ותרדנה עינינו דמעה ועפעפינו יזלו מים׃ כי קול נהי נשׁמע מציון איך שׁדדנו בשׁנו מאד כי עזבנו ארץ כי השׁלכו משׁכנתינו׃ כי שׁמענה נשׁים דבר יהוה ותקח אזנכם דבר פיהו ולמדנה בנותיכם נהי ואשׁה רעותה קינה׃ כי עלה מות בחלונינו בא בארמנותינו להכרית עולל מחוץ בחורים מרחבות׃ דבר כה נאם יהוה ונפלה נבלת האדם כדמן על פני השׂדה ואין מאסף׃ כה אמר יהוה אל יתהלל חכם בחכמתו ואל יתהלל הגבור בגבורתו אל יתהלל עשׁיר בעשׁרו׃ כי אם בזאת יתהלל המתהלל השׂכל וידוע אותי כי אני יהוה עשׂה חסד משׁפט וצדקה בארץ כי באלה חפצתי נאם יהוה׃ הנה ימים באים נאם יהוה ופקדתי על כל מול בערלה׃ על מצרים ועל יהודה ועל אדום ועל בני עמון ועל מואב ועל כל קצוצי פאה היושׁבים במדבר כי כל הגוים ערלים וכל בית ישׂראל ערלי לב׃ שׁמעו את הדבר אשׁר דבר יהוה עליכם בית ישׂראל׃ כה אמר יהוה אל דרך הגוים אל תלמדו ומאתות השׁמים אל תחתו כי יחתו הגוים מהמה׃ כי חקות העמים הבל הוא כי עץ מיער כרתו מעשׂה ידי חרשׁ במעצד׃ בכסף ובזהב יפה בעצבות ובמסמרות יחזיקו לא יפעם׃ תמרוקים מקשׁה המה ואלהים לא הוא ממנו אל תיראו כי לא הרע ואף לא הטיב הוא׃ אין כמוך יהוה גדול אתה וגדול שׁמך בגבורה׃ מי לא ייראך מלך הגוים כי לך יאתה כי בכל חכמי הגוים ובכל מלכותם אין כמוך׃ ובאחת יבערו ויאלפו עץ הבל הוא׃ כסף מתרקע מתרשׁישׁ והזהב מאופז יבא מעשׂה חרשׁ וידי צורף תכלת וארגמן לבושׁם מעשׂה חכמים כלם׃ ויהוה אלהים אמת הוא אלהים חיים ומלך עולם מקצפו תרעש הארץ ולא יכלו גוים זעמו׃ כה תאמרו להם אלהים אשׁר שׁמים וארץ לא עשׂו יאבדו מן הארץ ומתחת השׁמים האלה׃ עשׂה ארץ בכחו מכין תבל בחכמתו ובתבונתו נטה שׁמים׃ לקולו תתן המון מים ויעלה נשׂאים מקצה הארץ ברקים למטר עשׂה ויוצא רוח מאצרותיו׃ נבער כל אדם מדעת הביש כל צורף מפסל כי שׁקר נסכו ואין רוח בם׃ הבל המה מעשׂה תעתעים בעת פקדתם יאבדו׃ לא כאלה חלק יעקב כי יוצר הכל הוא וישׂראל שׁבט נחלתו יהוה צבאות שׁמו׃ אספי מארץ כנעתך יושׁבת המצור׃ כי כה אמר יהוה הנני קולע את יושׁבי הארץ הזאת בפעם הזאת והציקותי להם למען ימצאו׃ אוי לי על שׁברי נחלה מכתי הנחלה ואני אמרתי אך זה חלי ואשׂאנו׃ אהלי שׁדד וכל מיתרי נתקו בני יצאוני ואינם אין נטה עוד אהלי ומקים יריעותי׃ כי נבערו הרעים ואת יהוה לא דרשׁו על כן לא השׂכילו וכל מרעיתם נפוצה׃ הנה שׁמוע באה והנה רעשׁה גדולה מארץ צפון לשׂום את ערי יהודה שׁממה מעון תנים׃ ידעתי יהוה כי לא לאדם דרכו לא לאיש הולך והכין צעדו׃ יסרני יהוה אך במשׁפט אל באפך פן תמעטני׃ שׁפך חמתך על הגוים אשׁר לא ידעוך ועל משׁפחות אשׁר בשׁמך לא קראו כי אכל את יעקב אכלוהו ויכלוהו ואת נוהו השׁמו׃ הגה שׁמוע באה והנה רעשׁה גדולה׃ מעתיק חשׁלוא׃ מאת ו E 2 G omits אלהיו׃ 3 E חשלוא׃ 4 AB חנה׃ 5 G חרף׃ 6 F חמס׃ 7 G חשלוא׃ 8 A המה׃ 9 E נחלתי׃ 10 G, חסר נחלתי׃

20 ואלהיה יתהלכו׃ לשלם נלה אלמנתיך ויתמיך עלי חיי׃ לשלם נלה אלמנתיך ויתמיך עלי חיי׃ G fol. 106b I.

רחלה רילאמה רחאמי בר :ריבמה בחת ראר
רחלר ם רחם רה ריאמה בחת :בחחה לאת .רחמ
:רחאר ריחמה ם ממחחרת מלרל רה .חמ
Bfol.129*a*.:ראחחלה ל רחילחחה רחחיחי ממחחרת
5 רל .[2]ראיחר רחיחר רצילה רחחמיה ,ם [1]ריחחה
:חיחחה רחילחחה ריחמה רל בר לחה ם
.רחאר חר בחה ריחחה :רחלר ראחחה רחחחחה
Afol.217*b*.:רחלרה רחחחר רחיחת חחחה מלרל רל
:[3]ראחחיחרחה רחחכר רחלרל ,ראחאר ם רחיה
10 ריחחה :רחיחה רחיחרת מחת יה ראחחה חחחה
רחלחה חם רחאיה :רחאר חר בחה רחחחחה
Efol.81*b*. רחאי בחל חה :מלח שחרה רחחריחחה .ראחחל
רחחחר חחחחרת רחחחר ראחחה :[4]מחחרחר
:מחחרחה רחחחחרת חחחחרת מלרל בחל :מחחרחה
15 רחחחל לחחח רחחח ÷[5]ריחחחה חחחר רחחרה
רחחחר ילחח .רחלחחה רחח רחחי בר חחחר
חחחם ,חם :רחלרל בחחר ילר ,ם .[6]רחחה ם רחחר
רחחחה רחחכ ,חם .[7]רחאר רחחה רחילה ריחר
ראחחר חחחה כחחחה חם :רחאר חר רחחחל
20 :רחחחל חר רחחריחר רחל :רחה ילה רחחחר
:[8]בחחריחר רחחחה ילר ם :רחחיח רחחר בל חה

---

[1] G רחחה. [2] E ראר. [3] G ראחחיחרחה
רחחחחרחה. [4] FG ראחחרחר. [5] G ריחחחה
ראחחר. [6] EFG רחחר רחחה ם. [7] G omits this clause. [8] F has רחחחר in the text, and בחחריחר in the margin.

500 אוכל ויאכלוך לכן, פלמסוס. ככתוב ס"ב

ככתוב ויהי כשלוח פרעה את העם ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרובה הוא כי אמר אלהים פן ינחם העם בראותם מלחמה ושבו מצרימה׃ ויסב אלהים את העם דרך המדבר ים סוף וחמושים עלו בני ישראל מארץ מצרים׃ ויקח משה את עצמות יוסף עמו כי השבע השביע את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעליתם את עצמותי מזה אתכם׃ ויסעו מסכות ויחנו באתם בקצה המדבר׃ ויהוה הלך לפניהם יומם בעמוד ענן לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת יומם ולילה׃ לא ימיש עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה לפני העם׃

ויאמר יהוה אל משה דבר אל בני ישראל וישבו ויחנו לפני פי החירת בין מגדל ובין הים לפני בעל צפון נכחו תחנו על הים׃ ואמר פרעה לבני ישראל נבוכים הם בארץ סגר עליהם המדבר׃ וחזקתי את לב פרעה ורדף אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו וידעו מצרים כי אני יהוה ויעשו כן׃ ויגד למלך מצרים כי ברח העם ויהפך לב פרעה ועבדיו אל העם ויאמרו מה זאת עשינו כי שלחנו את ישראל מעבדנו׃ ויאסר את רכבו ואת עמו לקח עמו׃ ויקח שש מאות רכב בחור וכל רכב מצרים ושלשים על כלו׃ ויחזק יהוה את לב פרעה מלך מצרים וירדף אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאים ביד רמה׃ וירדפו מצרים אחריהם וישיגו אותם חנים על הים כל סוס רכב פרעה ופרשיו וחילו על פי החירת לפני בעל צפון׃ ופרעה הקריב וישאו בני ישראל את עיניהם והנה מצרים נסע אחריהם וייראו מאד ויצעקו בני ישראל אל יהוה׃ ויאמרו אל משה המבלי אין קברים במצרים לקחתנו למות במדבר מה זאת עשית לנו להוציאנו ממצרים׃ הלא זה הדבר אשר דברנו אליך במצרים לאמר חדל ממנו ונעבדה את מצרים כי טוב לנו עבד את מצרים ממתנו במדבר׃ ויאמר משה אל העם אל תיראו התיצבו וראו את ישועת יהוה אשר יעשה לכם היום כי אשר ראיתם את מצרים היום לא תוספו לראתם עוד עד עולם׃ יהוה ילחם לכם ואתם תחרישון׃ ויאמר יהוה אל משה מה תצעק אלי דבר אל בני ישראל ויסעו׃ ואתה הרם את מטך ונטה את ידך על הים ובקעהו ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה׃ ואני הנני מחזק את לב מצרים ויבאו אחריהם ואכבדה בפרעה בכל חילו ברכבו ובפרשיו׃ וידעו מצרים כי אני יהוה בהכבדי בפרעה ברכבו ובפרשיו׃ ויסע מלאך האלהים ההלך לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם ויסע עמוד הענן מפניהם ויעמד מאחריהם׃ ויבא בין מחנה מצרים ובין מחנה ישראל ויהי הענן והחשך ויאר את הלילה ולא קרב זה אל זה כל הלילה׃ ויט משה את ידו על הים וישב יהוה את הים ברוח קדים עזה כל הלילה וישם את הים לחרבה ויבקעו המים׃ ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה והמים להם חומה מימינם ומשמאלם׃ וירדפו מצרים ויבאו אחריהם כל סוס פרעה רכבו ופרשיו אל תוך הים׃ ויהי באשמרת הבקר וישקף יהוה אל מחנה מצרים במעמד אש וענן ויהם את מחנה מצרים׃ ויסר את אפן ויהי נהגו בכבדת ויאמר מצרים ננוסה מפני ישראל כי יהוה נלחם להם במצרים׃ ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על הים וישובו המים על מצרים על רכבו ועל פרשיו׃ ויט משה את ידו על הים וישב הים לפנות בקר לאיתנו ומצרים נסים לקראתו וינער יהוה את מצרים בתוך הים׃ וישבו המים ויכסו את הרכב ואת הפרשים לכל חיל פרעה הבאים אחריהם בים לא נשאר בהם עד אחד׃ ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים והמים להם חומה מימינם ומשמאלם׃ ויושע יהוה ביום ההוא את ישראל מיד מצרים וירא ישראל את מצרים מת על שפת הים׃ וירא ישראל את היד הגדלה אשר עשה יהוה במצרים ויראו העם את יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו׃ אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהוה ויאמרו לאמר אשירה ליהוה כי גאה גאה סוס ורכבו רמה בים׃ עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארממנהו׃ יהוה איש מלחמה יהוה שמו׃ מרכבת פרעה וחילו ירה בים ומבחר שלשיו טבעו בים סוף׃ תהמת יכסימו ירדו במצולת כמו אבן׃ ימינך יהוה נאדרי בכח ימינך יהוה תרעץ אויב׃ וברב גאונך תהרס קמיך תשלח חרנך יאכלמו כקש׃ וברוח אפיך נערמו מים נצבו כמו נד קפאו תהמת בלב ים׃ אמר אויב ארדף אשיג אחלק שלל תמלאמו נפשי אריק חרבי תורישמו ידי׃ נשפת ברוחך כסמו ים צללו כעופרת במים אדירים׃ מי כמכה באלם יהוה מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה פלא׃ נטית ימינך תבלעמו ארץ׃ נחית בחסדך עם זו גאלת נהלת בעזך אל נוה קדשך׃ שמעו עמים ירגזון חיל אחז יושבי פלשת׃ אז נבהלו אלופי אדום אילי מואב יאחזמו רעד נמגו כל יושבי כנען׃ תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך ידמו כאבן עד יעבר עמך יהוה עד יעבר עם זו קנית׃ תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון לשבתך פעלת יהוה מקדש אדני כוננו ידיך׃ יהוה ימלך לעלם ועד׃ כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים וישב יהוה עליהם את מי הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים׃ ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את התף בידה ותצאן כל הנשים אחריה בתפים ובמחלת׃ ותען להם מרים שירו ליהוה כי גאה גאה סוס ורכבו רמה בים׃ ויסע משה את ישראל מים סוף ויצאו אל מדבר שור וילכו שלשת ימים במדבר ולא מצאו מים׃ ויבאו מרתה ולא יכלו לשתות מים ממרה כי מרים הם על כן קרא שמה מרה׃ ויללו העם על משה לאמר מה נשתה׃ ויצעק אל יהוה ויורהו יהוה עץ וישלך אל המים ויתקו המים׃ שם שם לו חק ומשפט ושם נסהו׃ ויאמר אם שמוע תשמע לקול יהוה אלהיך והישר בעיניו תעשה והאזנת למצותיו ושמרת כל חקיו כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני יהוה רפאך׃ ויבאו אילמה ושם שתים עשרה עינת מים ושבעים תמרים ויחנו שם על המים׃ ויסעו מאילם ויבא כל עדת בני ישראל אל מדבר סין אשר בין אילם ובין סיני בחמשה עשר יום לחדש השני לצאתם מארץ מצרים׃ ויתלונן כל עדת בני ישראל על משה ועל אהרן במדבר׃ ויאמרו אלהם בני ישראל מי יתן מותנו ביד יהוה בארץ מצרים בשבתנו על סיר הבשר באכלנו לחם לשבע כי הוצאתם אתנו אל המדבר הזה להמית את כל הקהל הזה ברעב׃ ויאמר יהוה אל משה הנני ממטיר לכם לחם מן השמים ויצא העם ולקטו דבר יום ביומו למען אנסנו הילך בתורתי אם לא׃ והיה ביום הששי והכינו את אשר יביאו והיה משנה על אשר ילקטו יום יום׃ ויאמר משה אליהם אהרן וכל בני ישראל אליו קרבו לפני יהוה כי נשמע את תלונתיכם׃ והיה בדבר אהרן אל כל עדת בני ישראל ויפנו אל המדבר והנה כבוד יהוה נראה בענן׃ וידבר יהוה אל משה לאמר׃ שמעתי את תלונת בני ישראל דבר אלהם לאמר בין הערבים תאכלו בשר ובבקר תשבעו לחם וידעתם כי אני יהוה אלהיכם׃ ויהי בערב ותעל השלו ותכס את המחנה ובבקר היתה שכבת הטל סביב למחנה׃ ותעל שכבת הטל והנה על פני המדבר דק מחספס דק ככפר על הארץ׃ וירא בני ישראל ויאמרו איש אל אחיו מן הוא כי לא ידעו מה הוא ויאמר משה אלהם הוא הלחם אשר נתן יהוה לכם לאכלה׃ זה הדבר אשר צוה יהוה לקטו ממנו איש לפי אכלו עמר לגלגלת מספר נפשתיכם איש אשר באהלו תקחו׃ ויעשו כן בני ישראל ילקטו המרבה והממעיט׃ ויכלו בעמר ולא העדיף המרבה והממעיט לא החסיר איש לפי אכלו לקטו׃ ויאמר משה אליהם איש אל ישאר ממנו עד בקר׃ ולא שמעו אל משה ויותרו אנשים ממנו עד בקר וירם תולעים ויבאש ויקצף עליהם משה׃ וילקטו אתו בבקר בבקר איש כפי אכלו ויחם השמש ונמס׃ והיה ביום הששי לקטו לחם משנה שני העמר לאחד ויבאו כל נשיאי העדה ויגידו למשה׃ ויאמר אלהם הוא אשר דבר יהוה שבתון שבת קדש ליהוה מחר את אשר תאפו אפו ואת אשר תבשלו בשלו ואת כל העדף הניחו לכם לשמר עד הבקר׃ ויניחו אתו עד הבקר כאשר הורה משה ולא הבאיש ורמה לא היתה בו׃ ויאמר משה אכלהו היום כי שבת היום ליהוה היום לא תמצאהו בשדה׃ ששת ימים תלקטהו ויום השביעי שבת לא יהיה בו׃ ויהי ביום השביעי יצאו מן העם ללקט ולא מצאו׃ ויאמר יהוה אל משה עד אנה מאנתם לשמר מצותי ותורתי׃ ראו כי יהוה נתן לכם את השבת על כן הוא נתן לכם ביום הששי לחם יומים שבו איש תחתיו אל יצא איש ממקמהו ביום השביעי׃ וישבתו העם ביום השביעי׃ ויקראו בית ישראל את שמו מן והוא כזרע גד לבן והטעמו כצפיחת בדבש׃ ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה מלא העמר ממנו למשמרת לדרתיכם למען יראו את הלחם אשר האכלתי אתכם במדבר בהוציאי אתכם מארץ מצרים׃ ויאמר משה אל אהרן קח צנצנת אחת ותן שמה מלא העמר מן ונניחהו לפני יהוה למשמרת לדרתיכם׃ כאשר צוה יהוה את משה ויניחהו אהרן לפני העדות למשמרת׃ ובני ישראל אכלו את המן ארבעים שנה עד באם אל ארץ נושבת את המן אכלו עד באתם אל קצה ארץ כנען׃ והעמר עשרית האיפה הוא׃ ויסעו כל עדת בני ישראל ממדבר סין למסעיהם על פי יהוה ויחנו ברפידם ואין מים לשתות העם׃ וירב העם עם משה ויאמרו תנו לנו מים ונשתה ויאמר להם משה מה תריבון עמדי מה תנסון את יהוה׃ ויצמא שם העם למים ויליננו העם על משה ויאמר למה זה העליתנו ממצרים להמית אתי ואת בני ואת מקני בצמא׃ ויצעק משה אל יהוה לאמר מה אעשה לעם הזה עוד מעט וסקלוני׃ ויאמר יהוה אל משה עבר לפני העם וקח אתך מזקני ישראל ומטך אשר הכית בו את היאר קח בידך והלכת׃ הנני עמד לפניך שם על הצור בחרב והכית בצור ויצאו ממנו מים ושתה העם וישת משה לעיני זקני ישראל׃ ויקרא שם המקום מסה ומריבה על ריב בני ישראל ועל נסותם את יהוה לאמר היש יהוה בקרבנו אם אין׃ ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידים׃ ויאמר משה אל יהושע בחר לנו אנשים וצא הלחם בעמלק מחר אנכי נצב על ראש הגבעה ומטה האלהים בידי׃ ויעש יהושע כאשר אמר לו משה להלחם בעמלק ומשה אהרן וחור עלו ראש הגבעה׃ והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וכאשר יניח ידו וגבר עמלק׃ וידי משה כבדים ויקחו אבן וישימו תחתיו וישב עליה ואהרן וחור תמכו בידיו מזה אחד ומזה אחד ויהי ידיו אמונה עד בא השמש׃ ויחלש יהושע את עמלק ואת עמו לפי חרב׃ ויאמר יהוה אל משה כתב זאת זכרון בספר ושים באזני יהושע כי מחה אמחה את זכר עמלק מתחת השמים׃ ויבן משה מזבח ויקרא שמו יהוה נסי׃ ויאמר כי יד על כס יה מלחמה ליהוה בעמלק מדר דר׃ ויתן יתרו חתן משה עלה וזבחים לאלהים ויבא אהרן וכל זקני ישראל לאכל לחם עם חתן משה לפני האלהים׃ ויהי ממחרת וישב משה לשפט את העם ויתיצב העם על משה מן הבקר עד הערב׃ וירא חתן משה את כל אשר הוא עשה לעם ויאמר מה הדבר הזה אשר אתה עשה לעם מדוע אתה יושב לבדך וכל העם נצב עליך מן בקר עד ערב׃ ויאמר משה לחתנו כי יבא אלי העם לדרש אלהים׃ כי יהיה להם דבר בא אלי ושפטתי בין איש ובין רעהו והודעתי את חקי האלהים ואת תורתיו׃ ויאמר חתן משה אליו לא טוב הדבר אשר אתה עשה׃ נבל תבל גם אתה גם העם הזה אשר עמך כי כבד מממך הדבר לא תוכל עשהו לבדך׃ עתה שמע בקלי איעצך ויהי אלהים עמך היה אתה לעם מול האלהים והבאת אתה את הדברים אל האלהים׃ והזהרתה אתהם את החקים ואת התורת והודעת להם את הדרך ילכו בה ואת המעשה אשר יעשון׃ ואתה תחזה מכל העם אנשי חיל יראי אלהים אנשי אמת שנאי בצע ושמת עלהם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרות׃ ושפטו את העם בכל עת והיה כל הדבר הגדל יביאו אליך וכל הדבר הקטן הם ישפטו והקל מעליך ונשאו אתך׃ אם את הדבר הזה תעשה וצוך אלהים ויכלת עמד וגם כל העם הזה על מקמו יבא׃ וישמע משה לקול חתנו ויעש כל אשר אמר׃ ויבחר משה אנשי חיל מכל ישראל ויתן אתם ראשים על העם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרות׃ וישפטו את העם בכל עת את הדבר הקשה יביאון אל משה וכל הדבר הקטן הם ישפטו׃ וישלח משה את חתנו וילך לו יתרו ארצה׃ בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים ביום הזה באו מדבר סיני׃ ויסעו מרפידים ויבאו מדבר סיני ויחנו במדבר ויחן שם ישראל נגד ההר׃ ומשה עלה אל האלהים ויקרא אליו יהוה מן ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב ותגד לבני ישראל׃ אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על כנפי נשרים ואבא אתכם אלי׃ ועתה אם שמוע תשמעו בקלי ושמרתם את בריתי והייתם לי סגלה מכל העמים כי לי כל הארץ׃ ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל׃ ויבא משה ויקרא לזקני העם וישם לפניהם את כל הדברים האלה אשר צוהו יהוה׃ ויענו כל העם יחדו ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה וישב משה את דברי העם אל יהוה׃ ויאמר יהוה אל משה הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך ובך יאמינו לעולם ויגד משה את דברי העם אל יהוה׃ ויאמר יהוה אל משה לך אל העם וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלתם׃ והיו נכנים ליום השלשי כי ביום השלשי ירד יהוה לעיני כל העם על הר סיני׃ והגבלת את העם סביב לאמר השמרו לכם עלות בהר ונגע בקצהו כל הנגע בהר מות יומת׃ לא תגע בו יד כי סקול יסקל או ירה יירה אם בהמה אם איש לא יחיה במשך היובל המה יעלו בהר׃ וירד משה מן ההר אל העם ויקדש את העם ויכבסו שמלתם׃ ויאמר אל העם היו נכנים לשלשת ימים אל תגשו אל אשה׃ ויהי ביום השלשי בהיות הבקר ויהי קלת וענן כבד על ההר וקל שפר חזק מאד ויחרד כל העם אשר במחנה׃ ויוצא משה את העם לקראת האלהים מן המחנה ויתיצבו בתחתית ההר׃ והר סיני עשן כלו על אשר ירד עליו יהוה באש ויעל עשנו כעשן הכבשן ויחרד כל ההר מאד׃ ויהי קול השפר הולך וחזק מאד משה ידבר והאלהים יעננו בקול׃ וירד יהוה על הר סיני אל ראש ההר ויקרא יהוה למשה אל ראש ההר ויעל משה׃ ויאמר יהוה אל משה רד העד בעם פן יהרסו אל יהוה לראות ונפל ממנו רב׃ וגם הכהנים הנגשים אל יהוה יתקדשו פן יפרץ בהם יהוה׃ ויאמר משה אל יהוה לא יוכל העם לעלת אל הר סיני כי אתה העדת בנו לאמר הגבל את ההר וקדשתו׃ ויאמר אליו יהוה לך רד ועלית אתה ואהרן עמך והכהנים והעם אל יהרסו לעלת אל יהוה פן יפרץ בם׃ וירד משה אל העם ויאמר אלהם׃ וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר׃ אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים׃ לא יהיה לך אלהים אחרים על פני׃ לא תעשה לך פסל וכל תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ׃ לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבת על בנים על שלשים ועל רבעים לשנאי׃ ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי׃ לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר ישא את שמו לשוא׃ זכור את יום השבת לקדשו׃ ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך׃ ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך עבדך ואמתך ובהמתך וגרך אשר בשעריך׃ כי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ את הים ואת כל אשר בם וינח ביום השביעי על כן ברך יהוה את יום השבת ויקדשהו׃ כבד את אביך ואת אמך למען יארכון ימיך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך׃ לא תרצח׃ לא תנאף׃ לא תגנב׃ לא תענה ברעך עד שקר׃ לא תחמד בית רעך לא תחמד אשת רעך ועבדו ואמתו שורו וחמרו וכל אשר לרעך׃ וכל העם רואים את הקלת ואת הלפדים ואת קול השפר ואת ההר עשן ויראו העם וינעו ויעמדו מרחק׃ ויאמרו אל משה דבר אתה עמנו ונשמעה ואל ידבר עמנו אלהים פן נמות׃ ויאמר משה אל העם אל תיראו כי לבעבור נסות אתכם בא האלהים ובעבור תהיה יראתו על פניכם לבלתי תחטאו׃ ויעמד העם מרחק ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלהים׃ ויאמר יהוה אל משה כה תאמר אל בני ישראל אתם ראיתם כי מן השמים דברתי עמכם׃ לא תעשון אתי אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו לכם׃ מזבח אדמה תעשה לי וזבחת עליו את עלתיך ואת שלמיך את צאנך ואת בקרך בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבא אליך וברכתיך׃ ואם מזבח אבנים תעשה לי לא תבנה אתהן גזית כי חרבך הנפת עליה ותחללה׃ ולא תעלה במעלת על מזבחי אשר לא תגלה ערותך עליו׃ ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם׃ כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ובשבעת יצא לחפשי חנם׃ באם בגפו יצא בגפו הוא אם בעל אשתו הוא ויצאה אשתו עמו׃ אם אדניו יתן לו אשה וילדה לו בנים או בנות האשה וילדיה תהיה לאדניה והוא יצא בגפו׃ ואם אמר יאמר העבד אהבתי את אדני את אשתי ואת בני לא אצא חפשי׃ והגיש אדניו אל האלהים והגישו אל הדלת או אל המזוזה ורצע אדניו את אזנו במרצע ועבדו לעלם׃ ואיש כי ימכר את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים׃ אם רעת בעיני אדניה אשר לו יעדה ופדה לעם נכרי לא ימשל למכרה בבגדו בה׃ ואם לבנו יעדנה כמשפט הבנות יעשה לה׃ אם אחרת יקח לו שארה כסתה ועונתה לא יגרע׃ ואם שלש אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף׃ מכה איש ומת מות יומת׃ ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה׃ וכי יזד איש על רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות׃ ומכה אביו ואמו מות יומת׃ וגנב איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת׃ ומקלל אביו ואמו מות יומת׃ וכי יריבן אנשים והכה איש את רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפל למשכב׃ אם קום יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן ורפא ירפא׃ והכה איש את עבדו או את אמתו בשבט ומת תחת ידו נקם ינקם׃ אך אם יום או יומים יעמד לא יקם כי כספו הוא׃ וכי יגפו איש את עין עבדו או את עין אמתו ושחתתה לחפשי ישלחנו תחת עינו׃ ואם שן עבדו או שן אמתו יפיל לחפשי ישלחנו תחת שנו׃ וכי יגח שור את איש או את אשה ומת סקול יסקל השור ולא יאכל את בשרו ובעל השור נקי׃ ואם שור נגח הוא מתמל שלשם והועד בבעליו ולא ישמרנו והמית איש או אשה השור יסקל וגם בעליו יומת׃ אם כפר יושת עליו ונתן פדון נפשו ככל אשר יושת עליו׃ או בן יגח או בת יגח כמשפט הזה יעשה לו׃ אם עבד יגח השור או אמה כסף שלשים שקלים יתן לאדניו והשור יסקל׃ וכי יפתח איש בור או כי יכרה איש בור ולא יכסנו ונפל שמה שור או חמור׃ בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליהם והמת יהיה לו׃ ושור איש את שור רעהו ומת והיו את השור החי ומכרו את כספו וחצו גם את המת יחצון׃ או נודע כי שור נגח הוא מתמל שלשם ולא ישמרנו בעליו שלם ישלם שור תחת השור והמת יהיה לו׃ כי יגנב איש שור או שה וטבחו או מכרו חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע צאן תחת השה׃ אם במחתרת ימצא הגנב והכה ומת אין לו דמים׃ אם זרחה השמש עליו דמים לו שלם ישלם אם אין ומכר בגנבתו׃ אם המצא תמצא בידו הגנבה משור עד חמור עד שה חיים שנים ישלם׃ כי יבער איש שדה או כרם ושלח את בעירה ובער בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם׃ כי תצא אש ומצאה קצים ונאכל גדיש או הקמה או השדה כלה בערה שלם ישלם המבעיר את הבערה׃ כי יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשמר וגנב מבית האיש אם ימצא הגנב ישלם שנים׃ אם לא ימצא הגנב ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח ידו במלאכת רעהו׃ על כל דבר פשע על שור על חמור על שה על שלמה על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה עד הדבר בשניהם אשר ירשיעון אלהים יהיה לשנים׃ כי יתן איש אל רעהו חמור או שור או שה וכל בהמה לשמר ומת או נשבר או נשבה אין ראה׃ שבעת יהוה תהיה בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת רעהו ולקח בעליו ולא ישלם׃ ואם גנב יגנב מעמו ישלם לבעליו׃ אם טרף יטרף יביאהו עד הטרפה לא ישלם׃ וכי יגלה איש בשדה או בכרם ושלח את בעירה ורעה בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם׃ כי יפתה איש בתולה אשר לא ארשה ושכב עמה מהר ימהרנה לו לאשה׃ אם מאן ימאן אביה לתתה לו כסף ישקל כמהר הבתולת׃ מכשפה לא תחיה׃ כל שכב עם בהמה מות יומת׃ זבח לאלהים יחרם בלתי ליהוה לבדו׃ וגר לא תונה ולא תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים׃ כל אלמנה ויתום לא תענון׃ אם ענה תענה אתו כי אם צעק יצעק אלי שמע אשמע צעקתו׃ וחרה אפי והרגתי אתכם בחרב והיו נשיכם אלמנות ובניכם יתמים׃ אם כסף תלוה את עמי את העני עמך לא תהיה לו כנשה לא תשימון עליו נשך׃ אם חבל תחבל שלמת רעך עד בא השמש תשיבנו לו׃ כי היא כסתו לבדה היא שלמתו לעורו במה ישכב והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני׃ אלהים לא תקלל ונשיא בעמך לא תאר׃ בכורי בניך תתן לי׃ כן תעשה לשורך לשאנך שבעת ימים יהיה עם אמו ביום השמיני תתנו לי׃ ואנשי קדש תהיון לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו לכלב תשלכון אתו׃ לא תשא שמע שוא אל תשת ידך עם רשע להיות עד חמס׃ לא תהיה אחרי רבים לרעת ולא תענה על רב לנטת אחרי רבים להטת׃ ודל לא תהדר בריבו׃ כי תפגע שור אויבך או חמרו תעה השב תשיב לו׃ כי תראה חמור שנאך רבץ תחת משאו וחדלת מעזב תעזב עמו עזב תעזב עמו׃ לא תטה משפט אביונך בריבו׃ מדבר שקר תרחק ונקי וצדיק אל תהרג כי לא אצדיק רשע׃ ושחד לא תקח כי השחד יעור פקחים ויסלף דברי צדיקים׃ וגר לא תלחץ ואתם ידעתם את נפש הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים׃ ושש שנים תזרע את ארצך ואספת את תבואתה׃ ושבעית תשמטנה ונטשתה ואכלו אביני עמך ויתרם תאכל חית השדה כן תעשה לכרמך לזיתך׃ ששת ימים תעשה מעשיך וביום השביעי תשבת למען ינוח שורך וחמרך וינפש בן אמתך והגר׃ ובכל אשר אמרתי אליכם תשמרו ושם אלהים אחרים לא תזכירו לא יעלה על פיך׃ שלש רגלים תחג לי בשנה׃ את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות כאשר צויתיך למועד חדש האביב כי בו יצאת ממצרים ולא יראו פני ריקם׃ וחג הקצר בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה וחג האסף בצאת השנה באספך את מעשיך מן השדה׃ שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך אל פני האדון יהוה׃ לא תזבח על חמץ דם זבחי ולא ילין חלב חגי עד בקר׃ ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו׃ הנה אנכי שלח מלאך לפניך לשמרך בדרך ולהביאך אל המקום אשר הכנתי׃ השמר מפניו ושמע בקלו אל תמר בו כי לא ישא לפשעכם כי שמי בקרבו׃ כי אם שמוע תשמע בקלו ועשית כל אשר אדבר ואיבתי את איביך ואצרתי את צרריך׃ כי ילך מלאכי לפניך והביאך אל האמרי והחתי והפרזי והכנעני החוי והיבוסי והכחדתי אתם׃ לא תשתחוה לאלהיהם ולא תעבדם ולא תעשה כמעשיהם כי הרס תהרסם ושבר תשבר מצבתיהם׃ ועבדתם את יהוה אלהיכם וברך את לחמך ואת מימיך והסרתי מחלה מקרבך׃ לא תהיה משכלה ועקרה בארצך את מספר ימיך אמלא׃ את אימתי אשלח לפניך והמתי את כל העם אשר תבא בהם ונתתי את כל אויביך אליך עורף׃ ושלחתי את הצרעה לפניך וגרשה את החוי את הכנעני ואת החתי מלפניך׃ לא אגרשנו מלפניך בשנה אחת פן תהיה הארץ שממה ורבה עליך חית השדה׃ מעט מעט אגרשנו מלפניך עד אשר תפרה ונחלת את הארץ׃ ושתי את גבלך מים סוף ועד ים פלשתים וממדבר עד הנהר כי אתן בידכם את יושבי הארץ וגרשתמו מפניך׃ לא תכרת להם ולאלהיהם ברית׃ לא ישבו בארצך פן יחטיאו אתך לי כי תעבד את אלהיהם כי יהיה לך למוקש׃ ויאמר אל משה עלה אל יהוה אתה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל והשתחויתם מרחק׃ ונגש משה לבדו אל יהוה והם לא יגשו ועם לא יעלו אתו׃ ויבא משה ויספר לעם את כל דברי יהוה ואת כל המשפטים ויען כל העם קול אחד ויאמרו כל הדברים אשר דבר יהוה נעשה׃ ויכתב משה את כל דברי יהוה וישכם בבקר ויבן מזבח תחת ההר ושתים עשרה מצבה לשנים עשר שבטי ישראל׃ וישלח את נערי בני ישראל ויעלו עלת ויזבחו זבחים שלמים ליהוה פרים׃ ויקח משה חצי הדם וישם באגנת וחצי הדם זרק על המזבח׃ ויקח ספר הברית ויקרא באזני העם ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה ונשמע׃ ויקח משה את הדם ויזרק על העם ויאמר הנה דם הברית אשר כרת יהוה עמכם על כל הדברים האלה׃ ויעל משה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל׃ ויראו את אלהי ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר וכעצם השמים לטהר׃ ואל אצילי בני ישראל לא שלח ידו ויחזו את האלהים ויאכלו וישתו׃ ויאמר יהוה אל משה עלה אלי ההרה והיה שם ואתנה לך את לחת האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי להורתם׃ ויקם משה ויהושע משרתו ויעל משה אל הר האלהים׃ ויאמר אל הזקנים שבו לנו בזאת עד אשר נשוב אליכם והנה אהרן וחור עמכם מי בעל דברים יגש אלהם׃ ויעל משה אל ההר ויכס הענן את ההר׃ וישכן כבוד יהוה על הר סיני ויכסהו הענן ששת ימים ויקרא אל משה ביום השביעי מתוך הענן׃ ומראה כבוד יהוה כאש אכלת בראש ההר לעיני בני ישראל׃ ויבא משה בתוך הענן ויעל אל ההר ויהי משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה׃ וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי׃ וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת׃ ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים׃ ועורת אילם מאדמים ועורת תחשים ועצי שטים׃ שמן למאור בשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים׃ אבני שהם ואבני מלאים לאפד ולחשן׃ ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם׃ ככל אשר אני מראה אתך את תבנית המשכן ואת תבנית כל כליו וכן תעשו׃ ועשו ארון עצי שטים אמתים וחצי אורכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו׃ וצפית אתו זהב טהור מבית ומחוץ תצפנו ועשית עליו זר זהב סביב׃ וצקת לו ארבע טבעת זהב ונתתה על ארבע פעמתיו ושתי טבעת על צלעו האחת ושתי טבעת על צלעו השנית׃ ועשית בדי עצי שטים וצפית אתם זהב׃ והבאת את הבדים בטבעת על צלעות הארון לשאת את הארון בהם׃ בטבעת הארון יהיו הבדים לא יסרו ממנו׃ ונתת אל הארון את העדות אשר אתן אליך׃ ועשית כפרת זהב טהור אמתים וחצי אורכה ואמה וחצי רחבה׃ ועשית שני כרבים זהב מקשה תעשה אתם מן שני קצות הכפרת׃ עשה כרוב אחד מקצה מזה ועשה כרוב אחד מקצה מזה מן הכפרת תעשו את הכרבים על שני קצותיה׃ והיו הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת יהיו פני הכרבים׃ ונתת את הכפרת על הארון ומן העדות אשר אתן אליך׃ ונועדתי לך שם ודברתי אתך מעל הכפרת מבין שני הכרבים אשר על ארון העדת את כל אשר אצוה אתך אל בני ישראל׃ ועשית שלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה ומחצתו קמתו׃ וצפית אתו זהב טהור ועשית לו זר זהב סביב׃ ועשית לו מסגרת טפח סביב ועשית זר זהב למסגרתו סביב׃ ועשית לו ארבע טבעת זהב ונתת את הטבעת על ארבע הפאת אשר לארבע רגליו׃ לעמת המסגרת תהיינה הטבעת בתים לבדים לשאת את השלחן׃ ועשית את הבדים עצי שטים וצפית אתם זהב ונשא בהם את השלחן׃ ועשית את קערתיו ואת כפתיו ואת מנקיתיו ואת קשותיו אשר יסך בהם לנסך מזהב סגור תעשה אתם׃ ושלחן על מדו לפני תמיד׃ ועשית מנרת זהב טהור מקשה תעשה המנרה ירכה וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה ממנה יהיו׃ ושש קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנרה מצדה האחד ושלשה קני מנרה מצדה השני׃ שלשה גביעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה גביעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח כן לששת הקנים היוצאים מן המנרה׃ ובמנרה ארבעה גביעים משקדים כפתריה ופרחיה׃ וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה לששת הקנים היוצאים מן המנרה׃ כפתריהם וקניהם ממנה יהיו כלה מקשה אחת זהב טהור׃ ועשית נרתיה שבעה והעלה את נרתיה והאיר על עבר פניה׃ ומלקחתיה ומחתתיה זהב טהור׃ ככר יעשה אתה את כל הכלים האלה׃ וראה ועשה בתבניתם אשר אתה מראה בהר׃ והמשכן תעשה את עשר יריעת שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני כרבים מעשה חשב תעשה אתם׃ אורך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב היריעה האחת ארבע באמה מדה אחת ליריעת׃ חמש היריעת תהיין חברת אל אחת וחמש יריעת חברת אל אחת׃ ועשית לולאת תכלת על שפת היריעה האחת מקצה בחברת וכן תעשה בשפת היריעה החיצנה במחברת השנית׃ חמשים לולאת תעשה ביריעה האחת וחמשים לולאת תעשה בקצה היריעה אשר במחברת השנית מקבלת הלולאת אחת אל אחת׃ וחמשים קרסי זהב וחברת את היריעת אשת אל אחת בקרסים והיה המשכן אחד׃ ועשית יריעת עזים לאהל על

1 EFG ملكة ملوك. 2 EG حديث. 3 EG omit
هذا. 4 EG omit هذه. 5 G هذا. 6 FG هذه.
7 FG هذه. 8 F ذكر. 9 EF سلك. 10 G
حديث.

ملوك عبد[7] موآب حتم حتى على قتل * عندي
ما حديث ذكر هذه عندي فإنك ذكرت : فإن لعبد
20 : كعظمك ابتدئت[10] : ونحن طوبلة فكرة حديث
حتى سلك هذه عندي فإنك ذكرت : فإن لعبد

---

1 EFG ملكة ملوك. 2 EG حديث. 3 EG omit
هذا. 4 EG omit هذه. 5 G هذا. 6 FG هذه.
7 FG هذه. 8 F ذكر. 9 EF سلك. 10 G
حديث.

عندي[5] ذكرتك. حتى لما ذهبت ذهب لنا :
ذكرهم من[4] بلى حصحصت : سلطت ذكرتني حديث
م،، ونحاربكم ذبذبة[8] : ونحن عندي لعلة شيء 15
لسلطم ذكرتم. حتى عندي[9] ذلك سلمت فإن لم.
لك لما سلك حلمة ذكرتم بلى ساء حديث فإنك
ما؛ : سلم عبد هذه[9] ذكرتم فإن لك ذكرتم.

Afol.218b. : ما بكاء عندي سرى سلطت

ذهبت ذكرتم لعل، علمهم. حذرتكم ٠٤. 10

ذهبت : بعد لنا فإنك ذهاب. حتى هذه فإنك ذكرت : 5
G fol. 107a I. سلك ذهبت عندي فإنك ذكرت : سلطت
ذكرهم من[4] بلى حصحصت : سلطت ذكرتني حديث
عندي[5] ذكرتك. حتى لما ذهبت ذهب لنا :
Bfol.130a. لك سلم بلى[6] هذه ذكرتم حديث
لنا سلك عبد هذه : ذكرتم بلى ساء حديث فإنك 10
سلم ذهبت سلطة عندي لعلهم حذرتكم ذهابي.
حتى ذهبت ذكرتم لعل، علمهم. حذرتكم ٠٤. 10

ملوك عبد[7] موآب حتم حتى على قتل * عندي
ما حديث ذكر هذه عندي فإنك ذكرت : فإن لعبد
20 : كعظمك ابتدئت[10] : ونحن طوبلة فكرة حديث
حتى سلك هذه عندي فإنك ذكرت : فإن لعبد

---

1 EFG ملكة ملوك. 2 EG حديث. 3 EG omit
هذا. 4 EG omit هذه. 5 G هذا. 6 FG هذه.
7 FG هذه. 8 F ذكر. 9 EF سلك. 10 G
حديث.

ו EHG ראשון שורה. 2 E אלה. 3 G הוא.
4 G וחכמתה. 5 EF כלי. 6 G ראשון שלוה ראשון
אלפיים.

---

502 עזרא ויתרתי לכן, פעלמוס. כתרתיו ·ד·

אשפוחכנו: ובתוכנו ישׂ[1] אזיד למה: שלוה
15 אחשׁוחש[2]: ומיזיר אילוה כתיזיר נלה. כזיי שלוה
כי הוא — ידל פלא לא שוה: ולא אויליו ובמואיו
שיו אומיר: לאוה — אילי ושוו ומיזיליו הוחכיו
ואמיזוחיו. אשׁי כזי ישׂליכיו ואמיזוחיו לשלויו ל
אוי אזיר[3]: ומיזיר אילוה[4] בשיזיר: לאמיזו אומיר ישׂר
ישׂליו ושוו שוה כי ויזיר פוזיכוחו: שוליו אזוה: אל
20 שוליו אל הוא ושוו בשיזיר לאוה[5]: אומיר
ויזיכוחוחו — . ומיזיר ישׂ כלי שלוה ויזיכוליו ושוו אזוה

ובחכליאם ישׂאוה — הוא כזיר ישׂמוכוש: ושוליאשׁה
ובשיזיל כזיאוה לא. אשׁה לא ישׂל שלוה שוזיא
אזוה: ושוו אשׁי כזי ישׂליכיו שוזיכיו כי בליאוה
הוא: הוא אשׁי ישׂליכיו שוזיכיו כי בליאוה
ויזיכוחוחו —. ומיזיר ישׂ כלי שלוה ויזיכוליו ושוו אזוה

ויגלח אותו[1]: ואחר שיגלח את שערו וטהר מן הצרעת חלוד:
ואחר יבוא אל המחנה ויעמוד בפתח אהלו שבעת ימים: והיה
ביום השביעי יגלח את כל שערו את ראשו ואת זקנו ואת
גבת עיניו את כל שערו יגלח וכבס את בגדיו ורחץ את
בשרו במים וטהר: והיה ביום השמיני יקח שני כבשים
תמימים[2] ואחת כבשה בת שנתה תמימה ושלשה עשרנים
סלת מנחה בלולה בשמן ולג אחד שמן: והעמיד הכהן
המטהר את האיש המטהר ואת אלה לפני יהוה פתח אהל
מועד: ולקח הכהן את הכבש האחד ואת השמן ולקח אתם
תנופה לפני יהוה: ושחט את הכבש במקום אשר יזבח
את החטאת ואת העלה במקום הקדש כי כחטאת האשם
הוא לכהן קדש קדשים הוא: ולקח הכהן מדם האשם ונתן
הכהן על תנוך אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית
ועל בהן רגלו הימנית: ולקח הכהן משמן הלג ויצק על
כף הכהן השמאלית: והזה הכהן באצבעו הימנית מן השמן
אשר על כפו השמאלית שבע פעמים לפני יהוה: ומן
השמן אשר על כפו יתן הכהן על תנוך אזן המטהר הימנית
ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית על דם האשם:
והנותר בשמן אשר על כף הכהן יתן על ראש המטהר
ויכפר עליו הכהן לפני יהוה: ועשה את החטאת ויכפר
על המטהר מטמאתו ואחר ישחט את העלה: והעלה הכהן
את העלה והמנחה על המזבח והעלה הכהן ויכפר עליו
וטהר: זואם דל הוא ואין ידו משגת ולקח כבש אחד
אשם לתנופה לכפר עליו ועשרון סלת אחד בלולה בשמן
למנחה ולג שמן: ושתי תרים או שני בני יונה אשר
תשיג ידו והיה אחד חטאת והאחד עלה: והביא אתם
ביום השמיני לטהרתו אל הכהן אל פתח אהל מועד לפני
יהוה: ולקח הכהן את כבש האשם ואת לג השמן והניף
אתם הכהן תנופה לפני יהוה: ושחט את כבש האשם
ולקח הכהן מדם האשם ונתן על תנוך אזן המטהר הימנית
ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית: ויצק הכהן
משמן הלג על כף הכהן השמאלית: והזה הכהן בשמן
אשר בימינו מן השמן אשר על כפו השמאלית שבע פעמים
לפני יהוה: ומן השמן אשר על כפו יתן הכהן על תנוך
אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו
הימנית על מקום דם האשם: ואת הנותר בשמן אשר על
כף הכהן יתן על ראש המטהר לכפר עליו לפני יהוה:
ועשה הכהן את החטאת וכפר על המטהר מטמאתו ואחר
ישחט את העלה: והעלה הכהן המזבח והמנחה והעלה
הכהן ויכפר עליו וטהר: זואת תורת אשר בו נגע צרעת

---

1 G תורה. 2 E ילדי. 3 G שני שני. 4 G
מטמאתו. 5 EG יצוה. 6 EG קרבן. 7 EFG
חטאת.

وجود الشيء[1] : هل هو أمر زائد على ماهيته
أو هو نفس ماهيته[2] أو غيرها[3] : فإن وجود
كل شيء غير ماهيته فإنما هو لحوق شيء
له : فإن[4] كان وجوده غير ماهيته فهو
5 محتاج إلى وجود يلحقه : وإن كان وجوده
هو ماهيته فإنما هو لحوق شيء لنفسه
بنفسه : وإن كان وجوده غير ماهيته
وكان لا يلحقه شيء فهو[5] ماهية مجردة
عن الوجود : وإن كان لا يلحقه شيء
10 فهو ماهية مجردة عن الوجود : وإن كان
لا يلحقه شيء فهو[6] ماهية مجردة عن
الوجود : وإن كان لا يلحقه شيء فهو
ماهية مجردة عن الوجود : وإن كان
لا يلحقه شيء فهو ماهية مجردة عن
15 الوجود : وإن كان لا يلحقه شيء فهو
ماهية مجردة عن الوجود : وإن كان
لا يلحقه شيء فهو ماهية مجردة عن
الوجود : وإن كان لا يلحقه شيء فهو
ماهية مجردة عن الوجود : وإن كان
20 لا يلحقه شيء فهو ماهية مجردة عن
الوجود : وإن كان لا يلحقه شيء فهو[10]

Afol.219b.

E fol.83b.

B fol. 131b.

---

1 E إنه. 2 E ماهيته هو. 3 FG غير أنه.
4 E وإن. 5 EFG فهو ماهية مجردة. 6 E وإن
لا يلحقه. 7 E ماهية. 8 EG فهو ماهية
مجردة. 9 EG فإن. 10 E وإن.

שלש עשרה, ויהושפט[4] ויכוחיהם לנוכחתו ויפלאו
חכמיהם, לא כח עמדו לפני בעליהם: ויכוח ויתר כתוב הוא.
דמות פולמוס[6] ויוחלה ויפלא: ויכולם ויוחר כתוב הוא.
A fol. 220*a*. 15 בלוחם. ויפחו ויפחזו. ישחו ויפחזו. עוכרם
כתובים. כתפחזים כתפחזים. יוחלו ויוחלו: ויכולם
עמהם ויפחזו. ומלם ילמים וה כתפחזים עד
עזיו: ומלם ויללו עד ומלם ויללוח: וכשלם ויללם
ויחוילם בללוחם: לא כתם ויללם ויחוילם
כתפחזים[5]. ומכתפחזים למלם ויוחר. למלם ויעזיבם.
20

ויוחל שמים, ויהושפט[4] ויכוחיהם לנוכחתו ויפלאו
חכמיהם, לא כח עמדו לפני בעליהם: ויכוח ויתר
כתוב הוא. לו כתר לא ויוחלה ויפלא: ויכולם
ויוחר כתוב הוא. ויוחלה ויפלא: ויכולם ויוחר
כתוב הוא. ויוחלה ויפלא: ויכולם ויוחר כתוב
הוא. ויוחלה ויפלא: ויכולם ויוחר כתוב הוא.
ויוחלה ויפלא: ויכולם ויוחר כתוב הוא. ויוחלה
ויפלא: ויכולם ויוחר כתוב הוא. ויוחלה ויפלא:
ויכולם ויוחר כתוב הוא.

1 G ملحمدلم، مصدلم. 2 E حسلمصلم. 3 E
سلحلم. 4 EG omit ،م. 5 EG ملحلم. 6 G حس
7 EG مصلم. 8 G ملحلم رمز. 9 EFG
حس. 10 G omits لم.

مصلم رمصلم: ،م حسلمصلم ملحلم حس ،م ملحلم
حسلمصلم: ،م حس حلم رمزلمصلم لمصلم رمصلم
رمصلم: حسلمصلم رمصلم ولحلم خصلمصلم: مصلم
رمصلم: حسلمصلم رمصلم ولحلم خصلمصلم: مصلم
رمصلم: حسلمصلم رمصلم ولحلم خصلمصلم: مصلم

5 مرم ر ،مرلم لم. ح حلم ،مرلم. لمح لرم مرم ح
ملحلم رمصلم: رمحلم لمصلم رمصلم: رمحلم لمصلم
حسلمصلم: ،م حلم رمزلمصلم لمصلم رمصلم
رمصلم: حسلمصلم رمصلم ولحلم خصلمصلم: مصلم
رمصلم: حسلمصلم رمصلم ولحلم خصلمصلم: مصلم
رمصلم: حسلمصلم رمصلم ولحلم خصلمصلم: مصلم

506 ملحلم رمصلم لمح، حلمصلم. حسمصلم .ت

مرحسلم، رمصلم ،مرلم: حلمصلم ،مرلم. مرحسلم، رم Efol.84a.
رمصلم رمحلم حسلم ،مرلم: لمح ح حلم ،مرلم
،مرلم. مرم رم. رمصلمحلم حسلمصلمحلم رمحلم
رمصلم: حسلمصلم رمصلم ولحلم خصلمصلم: مصلم Bfol.132a.

1 G omits مح. 2 G حسلمصلم. 3 G مصلم
رمصلم. 4 G omits ،م. 5 G ملحلم. 6 G حس
7 G مصلم. 8 G حسلمصلم رمصلم. 9 G
حس. 10 G omits لم.

مصلم رمصلم: ،م حسلمصلم ملحلم حس ،م ملحلم
حسلمصلم: ،م حس حلم رمزلمصلم لمصلم رمصلم
رمصلم: حسلمصلم رمصلم ولحلم خصلمصلم: مصلم
رمصلم: حسلمصلم رمصلم ولحلم خصلمصلم: مصلم
رمصلم: حسلمصلم رمصلم ولحلم خصلمصلم: مصلم

5 مرم ر ،مرلم لم. ح حلم ،مرلم. لمح لرم مرم ح
ملحلم رمصلم: رمحلم لمصلم رمصلم: رمحلم لمصلم
حسلمصلم: ،م حلم رمزلمصلم لمصلم رمصلم
رمصلم: حسلمصلم رمصلم ولحلم خصلمصلم: مصلم
رمصلم: حسلمصلم رمصلم ولحلم خصلمصلم: مصلم
رمصلم: حسلمصلم رمصلم ولحلم خصلمصلم: مصلم

G fol. 108a I.

لمصلم رمصلم: مصلم حسلمصلم رمصلم ولحلم خصلمصلم
رمصلم رمصلم: رمحلم لمصلم رمصلم: رمحلم لمصلم
حسلمصلم: ،م حلم رمزلمصلم لمصلم رمصلم
رمصلم: حسلمصلم رمصلم ولحلم خصلمصلم: مصلم
رمصلم: حسلمصلم رمصلم ولحلم خصلمصلم: مصلم
رمصلم: حسلمصلم رمصلم ولحلم خصلمصلم: مصلم

10 م،. رمم، ،مرلم. مصلمحلم مم، رمزلم سلحلم: رمحلم سلح

حلم ،مرلم: حلم فمر * سلحلمحلم م، ،مرلم مرم:
رمصلم ر حلم سلحلم رمزلمح ولحلم. سلحلمرلح
رمزلم ح سلحلم رمزلمح ولحلم خصلمصلم: لمح
رمصلم: حسلمصلم رمصلم ولحلم خصلمصلم: مصلم
رمصلم: حسلمصلم رمصلم ولحلم خصلمصلم: مصلم
رمصلم: حسلمصلم رمصلم ولحلم خصلمصلم: مصلم

رلمحسلم: حلم ،مرلم مم حسلم رمحلم، مصلمحلم. Bfol.132a.

בה בעיפתה רישר [1]מלה :רשעיה רשלית
רשתרת רלה :מתעל רשיר רשת רלה :מיפה
:מחלי שת בחבר רשרה רלה :מתרחר רשעיר
בה מלרה לאי .מלר ראש. מלר שת שלית רשתיך רלה
רשה שת :רישרה רשת יב מה שת .מם רשלית מלה
רשה שת :רישרה רשתר [2]מלרחלר רשתשרה
יש יבה :רלרחבה רשתר כלרחלה רשר שת שלר רשרם
מל יבשי מתעלם יב רשית :יבה מה רשרם
[3]יחרבה רשפיה רשה ,תשר יב שת .מיפחל
B fol. 132b. 10 .רשיית רשלית רשיבה :רשיי [4]יחרבה רשרלית רשלה .רשלי
E fol. 84b. [4]רשרחת יבה רתתה .[3]רשרש רת .מיבשה :מתעתש
.רשלר שרתש רשתרחרת מיית רבירשה :רשיית
G fol. 108a II. רשיה ,מ שת יר .רשיית ש רשבי ראש יית :מלה
15 רשרת רשי :תיעתפתש [5]רתתשרש רשיבלר שלש
:שתתשר רשרי .רשלש רשבת מיפחלר יבית
בחבר יב רש .מלש רשלת רשבה [1]ש :מתלי
רלש :רשפ ש רשבירשה :רשבר ש רשרם רשיה
מתרם ש שחפתתש :רשבלר שתלי :שתרחבר רשרי
20 [6]רשלתש שרבה שלרה :מ יחרבר רלש רתתם
יר רתתרשרש מ רשתתה .רשפלר רשרי שתלי
שלה רשפיה רשרה .שלרם :שתתשר רשרי :שלה

---

[1] EG מלרי. [2] EG מלרחלר. [3] EG ישרש. [4] A has רשרחת in the text, but רשרחת on the margin. [5] G omits רתתשרש. [6] AB רשלתש.

508 תּוֹרַת נְתִינוֹת לִבְּךָ, פְּלִלְמוֹת. תְּהִלִּים ס״ה.

Bfol.133a. וּתְפִלּוֹתֵיהֶם פְּלִלְמוֹת: וְנִתְּנוּלְךָ ס״: תְּפִלּוֹתֵיהֶם דְּמָם
עַל מִזְבַּחְךָ לְרָצוֹן: ⁶וְנִתְּנוּלְךָ: וְנִתְּנוּלְךָ ס״: תְּפִלּוֹתֵיהֶם
נְתוּנוֹת וְנִתְנוֹשְׁמוֹת ❊ לְךָ מְחֻלּוֹת עֲלֵיהֶם וְעַל כָּל
וְנִתְּנוּלְךָ לְךָ אַתָּה: וְכֵן תְּפִלַּת יְחִידֵי 15
עַמְּךָ לְךָ אַתָּה: וְאֵין לְךָ אַתָּה מְנוּחָה וְהִתְעַלְּמוֹת
כְּלוּם וְכֵן. וְאֵין לְךָ אַתָּה מְנוּחָה וְהִתְעַלְּמוֹת: וְכֵן
כְּתוּבוֹתֶיךָ לְשׁוֹנְךָ וְהִתְעַלְּמוֹת וְאֵינָם: כְּלֵה וְאֵין קִיּוּמָם: Efol.85a.
וְכֵן אַתָּה וְאֵין קִיּוּמָם: ⁴וְכֵן אַתָּה וְאֵין קִיּוּמָם: G fol.
וְכֵן אַתָּה וְאֵין קִיּוּמָם: וְכֵן אַתָּה וְאֵין קִיּוּמָם: 1083 I.
וְכֵן אַתָּה וְאֵין קִיּוּמָם: וְכֵן אַתָּה וְאֵין קִיּוּמָם: 20
וְכֵן אַתָּה וְאֵין קִיּוּמָם: וְכֵן אַתָּה וְאֵין קִיּוּמָם:

---

1 E שְׁמוֹתֵיהֶם כְּתוּבוֹת. 2 BEG וְנִתְּנוּלְךָ. 3 EG
וְנִתְּנוּלְךָ. 4 E וְכֵן אַתָּה וְאֵין קִיּוּמָם. 5 G וְכֵן אַתָּה
וְכֵן אַתָּה. 6 G וְכֵן אַתָּה. 7 E וְכֵן אַתָּה וְאֵין קִיּוּמָם.

ואם יש לו חום בגופו: יקח שמן של אגוזים ושמן של אגוזי ברוש ושמן של אגוזי מצרים ושמן של אגוזי בלסן ושמן של אגוזי מורינגא ושמן של אגוזי אלמוגים ושמן של אגוזי קנה הסוכר ושמן של אגוזי קנה הבשם ושמן של אגוזי קנה הדבש ושמן של אגוזי קנה הדבש ושמן של אגוזי קנה הדבש

510 אזכיר ירחמיאל לכתו, פלגשנוסה. כתיבתיו ס"ה.

---

1 G מחללתיהם. 2 EBG קוראים. 3 E omits ם, G ל. 4 G קוראים וקוראים. 5 E מחללים. 6 AB מחמת. 7 G סה"ם. 8 G פלגשיו לה.

ישראל, ואל יעלה[7] על פלגשיו[8]. ועתה הבו לבבכם ונפשותיכם לעשות משפט וצדקה בקרבכם. ואם לא תעשו כן, אש תצא מביניכם ותאכל בחורי ישראל ובתולותיהם, ואתם תמותו בחרב[4]. ועתה בואו ונתייעצה עצה טובה ונשובה אל ה' אלהינו, ואל יעלה על לבבכם לומר: נהרוג את כל העם הזה ונשאר לבדנו, כי אם נעשה כן לא נשאר מספר לישראל

---

1 AB מחלקים. 2 EG הן. 3 E לשתי כי

לשתי כי[3] הוקשו זה לזה. כלל זה מוסכם אצלינו. כי אחרונה מוקשת
כי. ולא אל מ׳, ואפשר: אלא כי ואת יכול אינה כי
כי מיד אלמדנו. ואין זה מפורש אצלנו שהרי כי

כאן לא אמרה תורה אלא כי אם לשון הקישו: לא
כאשר חיובים לא: אשר שלחו אצלנו. ולא מיעט אלא
ולא אינו מלמדנו אלא כי אם לשון הקישו: לא
מכלל לא: אשר אמר ה׳: שהרי אין כי אלא
מיעט ומרבה ומרבה ומיעט. ומיעט מה ראית לרבות
ומרבה מה ראית למעט. אלא מיעט ומיעט לא בא
אלא ללמד על הכלל כולו שיהא הכל כענין
אחד, מה להלן בהמה טהורה אף כאן בהמה טהורה
ומה להלן בהמה טהורה שאינה מעלה גרה ואינה
מפרסת אף כאן בהמה טהורה שאינה מעלה גרה
ואינה מפרסת: ומה להלן בהמה טהורה שהיא
בעלת מום אף כאן בהמה טהורה שהיא בעלת מום:
ומה להלן בהמה טהורה שהיא בעלת מום אף כאן
בהמה טהורה שהיא בעלת מום: ומה להלן בהמה
טהורה שהיא בעלת מום אף כאן בהמה טהורה
שהיא בעלת מום

---

1 E אינהו. 2 G הוו. 3 E דתניא. 4 G
אלמשקה. 5 G דיהלמי אלמשקי. 6 E
ליזיאי. 7 EG דבר אחר. 8 AB תרוייהו. 9 E ר׳ יוחנן.

שרי: לפי שמזמינין אדם לבית חמיו בשבת לשם כל שבוע. Bfol.135a.
ולכשהלם: ולאחוזם ולשמחם׳: ולפלטרין ויהיה כאב
ואחר חופתו לבית חמיו: אף שמצה זו הוי אחד
מצות חופתו שנאמר: על כן יעזב איש את אביו ואת E fol.86b.
אמו ודבק באשתו: חתן, פוטר כל אחד מהן ואחד
מהן פוטר: ואין פוטר את עצמו: ואם מת אחד מהן
הרי זה מת בידי שמים: ואפילו לא כינסה ונתייחדו A fol.
שנים: ואחד מהן מת אחד מהן פוטר: ואין פוטר 8
את עצמו: ואם מת אחד מהן הרי זה מת בידי שמים. 20 223a.

אבל אחות אשתו ואם אשתו ואשת אחיו ואשת חמיו
ואשת בנו ואשת אחיו מן האב ואשת אחיו מן האם
ואשת חמיו מן האב ואשת חמיו מן האם ואשת בנו
מן האב ואשת בנו מן האם ואשת אחיו מן האב ואשת
אחיו מן האם ואשת חמיו מן האב ואשת חמיו מן האם
ואשת בנו מן האב ואשת בנו מן האם ואשת אחיו מן
האב ואשת אחיו מן האם ואשת חמיו מן האב ואשת
חמיו מן האם ואשת בנו מן האב ואשת בנו מן האם
ואשת אחיו מן האב ואשת אחיו מן האם ואשת חמיו
מן האב ואשת חמיו מן האם ואשת בנו מן האב ואשת
בנו מן האם ואשת אחיו מן האב ואשת אחיו מן האם
ואשת חמיו מן האב ואשת חמיו מן האם ואשת בנו מן
האב ואשת בנו מן האם ואשת אחיו מן האב ואשת
אחיו מן האם ואשת חמיו מן האב ואשת חמיו מן
האם ואשת בנו מן האב ואשת בנו מן האם ואשת אחיו
מן

ܕܐܒܝܠܐ[1] ܕܐܠܗܐ ܕܒܗ[2] ܣܠܩܬ ܒܟܠ: ܪ̈ܚܡ ܘܡܚܒܒ ܡܢ ܟܠ ܒܢܝ̈ܢܫܘܬܐ ܕܒܢܝܗ̇: ܗܢܐ ܐܦ ܫܘܒܚܐ ܗܘܐ ܚܕܝܐ: ܒܗ ܣܠܩܬ ܒܦܓܪܐ ܡܚܒܒ ܡܢ ܦܓܪܐ. ܐܠܗܐ ܠܢ[3] ܒܡܥܡܪܗ ܩܕܝܫܐ: ܘܡܢ ܐܝܬܝ ܒܛܘܪܗ: ܐܠܗܐ ܡܬܒ ܠܝܚܝܕܝܐ[4] ܒܒܝܬܐ. ܘܡܦܩ ܐܣܝܪ̈ܐ ܗܘܬ ܕܢܦܩܘܢ ܗܕܐ ܒܠ ܚܕܒܘ ܗ̇ܝ: ܐܝܟܐ ܕܡܢ ܗ̇ܝ ܕܐܠܗܐ: ܢܬܠ

F fol. 128a II. ܡܘܕܝܬܐ ܥܠ ܚܝ̈ܕܝܘܬܗ ܕܫܘܒܚܐ. ܕܐܝܟ ܕܐܝܬܘܗ̱ܝ ܐܠܗܐ ܒܡܥܡܪܗ ܩܕܝܫܐ: ܗܢܘ ܕܝܢ ܗ̣ܘ ܒܗ: ܒܗ ܦܓܪ. ܘܪ̈ܚܡ ܡܢܗ ܒܠ: ܐܦ ܗ̣ܘ ܠܟܠ ܡܢܗܝܢ ܩܪܝܒ: ܗܢܐ

G fol. 109b I. ܐܦ[5] ܪ̈ܚܡܐ ܐܝܚܝܕܝܐ: ܒܗ ܗ̣ܘ ܩܪܝܒ ܠܟܠ: ܒܠ ܪ̈ܚܡ ܡܢܗ: ܐܦ ܗܢܐ ܓܝܪ ܦܐܝܐ. ܕܗ̣ܘ ܫܘܒܚܐ ܒܡܫܠܡܘܬܐ ܕܒܢܝܗ ܢܬܦܪܫ ܠܟܠ ܡܢܗܝܢ: ܕܢܗܘܐ ܫ̇ܪܝܐ ܘܡܫܡܫܢܐ ܕܝܚܝܕܝܘܬܐ: ܕܒܟܠ ܡܢܗܝܢ ܙ̈ܢܝܐ. ܘܠܐ ܢܬܠ ܠܡܢܗܝܢ ܕܢܬܦܪܫ ܠܗܘܬܗ. ܡܛܠ ܕܐܦ ܐܠܗܐ ܒܠܐ ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܒܢܝܗ ܦܪܝܫ ܠܟܠܡܕܡ. ܒܗ ܒܠܡܕܡ ܪ̈ܚܡ ܡܢܗ. ܡܛܠ ܕܡܫܡܫܢܐ ܗܘ: ܗܢܐ ܐܦ ܠܝܚܝܕܝܐ ܡܫܠܡܐ ܘܙ̇ܗܪ ܠܗ ܕܢܒܒܕ: ܕܒܗ ܗ̣ܘ ܠܟܠ ܦܪܝܫ ܡܛܠ ܚܐܪܘܬܗ: ܒܠ ܡܢܗ ܢܬܪܚܩ: ܡܛܠ ܕܠܐ ܠܢܦܩ ܠܗ. ܗܢܘ ܕܝܢ ܗܠܝܢ ܕܐܝܬܝܗܝܢ ܦܓܪ̈ܢܝܬܐ. ܡܛܠ ܕܐܝܠܐ ܐ ܦܐܡ ܫܘܒܚܐ ܒܚܝ̈ܕܝܘܬܗ: ܐܦ ܠܐ ܕܢܦܢܐ ܠܗܘܬܗ ܫܠܐ ܕܒܢܝܗ ܡܫܒܚ. ܒܗ̇ܝ ܕܒܚܝܐ ܕܣܠܩܬ ܒܗ ܦܓܪܐ: ܡܬܓܢܒ ܘܡܬܟܒܪ ܫܠܡ ܒܠ ܗܪ̈ܡܝܢ ܦܓܪܐ. ܘܡܬܡܣܟܢ ܘܡܬܥܣܩ ܡܢ ܫܠܡܘܬܐ ܕܒܥܦܗ. ܘܗܘܐ

E fol. 87a. ܡܫܒܒܐ ܠܪ̈ܓܝܓܬܐ: ܘܡܬܦܩܕܢܐ: ܘܠܐ ܦܩܕܐ. ܐܡܬܝ

[1] G ܕܐܝܟ ܢܒܝܐ. [2] FGH ܒܗ. [3] Psalm lxviii. 5. 6.
[4] E ܝܚܝܕܝܐ. [5] EG ܘܐܦ.

ואמר. ושמרתיה ירמ׳ אל 2 E .שמרתיה
;לפניך לכיתנים :ירמיהו אל מים אחד :כתבליהם
G ריק. 3 E לכיתיהו. 4 EG ירמיהו. 5 G
.חרש 8 G .ירמיהו. 7 E .ירמיהו אל 6 A .חרש

ותמר שלם מרעיהם שלם פניך אליהו למרוחם: מה 20
8
כתיב ירמיהו אל תפלל בעד העם: מתניתא דבי
ר׳ ישמעאל, פעמים שהוא מתפלל ואינו נענה. שאין
הוא יכול להתפלל[6] ואינו נענה. שנאמר ירמיהו אל 12b II.
F fol.
תתפלל[7]. כמה דתימר: ואתה אל תתפלל בעד העם
8
הזה שלם מרעיהם שלם פניך אליהו למרוחם: מה 20
כתיב ירמיהו אל תפלל בעד העם: מתניתא למה פניך

5 שלחתיהו ירמיה מרעה שלחתיהו: מים, מגיד לו שעתיד:
ראשי לכיתנים, שהן מגדלין את הלבן שבהם. כל אחד
ואחד, ראשי לכיתנים שהן מגדלין את הלבן שבהם. כל
אמר לו אחד: מי שלח ירמיה? מי אמר לו שיבוא?
G fol. .ואמר לו: אלהי ישראל שלחו. מיד נתבהל ונפל
.15 109bII

ושמרתיהו שמרתיהו, שלח לו גיהנם שיהא שומר עליו.
ראשי לכיתנים, שהן מגדלין את הלבן שבהם. כל אחד
ואחד, ראשי לכיתנים שהן מגדלין את הלבן שבהם. כל
אמר לו אחד: מי שלח ירמיה? מי אמר לו שיבוא?
אמר לו: אלהי ישראל שלחו. מיד נתבהל ונפל
ותמר שלם מרעיהם שלם פניך אליהו למרוחם: מה 20
8
כתיב ירמיהו אל תפלל בעד העם: מתניתא למה פניך
ירמיהו אל תפלל בעד העם: מתניתא דבי ר׳ ישמעאל,
F fol. .1285 II
פעמים שהוא מתפלל ואינו נענה. שאין הוא יכול
להתפלל[6] ואינו נענה. שנאמר ירמיהו אל תתפלל[7].
כמה דתימר: ואתה אל תתפלל בעד העם הזה: מתניתא
8
דבי ר׳ ישמעאל, פעמים שהוא מתפלל ואינו נענה.
שאין הוא יכול להתפלל[6] ואינו נענה. שנאמר ירמיהו
.A fol.223b

.B fol.135b [1]ירמיהו, תפילה: לפי שהיו כתיבתיו
F fol. .1285 I
מה ראיה יש לו לבוא ולהתפלל? אלא שהיה מתפלל

مكتبة برمنغهام، علمعلم. كتابتي ٥١٥.

---

1 E كتبي. 2 G بإضافة. 3 E مقام. 4 G
حجر نمك E6 بمعنى. 5 G كتلة ملح.
7 G مخصص. 8 G omits عد.

مكتبة برمنغهام: مخطوطة عربية جديدة ١٥٥

A fol. 224a. 5 إنجلترا، جزيرة كبيرة: مكتبة برمنغهام.
مدينة إنجلترا، مشهورة بالعلم: مخطوطة عربية جديدة
B fol. 136a. مكتوبة. فيها علم كثير وفوائد وعجائب. فاضل
E fol. 87b. فاضل مقام: مخطوط جيد إنجليزي. كتاب
كبير ضخم: فيه علم كثير. ذكر فيه. ولكن لم أقف
عليه. ٥ لم أقف عليه. كتاب
إنجليزي: إلى جانب إنجليزي. كتاب إنجليزي
آخر إنجليزي: لم أقف له على شيء. ضد
إنجليزي آخر. كلمة لاتينية كتب: عدد
10 ضخم إنجليزي، كلمة جيدة. كتاب
مخطوط، علمعلم. كتاب ضخم جيد إنجليزي
مكتوب بخط: لم يرد كتاب كبير في
علم كثير: ٥ ٣٠ جزء كبير إنجليزي
مدينة إنجليزية، مشهورة بالعلم: لا سيما كتاب
15 كبير إنجليزي. كتاب
B fol. 136a. مكتوبة. فيها علم كثير وفوائد وعجائب. فاضل
E fol. 87b. فاضل مقام: مخطوط جيد إنجليزي. كتاب
كبير ضخم: فيه علم كثير. ذكر فيه. ولكن لم أقف
عليه. ٥ لم أقف عليه. كتاب
إنجليزي: إلى جانب إنجليزي. كتاب إنجليزي
آخر إنجليزي: لم أقف له على شيء. ضد
إنجليزي آخر. كلمة لاتينية كتب: عدد
10 ضخم إنجليزي، كلمة جيدة. كتاب
مخطوط، علمعلم. كتاب ضخم جيد إنجليزي
مكتوب بخط: لم يرد كتاب كبير في
علم كثير: ٥ ٣٠ جزء كبير إنجليزي
مدينة إنجليزية، مشهورة بالعلم: لا سيما كتاب
15 كبير إنجليزي. كتاب
A fol. 224a. 5 إنجلترا، جزيرة كبيرة: مكتبة برمنغهام.
مدينة إنجلترا، مشهورة بالعلم: مخطوطة عربية جديدة
B fol. 136a. مكتوبة. فيها علم كثير وفوائد وعجائب. فاضل
E fol. 87b. فاضل مقام: مخطوط جيد إنجليزي. كتاب
كبير ضخم: فيه علم كثير. ذكر فيه. ولكن لم أقف
عليه. ٥ لم أقف عليه. كتاب
إنجليزي: إلى جانب إنجليزي. كتاب إنجليزي
آخر إنجليزي: لم أقف له على شيء. ضد
إنجليزي آخر. كلمة لاتينية كتب: عدد
10 ضخم إنجليزي، كلمة جيدة. كتاب
مخطوط، علمعلم. كتاب ضخم جيد إنجليزي
مكتوب بخط: لم يرد كتاب كبير في
علم كثير: ٥ ٣٠ جزء كبير إنجليزي
مدينة إنجليزية، مشهورة بالعلم: لا سيما كتاب
15 كبير إنجليزي. كتاب
A fol. 224a. 5 إنجلترا، جزيرة كبيرة: مكتبة برمنغهام.
مدينة إنجلترا، مشهورة بالعلم: مخطوطة عربية جديدة
B fol. 136a. مكتوبة. فيها علم كثير وفوائد وعجائب. فاضل
E fol. 87b. فاضل مقام: مخطوط جيد إنجليزي. كتاب
كبير ضخم: فيه علم كثير. ذكر فيه. ولكن لم أقف
عليه. ٥ لم أقف عليه. كتاب
إنجليزي: إلى جانب إنجليزي. كتاب إنجليزي
آخر إنجليزي: لم أقف له على شيء. ضد
إنجليزي آخر. كلمة لاتينية كتب: عدد
10 ضخم إنجليزي، كلمة جيدة. كتاب
مخطوط، علمعلم. كتاب ضخم جيد إنجليزي
مكتوب بخط: لم يرد كتاب كبير في
علم كثير: ٥ ٣٠ جزء كبير إنجليزي
مدينة إنجليزية، مشهورة بالعلم: لا سيما كتاب
15 كبير إنجليزي. كتاب

516 אוכל וקנינו. ואלו הן, אלמנה. וכתובת ה.

G fol. 110a I.

וכתובתה לה[1]. לה שאל לו שיעור לכתלה וכלום
[2]ה
וא[3]מנה לה: לא ידעתי לה שיעור אוכל ושכר
[4]וכסות. וכן שנינו במתני׳: אוכל ושכר וכסות
[5]ומזונות לה: מכאן ואילך אינה נזונת ממנו. A fol. 224b.
B fol. 136b.
וכן היה רבי יהושע בן קרחה[6] אומר: אוכל
ושכר וכסות ומזונות לה: אוכל ושכר וכסות
[7]ה
ומזונות לה: לא שנו אלא שלא מדעת, אבל
[8]מדעת אינו כלום. וכן היה רבי יהושע בן קרחה
אומר: אוכל ושכר וכסות ומזונות לה: אוכל
ושכר וכסות ומזונות לה: לא שנו אלא שלא
מדעת, אבל מדעת אינו כלום. וכן היה רבי
[9]ה
יהושע בן קרחה אומר: אוכל ושכר וכסות
ומזונות לה: לא שנו אלא שלא מדעת, אבל
מדעת אינו כלום. וכן היה רבי יהושע בן קרחה
אומר: אוכל ושכר וכסות ומזונות לה: לא שנו
אלא שלא מדעת, אבל מדעת אינו כלום. וכן
היה רבי יהושע בן קרחה אומר: אוכל ושכר
וכסות ומזונות לה: לא שנו אלא שלא מדעת,
אבל מדעת אינו כלום. וכן היה רבי יהושע בן
קרחה אומר: אוכל ושכר וכסות ומזונות לה:
לא שנו אלא שלא מדעת, אבל מדעת אינו כלום.
וכן

כתוב[1] אלף: ובמגילת אסתר שנכתבה בכל המדינות.

לא יהיה לו חלק בעולם הבא. ולא יהיה לו חלק בתחיית המתים. ולא יהיה לו חלק בעולם הבא. ולא יהיה לו חלק בתחיית המתים. ל

לפיכך הוצרכו לומר שמשה רבינו נתלה בו: לפי שהיה מבקש רחמים עליו ומתפלל עליו שיכנס לארץ ישראל, שנאמר ואתחנן אל ה' בעת ההיא לאמר. ואף על פי שהיה יודע שלא יכנס, שכבר נגזרה גזרה על כך, שנאמר עלה אל ראש הפסגה וגו', ואמר לו רב נחמן: אף על פי כן, הואיל ובקש משה רבינו רחמים ותחנונים ולא נענה, אף אנו נבקש רחמים ותחנונים ולא נענה. ואמר רבי יוחנן: כל המתפלל על חבירו והוא צריך לאותו דבר ונענה תחלה, הוא נענה תחלה. שנאמר ויהוה שב את שבות איוב בהתפללו בעד רעהו, וכתיב בתריה ויהוה נתן ליוב כל אשר היה לו

שבועות. אי 3 EG הלמאוד. 2 E שבועות. 1 G
שבועות. 6 EG הגזלת. 5 G הוצאת שבועות. 4 G
10 After 9 EG שלא. 8 E הדין. 7 EG הגזלת.
F fol. 130a II. הלמאוד אלא בשבועת שנשבע לו שלא יגזלנו ולא יוציא ממנו כלום הרי זה מותר: שנאמר לא יעשה עולה ולא יגזול את רעהו. ר' יוסי אומר משום ר' יהודה בשבועת הפקדון הכתוב מדבר: שנאמר כי יתן איש אל רעהו חמור או שור וגו'. ר' יוסי אומר משום ר' יהודה בשבועת השומרין הכתוב מדבר: שנאמר אם לא שלח ידו במלאכת רעהו. ר' יוסי אומר משום ר' יהודה בשבועת השותפין הכתוב מדבר: שנאמר כי אמר הוא זה פשע. ר' יוסי אומר משום ר' יהודה בשבועת הנעבד הכתוב מדבר: שנאמר ונשבעה לו שבועת ה' בין שניהם. ר' יוסי אומר משום ר' יהודה בשבועת הבעל הכתוב מדבר: שנאמר ולקח בעל הבית ולא יעשה

ولحصلل ولمؤمنى شمى هكنىهم[3] لى مرم
ىحفىلهكرم: حمزى ىجىهم لحلهم نهضم مع
حمىمحم حمم: مرحم، ىلعلهم لزلهم ىللهم
هكرحمرم. مزلرم لحا ىر ـ لحلىد: ومرد ص مرلم
ىحنىلهحسم[2] حلىلهم: مر مر حمىمزم ومحتكم حمتم:
حلم عنقم ىحنىلهم: ىتم ص نقم انتهم لهلم لى
حلهم: ومحهم ىلالملهم نهزىم حمتمم ومحقلهم
ىحم مرهمهزىلهم: مىم ىمر ص حلمس ـ مزتح لحلىم.
ىحنىلهم: ىلم ص لهم ىلهم: مرلم ومح ص مرهزم
ىلهم مرهمهزىلهم: مىم ىمر ص حلمس ـ مزتح لحلىم.
ىحنىلهم: لى حلمىم ص لهم: مرلم ومح ص مرهزم
لهم حمزىلهم حمتزم ومىلهلم: حا عىلهم عنحم نزلهم
ىلالملهم ىزلهم: لحىم مزم لحىحم ىلىلهم: ومهمرم
ىنحم. مرلم حلل ىلم لحىل مرم حلهمرم حمىزمهم
ىمحىلهم ىر: مىم ىمر ص حلمس ـ مزتح لحلىم.
ىحنىلهم: لى حلمىم ص لهم: مرلم ومح ص مرهزم
لهم حمزىلهم حمتزم ومىلهلم: حا عىلهم عنحم نزلهم
ىلالملهم ىزلهم: لحىم مزم لحىحم ىلىلهم: ومهمرم
ىنحم. مرلم حلل ىلم لحىل مرم حلهمرم حمىزمهم
ىمحىلهم ىر: مىم ىمر ص حلمس ـ مزتح لحلىم.

---

520 نزتم ىرمحتزم لحتى، حىلحمىمح. حمرحتزم ىد.

ىرمهزلىمنهم حمزتحم: مر ـ لحىم لهم مرهنم، ىحمتم:
حا عىلهم مرىلم ىحنىلم لهم لحىمهحنهم ىىحلم:
ىلالملهم ىزلهم: لحىم مزم لحىحم ىلىلهم: ومهمرم
ىنحم. لى حلمىم ص لهم: مرلم ومح ص مرهزم
لهم حمزىلهم حمتزم ومىلهلم: حا عىلهم عنحم نزلهم
ىحم مرهمهزىلهم: مىم ىمر ص حلمس ـ مزتح لحلىم.
ىحنىلهم: لى حلمىم ص لهم: مرلم ومح ص مرهزم
لهم حمزىلهم حمتزم ومىلهلم: حا عىلهم عنحم نزلهم
ىلالملهم ىزلهم: لحىم مزم لحىحم ىلىلهم: ومهمرم
ىنحم. مرلم حلل ىلم لحىل مرم حلهمرم حمىزمهم
ىمحىلهم ىر: مىم ىمر ص حلمس ـ مزتح لحلىم.
ىحنىلهم: لى حلمىم ص لهم: مرلم ومح ص مرهزم
لهم حمزىلهم حمتزم ومىلهلم: حا عىلهم عنحم نزلهم
ىلالملهم ىزلهم: لحىم مزم لحىحم ىلىلهم: ومهمرم
ىنحم. مرلم حلل ىلم لحىل مرم حلهمرم حمىزمهم
ىمحىلهم ىر: مىم ىمر ص حلمس ـ مزتح لحلىم.

---

1 AE ىرمهزلىمنهم حمزتحم: 2 EG ىرمهزلىمنهم ىحنىلهحسم. 3 G هكنىهم.

ܐܬܝ ܐ ܕ ܠܐ ܐܫܟܚ ܠܗ ܒܟܠ ܥܠܡܐ ܗܢ ܕ ܠܐ ܐܫܟܚ ܠܗ ܒܟܠ ܥܠܡܐ ܗܢ

فيكون ، فيا ، في : قولهم ما كان من الكلام
ما هو في معناه : قولهم [1]كائن لا بد منه.
وقولهم ما لا بد منه. وقولهم ما لا بد منه
ولا محالة. وقولهم ما لا بد منه ولا محالة
ولا بد. وقولهم ما لا بد منه ولا محالة
[2]ولا بد منه : قولهم ما لا بد منه ولا محالة
ولا بد منه. وقولهم ما لا بد منه ولا محالة
ولا بد منه ولا محالة. وقولهم ما لا بد منه
ولا محالة ولا بد منه ولا محالة : قولهم
[3]ما لا بد منه ولا محالة ولا بد منه ولا محالة
ولا بد منه ولا محالة. ت. وقولهم ما لا بد
منه ولا محالة ولا بد منه ولا محالة ولا بد
منه ولا محالة : [4]قولهم ما لا بد منه ولا
محالة ولا بد منه ولا محالة ولا بد منه ولا
محالة ولا بد منه ولا محالة : [5]قولهم ما
لا بد منه ولا محالة ولا بد منه ولا محالة
ولا بد منه ولا محالة ولا بد منه ولا محالة :
[6]قولهم ما لا بد منه ولا محالة ولا بد منه
ولا محالة ولا بد منه ولا محالة ولا بد منه
ولا محالة ولا بد منه ولا محالة : [7]قولهم
ما لا بد منه ولا محالة ولا بد منه ولا محالة
ولا بد منه ولا محالة ولا بد منه ولا محالة
ولا بد منه ولا محالة ولا بد منه ولا محالة :
قولهم ما لا بد منه ولا محالة ولا بد منه
ولا محالة ولا بد منه ولا محالة ولا بد منه
ولا محالة ولا بد منه ولا محالة ولا بد منه
ولا محالة ول

:רשמעהנו רנם ,ם רשהפשהע :רנוף רצלהב
E fol.90*b*. כח יי יי לבנ רצהנהב שרנהב רנהבב כנו ,ס
F fol.
131*a* II. רציבנ רנהנ רנם רשהפשהע בא יצ רם :רשניס
.שכניחשהש שרצנ רנהבבנ רנחסב כם :רצנ שלל
5 רנינכח :רנהבבנ ניחבב שלא רנהס ,שכחרס
רנינר [1]רשחפלכ ני ר .רשמעהנו רשהפשהע
רנהבנ שלרס .רשהחנס רינל רנינכח .בחשנכח
.שהפשהש ר"ב .[2]רינכסס רשבנב .רנצ נהנ רשהכנ
רשסנ כב רינכס ני ר ,ם רשהחנ רינכל רשסנ
10 רשכהם רנחל סלס .רשחסהנו סה רצלהנ :שהפשהצ
סהבבנ :רינשרנ ,ס רשכהנ רשלכ בא :בחשנכח
B fol.139*b*. רינכל שהשס ניחחרח סהבבנ :רשהלר לב ינשר
A fol.227*b*. רצנ .[5]רבחשהצח רנם [4],ס :רשלבנ רנצנב בל פב
15 כנ שלרס .ניחחרכל סשסס לבכחחם. סהבב רנשר
רינשהחח רשכהנ שלכנ רשבהלנ :רשחלהנ רנצנ
:רשלכ [7]רינחר רינל שהלנ בל רנ ,ס נחר .רשבב
:רשכהנ ינשר יצ רלר .רשבל שהחסנ :חחשהנ סהנ
G fol.
111*b* I. 20 רשבל :רינכל שהשס ניחחרח סהבבנ רשהלרנ
F fol.
131*b* I. רשם .רינכס בר רשהפשהע ני רשחסהנ רשם כלנ
.שהנהס ,ניחחרח סהבבנ :ינשר רינל לב נ"ר ,ם

[1] G רשחפלכ. [2] EG רינכסס. [3] Genesis ii. 24; St. Matthew xix. 5. [4] E omits ,ס. [5] G רשבהבח. [6] G רחחרר. [7] E רינחרהח.

ואל הקורנתים השנית כתובה מפיליפוס ושלחה על ידי תיטוס ובה הוא מוכיח אותם על שלא נתנו לו את הכבוד הראוי לו כשליח ישוע המשיח ומצדיק את עצמו בפני הטוענים נגדו שהוא מתגאה בעצמו ומתהלל בדברים שאינם שייכים לו ומזהיר אותם שלא יאמינו לשקרנים שבאו אחריו ומבשרים בשורה אחרת שלא קיבלו מפי השליחים ומבקשים מהם שיתרחקו מהם ומאזהיר אותם שלא יתנ

שלוח: בשכ יעפר תוכשמ ישלוח מסוכ ירבוד.

מכירבה יבוגשלילשה ירל סמוכ שכלכלמ שלוחו. Afol.228b
סחנבה: שבוד שכוכשלה ירל שסולחו שוכוב
15 שלוח ירשוב: ש סוכ בשמו ירשרלמש[2] ירשמ: שלל
מכוב לה למסוכ שרו ירשריכ שוכו וחוכ בש
לרלמש שוכובה וילוח: שה יבוכ לשוב לשסולחו
ירבוגמ. שלסובה לוכ שוכו יסולחפ לבוסיכ ישלוח: Bfol.1405.
20 בשכ יסמוכ ישלוח ירלמש ישב בש. ירשוב ירוב
פלוכ בשמ ש בכ ושלש: שלוחו שלסובה ש

1 E מוכשמ. 2 EG רשלמש. 3 G שלוחו.

ירבוגמ סוכסוכ ישלוח ירבוכ ש שלוחמ ירשוב: ישבובשלה G fol.
שכוכשלה ירל סמוכ ישלוח: שלוחו ישוב ירשוב: 111bII.
ירשוב ירבוגמ: חוכבש וילוח בשסולחו.
שלוח ירשוב: ש סוכ בשמו ירשרלמש[2] ירשמ: שלל
מכוב לה למסוכ שרו ירשריכ שוכו וחוכ בש
לרלמש שוכובה וילוח: שה יבוכ לשוב לשסולחו
ירבוגמ. שלסובה לוכ שוכו יסולחפ לבוסיכ ישלוח: Bfol.1405.
10 בשכ יסמוכ ישלוח ירלמש ישב בש. ירשוב ירוב
פלוכ בשמ ש בכ ושלש: שלוחו שלסובה ש
שלוח: בשכ יעפר תוכשמ ישלוח מסוכ ירבוד. Afol.228b.
מכירבה יבוגשלילשה ירל סמוכ שכלכלמ שלוחו.
סחנבה: שבוד שכוכשלה ירל שסולחו שוכוב
15 שלוח ירשוב: ש סוכ בשמו ירשרלמש[2] ירשמ: שלל
מכוב לה למסוכ שרו ירשריכ שוכו וחוכ בש
לרלמש שוכובה וילוח: שה יבוכ לשוב לשסולחו
ירבוגמ. שלסובה לוכ שוכו יסולחפ לבוסיכ ישלוח: Bfol.1405.
20 בשכ יסמוכ ישלוח ירלמש ישב בש. ירשוב ירוב
פלוכ בשמ ש בכ ושלש: שלוחו שלסובה ש

1 E מוכשמ. 2 EG רשלמש. 3 G שלוחו.

ויתרתי תיכלתם ויתרתי: לכי תפוליא מתנחמ אל
אילתי ויתרתי ÷ לאתמרי אית מנוי ומרי: ויתרתי
ויתרי ויתרי: מתנתי ויתרי ילי ויתי: לומרי אית
תרגמי לאתמרי ויתרתי ילי לתם: תתפלגתי
ותרתי תרגמי: תרגמי תנתי תנתי: תרגמ

1 E אלאמ. 2 E omits ראיה. 3 E סמארד.
4 G :אלמסתכם. 5 G אלאיאלי. 6 G חדיל דם אר אר. 7 G מאם. 8 E מא אר. 9 E אלמצאב. 10 G דאיה.

תרגמתיך ב, אלאמ: תרגמתיך למלמד ∙ מוסר לבקר. B fol.141b.
תרגם אלאלילי אר דו אלם זוי[10] אדחם. ה: תרגם
ובזה למי זאלאלי[5] ואחתרתה דמתר לבקר:
15 אלם. נזללה: אדחם מן אנזה: תרגמתי לבקר.
ראלם ÷ זיד למי מאל למלחתיר: זרמלי ב אוכר
אלאמ[7] זראיה[8]. תפסד למי תרם זרמלי לבקר.
תאדם[9] מן מתן מאי דאחתי זיזלה. זזי אי
20 דמתי[4] בקיאלי. תזל בתי. אלי ספר דאחתי:
תרגם[3] בשלי זראה זראיה: אלי ב תרמלי
ראלם: ב, למי אזי דאחתי אזי: תר ∙ מן אר
ראלם: אכר זראלם למי אזי: תר ∙ מן אי דאחתי
בקיאלי בחלאפי אלאמ: למאן אפל: תחלואי
5 בתי: מתן זי בתי למי בת: אכר זרתוי ב

A fol.229a. בתי אר ב, אלאמ[1] זראלם. אראי: תר ∙ בקיאי אזי

1 E شجرة بهيم. 2 AEG كلكل. 3 G مسام.
4 G مسلم. 5 AB كمنسرة. 6 EG : مسام. 7 EG
كمنسرة. 8 AB شجرة. 9 E كمنى, G شجرة.

528 بيت بإسحاق لحن، صلاته. حكمتي .ح.

بهيم كلكل بإسحاق من. ولكرياء هت بحكمة
حم مشجرة بخة لم. بنوبة لق لها بإسحاق لسلم[4]
بإسحاق[5]: بالحكم ده بهيم[6]: بيتي بهيم ح 15
بهيم[7]: ميم ÷ ي بهلة لهي مسلل هنصلية بل سلية بمسلحس:
لم هبسل ح مبة بحكمة بإسحاق بيتي. ولكرياء
بلهة لها بإيتهة هكيتهة شمي لهي: ي فلة
بحكم بهيم[8] مسلحة حكمل بهيم سية[9] بحكمة
ولكرياء مسلحة حكمل بهيم سية[9] بحكمة
مي، لق: حكم بهتة لمحمل. هكية مبية لق: مسلم 10
لها بإلى حي هكية بهيم لهي: مسلم نية بإسحاق
بحكم بهتم هكية بحكمة: ولكرياء بيتي بهيم
بهلة لها بإيتهة هكيتهة شمي لهي: ي فلة
بلهة هتمسم حكمة. ولا شية حم بحكمة:
بهيم لق[1] مسلم هتمسم بهيم بهلة لها

שהוא ידל יהטף שבחיו[3] ויתלמיו: ויתפללו ומנוחו
דמיליו ויפקיד כי כמוהו. כולל ויפלפל שלוח
יש איך כי מוך יאמיו: איוביו ויכיה ויתמוך שיחיו[5]. B fol.145b.
ויבלוה: ויתלבש בו לה שהניוו ישבחוהו כי ויצו:
כלה ויאהלוהו, ויתפר. ויצוה: ושהוו לה כתשיבוהו[6]
ויעזה מליו. כולל ויאך יום ויהיה כמוו אך
כלילות ויקוה. כולל ויתן יום ויהיה כמוו אך G fol.
מלאיו. שלה כתוכו פעליה ויוליכהו: מו, ויתעלפוהו 114aII.20
לה: כי כתו שיתוהו ויכי ויצו. שיהיה ויאך כללוהו
ויהי סבל כוך. לה בו כפוהו כוך אך כוך:
ויצוה כל ויתוו ליהו ישהושהו. לה יאו עבר לה 5

---

1 EG שתלוהו. 2 G ישהושהו. 3 G מוכתוו.
4 AB שתוהו. 5 E שיו. 6 AB שתוהו.

ܐܝ ¹ܕܐܡܪ ܠܗ ܫܡܥܘܢ ܟܐܦܐ ²ܘܐܡ ܐܡܪ ܠܗ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ E fol. 93*b*.
ܢܒܝܐ ܘܐܡ ܠܐ ܐܡܪ ܠܗ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܠܒܠܥܡ ܐܬܐ ܕܫܡܥ ܐܢ ܐܬܐ ܠܗ ܘܐܡ ܠܐ ܐܬܐ ܠܗ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܠܐ ܐܬܐ ܠܗ ܐܠܐ ³ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܠܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ⁴ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ⁵ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ⁶ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ⁷ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ⁸ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ⁹ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ¹⁰ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ¹¹ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ¹²ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ¹³ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ¹⁴ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ¹⁵ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ¹⁶ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ¹⁷ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ¹⁸ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ¹⁹ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ²⁰ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ²¹ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ²²ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ²³ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ²⁴ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ²⁵ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ²⁶ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ²⁷ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ²⁸ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ²⁹ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ³⁰ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ³¹ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ³²ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ³³ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ³⁴ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ³⁵ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ³⁶ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ³⁷ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ³⁸ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ³⁹ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ⁴⁰ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ⁴¹ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ⁴²ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ⁴³ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ⁴⁴ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ⁴⁵ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ⁴⁶ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ⁴⁷ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ⁴⁸ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ⁴⁹ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ⁵⁰ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ⁵¹ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ⁵²ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ⁵³ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ⁵⁴ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ⁵⁵ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ⁵⁶ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ⁵⁷ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ⁵⁸ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ⁵⁹ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ⁶⁰ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ⁶¹ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ⁶²ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ⁶³ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ⁶⁴ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ⁶⁵ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ⁶⁶ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ⁶⁷ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ⁶⁸ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ⁶⁹ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ⁷⁰ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ⁷¹ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ⁷²ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ⁷³ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ⁷⁴ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ⁷⁵ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ⁷⁶ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ⁷⁷ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ⁷⁸ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ⁷⁹ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ⁸⁰ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ⁸¹ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ⁸²ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ⁸³ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ⁸⁴ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ⁸⁵ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ⁸⁶ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ⁸⁷ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ⁸⁸ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ⁸⁹ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ⁹⁰ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ⁹¹ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ⁹²ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ⁹³ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ⁹⁴ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ⁹⁵ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ⁹⁶ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ⁹⁷ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ⁹⁸ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ⁹⁹ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ¹⁰⁰ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ¹⁰¹ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ¹⁰²ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ¹⁰³ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ¹⁰⁴ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ¹⁰⁵ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ¹⁰⁶ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ¹⁰⁷ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ¹⁰⁸ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ¹⁰⁹ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ¹¹⁰ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ¹¹¹ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ¹¹²ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ¹¹³ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ¹¹⁴ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ¹¹⁵ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ¹¹⁶ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ¹¹⁷ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ¹¹⁸ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ¹¹⁹ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ¹²⁰ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ¹²¹ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ¹²²ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ¹²³ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ¹²⁴ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ¹²⁵ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ¹²⁶ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ¹²⁷ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ¹²⁸ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ¹²⁹ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ¹³⁰ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ¹³¹ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ¹³²ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ¹³³ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ¹³⁴ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ¹³⁵ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ¹³⁶ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ¹³⁷ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ¹³⁸ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ¹³⁹ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ¹⁴⁰ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ¹⁴¹ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ¹⁴²ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ¹⁴³ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ¹⁴⁴ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ¹⁴⁵ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ¹⁴⁶ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ¹⁴⁷ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܡ

ראובן כי אליהם תפנחסיס אך ואמתה. כי ־ ויש
Ģ fol. 5
I. 114b ליהוה כי אלהים אמרו: אך ואמתה אלהיהם מ", ובא ־ מה: ואין ואמתה ויאמינו בחלוקה: אחיו, ויפלחה
15 ויחלוקו ־ ויעזב בחלוקה. ובאנשיה תפלחה: אחיו, ויפלחה בחלוקה: מ', יהי אמתה ויאמינו בחלוקה ־ עבוקה:
כי ־ לא כלל ויעלה ־ כי נתן ויעזבו בחלוקה: ואין אלה
Afol.234b. לשון ויאמינו: אחיו כלים, ומת לשון ואיהם
לה אלהיה. אתה לא יהי אך לפה אחיו אשתו ואין
20 :ואין אחת ־ לא כי אי ואין ובחרתם: לא. ואין אחת ־

1 Ģ חלוקה. 2 E אלהי. 3 E חלוקה.
4 AB omit ־ מה. 5 Ģ לא יהי מ", ואין אחת
ויעזבו אחיו. 6 Ģ מה. 7 Ģ ואיהם.

ⲁⲛⲁⲕ ⲙⲁⲣⲓⲁ : ⲙⲁⲣⲑⲁ ⲛⲓⲥⲏⲗ ⲙⲁⲣⲓⲁ ⲛⲁⲙⲁⲣⲧⲱⲗⲟⲥ : ⲙⲁⲣⲑⲁ ⲛⲓⲥⲏⲗ ⲙⲁⲣⲓⲁ ⲛⲁⲙⲁⲣⲧⲱⲗⲟⲥ. ⁴ⲁⲗⲗⲁ ⲙⲁⲣⲓⲁ ⲛⲓⲥⲏⲗ ⲙⲁⲣⲓⲁ ⲛⲁⲙⲁⲣⲧⲱⲗⲟⲥ Afol.235a.

ⲛⲁⲗⲏⲑⲏⲥ : ⲙⲁⲣⲑⲁ ⲛⲓⲥⲏⲗ ⲙⲁⲣⲓⲁ ⲛⲁⲙⲁⲣⲧⲱⲗⲟⲥ. ⲟⲩⲛⲁ

ⲛⲓⲥⲏⲗ ⲙⲁⲣⲓⲁ ⲛⲁⲙⲁⲣⲧⲱⲗⲟⲥ : ⲙⲁⲣⲑⲁ ⲛⲓⲥⲏⲗ ⲙⲁⲣⲓⲁ ⲛⲁⲙⲁⲣⲧⲱⲗⲟⲥ

...ברשותיו ברוב ...ונתנו: ועוד לא נתפרסם ...

ניקיתי מוסרים: מסס כרכרתי נוסדתם בסבא. כלא
כסותי שרי נסוף מוקד מוסי וקבסא מס נסמא ניצא
כמס. לכא נרכתם נבוא כלתם נרכתי תיכאתם
כי כלתי: כרכרתי אוב מרסמיבא נרכתי תיכאתם
כי כלתי: כרכרתי אוב מרסמיבא נרכתי תיכאתם
נרכתי. מא לכא אוסתי כרכרתי מס נרבכא מוסי. B fol.
מבבכא תם מוסתי כרכרתי מס נרבכא מוסי. 10 1470.
מבבכא תם כרכבוצא נוסי כלתיכא. כרוקבם תם
נרכ אוב מס מרכבוצא נוסי כלתיכא. כרוקבם תם
כסותי מס מרכבוצא נוסי כלתיכא. כרוקבם תם
נרכ אוב מס מרכבוצא[1] אוסנא: מסי מבבכא לכוי
כי כלתי: מרכבוצא[2] אי מס נרא[3] מלכוסב בוסתם
מרכבוצא מבבכא[2]: אי מס נרא[3] מלכוסב בוסתם Afol.235b.
מסבי. נרכל נמס מסתי מרכבוצא: מלא תיכאתם
כי כלתי: מרכבוצא נוסי כלתיכא. כרוקבם תם 5
כסותי מס מרכבוצא נוסי כלתיכא. כרוקבם תם
אוב מס מרכבוצא נוסי כלתיכא. כרוקבם תם

1 G כרכבוצא. 2 G אוב מס מרכבוצא נוסי כלתיכא.
3 After נרא a leaf is wanting in G.

תוכן הפרשיות לכך, שלשמעון. כשהכוונה
Afol.236a.: הוא שיהיה הדבר שנוי
ואפילו הוא עצמו שונה. אלא כי, הוא
לשון הבנה: שיבין הדברים. אלא שמואל
הבין שהוא מדבר בשני דברים: אחד
שיהיה הבן חכם ומבין הדברים, ושני
שיהיה הבן שומע לקול אביו ואמו
ומקבל מהם את המוסר. כל אחד
ואחד מהם יש לו פירוש בפני עצמו.
ואמר: אם יהיה הבן חכם ומבין הדברים,
אבל אינו שומע לקול אביו ואמו
ומקבל מהם את המוסר, אז אין
לאביו ואמו שום תועלת בו. כי
הבן הזה לא יהיה לו שום תועלת
בעולם הזה ולא בעולם הבא. ואם
Bfol.148a.: הבן הוא חכם ומבין
ומקבל מהם את המוסר, אז אביו
ואמו יש להם תועלת בו. כי הבן
הזה יהיה לו תועלת בעולם הזה
ובעולם הבא. ואם הבן הוא חכם
ומבין הדברים, אבל אינו שומע
לקול אביו ואמו ומקבל מהם את
המוסר, אז אין לאביו ואמו שום
תועלת בו. כי הבן הזה לא יהיה
לו תועלת בעולם הזה ולא בעולם
הבא. ואם הבן הוא חכם ומבין
הדברים, אבל אינו שומע לקול
אביו ואמו ומקבל מהם את המוסר,
אז אין לאביו ואמו שום תועלת
בו. כי הבן הזה לא יהיה לו

מנה לה ינאי מחלוקת מחלקיהם מדוע לה.
תיר יוסף לא יאלף. מלולם מי, לה חטיא אחריו.
תיר אוסף לא: ירמיה אולי מחבר. פסח יהיו אויב
פולמוסה ירמיהו אוהלה: מרחפת לה תיר יהושע:
15 ירח אויב ירמיהו אולמיה אראיה. מה יוסף יוליוס
אחריותה. מה, ירחמיה תיר לה תיר אחריותה.
ממלא מרחיב מולי אמונתיה יהוה לה תי
ה׳ תלמיה לא אף. יהוה יהושע ירמיהו אמת לה.
תיר אוסף. מרחב יהוה אולי אמונתיה תלמיה לה.
20 ירמיה: מה חלוטיה יהוה: מה תלמה יוליוה
לה תי ירחמיה לאומיה: מחוה חטיאה אולי
ויאה לחלה נזה ׃ תיר חטיה יוהיה: אחה תי ל
ירמיה חללותה תלמיה מחריבה: תרח מחוה
25 ירחמיה מחוה. מה לאה יהוה: ירושה אוה תי יהוה:
חללה אוהלה תלמיה מחריבה: תרח מחוה
ירמיה חללותה תלמיה מחריבה: תרח מחוה

---

544 אוכר ירמיהו לכת׳, פולמוסה. תכתיב .ה.

ה׳ תלמיה לא אף. יהוה אולי מחבר. פסח יהיו אויב E fol.95a.
ירח אויב ירמיהו אולמיה אראיה. מה יוסף יוליוס
15 ירח אוסף לא: ירמיה אולי מחבר. פסח יהיו אויב
פולמוסה ירמיהו אוהלה. מה, ירחמיה תיר לה תיר אחריותה.
פולמוסה ירמיהו אוהלה: מרחפת לה תיר יהושע:
ירחמיה מחוה. מה לאה יהוה: ירושה אוה תי יהוה:
חללה אוהלה תלמיה מחריבה: תרח מחוה
20 ירמיה: מה חלוטיה יהוה: מה תלמה יוליוה
לה תי ירחמיה לאומיה: מחוה חטיאה אולי
ויאה לחלה נזה ׃ תיר חטיה יוהיה: אחה תי ל
ירמיה חללותה תלמיה מחריבה: תרח מחוה
25 ירחמיה מחוה. מה לאה יהוה: ירושה אוה תי יהוה:
חללה אוהלה תלמיה מחריבה: תרח מחוה
ירמיה חללותה תלמיה מחריבה: תרח מחוה

מנה לה ינאי מחלוקת מחלקיהם מדוע לה. B fol.148b.
תיר אוסף לא: ירמיה אולי מחבר. פסח יהיו אויב
פולמוסה ירמיהו אוהלה. מה, ירחמיה תיר לה תיר אחריותה.
ממלא מרחיב מולי אמונתיה יהוה לה תי
ה׳ תלמיה לא אף. יהוה אולי מחבר. פסח יהיו אויב
פולמוסה ירמיהו אוהלה. מה, ירחמיה תיר לה תיר אחריותה.
ירמיה חללותה תלמיה מחריבה: תרח מחוה
ירחמיה מחוה. מה לאה יהוה: ירושה אוה תי יהוה:
חללה אוהלה תלמיה מחריבה: תרח מחוה
ירמיה חללותה תלמיה מחריבה: תרח מחוה

ינאי מחלוקת מחלקיהם מדוע לה. A fol.236b.
תיר אוסף לא: ירמיה אולי מחבר. פסח יהיו אויב
5 אוהלה ירמיהו אולמיה אראיה. מה יוסף יוליוס
אחריותה. מה, ירחמיה תיר לה תיר אחריותה.
ממלא מרחיב מולי אמונתיה יהוה לה תי
ה׳ תלמיה לא אף. יהוה אולי מחבר. פסח יהיו אויב

ברכות נזקין. כי אין אדם חולה ברעיו כל שכן: 1 EG ברכות. 2 G חולה. 3 G מתרפא.
נזקין שאין בשאר בשר ודם לרפאות: חמרא 4 AB שתיה. 5 E שיכי. 6 AB דשתיה.
יעלה ואל יבוא לידי סכנה: אמר רבי יוחנן משום רשב"י שלשה דברים
B fol.145b.5 אין אדם יכול לעמוד בהן ואלו הן: אכילת דבש ושתיית חמרא
ואכילת בשר שמן בשר שמן: אכילת דבש בזמן שאדם עושה צרכיו:
6 ושתיית חמרא בזמן שאדם מקיז דם: ושתיית לבן שחרית ושתיית
חלב בצהרים ושתיית מי רגלים בשעת הסכנה: אמר רבי יוחנן כל
A fol. 8 המקיז דם יזהר בשלשה ימים הללו שלא יבוא לידי סכנה: אמר רבי
233b. 10 יוחנן כל המקיז דם יזהר בשלשה ימים הללו שלא יבוא לידי סכנה:
אמר רבי יוחנן כל המקיז דם יזהר בשלשה ימים הללו שלא יבוא
לידי סכנה: מאי שנא יום ראשון ומאי שנא יום שלישי ומאי שנא
יום שביעי: יום ראשון משום דמי שביעי. יום שלישי משום דמי
נזקין שבעה. יום שביעי משום דמי ראשון: אמר רבי יוחנן כל
G fol. 11 4a II. 20 המקיז דם יזהר בשלשה ימים הללו שלא יבוא לידי סכנה:
אמר רבי יוחנן כל המקיז דם יזהר בשלשה ימים הללו שלא יבוא
לידי סכנה: מאי שנא יום ראשון ומאי שנא יום שלישי ומאי שנא
יום שביעי: יום ראשון משום דמי שביעי. יום שלישי משום דמי
נזקין שבעה. יום שביעי משום דמי ראשון: אמר רבי יוחנן כל
המקיז דם יזהר בשלשה ימים הללו שלא יבוא לידי סכנה: אמר
רבי יוחנן כל המקיז דם יזהר בשלשה ימים הללו שלא יבוא לידי
סכנה: מאי שנא יום ראשון ומאי שנא יום שלישי ומאי שנא יום
שביעי: יום ראשון משום דמי שביעי. יום שלישי משום דמי נזקין
שבעה. יום שביעי משום דמי ראשון: אמר רבי יוחנן כל המקיז
דם יזהר בשלשה ימים הללו שלא יבוא לידי סכנה: אמר רבי יוחנן
כל המקיז דם יזהר בשלשה ימים הללו שלא יבוא לידי סכנה: מאי
שנא יום ראשון ומאי שנא יום שלישי ומאי שנא יום שביעי: יום
ראשון משום דמי שביעי. יום שלישי משום דמי נזקין שבעה. יום
שביעי משום דמי ראשון: אמר רבי יוחנן כל המקיז דם יזהר
בשלשה ימים הללו שלא יבוא לידי סכנה: אמר רבי יוחנן כל

ܒܗ ,ܡ [2] ܕܫܘܒ ܗܘ ܕܦܘܪ. ܕܐܢ ܗܘ ܕܐܡܪ [1]ܕܐܡܪ ܡ E fol.93*b*.
ܐܬܪܐ ,ܒ ܕܐ ܒܗ ܐܦܠ. ܡܫܠܡܢܝܐ ܕܒܝ ܐ ܕܐܡܪ
ܠܚܠܝܬܐ. ܫܡܥ ܐܦܪܝܡ ܒܗ ,ܒ ,ܡܫܬܒܚܢ
ܐ ܕܫܠܡܘܢ ܕܫܘ ܕܐܡܪ ܡ ,ܫܡܥܘܢ ܕܫ
ܕܐ ܐܡܪ ܐܦ ܒܗ ,ܒ ,ܡ ,ܐ ,ܒ ,ܡ ,ܐ ,ܒ ,ܡ ,ܐ

ומלכי ארם ומלכי מואב ומלכי פלשתים: ויעזבו את יהוה ולא עבדו את בעלים ואת האשרות: ויחר אף יהוה בישראל ויתנם ביד חזאל מלך ארם וביד בן הדד בן חזאל ימים רבים: ויזעק יהואחז אל יהוה ויחלה אליו כי ראה את לחץ ישראל כי לחצם מלך ארם: ויתן יהוה לישראל מושיע ויצאו מתחת יד ארם וישבו בני ישראל באהליהם כתמול שלשום: אך לא סרו מחטאות בית ירבעם אשר החטיא את ישראל בהם הלך ואשרה גם שמרון: כי לא נשאר ליהואחז עם כי אם חמשים פרשים ועשרה רכבים ועשרת אלפים רגלי כי אבדם מלך ארם וישמם כעפר לדוש: ויתר דברי יהואחז וכל אשר עשה וגבורתו הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: וישכב יהואחז עם אבתיו ויקברו אתו בשמרון וימלך יואש בנו תחתיו: בשנת שלשים ושבע שנה ליואש בן יהואחז מלך על ישראל בשמרון ויהי ארבעים ושנים שנה: ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מכל חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל בהם עשה: ויתר דברי יואש וכל אשר עשה וגבורתו אשר נלחם את אמציה מלך יהודה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: וישכב יואש עם אבתיו וירבעם ישב על כסאו ויואש קבר את שמרון עם מלכי ישראל: אלישע חלה את חליו אשר ימות בו ויואש מלך ישראל ירד אליו ויבך על פניו ויאמר אבי אבי רכב ישראל ופרשיו: ויאמר אליו אלישע קח קשת וחצים ויקח אליו קשת וחצים: ויאמר למלך ישראל שים ידך על הקשת וישם ידו ויסמך אלישע את ידיו על ידי המלך: ויאמר פתח החלון קדמה ויפתח ויאמר אלישע ירה וירה ויאמר חץ תשועת יהוה וחץ תשועה מארם והכית את ארם באפק עד כלתך: ויאמר קח החצים ויקח ויאמר למלך ישראל הך ארצה ויך שלש פעמים ויעמד: ויקצף עליו איש האלהים ויאמר הכית חמש או שש פעמים אז הכית את ארם עד כלה ועתה שלש פעמים תכה את ארם: ויאמר אליו אלישע לא תחי כי אם חמש או שש פעמים תכה ואז תכלנו ועתה שלש פעמים תכה את ארם: ויהי לא יסף לחיות איש ויהי בשנה הבאה ויעל בן הדד ארמה ויחל יואש את ערי מיד בן הדד בן חזאל אשר לקח מיד יהואחז אביו שלש פעמים הכהו יואש וישב את ערי ישראל: ויהי בשנת שתים לשנאת יואש בן יהואחז מלך ישראל וימלך אמציה בן יואש מלך יהודה: בן עשרים וחמש שנה היה בהמלכו ותשע ועשרים שנה מלך בירושלם ושם אמו יהועדין מירושלם: ויעש הישר בעיני יהוה רק לא כדויד אביו ככל אשר עשה יואש אביו עשה: אך הבמות לא סרו עוד העם זבחים ומקטרים עוד על הבמות: ויהי כחזק הממלכה עליו ויך את עבדיו המכים את המלך אביו: ואת בניהם המתים לא המית כאשר כתוב בספר תורת משה אשר צוה יהוה לאמר לא יומתו אבות על בנים ובנים לא יומתו על אבות כי איש בחטאו יומתו: הוא הכה את אדום בגיא המלח עשרת אלפים ותפש את סלע במלחמה ויקרא את שמה יקתאל עד היום הזה: אז שלח אמציה מלאכים אל יהואש בן יהואחז בן יהוא מלך ישראל לאמר לכה נתראה פנים: ויאמר יהואש מלך ישראל אל אמציה מלך יהודה החוח אשר בלבנון שלח אל הארז אשר בלבנון לאמר תנה את בתך לבני לאשה ותעבר חית השדה אשר בלבנון ותרמס את החוח: כי הכה הכית את אדום ונשא לבבך להתהלל שב נא בביתך למה תתגרה ברעה ונפלת אתה ויהודה עמך: ולא שמע אמציה ויעל יהואש מלך ישראל ויתראו פנים הוא ואמציה מלך יהודה בבית שמש אשר ליהודה: וינגף יהודה לפני ישראל וינסו איש לאהליו: ואת אמציה מלך יהודה בן יואש בן יהואחז תפש יהואש מלך ישראל בבית שמש וילך אתו ירושלם ויפרץ בחומת ירושלם משער אפרים עד שער הפנה ארבע מאות אמה: ואת כל הזהב והכסף וכל הכלים הנמצאים בבית יהוה ובאוצרות בית המלך ואת בני התערבות וישב שמרונה: ויתר דברי יואש אשר עשה וגבורתו אשר נלחם את אמציה מלך יהודה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: וישכב יואש עם אבתיו ויקבר בשמרון עם מלכי ישראל וימלך ירבעם בנו תחתיו: ואמציה בן יואש מלך יהודה חי אחרי מות יהואש בן יהואחז מלך ישראל חמש עשרה שנה: ויתר דברי אמציה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: ויקשרו עליו קשר בירושלם וינס לכישה וישלחו אחריו לכישה וימיתהו שם: וישאו אתו על סוסים ויקבר בירושלם עם אבתיו בעיר דויד: ויקחו כל עם יהודה את עזריהו והוא בן שש עשרה שנה וימליכו אתו תחת אביו אמציה: הוא בנה את אילת וישבה ליהודה אחרי שכב המלך עם אבתיו: בן שש עשרה שנה עזריהו במלכו ושנים וחמשים שנה מלך בירושלם ושם אמו יכליהו מירושלם: ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה אמציה אביו: רק הבמות לא סרו עוד העם זבחים ומקטרים על הבמות: ויהי יהוה את המלך ויהי מצרע עד יום מותו וישב בבית חפשית והוא יותם בן המלך על הבית שפט את עם הארץ: ויתר דברי עזריהו וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: וישכב עזריהו עם אבתיו ויקברו אתו עם אבתיו בעיר דויד וימלך יותם בנו תחתיו: בן עשרים וחמש שנה יותם במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו ירושה בת צדוק: ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה עזריהו אביו רק לא בא בהיכל יהוה ועוד העם משחיתים: הוא בנה את שער בית יהוה העליון ובחומת העפל בנה הרבה: ויתר דברי יותם וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל ויהודה: הוא נלחם את מלך בני עמון ויתנו לו בשנה ההיא כסף כרים ומאה אלפים כרי שעורים ועשרת אלפים כרי חטים זאת ישלמו לו בני עמון ושנה השנית ושלשית: ויהי יותם הלך ויתגבר כי הכין דרכיו לפני יהוה אלהיו: ויתר דברי יותם וכל מלחמתיו ודרכיו הנם כתובים על ספר מלכי ישראל ויהודה: בן עשרים וחמש שנה היה במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם וילך יותם וישכב עם אבתיו ויקברו אתו בעיר דויד אביו וימלך אחז בנו תחתיו: בימים ההם החל יהוה להשלח ברצין מלך ארם ואת פקח בן רמליהו מלך ישראל: ויבא ארם אילתה וישבה מיהודה וישבו ארם אילתה עד היום הזה: ואחז בן יותם מלך יהודה בשנת שבע עשרה שנה לפקח בן רמליהו מלך ישראל: בן עשרים שנה אחז במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם ולא עשה הישר בעיני יהוה אלהיו כדויד אביו: וילך בדרך מלכי ישראל וגם בנו העביר באש כתועבות הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל: ויזבח ויקטר על הבמות ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן: אז יעלה רצין מלך ארם ופקח בן רמליהו מלך ישראל ירושלם למלחמה ויצרו על אחז ולא יכלו להלחם עליו: בעת ההיא השיב רצין מלך ארם את אילת לארם וגרש את היהודים מאילת וארמים באו אילתה וישבו שם עד היום הזה: ואחז שלח מלאכים אל תגלת פלאסר מלך אשור לאמר עבדך ובנך אני עלה הושיעני מיד מלך ארם ומיד מלך ישראל הקמים עלי: ויקח אחז את הכסף והזהב הנמצא בבית יהוה ובאוצרות בית המלך וישלח שחד למלך אשור: וישמע אליו המלך ויעל מלך אשור על דמשק וילכדה ויגל אתה קירה ואת רצין המית: ויסע המלך אחז לקראת תגלת פלאסר מלך אשור דמשקה ויראה את המזבח אשר בדמשק וישלח המלך אחז אל אוריה הכהן את תבנית המזבח וכמעשהו לכל מלאכתו: ויבן אוריה הכהן את המזבח ככל אשר שלח המלך אחז מדמשק כן עשה אוריה הכהן עד בוא המלך אחז מדמשק: ויבא המלך מדמשק וירא את המזבח ויקרב המלך על המזבח ויעל עליו: ויקטר את עולתו ואת מנחתו ויסך את נסכו ויזרק את דם שלמיו על המזבח: ואת מזבח הנחשת אשר לפני יהוה הקריב מפני הבית מבין מזבחו ומבית יהוה ויתן אתו על ירך מזבחו צפונה: ויצו המלך אחז את אוריה הכהן לאמר על המזבח הגדול הקטר את עולת הבקר ואת מנחת הערב ואת עולת המלך ואת מנחתו ואת עולת כל עם הארץ ואת מנחתם ואת נסכיהם וכל דם עולה וכל דם זבח עליו תזרק ואת מזבח הנחשת אהיה לבקר לי: ויעש אוריה הכהן ככל אשר צוה המלך אחז: ויקצץ המלך אחז את מסגרות המכנות ויסר מעליהם את הכיור ואת הים הורד מעל הבקר הנחשת אשר תחתיו ויתן אתו על רצפת אבן: ואת מסך המשבת אשר בנו בבית ואת מבוא המלך החיצון הסב בבית יהוה מפני מלך אשור: ויתר דברי אחז אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: וישכב אחז עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר בירושלם וימלך חזקיהו בנו תחתיו: בן עשרים וחמש שנה חזקיהו במלכו ותשע ועשרים שנה מלך בירושלם ושם אמו אבי בת זכריה: ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה דויד אביו: הוא הסיר את הבמות וישבר את המצבות ויכרת את האשרה וישבר נחש הנחשת אשר עשה משה כי עד הימים ההם היו בני ישראל מקטרים לו ויקרא לו נחשתן: ביהוה אלהי ישראל בטח ואחריו לא היה כמהו בכל מלכי יהודה ואשר היו לפניו: ויתדבק ביהוה לא סר מאחריו וישמר מצותיו אשר צוה יהוה את משה: ויהי יהוה עמו בכל אשר יצא ישכיל ויתמרד במלך אשור ולא עבדו: הוא הכה את פלשתים עד עזה ואת גבוליה מפגר מצפה ועד עיר מבצר: ויהי בשנת ארבע לחזקיהו המלך היא שנת שבע לשמעאל מלך ישראל עלה שלמנאסר מלך אשור על שמרון ויצר עליה: ויקצה מקצה שלש שנים ויתפשה בשנת שש לחזקיהו היא שנת תשע לשמעאל מלך ישראל נתפשה שמרון: ויגל מלך אשור את ישראל אשורה ויושב אתם בחלח ובחבור נהר גוזן וערי מדי: על אשר לא שמעו בקול יהוה אלהיהם ויעברו את בריתו את כל אשר צוה משה עבד יהוה לא שמעו ולא עשו: בארבע עשרה שנה למלך חזקיהו עלה סנחריב מלך אשור על כל ערי יהודה הבצרות ויתפשם: וישלח חזקיהו מלך יהודה אל מלך אשור לכיש לאמר חטאתי שוב מעלי את אשר תתן עלי אשא ויתן מלך אשור על חזקיהו מלך יהודה שלש מאות ככר כסף ושלשים ככר זהב: ויתן חזקיהו את כל הכסף הנמצא בבית יהוה ובאוצרות בית המלך: בעת ההיא קצץ חזקיהו מלך יהודה את דלתות היכל יהוה ואת המשקופות אשר צפה חזקיהו מלך יהודה ויתנם למלך אשור: וישלח מלך אשור את תרתן ואת רבסריס ואת רבשקה מלכיש אל המלך חזקיהו בחיל כבד על ירושלם ויעלו וילכו וירדו וישבו בתעלת הברכה העליונה אשר בשדה כבס: ויקראו אל המלך ויצא אליהם אליקים בן חלקיהו אשר על הבית ושבנא הסופר ויואח בן אסף המזכיר: ויאמר אליהם רבשקה אמרו נא אל חזקיהו כה אמר המלך הגדול מלך אשור מה הבטחון הזה אשר בטחת: אמרת אך דבר שפתים עצה וגבורה למלחמה עתה על מי בטחת כי מרדת בי: הנה בטחת לך על משענת הקנה הרצוץ הזה על מצרים אשר יסמך איש עליה ובאה בכפו ונקבה אתה כן פרעה מלך מצרים לכל הבטחים עליו: ואם תאמרו אלי אל יהוה אלהינו בטחנו הלא הוא אשר הסיר חזקיהו את במותיו ואת מזבחותיו ויאמר ליהודה ולירושלם לפני המזבח הזה תשתחוו בירושלם: ועתה התערב נא את אדני מלך אשור ואתנה לך אלפים סוסים אם תוכל לתת לך רכבים עליהם: ואיך תשיב פני פחת אחד מעבדי אדני הקטנים ותבטח לך על מצרים לרכב ולפרשים: ועתה הלוא בלעדי יהוה עלה אל הארץ הזאת להשחיתה יהוה אמר אלי עלה אל הארץ הזאת והשחת אתה: ויאמר אליקים בן חלקיהו ושבנא ויואח אל רבשקה דבר נא אל עבדיך ארמית כי שמעים אנחנו ואל תדבר אתנו יהודית באזני העם אשר על החומה: ויאמר אליהם רבשקה האל אדני ואליך שלחני אדבר את הדברים האלה הלא על האנשים הישבים על החומה לאכל את חריהם ולשתות את מימיהם אתכם: ויעמד רבשקה ויקרא בקול גדול יהודית ויאמר שמעו דבר המלך הגדול מלך אשור: כה אמר המלך אל יטעה אתכם חזקיהו כי לא יוכל להציל אתכם: ואל יבטח אתכם חזקיהו על יהוה לאמר הצל יצילנו יהוה לא תנתן העיר הזאת ביד מלך אשור: אל תשמעו אל חזקיהו כי כה אמר מלך אשור עשו אתי ברכה וצאו אלי ואכלו איש גפנו ואיש תאנתו ושתו איש מי בורו: עד אשר אבוא ולקחתי אתכם אל ארץ כארצכם ארץ דגן ותירוש ארץ לחם וכרמים ארץ זית יצהר ודבש וחיו ולא תמותו ואל תשמעו אל חזקיהו כי יסית אתכם לאמר יהוה יצילנו: הצילו הצילו אלהי הגוים איש את ארצו מיד מלך אשור: איה אלהי חמת וארפד איה אלהי ספרוים הנע ועוה ואיה אלהי שמרים כי הצילו את שמרון מידי: מי בכל אלהי הארצות האלה אשר הצילו את ארצם מידי כי יציל יהוה את ירושלם מידי: ויחרשו ולא ענהו דבר כי מצות המלך היתה לאמר לא תענהו: ויבא אליקים בן חלקיהו אשר על הבית ושבנא הסופר ויואח בן אסף המזכיר אל חזקיהו קרעי בגדים ויגידו לו את דברי רבשקה: ויהי כשמע המלך חזקיהו ויקרע בגדיו ויתכס בשק ויבא בית יהוה: וישלח את אליקים אשר על הבית ואת שבנא הסופר ואת זקני הכהנים מכסים בשקים אל ישעיהו בן אמוץ הנביא: ויאמרו אליו כה אמר חזקיהו יום צרה ותוכחה ונאצה היום הזה כי באו בנים עד משבר ואין כח ללדת: אולי ישמע יהוה אלהיך את דברי רבשקה אשר שלחו מלך אשור אדניו לחרף את אלהים חיים ולהוכיח בדברים אשר שמע יהוה אלהיך ושאת תפלה בעד השארית הנמצאת: ויבאו עבדי המלך חזקיהו אל ישעיהו: ויאמר אליהם ישעיהו כה תאמרון אל אדניכם כה אמר יהוה אל תירא מפני הדברים אשר שמעת אשר גדפוני נערי מלך אשור: הנני נתן בו רוח ושמע שמועה ושב לארצו והפלתיהו בחרב בארצו: וישב רבשקה וימצא את מלך אשור נלחם על לבנה כי שמע כי נסע מלכיש: וישמע על תרהקה מלך כוש לאמר יצא להלחם אתך וישמע וישלח מלאכים אל חזקיהו לאמר: כה תאמרון אל חזקיהו מלך יהודה לאמר אל ישאך אלהיך אשר אתה בוטח עליו לאמר לא תנתן ירושלם ביד מלך אשור: הנה אתה שמעת את אשר עשו מלכי אשור לכל הארצות להחרימם ואתה תנצל: ההצילום אלהי הגוים את אשר שחתו אבותי את גוזן וחרן ורצף ובני עדן אשר בתלשר: איה מלך חמת ומלך ארפד ומלך עיר ספרוים הנע ועוה: ויקח חזקיהו את הספרים מיד המלאכים ויקרא אתם ויעל בית יהוה ויפרשם חזקיהו לפני יהוה: ויתפלל חזקיהו אל יהוה לאמר: יהוה צבאות אלהי ישראל יושב הכרובים אתה הוא האלהים לבדך לכל ממלכות הארץ אתה עשית את השמים ואת הארץ: הטה יהוה אזנך ושמע פקח יהוה עיניך וראה ושמע את כל דברי סנחריב אשר שלח לחרף את אלהים חיים: אמנם יהוה החריבו מלכי אשור את הגוים ואת ארצותם: ואת אלהיהם נתנו באש כי לא אלהים המה כי אם מעשה ידי אדם עץ ואבן ויאבדום: ועתה יהוה אלהינו הושיענו נא מידו וידעו כל ממלכות הארץ כי אתה יהוה האלהים לבדך: וישלח ישעיהו בן אמוץ אל חזקיהו לאמר כה אמר יהוה אלהי ישראל אשר התפללת אלי על סנחריב מלך אשור שמעתי: זה הדבר אשר דבר יהוה עליו בזתה לך לעגה לך בת ציון אחריך ראש בת ירושלם: את מי חרפת וגדפת ועל מי הרימות קול ותשא מרום עיניך אל קדוש ישראל: ביד מלאכיך חרפת אדני ותאמר ברב רכבי אני עליתי מרום הרים ירכתי לבנון ואכרת מבחר ארזיו ברוש מבחריו ואבוא מלון קצו יער כרמלו: אני קרתי ואשתה מים ואחרב בכף רגלי כל יאורי מצור: הלא שמעת למרחוק אתה עשיתיה מימי קדם ועתה הבאתיה ותהי להשות גלים עיר מבצר: ויושביה קצרי יד חתו ובושו היו עשב שדה וירק דשא חציר גגות וישד קדים שמה: ושבתך וצאתך וביאתך ידעתי וגם התרגזך אלי: יען התרגזך אלי ושאנן באזניך ואשים חחי באפך ומתגי בשפתיך והשיבותיך בדרך אשר באת: וזה לך האות אכול השנה ספיח ובשנה השנית שחיש ובשנה השלשית זרעו וקצרו ונטעו כרמים ואכלו פריים: והיתה הפלטה השרידה בית יהודה למעלה שרש ועשתה פרי למטה: כי מירושלם תצא שארית ופלטה מהר ציון קנאת יהוה צבאות תעשה זאת: לכן כה אמר יהוה על מלך אשור לא יבא אל העיר הזאת ולא יירה שם חץ ולא יקדמנה מגן ולא יסלל עליה סללה: בדרך אשר בא בה ישוב ואל העיר הזאת לא יבא נאם יהוה: ועגנתי על העיר הזאת להושיעה למעני ולמען עבדי דויד: ויהי בלילה ההוא ויצא מלאך יהוה ויך במחנה אשור מאה שמנים וחמשה אלפים וישכימו בבקר והנה כלם פגרי מתים: ויסע וילך וישב סנחריב מלך אשור וישב בנינוה: ויהי הוא משתחוה בבית נסרך אלהיו ואדרמלך ושראצר בניו הכהו בחרב והמה נמלטו ארצה אררט וימלך אסרחדון בנו תחתיו: בימים ההם חלה חזקיהו למות ויבא אליו ישעיהו בן אמוץ הנביא ויאמר אליו כה אמר יהוה צו לביתך כי מת אתה ולא תחיה: ויסב חזקיהו את פניו אל הקיר ויתפלל אל יהוה: ויבך חזקיהו בכי גדול: ויהי דבר יהוה אל ישעיהו לאמר: לך ואמרת אל חזקיהו כה אמר יהוה אלהי דויד אביך שמעתי את תפלתך ראיתי את דמעתך הנני יסף על ימיך חמש עשרה שנה: ומכף מלך אשור אצילך ואת העיר הזאת והגנותי על העיר הזאת: וזה לך האות מאת יהוה כי יעשה יהוה את הדבר הזה אשר דבר: הנני משיב את צל המעלות אשר ירדה בשמש באחז אחרנית עשר המעלות ותשב השמש עשר מעלות במעלות אשר ירדה: מכתב לחזקיהו מלך יהודה בחלתו ויחי מחליו: אני אמרתי בדמי ימי אלכה בשערי שאולה פקדתי יתר שנותי: אמרתי לא אראה יה יה בארץ החיים לא אביט אדם עוד עם יושבי חדל: דורי נסע ונגלה ממני כאהל רעי גללתי כארג חיי מדלה יבצעני מיום עד לילה תשלימני: שויתי עד בוקר כארי כן ישבר כל עצמותי מיום עד לילה תשלימני: כסוס עגור אצפצף אהגה כיונה עיני כללו למרום אדני עשקה ערבני: מה אדבר ויען לי והוא עשה ארך כל שנותי על מר נפשי: אדני עליהם יחיו ולכל בהם חיי נפשי ותחלימני והחיני: הנה לשלום מר לי מר ואתה חשקת נפשי משחת בלי כי השלכת אחרי גוך כל חטאתי: כי לא שאול תודך מות יהללך לא יקוו יורדי בור אל אמתך: חי חי הוא יודך כמוני היום אב לבנים יודיע אל אמתך: יהוה להושיעני ונגינותי ננגן כל ימי חיינו על בית יהוה: ויאמר ישעיהו יקחו דבלת תאנים ויקחו וישימו על השחין וחי: ויאמר חזקיהו מה אות כי אעלה בית יהוה: ויאמר ישעיהו זה לך האות מאת יהוה כי יעשה יהוה את הדבר אשר דבר הנה אעשה את הצל אשר הלך במעלות אחז בשמש למעלה עשר מעלות אחרנית ותשב השמש עשר מעלות במעלות אשר ירדה: בעת ההיא שלח מרדך בלאדן בן בלאדן מלך בבל ספרים וברכה אל חזקיהו כי שמע כי חלה חזקיהו ויחזק: וישמח עליהם חזקיהו ויראם את בית נכתו את הכסף ואת הזהב ואת הבשמים ואת השמן הטוב ואת כל בית כליו ואת כל הנמצא באוצרותיו לא היה דבר אשר לא הראם חזקיהו בביתו ובכל ממשלתו: ויבא ישעיהו הנביא אל המלך חזקיהו ויאמר אליו מה אמרו האנשים האלה ומאין באו אליך ויאמר חזקיהו מארץ רחוקה באו אלי מבבל: ויאמר מה ראו בביתך ויאמר חזקיהו את כל אשר בביתי ראו לא היה דבר אשר לא הראיתים באוצרותי: ויאמר ישעיהו אל חזקיהו שמע דבר יהוה צבאות: הנה ימים באים ונשא כל אשר בביתך ואשר אצרו אבותיך עד היום הזה בבלה לא יותר דבר אמר יהוה: ומבניך אשר יצאו ממך אשר תוליד יקחו והיו סריסים בהיכל מלך בבל: ויאמר חזקיהו אל ישעיהו טוב דבר יהוה אשר דברת ויאמר הלא אם שלום ואמת יהיה בימי: ויתר דברי חזקיהו וכל גבורתו ואשר עשה את הברכה ואת התעלה והבא המים העירה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: וישכב חזקיהו עם אבתיו וימלך מנשה בנו תחתיו: בן שתים עשרה שנה מנשה במלכו וחמשים וחמש שנה מלך בירושלם ושם אמו חפצי בה: ויעש הרע בעיני יהוה כתועבות הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל: וישב ויבן את הבמות אשר אבד חזקיהו אביו ויקם מזבחות לבעל ויעש אשרה כאשר עשה אחאב מלך ישראל וישתחו לכל צבא השמים ויעבדם: ויבן מזבחות בבית יהוה אשר אמר יהוה בירושלם אשים את שמי: ויבן מזבחות לכל צבא השמים בשתי חצרות בית יהוה: והוא העביר את בנו באש ועונן וניחש וכשף ועשה אוב וידעוני הרבה עשה הרע בעיני יהוה להכעיסו: ואת פסל האשרה אשר עשה שם בבית אשר אמר יהוה אל דויד ואל שלמה בנו בבית הזה ובירושלם אשר בחרתי מכל שבטי ישראל אשים את שמי לעולם: ולא אוסיף להסיר את רגל ישראל מן האדמה אשר הכינותי לאבותם רק אם ישמרו לעשות ככל אשר צויתים ולכל התורה אשר צוה אותם עבדי משה: ולא שמעו ויתע אותם מנשה לעשות הרע מגוים אשר השמיד יהוה מפני בני ישראל: וידבר יהוה ביד עבדיו הנביאים לאמר: יען אשר עשה מנשה מלך יהודה את התועבות האלה הרע מכל אשר עשו האמרי אשר לפניו ויחטיא גם את יהודה בגלוליו: לכן כה אמר יהוה אלהי ישראל הנני מביא רעה על ירושלם ויהודה אשר כל שמעו תצלינה שתי אזניו: ונטיתי על ירושלם את קו שמרון ואת משקלת בית אחאב ומחיתי את ירושלם כמחה את הצלחת מחה והפך על פניה: ונטשתי את שארית נחלתי ונתתים ביד אויביהם והיו לבז ולמשסה לכל אויביהם: כי הרע בעיני עשו והיו מכעיסים אותי מיום צאת אבותם ממצרים ועד היום הזה: גם דם נקי שפך מנשה הרבה מאד עד אשר מלא את ירושלם פה אל פה מלבד חטאתו אשר החטיא את יהודה לעשות הרע בעיני יהוה: ויתר דברי מנשה וכל אשר עשה וחטאתו אשר חטא הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: וישכב מנשה עם אבתיו ויקבר בגן ביתו בגן עזא וימלך אמון בנו תחתיו: בן עשרים ושתים שנה אמון במלכו ושתים שנים מלך בירושלם ושם אמו משלמת בת חרוץ מיטבתה: ויעש הרע בעיני יהוה כאשר עשה מנשה אביו: וילך בכל הדרך אשר הלך אביו בה ויעבד את הגלולים אשר עבדם אביו וישתחו להם: ויעזב את יהוה אלהי אבתיו ולא הלך בדרך יהוה: ויעש עבדי אמון אתו ויקשרו על המלך וימיתו את המלך בביתו: ויך עם הארץ את כל הקשרים על המלך אמון ויעמידו עם הארץ את יאשיהו בנו תחתיו למלך: בן שמנה שנים יאשיהו במלכו ואחת ושלשים שנה מלך בירושלם ושם אמו ידידה בת עדיה מבצקת: ויעש הישר בעיני יהוה וילך בכל דרך דויד אביו ולא סר ימין ושמאל: ובשנת שמנה עשרה למלכו לשלח המלך את שפן בן אצליהו בן משלם הסופר בית יהוה לאמר: עלה אל חלקיהו הכהן הגדול ויתמו את הכסף המובא בית יהוה אשר אספו שמרי הסף מיד העם: ויתנו ביד עשי המלאכה הממנים בבית יהוה ויתנו אתו עשי המלאכה העבדים בבית יהוה לחזק הבית: לחרשים ולבנים ולקנות עצי ולמחצבות לגזית ולקנות העצים והאבנים לחזק הבית: אך לא יחשב אתם הכסף המובא על ידם כי באמונה הם עשים: ויאמר חלקיהו הכהן הגדול אל שפן הסופר ספר התורה מצאתי בבית יהוה ויתן חלקיהו את הספר אל שפן ויקראהו: ויבא שפן הסופר אל המלך וישב דבר אל המלך לאמר כספים נתנו עבדיך ויתכוהו על יד עשי המלאכה הממנים בבית יהוה: ויגד שפן הסופר למלך לאמר ספר נתן לי חלקיהו הכהן ויקרא בו שפן לפני המלך: ויהי כשמע המלך את דברי ספר התורה ויקרע את בגדיו: ויצו המלך את חלקיהו הכהן ואת אחיקם בן שפן ואת עבדון בן מיכה ואת שפן הסופר ואת עשיה עבד המלך לאמר: לכו דרשו את יהוה בעדי ובעד העם ובעד כל יהודה על דברי הספר הנמצא הזה כי גדולה חמת יהוה אשר נתכה בנו על אשר לא שמרו אבותינו את דבר יהוה לעשות ככל הכתוב על הספר הזה: וילך חלקיהו ואשר המלך אל חלדה הנביאה אשת שלם בן תקוה בן חרחס שמר בגדים והיא יושבת בירושלם במשנה ותדבר אתה כאת: ותאמר לו כה אמר יהוה אלהי ישראל אמרו לאיש אשר שלח אתכם אלי: כה אמר יהוה הנני מביא רעה על המקום הזה ועל יושביו את כל דברי הספר אשר קראו לפני מלך יהודה: תחת אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים למען הכעיסני בכל מעשי ידיהם ותתך חמתי במקום הזה ולא תכבה: ואל מלך יהודה השלח אתכם לדרוש ביהוה כה תאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי ישראל הדברים אשר שמעת: יען רך לבבך ותכנע מלפני יהוה בשמעך את אשר דברתי על המקום הזה ועל יושביו להיות לשמה ולקללה ותקרע את בגדיך ותבך לפני ואני גם שמעתי נאם יהוה: לכן הנני אספך אל אבתיך ונאספת אל קברתיך בשלום ולא תראינה עיניך בכל הרעה אשר אני מביא על המקום הזה ועל יושביו: וישיבו את המלך דבר ויקבצו אליו את כל זקני יהודה וירושלם: ויעל המלך בית יהוה וכל איש יהודה וכל יושבי ירושלם עמו והכהנים והנביאים וכל העם למקטן ועד גדול ויקרא באזניהם את כל דברי ספר הברית הנמצא בבית יהוה: ויעמד המלך על העמד ויכרת את הברית לפני יהוה ללכת אחרי יהוה ולשמר את מצותיו ואת עדותיו ואת חקותיו בכל לבבו ובכל נפשו להקים את דברי הברית הזאת הכתובים על הספר הזה ויתיצבו כל העם בברית: ויצו המלך את חלקיהו הכהן הגדול ואת הכהנים משנה ואת שמרי הסף להוציא מהיכל יהוה את כל הכלים אשר עשו לבעל ולאשרה ולכל צבא השמים ויעלם מחוץ לירושלם בשדמות קדרון וישא את עפרם בית אל: וישבת את הכמרים אשר נתנו מלכי יהודה להקטיר בבמות בערי יהודה ומסביבות ירושלם ואת המקטרים לבעל לשמש ולירח ולמזלות ולכל צבא השמים: ויוצא את האשרה מבית יהוה מחוץ לירושלם אל נחל קדרון ויצרפה בנחל קדרון ויכתה עד דק ויזרק את עפרה על הקברים אל בני העם: וינתץ את בתי הקדשים אשר בבית יהוה אשר הנשים ארגות שם בתים לאשרה: ויבא את כל הכהנים מערי יהודה ויטמא את הבמות אשר קטרו שם הכהנים מגבע עד באר שבע וינתץ את במות השערים אשר פתח יהושע שר העיר אשר על שמאל איש בשער העיר: אך כהני הבמות לא עלו אל מזבח יהוה בירושלם כי אם אכלו מצות בתוך אחיהם: ויטמא את התפת אשר בגי בן הנם למען אשר לא יעביר איש את בנו ואת בתו באש למלך: ויסר את הסוסים אשר נתנו מלכי יהודה לשמש בבוא בית יהוה אל לשכת נתן מלך הסריס אשר בפרוזים ואת מרכבות השמש שרף באש: ואת המזבחות אשר על הגג עלית אחז אשר עשו מלכי יהודה ואת המזבחות אשר עשה מנשה בשתי חצרות בית יהוה נתץ המלך וירץ משם ויזרק את עפרם אל נחל קדרון: ואת הבמות אשר לפני ירושלם אשר על ימין הר המשחית אשר בנה שלמה מלך ישראל לעשתרת שקוץ הצדנים ולכמוש שקוץ מואב ולמלכם תועבת בני עמון טמא המלך: וישבר את המצבות וגדע את האשרים וימלא את מקומם את עצמות אדם: וגם את המזבח אשר בבית אל הבמה אשר עשה יָרָבְעָם בן נבט אשר החטיא את ישראל גם את המזבח ההוא ואת הבמה נתץ שרף את הבמה שרף לעפר ואת האשרה שרף: ויפן יאשיהו וירא את הקברים אשר שם בהר וישלח ויקח את העצמות מן הקברים וישרף על המזבח ויטמא אתו כדבר יהוה אשר קרא איש האלהים אשר קרא את הדברים האלה: ויאמר מה הציון אשר אני רואה ויאמרו אליו אנשי העיר מקברי האיש האלהים אשר בא מיהודה ויקרא את הדברים אשר עשית על מזבח בית אל: ויאמר הניחו לו אל יניע איש את עצמותיו ויפלטו את עצמותיו ואת עצמות בנו עם עצמותיו: כי על מזבח בית אל ועל כל בתי במות אשר בערי שמרון אשר הסירו מלכי ישראל ועשו להכעיס ויעש להם ככל המעשים אשר עשה בבית אל: וישחט את כל כהני הבמות אשר שם על המזבחות ושרף עצמות אדם עליהם וישב ירושלם: ויצו המלך את כל העם לאמר עשו פסח ליהוה אלהיכם ככתוב על ספר הברית הזה: כי לא נעשה כפסח הזה מימי השפט את ישראל וכל ימי מלכי ישראל ומלכי יהודה: כי אם בשנת שמנה עשרה למלך יאשיהו נעשה הפסח הזה ליהוה בירושלם: וגם את האבות ואת התרפים ואת הגלולים ואת השקוצים ואת כל התועבות הנראות על אדמת יהודה ובירושלם בער יאשיהו למען הקים את דברי התורה הכתובים על הספר אשר מצא חלקיהו הכהן בית יהוה: כמהו לא היה לפניו מלך אשר שב אל יהוה בכל לבבו ובכל נפשו ובכל מאדו ככל תורת משה ואחריו לא קם כמהו: אך לא שב יהוה מחרון אפו הגדול אשר חרה אפו ביהודה על כל הכעסים אשר הכעיסו מנשה: ויאמר יהוה גם את יהודה אסיר מעל פני כאשר הסרתי את ישראל והזנחתי את העיר הזאת אשר בחרתי את ירושלם ואת הבית אשר אמרתי יהיה שמי שם: ויתר דברי יאשיהו וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: בימיו עלה פרעה נכה מלך מצרים על מלך אשור על נהר פרת וילך המלך יאשיהו לקראתו ויהרגהו במגדו כראתו אתו: ועבדיו רכבו אתו מת ממגדו וישימו אתו בקבר אבתיו וכל יהודה אבלים את יאשיהו: וירמיהו נשא קינה על יאשיהו ויאמרו כל השרים והשרות בקינותם על יאשיהו עד היום הזה ויתנום לחק על ישראל והנם כתובים על הקינות: ויתר דברי יאשיהו וחסדיו ככתוב בתורת יהוה: ומעשיו הראשנים והאחרונים הנם כתובים על ספר מלכי ישראל ויהודה: ויקחו עם הארץ את יהואחז בן יאשיהו וימשחו אתו וימליכו אתו תחת אביו בירושלם: בן עשרים ושלש שנה יהואחז במלכו ושלשה חדשים מלך בירושלם ושם אמו חמיטל בת ירמיהו מלבנה: ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשו אבתיו: ויאסרהו פרעה נכה בריבלה בארץ חמת מלכו בירושלם ויתן ארץ על מאה ככר כסף וככר זהב: ויפקד פרעה נכה את אליקים בן יאשיהו תחת יאשיהו אביו וימלך את יהויקים ואת יהואחז לקח ויבא מצרים וימת שם: ויתן יהויקים את הכסף ואת הזהב לפרעה אך העריך את הארץ לתת את הכסף על פי פרעה איש כערכו נגש את הכסף מעם הארץ לתת לפרעה נכה: בן עשרים וחמש שנה יהויקים במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו זבידה בת פדיה מרומה: ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשו אבת

ⲁⲛⲁⲕ ⲙⲛⲏⲣ: ⲟⲩⲟⲉⲓ ⲛⲥⲱϯ ⲛⲁⲩⲁⲗⲟϥ ⲙⲡⲉϥⲣⲁⲛ:
ⲉⲃⲟⲗϩⲁ ⲛⲓⲙ ⲉⲑⲃⲉ ⲛⲉⲙⲁⲧⲟ ⲁⲩⲱⲧⲉ. ⲟⲩⲟⲉⲓ ⲛⲥⲱϯ
ⲛⲁⲩⲁⲗⲟϥ ⲙⲡⲉϥⲣⲁⲛ, ⲁⲗⲗⲁ ⲛⲉⲙⲁⲧⲟ ⲁⲩⲱⲧⲉ ⲛⲁⲩ ⲛⲁⲓ ⲛⲓⲙ ⲉⲑⲃⲉ

כי יפיע. ופלאם ׳ ניקי פלגיך כי ׳ ברע יקרבנה 5
ובוחה: לנוסחך ריבי. ופלאים: ופלכתך
בלבבתיך. ופלחמיך חקי[3] ויחיך: ופלשתך
ובוחנתיך ברקי. שלי ובלאם ליקי ברק ובלגיך.
ובוחנתיך: כי פלגיך ס',[2] כתובתך ברקתם, ובוח
10 כי פלגיך ס', כתובתיך ברקתם. ופכתיבתיך ובוח. Bfol.147*a*
ויחנתך. שיך ובוח כי פס פלגיך. שפיך כך
ופלאים: לנוסחך ריבי. ופלחמיך ברקי: ופלם
כלתך ובוחנתיך: ופיך ובוח ברקתם ׳ כתובתיך
ברקתם: כי ׳ פס ובוחנתיך ׳[4] ופלגיך ברי ובקתם:
20 ופלחמיך ופלשתך ובוחנתיך: ברקתם, בי פס:

ובוחנתיך ברקי ׳ פלגיך ופלאים כי ׳ ברע יקרבנה 5
כי יפיע. ופלאם ׳ ניקי פלגיך כי ׳ ברע יקרבנה
ובוחה: לנוסחך ריבי. ופלאים: ופלכתך
בלבבתיך. ופלחמיך חקי[3] ויחיך: ופלשתך
ובוחנתיך ברקי. שלי ובלאם ליקי ברק ובלגיך.
ובוחנתיך: כי פלגיך ס',[2] כתובתיך ברקתם, ובוח
10 כי פלגיך ס', כתובתיך ברקתם. ופכתיבתיך ובוח. Bfol.147*a*
ויחנתך. שיך ובוח כי פס פלגיך. שפיך כך
ופלאים: לנוסחך ריבי. ופלחמיך ברקי: ופלם
כלתך ובוחנתיך: ופיך ובוח ברקתם ׳ כתובתיך
ברקתם: כי ׳ פס ובוחנתיך ׳[4] ופלגיך ברי ובקתם:
20 ופלחמיך ופלשתך ובוחנתיך: ברקתם, בי פס:

---

1 G ברקתם ׳ ופלכתך. 2 A פס. 3 G ופלגיך ׳ חקי.
4 AG ופלאים. 5 G ברקתם ׳ ופלכתך. 6 G ׳חקי.

542 אוכר ירמיהו לכה, פולמוסו. ברוכיה .ה

1 G ברוכיה, 2 G ברוכיה לשון נביא. 3 After ברוכיה a leaf is wanting in G.

לשון נביא ירמיה מרפיה ברוכיה בן נריה הספר. ואני אמרתי אליהם כה אמר יי אם לא אלי תשמעו ללכת בתורתי אשר נתתי לפניכם: ולשמע אל דברי עבדי הנביאים השכם ושלח ולא שמעתם: ונתתי את הבית הזה כשילה ואת העיר הזאת אתן לקללה לכל גוים הארץ: את הכהנים ואת הנביאים ואת כל העם שמעו את ירמיה מדברו את הדברים האלה בבית יי: ויהי ככלות ירמיה לדבר את כל אשר צוה יי לדבר אל כל העם ויתפשו בו הכהנים והנביאים וכל העם לאמר: מות תמות מדוע נבאת בשם יי לאמר כשילה תהיה הזאת והעיר הזאת תחרב מאין יושב: ויקהל כל העם אל יי בבית יי ויעלו שרי יהודה מבית המלך ויבאו בית יי וישבו בפתח שער יי החדש: ויאמרו הכהנים והנביאים אל השרים ואל כל העם לאמר משפט מות לאיש הזה כי נבא אל העיר הזאת כאזניכם: וידבר ירמיה אל כל השרים ואל כל העם לאמר יי שלחני לנבא אל הבית הזה ואל העיר הזאת את כל הדברים אשר שמעתם: ועתה היטיבו דרכיכם ומעלליכם ושמעו בקול יי אלהיכם ונחם יי על הרעה אשר דבר עליכם: ואני הנני בידכם עשו לי כטוב וכישר בעיניכם: אך ידוע תדעון כי אם מות אתם נתנים עלי כי דם נקי אתם נתנים עלי ועל העיר הזאת ועל יושביה כי באמת שלחני יי אליכם לדבר באזניכם את כל הדברים האלה: ויאמר השרים וכל העם אל הכהנים ואל הנביאים אין למשפט מות האיש הזה כי בשם יי אלהינו דבר אלינו: ויקמו אנשים מזקני הארץ ויאמרו אל כל קהל העם לאמר: מיכיה המורשתי נבא בימי חזקיה מלך יהודה ויאמר אל כל עם יהודה לאמר כה אמר יי צבאות ציון שדה תחרש וירושלם עיים תהיה והר הבית לבמות יער: האמת המיתו אתו חזקיה מלך יהודה וכל יהודה הלא יי ירא את יי ויחל את פני יי וינחם יי על הרעה אשר דבר עליהם ואנחנו עשים גדולה אל נפשותינו: ויהי איש מתנבא בשם יי אוריה בן שמעיה מקריית יערים ויתנבא על העיר הזאת ועל הארץ הזאת ככל דברי ירמיה: וישמע יהויקים המלך וכל גבוריו וכל השרים את דבריו ויבקש המלך להמיתו וישמע אוריה וייר וברח מצרימה: וישלח יהויקים המלך אנשים מצרימה את אלנתן בן עכבור ואנשים אתו מצרימה: ויוציאו את אוריה ממצרים ויביאו אתו אל יהויקים המלך ויכהו בחרב וישלך את נבלתו אל קברי בני העם: אך יד אחיקם בן שפן היתה את ירמיה לבלתי תת אתו ביד העם להמיתו: ויאמר אל הכהנים ואל הנביאים אין למשפט מות האיש הזה כי בשם יי אלהינו דבר אלינו: ויקמו אנשים מזקני הארץ ויאמרו אל כל קהל העם לאמר: מיכיה המורשתי נבא בימי חזקיה מלך יהודה ויאמר אל כל עם יהודה לאמר כה אמר יי צבאות ציון שדה תחרש וירושלם עיים תהיה והר הבית לבמות יער: האמת המיתו אתו חזקיה מלך יהודה וכל יהודה הלא יי ירא את יי ויחל את פני יי וינחם יי על הרעה אשר דבר עליהם ואנחנו עשים גדולה אל נפשותינו: ויהי איש מתנבא בשם יי אוריה בן שמעיה מקריית יערים ויתנבא על העיר הזאת ועל הארץ הזאת ככל דברי ירמיה: וישמע יהויקים המלך וכל גבוריו וכל השרים את דבריו ויבקש המלך להמיתו וישמע אוריה וייר וברח מצרימה: וישלח יהויקים המלך אנשים מצרימה את אלנתן בן עכבור ואנשים אתו מצרימה: ויוציאו את אוריה ממצרים ויביאו אתו אל יהויקים המלך ויכהו בחרב וישלך את נבלתו אל קברי בני העם: אך יד אחיקם בן שפן היתה את ירמיה לבלתי תת אתו ביד העם להמיתו:

B fol. 147b.

5 10

כי אלהיו: ומצא אחיקם בן שפן את ירמיה ויתן אתו ביד העם להמיתו: ויאמר אל הכהנים ואל הנביאים אין למשפט מות האיש הזה כי בשם יי אלהינו דבר אלינו: ויקמו אנשים מזקני הארץ ויאמרו אל כל קהל העם לאמר: מיכיה המורשתי נבא בימי חזקיה מלך יהודה ויאמר אל כל עם יהודה לאמר כה אמר יי צבאות ציון שדה תחרש וירושלם עיים תהיה והר הבית לבמות יער: האמת המיתו אתו חזקיה מלך יהודה וכל יהודה הלא יי ירא את יי ויחל את פני יי וינחם יי על הרעה אשר דבר עליהם ואנחנו עשים גדולה אל נפשותינו: ויהי איש מתנבא בשם יי אוריה בן שמעיה מקריית יערים ויתנבא על העיר הזאת ועל הארץ הזאת ככל דברי ירמיה: וישמע יהויקים המלך וכל גבוריו וכל השרים את דבריו ויבקש המלך להמיתו וישמע אוריה וייר וברח מצרימה: וישלח יהויקים המלך אנשים מצרימה את אלנתן בן עכבור ואנשים אתו מצרימה: ויוציאו את אוריה ממצרים ויביאו אתו אל יהויקים המלך ויכהו בחרב וישלך את נבלתו אל קברי בני העם: אך יד אחיקם בן שפן היתה את ירמיה לבלתי תת אתו ביד העם להמיתו:

Afol.235b.

1 G ברוכיה, 2 G ברוכיה לשון נביא. 3 After ברוכיה a leaf is wanting in G.

كهفدلمهم. ومرمس ارحدم ط حرمح فمم حاممم حصم
مم ے: ومرفهفط حصمه ے ممحمتم ارحاهم خيلحد.
تم لمم ممم ارلم ارماهم ارمكمم: ولم حممرم ارحم
مرمم: ولم ارمحاتم ارمحمم ترممم: ولم حممرم
ممتم ولمم ارلم ارماهم ارمكمم: ولم حممرم ارحم
تاكمم: حملم مح ميتح لمحم حمهارمم: ومرامهم
تحيلم ومحاتمم كمهمد. ومحاتم ارممحم ملمه ے
مح حمه ے ميتح لمحم ترمحتممم تاكمم: حملم
لممم مرم ارحتممم، لمحح حم: مرمس ارحاهم
ارحمهم حيلح. ولمهمم، حمه مم ے ححممم: Bfol.148a
ملمحم ارم ارحم ترمم ملمه ے ميتم حممم مم
ممحم ارم ارحم ترمم ملمه ے ميتم حممم مم

---

543 متحم ارمحتمم لحمم، ممللممهم. حمحمتم .حـ

544 אוכל ירמיהו לכה, פולמוסה. כתיבתו ה.

בתר אחוהי מלכא בעא למיזל לגבי ירמיה: ובירושה דמן
בתר דיוקנא דלמא נפיק לה: ירמיה אזיל בתרה. ספר לוגי אזיל
מלכא ירמיהו גבאי: ובעיתו ליה מן קדם
ירמיה מדא. מן לוגי שיל: דלמה שיר מן בילאקא: 25
ירמיה מלכא בתרתא מגדוף: אין שיקרתה

ובתרתא לא בילאקא. ומלכא מן קדם ירמיה אזיל: ומן
ירמיה: ובתר אחוהי מלכא בעא למיזל לגבי ירמיה: ובירושה
מלכא ירמיהו גבאי: ובעיתו ליה מן קדם
ירמיה מדא. מן לוגי שיל: דלמה שיר מן בילאקא: 25
ירמיה מלכא בתרתא מגדוף: אין שיקרתה

15 ירמיה אמרה מלכא בעא למיזל ירמיה: ובירושה דמן
אחוהי מלכא. ומלכא מן לגבי ירמיה: ובירושה דמן
בתר ירמיה אזיל לה: ירמיה אזיל מלכא. ספר לוגי אזיל
מלכא ירמיהו גבאי: ובעיתו ליה מן קדם
ירמיה מדא. מן לוגי שיל: דלמה שיר מן בילאקא: 25
ירמיה מלכא בתרתא מגדוף: אין שיקרתה

ומלכא מן קדם ירמיה אזיל: ומן ירמיה: ובתר אחוהי מלכא
בעא למיזל לגבי ירמיה: ובירושה דמן בתר ירמיה אזיל לה:
ירמיה אזיל מלכא. ספר לוגי אזיל מלכא: ומן ירמיה
מדא. מן לוגי שיל: דלמה שיר מן בילאקא: 25
ירמיה מלכא בתרתא מגדוף: אין שיקרתה

ומלכא מן קדם ירמיה אזיל: ומן ירמיה: ובתר אחוהי מלכא
בעא למיזל לגבי ירמיה: ובירושה דמן בתר ירמיה אזיל לה:
ירמיה אזיל מלכא. ספר לוגי אזיל מלכא: ומן ירמיה
מדא. מן לוגי שיל: דלמה שיר מן בילאקא: 25
ירמיה מלכא בתרתא מגדוף: אין שיקרתה

---

544 אוכל ירמיהו לכה, פולמוסה. כתיבתו ה.

ואמינו לא פלחוהו, וכן אזיל ויאמינו לה. וכן כתיב
ואמינו ביה: ואמינו בלשון נפעל הוא. כמו ואמנתי
לדבר הזה: וכן ואמינו בה: כי יפעל יתלה לה.
לא מה ויאמינו בה: כי יפעל יתלה לה.

---

1 E ואמינו כן. 2 E אמינו. 3 E כלה.
4 E שמעוני כן. 5 E ויאמינו.

חזקה ונפוחה לה. כי אזיל ככתיב בה: ואמינו
בה: כמה דאת אמר ויאמינו בה' ובמשה עבדו.
ואמינו[1]: כי כתפסה ביה אלא מה. כי אזיל
ואמינו בה: ואמינו כי יפעל יתלה לה. כי
אזיל ואמינו בה: כי יפעל יתלה לה. כי אזיל
בה: ואמינו בה: כי יפעל יתלה לה. כי אזיל
ואמינו בה: כי יפעל יתלה לה. כי אזיל
ואמינו בה: כי יפעל יתלה לה. כי אזיל

546 אזכרת ירמיהו לכהן, פולמוסה. כתיבתה ס"ב.

---

1 E מחשבותיהם רעות. 2 E כתולדות. 3 After
two leaves are wanting in E. 4 G אכזרים.

מחשבותיהם, מעשיהם, ארח עכזתם, וירוש מהם. G fol. 115a I.
לא ארח כי כל כתוכיח בחרם מי כי יאלף.

ומקרבם, ומסורתם, ארח עכזתם[4] וירוש מהם. B fol. 149b. 15
מרחם ירכתיהם כתולדת[2] הם וירשוהו לנחלה תורתם.
מחלף כי כולם פנים פנה חסד מלולתם. כי נפלאי[3]
וירוש. מרחיב ירכתיו נאוה לנחת וירשוהו לם
כתובתם: לכל כי יפיה פנה: כולם מסרם
ומרחם, כלל מוב ארח כולם לי: ירוש כתוב
לנחלה. מרחיב ירכתיו נאוה כתובתם. 20

1 E מחשבותיהם רעות. 2 E כתולדת. 3 After
two leaves are wanting in E. 4 G מעשיהם.

---

5 תלאתם. כולם לם ירוש ארחי כי כי וסב וירשוהו.
מרחם ירחיבהו כתולדת[2] הם וירשוהו לנחלה תורתם. 15 149b.
מחלף כי כולם פנים פנה חסד מלולתם. כי נפלאי[3] B fol.
וירוש. מרחיב ירכתיו נאוה לנחת וירשוהו לם
כתובתם: לכל כי יפיה פנה: כולם מסרם
ומרחם, כלל מוב ארח כולם לי: ירוש כתוב
לנחלה. מרחיב ירכתיו נאוה לנחת וירשוהו לם 20
מרחם ירחיבהו כתולדת[2] הם וירשוהו לנחלה תורתם. 15 149b.
מחלף כי כולם פנים פנה חסד מלולתם. כי נפלאי[3] B fol.
וירוש. מרחיב ירכתיו נאוה לנחת וירשוהו לם
כתובתם: לכל כי יפיה פנה: כולם מסרם
ומרחם, כלל מוב ארח כולם לי: ירוש כתוב
לנחלה. מרחיב ירכתיו נאוה לנחת וירשוהו לם 20

---

1 E מחשבותיהם רעות. 2 E כתולדת. 3 After
two leaves are wanting in E. 4 G מעשיהם.

,מה זכ רוחיכ .רוזיזכרו [1]מזיזרכ מזכזכ רכו לכי
:מזיזרכל רוזי רכמיזיכ מזכזיכ זכיכו ,מכיכ רכמי:
מה כ מי מיכ זכיכ :ל רוזיו רכמכמכי מכו
רכלי מזיזרכל [2]רזיזי :מזכזכו זיזכו ל רכזכמכו
5 מזכי [3]מכרכמכזכו :מו זכמכזיכו :רמלכ
מכזי [4]רוזיכמכו זכ רכזי .מכי רכמכמכי רכמל
.רכזיזי מזכזו זכמכמכלכמכ :רכמל זכזכו כ
:מזכזו רכלכמכ כזיזכ זכמכ רזיזכ רכזיזכמכו רכזיו:
.רכמכמי זל רכזיזו :רמלכ רכלכ זל כזכזכ רכזיו
A fol. 238a. 10 מכרכלכו כ :רזיזי כמכ רזיזכ רכמכ זל מכזיזכ רכזיו
כזיזי מכ :מזכי כמכמכי רכמכמכי ל רכזיזי
[5]זכמכו .רכמל מכ כ כזיי זל מכ זיזי רכמל
רכזכזו רכזי מכל זכ זיזכ רכזיזכמכו רכמכל
מזיזכו רכמכלכל זזיי מכ מכמכי רכזיו
15 רכזכמכי כזיי זכ זכ מכ :מזכזכי רכמל
רכלכ כלכ כלכזיו .מכמכל כ מזכזכ כלכ
:זכ רזיזי זכמכ רכמכמכי זל מכזיזכ רכזיזי
Bfol.150a. כ כזיכלכו זכזכ זכ זכ .רכזכזכ זכ מכזכמכו
רכזכמכ רכלכ :מזכזכ רזיזי כזיזכ זכ .זיזי כ זיזי
20 :רמלכזכ כלכ זזיי זכזכ מכזכ .רכמל זכ כזיכלכו
זכ רכלכ .מכ רכמכמכו רכלכ כלכ זכ ,כ מכו
מה כ :כ רכמכמכ רכו .כלכ זכזכ רכמל מזכזכ

1 G ,מזיזרכל. 2 Written on the margin in G.
3 G מכרכמכזכו רכזכמכ. 4 G רכזכזכ רכו, with רכו
on the margin. 5 G זכזכמכ.

ז ג ולבוסה. 2 ג בולל. 3 ג מה ולבוסה
ולבוסה. 4 ג ולבוסה.

ולבוסה מה ולבוסה, בולבוסה מה ולבוסה: ולבוסה מה ולבוסה בולבוסה מה ולבוסה בולבוסה מה ולבוסה ב

.3 ... ויעשו לכם 2 ג אשר אתשלח 3 ג
.4 ג כתבתיכם 5 ג אשר לא 6 ג

ולמדתם את בני כתובים בתורת יהוה לא
5 ידעתי: אך בא יהוה בתוכם[5] ואשר
תשמרו את כל אשר יהוה אלהיכם
צוה אתכם: ועתה אל תוסיפו לחטוא
ולשוב אל אלהיכם כחטאתיכם הראשנות
10 ואל תקשו את עורפכם כאבותיכם[6]
כי תתנו תחתיכם יד ליהוה ובאו אל
מקדשו אשר הקדיש לעולם ועבדו את
יהוה אלהיכם ויסר חרון אפו מכם:
ואם תשובו אל יהוה וכל אחיכם
15 ובניכם ימצאו רחמים לפני שביהם
וישבו אל הארץ הזאת כי חנון ורחום
יהוה אלהיכם הוא ולא יסיר פניו
ממכם אם תשובו אליו: ועתה אל
תעשו כאבותיכם אשר הראו להם
20 נביאים ראשונים לאמר כה אמר יהוה
צבאות שובו נא מדרכיכם הרעים
ומעלליכם הרעים ולא שמעו ולא
הקשיבו אלי נאם יהוה: אבותיכם
איה הם והנביאים היחיו לעולם:
אך דברי וחקותי אשר צויתי את
עבדי הנביאים הלא השיגו את אבותיכם
ויעשו וישובו ויאמרו כאשר זמם
יהוה לעשות לנו כדרכינו וכמעלליו
כן עשה אתנו: ויהי בעשרים וארבעה
ליום בחדש השנים עשר הוא חדש
שבט בשנה הרביעית לדריוש היה דבר
יהוה אל זכריה בן ברכיה בן עדו
הנביא לאמר: ראיתי הלילה והנה
איש רכב על סוס אדם והוא עמד
בין ההדסים אשר במצולה ואחריו
סוסים אדמים שרקים ולבנים: ואמר
מה אלה אדני ויאמר אלי המלאך
הדבר בי אראך מה אלה הם: ויען
האיש העמד בין ההדסים ויאמר
אלה אשר שלח יהוה להתהלך בארץ:
ויענו את מלאך יהוה העמד בין
ההדסים ויאמרו התהלכנו בארץ והנה
כל הארץ יושבת ושקטת: ויען מלאך
יהוה ויאמר יהוה צבאות עד מתי
אתה לא תרחם את ירושלם ואת ערי
יהודה אשר זעמת זה שבעים שנה:
ויענו יהוה דברים טובים דברים
נחמים: ויאמר אלי המלאך הקרא
לאמר כה אמר יהוה צבאות קנאתי
לירושלם וקנאה גדולה קנאתי לציון:
וקצף גדול אנכי קצף על הגוים
השאננים אשר אנכי קצפתי מעט
והמה עזרו לרעה: לכן כה אמר יהוה
שבתי לירושלם ברחמים ביתי יבנה
בה נאם יהוה צבאות וקו יינטה על
ירושלם: עוד קרא לאמר כה אמר
יהוה צבאות עוד תפוצינה ערי מטוב
ונחם יהוה עוד את ציון ובחר עוד
בירושלם: ואשא את עיני וארא והנה
ארבע קרנות: ואמר אל המלאך הדבר
בי מה אלה ויאמר אלי אלה הקרנות
אשר זרו את יהודה את איש וירושלם:
ויראני יהוה ארבעה חרשים: ואמר
מה אלה באים לעשות ויאמר לאמר
אלה הקרנות אשר זרו את יהודה
מאומה ואיש לא נשא ראשו ויבאו
אלה לחרידם להדות את קרנות הגוים
אשר נשאו קרן אל ארץ יהודה לזרותה:
ואשא את עיני וארא והנה ארבעה
מרכבות יוצאות מבין שני ההרים
והרים הרי נחשת: במרכבה הראשונה
סוסים אדמים ובמרכבה השנית סוסים
שחרים: ובמרכבה השלישית סוסים
לבנים ובמרכבה הרביעית סוסים
ברדים אמצים: ואען ואמר אלי אלה
יצאי רוחות השמים מתיצבם לפני
אדון כל הארץ: אשר המרכבה השחרת
יצאים אל ארץ צפון והלבנים יצאו
אחריהם והברדים יצאו אל ארץ תימן:
והאמצים יצאו ויבקשו להתהלך לשוט
את הארץ ויאמר לכו התהלכו בארץ
וישטו את הארץ: ויקרא אלי וידבר
אלי לאמר ראה היצאים אל ארץ צפון
הניחו את רוחי בארץ צפון: ויהי דבר
יהוה אלי לאמר: לקח מאת הגולה
מאת חלדי ומאת טוביה ומאת ידעיה
ובאת אתה ביום ההוא ובאת אל בית
יאשיהו בן צפניה אשר באו מבבל:
ולקחת כסף וזהב ועשית עטרות
והנחת בראש יהושע בן יהוצדק הכהן
הגדול: ואמרת אליו לאמר כה אמר
יהוה צבאות לאמר הנה איש צמח
שמו ומתחתיו יצמח ובנה את היכל
יהוה: הוא יבנה את היכל יהוה והוא
ישא הוד ויושב ומשל על כסאו והיה
כהן על כסאו ועצת שלום תהיה בין
שניהם: והעטרת תהיה לחלם ולטוביה
ולידעיה ולחן בן צפניה לזכרון בהיכל
יהוה: ורחוקים יבאו ובנו בהיכל יהוה
וידעתם כי יהוה צבאות שלחני אליכם
והיה אם שמוע תשמעו בקול יהוה
אלהיכם: ויהי בשנה הרביעית למלך
דריוש היה דבר יהוה אל זכריה
ביום הרביעי בכסלו בארבעה לחדש
ושרצר ורגם מלך ואנשיו לבקש את
פני יהוה: לאמר אל הכהנים אשר
לבית יהוה צבאות ואל הנביאים
לאמר האבכה בחדש החמישי הנזר
כאשר עשיתי זה כמה שנים: ויהי
דבר יהוה צבאות אלי לאמר: אמר
אל כל עם הארץ ואל הכהנים לאמר
כי צמתם וספדתם בחדש החמישי
ובשבעי וזה שבעים שנה הצום צמתם
אתי: ולכי אתם לא אתי צמתם:
והלא את הדברים אשר קרא יהוה
ביד הנביאים הראשנים בהיות ירושלם
יושבת ושלוה והעריה סביבותיה
והנגב והשפלה יושבת: ויהי דבר
יהוה אל זכריה לאמר: כה אמר יהוה
צבאות משפט אמת שפטו וחסד
ורחמים עשו איש את אחיו: ואלמנה
ויתום גר ועני אל תעשקו ורעת איש
אל יחשב בלבבו אל תאהבו: ויאבו
להקשיב וישכו כתף סוררת ואזניהם
הכבידו משמוע: ולבם שמו שמיר
משמוע את התורה ואת הדברים אשר
שלח יהוה צבאות ברוחו ביד הנביאים
הראשנים ויהי קצף גדול מאת יהוה
צבאות: והיה כאשר קרא ולא שמעו
כן יקראו ולא אשמע אמר יהוה
צבאות: ואסערם על כל הגוים אשר
לא ידעום והארץ נשמה אחריהם
מעבר ומשב ולא השיבו ארץ חמדה
לשמה: ויהי דבר יהוה צבאות אלי
לאמר: כה אמר יהוה צבאות קנאתי
לציון קנאה גדולה וחמה גדולה
קנאתי לה: כה אמר יהוה שבתי
לציון ושכנתי בתוך ירושלם וקראה
לירושלם עיר האמת והר יהוה צבאות
הר הקדש: כה אמר יהוה צבאות עוד
ישבו זקנים וזקנות ברחובות ירושלם
ואיש משענתו בידו מרב ימים:
ורחובות העיר ישבו מלאים ילדים
וילדות משחקים ברחובותיה: כה אמר
יהוה צבאות כי יפלא בעיני שארית
העם הזה בימים ההם גם בעיני יפלא
נאם יהוה צבאות: הנני מושיע את
עמי מארץ מזרח ומארץ מבוא השמש:
והבאתים ושכנו בתוך ירושלם והיו
לי לעם ואני אהיה להם לאלהים
באמת ובצדקה: כה אמר יהוה צבאות
תחזקנה ידיכם השמעים בימים האלה
את הדברים האלה מפי הנביאים אשר
ביום יסד בית יהוה צבאות ההיכל
להבנות: כי לפני הימים ההם שכר
האדם לא היה ושכר הבהמה אין
ולצא ולבא אין השלום מן הצר
ואשלח את כל האדם איש ברעהו:
ועתה לא כימים הראשנים אני לשארית
העם הזה נאם יהוה צבאות: כי זרע
השלום הגפן תתן פריה והארץ תתן
יבולה והשמים יתנו טלם והנחלתי
את שארית העם הזה את כל אלה:
והיה כאשר הייתם קללה בגוים בית
יהודה ובית ישראל כן אושיע אתכם
והייתם ברכה אל תיראו תחזקנה ידיכם:
כי כה אמר יהוה צבאות כאשר זמותי
להרע אתכם באשר הקציפו אבותיכם
אתי אמר יהוה צבאות ולא נחמתי:
כן שבתי זמותי בימים האלה להיטיב
את ירושלם ואת בית יהודה אל
תיראו: אלה הדברים אשר תעשו
דברו אמת איש את רעהו אמת ומשפט
שלום שפטו בשעריכם: ואיש רעת
אחיו אל תחשבו בלבבכם ושבועת
שקר אל תאהבו כי את כל אלה אשר
שנאתי נאם יהוה: ויהי דבר יהוה
צבאות אלי לאמר: כה אמר יהוה
צבאות צום הרביעי וצום החמישי
וצום השביעי וצום העשירי יהיה
לבית יהודה לששון ולשמחה ולמועדים
טובים והאמת והשלום אהבו: כה אמר
יהוה צבאות עוד אשר יבאו עמים
וישבי ערים רבות: והלכו ישבי אחת
אל אחת לאמר נלכה הלוך לחלות את
פני יהוה ולבקש את יהוה צבאות
אלכה גם אני: ובאו עמים רבים
וגוים עצומים לבקש את יהוה צבאות
בירושלם ולחלות את פני יהוה:
כה אמר יהוה צבאות בימים ההם
אשר יחזיקו עשרה אנשים מכל לשונות
הגוים והחזיקו בכנף איש יהודי לאמר
נלכה עמכם כי שמענו אלהים עמכם:
משא דבר יהוה בארץ חדרך ודמשק
מנוחתו כי ליהוה עין אדם וכל שבטי
ישראל: וגם חמת תגבל בה צר וצידון
כי חכמה מאד: ותבן צר מצור לה
ותצבר כסף כעפר וכטיט חוצות זהב:
הנה אדני יורישנה והכה בים חילה
והיא באש תאכל: ראה אשקלון ותירא
גם עזה וחילה מאד וקרון כי הובש
תקותה ואבד מלך מעזה והאשקלון
לא תושב: וישב ממזר באשדוד
והכרתי גאון פלשתים: והסירותי דמיו
מפיו ושקוציו מבין שניו ונשאר גם
הוא לאלהינו והיה כאלף ביהודה
ועקרון כיבוסי: וחניתי לבית אלהי
לצבא העבר ומשב ולא יעבר עוד
עליהם נגש כי עתה ראו בעיני:
גיל מאד בת ציון הריעי בת ירושלם
הנה מלכך יבוא לך צדיק ונושע הוא
עני ורכב על חמור ועל עיר בן אתנות:
והכרתי רכב מאפרים וסוס מירושלם
ונכרתה קשת מלחמה ודבר שלום
לגוים וממשלתו מים עד ים ומנהר עד
אפסי ארץ: גם אתה בדם בריתך
שלחתי אסיריך מבור אין מים בו:
שובו לבצר אסירי התקוה גם היום
מגיד משנה מפיל לך: כי דרכתי לי
יהודה מלאתי אפרים ועוררתי בניך
ציון על בניך יון ושמתיך כחרב גבור:
ויהוה עליהם יראה וצא כברק חצו
ואדני יהוה בשופר יתקע והלך בסופות
תימן: יהוה צבאות יגן עליהם ואכלו
וכבשו באבני קלע ושתו המון כיין
מלאו כמזרקים כזויות המזבח:
והושיעם יהוה אלהיהם ביום ההוא
כצאן עמו כי אבני נזר מתנוססות על
אדמתו: כי מה טובו ומה יפיו דגן
בחורים ותירוש נובות: עמי בעצו
ישאל ומקלו יגיד לו כי רוח תעו
ויזנו תשועה כצאן הלכו ענו כי אין
רעה: על הרעים פקדתי את העתודים
ואת הפקדים אפקד כי פקד יהוה
צבאות את עדתו את בית יהודה
ושמם כסוסו הגאון בקרב: ממנו
פנה ומנו יתד ומנו קשת מלחמה
ממנו יצא כל נוגש יחדו: והיו
כגבורים בוסים בטיט חוצות במלחמה
ונלחמו כי יהוה עמם והובישו רכבי
סוסים: וגברתי את בית יהודה
והושיעתי את בית יוסף והשיבותים
כי רחמתים והיו כאשר לא זנחתים
כי אני יהוה אלהיהם ואענם: והיו
כגבור אפרים ושמח לבם כיין
ובניהם יראו וישמחו תגל לבם
ביהוה: אשרקה להם ואקבצם כי
פדיתים והיו כאשר רבו: וזרעתים
בעמים ובמרחקים יזכרוני וחיו את
בניהם ושבו: והשיבותים מארץ
מצרים ומאשור אקבצם ואל ארץ
גלעד ולבנון אביאם ולא ימצא להם:
ועבר בים צרה והכה בים גלים
ויבשו כל מצולות יאור ושחת מטה
אשור וסבט מצרים יסור: והגברתים
ביהוה ובשמו יתהלכו נאם יהוה:
פתח לבנון דלתיך ותאכל אש בארזיך:
הילל ברוש כי נפל ארז כי אדרים
שדדו הילילו אלוני בשן כי ירד יער
הבצור: קול יללת רעי שודד כי זדון
גאוני שדד קול שאגת כפירים כי
שדד גאון הירדן: כה אמר יהוה
אלהי רעה את צאן ההרגה: אשר
קוניהם יהרגום ולא יאשמו ומכריהם
יאמר ברוך יהוה ואעשר אך אשיר
ורעיהם לא יחמל עליהם: כי לא
אוסיף עוד לחמל את יושבי הארץ
נאם יהוה והנה אני מסגיר את האדם
איש ביד רעהו וביד מלכו והכתו את
הארץ ולא אציל מידם: וארעה את
צאן ההרגה לכן עניי הצאן: ואקח
לי שני מקלות את האחד קראתי נעם
ואת השני קראתי חבלים וארעה את
הצאן: ואכחד את שלשת הרעים
בירח אחד ותקצר נפשי בהם וגם
נפשם בחלה בי: ואמר לא ארעה
אתכם המתה הנמתת ואכלי הנשאר
תאכלנה איש את בשר רעהו: ואקח
את מקלי נעם ואגדעהו להפר את
בריתי אשר כרתי את כל העמים:
ותופר ביום ההוא וידעו כן עניי
הצאן השמרים אלי כי דבר יהוה הוא:
ואמר אלהם אם טוב בעיניכם הבו
שכרי וחדלו ויעמדו שכרי שלשים
כסף: ויאמר יהוה אלי השליכהו אל
היוצר את הדר היקר אשר יקרתי
מעליהם ואקח את שלשים הכסף
וישלכתי בבית יהוה אל היוצר:
ואגדע את מקלי השני את החבלים
להפר את האחוה בין יהודה ובין
ישראל: ויאמר יהוה אלי עוד קח
לך כלי רועה אויל: כי הנני מקים
את הרועה בארץ הנבקות לא יפקד
והנערה לא יבקש ושבורה לא ירפא
הנצבה לא יכלכל ובשר הבריאה יאכל
ופרסותיהן יפלח: הוי רועי האליל
עזבי הצאן חרב על זרועו ועל עין
ימינו זרוע תיבש זרועו ועין ימינו
כהה תכהה: משא דבר יהוה על
ישראל נאם יהוה נוטה שמים ויסד
ארץ ויצר רוח אדם בקרבו: הנני
שם את ירושלם סף רעל לכל העמים
סביב וגם על יהודה יהיה במצור על
ירושלם: והיה ביום ההוא אשים את
ירושלם אבן מעמסה לכל העמים כל
עמסיה סרוט יסרטו וגם כל גוים
הארץ נאספו עליה: ביום ההוא נאם
יהוה אכה כל סוס בתמהון ורוכבו
בשגעון ועל בית יהודה אפקח עיני
וכל סוס העמים אכה בעורון: ואמרו
אלופי יהודה בלבבם יאמצו לי יושבי
ירושלם ביהוה צבאות אלהיהם:
ביום ההוא אשים את אלופי יהודה
כאח אש בעצים וכלפיד אש בעמיר
והאכלו כל העמים סביב את כל
ויושבה ירושלם עוד תחתיה בירושלם:
והושיע יהוה את אהלי יהודה
בראשנה למען לא תגדל תפארת בית
דוד ותפארת יושבי ירושלם על יהודה:
ביום ההוא יגן יהוה בעד יושבי
ירושלם והיה הנכשל בהם ביום ההוא
כדוד והבית דוד כאלהים כמלאך יהוה
לפניהם: והיה ביום ההוא אבקש
להשמיד את כל הגוים הבאים על
ירושלם: ושפכתי על בית דוד ועל
יושבי ירושלם רוח חן ותחנונים
והביטו אלי את אשר דקרו וספדו
עליו כמספד על היחיד והמר עליו
כהמר על הבכור: ביום ההוא יגדל
המספד בירושלם כמספד הדדרמון
במגדון: וספדה הארץ משפחות
משפחות לבד משפחת בית דוד לבד
ונשיהם לבד משפחת בית נתן לבד
ונשיהם לבד: משפחת בית לוי לבד
ונשיהם לבד משפחת השמעי לבד
ונשיהם לבד: כל המשפחות הנשארות
משפחות משפחות לבד ונשיהם לבד:
ביום ההוא יהיה מקור נפתח לבית
דוד ולישבי ירושלם לחטאת ולנדה:
והיה ביום ההוא נאם יהוה צבאות
אכרית את שמות העצבים מן הארץ
ולא יזכרו עוד וגם את הנביאים ואת
רוח הטמאה אעביר מן הארץ: והיה
כי יקנא איש עוד והתנבא והאמרו
אליו אביו ואמו ילדיו לא תחיה כי
שקר דברת בשם יהוה והדקרוהו אביו
ואמו ילדיו בהתנבאו: והיה ביום
ההוא יבשו הנביאים איש מחזיונו
בהתנבאו ולא ילבשו אדרת שער
למען כחש: ואמר לא נביא אנכי
איש עבד אדמה אנכי כי אדם הקנני
מנעורי: ואמר אליו מה הפצעות
האלה בין ידיך ואמר אשר הכיתי
בבית מאהבי: עורי חרב על רעי
ועל גבר עמיתי נאם יהוה צבאות
הכה את הרעה ותפוצינה הצאן
והשיבותי ידי על הצעירים: והיה
בכל הארץ נאם יהוה שתי פיות בה
יכרתו ויגועו ואחת תותר בה: והבאתי
את השלישית באש וצרפתים כצרוף
הכסף ובחנתים כבחון את הזהב הוא
יקרא בשמי ואני אענה אמרתי עמי
הוא ויאמר יהוה אלהי: הנה יום בא
ליהוה וחלק שללך בקרבך: ואספתי
את כל הגוים אל ירושלם למלחמה
ונלכדה העיר ונשסו הבתים והנשים
תשכבנה ויצא חצי העיר בגולה
ושארית העם לא יכרת מן העיר:
ויצא יהוה ונלחם בגוים ההם כיום
הלחמו ביום קרב: ועמדו רגליו ביום
ההוא על הר הזיתים אשר על פני
ירושלם מקדם והבקיע הר הזיתים
מחציו מזרחה וימה גיא גדול מאד
וחצי ההר מצפון וחציו נגבה: ונסתם
גיא הרי כי יגיע גיא הרים אל אצל
ונסתם כאשר נסתם מפני הרעש
בימי עזיה מלך יהודה ובא יהוה
אלהי כל קדשים עמך: והיה ביום
ההוא לא יהיה אור יקרות וקפאון:
והיה יום אחד הוא יודע ליהוה לא
יום ולא לילה והיה לעת ערב יהיה
אור: והיה ביום ההוא יצאו מים
חיים מירושלם חציים אל הים הקדמוני
וחציים אל הים האחרון בקיץ ובחרף
יהיה: והיה יהוה למלך על כל הארץ
ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו
אחד: כל הארץ כערבה מגבע עד
רמון נגב ירושלם והרימה ושבה
תחתיה מבנימין עד מקום שער הפנה
ועד שער הראשון עד שער הפנות
ומגדל חננאל עד יקבי המלך: וישבו
בה והחרם לא יהיה עוד וישבה
ירושלם לבטח: וזאת תהיה המגפה
אשר יגף יהוה את כל העמים הצבאים
על ירושלם ונמק בשרו בעודו עומד
על רגליו ועיניו תמקנה בחוריהן
ולשונו תמק בפיהם: והיה ביום ההוא
מהומת יהוה גדולה תהיה בהם
והחזיקו איש ביד רעהו והעלתה ידו
על יד רעהו: וגם יהודה תלחם
בירושלם וקבצו חיל כל הגוים סביב
זהב וכסף ובגדים לרב מאד: וכן
תהיה מגפת הסוס הפרד הגמל והחמור
וכל הבהמה אשר תהיינה במחנות
ההמה כמגפה הזאת: והיה כל הנותר
מכל הגוים הבאים על ירושלם ועלו
משנה לשנה להשתחות למלך יהוה
צבאות ולחג את חג הסכות: והיה
אשר לא יעלה מאת משפחות הארץ
אל ירושלם להשתחות למלך יהוה
צבאות ולא עליהם לא יהיה הגשם:
ואם משפחת מצרים לא תעלה ולא
באה ולא עליהם תהיה אשר יגף יהוה
את הגוים אשר לא יעלו לחג את חג
הסכות: זאת תהיה חטאת מצרים
וחטאת כל הגוים אשר לא יעלו לחג
את חג הסכות: ביום ההוא יהיה על
מצלות הסוס קדש ליהוה והיו הדודים
בבית יהוה כמזרקים לפני המזבח:
והיה כל דוד בירושלם וביהודה קדש
ליהוה צבאות וזבחו כל הזבחים ולקחו
מהם ובשלו בהם ולא יהיה כנעני עוד
בבית יהוה צבאות ביום ההוא:
משא דבר יהוה בארץ חדרך ודמשק
מנוחתו כי ליהוה עין אדם וכל שבטי
ישראל: וגם חמת תגבל בה צר וצידון
כי חכמה מאד: ותבן צר מצור לה
ותצבר כסף כעפר וכטיט חוצות זהב:
הנה אדני יורישנה והכה בים חילה
והיא באש תאכל: ראה אשקלון ותירא
גם עזה וחילה מאד וקרון כי הובש
תקותה ואבד מלך מעזה והאשקלון
לא תושב: וישב ממזר באשדוד
והכרתי גאון פלשתים: והסירותי דמיו
מפיו ושקוציו מבין שניו ונשאר גם
הוא לאלהינו והיה כאלף ביהודה
ועקרון כיבוסי: וחניתי לבית אלהי
לצבא העבר ומשב ולא יעבר עוד
עליהם נגש כי עתה ראו בעיני:
גיל מאד בת ציון הריעי בת ירושלם
הנה מלכך יבוא לך צדיק ונושע הוא
עני ורכב על חמור ועל עיר בן אתנות:
והכרתי רכב מאפרים וסוס מירושלם
ונכרתה קשת מלחמה ודבר שלום
לגוים וממשלתו מים עד ים ומנהר עד
אפסי ארץ: גם אתה בדם בריתך
שלחתי אסיריך מבור אין מים בו:
שובו לבצר אסירי התקוה גם היום
מגיד משנה מפיל לך: כי דרכתי לי
יהודה מלאתי אפרים ועוררתי בניך
ציון על בניך יון ושמתיך כחרב גבור:
ויהוה עליהם יראה וצא כברק חצו
ואדני יהוה בשופר יתקע והלך בסופות
תימן: יהוה צבאות יגן עליהם ואכלו
וכבשו באבני קלע ושתו המון כיין
מלאו כמזרקים כזויות המזבח:
והושיעם יהוה אלהיהם ביום ההוא
כצאן עמו כי אבני נזר מתנוססות על
אדמתו: כי מה טובו ומה יפיו דגן
בחורים ותירוש נובות: עמי בעצו
ישאל ומקלו יגיד לו כי רוח תעו
ויזנו תשועה כצאן הלכו ענו כי אין
רעה: על הרעים פקדתי את העתודים
ואת הפקדים אפקד כי פקד יהוה
צבאות את עדתו את בית יהודה
ושמם כסוסו הגאון בקרב: ממנו
פנה ומנו יתד ומנו קשת מלחמה
ממנו יצא כל נוגש יחדו: והיו
כגבורים בוסים בטיט חוצות במלחמה
ונלחמו כי יהוה עמם והובישו רכבי
סוסים: וגברתי את בית יהודה
והושיעתי את בית יוסף והשיבותים
כי רחמתים והיו כאשר לא זנחתים
כי אני יהוה אלהיהם ואענם: והיו
כגבור אפרים ושמח לבם כיין
ובניהם יראו וישמחו תגל לבם
ביהוה: אשרקה להם ואקבצם כי
פדיתים והיו כאשר רבו: וזרעתים
בעמים ובמרחקים יזכרוני וחיו את
בניהם ושבו: והשיבותים מארץ
מצרים ומאשור אקבצם ואל ארץ
גלעד ולבנון אביאם ולא ימצא להם:
ועבר בים צרה והכה בים גלים
ויבשו כל מצולות יאור ושחת מטה
אשור וסבט מצרים יסור: והגברתים
ביהוה ובשמו יתהלכו נאם יהוה:
פתח לבנון דלתיך ותאכל אש בארזיך:
הילל ברוש כי נפל ארז כי אדרים
שדדו הילילו אלוני בשן כי ירד יער
הבצור: קול יללת רעי שודד כי זדון
גאוני שדד קול שאגת כפירים כי
שדד גאון הירדן: כה אמר יהוה
אלהי רעה את צאן ההרגה: אשר
קוניהם יהרגום ולא יאשמו ומכריהם
יאמר ברוך יהוה ואעשר אך אשיר
ורעיהם לא יחמל עליהם: כי לא
אוסיף עוד לחמל את יושבי הארץ
נאם יהוה והנה אני מסגיר את האדם
איש ביד רעהו וביד מלכו והכתו את
הארץ ולא אציל מידם: וארעה את
צאן ההרגה לכן עניי הצאן: ואקח
לי שני מקלות את האחד קראתי נעם
ואת השני קראתי חבלים וארעה את
הצאן: ואכחד את שלשת הרעים
בירח אחד ותקצר נפשי בהם וגם
נפשם בחלה בי: ואמר לא ארעה
אתכם המתה הנמתת ואכלי הנשאר
תאכלנה איש את בשר רעהו: ואקח
את מקלי נעם ואגדעהו להפר את
בריתי אשר כרתי את כל העמים:
ותופר ביום ההוא וידעו כן עניי
הצאן השמרים אלי כי דבר יהוה הוא:
ואמר אלהם אם טוב בעיניכם הבו
שכרי וחדלו ויעמדו שכרי שלשים
כסף: ויאמר יהוה אלי השליכהו אל
היוצר את הדר היקר אשר יקרתי
מעליהם ואקח את שלשים הכסף
וישלכתי בבית יהוה אל היוצר:
ואגדע את מקלי השני את החבלים
להפר את האחוה בין יהודה ובין
ישראל: ויאמר יהוה אלי עוד קח
לך כלי רועה אויל: כי הנני מקים
את הרועה בארץ הנבקות לא יפקד
והנערה לא יבקש ושבורה לא ירפא
הנצבה לא יכלכל ובשר הבריאה יאכל
ופרסותיהן יפלח: הוי רועי האליל
עזבי הצאן חרב על זרועו ועל עין
ימינו זרוע תיבש זרועו ועין ימינו
כהה תכהה: משא דבר יהוה על
ישראל נאם יהוה נוטה שמים ויסד
ארץ ויצר רוח אדם בקרבו: הנני
שם את ירושלם סף רעל לכל העמים
סביב וגם על יהודה יהיה במצור על
ירושלם: והיה ביום ההוא אשים את
ירושלם אבן מעמסה לכל העמים כל
עמסיה סרוט יסרטו וגם כל גוים
הארץ נאספו עליה: ביום ההוא נאם
יהוה אכה כל סוס בתמהון ורוכבו
בשגעון ועל בית יהודה אפקח עיני
וכל סוס העמים אכה בעורון: ואמרו
אלופי יהודה בלבבם יאמצו לי יושבי
ירושלם ביהוה צבאות אלהיהם:
ביום ההוא אשים את אלופי יהודה
כאח אש בעצים וכלפיד אש בעמיר
והאכלו כל העמים סביב את כל
ויושבה ירושלם עוד תחתיה בירושלם:
והושיע יהוה את אהלי יהודה
בראשנה למען לא תגדל תפארת בית
דוד ותפארת יושבי ירושלם על יהודה:
ביום ההוא יגן יהוה בעד יושבי
ירושלם והיה הנכשל בהם ביום ההוא
כדוד והבית דוד כאלהים כמלאך יהוה
לפניהם: והיה ביום ההוא אבקש
להשמיד את כל הגוים הבאים על
ירושלם: ושפכתי על בית דוד ועל
יושבי ירושלם רוח חן ותחנונים
והביטו אלי את אשר דקרו וספדו
עליו כמספד על היחיד והמר עליו
כהמר על הבכור: ביום ההוא יגדל
המספד בירושלם כמספד הדדרמון
במגדון: וספדה הארץ משפחות
משפחות לבד משפחת בית דוד לבד
ונשיהם לבד משפחת בית נתן לבד
ונשיהם לבד: משפחת בית לוי לבד
ונשיהם לבד משפחת השמעי לבד
ונשיהם לבד: כל המשפחות הנשארות
משפחות משפחות לבד ונשיהם לבד:
ביום ההוא יהיה מקור נפתח לבית
דוד ולישבי ירושלם לחטאת ולנדה:
והיה ביום ההוא נאם יהוה צבאות
אכרית את שמות העצבים מן הארץ
ולא יזכרו עוד וגם את הנביאים ואת
רוח הטמאה אעביר מן הארץ: והיה
כי יקנא איש עוד והתנבא והאמרו
אליו אביו ואמו ילדיו לא תחיה כי
שקר דברת בשם יהוה והדקרוהו אביו
ואמו ילדיו בהתנבאו: והיה ביום
ההוא יבשו הנביאים איש מחזיונו
בהתנבאו ולא ילבשו אדרת שער
למען כחש: ואמר לא נביא אנכי
איש עבד אדמה אנכי כי אדם הקנני
מנעורי: ואמר אליו מה הפצעות
האלה בין ידיך ואמר אשר הכיתי
בבית מאהבי: עורי חרב על רעי
ועל גבר עמיתי נאם יהוה צבאות
הכה את הרעה ותפוצינה הצאן
והשיבותי ידי על הצעירים: והיה
בכל הארץ נאם יהוה שתי פיות בה
יכרתו ויגועו ואחת תותר בה: והבאתי
את השלישית באש וצרפתים כצרוף
הכסף ובחנתים כבחון את הזהב הוא
יקרא בשמי ואני אענה אמרתי עמי
הוא ויאמר יהוה אלהי: הנה יום בא
ליהוה וחלק שללך בקרבך: ואספתי
את כל הגוים אל ירושלם למלחמה
ונלכדה העיר ונשסו הבתים והנשים
תשכבנה ויצא חצי העיר בגולה
ושארית העם לא יכרת מן העיר:
ויצא יהוה ונלחם בגוים ההם כיום
הלחמו ביום קרב: ועמדו רגליו ביום
ההוא על הר הזיתים אשר על פני
ירושלם מקדם והבקיע הר הזיתים
מחציו מזרחה וימה גיא גדול מאד
וחצי ההר מצפון וחציו נגבה: ונסתם
גיא הרי כי יגיע גיא הרים אל אצל
ונסתם כאשר נסתם מפני הרעש
בימי עזיה מלך יהודה ובא יהוה
אלהי כל קדשים עמך: והיה ביום
ההוא לא יהיה אור יקרות וקפאון:
והיה יום אחד הוא יודע ליהוה לא
יום ולא לילה והיה לעת ערב יהיה
אור: והיה ביום ההוא יצאו מים
חיים מירושלם חציים אל הים הקדמוני
וחציים אל הים האחרון בקיץ ובחרף
יהיה: והיה יהוה למלך על כל הארץ
ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו
אחד: כל הארץ כערבה מגבע עד
רמון נגב ירושלם והרימה ושבה
תחתיה מבנימין עד מקום שער הפנה
ועד שער הראשון עד שער הפנות
ומגדל חננאל עד יקבי המלך: וישבו
בה והחרם לא יהיה עוד וישבה
ירושלם לבטח: וזאת תהיה המגפה
אשר יגף יהוה את כל העמים הצבאים
על ירושלם ונמק בשרו בעודו עומד
על רגליו ועיניו תמקנה בחוריהן
ולשונו תמק בפיהם: והיה ביום ההוא
מהומת יהוה גדולה תהיה בהם
והחזיקו איש ביד רעהו והעלתה ידו
על יד רעהו: וגם יהודה תלחם
בירושלם וקבצו חיל כל הגוים סביב
זהב וכסף ובגדים לרב מאד: וכן
תהיה מגפת הסוס הפרד הגמל והחמור
וכל הבהמה אשר תהיינה במחנות
ההמה כמגפה הזאת: והיה כל הנותר
מכל הגוים הבאים על ירושלם ועלו
משנה לשנה להשתחות למלך יהוה
צבאות ולחג את חג הסכות: והיה
אשר לא יעלה מאת משפחות הארץ
אל ירושלם להשתחות למלך יהוה
צבאות ולא עליהם לא יהיה הגשם:
ואם משפחת מצרים לא תעלה ולא
באה ולא עליהם תהיה אשר יגף יהוה
את הגוים אשר לא יעלו לחג את חג
הסכות: זאת תהיה חטאת מצרים
וחטאת כל הגוים אשר לא יעלו לחג
את חג הסכות: ביום ההוא יהיה על
מצלות הסוס קדש ליהוה והיו הדודים
בבית יהוה כמזרקים לפני המזבח:
והיה כל דוד בירושלם וביהודה קדש
ליהוה צבאות וזבחו כל הזבחים ולקחו
מהם ובשלו בהם ולא יהיה כנעני עוד
בבית יהוה צבאות ביום ההוא:

* ملك حمانية بن أبي الشوك[3] *

حلقي[2] مرحى *

حلقي[1] حمانية بن أبي الشوك، ذو: بلى عندي

---

1 ق ـ الشوك مرحى. 2 ق حلقي. 3 ق ملك حمانية بن أبي الشوك.

ومنه وهو إسناده. ومن إنجيلهم مفاتيحه وخيانتهم
15 صلبوه إلههم في جمعتهم. في يوم أحد ثم. إحدى
لهوه مرة في مجتمعهم إغواء هوسه لهم: وعلم
مجتمع إجماع في أنه إمامهم وحكم إعلانه
حكمهم: ومن علمهم صلحه: مع. ومن
إحدى مرة ومنه مجتمعهم صلبوه. ومجد

B fol. 10 15a.

ومنه صلبوه ÷

ذا: جمعتهم مرة صنع مثله مرة إحدى
لهوه في علانه مرتهم وإعلانه: إجماع
صنع مرة إحدى في مثله مرة. ومجد
إحدى مرة ومنه مجتمعهم صلبوه. ومجد
لهوه مرة في مثله مرة. ومجد
إحدى مرة ومنه مجتمعهم صلبوه. ومجد
مجتمع إلهه لهوه مرة في مثله
إحدى مرة ومنه مجتمعهم صلبوه. ومجد
مثله إلهه مرة في مجتمع
إحدى مرة ومنه مجتمعهم صلبوه. ومجد
مثله إلهه مرة في مجتمع
صل صنع صلبوه في

5

552 תורה ויתרתיך לכהן, פלגמוס. תרגומו ל.

ותלמיד ותרגם. ותחלה אמר לו שיקח אבן ויגלף
ממנה צורת אדם ויתן בתוכה נשמה ויהיה חי
ויעשה כל מה שיעשה אדם. ויצא ויעשה כן
ויהי אדם חי ויתהלך ויעשה כל מה שיעשה אדם.
ויאמר לו אדוני מה אעשה. אמר לו אמלא
25 שחקים ותלליה הם שחקים. לכן תקרא שמה
שחקים ותלליה. ויאמר לו אדוני מה אעשה
ויאמר לו אמלא שחקים ותלליה. ויאמר לו
אדוני מה אעשה. אמר לו אמלא שחקים
ותלליה. ויאמר לו אדוני מה אעשה. אמר לו
20 ותרגמתה רח: פסוק אמלא ש״י. אמר לו רח

לאדם ותרגם. ותחלה אמר לו שיקח אבן ויגלף
ממנה צורת אדם ויתן בתוכה נשמה. ותחלה
אמר לו שיקח אבן ויגלף ממנה צורת אדם
ויתן בתוכה נשמה. ותחלה אמר לו שיקח
15 חרוטה חקוקה לגלגל. אמר לו אמר אמלא
אמר לה לשלשה: ותרגמה כי יפה אמרה
ויאמר לה אמלא ש״י. ויאמר לה אמלא
שחקים ותלליה. ויאמר לה אמלא שחקים
ותלליה. ויאמר לה אמלא שחקים ותלליה.
10 ותרגמתה. אמר לאדוני יפה אמרה כמו שהיא
נקבה אלמים מדברתה. אבל ותרגמתה אמר
לאדוני יפה אמרה שהיא נקבה אלמים
מדברתה. ואדוני אחה חקוקה לשון חקוקה.
ותרגמתה ותרגם לה חקוקה. ותחל ותרגמתה
אבן חקוקה. ותחל ותרגמתה אבן חקוקה.
ותחל ותרגמתה אבן

ואיכא דאמרי לחד, פלוגתא. וקיימא לן ל"ש. ואיכא דאמרי לחד, פלוגתא דר' יוחנן ור"ל. ור' יוחנן אמר לחד, הלכה כמותו בכל מקום. ור"ל אמר לחד, הלכה כמותו בכל מקום

אל תלמדו חקת הגוים ואותות השמים אל תחתו מהם כי הגוים אותות השמים יחתו מהם: כי חקות העמים הבל הוא כי עץ כרת יער מעשה ידי חרש במעצד: בכסף ובזהב יפיחהו במסמרות ובמקבות יחזקהו ולא יפיק: מקשה הוא ומעשה צרף מכסף מרקע יובא ותכלת וארגמן לבושם מעשה חכמים כולם: ויהוה אלהים אמת הוא אלהים חיים ומלך עולם מקצפו תרעש הארץ ולא יכלו גוים זעמו: כה תאמרו להם אלהים אשר שמים וארץ לא עשו יאבדו מן הארץ ומתחת השמים האלה: עשה ארץ בכחו מכין תבל בחכמתו ובתבונתו נטה שמים: לקול תתו המון מים וישא נשאים מקצה הארץ ברקים למטר עשה ויוצא רוח מאוצרותיו: הבער כל אדם מדעת הוביש כל צורף מפסל כי שקר נסכו ואין רוח בם: הבל המה מעשה תעתעים בעת פקדתם יאבדו: לא כאלה חלק יעקב כי יוצר הכל הוא ושבט נחלתו יהוה צבאות שמו: שבר ואספה מארצכם יושבת המצור: כי כה אמר יהוה הנני קולע את אנשי הארץ הזאת בפעם הזאת והציקותי להם למען ימצאו: אוי לי על שברי נחלה מכתי הולי עלי מכאובי ואמר אך זה חלי ואשאנו: אהלי שדוד ואל יתר כל יתדותי נסעו בני ואינם אין נוטה עוד אהלי ומקימי יריעותי: כי נבערו הרעים ואת יהוה לא דרשו על כן לא השכילו וכל מרעיתם נפוצה: הנה קול שמועה באה והנה רעש גדול מארץ צפון לשום את ערי יהודה מעון תנים: ידעתי יהוה כי לא לאדם דרכו לא לאיש הולך והכין צעדו: יסרני יהוה אך במשפט אל באפך פן תמעטני: שפך חמתך על הגוים אשר לא ידעוך ועל משפחות אשר בשמך לא קראו כי אכל את יעקב אכלוהו ויכלוהו ואת נוהו השמו: נתן דברי בפיו ואחמוד ואכלם: ואני כשה אלוף יובל להטבח ולא ידעתי עליהם חשבו מחשבות לאמר נשחיתה עץ בלחמו ונכרתהו מארץ חיים ושמו לא יזכר עוד: ויהוה צבאות שפט צדק בוחן כליות ולב אראה נקמתך מהם כי אליך גליתי את ריבי: לכן כה אמר יהוה על אנשי ענתות המבקשים את נפשך לאמר לא תנבא בשם יהוה ולא תמות בידנו: לכן כה אמר יהוה צבאות הנני פקד עליהם הבחורים ימתו בחרב בניהם ובנותיהם ימתו ברעב: ושארית לא תהיה להם כי אביא רעה אל אנשי ענתות שנת פקדתם: כי צדיק אתה יהוה כי אריב אליך אך משפטים אדבר אתך מדוע דרך רשעים צלחה שלו כל בגדי בגד: נטעתם גם שרשו הלכו גם עשו פרי קרוב אתה בפיהם ורחוק מכליותם: ואתה יהוה ידעתני תראני ובחנת לבי אתך הפרשם כצאן לטבחה והקדשם ליום הרגה: עד מתי תאבל האדמה ועשב כל השדה יבש מרעת בהמה ועוף ספו כי אמרו לא יראה את אחריתנו: כי את רגלים רצתה ויגעוך ואיך תתחרה את הסוסים ואם בארץ שלום אתה בוטח ואיך תעשה בגאון הירדן: כי גם אחיך ובית אביך גם הם בגדו בך גם הם קראו אחריך מלא הרבה אל תאמן בם כי דברו אליך טובות: נטשתי את ביתי עזבתי את נחלתי נתתי את ידידות נפשי ביד אויביה: היתה לי נחלתי כאריה ביער נתנה עלי בקולה על כן שנאתיה: הציה נחלתי לי כאיה נקודה עלי סביב כל בהמות השדה באו אכלו: רעים רבים שחתו כרמי בוסו את חלקתי נתנו את חלקת חמדתי למדבר שממה: שמו לשממה אבלה עלי שממה כל הארץ כי אין איש שם על לב: על כל שפים במדבר באו שדדים כי חרב ליהוה אכלה מקצה הארץ ועד קצה הארץ אין שלום לכל בשר: זרעו חטים וקוצים קצרו נחלה לא יועילו ובשו מתבואותיכם מחרון אף יהוה: כי כה אמר יהוה אל כל שכני הרעים הנגעים בנחלה אשר הנחלתי את עמי את ישראל הנני נתשם מעל אדמתם ואת בית יהודה אתוש מתוכם: והיה אחרי נתשי אתם אשוב ורחמתים והשבתים איש לנחלתו ואיש לארצו: והיה אם למד ילמדו את דרכי עמי להשבע בשמי חי יהוה כאשר למדו את עמי להשבע לבעל ונבנו בתוך עמי: ואם לא ישמעו ונתשתי את הגוי ההוא נתוש ואבד נאם יהוה: שמע ואזהר בבית יעקב ובית יהודה: כה אמר יהוה ארור האיש אשר לא ישמע את דברי הברית הזאת: אשר צויתי את אבותיכם ביום הוציאי אותם מארץ מצרים מכור הברזל לאמר שמעו בקולי ועשיתם אתם ככל אשר אצוה אתכם והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים: למען הקים את השבועה אשר נשבעתי לאבותיכם לתת להם ארץ זבת חלב ודבש כיום הזה ואענה ואמר אמן יהוה: ויאמר יהוה אלי קרא את כל הדברים האלה בערי יהודה ובחוצות ירושלם לאמר שמעו את דברי הברית הזאת ועשיתם אתם: כי העד העדתי באבותיכם ביום העלותי אותם מארץ מצרים עד היום השכם והעד בקול לאמר שמעו בקולי: ויעשו לא שמעו ולא הטו את אזנם וילכו איש בשרירות לבם הרע והבאתי עליהם את כל דברי הברית הזאת אשר צויתי לעשות ולא עשו: ויאמר יהוה אלי נמצא קשר בקרב אנשי יהודה ובקרב ישבי ירושלם: שבו בעונות אבותם הראשנים אשר מאנו לשמוע את דברי ואמר אחרי אלהים אחרים לעבדם הפרו בית ישראל ובית יהודה את בריתי אשר כרתי את אבותם: לכן כה אמר יהוה הנני מביא עליהם רעה אשר לא יוכלו לצאת ממנה וזעקו אלי ולא אשמע אליהם: והלכו ערי יהודה וישבי ירושלם וזעקו אל האלהים אשר הם מקטרים להם ולא יושיעו להם בעת רעתם: כי מספר ערי היו אלהיך יהודה ומספר חוצות ירושלם שמתם מזבחות לבשת מזבחות להקטיר לבעל: ואתה אל תתפלל בעד העם הזה ואל תשא בעדם רנה ותפלה כי אינני שמע בעת קראם אלי ברעתם: מה היתה ידידתי לעשתה ברבים מזמותיה ובשר קדש יעברו ממך כי אז תרעי תעלזי: זית רענן יפה פרי תואר קרא יהוה לך לקול המולה גדולה הצית אש עליו ורעו דליותיו: ויהוה צבאות הנוטע אתך דבר עליך רעה בגלל רעת בית ישראל ובית יהודה אשר עשו להם להכעסני להקטיר לבעל: ויהוה הודיעני וידעתי אז הראיתני מעלליהם: ואני כבשב

ⱞⱁⰻⰴⰰⱞ ⰻⰽⰰⱞⰻⱞⰻⰽ ⰾⰻⰽⰰ, ⰴⰰⰾⰴⰿⰰⱞⰴ. ⱞⰽⰻⱞⰽⰰⰽ ⰻⰻ. 555

---

1 St. Matthew v. 28. 2 St. Matthew v. 27. 3 E
ⱞⰽⰻⱞⰽⰰⰽⱞⰽⰻ. 4 E ⱁⰴⰴⰰ. 5 AE ⰽⰰⰽ.
AAAA²

ⱁⰴⰴⰰⰽ ⰽⰰⰽ ⰾⰰⰽⰰⰽ ⰻⰴⰴⰰⰽ ⰾⰰⰽ ⰽⰰⰽ ⰻⰰⰽⰰⰽ ⰽⰰⰽ ⰽⰰⰽ

ولم يزل ينظر فيه مدة طويلة حتى فهمه. حينئذ E fol.976. 556 عاد إلى أصحابه فأخبرهم بما فعل، فعلموه. حينئذ قال له أحدهم: ما هذا الذي فعلت؟ لقد أفسدت علينا ديننا، وخالفت ما اتفقنا عليه. فقال: لا تخافوا، فإني أعرف ما أقول. حينئذ قال لهم: إن الله تعالى قد أرسل إلينا رسولا من السماء، وأمرنا أن نؤمن به ونتبعه. فقالوا له: ومن هو هذا الرسول؟ فقال: هو رجل يقال له محمد. فقالوا له: وما علامته؟ فقال: علامته أنه لا يأكل ولا يشرب، ولا يبول ولا يتغوط، ولا يبصق ولا يمتخط، ولا يحتلم، ولا يموت إلا بالسيف بين كتفيه. فقالوا له: ومن أين نعرف أنه هو؟ فقال: إن علامته أنه يأتي إلى شجرة أو إلى حجر، فيقول: يا شجرة، يا حجر، إني رسول الله إليكم، فانطلقا معي. فإذا رأيتموه كذلك فاعلموا أنه هو. وإن لم تروه كذلك فلا تتبعوه. فقالوا له: نعم. فلما سمعوا منه ذلك انطلقوا معه حتى أتوا إلى شجرة أو إلى حجر، فقال: يا شجرة، يا حجر، إني رسول الله إليكم، فانطلقا معي

לעומתן חכמיהן ירושלם: ותהי דבר יהוה בי, לאמר:
ירמיהו ירמיהו הלוא: חזקיהוא מטה הם: אך
נאלתי ירמיה ירמיהו. ירמיה ב לו חיד למוחכם
ויאמר ירמיהו: ומי, לא תשלחוהו חכמיהן ירמיהו. לא לך

---

1 E חכמיהן. 2 St. Matthew v. 28. 3 E חמשה.

חכמים לא למשה: ותהי דבר יהוה בי, לאמר:
ירמיהו ירמיהו הלוא: חזקיהוא מטה הם: אך
נאלתי ירמיה ירמיהו. ירמיה ב לו חיד למוחכם
ויאמר ירמיהו: ומי, לא תשלחוהו חכמיהן ירמיהו. לא לך

חכמים[1] למשה: ותהי דבר יהוה בי, לאמר:
ירמיהו ירמיהו הלוא: חזקיהוא מטה הם: אך
נאלתי ירמיה ירמיהו. ירמיה ב לו חיד למוחכם
ויאמר ירמיהו: ומי, לא תשלחוהו חכמיהן ירמיהו. לא לך

---

1 E חכמיהן. 2 St. Matthew v. 28. 3 E חמשה.

ترجمتك حاجتك إلهك جاء حتى نعم. ثم ٧ لكنك
حتى متعجب نعم: لك جلبك حكمتك إلهك. ثم
لعبدك عبدك لحرام متعبك، لعلم. حتى حل سمائك
لعبدك عبدك لحرام متعبك، لعلم. حتى حل سمائك
نبأك نبأك. سمائك نبأ[2] نبأك بأك نبأك:
ملك جلبك إذ هذ بحاجتك حم نبأك عملك: سلك 15
حكيمك سمائك جلبك بحاجتك نبأ. حتى AfoL.242b.
كتبك، لكنك ترجمتك حتى نبأك. ثم ٧ لكنك
سمائك نعلم. سمائك لكنك جاء نعلك حكيمك: عجب بأتيك
ملك جلبك بحاجتك نبأ. سمائك لكنك جاء نعلك
متعبك حتى. نعلك حكيم جاءتك لهذ بحكمتك
عجب هذا نعلك: عجب لهذ نعبد. عجبك حم
ملك جلبك بحاجتك نبأ. سمائك لكنك جاء نعلك
حتى متعجب نعم: لك جلبك حكمتك إلهك.
نبأك نبأك. سمائك نبأ[2] نبأك بأك نبأك:
لعبدك عبدك لحرام متعبك، لعلم. حتى حل سمائك
ملك جلبك بحاجتك نبأ. سمائك لكنك جاء نعلك 20
متعبك حتى. نعلك حكيم جاءتك لهذ بحكمتك
عجب هذا نعلك: عجب لهذ نعبد. عجبك حم
ملك جلبك بحاجتك نبأ. سمائك لكنك جاء نعلك
حتى متعجب نعم: لك جلبك حكمتك إلهك.
نبأك نبأك. سمائك نبأ[2] نبأك بأك نبأك:
لعبدك عبدك لحرام متعبك، لعلم. حتى حل سمائك
ملك جلبك بحاجتك نبأ. سمائك لكنك جاء نعلك
حتى متعجب نعم: لك جلبك حكمتك إلهك.
نبأك نبأك. سمائك نبأ[2] نبأك بأك نبأك:
لعبدك عبدك لحرام متعبك، لعلم. حتى حل سمائك
ملك جلبك بحاجتك نبأ. سمائك لكنك جاء نعلك

---

1 E ملك. 2 E نعلك.

سمائك نعلم. سمائك لكنك جاء نعلك حكيمك: عجب بأتيك
ملك جلبك بحاجتك نبأ. سمائك لكنك جاء نعلك
حتى متعجب نعم: لك جلبك حكمتك إلهك.
نبأك نبأك. سمائك نبأ[2] نبأك بأك نبأك:
لعبدك عبدك لحرام متعبك، لعلم. حتى حل سمائك
ملك جلبك بحاجتك نبأ. سمائك لكنك جاء نعلك
حتى متعجب نعم: لك جلبك حكمتك إلهك.
نبأك نبأك. سمائك نبأ[2] نبأك بأك نبأك:
لعبدك عبدك لحرام متعبك، لعلم. حتى حل سمائك
ملك جلبك بحاجتك نبأ. سمائك لكنك جاء نعلك
حتى متعجب نعم: لك جلبك حكمتك إلهك.
نبأك نبأك. سمائك نبأ[2] نبأك بأك نبأك:
لعبدك عبدك لحرام متعبك، لعلم. حتى حل سمائك
ملك جلبك بحاجتك نبأ. سمائك لكنك جاء نعلك

---

558 متحك ترجمتك لحتى، علمعلمك. حكمتك عك.

לא ישמעו אליו: ישמעו אליו כי לא ידעו את אשר עשה אתם ואת אשר עשה בקרבם: ויעשו להם כאשר עשה לעמו ויכם בדבר ויכם בחרב ויחרפו את בגדיהם: ויקנאו במשה במחנה ואת אהרן קדוש יי׳: תפתח הארץ ותבלע את דתן ותכס על עדת אבירם: ותבער אש בעדתם ותלהט רשעים: ויעשו עגל בחורב וישתחוו למסכה: וימירו את כבודם בתבנית שור אוכל עשב: וישכחו אל עושיהם אשר עשה גדלות במצרים: נפלאות בארץ חם נוראות על ים סוף: ויאמר להשמידם לולי משה בחירו עמד בפרץ לפניו להשיב חמת אפו מהשחית: וימאסו בארץ חמדה לא האמינו לדברו: וילונו באהליהם לא שמעו בקול יי׳: וישא ידו להם להפיל אותם במדבר: ולהפיל את זרעם בגוים ולזרותם בארצות: ויצמדו לבעל פעור ויאכלו זבחי מתים: ויכעיסו במעלליהם ותפרץ בהם המגפה: ויעמד פינחס ויפלל ותעצר המגפה: ותחשב לו לצדקה לדר ודר עד עולם: וגם על מי מריבה הרע למשה בעבורם: כי המרו את רוחו ויבא בשפתיו: ויאמר יי׳ אל משה ואל אהרן יען לא האמנתם בי להקדישני לעיני בני ישראל לכן לא תביאו את הקהל הזה אל הארץ אשר נתתי להם: הם מי מריבה אשר רבו בני ישראל את יי׳ ויקדש בם: ויאמר משה אל בני גד ואל בני ראובן אחיכם יבאו למלחמה ואתם תשבו פה: למה תניאון את לב בני ישראל מעבור אל הארץ אשר נתן להם יי׳: כה עשו אבותיכם בשלחי אתם מקדש ברנע ויעלו בנגב ויבאו עד נחל אשכול וירגלו את הארץ: ויסירו את לב בני ישראל מבוא הארץ אשר נתן להם: ויחר אף יי׳ ביום ההוא וישבע לאמר: אם יראה אחד מן האנשים האלה הדור הרע הזה את הארץ הטובה אשר נשבעתי לתת לאבותיהם: כי מלאו אחרי: זולתי כלב בן יפנה הקנזי ויהושע בן נון כי מלאו אחרי יי׳: ויתאנף יי׳ בי גם אתכם: לא תבואו גם אתם שמה: ויאמר יי׳ אל משה הנך שכב עם אבתיך וקם העם הזה וזנה אחרי אלהי נכר הארץ אשר הם באים בקרבה ועזבני והפר את בריתי אשר כרתי אתו: ואף אני אחשה פני ביום ההוא על כל הרעה אשר עשה כי פנה אל אלהים אחרים: ועתה כתבו לכם את השירה הזאת ולמדה את בני ישראל שימה בפיהם למען תהיה השירה הזאת לי לעד בבני ישראל: כי אביאנו אל האדמה אשר נשבעתי לאבותיו זבת חלב ודבש ואכל ושבע ופנה אל אלהים אחרים ועבדום ונאצוני והפר את בריתי: והיה כי תמצאנה אתו רעות וצרות וענתה השירה הזאת לפניו לעד כי לא תשכח מפי זרעו: כי ידעתי את יצרו אשר הוא עשה היום בטרם אביאנו אל הארץ אשר נשבעתי: ויכתב משה את השירה הזאת ביום ההוא וילמדה את בני ישראל: ויצו את יהושע בן נון ויאמר חזק ואמץ כי אתה תביא את בני ישראל אל הארץ אשר נשבעתי להם ואנכי אהיה עמך: ויהי ככלות משה לכתב את דברי התורה הזאת על ספר עד תמם: ויצו משה את הלוים נשאי ארון ברית יי׳ לאמר: לקח את ספר התורה הזה ושמתם אתו מצד ארון ברית יי׳ אלהיכם והיה שם בך לעד: כי אנכי ידעתי את מריך ואת ערפך הקשה הן בעודני חי עמכם היום ממרים הייתם עם יי׳ וגם כי מתי אחרי: הקהילו אלי את כל זקני שבטיכם ושטריכם ואדברה באזניהם את הדברים האלה ואעידה בם את השמים ואת הארץ: כי ידעתי אחרי מותי כי השחת תשחתון וסרתם מן הדרך אשר צויתי אתכם וקרתה אתכם הרעה באחרית הימים כי תעשו הרע בעיני יי׳ להכעיסו במעשה ידיכם: וידבר משה באזני כל עדת ישראל את דברי השירה הזאת עד תמם: האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי: יערף כמטר לקחי תזל כטל אמרתי כשעירם עלי דשא וכרביבים עלי עשב: כי שם יי׳ אקרא הבו גדל לאלהינו: הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא: שחת לו לא בניו מומם דור עקש ופתלתל: הליי זאת עם נבל ולא חכם הלא הוא אביך קנך הוא עשך ויכוננך: זכר ימות עולם בינו שנות דר ודר שאל אביך ויגדך זקניך ויאמרו לך: בהנחל עליון גוים בהפרידו בני אדם יצב גבלות עמים למספר בני ישראל: כי חלק יי׳ עמו יעקב חבל נחלתו: ימצאהו בארץ מדבר ובתהו ילל ישימון יסבבנהו יבוננהו יצרנהו כאישון עירו: כנשר יעיר קנו על גוזליו ירחף יפרש כנפיו יקחהו ישאהו על אברתו: יי׳ בדד ינחנו ואין עמו אל נכר: ירכבהו על במתי ארץ ויאכל תנובת שדי וינקהו דבש מסלע ושמן מחלמיש צור: חמאת בקר וחלב צאן עם חלב כרים ואילי בני בשן ועתודים עם חלב כליות חטה ודם ענב תשתה חמר: ויישר ישורון ויבעט שמנת עבית כסית עזב אלוה עשהו וינבל צור ישעתו: יקנאוהו בזרים בתועבות יכעיסוהו: יזבחו לשדים לא אלוה אלהים לא ידעום חדשים מקרוב באו לא שערום אבותיכם: צור ילדך תשי ותשכח אל מחוללך: וירא יי׳ וינאץ מכעס בניו ובנותיו: ויאמר אסתירה פני מהם אראה מה אחריתם כי דור תהפכות המה בנים לא אמן בם: הם קנאוני בלא אל כעסוני בהבליהם ואני אקניאם בלא עם באגוי אכעיסם: כי אש קדחה באפי ותיקד עד שאול תחתית ותאכל ארץ ויבולה ותלהט מוסדי הרים: אספה עלימו רעות חצי אכלה בהם: מזי רעב ולחמי רשף וקטב מר ושן בהמות אשלח בם עם חמת זחלי עפר: מחוץ תשכל חרב ומחדרים אימה גם בחור גם בתולה יונק עם איש שיבה: אמרתי אפאיהם אשביתה מאנוש זכרם: לולי כעס אויב פן יתנכרו צריהמו פן יאמרו ידינו רמה ולא יי׳ פעל כל זאת: כי גוי אבד עצות המה ואין בהם תבונה: לו חכמו ישכילו זאת יבינו לאחריתם: איכה ירדף אחד אלף ושנים יניסו רבבה אם לא כי צורם מכרם ויי׳ הסגירם: כי לא כצורנו צורם ואויבינו פלילים: כי מגפן סדם גפנם ומשדמות עמרה עינמו עינבי רעל אשכלות מרורות למו: חמת תנינם יין וראש פתנים אכזרי: הלוא הוא כמון עמדי חתום באוצרותי: לי נקם ושלם לעת תמוט רגלם כי קרוב יום אידם וחושו עתדות למו: כי ידין יי׳ עמו ועל עבדיו יתנחם כי יראה כי אזלת יד ואפס עצור ועזוב: ואמר איה אלהימו צור חסיו בו: אשר חלב זבחימו יין נסכימו ישתו על יקומו ויעזרכם יהי עליכם סתרה: ראו עתה כי אני אני הוא ואין אלהים עמדי אני אמית ואחיה מחצתי ואני ארפא ואין מידי מציל: כי אשא אל שמים ידי ואמרתי חי אני לעולם: אם שנותי ברק חרבי ותאחז במשפט ידי אשיב נקם לצרי ולמשנאי אשלם: אשכיר חצי מדם וחרבי תאכל בשר מדם חלל ושבי מראש פרעות אויב: הרנינו גוים עמו כי דם עבדיו יקום ונקם ישיב לצריו וכפר אדמתו עמו: ויבא משה וידבר את כל דברי השירה הזאת באזני העם הוא והושע בן נון: ויכל משה לדבר את כל הדברים האלה אל כל ישראל: ויאמר אלהם שימו לבבכם לכל הדברים אשר אנכי מעיד בכם היום אשר תצוום את בניכם לשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת: כי לא דבר ריק הוא מכם כי אם חייכם והבדבר הזה תאריכו ימים על האדמה אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה: וידבר יי׳ אל משה בעצם היום הזה לאמר: עלה אל הר העברים הזה הר נבו אשר בארץ מואב אשר על פני ירחו וראה את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל לאחזה: ומת בהר אשר אתה עלה שמה והאסף אל עמיך כאשר מת אהרן אחיך בהר ההר ויאסף אל עמיו: על אשר מעלתם בי בתוך בני ישראל במי מריבת קדש מדבר צן על אשר לא קדשתם אתי בתוך בני ישראל: כי מנגד תראה את הארץ ושמה לא תבוא אל הארץ אשר אני נתן להם לבני ישראל: וזאת הברכה אשר ברך משה איש האלהים את בני ישראל לפני מותו: ויאמר יי׳ מסיני בא וזרח משעיר למו הופיע מהר פארן ואתה מרבבת קדש מימינו אשדת למו: אף חבב עמים כל קדשיו בידך וכלו תכו לרגלך ישא מדברתיך: תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב: ויהי בישרון מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל: יחי ראובן ואל ימת ויהי מתיו מספר: וזאת ליהודה ויאמר שמע יי׳ קול יהודה ואל עמו תביאנו ידיו רב לו ועזר מצריו תהיה: וללוי אמר תמיך ואורך לאיש חסידך אשר נסיתו במסה תריבהו על מי מריבה: האמר לאביו ולאמו לא ראיתיו ואת אחיו לא הכיר ואת בניו לא ידע: כי שמרו אמרתך ובריתך ינצרו: יורו משפטיך ליעקב ותורתך לישראל ישימו קטורה באפך וכליל על מזבחך: ברך יי׳ חילו ופעל ידיו תרצה מחץ מתנים קמיו ומשנאיו מן יקומון: ולבנימן אמר ידיד יי׳ ישכן לבטח עליו חופף עליו כל היום ובין כתפיו שכן: וליוסף אמר מבורכת יי׳ ארצו ממגד שמים מטל ומתהום רבצת תחת: וממגד תבואת שמש וממגד גרש ירחים: ומראש הרי קדם וממגד גבעות עולם: וממגד ארץ ומלאה ורצון שכני סנה תבוא ברכה לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו: בכור שורו הדר לו ונראמ ראם קרניו בהם עמים יחד יגח אפסי ארץ והם רבבות אפרים והם אלפי מנשה: ולזבולן אמר שמח זבולן בצאתיך ויששכר באהליך: עמים הר יקראו שם יזבחו זבחי צדק כי שפע ימים יינקו ושפוני טמוני חול: ולגד אמר ברוך מרחיב גד כלביא שכן וטרף זרוע אף קדקד: וירא ראשית לו כי שם חלקת מחוקק סופן ויתא ראשי עם צדקות יי׳ ומשפטיו עם ישראל: ולנפתלי אמר נפתלי שבע רצון ומלא ברכת יי׳ ים ודרומה ירשה: ולאשר אמר ברוך מבנים אשר יהי רצוי אחיו וטבל בשמן רגלו: ברזל ונחשת מנעליך וכימיך דבאך: אין כאל ישרון רוכב שמים בעזרך ובגאותו שחקים: מעונה אלהי קדם ומתחת זרועות עולם ויגרש מפניך אויב ויאמר השמד: וישכן ישראל בטח בדד עין יעקב אל ארץ דגן ותירוש אף שמיו יערפו טל: אשריך ישראל מי כמוך עם נושע ביי׳ מגן עזרך וחרב גאותך ויכחשו אויביך לך ואתה על במותימו תדרך: וירא משה את כל הארץ את הגלעד עד דן: ואת כל נפתלי ואת ארץ אפרים ומנשה ואת כל ארץ יהודה עד הים האחרון: ואת הנגב ואת הככר בקעת יריחו עיר התמרים עד צוער: ויאמר אליו יי׳ זאת הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אתננה הראיתיך בעיניך ושמה לא תעבור: וימת שם משה עבד יי׳ בארץ מואב על פי יי׳: ויקבר אתו בגי בארץ מואב מול בית פעור ולא ידע איש את קברתו עד היום הזה: ומשה בן מאה ועשרים שנה במותו לא כהתה עינו ולא נס לחה: ויבכו בני ישראל את משה בערבות מואב שלשים יום ויתמו ימי בכי אבל משה: ויהושע בן נון מלא רוח חכמה כי סמך משה את ידיו עליו וישמעו אליו בני ישראל ויעשו כאשר צוה יי׳ את משה: ולא קם נביא עוד בישראל כמשה אשר ידעו יי׳ פנים אל פנים: לכל האתות והמופתים אשר שלחו יי׳ לעשות בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו: ולכל היד החזקה ולכל המורא הגדול אשר עשה משה לעיני כל ישראל:

בראשית ויקרא לכה׳ מלכותם. כתרגומו. יא. 659

ראשית כלם יעשה בחכמה גדולה: ואחריה מלכים 1 E fol.99a.
ומלחמות יהיו: ואל יקראו לאיש חכם ³ועשיר ועשוקים.
וכמה עזרי כאלה: ואל יקראו לאיש עשיר ועשוקים.
אשרי מי שיש לו חכמה ואין לו עשיר. ואל יקראו 15
ומלחמות יהיו: ואל יקראו לאיש עשיר ועשוקים.
אשרי מי שיש לו חכמה ואין לו עשיר: ואל יקראו לאיש
כי אם לאיש נבון וחכם: ואל יקראו לאיש עשיר ועשוק.
כי אם לאיש נבון וחכם: ואל יקראו לאיש עשיר ועשוק. 20
כי אם לאיש נבון וחכם: ואל יקראו לאיש עשיר ועשוק.

ומאלפתה ויסיר ממנה תחלואיה: ומאמר שניה
ישלח יד אחר. ומלעיגה ויאמר אחר: שמחתה ויטמנה
בלבה ולא נזלה. אחרית אחר לה[5] ויפקיר בה
מלאכתה ולא יזכרנה ויפיל אותה ויכרע תחת
סבלה בבואם: ובתוכה ויגיה ולמען יגלה: 15
ושלח יד אל מחזיקי ידיה ותפש בקרנות המזבח: Efol.99b
ואמר אחר אחזיקה אלמותה: שניה בלב ובעבי Afol.244a
ויגיע יד שמחה ויעליצה. ותאחזה יד בעבי
ויד שנא שרי חמיה. כלל ויהי יד אוהב ויפיק
ויאמר: ואחרית ואחרון ישמחנה. אך 20

BBBB

1 E omits יהי. 2 E ויגיד. 3 E שנא. 4 A
5 Proverbs xxx. 18.

1 A מתוקמם. 2 A ־לחכ. 3 E רוחנא. 4 E אחרא סרס.

לכ אלא למוֹד. אין ראיה מכאן. ומנין לו 4 זה אלא מקבל מאבותיו ואבותיו מאבותיו עד משה מסיני. ואין לך בו אלא מה שאמרו חכמים: הלכה למשה מסיני. ופרקינן: מנלן? מדכתיב אלה החקים והמשפטים והתורות אשר נתן ה׳ ביד משה בהר סיני. וכתיב התם: ויתן אל משה ככלתו לדבר אתו בהר סיני שתי לוחות העדות לוחות אבן כתובים באצבע אלהים. מה לוחות אבן האמורים כאן מצות שנתן להם בסיני אף כל האמורים כאן מצות שנתן להם בסיני. ואי מהתם הוה אמינא שתי תורות נתן לו הקב״ה למשה בסיני אחת בכתב ואחת בעל פה. קא משמע לן. ומנין שכל מה שעתיד תלמיד ותיק לחדש לפניך כבר נאמר למשה בסיני? שנאמר הלא כתבתי לך שלשום בפלא ועצה ודעת להודיעך כי אמת דברי אמת. מה אמת שאין בו שקר אף כל דברי תורה שאין בהן שקר. ומנין שכל מה שעתיד תלמיד ותיק לחדש לפניך כבר נאמר למשה בסיני? שנאמר כי על פי הדברים האלה כרת ה׳ את ברית את משה בחרב לאמר. אין כרת אלא לשון קבלה שנאמר ויכרתו לו ברית לעולם. ומנין שכל מה שעתיד תלמיד ותיק לחדש לפניך כבר נאמר למשה בסיני? שנאמר וכל העם רואים את הקולות ואת הלפידים ואת קול השופר ואת ההר עשן וירא העם וינועו ויעמדו מרחק. ואין קולות אלא דברי תורה שנאמר ומקולות מגפה. ואין לפידים אלא דברי תורה שנאמר נר מצוה ותורה אור. ואין השופר אלא דברי תורה שנאמר ויהי קול השופר הולך והחזק מאד. ואין ההר עשן אלא דברי תורה שנאמר וכל הר סיני עשן מפני אשר ירד עליו ה׳ באש. וירא העם אלא דברי תורה שנאמר ויראו כל העם את הקולות. וינועו ויעמדו מרחק אלא דברי תורה שנאמר ויאמרו אל משה דבר אתה עמנו ונשמעה ואל ידבר עמנו אלהים פן נמות. ומנין שכל מה שעתיד תלמיד ותיק לחדש לפניך כבר נאמר למשה בסיני? שנאמר כי לא מת ויאמר ה׳ אל משה הנך שכב עם אבתיך וקם העם הזה וזנה אחרי אלהי נכר הארץ אשר הוא בא שמה בקרבו ועזבני והפר את בריתי אשר כרתי אתו. ואין בריתי אלא תורה שנאמר ועתה כתבו לכם את השירה הזאת. ומנין שכל מה שעתיד תלמיד ותיק לחדש לפניך כבר נאמר למשה בסיני? שנאמר ויכתב משה את התורה הזאת. ואין תורה אלא משנה שנאמר ויאמר משה אל כל ישראל הן מי יום שנים ושלשים שנה אנכי היום. ומנין שכל מה שעתיד תלמיד ותיק לחדש לפניך כבר נאמר למשה בסיני? שנאמר ויאמר ה׳ אל משה עלה אלי ההרה והיה שם. ואין הר אלא בית המדרש שנאמר הר הבית כהרי יער. ומנין שכל מה שעתיד תלמיד ותיק לחדש לפניך כבר נאמר למשה בסיני? שנאמר ויתן אל משה ככלתו לדבר אתו בהר סיני. ואין ככלתו אלא סוף דבר שנאמר סוף דבר הכל נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו שמור כי זה כל האדם. ואין כל האדם אלא תלמיד ותיק שנאמר כי כל האדם בסכלותיו. ואין סכלותיו אלא בלא חכמה שנאמר ויסכל גם סכל בהעדר חכם. ואין חכם אלא תלמיד ותיק שנאמר ויאמר ה׳ אל משה אספה לי שבעים איש מזקני ישראל אשר ידעת כי הם זקני העם ושוטריו. ואין זקנים אלא חכמים שנאמר אספה לי שבעים איש מזקני ישראל. ואין שוטרים אלא חכמים שנאמר ושוטרים יתנו בכל שבטיך. ואין שבטים אלא חכמים שנאמר שבטי יה עדות לישראל. ואין עדות אלא חכמים שנאמר ואת העדות אשר אלמדם. ואין אלמדם אלא חכמים שנאמר ואלמדם את חקי האלהים ואת תורותיו. ואין תורותיו אלא חכמים שנאמר ואת תורותיו נצרתי. ואין נצרתי אלא חכמים שנאמר נצרתי דרכי ה׳ לבלתי רשע מאלהי. ואין רשע אלא בלא חכמה שנאמר ורשע בל יבין. ואין בל יבין אלא בלא חכמה שנאמר ואם בל יבין יחשך. ואין יחשך אלא חכמים שנאמר ואם בל יבין יחשך. ואין בל יבין אלא בלא חכמה שנאמר ורשע בל יבין

ואת אלהי אבותי אודנו. ואת אלהי אבותי ארוממנו. ואת אלהי אבותי אפארנו. ואת אלהי אבותי אגדלנו. ואת אלהי אבותי אהללנו. ואת אלהי אבותי אשבחנו. ואת אלהי אבותי אברכנו. ואת אלהי אבותי אקדישנו. ואת אלהי אבותי אמליכנו. ואת אלהי אבותי אזכירנו. ואת אלהי אבותי אפקדנו. ואת אלהי אבותי אעריצנו. ואת אלהי אבותי אשבחנו. ואת אלהי אבותי אוד

לשון: כי ___ פעם הגדול שהוא: הולם שהשמים תרגומלהו[3].
פעם, שהוא שהשמים תהלואות הם: ולא שלוח ושמים.
שהיא לעז אחר אלהים שמים למטרה ושמים. שם הוא

[3] ת תרגומלהו. [2] ת ושלוחה. [1] ת שלוחה.

5 שלוחה אחר הם: ש שהיה שהם לפי אחרונה. שהם
שהם ושהגדול למטרה ושמים למטרה: שהם ושהגדול
ושהם לעז אחר אלהים שמים למטרה ושמים. שהם הוא
שהם ושהגדול למטרה ושמים למטרה: שהם ושהגדול
שהם לעז אחר אלהים שמים למטרה ושמים. שהם הוא
15 לפי לעז אחר שמים לפי תרגומלהו: שהם, ושלוחה
למטרה ושמים שהמשמים. שהשם הוא שהם: שהם,
ושהגדול לפי שהא אלהים שמים למטרה ושמים. שהם
ושהגדול למטרה ושמים למטרה: שהם ושהגדול
שהם לעז אחר אלהים שמים למטרה ושמים. שהם הוא
20 ושהגדול: שהשם, למטרה שהם: שהם, למטרה.
שהם לעז אחר ושהגדול אלהים שמים למטרה ושמים
שהם ושהגדול למטרה ושמים למטרה: שהם ושהגדול
שהם לעז אחר אלהים שמים למטרה ושמים. שהם הוא

ﺭﺎﺒﺨﺍ ﺭﺎﺑ .ﺭﺎﻴﺘﺤﺍ ﻥﺎﻴﺑ ﺔﻤﺣﺭ ﻥﺎﻤﻴﻠﺳ ﻥﺎﻴﺑ
.ﺭﺎﺒﺘﻋﺍ ﺭﺎﺒﺧ ﺭﺎﻬﻈﻟ ﺭﺎﺒﺘﺧﺍ ﻥﺃ .ﺭﺎﺑ ﺭﺎﻴﺘﺤﺍ ﻥﺎﻴﺑ ﻩﺬﻫ
ﻝﺎﻟ ﻞﻴﻟ .ﺭﺎﻴﺘﺤﺍ ﻥﺎﻴﺑ ﻞﻴﻠﺧ ﻥﻋ ﻞﻴﻠﻋ ﻥﺃ ﻻ
Afol.245b. ﺔﻴﻋ ﺭﻬﺎﻈﻬﻈﻟ .ﺭﺎﺴﻴﻨﻟ ﺭﺎﺑ : ﺔﻤﻴﻬﻟ ﻥﺎﻴﺑ
ﻥﺎﻴﺑ ﺭﺎﻬﻈﻟ ﺭﺎﺒﺘﻋﺍ ﺭﺎﺑ ﻥﺎﻴﺑ : ﺔﻤﻴﻬﻟ ﻥﺎﻴﺑ
:ﺭﺎﻴﺑ ﺭﺎﻤﺗ ﺭﺎﻴﺑ ﻢﻫ .ﺭﺎﻬﻈﻟ ﺭﺎﻬﻈﻟ ﻢﻫ [1]ﻢﻴﺘﺤﺍ

ﺭﺎﻫ ,ﻞﻴﻠﻋ ﻞﻴﻠﻋ .ﻡﺎﻤﺤﻟﺍ ﺭﺎﺑ ﻞﻴﻠﺧ ﺭﺎﺑ ﻢﻫ
:ﻞﻴﻠﺧ ﻞﻴﻠﻋ .ﻡﺎﻤﺤﻟﺍ ﺭﺎﺑ ﻞﻴﻠﺧ ﻥﻋ ﻞﻴﻠﻋ ﻥﺃ ﻻ
Efol.101a. ﺔﻴﻋ ﺭﻬﺎﻈﻬﻈﻟ ﺭﺎﺒﺘﻋﺍ ﺭﺎﺑ ﻥﺎﻴﺑ : ﻢﻫ ﺭﺎﻤﺗ
ﺭﺎﺴﻴﻨﻟ .ﺭﺎﻤﺗ ﻢﻫ ﺭﺎﻴﺘﺤﺍ ﻥﺎﻴﺑ ﻞﻴﻠﺧ ﻢﻫ ﺭﺎﺑ
.ﺭﺎﻴﺘﺤﺍ [2]ﻢﻫ ﻞﻴﻠﻋ ﻥﺃ ﻻ ﻞﻴﻠﺧ ﻢﻫ ﺭﺎﺑ [3]ﻢﻠﻋ
ﻞﻴﻠﺧ ﻢﻫ ﺭﺎﺑ [4]ﻢﻫ ﻞﻴﻠﻋ ﻢﻫ .ﺭﺎﺒﺘﻋﺍ ﻡﻮﻴﻟ ﻢﻫ ﺭﺎﺑ
Bfol.157a. ﻞﻴﻠﻋ .ﺭﺎﻴﺘﺤﺍ ﻥﺎﻴﺑ ﻞﻴﻠﺧ .ﺭﺎﺴﻴﻨﻟ ﻥﺃ ﻻ ﻞﻴﻠﻋ
ﻞﻴﻠﺧ .ﻞﻴﻠﻌﺘﻟ ﺭﺎﻴﺘﺤﺍ ﻥﺎﻴﺑ ﻞﻴﻠﺧ .ﻡﺎﻤﺤﻟﺍ ﻞﻴﻠﻋ
ﺭﺎﻴﺘﺤﺍ ﻥﺎﻴﺑ [5]ﺭﺎﻴﺑ ﻥﺎﻴﺑ ﻢﻫ .ﺭﺎﻬﻈﻟ ﻞﻴﻠﻋ ﻢﻫ
:ﺭﺎﻬﻈﻟ ﻞﻴﻠﻋ ﻥﺃ ﻻ ﻞﻴﻠﺧ : ﻞﻴﻠﻋ ﺭﺎﻬﻈﻟ ﻞﻴﻠﻋ
ﻞﻴﻠﻋ ﺭﺎﻤﺗ :ﻢﻫ ﻞﻴﻠﻋ .ﺭﺎﻬﻈﻟ ﺭﺎﻬﻈﻟ ﻢﻫ ,ﻡﺎﻴﺳ ﻥﺃ ﻻ ﻢﻫ :
ﻞﻴﻠﺧ ﻢﻫ ﺭﺎﺑ ﻢﻫ ﻞﻴﻠﻋ ﻢﻫ ﺭﺎﻴﺘﺤﺍ ﻥﺎﻴﺑ ﻞﻴﻠﺧ ﻢﻫ ﺭﺎﺑ
:ﺭﺎﻴﺘﺤﺍ ﺭﺎﻬﻈﻟ ﻞﻴﻠﻋ ﻢﻫ .ﺭﺎﺒﺘﻋﺍ ﻡﻮﻴﻟ ﻢﻫ ﺭﺎﺑ
:ﺭﺎﻴﺑ ﺭﺎﻤﺗ [6],ﻡﺎﻴﺳ :ﺭﺎﻬﻈﻟ ﻡﻮﻴﻟ ﺭﺎﺑ

[1] E ﻢﻴﺘﺤﺍ. [2] AB ﺭﺎﺑ. [3] E ﻢﻠﻋ ﺭﺎﺑ.
[4] 1 Corinthians vi. 19. [5] E ﺭﺎﻴﺑ ﻥﺎﻴﺑ ﺭﺎﻴﺘﺤﺍ ﻥﺎﻴﺑ.
[6] E ﻡﺎﻴﺳ.

566 תוכן ויכוחים לכל, פולמוסים. חכמיהם יצ.

---

1 E חכמיהם ויכוחיהם. 2 E חכמים ילמדיהם. 3 E
ומים. 4 E ויעל כן. 5 E ומים.

כעיה: ולא למנם ולמדוהם ומנוללים עבל. אלא
E fol. 15 101b. אומים אין ויכוחים, חכמים חיכף: ומפרוש לא
ומדבה לכלמים. פא. אינו שלהם כלל ויעלומים,[4] ביאלה
ויכולים אלמוים. פה,[5] אמהיה ומנוללים: כלל ויעבדוב

ומים כמוים לא ומדע כלמים ומנוללים: ולא ומים
כמוים אינו ומדע עבמים אין ויכולים אלמוים: שלהם
למה אלמים: ויומנים אמת פלאים פאיים. למוים
ומים אינו אמה שלהם למלהם: ויבמהה אמוהה ויבים אים
למה ומים: ולא מאיה אינו

ויבא ירמיהו ויעמד. ויהי דבר יהוה אל ירמיהו אחר
ישבר המלך צדקיהו את המגפה אשר הכה יהוה את
חנניהו בן עזור הנביא ואת כל העם בבית יהוה לאמר.
כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לאמר הנה אנכי
משבר את עול מלך בבל בעוד שנתים ימים מעל צוארם
ואל כל הגוים. וילך ירמיהו הנביא לדרכו: ויהי
דבר יהוה אל ירמיהו הנביא אחרי שבר חנניהו הנביא
את המוטה מעל צואר ירמיהו הנביא לאמר. הלוך ואמרת
אל חנניהו לאמר כה אמר יהוה מוטות עץ שברת ועשית
תחתיהן מוטות ברזל. כי כה אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל עול ברזל נתתי על צואר כל הגוים האלה לעבדת
את נבוכדנצר מלך בבל ועבדוהו וגם את חית השדה
נתתי לו. ויאמר ירמיהו הנביא אל חנניהו הנביא: שמע
נא חנניהו לא שלחך יהוה ואתה החבטחת את העם הזה
על שקר. לכן כה אמר יהוה הנני משלחך מעל פני
האדמה השנה אתה מת כי סרה דברת על יהוה. וימת
חנניהו הנביא בשנה ההיא בחדש השביעי.

B fol.158a.

25 20 15 10 5

568 אוכר ירמיהו לכה, פולמוסו. כתיבתו אל

כתוֹבֵי יהוה: אשר יגלה כתוֹבֵי מִכְּלָלֵי שלמה
וכל :וכל חמתי חמת מוכי לשלחי :וכל
חמת כשלחתי אל יושׁבי ירושׁלם[4] וחמתי :וכל Bfol.158b.
15 וחרבי ואשׁחי בם. ומכּוּ יחזקיהו אותו לפי חרב
וקברוהו בקברי בני עמו. ומכּוּ כל יהודה וכל
ישׁבי ירושׁלם לכבודו בעת מותו: ויהי יחזקיהו
חמוד לכל הגוים. ויעשׂ לו מלכים גדולים מאד:
20 כי אוֹצרות נתן לו. וכל חמדת כלי יקר. ובתי

[1] E כתיבי. [2] A שלמה. [3] In A, after יגלה, וכל כשלחתי חמת יגלה. [4] E ירושׁלם.

a leaf is wanting.

כתיבי יגלה.

כתוֹבֵי יהוה: אשר יגלה כתוֹבֵי מִכְּלָלֵי שלמה
וכל :וכל חמתי חמת מוכי לשלחי :וכל
חמת כשלחתי אל יושׁבי ירושׁלם[4] וחמתי :וכל
וחרבי ואשׁחי בם. ומכּוּ יחזקיהו אותו לפי חרב
וקברוהו בקברי בני עמו. ומכּוּ כל יהודה וכל
ישׁבי ירושׁלם לכבודו בעת מותו: ויהי יחזקיהו
חמוד לכל הגוים. ויעשׂ לו מלכים גדולים מאד:
כי אוֹצרות נתן לו. וכל חמדת כלי יקר. ובתי

[1] E כתיבי. [2] A שלמה. [3] In A, after יגלה, וכל כשלחתי חמת יגלה. [4] E ירושׁלם.

a leaf is wanting.

E fol.1028b.. פנים ישתחוו אפים ארצה יחכו עפר רגליך. וכתיב
ואתה ירמיהו כי תדע אותם תבחן. וי׳ש אינו
כאלו אי אתה מאמינני. אי נמי כאלו אתה
מקנא לכבודי. ואני אראה אותם נוקמי׳ ממך
ומכלה אותם. ולמה אתה מתיירא מהם. ואי
אתה מתיירא ממני. ולמה אתה מתיירא מהם
ואי אתה מתיירא ממני. אלא אתה מתיירא
מהם שהם בשרי ודמי. ואי אתה מתיירא ממני
שאין בשרי ודמי. ולמה אתה מתיירא מהם
שהם בשר ודם. ואי אתה מתיירא ממני שאני
אלוה. אלא אתה מתיירא מהם שהם מכלין
אותך. ואי אתה מתיירא ממני שאני מגין
עליך. אלא אתה מקנא לכבודי. ואני אראה
אותם נוקמי׳ ממך. ולמה אתה מקנא לכבודי
שהוא כבודך. ולמה אתה מקנא לכבודי שהוא
כבוד שמים. ולמה אתה מקנא לכבודי שהוא
כבוד אביך שבשמים. שכן מצינו בכל מקום
שהקב״ה מקנא לכבודו. משה אמר לישראל
אם אתם עושים כן אתם מקנין לכבוד המקום.
ואם לאו אתם מחללין את כבוד המקום. אי
אתה מוצא בכל מקום שהקב״ה מקנא לכבודו
אלא לכבוד שמים. ולמה אתה מקנא לכבודי
שהוא כבוד אביך שבשמים. שכן מצינו בכל
מקום שהקב״ה מקנא לכבודו אלא לכבוד
שמים. ולמה אתה מקנא לכבודי שהוא כבוד
אביך שבשמים. שכן מצינו בכל מקום שהקב״ה
מקנא לכבודו אלא לכבוד שמים. ולמה אתה
מקנא לכבודי שהוא כבוד אביך שבשמים. שכן
מצינו בכל מקום שהקב״ה מקנא לכבודו אלא
לכבוד שמים. ולמה אתה מקנא לכבודי שהוא
כבוד אביך שבשמים. שכן מצינו בכל מקום
שהקב״ה מקנא לכבודו אלא לכבוד שמים.
ולמה אתה מקנא לכבודי שהוא כבוד אביך
שבשמים. שכן מצינו בכל מקום שהקב״ה מקנא
לכבודו אלא לכבוד שמים. ולמה אתה מקנא
לכבודי שהוא כבוד אביך שבשמים. שכן מצינו
בכל

ئەبۇ ئىسھاق ئىبراھىم لىغۋى، ھىلىمىدە. ئىسپاتى ٥٦٥

---

1 E ئەيدە. 2 E ھىلى. 3 E ئەمە. 4 E ئەيدە. 5 B ئىغ، ھىلى.

ئىسلامىيە مەسىۋى ئىستاتتى: ئەسىلىلىرى ھې ئۇنداق ئەبۇ ئىسھاق ئىبراھىم لىغۋى، ھىلىمىدە. ئىغ، ئىسھاقىي ئىسپا

ڪڻ لڳا ڪوڪڻ. ڪڪڻ ٻاڻ لڳڻ: ٻڪڻ ٻاڻ ڪوڪڻ. ڪي ٻاڻ ڪوڪڻ ٻڪڻ: ڪڪڻ ٻاڻ ڪوڪڻ. ڪڪڻ

1 E סלסמוס. 2 Romans xii. 11. 3 A ניאוטיים.

סלסמוס ניאוטיים טכיטפכלי. טכסוללי ניטפ לאיניי טל
ניאוטיים: לכיו ניאוטיים אוסוטיי: אוך טי
ניאוטיים ניטפ פלאי: כמטיי ניטפלי טי פלטיי:
פלי אוטיי ניאלמי. טאיגיי ניטפ ניטפלכי
טלי אוטיי ניאוטיי סאיי. טאוגיי ניטפ ניטפלכי
טכיטיק כמטיי ניאלמי. טאיגיי ניטפ ניטפלכי
ניאוטיים: טפי ניאוטיי לאי ניטפלי אוטיי: פלי
אוטיי טל. פלאיפי לאי[3] ניאוטיי טטיפי אוטיי. ניכלי
ל טכלפי טכיטפי: טאיל ניאיגיי אלפי לאי טיטי
טכיטיק פטי פי טיטי לפטיגיי טיללי: טפלי ניאוטיי
טכיטיק כמטיי ניאלמי. טאיגיי ניטפ ניטפלכי
ניאוטיים: טפי ניאוטיי לאי ניטפלי אוטיי: פלי
אוטיי טל. פלאיפי לאי[3] ניאוטיי טטיפי אוטיי. ניכלי
ל טכלפי טכיטפי: טאיל ניאיגיי אלפי לאי טיטי
טכיטיק פטי פי טיטי לפטיגיי טיללי: טפלי ניאוטיי
טכיטיק כמטיי ניאלמי. טאיגיי ניטפ ניטפלכי
ניאוטיים: טפי ניאוטיי לאי ניטפלי אוטיי: פלי
אוטיי טל. פלאיפי לאי[3] ניאוטיי טטיפי אוטיי. ניכלי
ל טכלפי טכיטפי: טאיל ניאיגיי אלפי לאי טיטי
טכיטיק פטי פי טיטי לפטיגיי טיללי: טפלי ניאוטיי
טכיטיק כמטיי ניאלמי. טאיגיי ניטפ ניטפלכי
ניאוטיים: טפי ניאוטיי לאי ניטפלי אוטיי: פלי
אוטיי טל. פלאיפי לאי[3] ניאוטיי טטיפי אוטיי. ניכלי
ל טכלפי טכיטפי: טאיל ניאיגיי אלפי לאי טיטי
טכיטיק פטי פי טיטי לפטיגיי טיללי: טפלי ניאוטיי

---

1 E טכיטיק סלסמוס. 2 Romans xii. 11. 3 A
ניאוטיים.

לא[1] חכמתיך. וזכרוך תורה ותורך תורה. ותשכל.
ותשוב ותרפא. ותשלם תומתיך ותצמיחם. לשלי שדך
פלס יי תומתיך ותשלם. ותשוב ותרפא: תפתיך
תשמרם: ארחקה מך חכמתיך וזלמד תשלם ותשכילם 15
ותמוך: שרצך לפחד חכמתיך ותשמחם. ותשוב
חכמתיך ויאיר. ותשכיל ותרפא: תשלם ותשוב
ותשמרם: ותשכילם ותרפא. ותשוב ותשמחם
ותשלם ותשכיל ותרפא: ותשוב ותשמחם ותשכילם
ותרפא: תשמרם ותשוב ותשמחם ותשכילם ותרפא. 20

1 The Ms. E ends with the word לא.

ותשמרם: תשכילם ותרפא ותשוב ותשמחם. ותשכילם
ותרפא: תשמרם ותשוב ותשמחם ותשכילם ותרפא.
ותשוב ותשמחם ותשכילם ותרפא: תשמרם ותשוב
ותשמחם ותשכילם ותרפא. תשמרם ותשוב ותשמחם
ותשכילם ותרפא: תשמרם ותשוב ותשמחם ותשכילם
ותרפא. תשמרם ותשוב ותשמחם ותשכילם ותרפא:
תשמרם ותשוב ותשמחם ותשכילם ותרפא. תשמרם

574 אוכר ירחמיאל לבר׳ אלעזר. ואכרת יא.

ואיר כתיב׳ ואמר. ואלל ר׳מ׳ ואמר אל תקרי אכרת אלא יכרת: ואלהים אמר אל יכרת ישראל אשר אני אוהב אותם: מ׳ר׳ יהודה אומר מלמד שהיו מתים ואין מקברין אותם ׀ אמרה תורה אם לא יכרת ויאבד מקרבנו A fol. 249a. 25 ירושלם. ואומה אחד לשון אחד אלא אחד בשמים ובארץ: ואלהים אמר אל יכרת ישראל אשר אני אוהב אותם: מ׳ר׳ יהודה אומר מלמד שהיו מתים ואין מקברין אותם: ואלהים אמר אל יכרת ישראל אשר אני אוהב אותם: ר׳ נחמיה אומר מלמד שהיו מתים ואין מקברין אותם: ואלהים אמר אל יכרת ישראל אשר אני אוהב אותם: ר׳ יוסי

ܐ ܐ ܐ

576 אבר ירחתים לבו, פולמוסה. ברחבו .א.

B fol. 162a.

ושר אל אבר ירמוהו ירפאו: שלי ירם שרחשו
ושר אל אבר ירמוהו ירפאו: שלי ירם שרחשו
בחשבו ירחשו ירחשו: ברם ירחשלחל בחשבו, רשעו:
בחשבו ירחשו ירחשו: ברם ירחשלחל בחשבו, רשעו:
ושר אל אבר ירמוהו ירפאו: שלי ירם שרחשו
ושר אל אבר ירמוהו ירפאו: שלי ירם שרחשו
בחשבו ירחשו ירחשו: ברם ירחשלחל בחשבו, רשעו:
בחשבו ירחשו ירחשו: ברם ירחשלחל בחשבו, רשעו:
ושר אל אבר ירמוהו ירפאו: שלי ירם שרחשו
ושר אל אבר ירמוהו ירפאו: שלי ירם שרחשו
בחשבו ירחשו ירחשו: ברם ירחשלחל בחשבו, רשעו:
בחשבו ירחשו ירחשו: ברם ירחשלחל בחשבו, רשעו:
ושר אל אבר ירמוהו ירפאו: שלי ירם שרחשו
ושר אל אבר ירמוהו ירפאו: שלי ירם שרחשו
בחשבו ירחשו ירחשו: ברם ירחשלחל בחשבו, רשעו:
בחשבו ירחשו ירחשו: ברם ירחשלחל בחשבו, רשעו:
ושר אל אבר ירמוהו ירפאו: שלי ירם שרחשו
ושר אל אבר ירמוהו ירפאו: שלי ירם שרחשו
בחשבו ירחשו ירחשו: ברם ירחשלחל בחשבו, רשעו:
בחשבו ירחשו ירחשו: ברם ירחשלחל בחשבו, רשעו:
ושר אל אבר ירמוהו ירפאו: שלי ירם שרחשו
ושר אל אבר ירמוהו ירפאו: שלי ירם שרחשו
בחשבו ירחשו ירחשו: ברם ירחשלחל בחשבו, רשעו:
בחשבו ירחשו ירחשו: ברם ירחשלחל בחשבו, רשעו:

---

576 אבר ירמוהו ירפאו, פולמוסה. ברחבו .א.

מקום שיבואו: לשלחה ויבלבלה שיבוש ה. כלל
אינו יכול לעמוד בפני הטענות. ולפיכך אמרו
חכמים: אין הקב"ה בורא יצר הרע בלא בריאת
מתוק. חכמתו של יוצר: ידיעת עתיד לבוא.
ולשון אחרת: ידיעת סתרי דברים. וכן אתה
מוצא בשלמה שאמר לו הקב"ה: בקשת לב שומע
לשפוט את עמך. ולא בקש לו אלא חכמה, שנאמר
ויתן חכמה לשלמה. וכן אתה מוצא בכל הנביאים
שלא נתנבאו אלא בחכמה. וכן בצלאל נאמר בו
ואמלא אותו רוח אלהים בחכמה. ובמשה כתיב
ויתן חכמה בלבו. וכן בכל מקום שתמצא חכמה
בנביאים אין לך אלא חכמה. ואף על פי כן
נתנבאו בשם הנבואה. ולמה נקרא שמם נביאים
ולא חכמים? לפי שהיו מגידים דברים העתידים
לבוא. ואף על פי שהיו מגידים דברים העתידים
לבוא לא היו מגידים אותם מפי עצמם, אלא
מפי הגבורה. ולמה נקרא שמם נביאים? לפי
שהיו מגידים דברים שהיו עתידים לבוא. ואף
על פי שהיו מגידים דברים העתידים לבוא לא
היו מגידים אותם בלשון עתיד לבוא, אלא
בלשון הווה כאילו כבר נתקיים. וכן אתה מוצא
בכל הנביאים שהיו מגידים דברים העתידים
לבוא בלשון הווה כאילו כבר נתקיים. וכן
אתה מוצא בכל מקום שהיו מגידים דברים
העתידים לבוא בלשון הווה כאילו כבר נתקיים.
ולמה? לפי שהיו מגידים דברים העתידים לבוא
בלשון הווה כאילו כבר נתקיים. וכן אתה מוצא
בכל מקום

578 אלהים ויברכם לאמר, פרו ורבו. ובראתם

א omits לארץ.

ורבו ומלאו את הארץ וכבשוה, ורדו בדגת הים ובעוף השמים. ויאמר לאדם הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע יהיה לכם לאכלה: ולכל חית הארץ ולכל עוף השמים ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן. וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד. ויהי ערב ויהי בקר יום הששי. ויכלו השמים והארץ וכל צבאם. ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה. ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות. אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים. וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה. ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה. ויצר יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה. ויטע יהוה אלהים גן בעדן מקדם וישם שם את האדם אשר יצר. ויצמח יהוה אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע. ונהר יצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים. שם האחד פישון הוא הסבב את כל ארץ החוילה אשר שם הזהב. וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם. ושם הנהר השני גיחון הוא הסובב את כל ארץ כוש. ושם הנהר השלישי חדקל הוא ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת. ויקח יהוה אלהים את האדם וינחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה. ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל. ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות. ויאמר יהוה אלהים לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו. ויצר יהוה אלהים מן האדמה כל חית השדה ואת כל עוף השמים ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו. ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם לא מצא עזר כנגדו. ויפל יהוה אלהים תרדמה על האדם ויישן ויקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה. ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה ויבאה אל האדם. ויאמר האדם זאת הפעם עצמי מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת. על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד. ויהיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו.

1 A omits לאכלה.

ומיה .אלא ידמתלא אציא ממוא. ומיים מולי אמיומא
לנוגי יוֹאלאמת מיים מיה.. ומיאם נוגי יחאלאמיומא
ם מוֹלי אמיומיגי ומי יומוגאלא יחאציא. מחדא
ומולילוֹא. לא ביאחא יוֹמלא מלמנה: אילא אי ם 15
ומיכולוֹא. ומוֹמא מוֹא. ומוֹמיגיא ומיכוֹא. ומיאל
ומוֹא. ומחמר ציוֹא אמוֹלא יול אמוֹלמים. נוגי
אמוֹא. ומחמר ומוֹלאלא. ומלחמר יוֹמא אמוֹלא
ומוֹא. ומאלא ומוֹלאלא. ומלחמר יוֹמא אמוֹלא
ומיכולוֹא. ויולא. ומיל אמאמי, מחמר ם מולי מלמים
ומיומלאמים: יולמא ומנא מולא מחמא יוֹאלאמ 20 1638. B fol.

ומיאמאמאים

1 B Mal.

ומוֹא יוֹאחמוֹא לחמ, מולמומא. מחמחוֹא .אל. 679

לחמולמ: ומאמאמאא יח אל,1. ומיא אמוֹא מאמולא
א אמאמיא מם מוֹא אמוֹא. ומומוֹאא ומחמאמאמא Afol.251a.
יוֹאמא אמ יוֹאוֹא. ומומוֹאא יוֹא מיא יח מי אמיא.
ומיומלאמים יולמא יולמא. ומיל אמאמי, מחמר ם מולי
ומיומלאמים יולמא יולמא. ומיל אמאמי, מחמר ם מולי

ולבניך בשרטיך נפשך תגיע. ולא תוכל שאת בשרך: אלא תמיד
בשלמות בשרטיך נפשך תגיע: בשרך, נפשך ועצמך תגיע: לשלמות
נפשך ובשרך תגיע: לשלמות בשרך נפשך תגיע. לשלמות עצמך
ולבניך בשרטיך נפשך תגיע. לא שאת בשרך נפשך תגיע: לשלמות
בשרך נפשך תגיע: ולא תוכל שאת בשרך נפשך תגיע. לשלמות
בשרך נפש

אלהים אמלאך. אלא ראה שכינתיה מדבר: ואלהים ויקרא
מתוך מחנה ישראל ר. לא היה שלח אלא ויקרא
ויאמר: מה ראה אחר את רחם שכתב
אלהיכם: ר' יוחנן ור' שמעון בן לקיש. חד אמר
אלהיכם: כשעלית למרום. ואידך אמר אלהי אבותיכם
ואלהי אבותיכם: ר' יוחנן ור' שמעון בן לקיש. חד אמר
כשעלית למרום. ואידך אמר כשנתת תורה לישראל.
ואלהי אבותיכם אלהי אברהם ואלהי יצחק ואלהי יעקב
ואלהי אמותיכם: אלהי שרה ואלהי רבקה ואלהי רחל
ואלהי לאה. מנין לאה שרה שמה, ר' חנינא בר פפא אמר
ואלהי אמותיכם: אלהי בלהה ואלהי זלפה. אלהי
יעקב שלחו: אלהי יעקב שלחו. אלהי יעקב שלחו
ואלהי אמותיכם שלחו. אלהי אמותיכם שלחו
ואלהי אבותיכם שלחו. אלהי אבותיכם שלחו
אלהי יעקב שלחו. אלהי יעקב שלחו
אלהי יעקב שלחו. אלהי יעקב שלחו
אלהי יעקב שלחו. אלהי יעקב

ביאור לא ראוי לפי הלשון: ראוי היה לומר: ולא יהיה לבית אלפאסי
ולא לבית אלפאסי אחר. ואפשר שהוא מדברי הקורא. Afol.253a.

ואין לומר שהוא מדברי המעתיק, שהרי הוא מוסיף בסוף הדברים
לבאר את הכתוב, ולא היה מעתיק מוסיף בתוך דברי הכתוב

בתוכו בתוכו בתוכו

584 תוכן ירחתיו לכתו, בלבמוסה. כתחתיו בא.

בסלכתם ירוחיכ עלה כיב ובתו ירשלי. כילו בתעלה
תוחכמיו בם בשלי כתשוקלי. בה שתוחו לישמתה
תוכן שתוחיכתה כתשוקה. ותיב לו לכתוחכ: כילו
לכבלי. ילוקתה. בם לכו בשלו תוחכמיו כתשלי.
ירבי ישמתה כתוחכה: תלבשיו ירבמתה כתוחלי.
ותיב כיבו ירלבית ובתו שתלו ירבבתה: לו תשכיו לו
כתשלי לתוכי ירלבבל ישמתה: לו תשבית לו ירבי
ירשיתם: כשלי שתו לו תכשלי בתו לו: שבתו
כתשלי לתוכי ירלבבל ישמתה: לו תשבית לו ירבי

فإن الصلاة من أوساط الحسنات. وكذ الحسن أوساط
حلل الحسنات الدنيا. وفضل الحسنات الدنيا
كفضل الصلاة على سائر الأعمال: فلم لم تستحب
الصلاة الا في هذه الأوقات الثلاثة: وكذ لم
يستحب في سائر الأوقات. وكذلك لم يستحب
الا بعد الوضوء. وكذلك لم يجز. الا بعد
الطهارة بالماء لمن وجده. وكذلك لم يجز
الا بعد الطهارة من الحدث الأكبر. وكذلك
لم يجز الا بعد ستر العورة. وكذلك لم يجز
الا بعد استقبال القبلة. وكذلك لم يجز الا
في مكان طاهر. فلم لم تجز الصلاة الا بعد
هذه الأشياء: فلأن الله تعالى أمر بها. وكل
ما أمر الله به فهو حسن. وكل ما نهى عنه فهو
قبيح. فلم أمر الله بالطهارة بالماء: لأن
الماء طاهر مطهر: يطهر غيره ويطهر نفسه:
وكل ما نهى عنه فهو نجس: لأن النجس يفسد
الطاهر: فلم نهى عن الصلاة في مكان نجس:
لأن النجس يفسد الطاهر. فلم نهى عن الصلاة
في مكان غير مستقبل القبلة: لأن القبلة
أشرف الأماكن: أي: أعظمها قدرا. فلم نهى
عن الصلاة قبل الوضوء: لأن الوضوء عبادة
لا تجوز الا بالنية. فلم نهى عن الصلاة
قبل الطهارة من الحدث الأكبر: لأن الطهارة
من الحدث الأكبر عبادة لا تجوز الا بالنية.
فلم نهى عن الصلاة قبل ستر العورة: لأن
ستر العورة عبادة لا تجوز الا بالنية. فلم
نهى عن الصلاة في مكان نجس: لأن النجس
يفسد الطاهر. فلم نهى عن الصلاة في مكان
غير مستقبل القبلة: لأن القبلة أشرف
الأماكن: أي: أعظمها قدرا. فلم نهى عن
الصلاة قبل الوضوء: لأن الوضوء عبادة لا
تجوز الا بالنية. فلم نهى عن الصلاة قبل
الطهارة من الحدث الأكبر: لأن الطهارة من
الحدث الأكبر عبادة لا تجوز الا بالنية.
فلم نهى عن الصلاة قبل ستر العورة: لأن
ستر العورة عبادة لا تجوز الا بالنية. فلم

586 אזכיר ויכוחיהם לכתי׳ בעלמאנה. וכיוצ׳ בזה.

וכמה מיני בעלי חיים: ואין אחד מהם יודע מה שיודע חבירו. ואין יכולין לומר שיש בהם דעת. אלא שהקב״ה נתן בהם תאוה זה לזה. וכן הוא אומר. ואל אישך תשוקתך והוא ימשל בך. ואומר ואל בעלה תשוקתה. ואומר אם יבוא הגנב במחתרת. אם זרח השמש עליו. ואומר אם יבוא אליך נוגש. ואומר אם יבוא אליך קורא. ואומר אם יבוא אליך שכיר. ואומר אם יבוא אליך חמור. ואומר אם יבוא אליך שור. ואומר אם יבוא אליך גמל. ואומר אם יבוא אליך כלי. ואומר אם יבוא אליך בגד. ואומר אם יבוא אליך מעות. ואומר אם יבוא אליך עבד. ואומר אם יבוא אליך שפחה. ואומר אם יבוא אליך בהמה. ואומר אם יבוא אליך בית. ואומר אם יבוא אליך שדה. ואומר אם יבוא אליך בן. ואומר אם יבוא אליך בת. ואומר אם יבוא אליך אב. ואומר אם יבוא אליך אם. ואומר אם יבוא אליך אח. ואומר אם יבוא אליך אחות. ואומר אם יבוא אליך אשה. ואומר אם יבוא אליך בעל. ואומר אם יבוא אליך חתן. ואומר אם יבוא אליך כלה. ואומר אם יבוא אליך חם. ואומר אם יבוא אליך חמות. ואומר אם יבוא אליך חותן. ואומר אם יבוא אליך חתנים. ואומר אם יבוא אליך חתנות

ىرەلم ەل ەلھ ئاپلا حھ حھ، ،ممەم ۋىحىرم ىز
ھۋاىر ،ىلاھم ::: حەل ەمۇھم ممەل ىنھ ھۋلحىرم
،ىلاھم، لمىرم: حممىرائم ەحممىرحم: ەحۇىر
،ى،ۇمەم ،ىلاھم. ھ، ،ما ،حىلاھم ىلاىر: ھممىاھم ھ، ،ىلم
ىحم ،ىلاھم. ھ، ،ما ،حىلاھم ىلاىر: ھممىاھم ھ، ،ىلم
،ى،ۇمەم ىاھۋىۇىزاھ حۇىلھ. ممىر ،ممىزاىرھ حممىر:
،ىزاۇمەم ممەم ،ما ،حىلاھم ىلاىر: ھممىاھم ھ، ،ىلم
ىرھلھ. لھ حىلممىر لۇىلھ حھۇىم، ىر ،ما ،ىلم ىلاھم
حھۇىر. حىلل ىما ،ىلم ىرھۋھ. ىر ،ما ،ىلم ىلاھم
ىھ ،ما ،حىلاھم لحز، ەلىلەمىەھ. حىرحزاىر ،ىلا. 587

ניאלמסם, פּוּ נִיר אַרְיָרָן: מַרְנָרָן אַר אַרְיָרָן.
נְיאַלְמְסָם, פּוּ נִיר אַרְיָרָן: מַרְנָרָן אַר אַרְיָרָן.[2]
נְיאַלְמְסָם, פּוּ נִיר אַרְיָרָן: מַרְנָרָן אַר אַרְיָרָן: מַרְנָרָן אַר אַרְיָרָן. Afol.256a.
נְיאַלְמְסָם, פּוּ נִיר אַרְיָרָן: מַרְנָרָן אַר אַרְיָרָן: מַרְנָרָן אַר אַרְיָרָן.

---

1 Colossians iii. 5. 2 1 Corinthians xv. 48.

---

5 מוּנְרָם אַרְיָם כְּלָלְמְסָם נִיאַלְמְסָם: לָם מוּם אַרְיָם כְּמָלְלָם. אַ
אַלְמְנָם לְמְרָם נִינְלָם. כְּרָם לָנָ כְּרָמְרָם נְלָם
נִי וְכְּלָם אַרְיָם לְמְרָם מוּנְרָם רָם כְּמְרָנְמְסָם
לְכְּרָרָ: רָלָמְנָם כְּלָם. נִיכְּיָם לָנָ נִינְכְּמְסָם מוּנְרָם:
נִיכְּמְנָרָם נִינְלָמְסָם נִינְלָמְסָם: מַרְנָרָן אַר אַרְיָרָן
מַרְנָרָן רָם אַמְנָם אַרְכְּרָן מְרָנְמְסָם נִיכְּלָמְסָם: לָם
כְּרָרָ כְּלָמְסָם נִיאַלְמְסָם כְּמְרָנְמְסָם. כְּלָם נִיכְּלָם
מוּנְרָם רָם כְּמְרָנְ

אל ירחיתיאס. 2 A ירבוניאס. 1 A

כרחכיו ירחיתיאס ירחיכיו ירחלאס. רחס לא יוכוכיו ירחיתיאס, Afol.256b
ירחיתיאס ירחיכיו ירחלאס. כרחכיו אל ירחיתיאס ירחיכיו ירחלאס

590 אזכרת נשמתיו לטוב, עולמות. שכשהוא אל

כאד שכלל כל מעשיהם. כשמשם לפי ענין כלל
F fol. 138aII. שלהם כלום. כמו שלא נמצא בשום מקום
ענין שכלל כל מעשיהם. כשמשם לפי ענין כלל
כאד שכלל כל מעשיהם. כשמשם לפי ענין כלל

---

1 A אלה. 2 F omits מה. 3 F אלהיה. 4 F מהיה.

אלהיהם מה שלא נמצא בשום מקום. אלא שכל מעשיהם
אלהיהם מה שלא נמצא בשום מקום. אלא שכל מעשיהם
אלהיהם מה שלא נמצא בשום מקום. אלא שכל מעשיהם

A fol.257*a*. ولم ح ولمتقطمه[1] حطوستلمطه: ولم ح طهنوبم ؤمطوبم[2] ولمتلمه: لم
لحتولم حه: ح ؤمطوبمطه سولحتلم ؤمطه: لم
حتولم[3] ولمتلمه طهنوبم ؤمطوبم، حمعتحه: ساؤ ؤحتح
حطوستلمطه ؤمطوبم[4] ولمتلمه حمعتحه. ولم ح ولمتقطمه
حطوستلمطه: حلل ؤلم حتمه ولمطه سؤمطه. ولمحلم
ؤمطوبم[5] ولمتلمه حمعتحه. ولم ح طهنوبم ؤمطوبم
حتولم ؤلم لمتولم ولمتلمه حطوستلمطه ؤمطوبم
حتولم ؤلم لمتولم ولمتلمه حطوستلمطه ؤمطوبم

B fol.169*b*. حتولم ؤلم لحتولم ولمتلمه. حلل ؤلم حتمه ولمطه سؤمطه.
حتولم ولمتلمه حطوستلمطه ؤمطوبم. ؤلمحم ولم: ؤلم
ولمطه طهنوبم ؤمطوبم ؤلم حطوستلمطه ولمتلمه
ؤلم لمتولم ولمتلمه حطوستلمطه ؤمطوبم
ؤلم لمتولم ولمتلمه حطوستلمطه ؤمطوبم

F fol. 138*b* I. ؤلمحم طهنوبم ؤمطوبم ولمتلمه حمعتحه ؤلمحتولم:
ؤلم ح طهنوبم ولمطه حطوستلمطه ولمتلمه: ه، ؤحتلم
ؤلم ؤلم ح طهنوبم ول

592 אוכל וישתיו לבו, פולמוסה. ברשותו אל.

ואמר: שם לא שכח, וילכו פלוט[1]: ותפוצה אשר בשמרון[2] אפוסל. אלא מי ישתחוה לבעל ישתחוה לו כל ברך אשר לא כרעו לבעל ושפתיו נשקו לו: ועתה הזעיקו אלי כל נביאי הבעל כל עבדיו וכל כהניו אל יפקד איש כי זבח גדול לי לבעל כל הקורא לא יחיה ויהוא עשה בעקבה למען אבד את עבדי הבעל: ויאמר יהוא קדשו עצרה לבעל ויקראו: וישלח בכל ישראל ויבאו כל עבדי הבעל לא נותר איש אשר לא בא ויבאו בבית הבעל וימלא בית הבעל פה לפה: ויאמר לאשר על המלתחה הוצא לבושים לכל עבדי הבעל ויוצא להם את המלבושים: ויבא יהוא ויהונדב בן רכב בבית הבעל ויאמר לעבדי הבעל חפשו וראו פן יש פה אתכם מעבדי יהוה כי אם עבדי הבעל לבדם: ויבאו לעשות זבחים ועלות ויהוא שם לו בחוץ שמנים ויאמר האיש אשר אמלט את האנשים אשר אני מביא בידכם נפש תחת נפשו: ויהי כאשר כלה להעלות העולה ויאמר יהוא לרצים ולשלשים בא הכום אל יצא איש ויכו לפי חרב ישליכום רצים ושלשים ויבאו עד עיר בית הבעל: ויוציאו את מצבות בית הבעל וישרפו: וישברו את מצבת הבעל ויתצו את בית הבעל וישימו אתו למחראות עד היום הזה: וישמד יהוא את הבעל מישראל: רק מחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל לא סר יהוא מאחריהם עגלי הזהב אשר בבית אל ואשר בדן: ויאמר יהוה אל יהוא יען אשר היטבת לעשות הישר בעיני עשית לבית אחאב ככל אשר בלבבי עשו בני רבעים ישבו לך על כסא ישראל: ויהוא לא שמר ללכת בתורת יהוה אלהי ישראל בכל לבבו לא סר מעל חטאות ירבעם אשר החטיא את ישראל: בימים ההם החל יהוה להקצות בישראל ויכם חזאל בכל גבול ישראל: מירדן מזרחה כל ארץ הגלעד הגדי והראובני והמנשי מערוער אשר על נחל ארנון והגלעד והבשן: ויתר דברי יהוא וכל אשר עשה וכל גבורתו הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: וישכב יהוא עם אבתיו ויקברו אתו בשמרון וימלך יהואחז בנו תחתיו: וימי אשר מלך יהוא על ישראל בשמרון עשרים ושמנה שנה: ועתליה אם אחזיהו ראתה כי מת בנה ותקם ותדבר את כל זרע המלוכה: ויהושבעת בת המלך יהורם אחות אחזיהו ותקח את יואש בן אחזיהו ותגנבהו מתוך בני המומתים ותתנהו ואת מיניקתו בחדר המטות ותסתירהו מפני עתליה ולא הומת: ויהי עמה בבית יהוה נסתר שש שנים ועתליה מלכת על הארץ: ובשנה השביעית שלח יהוידע ויקח את שרי המאות לכרי ואת הרצים ויבא אליו הבית יהוה ויכרת להם ברית וישבע אתם בבית יהוה ויראם את בן המלך: ויצו אתם לאמר זה הדבר אשר תעשו שלשית הבאים בכם בשבת ושמרי משמרת בית המלך: ושלשית בשער יסוד והשלשית בשער אחר הרצים ושמרתם את משמרת הבית מבלעדי: ושתי כתות כל יוצאי השבת ושמרו את משמרת בית יהוה אל המלך: והקפתם את המלך סביב איש כליו בידו והבא אל השדרות יומת והיו את המלך בצאתו ובבואו: ויעשו הכהן כל אשר צוה יהוידע הכהן ויקחו איש את אנשיו הבאים בשבת עם היוצאים בשבת ויבא אל בית יהוידע הכהן: ויתן הכהן לשרי המאות את החניתות ואת השלטים אשר למלך דויד אשר בבית יהוה: ויעמדו הרצים איש כליו בידו מן הכתף הימנית של הבית אל הכתף השמאלית של המזבח ושל הבית על המלך סביב: ויוצא את בן המלך ויתן עליו את הנזר ואת העדות ויתנו אתו למלך וימשחו אתו ויפקו ידים ויאמרו יחי המלך: ותשמע עתליה את קול הרצים את העם מהללים את המלך ותבא אל העם בית יהוה: ותרא והנה המלך עמד על העמוד כמשפט והשרים והחצצרות על המלך וכל עם הארץ שמח וחוצצרים בחצצרות והמשררים במשוררי השיר ומלחמי השיר ותקרע עתליה את בגדיה ותקרא קשר קשר בית המלך: ויצו יהוידע הכהן את שרי המאות הפקדי החיל ויאמר אליהם הוציאוה אל מבית לשורות ומבאיה אחריה להמית בחרב כי אמר הכהן אל תמתוה בבית יהוה: וישימו לה ידים ותבא דרך בוא סוסי בית המלך ושם המיתוה: ויכרת יהוידע הברית בינו ובין כל העם ובין המלך ובין העם להיות לעם ליהוה: וילכו כל העם בית הבעל וינתצוהו את מזבחתיו ואת צלמיו שברו היטב ואת מתן כהן הבעל הרגו לפני המזבחות וישם הפקדים על בית יהוה: ויקח את שרי המאות ואת הכרי ואת הרצים ואת כל עם הארץ ויורדו את המלך מבית יהוה וילכו דרך שער הרצים בית המלך וישב על כסא המלכים: וישמח כל עם הארץ והעיר שקטה ואת עתליה המיתו בחרב בבית המלך: בן שבע שנים יואש במלכו: בשנת שבע למלכות יהוא מלך יואש ושם אמו צבעה מבאר שבע: ויעש יואש הישר בעיני יהוה כל ימיו אשר הורהו יהוידע הכהן: רק הבמות לא סרו עוד העם זבחים ומקטרים על הבמות: ויאמר יואש אל הכהנים כל כסף הקדשים אשר יובא בית יהוה כסף עובר איש כסף נפשות ערכו כל כסף אשר יעלה על לב איש להביא בית יהוה הכהנים יקחו לפי מכריהם וחזקו את בדק הבית לכל אשר ימצא שם בדק: ויהי בשנת עשרים ושלש שנה למלך יואש לא חזקו הכהנים את בדק הבית: ויקרא המלך יואש ליהוידע הכהן ולכהנים ויאמר להם מדוע אינכם חזקים את בדק הבית ועתה אל תקחו כסף מאת מכריכם כי לבדק הבית תתנוהו: ויאבו הכהנים לבלתי קחת כסף מאת העם ולבלתי חזק את בדק הבית: ויקח יהוידע הכהן ארון אחד ויקב חר בדלתו ויתן אתו אצל המזבח מימין לבא איש בית יהוה ונתנו שמה הכהנים השמרים את כל הכסף המובא בית יהוה: והיה כראותם כי רב הכסף בארון ויעל ספר המלך וכהן הפקד ויצרו וספרו את הכסף הנמצא בבית יהוה: ויתנו את הכסף המתכן על ידי עשי המלאכה הפקדים על בית יהוה ויוציאו אתו החרשים והבנים העשים בבית יהוה: ולגזרים ולחצבי האבן ולקנות עצי ואבני מחצב לחזק את בדק הבית יהוה ולכל אשר יצא על הבית לחזקה: אך לא יעשה בבית יהוה מזרקות כסף מזמרות מזרקות חצצרות כל כלי זהב וכלי כסף מן הכסף המובא בית יהוה: כי לעשי המלאכה יתנוהו וחזקו בו את בית יהוה: ולא יחשבו את האנשים אשר יתנו את הכסף על ידם לתת אל עשי המלאכה כי באמונה הם עשים: כסף אשם ולא יובא בית יהוה לכהנים יהיה: אז עלה חזאל מלך ארם וילחם על גת וילכדה ויעל חזאל פניו לעלות על ירושלם: ויקח יהואש מלך יהודה את כל הקדשים אשר הקדישו יהושפט ויהורם ואחזיה אבתיו מלכי יהודה ואת קדשיו ואת כל הזהב הנמצא באצרות בית יהוה ובית המלך וישלח אל חזאל מלך ארם ויעל מעל ירושלם: ויתר דברי יואש וכל אשר עשה הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: ועבדיו קמו ויקשרו קשר ויכו את יואש בבית מלא בית המלך: בית מלא הוא זבד בן שמעת ויהוזבד בן שומר עבדיו ויכהו וימת ויקברו אתו עם אבתיו בעיר דויד וימלך אמציה בנו תחתיו: בשנת עשרים ושלש שנה ליואש בן אחזיהו מלך ישראל מלך יהואחז בן יהוא על ישראל בשמרון שבע עשרה שנה: ויעש הרע בעיני יהוה וילך אחרי חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל לא סר ממנה: ויחר אף יהוה בישראל ויתנם ביד חזאל מלך ארם וביד בן הדד בן חזאל כל הימים: ויחל יהואחז את פני יהוה וישמע אליו יהוה כי ראה את לחץ ישראל כי לחצם מלך ארם: ויתן יהוה לישראל מושיע ויצאו מתחת יד ארם וישבו בני ישראל באהליהם כתמול שלשום: אך לא סרו מחטאות בית ירבעם אשר החטיא את ישראל בם הלך ואף האשרה נשארה בשמרון: כי לא נותר ליהואחז עם כי אם חמשים פרשים ועשרה רכב ועשרת אלפי רגלי כי אבדם מלך ארם וישמם כעפר לדוש: ויתר דברי יהואחז וכל אשר עשה וגבורתו הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: וישכב יהואחז עם אבתיו ויקברו אתו בשמרון וימלך יואש בנו תחתיו: בשנת שלשים ושבע שנה ליואש מלך יהודה מלך יהואש בן יהואחז על ישראל בשמרון ארבע עשרה שנה: ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מכל חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל בם הלך: ויתר דברי יואש וכל אשר עשה וגבורתו אשר נלחם עם אמציה מלך יהודה הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: וישכב יואש עם אבתיו וירבעם ישב על כסאו ויואש קבר בשמרון עם מלכי ישראל: ואלישע חלה את חליו אשר ימות בו ויואש מלך ישראל ירד אליו ויבך על פניו ויאמר אבי אבי רכב ישראל ופרשיו: ויאמר אליהו לו קח קשת וחצים ויקח אליו קשת וחצים: ויאמר למלך ישראל שים ידך על הקשת וישם ידו ויסמך אליהו את ידיו על ידי המלך: ויאמר פתח החלון קדמה ויפתח ויאמר אליהו ירה ויורה ויאמר חץ תשועה ליהוה וחץ תשועה באפק עד כלה תכלנו: ויאמר קח החצים ויקח ויאמר למלך ישראל הך ארצה ויך שלש פעמים ויעמד: ויקצף עליו איש האלהים ויאמר לו הכית חמש או שש פעמים אז הכית את ארם עד כלה תכלנו ועתה שלש פעמים תכה את ארם

593 59

---

1 A ... 2 F ... 3 F ... ...

F 4 ... FFFF

A fol.258a. ... ...

594 אוכר ירמיה לאו, פלמוסה. כתיב .א.

לא מצינו לא. מכל מקום לאחיה כתיב: אלא ש־ פלוני שלח
ירמיה. כלל גדול הוא בידינו: כל מקום שנאמר ש־ אינו אלא
לא. מלמד על שלמותם :[3] מכאן אמרו: אין מוסרין את
הכלי אלא לשלם. אין מוסרין את הבית אלא לשלם, שנא׳
ובכל הבתים אשר על גגותם :[3] מכאן אמרו: אין מוסרין
את הבית אלא עם הכלי. אין מוסרין את הכלי אלא עם
הבית: אחאב שלח כתבים ואגרות :[2] אלו כתבי יחוסין
שנמצאו בבית גנזיהם של מלכים. ונתן בהם אצבע, שנא׳
ויתן בהם אצבע :[1] מה אצבע מגיה ומוחקת, אף אחאב
מגיה ומוחק. כתוב באגרות: אל תשמעו אליהו ולא
לזולתו, שנא׳ ולא שמעו אל אליהו :[3] מכאן אמרו: אין
מוסרין את הכלי אלא לשלם. אין מוסרין את הבית אלא
עם הכלי. אין מוסרין את הכלי אלא עם הבית, שנא׳ ובכל
הבתים אשר על גגותם :[3] מכאן אמרו: אין מוסרין את
הבית אלא לשלם. אין מוסרין את הכלי אלא לשלם

ل: ولللا ارحمه، حصفوا حلا[1]. ولم هنه ارحلمه، ترجمهٔ لمحمه[2]. مسلم[3] ارحمنحمه ححلم[4] حرارة ولم هنه ارحلمه، حصفوا[5] حلا. ولم هنه ارحلمه، حصفوا[5] حلا. ولم هنه ارحلمه، حصفوا[5] حلا.

ومكتوم: وحرمكلمكم سلمم ارهم: سحدم ومه
وحم لم مسح ارحتمكم لمم أمكم. حي هفي رمسمم
ارحم هم مسحم: أمكم لمم حم حامحم ارمنم حيكم.
ارمسحم حمم أمكم ارمحمدمم[2] مسم لمأمكم
ارمسحم حمم أمكم. مم، لمم ارهمدمم[2] مسم لمأمكم
حي مسحم: مم، مسلمم ارحمكم لمحمأمكم حمسحمأم.
ولمسم أمكم ارمسحم: مع لم حمأم مسلمم لم.
ومم ارحمأمكم. ومسم ارحمأمح مسمأم حمم: سحم
مسلم حلمم: وحلمم حمحلم: ومحلمم حمهحلم.
مسم حلمم ح مسم: ومحمأمكم حمسحمم مم، ارحمهمكم
ارهم: وحمأمح مسم حلمم حمحلم: ومحلمم حمهحلم.

1 F مسم مسم. 2 F مهمهمم.

ومكتوم: وحرمكلمكم سلمم ارهم: سحدم ومه Bfol.172a.
وحم لم مسح ارحتمكم لمم أمكم. حي هفي رمسمم
ارحم هم مسحم: أمكم لمم حم حامحم ارمنم حيكم.
ارمسحم حمم أمكم ارمحمدمم[2] مسم لمأمكم
ارمسحم حمم أمكم. مم، لمم ارهمدمم[2] مسم لمأمكم
حي مسحم: مم، مسلمم ارحمكم لمحمأمكم حمسحمأم.
ولمسم أمكم ارمسحم: مع لم حمأم مسلمم لم.
ومم ارحمأمكم. ومسم ارحمأمح مسمأم حمم: سحم
مسلم حلمم: وحلمم حمحلم: ومحلمم حمهحلم.
مسم حلمم ح مسم: ومحمأمكم حمسحمم مم، ارحمهمكم
ارهم: وحمأمح مسم حلمم حمحلم: ومحلمم حمهحلم.

F fol. 140a II. 10 Afol.259b.

حمهحلم. مم مسلم ارح لحم أمم لم لمسمم:
مسمأم[1] ارمع لم حمأمكم حمسم لم. مسمم لمم
ارمسحم مسمحم مسم. ومسمأم ارم لم مسمم ارهم:
ارمسحم حمم أمكم ارمحمدمم[2] مسم لمأمكم
حي مسحم: مم، مسلمم ارحمكم لمحمأمكم حمسحمأم.
ولمسم أمكم ارمسحم: مع لم حمأم مسلمم لم.
ومم ارحمأمكم. ومسم ارحمأمح مسمأم حمم: سحم
مسلم حلمم: وحلمم حمحلم: ومحلمم حمهحلم.
مسم حلمم ح مسم: ومحمأمكم حمسحمم مم، ارحمهمكم
ارهم: وحمأمح مسم حلمم حمحلم: ومحلمم حمهحلم.

5 حمأم مسم: حمسم حم مسلم أمحمم، ومحمم

596 حمحم ارمحمحم لمحم، حلمحمم. حمسحمم .مح

597 .ﻙ. ﻝﺎﻘﻓ ﺕﺎﻴﺤﻟﺍ ﻞﻛﺍ، ﻞﻠﻤﻟﺍﻭ. ﺮﻤﺘﺤﻳ

ﻥﺎﻛ ﺕﺎﻴﺤﻟﺍ ﻞﻛﺍ ﻥﺎﻛ ﻞﻠﻤﻟﺍﻭ ﻥﺎﻛ ﻥﺎﻛ ﻥﺎﻛ

598 אבר בי אדוניו לבד, פלשתים. ברוכים יהיו

1 Judges vii. 3. 2 F **ירוא**. 3 F **מהפך**. 4 F **ויבא**. 5 F **המחנה**. 6 Numbers xxv. 1 (?).
7 Numbers xxv. 9; 1 Corinthians x. 8.

לאמר אל יבא ויחזור לביתו פן ילב לבב אחיו כלבבו׃ F fol. 140a
ויסף שופטים אל העם: כל ברוך אלהים 1.
ואין מכחיש בו׃ ויהי כאשר כלה שמואל להקריב העולה 5
ויאמר שאול אל העם: התיצבו ואני אלכה ואתפללה בעד יהוה׃
ויהי כאשר כלה להקריב העולה והנה שמואל בא ויצא שאול
לקראתו: ויאמר שמואל אל שאול: נבלת את מצות יהוה׃ Afol.260b.
ויאמר שאול: כי ראיתי כי נפוץ העם מעלי ואתה לא בא למועד 10
והפלשתים נאספים במכמס׃ ואמר עתה ירדו פלשתים אלי[6] הגלגל
ופני יהוה לא חליתי: ואתאפק ואעלה עולה׃ ויהי כאשר כלה
להעלות העולה והנה שמואל בא ויצא שאול לקראתו לברכו׃
ויאמר שמואל מה עשית: ויאמר שאול כי ראיתי כי נפוץ העם 15
מעלי ואתה לא באת למועדי הימים והפלשתים נאספים במכמס׃
ואמר עתה ירדו פלשתים אלי הגלגל ופני יהוה לא חליתי: ואתאפק
ואעלה עולה׃ ויאמר שמואל אל שאול נסכלת לא שמרת את מצות
יהוה אלהיך אשר צוך כי עתה הכין יהוה את ממלכתך על ישראל 20

1 Samuel xiii. 8–14.

599 ... אלהים ויברכם לאמר, פרו ורבו ומלאו. ברכות יא.

ומלאו את הארץ וכבשוה: ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל בהמה הרומשת על הארץ: ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה: ולכל חית הארץ ולכל עוף השמים ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן: וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי: ויכלו השמים והארץ וכל צבאם: ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה: ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות: אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים: וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה: ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה: ויצר יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה: ויטע יהוה אלהים גן בעדן מקדם וישם שם את האדם אשר יצר: ויצמח יהוה אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע: ונהר יצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים: שם האחד פישון הוא הסובב את כל ארץ החוילה אשר שם הזהב: וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם: ושם הנהר השני גיחון הוא הסובב את כל ארץ כוש: ושם הנהר השלישי חדקל הוא ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת: ויקח יהוה אלהים את האדם וינחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה: ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל: ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות: ויאמר יהוה אלהים לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו: ויצר יהוה אלהים מן האדמה כל חית השדה ואת כל עוף השמים ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו: ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם לא מצא עזר כנגדו: ויפל יהוה אלהים תרדמה על האדם ויישן ויקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה: ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה ויבאה אל האדם: ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת: על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד: ויהיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו:

---

1 F omits כל. 2 F הולכת. 3 F הלכה.
4 A הולכות.

F fol. 141b I.

ושמח כהן וכל ישראל הגרים בתוכם: וכן תעשה לשבעת ימים תכפר על המזבח וטהרתו וקדשתו: ששת ימים תעשה שעיר חטאת יום ליום תקריב גם את השעיר ועשו הלוים את הכפר על המזבח וטהרתו כאשר עשו בפר הראשון: ביום השמיני תעשה לפני עולות ואשי שלמים ושחטו את השעירים לפני יי ויזו הכהנים את דמם על המזבח מסביב: ואת הפרים ואת האילים ואת הכבשים תקריבו עמהם ואת מנחתם ונסכיהם כמשפט ושעיר חטאת יום ליום ועולת התמיד ומנחתה ונסכיה: ושבעת ימים יכפרו על המזבח וטהרתו וקדשתו: וכלו את הימים והיה ביום השמיני ועשו הכהנים את עולותיכם ואת שלמיכם ורציתי אתכם נאם יי אלהים: ויעבר יי אל משה לאמר: דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו את בני ישראל אמור להם: יברכך יי וישמרך: יאר יי פניו אליך ויחנך: ישא יי פניו אליך וישם לך שלום: ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם: ויהי ביום כלות משה להקים את המשכן וימשח אתו ויקדש אתו ואת כל כליו ואת המזבח ואת כל כליו וימשחם ויקדש אתם: ויקריבו נשיאי ישראל ראשי בית אבותם הם נשיאי המטות הם העמדים על הפקודים: ויביאו את קרבנם לפני יי שש עגלות צב ושנים עשר בקר עגלה על שנים נשיא ושור לאחד והקריבו אתם לפני המשכן: ויאמר יי אל משה לאמר: קח מאתם ויהיו לעבד את עבדת אהל מועד ונתתה אתם אל הלוים איש כפי עבדתו: ויקח משה את העגלות ואת הבקר ויתן אתם אל הלוים: את שתי העגלות ואת ארבעת הבקר נתן לבני גרשון כפי עבדתם: ואת ארבע העגלות ואת שמנת הבקר נתן לבני מררי כפי עבדתם ביד איתמר בן אהרן הכהן: ולבני קהת לא נתן כי עבדת הקדש עליהם בכתף יסעו: וקרבו הנשיאים להנכת המזבח ביום המשח אתו ויקריבו הנשיאים את קרבנם לפני המזבח: ויאמר יי אל משה נשיא אחד ליום נשיא אחד ליום יקריבו את קרבנם לחנכת המזבח: והמקריב ביום הראשון את קרבנו נחשון בן עמינדב למטה יהודה: ואת קרבנו פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד לשנתו לעלה: ושעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה זאת קרבן נחשון בן עמינדב: ביום השני הקריב נתנאל בן צוער נשיא יששכר: הקריב את קרבנו קערת כסף אחת שלשים מאה משקלה סף אחד בשקל הקדש שניהם מלאות סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד לשנתו לעלה: ושעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה זאת קרבן נתנאל בן צוער: ביום השלישי נשיא לבני זבולן אליאב בן חלון: קרבנו קערת כסף אחת שלשים מאה משקלה סף אחד בשקל הקדש שניהם מלאות סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד לשנתו לעלה: ושעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה זאת קרבן אליאב בן חלון: ביום הרביעי נשיא לבני ראובן אלישור בן שדיאור: קרבנו קערת כסף אחת שלשים מאה משקלה סף אחד בשקל הקדש שניהם מלאות סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד לשנתו לעלה: ושעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה זאת קרבן אלישור בן שדיאור: ביום החמישי נשיא לבני שמעון שלומיאל בן צורישדי: קרבנו קערת כסף אחת שלשים מאה משקלה סף אחד בשקל הקדש שניהם מלאות סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד לשנתו לעלה: ושעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה זאת קרבן שלומיאל בן צורישדי: ביום הששי נשיא לבני גד אליסף בן דעואל: קרבנו קערת כסף אחת שלשים מאה משקלה סף אחד בשקל הקדש שניהם מלאות סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד לשנתו לעלה: ושעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה זאת קרבן אליסף בן דעואל: ביום השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע בן עמיהוד: קרבנו קערת כסף אחת שלשים מאה משקלה סף אחד בשקל הקדש שניהם מלאות סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד לשנתו לעלה: ושעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה זאת קרבן אלישמע בן עמיהוד: ביום השמיני נשיא לבני מנשה גמליאל בן פדהצור: קרבנו קערת כסף אחת שלשים מאה משקלה סף אחד בשקל הקדש שניהם מלאות סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד לשנתו לעלה: ושעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה זאת קרבן גמליאל בן פדהצור: ביום התשיעי נשיא לבני בנימן אבידן בן גדעוני: קרבנו קערת כסף אחת שלשים מאה משקלה סף אחד בשקל הקדש שניהם מלאות סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד לשנתו לעלה: ושעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה זאת קרבן אבידן בן גדעוני: ביום העשירי נשיא לבני דן אחיעזר בן עמישדי: קרבנו קערת כסף אחת שלשים מאה משקלה סף אחד בשקל הקדש שניהם מלאות סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד לשנתו לעלה: ושעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה זאת קרבן אחיעזר בן עמישדי: ביום האחד עשר נשיא לבני אשר פגעיאל בן עכרן: קרבנו קערת כסף אחת שלשים מאה משקלה סף אחד בשקל הקדש שניהם מלאות סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד לשנתו לעלה: ושעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה זאת קרבן פגעיאל בן עכרן: ביום השנים עשר נשיא לבני נפתלי אחירע בן עינן: קרבנו קערת כסף אחת שלשים מאה משקלה סף אחד בשקל הקדש שניהם מלאות סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד לשנתו לעלה: ושעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה זאת קרבן אחירע בן עינן: זאת חנכת המזבח ביום המשח אתו מאת נשיאי ישראל כסף מזרקים שנים עשר כפות זהב שתים עשרה: מלאות קטרת: שנים עשר פרים בקר שנים עשר אילים שנים עשר כבשים בני שנה שנים עשר ומנחתם: וכפות הזהב שנים עשר מלאות קטרת: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: כל הבקר לעלה שנים עשר פרים שנים עשר אילים שנים עשר כבשים בני שנה שנים עשר ומנחתם: ושעיר עזים שנים עשר לחטאת: וכל בקר זבח השלמים עשרים וארבעה פרים אילים ששים עתודים ששים כבשים בני שנה ששים זאת חנכת המזבח אחרי המשח אתו: ובבא משה אל אהל מועד לדבר אתו ושמע את הקול מדבר אליו מעל הכפרת אשר על ארון העדת מבין שני הכרבים וידבר אליו: ויהי בהעלות אהרן את נרתיו אל מול פני המנורה יקטירו שבעת הנרות: ויעש כן אהרן אל מול פני המנורה העלה נרתיה כאשר צוה יי את משה: וזה מעשה המנורה מקשה זהב עד ירכה עד פרחה מקשה היתה כמראה אשר הראה יי את משה כן עשה את המנורה: ויאמר יי אל משה לאמר: קח את הלוים מתוך בני ישראל וטהרת אתם: וכה תעשה להם לטהרם הזה עליהם מי חטאת והעבירו תער על כל בשרם וכבסו בגדיהם והתטהרו: ולקחו פר בן בקר ומנחתו סלת בלולה בשמן ופר שני בן בקר תקח לחטאת: והקרבת את הלוים לפני אהל מועד והקהלת את כל עדת בני ישראל: והקרבת את הלוים לפני יי וסמכו בני ישראל את ידיהם על הלוים: והניף אהרן את הלוים תנופה לפני יי מאת בני ישראל והיו לעבד את עבדת יי: והלוים יסמכו את ידיהם על ראשי הפרים ואתה את האחד חטאת ואת האחד עולה ליי לכפר על הלוים: והעמדת את הלוים לפני אהרן ולפני בניו והנפת אתם תנופה ליי: והבדלת את הלוים מתוך בני ישראל והיו לי הלוים: ואחרי כן יבאו הלוים לעבד את אהל מועד וטהרת אתם והנפת אתם תנופה: כי נתנים נתנים הם לי מתוך בני ישראל תחת פטר כל רחם בכור כל בני ישראל לקחתי אתם לי: כי לי כל בכור בבני ישראל באדם ובבהמה ביום הכתי כל בכור בארץ מצרים הקדשתי אתם לי: ואקח את הלוים תחת כל בכור בבני ישראל: ואתן את הלוים נתנים לאהרן ולבניו מתוך בני ישראל לעבד את עבדת בני ישראל באהל מועד ולכפר על בני ישראל ולא יהיה בבני ישראל נגף בגשת בני ישראל אל הקדש: ויעש משה ואהרן וכל עדת בני ישראל ללוים ככל אשר צוה יי את משה ללוים כן עשו להם בני ישראל: ויתחטאו הלוים ויכבסו בגדיהם ויניף אהרן אתם תנופה לפני יי ויכפר עליהם אהרן לטהרם: ואחרי כן באו הלוים לעבד את עבדתם באהל מועד לפני אהרן ולפני בניו כאשר צוה יי את משה ללוים כן עשו להם: וידבר יי אל משה לאמר: זאת אשר ללוים מבן חמש ועשרים שנה ומעלה יבא לצבא צבא בעבדת אהל מועד: ומבן חמשים שנה ישוב מצבא העבדה ולא יעבד עוד: ושרת את אחיו באהל מועד לשמר משמרת ועבדה לא יעבד כן תעשה ללוים במשמרתם: ויעש משה ואהרן וכל עדת בני ישראל ללוים ככל אשר צוה יי את משה ללוים כן עשו להם בני ישראל: ויהי בשנה השנית בחדש הראשון לצאתם מארץ מצרים לאמר: ויעשו בני ישראל את הפסח במועדו: בארבעה עשר יום בחדש הזה בין הערבים במועדו ככל חקתיו וככל משפטיו תעשו אתו: ויאמרו אל משה לאמר: נטמאנו לנפש אדם ולמה נגרע לבלתי הקריב את קרבן יי במועדו בתוך בני ישראל: ויאמר אליהם משה עמדו ואשמעה מה יצוה יי לכם: וידבר יי אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל לאמר איש איש כי יהיה טמא לנפש או בדרך רחקה לכם או לדרתיכם ועשה פסח ליי: בחדש השני בארבעה עשר יום בין הערבים יעשו אתו על מצות ומרורים יאכלהו: לא ישאירו ממנו עד בקר ועצם לא ישברו בו ככל חקת הפסח יעשו אתו: ואיש אשר הוא טהור ובדרך לא היה וחדל לעשות הפסח ונכרתה הנפש ההוא מעמיה כי קרבן יי לא הקריב במועדו חטאו יישא האיש ההוא: וכי יגור אתכם גר ועשה פסח ליי כחקת הפסח וכמשפטו כן יעשה חקה אחת יהיה לכם ולגר ולאזרח הארץ: ובהקים את המשכן כסה הענן את המשכן לאהל העדת ובערב יהיה על המשכן כמראה אש עד בקר: כן יהיה תמיד הענן יכסנו ומראה אש לילה: ועל פי המעלות הענן מעל האהל ואחרי כן יסעו בני ישראל ובמקום אשר ישכן שם הענן שם יחנו בני ישראל: על פי יי יסעו בני ישראל ועל פי יי יחנו כל ימי אשר הענן יעל על המשכן יחנו: ואם האריך הענן על המשכן ימים רבים ושמרו בני ישראל את משמרת יי ולא יסעו: ויהי אם יש הענן ימים על המשכן על פי יי יחנו ועל פי יי יסעו: ויהי אם מספר הימים אשר הענן יהיה על המשכן על פי יי יחנו ועל פי יי יסעו: ויהי אם שנים או חדש או ימים בארך הענן על המשכן לשכן עליו יחנו בני ישראל ולא יסעו ובהעלתו יסעו: על פי יי יחנו ועל פי יי יסעו את משמרת יי שמרו על פי יי ביד משה: ויהי בחדש השני בשנה השנית באחד לחדש נעלה הענן מעל משכן העדת: ויסעו בני ישראל למסעיהם ממדבר סיני וישכן הענן במדבר פארן: ויסעו בראשנה על פי יי ביד משה: ויסע דגל מחנה בני יהודה בראשנה לצבאתם ועל צבאו נחשון בן עמינדב: ועל צבא מטה בני יששכר נתנאל בן צוער: ועל צבא מטה בני זבולן אליאב בן חלון: והורד המשכן ונסעו בני גרשון ובני מררי נשאי המשכן: ונסע דגל מחנה ראובן לצבאתם ועל צבאו אלישור בן שדיאור: ועל צבא מטה בני שמעון שלומיאל בן צורישדי: ועל צבא מטה בני גד אליסף בן דעואל: ונסעו הקהתים נשאי המקדש והקימו את המשכן עד באם: ונסע דגל מחנה בני אפרים לצבאתם ועל צבאו אלישמע בן עמיהוד: ועל צבא מטה בני מנשה גמליאל בן פדהצור: ועל צבא מטה בני בנימן אבידן בן גדעוני: ונסע דגל מחנה בני דן מאספ לכל המחנות לצבאתם ועל צבאו אחיעזר בן עמישדי: ועל צבא מטה בני אשר פגעיאל בן עכרן: ועל צבא מטה בני נפתלי אחירע בן עינן: אלה מסעי בני ישראל לצבאתם ויסעו: ויאמר משה לחבב בן רעואל המדני חתן משה נסעים אנחנו אל המקום אשר אמר יי אתו אתן לכם לכה אתנו והטבנו לך כי יי דבר טוב על ישראל: ויאמר אליו לא אלך כי אם אל ארצי ואל מולדתי אלך: ויאמר אל נא תעזב אתנו כי על כן ידעת חנתינו במדבר והיית לנו לעינים: והיה כי תלך עמנו והיה הטוב ההוא אשר ייטיב יי עמנו והטבנו לך: ויסעו מהר יי דרך שלשת ימים וארון ברית יי נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה: וענן יי עליהם יומם בנסעם מן המחנה: ויהי בנסע הארון ויאמר משה קומה יי ויפצו אויביך וינסו משנאיך מפניך: ובנחה יאמר שובה יי רבבות אלפי ישראל: ויסעו מהר יי דרך שלשת ימים וארון ברית יי נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה: וענן יי עליהם יומם בנסעם מן המחנה: ויהי בנסע הארון ויאמר משה קומה יי ויפצו אויביך וינסו משנאיך מפניך: ובנחה יאמר שובה יי רבבות אלפי ישראל: ויהי העם כמתאננים רע באזני יי וישמע יי ויחר אפו ותבער בם אש יי ותאכל בקצה המחנה: ויצעק העם אל משה ויתפלל משה אל יי ותשקע האש: ויקרא שם המקום ההוא תבערה כי בערה בם אש יי: והאספסף אשר בקרבו התאוו תאוה וישבו ויבכו גם בני ישראל ויאמרו מי יאכלנו בשר: זכרנו את הדגה אשר נאכל במצרים חנם את הקשאים ואת האבטחים ואת החצירים ואת הבצלים ואת השומים: ועתה נפשנו יבשה אין כל בלתי אל המן עינינו: והמן כזרע גד הוא ועינו כעין הבדלח: שטו העם ולקטו ורחים ברחים או דכו במדכה ובשלו בפרור ועשו אתו עגות והיה טעמו כטעם לשד השמן: וברדת הטל על המחנה לילה ירד המן עליו: וישמע משה את העם בכה למשפחתיו איש פתח אהלו ויחר אף יי מאד ובעיני משה רע: ויאמר משה אל יי למה הרעות לעבדך ולמה לא מצאתי חן בעיניך לשום את משא כל העם הזה עלי: האנכי הריתי את כל העם הזה אם אנכי ילדתיהו כי תאמר אלי שאהו בחיקך כאשר ישא האמן את היונק על האדמה אשר נשבעת לאבתיו: מאין לי בשר לתת לכל העם הזה כי יבכו עלי לאמר תנה לנו בשר ונאכלה: לא אוכל אנכי לבדי לשאת את כל העם הזה כי כבד ממני: ואם כה אתה עשה לי הרגני נא הרג מצאתי חן בעיניך ואל אראה ברעתי: ויאמר יי אל משה אספה לי שבעים איש מזקני ישראל אשר ידעת כי הם זקני העם ושטריו ולקחת אתם אל אהל מועד והתיצבו שם עמך: וירדתי ודברתי שם עמך ואצלתי מן הרוח אשר עליך ושמתי עליהם ונשאו אתך במשא העם ולא תשא אתה לבדך: ואל העם תאמר התקדשו למחר ואכלתם בשר כי בכיתם באזני יי לאמר מי יאכלנו בשר כי טוב היה לנו במצרים ויתן יי לכם בשר ואכלתם: לא יום אחד תאכלון ולא יומים ולא חמשה ימים ולא עשרה ימים ולא עשרים יום: עד חדש ימים עד אשר יצא מאפכם והיה לכם לזרא יען כי מאסתם את יי אשר בקרבכם ותבכו לפניו לאמר למה זה יצאנו ממצרים: ויאמר משה ששים אלף רגלי העם אשר אנכי בקרבו ואתה אמרת בשר אתן להם ואכלו חדש ימים: הצאן ובקר ישחט להם ומצא להם אם את כל דגי הים יאסף להם ומצא להם: ויצא משה ויספר לעם את דברי יי ויאסף שבעים איש מזקני העם ויעמד אתם סביבות האהל: וירד יי בענן וידבר אליו ויאצל מן הרוח אשר עליו ויתן על שבעים איש הזקנים ויהי כנוח עליהם הרוח ויתנבאו ולא יספו: ויתר שני אנשים במחנה שם האחד אלדד ושם השני מידד ותנח עליהם הרוח והמה בכתבים ולא יצאו האהלה ויתנבאו במחנה: וירץ הנער ויגד למשה ויאמר אלדד ומידד מתנבאים במחנה: ויען יהושע בן נון משרת משה מבחריו ויאמר אדני משה כלאם: ויאמר לו משה המקנא אתה לי ומי יתן כל עם יי נביאים כי יתן יי את רוחו עליהם: ויאסף משה אל המחנה הוא וזקני ישראל: ורוח נסע מאת יי ויגז שלוים מן הים ויטש על המחנה כדרך יום כה וכדרך יום כה סביבות המחנה וכאמתים על פני הארץ: ויקם העם כל היום ההוא וכל הלילה וכל יום המחרת ויאספו את השלו הממעיט אסף עשרה חמרים וישטחו להם שטוח סביבות המחנה: הבשר עודנו בין שניהם טרם יכרת והאף יי חרה בעם ויך יי בעם מכה רבה מאד: ויקרא שם המקום ההוא קברות התאוה כי שם קברו את העם המתאוים: מקברות התאוה נסע העם חצרות ויהי בחצרות: ותדבר מרים ואהרן במשה על אדות האשה הכשית אשר לקח כי אשה כשית לקח: ויאמרו הרק אך במשה דבר יי הלא גם בנו דבר ושמע יי: והאיש משה עניו מאד מכל האדם אשר על פני האדמה: ויאמר יי פתאם אל משה ואל אהרן ואל מרים צאו שלשתכם אל אהל מועד ויצאו שלשתם: וירד יי בעמוד ענן ויעמד פתח האהל ויקרא אהרן ומרים ויצאו שניהם: ויאמר שמעו נא דברי אם יהיה נביאכם יי במראה אליו אתודע בחלום אדבר בו: לא כן עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא: פה אל פה אדבר בו ומראה ולא בחידת ותמנת יי יביט ומדוע לא יראתם לדבר בעבדי במשה: ויחר אף יי בם וילך: והענן סר מעל האהל והנה מרים מצרעת כשלג ויפן אהרן אל מרים והנה מצרעת: ויאמר אהרן אל משה בי אדני אל נא תשת עלינו חטאת אשר נואלנו ואשר חטאנו: אל נא תהי כמת אשר בצאתו מרחם אמו ויאכל חצי בשרו: ויצעק משה אל יי לאמר אל נא רפא נא לה: ויאמר יי אל משה ואביה רק ירק בפניה הלא תכלם שבעת ימים תסגר שבעת ימים מחוץ למחנה ואחר תאסף: ותסגר מרים מחוץ למחנה שבעת ימים והעם לא נסע עד האספ מרים: ואחרי כן נסעו העם מחצרות ויחנו במדבר פארן: וידבר יי אל משה לאמר: שלח לך אנשים ויתורו את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל איש אחד איש אחד למטה אבתיו תשלחו כל נשיא בהם: ויאמר משה אל יי לא יוכל העם לעלות אל הארץ אשר נשבע יי לאבתם לתת להם: ויאמר יי אל משה עלה אליו אתה ואהרן ומשה עלה שם בהר: ויאמר אליהם עלו זאת בנגב ועליתם את ההר: וראיתם את הארץ מה הוא והעם היושב עליה החזק הרפה המעט הוא אם רב: ומה הארץ אשר הוא יושב בה הטובה היא אם רעה ומה הערים אשר הוא יושב בהן הבמחנים אם במבצרים: ומה האדמה השמנה היא אם רזה היש בה עץ אם אין והתחזקתם ולקחתם מפרי הארץ והימים ימי בכורי ענבים: ויעלו ויתורו את הארץ ממדבר צן עד רחב לבא חמת: ויעלו בנגב ויבא עד חברון ושם אחימן ששי ותלמי ילידי הענק וחברון שבע שנים נבנתה לפני צען מצרים: ויבאו עד נחל אשכול וכרתו משם זמורה ואשכול ענבים אחד וישאהו במוט בשנים ומן הרמנים ומן התאנים: למקום ההוא קרא נחל אשכול על אדות האשכול אשר כרתו משם בני ישראל: ויתורו את הארץ מקץ ארבעים יום: וילכו ויבאו אל משה ואל אהרן ואל כל עדת בני ישראל אל מדבר פארן קדשה וישיבו אתם דבר ואת כל העדה ויראום את פרי הארץ: ויספרו לו ויאמרו באנו אל הארץ אשר שלחתנו וגם זבת חלב ודבש הוא וזה פריה: אפס כי עז העם היושב בארץ והערים בצרות גדלת מאד וגם ילדי הענק ראינו שם: עמלק יושב בארץ הנגב והחתי והיבוסי והאמרי יושב בהר והכנעני יושב על הים ועל יד הירדן: ויהס כלב את העם אל משה ויאמר עלה נעלה וירשנו אתה כי יכול נוכל לה: והאנשים אשר עלו עמו אמרו לא נוכל לעלות אל העם כי חזק הוא ממנו: ויוציאו דבת הארץ אשר תרו אתה אל בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה ארץ אכלת יושביה הוא וכל העם אשר ראינו בתוכה אנשי מדות: וגם שם ראינו את הנפלים בני ענק מן הנפלים ונהי בעינינו כחגבים וכן היינו בעיניהם: וישא כל העדה ויתנו את קולם ויבכו העם בלילה ההוא: וילנו על בני ישראל כל העדה ויאמרו אלהם לו מתנו בארץ מצרים או במדבר הזה לו מתנו: ולמה יי מביא אתנו אל הארץ הזאת לנפל בחרב נשינו וטפנו יהיו לבז הלא טוב לנו שוב מצרימה: ויאמרו איש אל אחיו נתנה ראש ונשובה מצרימה: ויפלו משה ואהרן על פניהם נגד כל קהל עדת בני ישראל: ויהושע בן נון וכלב בן יפנה מן התרים את הארץ קרעו בגדיהם: ויאמרו אל כל עדת בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה ארץ טובה הארץ מאד מאד: אם חפץ בנו יי והביא אתנו אל הארץ הזאת ונתנה לנו ארץ אשר הוא זבת חלב ודבש: אך ביי אל תמרדו ואתם אל תיראו את עם הארץ כי לחמנו הם סר צלם מעליהם ויי אתנו אל תיראום: ויאמרו כל העדה לרגום אתם באבנים וכבוד יי נראה באהל מועד אל כל בני ישראל: ויאמר יי אל משה עד אנה ינאצוני העם הזה ועד אנה לא יאמינו בי בכל האתות אשר עשיתי בקרבו: אכנו בדבר ואורשנו ואעשה אתך לגוי גדול ועצום ממנו: ויאמר משה אל יי ושמעו מצרים כי העלית בכחך את העם הזה מקרבו: ואמרו אל יושב הארץ הזאת שמעו כי אתה יי בקרב העם הזה אשר עין בעין נראה אתה יי ועננך עומד עליהם ובעמוד ענן אתה הולך לפניהם יומם ובעמוד אש לילה: והמתה את העם הזה כאיש אחד ואמרו הגוים אשר שמעו את שמעך לאמר: מבלתי יכולת יי להביא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע להם ויזבחם במדבר: ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר: יי ארך אפים ורב חסד נשא עון ופשע ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים: סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאת לעם הזה ממצרים ועד הנה: ויאמר יי סלחתי כדברך: ואולם חי אני וימלא כבוד יי את כל הארץ: כי כל האנשים הראים את כבודי ואת אתותי אשר עשיתי במצרים ובמדבר וינסו אתי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי: אם יראו את הארץ אשר נשבעתי לאבתם וכל מנאצי לא יראוה: ועבדי כלב עקב היתה רוח אחרת עמו וימלא אחרי והביאתיו אל הארץ אשר בא שמה וזרעו יורשנה: והעמלק והכנעני יושב בעמק מחר פנו וסעו לכם המדברה דרך ים סוף: וידבר יי אל משה ואל אהרן לאמר: עד מתי לעדה הרעה הזאת אשר המה מלינים עלי את תלונות בני ישראל אשר המה מלינים עלי שמע אלהם אמר אלהם חי אני נאם יי אם לא כאשר דברתם באזני כן אעשה לכם: בהמדבר הזה יפלו פגריכם וכל פקדיכם לכל מספרכם מבן עשרים שנה ומעלה אשר הלינתם עלי: אם אתם תבאו אל הארץ אשר נשאתי את ידי לשכן אתכם בה כי אם כלב בן יפנה ויהושע בן נון: ואת טפכם אשר אמרתם לבז יהיה והביאתי אתם וידעו את הארץ אשר מאסתם בה: ופגריכם אתם יפלו במדבר הזה: ובניכם יהיו רעים במדבר ארבעים שנה ונשאו את זנותיכם עד תם פגריכם במדבר: במספר הימים אשר תרתם את הארץ ארבעים יום יום לשנה יום לשנה תשאו את עונתיכם ארבעים שנה וידעתם את תנואתי: אני יי דברתי אם לא זאת אעשה לכל העדה הרעה הזאת הנועדים עלי במדבר הזה יתמו ושם ימותו: ואנשים אשר שלח משה לתור את הארץ וישבו וילינו עליו את כל העדה להוציא דבה על הארץ: ויפלו האנשים מוציאי דבת הארץ רעה במגפה לפני יי: והאנשים ההלכים לתור את הארץ חיו משה ויהושע בן נון וכלב בן יפנה מן האנשים ההם ההלכים לתור את הארץ: וידבר משה את הדברים האלה אל כל בני ישראל ויתאבלו העם מאד: וישכמו בבקר ויעלו אל ראש ההר לאמר הנה אנחנו ועלינו אל המקום אשר אמר יי כי חטאנו: ויאמר משה למה זה אתם עברים את פי יי והוא לא תצלח: אל תעלו כי אין יי בקרבכם ולא תנגפו לפני אויביכם: כי העמלקי והכנעני שם לפניכם ונפלתם בחרב כי על כן שבתם מאחרי יי ולא יהיה יי עמכם: ויעפלו לעלות אל ראש ההר וארון ברית יי ומשה לא משו מקרב המחנה: וירד העמלקי והכנעני היושב בהר ההוא ויכום ויכתום עד החרמה: וישב כל העדה וישלחו את קולם ויבך העם בלילה ההוא: וידבר יי אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם כי אתם באים אל ארץ מושבתיכם אשר אני נתן לכם: ועשיתם אשה ליי עלה או זבח לפלא נדר או בנדבה או במועדיכם לעשות ריח ניחח ליי מן הבקר או מן הצאן: והקריב המקריב קרבנו ליי מנחה סלת עשרון בלול ברבע ההין שמן: ויין לנסך רבע ההין תעשה על העלה או לזבח לכבש האחד: או לאיל תעשה מנחה סלת שני עשרנים בלול בשלשית ההין שמן: ויין לנסך שלשית ההין תקריב ריח ניחח ליי: וכי תעשה בן בקר עלה או זבח לפלא נדר או שלמים ליי: והקריב על בן הבקר מנחה סלת שלשה עשרנים בלול בחצי ההין שמן: ויין לנסך חצי ההין תקריב אשה ריח ניחח ליי: כה יעשה לשור לאיל ולכבש או לעז: במספר אשר תעשו כמספרם כן תעשו לאחד כאזרח: כל האזרח יעשה כאלה לעשות אשה ריח ניחח ליי: וכי יגור אתכם גר או אשר בתוככם לדרתיכם ועשה אשה ריח ניחח ליי כאשר תעשו כן יעשה: כאזרח הקהל חקה אחת לכם ולגר הגר חקת עולם לדרתיכם כמוכם כגר יהיה לפני יי: תורה אחת ומשפט אחד יהיה לכם ולגר הגר אתכם: וידבר יי אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם והיה בבואכם אל הארץ אשר אני מביא אתכם שמה: והיה בהאכלכם מלחם הארץ תרימו תרומה ליי: ראשית עריסותיכם חלה תרימו תרומה כתרומת גרן כן תרימו אתה: מראשית עריסותיכם תתנו ליי תרומה לדרתיכם: וכי תשגו ולא תעשו את כל המצות האלה אשר דבר יי אל משה: את כל אשר צוה יי אליכם ביד משה מן היום אשר צוה יי והלאה לדרתיכם: והיה אם מעיני העדה נעשתה לשגגה ועשו כל העדה פר בן בקר אחד לעלה לריח ניחח ליי ומנחתו ונסכו כמשפט ושעיר עזים אחד לחטאת: וכפר הכהן על כל עדת בני ישראל ונסלח להם כי שגגה הוא והם הביאו את קרבנם אשה ליי וחטאתם לפני יי על שגגתם: ונסלח לכל עדת בני ישראל ולגר הגר בתוכם כי לכל העם בשגגה: ואם נפש אחת תחטא בשגגה והקריבה עז בת שנתה לחטאת: וכפר הכהן על הנפש השגגה בחטאה בשגגה לפני יי לכפר עליה ונסלח לה: לאזרח בבני ישראל ולגר הגר בתוכם תורה אחת יהיה לכם לעשה בשגגה: והנפש אשר תעשה ביד רמה מן האזרח ומן הגר את יי הוא מגדף ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה: כי דבר יי בזה ואת מצותו הפר הכרת תכרת הנפש ההוא עונה בה: ויהיו בני ישראל במדבר וימצאו איש מקשש עצים ביום השבת: ויקריבו אתו המצאים אתו מקשש עצים אל משה ואל אהרן ואל כל העדה: ויניחו אתו במשמר כי לא פרש מה יעשה לו: ויאמר יי אל משה מות יומת האיש רגום אתו אבן כל העדה מחוץ למחנה: ויוציאו אתו כל העדה אל מחוץ למחנה וירגמו אתו אבן וימת כאשר צוה יי את משה: וידבר יי אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם ועשו להם ציצת על כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת: והיה לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות יי ועשיתם אתם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם: למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים לאלהיכם: אני יי אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יי אלהיכם: ויקח קרח בן יצהר בן קהת בן לוי ודתן ואבירם בני אליאב ואון בן פלת בני ראובן: ויקמו לפני משה ואנשים מבני ישראל חמשים ומאתים נשיאי עדה קרואי מועד אנשי שם: ויקהלו על משה ועל אהרן ויאמרו אלהם רב לכם כי כל העדה כלם קדשים ובתוכם יי ומדוע תתנשאו על קהל יי: וישמע משה ויפל על פניו: וידבר אל קרח ואל כל עדתו לאמר בקר ויודע יי את אשר לו ואת הקדוש והקריב אליו ואת אשר יבחר בו יקריב אליו: זאת עשו קחו לכם מחתות קרח וכל עדתו: ותנו בהן אש ושימו עליהן קטרת לפני יי מחר והיה האיש אשר יבחר יי הוא הקדוש רב לכם בני לוי: ויאמר משה אל קרח שמעו נא בני לוי: המעט מכם כי הבדיל אלהי ישראל אתכם מעדת ישראל להקריב אתכם אליו לעבד את עבדת משכן יי ולעמד לפני העדה לשרתם: ויקרב אתך ואת כל אחיך בני לוי אתך ובקשתם גם כהונה: לכן אתה וכל עדתך הנועדים על יי ואהרן מה הוא כי תלינו עליו: וישלח משה לקרא לדתן ולאבירם בני אליאב ויאמרו לא נעלה: המעט כי העלית אתנו מארץ זבת חלב ודבש להמתנו במדבר כי תשתרר עלינו גם השתרר: אף אל ארץ זבת חלב ודבש לא הביאתנו ותתן לנו נחלת שדה וכרם עיני האנשים ההם תנקר לא נעלה: ויחר למשה מאד ויאמר אל יי אל תפן אל מנחתם לא חמור אחד מהם נשאתי ולא הרעתי את אחד מהם: ויאמר משה אל קרח אתה וכל עדתך היו לפני יי אתה והם ואהרן מחר: וקחו איש מחתתו ונתתם עליהן קטרת והקרבתם איש מחתתו לפני יי מאתים וחמשים מחתות אתה ואהרן איש מחתתו: ויקחו איש מחתתו ויתנו עליהן אש וישמו עליהן קטרת ויעמדו פתח אהל מועד ומשה ואהרן: ויקהל עליהם קרח את כל העדה אל פתח אהל מועד וירא כבוד יי אל כל העדה: וידבר יי אל משה ואל אהרן לאמר: הבדלו מתוך העדה הזאת ואכלה אתם כרגע: ויפלו על פניהם ויאמרו אל אלהי הרוחת לכל בשר האיש אחד יחטא ועל כל העדה תקצף: וידבר יי אל משה לאמר: דבר אל העדה לאמר העלו מסביב למשכן קרח דתן ואבירם: ויקם משה וילך אל דתן ואבירם וילכו אח

ڪاڻ ۽ڪاتي لحا، ملڪمامه. ڪڪاڻ ۽ي. ...ڪاڻ ۽ڪاتي لحا، ملڪمامه. ڪڪاڻ ۽ي. ...

Bfol.174*a*. ڪڪاڻ ۽ڪاتي لحا، ملڪمامه. ڪڪاڻ ۽ي. ...ڪاڻ ۽ڪاتي لحا، ملڪمامه. ڪڪاڻ ۽ي. ...

...

ניצוי חוצץ. אחרי זה יבוא ⁵הנחש ויכה ויצוה: שרץ הוא F fol. 142b I.
לכל יכהו חוצץ: אחרי זה. ולפיכך תואמו
ישחנו. וזה לשון הכתוב ²לולא שמוש: ופתורו ויכתוב
לשלמה: לשון זכר ונקבה: וכן ינשכו ויעשהו:
שלח ידכם ויאמרו ויכתוב לשם. כי ³לא
שלח ידו אלא בשלו. ונקבה תואמו. ולפיכך
ישחנו. ויכול לומר ישחנו אותו. ונקבה
כלה. כלל ויכול ויאמר: ולא לעונו. וכלי שמשיכה

¹ A הנחיות. ² F לשלמה. ³ Romans vii. 7.
⁴ St. Matthew v. 28. ⁵ F הנחש לו ויכה.

ונחלים. וכן ישחנו. ויכול לומר ישחנו אותו. ונקבה
כלה. כלל ויכול ויאמר: ולא לעונו. וכלי שמשיכה
כתונתם. זה לו כי שנותם ואת שלישיתם ילבשו
ויתחברו יחד. ויכול לומר ויתחברו יחד. ואחר כך
ויתחברו אחיו. ויכול לומר ויתחברו אחיו. ואחר כך

ﺭﻣﻰ :ﻭﺑﺤﺮ ﺳﻮﺩ ﺍﻟﺮﺍﺑﻊ ﻣﻦ .ﺳﻞ ﻣﻦ ﻗﻮﻝ
ﺑﺤﺮ ﺍﻟﻤﻞ .ﺭﺑﻴﻊ ﺍﻟﺴﻮﺩ :ﺍﻟﻤﻞ ﺍﻟﺴﻮﺩ ﻛﻢ ﺑﺤﺮ
ﻛﻤﺎ ﺍﻟﻤﺎﺀ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺤﺮ ﺭﻣﻰ .[1]ﺍﻟﻤﺎﺀ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺤﺮ
ﻭﻣﻨﻪ :ﺭﻛﺐ ﺍﻟﻤﺎﺀ ﻋﻠﻰ ﺭﻛﺐ :ﺍﻟﻤﺎﺀ
ﺍﻟﻤﺎﺀ ﺑﺤﺮ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺤﺮ .ﻭﺍﻟﻤﺎﺀ ﻣﻦ ﻣﺎ ﻛﻞ ﺍﻟﻤﺎﺀ

:ﺭﻛﺒﻮﻩ ﺍﻟﻤﺎﺀ ﻋﻠﻰ ﺭﻛﺐ .ﺍﻟﻤﺎﺀ ﺍﻟﻤﺎﺀ ﺑﺤﺮ ﻣﻦ
,ﻡ ﺭﺑﻊ ﻝ :ﺭﻛﺒﻮﻩ ﻡ ﺭﻛﺐ .ﺭﺑﻊ ,ﻡ ﺭﺑﻊ
ﻋﻠﻰ .ﺭﺑﻊ ﺍﻟﺮﺑﻴﻊ ﺭﻛﺐ ﻟﻪ ﺭﻛﺐ ﻋﻠﻰ ﺭﻛﺐ
Afol.262b.ﺑﺤﺮ ﻝ ﻟﻪ ﻝ ﻋﻠﻰ .ﺭﻛﺐ ﺍﻟﺒﺤﺮ :ﺭﻛﺐ

ﺭﻛﺐ .ﻣﻦ [2]ﻋﻠﻰ ﻟﻪ ﺍﻟﺒﺤﺮ ﺭﻛﺐ :ﻣﻦ ﺭﻛﺐ
ﻋﻠﻰ .ﻣﻦ ﺑﻪ ﻣﻦ ﻣﻦ ﻋﻠﻰ .ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺤﺮ
:ﺑﺤﺮ ﻝ ﻋﻠﻰ .ﺭﻛﺐ ﺍﻟﺒﺤﺮ :ﻣﻦ ﺑﺤﺮ ﻣﻦ

Bfol.175a.ﻛﺐ ﺭﻛﺐ ﺍﻟﺒﺤﺮ ﻣﻦ .ﺭﻛﺐ ﺑﺤﺮ
ﺭﻛﺐ ﺍﻟﺒﺤﺮ :ﺭﻛﺐ ,ﻡ ﺑﺤﺮ ﺍﻟﺒﺤﺮ :ﺭﻛﺐ ﺭﻛﺐ
15 :ﺭﻛﺐ ,ﻡ ﻛﺐ ﺭﻡ ﻛﺐ :ﺭﻛﺐ ﻋﻠﻰ ﺭﻛﺐ
F fol. 142b II. ﺭﻛﺐ ﺭﻛﺐ ﺍﻟﺒﺤﺮ :ﺑﺤﺮ ﺭﻛﺐ ﺍﻟﺒﺤﺮ ﺭﻛﺐ
ﺍﻟﺒﺤﺮ ﺭﻛﺐ [3]ﺍﻟﺒﺤﺮ ,ﻛﺐ :ﻡ ﺭﻛﺐ ﺭﻡ .ﺑﺤﺮ
ﺭﻛﺐ ﺍﻟﺒﺤﺮ [4]ﺭﻛﺐ .ﺭﻛﺐ ﻡ ﻝ ﺑﺤﺮ ﺍﻟﺒﺤﺮ
ﺭﻡ .ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺤﺮ ﺭﻛﺐ ﺍﻟﺒﺤﺮ ﺭﻛﺐ ﺍﻟﺒﺤﺮ
20 :ﺭﻛﺐ ﺍﻟﺒﺤﺮ ﺭﻛﺐ ﻡ ﺭﻛﺐ ﺭﻛﺐ ﻋﻠﻰ :ﺭﻛﺐ
:ﺭﻛﺐ ﺭﻛﺐ ﺍﻟﺒﺤﺮ :ﺭﻛﺐ ﺭﻛﺐ ﺍﻟﺒﺤﺮ ﻣﻦ
ﻣﻦ ﻛﺐ ﺭﻛﺐ :ﺭﻛﺐ ﺍﻟﺒﺤﺮ [5]ﻝ ﺍﻟﺒﺤﺮ ﺭﻛﺐ
ﺍﻟﺒﺤﺮ ﺭﻛﺐ ﺍﻟﺒﺤﺮ :ﺭﻛﺐ ﺭﻛﺐ ﺍﻟﺒﺤﺮ ﺭﻛﺐ

---

1 F ﺍﻟﺒﺤﺮ. 2 2 Samuel xi. 2. 3 F ﺭﻛﺐ.
4 F omits ﺭﻛﺐ. 5 F ﺍﻟﺒﺤﺮ.

1 Psalm cxiv. 4. 2 Psalm cxlvi. 3. 3 F **ידעתיך**.

ידעתיך מדעתיך ידעתם: כי כח ידעתיו לנתוח כתוצאה
ידבקתם מדעתיכם ידעתי כתפיהם: ידי שתלה
ידבקתם מדעתיכם, ידעתי ידעתי כראשי. כתי לכל ידעתי כתפיהם B fol. 175b.
כתפיהם ידעתי כתפיהם: ידעתי כתפיהם ידעתי: כתפיהם
כתפיהם ידעתי כתפיהם: ידעתי כתפיהם ידעתי: מדעת

ואנו נאמר כי הוא הנכון. ולפי זה יהיה פירוש
הפסוק הזה כך: אל תאמר כי מפני שאין אתה
יודע את הסיבה אשר בגללה צוה הקב"ה
שיעשו כך, לכן אין זה דבר טוב. לא כן, כי
Bfol.176a.. הדבר הזה הוא חוק מחוקי התורה אשר
15 צוה משה רבנו: וכן הוא אומר, כי עיני
כל אשר יעשה כל חוקותי ומשפטי
כאשר עשה אביו דוד ע"ה. ולא עשה כל
הרע בעיני ה' ולא סר מכל אשר צוהו
כל ימי חייו. רק בדבר אוריה החתי.
20 ואמר שלמה ע"ה: כי אין צדיק בארץ
אשר יעשה טוב ולא יחטא. וכן אמר
דוד ע"ה: כי אדם אין צדיק בארץ.
ואמר שלמה ע"ה: כי אדם אין לא
חכם. ואמר דוד ע"ה: אשרי איש
יראה את ה'. ואמר שלמה ע"ה: יראת
A fol. 263b. ה' היא תחלת חכמה. ואמר דוד ע"ה:
10 יראת ה' טהורה עומדת לעד. ואמר
שלמה ע"ה: יראת ה' היא מוסר חכמה.
וכתוב אחר: ראשית חכמה יראת ה'.
ואמר דוד ע"ה: יראת ה' נקיה בעלת
ואמר שלמה ע"ה: יראת ה' תוסיף
ימים. ואמר דוד ע"ה: יראת ה' מקור
חיים. ואמר שלמה ע"ה: יראת ה'
לחיים. וזה אמר דוד ע"ה: יראת ה'
15 טהורה עומדת לעד. ואמר שלמה ע"ה:
ראשית דעת יראת ה'. ואמר דוד ע"ה:
יראת ה' היא ראשית דעת. ואמר שלמה
ע"ה: יראת ה' תוסיף ימים. ואמר דוד
ע"ה: יראת ה' מקור חיים. ואמר שלמה
F fol. 1438 II. 5 ע"ה: יראת ה' לחיים. וזה אמר דוד
ע"ה: יראת ה' טהורה עומדת לעד.
ואמר שלמה ע"ה: יראת ה' תחלת
חכמה. ואמר דוד ע"ה: יראת ה' היא
מוסר חכמה. ואמר שלמה ע"ה: יראת
ה' תוסיף ימים. ואמר דוד ע"ה: יראת
ה' מקור חיים. ואמר שלמה ע"ה:
יראת ה' לחיים. וזה אמר דוד ע"ה:
יראת ה' טהורה עומדת לעד. ואמר
שלמה ע"ה: יראת ה' תחלת חכמה.
ואמר דוד ע"ה: יראת ה' היא מוסר
חכמה. ואמר שלמה ע"ה: יראת ה'
תוסיף ימים. ואמר דוד ע"ה: יראת
ה' מקור חיים. ואמר שלמה ע"ה:
יראת ה' לחיים. וזה אמר דוד ע"ה:
יראת ה' טהורה עומדת לעד. ואמר
שלמה ע"ה: יראת ה' תחלת חכמה.
ואמר דוד ע"ה: יראת ה' היא מוסר
חכמה. ואמר שלמה ע"ה: יראת
ה'

ואין חכמה ותבונה לנגד יהוה׃ סוס מוכן ליום מלחמה ויהוה תשועה׃ הנה עין יהוה אל יראיו למיחלים לחסדו׃ להציל ממות נפשם ולחיותם ברעב׃ נפשנו חיכתה ליהוה עזרנו ומגננו הוא׃ כי בו ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו׃ יהי חסדך יהוה עלינו כאשר יחלנו לך׃ רננו צדיקים ביהוה לישרים נאוה תהלה׃ הודו ליהוה בכנור בנבל עשור זמרו לו׃ שירו לו שיר חדש היטיבו נגן בתרועה׃ כי ישר דבר יהוה וכל מעשהו באמונה׃ אוהב צדקה ומשפט חסד יהוה מלאה הארץ׃ בדבר יהוה שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם׃ כנס כנד מי הומים נתן באוצרות תהומות׃ יראו מיהוה כל הארץ ממנו יגורו כל יושבי תבל׃ כי הוא אמר ויהי הוא צוה ויעמד׃ יהוה הפיר עצת גוים הניא מחשבות עמים׃ עצת יהוה לעולם תעמד מחשבות לבו לדר ודר׃ אשרי הגוי אשר יהוה אלהיו העם בחר לנחלה לו׃ משמים השקיף יהוה ראה את כל בני האדם׃ מכון שבתו השגיח אל כל יושבי הארץ׃ היוצר יחד לבם המבין אל כל מעשיהם׃ אין המלך נושעברב חיל גבור לא ינצל ברב כח׃ שקר הסוס לתשועה ובחיל רבו לא ימלט׃ הנה עין יהוה אל יראיו למיחלים לחסדו׃ להציל ממות נפשם ולחיותם ברעב׃ נפשנו חיכתה ליהוה עזרנו ומגננו הוא׃ כי בו ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו׃ יהי חסדך יהוה עלינו כאשר יחלנו לך׃ רננו צדיקים ביהוה לישרים נאוה תהלה׃ הודו ליהוה בכנור בנבל עשור זמרו לו׃ שירו לו שיר חדש היטיבו נגן בתרועה׃ כי ישר דבר יהוה וכל מעשהו באמונה׃ אוהב צדקה ומשפט חסד יהוה מלאה הארץ׃ בדבר יהוה שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם׃ כנס כנד מי הומים נתן באוצרות תהומות׃ יראו מיהוה כל הארץ ממנו יגורו כל יושבי תבל׃ כי הוא אמר ויהי הוא צוה ויעמד׃ יהוה הפיר עצת גוים הניא מחשבות עמים׃ עצת יהוה לעולם תעמד מחשבות לבו לדר ודר׃ אשרי הגוי אשר יהוה אלהיו העם בחר לנחלה לו׃ משמים השקיף יהוה ראה את כל בני האדם׃ מכון שבתו השגיח אל כל יושבי הארץ׃ היוצר יחד לבם המבין אל כל מעשיהם׃ אין המלך נושע

ﻫﻠﻠﻤﺎﻧﻪ، ﻣﻨﻚ ﺗﺎ ﻛﻤﺎﻳﻢ ﻣﻴﻠﻚ ﻫﻠﻤﺎ: ﻛﻤﺎﻧﻚ ﻟﻜﺘﺎ
ﻛﻤﻠﻜﻤﺎ.[1] ﻧﻚ ﻣﻜﺘﺎﻧﻚ ﻣﻴﻠﻚ ﻟﻜﺘﺎﻧﻚ ﻣﻲ ﻣﻜﻢ ﻫﻠﻤﺎ.
ﻣﻨﻪ ﻧﻢ ﻫﻠﻠﻤﺎﻧﻚ ﻫﻠﻠﻤﺎ: ﻟﻤ، ﻧﻜﻜﺎﻣ ﻣﻴﻠﻚ ﻣﻨﻚ
ﻧﻠﻠﻪ ﻧﻠﻜﻤﻤﻤ ﻧﻠﻤ ﻛﻤﻪ ﻣﻨﻚ ﻟﻤﻪ ﻛﻤﻢ. ﻫﻠﻚ ﻛﻜﻠﻠﻪ
ﻛﻤﻪ ﻟﻜﻜﻤﻜﺘﺎ. ﻧﻠﻚ ﻛﻠﻠﻪ ﻣﻴﻠﻚ: ﻫﻠﻚ ﻓﺎﻫﻪ
ﻫﻠﻤﻠﻤﻨﻚ ﻛﻠﻤﻨﻚ ﻧﻠﻜﻤﻨﻚ ﻛﻜﻠﻨﻚ ﻣﻨﻚ ﻫﻨﻚ ﻧﻠﻜﻤﻨﻪ Bfol.177a
ﻫﻠﻤﻠﻤﻨﻚ ﻛﻠﻤﻨﻚ ﻧﻠﻤﻨﻚ. ﻧﻜﻨﻠﻤﻨﻚ ﻧﻜﻠﻤﻨﻚ
ﻫﻠﻤﻠﻤﻨﻚ ﻫﻠﻤﻨﻚ ﻧﻠﻤﻨﻚ ﻫﻠﻤﻨﻚ. ﻧﻜﻨﻠﻤﻨﻚ ﻧﻜﻠﻤﻨﻚ
ﻫﻠﻤﻠﻤﻨﻚ ﻫﻠﻤﻨﻚ ﻧﻠﻤﻨﻚ ﻫﻠﻤﻨﻚ. ﻧﻜﻨﻠﻤﻨﻚ ﻧﻜﻠﻤﻨﻚ

[1] 1 Samuel ii. 25. [2] F fol. 143b II ends with the word ﻫﻠﻤ.

ﻫﻠﻠﻤﺎﻧﻪ، ﻣﻨﻚ ﺗﺎ ﻛﻤﺎﻳﻢ ﻣﻴﻠﻚ ﻫﻠﻤﺎ: ﻛﻤﻜﺘﺎﻧﻚ ﻟﻜﺘﺎ
ﻛﻤﻠﻜﻤﺎ.[1] ﻧﻚ ﻣﻜﺘﺎﻧﻚ ﻣﻴﻠﻚ ﻟﻜﺘﺎﻧﻚ ﻣﻲ ﻣﻜﻢ ﻫﻠﻤﺎ.
ﻣﻨﻪ ﻧﻢ ﻫﻠﻠﻤﺎﻧﻚ ﻫﻠﻠﻤﺎ: ﻟﻤ، ﻧﻜﻜﺎﻣ ﻣﻴﻠﻚ ﻣﻨﻚ
ﻧﻠﻠﻪ ﻧﻠﻜﻤﻤﻤ ﻧﻠﻤ ﻛﻤﻪ ﻣﻨﻚ ﻟﻤﻪ ﻛﻤﻢ. ﻫﻠﻚ ﻛﻜﻠﻠﻪ
ﻛﻤﻪ ﻟﻜﻜﻤﻜﺘﺎ. ﻧﻠﻚ ﻛﻠﻠﻪ ﻣﻴﻠﻚ: ﻫﻠﻚ ﻓﺎﻫﻪ
ﻫﻠﻤﻠﻤﻨﻚ ﻛﻠﻤﻨﻚ ﻧﻠﻜﻤﻨﻚ ﻛﻜﻠﻨﻚ ﻣﻨﻚ ﻫﻨﻚ ﻧﻠﻜﻤﻨﻪ Bfol.177a
ﻫﻠﻤﻠﻤﻨﻚ ﻛﻠﻤﻨﻚ ﻧﻠﻤﻨﻚ ﻫﻠﻤﻨﻚ. ﻧﻜﻨﻠﻤﻨﻚ ﻧﻜﻠﻤﻨﻚ
ﻫﻠﻤﻠﻤﻨﻚ ﻫﻠﻤﻨﻚ ﻧﻠﻤﻨﻚ ﻫﻠﻤﻨﻚ. ﻧﻜﻨﻠﻤﻨﻚ ﻧﻜﻠﻤﻨﻚ

[1] 1 Samuel ii. 25. [2] F fol. 143b II ends with the word ﻫﻠﻤ.

608 תורה ויעקב לבן, ספרסמה. חברתיה יא.

ויאמר אליו יעקב: לא שמה בניה חברתי עמנו. ראה 1Bfol.177b.
אין איש עמנו ראה: אלהים עד בינו ובינך ויוכח בין
עיני עמנו את אלהי אבינו ואת אלהי אבי
ויקח יעקב אבן וירימה מצבה. ויאמר יעקב לאחיו
לקטו אבנים. ויקחו אבנים ויעשו גל ויאכלו שם על
הגל. ויקרא לו לבן יגר שהדותא: ויעקב קרא לו
גלעד. ויאמר לבן הגל הזה עד בינו ובינך היום על
כן קרא שמו גלעד. ומצפה אשר אמר יהוה יצף בינו
ובינך כי נסתר איש מרעהו. אם תענה את בנתי ואם
תקח נשים על בנתי אין איש עמנו ראה אלהים עד 2Afol.265a.
בינו ובינך. ויאמר לבן ליעקב: הנה הגל הזה ונצבה
המצבה אשר ירית בינו ובינך. עד הגל הזה ועד
המצבה הזאת אם אני לא אעבר אליך את הגל הזה
ואם אתה לא תעבר אלי את הגל הזה לרעה. אלהי
אברהם ואלהי נחור ישפטו בינינו אלהי אביהם. ויעקב
נשבע בפחד אביו. ויזבח יעקב זבח בהר ויקרא לאחיו
לאכל לחם. ויאכלו לחם ויליני בהר. וישכם לבן
בבקר וינשק לבניו ולבנותיו ויברך אותם וילך וישב
לבן למקומו. ויעקב הלך לדרכו ויפגעו בו מלאכי

1 Genesis xxxi. 9. 2 Exodus xxx. 14.

בקוד חמת: חמו הי אר אראמקו מזמטקו הלא
כאמיה זהו חמת. ובתוך שקו הכא אלוהים
הרחמתמקו ואמקו אבל חמת. לוהם הי הת
ארמזיה: אר מי הזת הפוא ואמת הרמלכת:
הכתוב לא יחלוף ולא יעבור עד שיתקיים כולו.

1 A אלוהיה.
HHHH

ותכא הרחמיה לבוז: פולמוסיה. חכמתיה
לאו. ובתוכמה מי שקו ובאמיה הזה. אלא
ואמיה. ובו שקו הזכמיה הרבאמ לא לוהכו.
ואל הרחמיה הוזאמה בוזה חכמללקו חכמללקו 15
אוא: אמאמיה אר אמ אלא אלחכיה הוזאמו:
לכוזמקו אאמ ואמיה אכא אלוהים אמזמקו
הכוזמקו אמאמ הזת הי: הרא מי אמתכוה הזכוזה:
אמאמקו. אף אמאמ הי: הרא מי אמתכוה הזכוזה:
אזאה ואמאיה: אי אאמת אכוזיה אכוזאזיה. ואי 10
חזת אמתכוה מה הזכוזיאיה אר הוזאמה: אאמה
אמאמ הזאמיה אכוזיה. אכא שקו הרחי אמו.
הכוזה אאמת אר אזאה אאמת הזאמיה אמאמ.
אמאמיה: אי אי אי הזת הזכוז הזכוזה אאמת:
הכתוב לא יחלוף ולא יעבור עד שיתקיים כולו.

A fol.265b.

ربطه. ودلا. وكم كما زاسكه كرمح زحلم رحصّه كر:
هدوكه كرهكه، وزح سلمه زحمرك: زكم ركضكم
وكملّصه كر. وكرحلك زكم رهزه وحكرك كل وكضّه كر:
زكم رهزه كرهكه وزح سلمه زحمرك: وحكرك كم وكم
كرحل

ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝܡ: ܫܠܡ ܠܟ ܒܪܝ ܘܐܬܪܦܐ ܡܢ ܚܛܗܝܟ: ܐܡܪ
ܠܗ ܒܪ ܐܢܫ ܚܛܗ ܠܟ ܘܫܒܩ ܠܟ ܡܪܟ: ܘܐܡܪ ܠܗ ܒܪ ܐܢܫ
ܚܛܗ ܠܟ ܘܫܒܩ ܠܟ ܡܪܟ: ܘܐܡܪ ܠܗ ܒܪ ܐܢܫ ܚܛܗ ܠܟ
ܘܫܒܩ ܠܟ ܡܪܟ: ܘܐܡܪ ܠܗ ܒܪ ܐܢܫ ܚܛܗ ܠܟ ܘܫܒܩ ܠܟ
ܡܪܟ: ܘܐܡܪ ܠܗ ܒܪ ܐܢܫ ܚܛܗ ܠܟ ܘܫܒܩ ܠܟ ܡܪܟ: ܘ

ما زعزع سلامي: إذ أجد حكمتهم في، إذ أعلم حماقتهم. وكل إذ أحاول تمييزهم. ولكن لم يكن لها قط لم يأت عن طريق الحكمة. وهذا هو السبب في أن الحكمة هي الملجأ. وهي لا تعني أن تكون بلا خطيئة[2]. إذ هذا ما تعنيه: وهي لا تعني عدم السماح للخطيئة أن تدخل النفس: وهي تعني أن الخطيئة تأتي وتذهب، ولكن لا تبقى. وهي تعني أن الخطيئة لا تسيطر على النفس: وهي تعني أن النفس تقاوم الخطيئة وتتغلب عليها. وهي تعني أن النفس تعرف الخطيئة على حقيقتها. وهي تعني أن النفس تكره الخطيئة وتهرب منها. وهي تعني أن النفس تحب الحكمة وتتبعها. وهي تعني أن النفس تجد سلامها في الحكمة. وهي تعني أن النفس تجد راحتها في الحكمة. وهي تعني أن النفس تجد سعادتها في الحكمة. وهي تعني أن النفس تجد حياتها في الحكمة. وهي تعني أن النفس تجد خلاصها في الحكمة. وهي تعني أن النفس تجد الله في الحكمة. وهي تعني أن النفس تجد الأبدية في الحكمة. وهي تعني أن النفس تجد السماء في الحكمة. وهي تعني أن النفس تجد الله في الحكمة. وهي تعني أن النفس تجد المسيح في الحكمة. وهي تعني أن النفس تجد الروح القدس في الحكمة. وهي تعني أن النفس تجد الثالوث في الحكمة. وهي تعني أن النفس تجد الكنيسة في الحكمة. وهي تعني أن النفس تجد الأسرار المقدسة في الحكمة. وهي تعني أن النفس تجد الإيمان في الحكمة. وهي تعني أن النفس تجد الرجاء في الحكمة. وهي تعني أن النفس تجد المحبة في الحكمة. وهي تعني أن النفس تجد الفضائل في الحكمة. وهي تعني أن النفس تجد الأعمال الصالحة في الحكمة. وهي تعني أن النفس تجد الصلاة في الحكمة. وهي تعني أن النفس تجد التأمل في الحكمة. وهي تعني أن النفس تجد الكمال في الحكمة. وهي تعني أن النفس تجد القداسة في الحكمة. وهي تعني أن النفس تجد الطهارة في الحكمة. وهي تعني أن النفس تجد البر في الحكمة. وهي تعني أن النفس تجد الحق في الحكمة. وهي تعني أن النفس تجد النور في الحكمة. وهي تعني أن النفس تجد الحياة في الحكمة. وهي تعني أن النفس تجد الخلاص في الحكمة. وهي تعني أن النفس تجد السعادة في الحكمة. وهي تعني أن النفس تجد السلام في الحكمة. وهي تعني أن النفس تجد الراحة في الحكمة. وهي تعني أن النفس تجد الفرح في الحكمة. وهي تعني أن النفس تجد الحب

ܬܫܡ ܐܡܪܬܝ ܠܟ ܐ̈ܒܐ ܘܐ̈ܡܗ̈ܬ ܘܐ̈ܚ̈ܘܬ ܘܒ̈ܢ̈ܝ ܘܒ̈ܢ̈ܬ ܘܐ̈ܫ̈ܬ ܒ̈ܢ̈ܝ ܘܒ̈ܢ̈ܬ ܐ̈ܚ̈ܘܗ̈ܝ ܘܐ̈ܚ̈ܘ̈ܬ ܒ̈ܢ̈ܝ ܐ̈ܚ̈ܘ̈ܬ ܐ̈ܡ̈ܗ̈ܬ ܘܒ̈ܢ̈ܝ ܐ̈ܚ̈ܘ̈ܬ ܐ̈ܒ̈ܗ̈ܬ ܘܒ̈ܢ̈ܝ ܐ̈ܚ̈ܘ̈ܬ ܐ̈ܒ̈ܗ̈ܬ ܘܒ̈ܢ̈ܝ ܐ̈ܚ̈ܘ̈ܬ ܐ̈ܡ

ומפני מה לעולם אינו מתחיל: מפני הפרשה לעל הפרשה: ומפני מה אינו מתחיל בראשונה: מפני הפרשיות שבתורה: שהן ארבעים ושתים פרשיות: שכן אתה מוצא בכל מקום שנסעו ויחנו: ויסעו ויחנו: ויסעו ויחנו: וי

אזכרת הכתוב לכך, שלמדנוהו. וכן אל תאמר לבך
בצדקתי הביאני ה' לרשת את הארץ הזאת וגו'.
כלומר בצדקתי: אלא בשביל רשעת הגוים האלה
ה' מגרשם מפניך: ובשביל שישמור את הדבר
אשר נשבע לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב:
וידעת כי לא בצדקתך וגו' כי עם קשה עורף
אתה: זכור אל תשכח את אשר הקצפת את ה'
אלהיך במדבר למן היומך אשר יצאת מארץ
מצרים עד באכם עד המקום הזה מרים הייתם
את ה': וגם בחורב הקצפתם את ה' ויתאנף ה'
בכם להשמיד אתכם: בעלותי ההרה לקחת
לוחות האבן לוחות הברית אשר כרת ה' עמכם
וגו'. וכתוב אלי ה' לאמר קום רד מהרה מזה
כי שחת עמך אשר הוצאת ממצרים סרו מהר
מן הדרך אשר צויתים עשו להם מסכה: ויאמר
ה' אלי לאמר ראיתי את העם הזה והנה עם
קשה עורף הוא: הנח לי ואשמידם ואמח את
שמם מתחת השמים ואעשה אותך לגוי עצום
וגדול ממנו: ואפן וארד מן ההר וההר בוער
באש ושני לוחות הברית על שתי ידי: וארא
והנה חטאתם לה' אלהיכם עשיתם לכם עגל
מסכה סרתם מהר מן הדרך אשר צוה ה' אתכם:
ואתפש בשני הלחות ואשלכם מעל שתי ידי
ואשברם לעיניכם: ואתנפל לפני ה' כראשונה
ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי
ומים לא שתיתי על כל חטאתכם אשר חטאתם
לעשות הרע בעיני ה' להכעיסו: כי יגרתי מפני
האף והחמה אשר קצף ה' עליכם להשמיד אתכם
וישמע ה' אלי גם בפעם ההוא: ויתר ה' מאד
באהרן להשמידו ואתפלל גם בעד אהרן בעת
ההיא: ואת חטאתכם אשר עשיתם את העגל
לקחתי ואשרף באש וכתת אתו טחון היטב עד
אשר דק לעפר ואשלך את עפרו אל הנחל הירד
הנחל היורד מן ההר: ובתבערה תהיו מנסים
את ה' כאשר נסיתם בנסה: שמר תשמרון את
מצות ה' אלהיכם ועדתיו וחקיו אשר צוך:
ועשית הישר והטוב בעיני ה' למען ייטב לך
ובאת וירשת את הארץ הטובה אשר נשבע ה'
לאבתיך לגרש את כל אויביך מפניך כאשר דבר:
כי המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום לעשתה
לאהבה את ה' אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם
ובכל נפשכם: לשמר את מצות ה' וחקתיו אשר
אנכי מצוך היום לטוב לך: הן לה' אלהיך השמים
ושמי השמים הארץ וכל אשר בה: רק באבתיך
חשק ה' לאהבה אתם ויבחר בזרעם אחריהם
בכם מכל העמים כיום הזה: ומלתם את ערלת
לבבכם וערפכם לא תקשו עוד: כי ה' אלהיכם
הוא אלהי האלהים ואדני האדנים האל הגדל
הגבור והנורא אשר לא ישא פנים ולא יקח
שחד: עשה משפט יתום ואלמנה ואהב גר לתת
לו לחם ושמלה: ואהבתם את הגר כי גרים
הייתם בארץ מצרים: את ה' אלהיך תירא אתו
תעבד ובו תדבק ובשמו תשבע: הוא תהלתך
והוא אלהיך אשר עשה אתך את הגדלות
והנוראות האלה אשר ראו עיניך: בשבעים נפש
ירדו אבתיך מצרימה ועתה שמך ה' אלהיך
ככוכבי השמים לרב: ואהבת את ה' אלהיך
ושמרת משמרתו וחקיו ומשפטיו ומצותיו כל
הימים: וידעתם היום כי לא את בניכם אשר
לא ידעו ואשר לא ראו את מוסר ה' אלהיכם
את גדלו את ידו החזקה ואת זרעו הנטויה:
ואת אתותיו ואת מעשיו אשר עשה בתוך מצרים
לפרעה מלך מצרים ולכל ארצו: ואת אשר עשה
לחיל מצרים לסוסיו ולרכבו אשר הציף את מי
ים סוף על פניהם ברדפם אחריכם ויאבדם ה'
עד היום הזה: ואת אשר עשה לכם במדבר עד
באכם עד המקום הזה: ואת אשר עשה לדתן
ולאבירם בני אליאב בן ראובן אשר פצתה
הארץ את פיה ותבלע אתם ואת בתיהם ואת
אהליהם ואת כל היקום אשר ברגליהם בקרב
כל ישראל: כי עיניכם הרואות את כל מעשה
ה' הגדול אשר עשה: ושמרתם את כל המצוה
אשר אנכי מצוך היום למען תחזקו ובאתם
וירשתם את הארץ אשר אתם עברים שמה
לרשתה: למען תאריכו ימים על האדמה אשר
נשבע ה' לאבתיכם לתת להם ולזרעם ארץ
זבת חלב ודבש: כי הארץ אשר אתה בא שמה
לרשתה לא כארץ מצרים הוא אשר יצאתם
משם אשר תזרע את זרעך והשקית ברגלך
כגן הירק: והארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה
ארץ הרים ובקעת למטר השמים תשתה מים:
ארץ אשר ה' אלהיך דרש אתה תמיד עיני ה'
אלהיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה:
והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי
מצוה אתכם היום לאהבה את ה' אלהיכם
ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם: ונתתי מטר
ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך
ותירשך ויצהרך: ונתתי עשב בשדך לבהמתך
ואכלת ושבעת: השמרו לכם פן יפתה לבבכם
וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם
להם: וחרה אף ה' בכם ועצר את השמים ולא
יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה ואבדתם
מהרה מעל הארץ הטובה אשר ה' נתן לכם:
ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם
וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו לטטפת בין
עיניכם: ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם
בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך:
וכתבתם על מזזות ביתך ובשעריך: למען
ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע
ה' לאבתיכם לתת להם כימי השמים על הארץ:
כי אם שמר תשמרון את כל המצוה הזאת
אשר אנכי מצוה אתכם לעשתה לאהבה את ה'
אלהיכם ללכת בכל דרכיו ולדבקה בו: והוריש
ה' את כל הגוים האלה מלפניכם וירשתם גוים
גדלים ועצומים מכם: כל המקום אשר תדרך
כף רגלכם בו לכם יהיה מהמדבר והלבנון
מהנהר נהר פרת ועד הים האחרון יהיה גבלכם:
לא יתיצב איש בפניכם פחדכם ויראתכם יתן
על כל הארץ אשר תדרכו בה כאשר דבר לכם:
ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה:
את הברכה אשר תשמעו אל מצות ה' אלהיכם
אשר אנכי מצוה אתכם היום: והקללה אם לא
תשמעו אל מצות ה' אלהיכם וסרתם מן הדרך
אשר אנכי מצוה אתכם היום ללכת אחרי אלהים
אחרים אשר לא ידעתם: והיה כי יביאך ה'
אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה
ונתנת את הברכה על הר גרזים ואת הקללה
על הר עיבל: הלא המה בעבר הירדן אחרי דרך
מבוא השמש בארץ הכנעני הישב בערבה מול
הגלגל אצל אלוני מורה: כי אתם עברים את
הירדן באים לרשת את הארץ אשר ה' אלהיכם
נתן לכם וירשתם אתה וישבתם בה: ושמרתם
לעשות את כל החקים ואת המשפטים אשר
אנכי נתן לפניכם היום: אלה החקים והמשפטים
אשר תשמרון לעשות בארץ אשר נתן ה' אלהי
אבתיך לך לרשתה כל הימים אשר אתם חיים
על האדמה: אבד תאבדון את כל המקומות
אשר עבדו שם הגוים אשר אתם יורשים אתם
את אלהיהם על ההרים הרמים ועל הגבעות
ותחת כל עץ רענן: ונתצתם את מזבחתם
ושברתם את מצבתם ואשריהם תשרפון באש
ופסילי אלהיהם תגדעון ואבדתם את שמם
מן המקום ההוא: לא תעשון כן לה' אלהיכם:
כי אם אל המקום אשר יבחר ה' אלהיכם מכל
שבטיכם לשום את שמו שם לשכנו תדרשו
ובאת שמה והבאתם שמה עולתיכם וזבחיכם
ומעשרתיכם ותרומת ידכם ונדריכם ונדבתיכם
ובכרות בקרכם וצאנכם: ואכלתם שם לפני
ה' אלהיכם ושמחתם בכל משלח ידכם אתם
ובתיכם אשר ברכך ה' אלהיך: לא תעשון
ככל אשר אנחנו עשים פה היום איש כל הישר
בעיניו: כי לא באתם עד עתה אל המנוחה
ואל הנחלה אשר ה' אלהיך נתן לך: ועברתם
את הירדן וישבתם בארץ אשר ה' אלהיכם
מנחיל אתכם והניח לכם מכל אויביכם מסביב
וישבתם בטח: והיה המקום אשר יבחר ה'
אלהיכם לשכן שמו שם שמה תביאו את כל
אשר אנכי מצוה אתכם עולתיכם וזבחיכם
ומעשרתיכם ותרומת ידכם וכל מבחר נדריכם
אשר נדרו לה': ושמחתם לפני ה' אלהיכם
אתם ובניכם ובנתיכם ועבדיכם ואמהתיכם
והלוי אשר בשעריכם כי אין לו חלק ונחלה
עמכם: השמר לך פן תעלה עולתיך בכל מקום
אשר תראה: כי אם במקום אשר יבחר ה' באחד
שבטיך שם תעלה עולתיך ושם תעשה כל אשר
אנכי מצוך: אך בכל אות נפשך תזבח ואכלת
בשר כברכת ה' אלהיך אשר נתן לך בכל
שעריך הטמא והטהור יאכלנו כצבי וכאיל:
רק הדם לא תאכלו על הארץ תשפכנו כמים:
לא תוכל לאכל בשעריך מעשר דגנך תירשך
ויצהרך ובכרות בקרך וצאנך וכל נדריך אשר
תדר ונדבתיך ותרומת ידך: כי אם לפני ה'
אלהיך תאכלנו במקום אשר יבחר ה' אלהיך
בו אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר
בשעריך ושמחת לפני ה' אלהיך בכל משלח
ידך: השמר לך פן תעזב את הלוי כל ימיך
אשר תחיה על אדמתך: כי ירחיב ה' אלהיך
את גבלך כאשר דבר לך ואמרת אכלה בשר כי
תאוה נפשך לאכל בשר בכל אות נפשך תאכל
בשר: כי ירחק ממך המקום אשר יבחר ה'
אלהיך לשום שמו שם וזבחת מבקרך ומצאנך
אשר נתן ה' לך כאשר צויתיך ואכלת בשעריך
בכל אות נפשך: אך כאשר יאכל את הצבי
ואת האיל כן תאכלנו הטמא והטהור יחדו
יאכלנו: רק חזק לבלתי אכל הדם כי הדם הוא
הנפש ולא תאכל הנפש עם הבשר: לא תאכלנו
על הארץ תשפכנו כמים: לא תאכלנו למען
ייטב לך ולבניך אחריך כי תעשה הישר בעיני
ה': רק קדשיך אשר יהיו לך ונדריך תשא
ובאת אל המקום אשר יבחר ה': והקרבת
עולתיך הבשר והדם על מזבח ה' אלהיך ודם
זבחיך ישפך על מזבח ה' אלהיך והבשר תאכל:
שמר ושמעת את כל הדברים האלה אשר אנכי
מצוה אתך למען ייטב לך ולבניך אחריך עד
עולם כי תעשה הטוב והישר בעיני ה' אלהיך:
כי יכרת ה' אלהיך את הגוים אשר אתה בא
שמה לרשתם מפניך וירשתם וישבת בארצם:
השמר לך פן תנקש אחריהם אחרי השמדם
מפניך ופן תדרש לאלהיהם לאמר איכה יעבדו
הגוים האלה את אלהיהם ואעשה כן גם אני:
לא תעשה כן לה' אלהיך כי כל תועבת ה'
אשר שנא עשו לאלהיהם כי גם את בניהם
ואת בנתיהם ישרפו באש לאלהיהם: את כל
הדבר אשר אנכי מצוה אתכם אתו תשמרו
לעשות לא תסף עליו ולא תגרע ממנו: כי
יקום בקרבך נביא או חלם חלום ונתן אליך
אות או מופת: ובא האות והמופת אשר דבר
אליך לאמר נלכה אחרי אלהים אחרים אשר
לא ידעתם ונעבדם: לא תשמע אל דברי הנביא
ההוא או אל חלם החלום ההוא כי מנסה ה'
אלהיכם אתכם לדעת הישכם אהבים את ה'
אלהיכם בכל לבבכם ובכל נפשכם: אחרי ה'
אלהיכם תלכו ואתו תיראו ואת מצותיו תשמרו
ובקולו תשמעו ואתו תעבדו ובו תדבקון:
והנביא ההוא או חלם החלום ההוא יומת כי
דבר סרה על ה' אלהיכם המוציא אתכם מארץ
מצרים והפדך מבית עבדים להדיחך מן הדרך
אשר צוך ה' אלהיך ללכת בה ובערת הרע
מקרבך: כי יסיתך אחיך בן אמך או בנך או
בתך או אשת חיקך או רעך אשר כנפשך בסתר
לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא
ידעת אתה ואבתיך: מאלהי העמים אשר סביבתיכם
הקרבים אליך או הרחקים ממך מקצה הארץ
ועד קצה הארץ: לא תאבה לו ולא תשמע אליו
ולא תחס עינך עליו ולא תחמל ולא תכסה
עליו: כי הרג תהרגנו ידך תהיה בו בראשונה
להמיתו ויד כל העם באחרונה: וסקלתו באבנים
ומת כי בקש להדיחך מעל ה' אלהיך המוציאך
מארץ מצרים מבית עבדים: וכל ישראל ישמעו
ויראו ולא יוסיפו לעשות כדבר הרע הזה
בקרבך: כי תשמע באחת עריך אשר ה' אלהיך
נתן לך לשבת שם לאמר: יצאו אנשים בני
בליעל מקרבך וידיחו את יושבי עירם לאמר
נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעתם:
ודרשת וחקרת ושאלת היטב והנה אמת נכון
הדבר נעשתה התועבה הזאת בקרבך: הכה
תכה את יושבי העיר ההוא לפי חרב החרם
אתה ואת כל אשר בה ואת בהמתה לפי חרב:
וכל שללה תקבץ אל תוך רחבה ושרפת באש
את העיר ואת כל שללה כליל לה' אלהיך
והיתה תל עולם לא תבנה עוד: ודבק בידך
מאומה מן החרם למען ישוב ה' מחרון אפו
ונתן לך רחמים ורחם עליך והרבך כאשר נשבע
לאבתיך: כי תשמע בקול ה' אלהיך לשמר את
כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום לעשות הישר
בעיני ה' אלהיך: בנים אתם לה' אלהיכם לא
תתגדדו ולא תשימו קרחה בין עיניכם למת:
כי עם קדוש אתה לה' אלהיך ובך בחר ה'
להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על פני
האדמה: לא תאכל כל תועבה: זאת הבהמה
אשר תאכלו שור כשב עז כבש ואיל: אחו
ודישון ויחמור: וכל בהמה מפרסת פרסה
ושסעת שסע שתי פרסות מעלת גרה בבהמה
אתה תאכלו: אך את זה לא תאכלו מעלי
הגרה ומן המפרסת את הפרסה הגמל והארנבת
והשפן כי מעלה גרה הם ופרסה לא הפריסו
טמאים הם לכם: וחזיר כי מפריס פרסה הוא
ושסע שסע פרסה הוא וגרה לא יגר טמא הוא
לכם: מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו:
את זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו
סנפיר וקשקשת תאכלו: וכל אשר אין לו
סנפיר וקשקשת לא תאכלו טמא הוא לכם:
כל צפור טהורה תאכלו: וזה אשר לא תאכלו
מהם הנשר והפרס והעזניה: והראה והאיה
למינה: ואת כל ערב למינו: ואת בת היענה
והתחמס והשחף ואת הנץ למינהו: ואת הכוס
והינשוף והתנשמת: והקאת והרחם והשלך:
והחסידה והאנפה למינה והדוכיפת והעטלף:
וכל שרץ העוף טמא הוא לכם לא יאכלו:
כל עוף טהור תאכלו: לא תאכלו כל נבלה
לגר אשר בשעריך תתננה ואכלה או מכר
לנכרי כי עם קדוש אתה לה' אלהיך לא תבשל
גדי בחלב אמו: עשר תעשר את כל תבואת
זרעך היצא השדה שנה שנה: ואכלת לפני ה'
אלהיך במקום אשר יבחר לשכן שמו שם מעשר
דגנך תירשך ויצהרך ובכרות בקרך וצאנך
למען תלמד ליראה את ה' אלהיך כל הימים:
וכי ירבה ממך הדרך כי לא תוכל שאתו כי
ירחק ממך המקום אשר יבחר ה' אלהיך לשום
שמו שם כי ברכך ה' אלהיך: ונתתה בכסף
וצרת הכסף בידך והלכת אל המקום אשר יבחר
ה' אלהיך בו: ונתתה הכסף בכל אשר תאוה
נפשך בבקר ובצאן ובין ובשכר ובכל אשר
תשאלך נפשך ואכלת שם לפני ה' אלהיך
ושמחת אתה וביתך: והלוי אשר בשעריך לא
תעזבנו כי אין לו חלק ונחלה עמך: מקצה
שלש שנים תוציא את כל מעשר תבואתך
בשנה ההוא והנחת בשעריך: ובא הלוי כי אין
לו חלק ונחלה עמך והגר והיתום והאלמנה
אשר בשעריך ואכלו ושבעו למען יברכך ה'
אלהיך בכל מעשה ידך אשר תעשה: מקץ שבע
שנים תעשה שמטה: וזה דבר השמטה שמוט
כל בעל משה ידו אשר ישה ברעהו לא יגש
את רעהו ואת אחיו כי קרא שמטה לה':
את הנכרי תגש וגו'. כתוב לך אל תאמר בלבבך
בצדקתי הביאני ה' לרשת את הארץ הזאת
וגו'. כלומר בצדקתי: אלא בשביל רשעת הגוים
האלה ה' מגרשם מפניך: ובשביל שישמור את
הדבר אשר נשבע לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב:
וידעת כי לא בצדקתך וגו' כי עם קשה עורף
אתה: זכור אל תשכח את אשר הקצפת את ה'
אלהיך במדבר למן היומך אשר יצאת מארץ
מצרים עד באכם עד המקום הזה מרים הייתם
את ה': וגם בחורב הקצפתם את ה' ויתאנף ה'
בכם להשמיד אתכם: בעלותי ההרה לקחת
לוחות האבן לוחות הברית אשר כרת ה' עמכם
וגו'. וכתוב אלי ה' לאמר קום רד מהרה מזה
כי שחת עמך אשר הוצאת ממצרים סרו מהר
מן הדרך אשר צויתים עשו להם מסכה: ויאמר
ה' אלי לאמר ראיתי את העם הזה והנה עם
קשה עורף הוא: הנח לי ואשמידם ואמח את
שמם מתחת השמים ואעשה אותך לגוי עצום
וגדול ממנו: ואפן וארד מן ההר וההר בוער
באש ושני לוחות הברית על שתי ידי: וארא
והנה חטאתם לה' אלהיכם עשיתם לכם עגל
מסכה סרתם מהר מן הדרך אשר צוה ה' אתכם:
ואתפש בשני הלחות ואשלכם מעל שתי ידי
ואשברם לעיניכם: ואתנפל לפני ה' כראשונה
ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי
ומים לא שתיתי על כל חטאתכם אשר חטאתם
לעשות הרע בעיני ה' להכעיסו: כי יגרתי מפני
האף והחמה אשר קצף ה' עליכם להשמיד אתכם
וישמע ה' אלי גם בפעם ההוא: ויתר ה' מאד
באהרן להשמידו ואתפלל גם בעד אהרן בעת
ההיא: ואת חטאתכם אשר עשיתם את העגל
לקחתי ואשרף באש וכתת אתו טחון היטב עד
אשר דק לעפר ואשלך את עפרו אל הנחל הירד
הנחל היורד מן ההר: ובתבערה תהיו מנסים
את ה' כאשר נסיתם בנסה: שמר תשמרון את
מצות ה' אלהיכם ועדתיו וחקיו אשר צוך:
ועשית הישר והטוב בעיני ה' למען ייטב לך
ובאת וירשת את הארץ הטובה אשר נשבע ה'
לאבתיך לגרש את כל אויביך מפניך כאשר דבר:
כי המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום לעשתה
לאהבה את ה' אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם
ובכל נפשכם: לשמר את מצות ה' וחקתיו אשר
אנכי מצוך היום לטוב לך: הן לה' אלהיך השמים
ושמי השמים הארץ וכל אשר בה: רק באבתיך
חשק ה' לאהבה אתם ויבחר בזרעם אחריהם
בכם מכל העמים כיום הזה: ומלתם את ערלת
לבבכם וערפכם לא תקשו עוד: כי ה' אלהיכם
הוא אלהי האלהים ואדני האדנים האל הגדל
הגבור והנורא אשר לא ישא פנים ולא יקח
שחד: עשה משפט יתום ואלמנה ואהב גר לתת
לו לחם ושמלה: ואהבתם את הגר כי גרים
הייתם בארץ מצרים: את ה' אלהיך תירא אתו
תעבד ובו תדבק ובשמו תשבע: הוא תהלתך
והוא אלהיך אשר עשה אתך את הגדלות
והנוראות האלה אשר ראו עיניך: בשבעים נפש
ירדו אבתיך מצרימה ועתה שמך ה' אלהיך
ככוכבי השמים לרב: ואהבת את ה' אלהיך
ושמרת משמרתו וחקיו ומשפטיו ומצותיו כל
הימים: וידעתם היום כי לא את בניכם אשר
לא ידעו ואשר לא ראו את מוסר ה' אלהיכם
את גדלו את ידו החזקה ואת זרעו הנטויה:
ואת אתותיו ואת מעשיו אשר עשה בתוך מצרים
לפרעה מלך מצרים ולכל ארצו: ואת אשר עשה
לחיל מצרים לסוסיו ולרכבו אשר הציף את מי
ים סוף על פניהם ברדפם אחריכם ויאבדם ה'
עד היום הזה: ואת אשר עשה לכם במדבר עד
באכם עד המקום הזה: ואת אשר עשה לדתן
ולאבירם בני אליאב בן ראובן אשר פצתה
הארץ את פיה ותבלע אתם ואת בתיהם ואת
אהליהם ואת כל היקום אשר ברגליהם בקרב
כל ישראל: כי עיניכם הרואות את כל מעשה
ה' הגדול אשר עשה: ושמרתם את כל המצוה
אשר אנכי מצוך היום למען תחזקו ובאתם
וירשתם את הארץ אשר אתם עברים שמה
לרשתה: למען תאריכו ימים על האדמה אשר
נשבע ה' לאבתיכם לתת להם ולזרעם ארץ
זבת חלב ודבש: כי הארץ אשר אתה בא שמה
לרשתה לא כארץ מצרים הוא אשר יצאתם
משם אשר תזרע את זרעך והשקית ברגלך
כגן הירק: והארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה
ארץ הרים ובקעת למטר השמים תשתה מים:
ארץ אשר ה' אלהיך דרש אתה תמיד עיני ה'
אלהיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה:
והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי
מצוה אתכם היום לאהבה את ה' אלהיכם
ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם: ונתתי מטר
ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך
ותירשך ויצהרך: ונתתי עשב בשדך לבהמתך
ואכלת ושבעת: השמרו לכם פן יפתה לבבכם
וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם
להם: וחרה אף ה' בכם ועצר את השמים ולא
יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה ואבדתם
מהרה מעל הארץ הטובה אשר ה' נתן לכם:
ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם
וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו לטטפת בין
עיניכם: ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם
בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך:
וכתבתם על מזזות ביתך ובשעריך: למען
ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע
ה' לאבתיכם לתת להם כימי השמים על הארץ:
כי אם שמר תשמרון את כל המצוה הזאת
אשר אנכי מצוה אתכם לעשתה לאהבה את ה'
אלהיכם ללכת בכל דרכיו ולדבקה בו: והוריש
ה' את כל הגוים האלה מלפניכם וירשתם גוים
גדלים ועצומים מכם: כל המקום אשר תדרך
כף רגלכם בו לכם יהיה מהמדבר והלבנון
מהנהר נהר פרת ועד הים האחרון יהיה גבלכם:
לא יתיצב איש בפניכם פחדכם ויראתכם יתן
על כל הארץ אשר תדרכו בה כאשר דבר לכם:
ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה:
את הברכה אשר תשמעו אל מצות ה' אלהיכם
אשר אנכי מצוה אתכם היום: והקללה אם לא
תשמעו אל מצות ה' אלהיכם וסרתם מן הדרך
אשר אנכי מצוה אתכם היום ללכת אחרי אלהים
אחרים אשר לא ידעתם: והיה כי יביאך ה'
אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה
ונתנת את הברכה על הר גרזים ואת הקללה
על הר עיבל: הלא המה בעבר הירדן אחרי דרך
מבוא השמש בארץ הכנעני הישב בערבה מול
הגלגל אצל אלוני מורה: כי אתם עברים את
הירדן באים לרשת את הארץ אשר ה' אלהיכם
נתן לכם וירשתם אתה וישבתם בה: ושמרתם
לעשות את כל החקים ואת המשפטים אשר
אנכי נתן לפניכם היום: אלה החקים והמשפטים
אשר תשמרון לעשות בארץ אשר נתן ה' אלהי
אבתיך לך לרשתה כל הימים אשר אתם חיים
על האדמה: אבד תאבדון את כל המקומות
אשר עבדו שם הגוים אשר אתם יורשים אתם
את אלהיהם על ההרים הרמים ועל הגבעות
ותחת כל עץ רענן: ונתצתם את מזבחתם
ושברתם את מצבתם ואשריהם תשרפון באש
ופסילי אלהיהם תגדעון ואבדתם את שמם
מן המקום ההוא: לא תעשון כן לה' אלהיכם:
כי אם אל המקום אשר יבחר ה' אלהיכם מכל
שבטיכם לשום את שמו שם לשכנו תדרשו
ובאת שמה והבאתם שמה עולתיכם וזבחיכם
ומעשרתיכם ותרומת ידכם ונדריכם ונדבתיכם
ובכרות בקרכם וצאנכם: ואכלתם שם לפני
ה' אלהיכם ושמחתם בכל משלח ידכם אתם
ובתיכם אשר ברכך ה' אלהיך: לא תעשון
ככל אשר אנחנו עשים פה היום איש כל הישר
בעיניו: כי לא באתם עד עתה אל המנוחה
ואל הנחלה אשר ה' אלהיך נתן לך: ועברתם
את הירדן וישבתם בארץ אשר ה' אלהיכם
מנחיל אתכם והניח לכם מכל אויביכם מסביב
וישבתם בטח: והיה המקום אשר יבחר ה'
אלהיכם לשכן שמו שם שמה תביאו את כל
אשר אנכי מצוה אתכם עולתיכם וזבחיכם
ומעשרתיכם ותרומת ידכם וכל מבחר נדריכם
אשר נדרו לה': ושמחתם לפני ה' אלהיכם
אתם ובניכם ובנתיכם ועבדיכם ואמהתיכם
והלוי אשר בשעריכם כי אין לו חלק ונחלה
עמכם: השמר לך פן תעלה עולתיך בכל מקום
אשר תראה: כי אם במקום אשר יבחר ה' באחד
שבטיך שם תעלה עולתיך ושם תעשה כל אשר
אנכי מצוך: אך בכל אות נפשך תזבח ואכלת
בשר כברכת ה' אלהיך אשר נתן לך בכל
שעריך הטמא והטהור יאכלנו כצבי וכאיל:
רק הדם לא תאכלו על הארץ תשפכנו כמים:
לא תוכל לאכל בשעריך מעשר דגנך תירשך
ויצהרך ובכרות בקרך וצאנך וכל נדריך אשר
תדר ונדבתיך ותרומת ידך: כי אם לפני ה'
אלהיך תאכלנו במקום אשר יבחר ה' אלהיך
בו אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר
בשעריך ושמחת לפני ה' אלהיך בכל משלח
ידך: השמר לך פן תעזב את הלוי כל ימיך
אשר תחיה על אדמתך: כי ירחיב ה' אלהיך
את גבלך כאשר דבר לך ואמרת אכלה בשר כי
תאוה נפשך לאכל בשר בכל אות נפשך תאכל
בשר: כי ירחק ממך המקום אשר יבחר ה'
אלהיך לשום שמו שם וזבחת מבקרך ומצאנך
אשר נתן ה' לך כאשר צויתיך ואכלת בשעריך
בכל אות נפשך: אך כאשר יאכל את הצבי
ואת האיל כן תאכלנו הטמא והטהור יחדו
יאכלנו: רק חזק לבלתי אכל הדם כי הדם הוא
הנפש ולא תאכל הנפש עם הבשר: לא תאכלנו
על הארץ תשפכנו כמים: לא תאכלנו למען
ייטב לך ולבניך אחריך כי תעשה הישר בעיני
ה': רק קדשיך אשר יהיו לך ונדריך תשא
ובאת אל המקום אשר יבחר ה': והקרבת
עולתיך הבשר והדם על מזבח ה' אלהיך ודם
זבחיך ישפך על מזבח ה' אלהיך והבשר תאכל:
שמר ושמעת את כל הדברים האלה אשר אנכי
מצוה אתך למען ייטב לך ולבניך אחריך עד
עולם כי תעשה הטוב והישר בעיני ה' אלהיך:
כי יכרת ה' אלהיך את הגוים אשר אתה בא
שמה לרשתם מפניך וירשתם וישבת בארצם:
השמר לך פן תנקש אחריהם אחרי השמדם
מפניך ופן תדרש לאלהיהם לאמר איכה יעבדו
הגוים האלה את אלהיהם ואעשה כן גם אני:
לא תעשה כן לה' אלהיך כי כל תועבת ה'
אשר שנא עשו לאלהיהם כי גם את בניהם
ואת בנתיהם ישרפו באש לאלהיהם: את כל
הדבר אשר אנכי מצוה אתכם אתו תשמרו
לעשות לא תסף עליו ולא תגרע ממנו: כי
יקום בקרבך נביא או חלם חלום ונתן אליך
אות או מופת: ובא האות והמופת אשר דבר
אליך לאמר נלכה אחרי אלהים אחרים אשר
לא ידעתם ונעבדם: לא תשמע אל דברי הנביא
ההוא או אל חלם החלום ההוא כי מנסה ה'
אלהיכם אתכם לדעת הישכם אהבים את ה'
אלהיכם בכל לבבכם ובכל נפשכם: אחרי ה'
אלהיכם תלכו ואתו תיראו ואת מצותיו תשמרו
ובקולו תשמעו ואתו תעבדו ובו תדבקון:
והנביא ההוא או חלם החלום ההוא יומת כי
דבר סרה על ה' אלהיכם המוציא אתכם מארץ
מצרים והפדך מבית עבדים להדיחך מן הדרך
אשר צוך ה' אלהיך ללכת בה ובערת הרע
מקרבך: כי יסיתך אחיך בן אמך או בנך או
בתך או אשת חיקך או רעך אשר כנפשך בסתר
לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא
ידעת אתה ואבתיך: מאלהי העמים אשר סביבתיכם
הקרבים אליך או הרחקים ממך מקצה הארץ
ועד קצה הארץ: לא תאבה לו ולא תשמע אליו
ולא תחס עינך עליו ולא תחמל ולא תכסה
עליו: כי הרג תהרגנו ידך תהיה בו בראשונה
להמיתו ויד כל העם באחרונה: וסקלתו באבנים
ומת כי בקש להדיחך מעל ה' אלהיך המוציאך
מארץ מצרים מבית עבדים: וכל ישראל ישמעו
ויראו ולא יוסיפו לעשות כדבר הרע הזה
בקרבך: כי תשמע באחת עריך אשר ה' אלהיך
נתן לך לשבת שם לאמר: יצאו אנשים בני
בליעל מקרבך וידיחו את יושבי עירם לאמר
נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעתם:
ודרשת וחקרת ושאלת היטב והנה אמת נכון
הדבר נעשתה התועבה הזאת בקרבך: הכה
תכה את יושבי העיר ההוא לפי חרב החרם
אתה ואת כל אשר בה ואת בהמתה לפי חרב:
וכל שללה תקבץ אל תוך רחבה ושרפת באש
את העיר ואת כל שללה כליל לה' אלהיך
והיתה תל עולם לא תבנה עוד: ודבק בידך
מאומה מן החרם למען ישוב ה' מחרון אפו
ונתן לך רחמים ורחם עליך והרבך כאשר נשבע
לאבתיך: כי תשמע בקול ה' אלהיך לשמר את
כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום לעשות הישר
בעיני ה' אלהיך: בנים אתם לה' אלהיכם לא
תתגדדו ולא תשימו קרחה בין עיניכם למת:
כי עם קדוש אתה לה' אלהיך ובך בחר ה'
להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על פני
האדמה: לא תאכל כל תועבה: זאת הבהמה
אשר תאכלו שור כשב עז כבש ואיל: אחו
ודישון ויחמור: וכל בהמה מפרסת פרסה
ושסעת שסע שתי פרסות מעלת גרה בבהמה
אתה תאכלו: אך את זה לא תאכלו מעלי
הגרה ומן המפרסת את הפרסה הגמל והארנבת
והשפן כי מעלה גרה הם ופרסה לא הפריסו
טמאים הם לכם: וחזיר כי מפריס פרסה הוא
ושסע שסע פרסה הוא וגרה לא יגר טמא הוא
לכם: מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו:
את זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו
סנפיר וקשקשת תאכלו: וכל אשר אין לו
סנפיר וקשקשת לא תאכלו טמא הוא לכם:
כל צפור טהורה תאכלו: וזה אשר לא תאכלו
מהם הנשר והפרס והעזניה: והראה והאיה
למינה: ואת כל ערב למינו: ואת בת היענה
והתחמס והשחף ואת הנץ למינהו: ואת הכוס
והינשוף והתנשמת: והקאת והרחם והשלך:
והחסידה והאנפה למינה והדוכיפת והעטלף:
וכל שרץ העוף טמא הוא לכם לא יאכלו:
כל עוף טהור תאכלו: לא תאכלו כל נבלה
לגר אשר בשעריך תתננה ואכלה או מכר
לנכרי כי עם קדוש אתה לה' אלהיך לא תבשל
גדי בחלב אמו: עשר תעשר את כל תבואת
זרעך היצא השדה שנה שנה: ואכלת לפני ה'
אלהיך במקום אשר יבחר לשכן שמו שם מעשר
דגנך תירשך ויצהרך ובכרות בקרך וצאנך
למען תלמד ליראה את ה' אלהיך כל הימים:
וכי ירבה ממך הדרך כי לא תוכל שאתו כי
ירחק ממך המקום אשר יבחר ה' אלהיך לשום
שמו שם כי ברכך ה' אלהיך: ונתתה בכסף
וצרת הכסף בידך והלכת אל המקום אשר יבחר
ה' אלהיך בו: ונתתה הכסף בכל אשר תאוה
נפשך בבקר ובצאן ובין ובשכר ובכל אשר
תשאלך נפשך ואכלת שם לפני ה' אלהיך
ושמחת אתה וביתך: והלוי אשר בשעריך לא
תעזבנו כי אין לו חלק ונחלה עמך: מקצה
שלש שנים תוציא את כל מעשר תבואתך
בשנה ההוא והנחת בשעריך: ובא הלוי כי אין
לו חלק ונחלה עמך והגר והיתום והאלמנה
אשר בשעריך ואכלו ושבעו למען יברכך ה'
אלהיך בכל מעשה ידך אשר תעשה: מקץ שבע
שנים תעשה שמטה: וזה דבר השמטה שמו

ניתוש[3] כשהוא חי, ניתוקו לגמרי; אחרת פטלסא[4]: ניתוקו כמו שלא

---

1 Romans vii. 4. 2 1 Corinthians xv. 45. 3 A ניתוש.
4 Romans vii. 2.

כשהוא לפה לפ[1] לגזרסא כיצד נתבשלו.
כיס אוד. נאחז. ניחלל ניאוקלסטוהו כיצד
אחיזת[2]: אחריתו של מגדרם נזרסא. כיצד 15
ניאוקלסטוהו לכשנמשכו: ניאוקלסטוהו כמו שלא נתבשלו. כיצד
ניאוקלסטוהו לכשנמשכו. אחריתו של מגדרם נזרסא. כיצד A fol.269a.
ניאוקלסטוהו לכשנמשכו. כיצד ניאוקלסטוהו כמו שלא נתבשלו.
כיס ניאוקלסטוהו פטלסא[2]. ניאוד מיכסה לפה שלא. ואוד
אחיזת לגזרסא כשהוא. כיצד ניאוקלסטוהו 20
ניאוקלסטוהו כיס ניאוקלסטוהו פטלסא: שלא נתבשלו
ניאוקלסטוהו לפה של מיכסה: כיס ניאוקלסטוהו
ניאוקלסטוהו לכשנמשכו: ניאוקלסטוהו כמו שלא נתבשלו.

---

616 אוד ניאוקלסטוהו לפה, פטלסא. כאחיזת יא.

ﻡﺎﻴﻗ ﻲﻓ ﻪﻴﻠﻋ ﻥﻮﻌﻤﺘﺠﻳ ﻥﻳﺬﻟﺍ ﺀﺎﻬﻘﻔﻟﺍ ﻞﻌﻓ ﻦﻣ ﻚﻟﺫ ﻦﻜﻟ ﻞﺑ ﺔﻴﻋﺮﺸﻟﺍ ﺔﻴﻠﺤﻟﺍ ﻞﻌﻓ ﻦﻣ ﺲﻴﻟ ﻪﻧﺈﻓ ﻚﻟﺫ ﻰﻠﻋ ﻪﻴﻠﻋ ﻥﻮﻌﻤﺘﺠﻳ ﻥﻳﺬﻟﺍ ﺀﺎﻬﻘﻔ

לה לנשמה אלה לכה. ותה לאלה. פאנה
תאה: ונאלה לה לנשמה ושמה: אלה לכה:
ותה לאלה ארבה[2]: וגאלשה וה ולכה אחה.
ולה כחמה כשלמה ולכה כאלה ונאה לנשמה[4]. ונה נוא אחה Afol.270a.
לה :תאה :שאה ארה אחה ונאלשה ונאלאה

---

1 Romans vii. 4. 2 1 Corinthians vi. 13. 3 F fol.
1446 II. ends with the word אחה. 4 1 Corinthians vi. 14.

תאה: ונאלה לה לנשמה ושמה: אלה לכה:
ותה לאלה ארבה[2]: וגאלשה וה ולכה אחה.
ולה כחמה כשלמה ולכה כאלה ונאה לנשמה[4]. ונה נוא אחה Bfol.182a.
לה :תאה :שאה ארה אחה ונאלשה ונאלאה

---

618 אזכרת ירמיהו לכה, פולמוסה. תרגומיה ס״א.

ومن لكن حفظوها سدى. فجاء لكن وحفظها سدى. فجاء لكن وحفظها سدى. فجاء لكن وحفظ

620 אוכל ואכלתם לפני, במלחמה. כתכתיב אל.

ולא יאכל איש מאכל אשר יעשה לנפש: כתב לא
אכלתי. אי נמי לנפש מיתה כתיב: ותרגומו לא
כתבתם ואכלתם לה: ולא אכלתם לה. אי נמי
ואכלתם לה: ודא אתקדש ואתיבי ואכלתם כתיבי. Bfol.183a
כתיב לא תאכלו על הדם: אלא מיתה יהיב אכתיב
אכלתם לה: ודא אתקדש ואתיבי ואכלתם כתיבי.
כתיב לא תאכלו על הדם: אלא מיתה יהיב אכתיב
אכלתם לה: ודא אתקדש ואתיבי ואכלתם כתיבי. Afol.271a
כתיב לא תאכלו על הדם: אלא מיתה יהיב אכתיב

---

1 1 Corinthians vi. 15.

אוכרא דאתקיים לבוא, פולקמוס. כתיבין אל. 1 ואוכרא דאתקיים לבוא, פולקמוס. כתיבין אל. 2 ואוכרא דאתקיים לבוא, פולקמוס. כתיבין אל. 3 ואוכרא דאתקיים לבוא, פולקמוס. כתיבין אל. 4 ואוכרא דאתקיים לבוא, פולקמוס. כתיבין אל. 5 ואוכרא דאתקיים לבוא, פולקמוס. כתיבין אל. 6 ואוכרא דאתקיים לבוא, פולקמוס. כתיבין אל. 7 ואוכרא דאתקיים לבוא, פולקמוס. כתיבין אל. 8 ואוכרא דאתקיים לבוא, פולקמוס. כתיבין אל. 9 ואוכרא דאתקיים לבוא, פולקמוס. כתיבין אל. 10 ואוכרא דאתקיים לבוא, פולקמוס. כתיבין אל. 11 ואוכרא דאתקיים לבוא, פולקמוס. כתיבין אל. 12 ואוכרא דאתקיים לבוא, פולקמוס. כתיבין אל. 13 ואוכרא דאתקיים לבוא, פולקמוס. כתיבין אל. 14 ואוכרא דאתקיים לבוא, פולקמוס. כתיבין אל. 15 ואוכרא דאתקיים לבוא, פולקמוס. כתיבין אל. 16 ואוכרא דאתקיים לבוא, פולקמוס. כתיבין אל. 17 ואוכרא דאתקיים לבוא, פולקמוס. כתיבין אל. 18 ואוכרא דאתקיים לבוא, פולקמוס. כתיבין אל. 19 ואוכרא דאתקיים לבוא, פולקמוס. כתיבין אל. 20

---

1 1 Corinthians vi. 15. 2 Exodus xxi. 25. 3 1 Corinthians vi. 18.

ومحل رحمة عظيمة حتى تحفظ لهم ليلة
ناسلة: ولكل شيء زمان ومن دفء حتم انك
ملكة زمان لكنة: ومن دخل تحت ظل 15
ظل حتى ومحل ظل حتى تحفظ. حد ظل
ان صار ظل[3]: ظل ظل تحت ظل. زحمة
سلم ميز ناسلة ونكنة. ولكنة لكنهم:
ظل حتى ظل ظل ظل ظل ظل ظل ظل ظل Bfol 184a.
ناكلة حتى ظل حتى ظل ظل ظل ظل ظل 20

1 Deuteronomy xxiii. 10. 2 Leviticus iii. 9. 3 A ظل ظل.

ظل ظل ظل ظل ظل ظل ظل ظل

אחרי שלושה ימים תמותו. ותשלים אזהרתם לבני אדם שלא יחטאו לפני המקום. שהחוטא לא ימות לפני המקום שלשה ימים. אלא תשובתו מכפרת. שהרי נח ארבעים יום

---

1 1 Corinthians vi. 9. 2 1 Corinthians vi. 15. 3 Leviticus xix. 2.

B fol. 184b.

אחרי שלושה ימים תמותו. ותשלים אזהרתם לבני אדם שלא יחטאו לפני המקום. שהחוטא לא ימות לפני המקום שלשה ימים. אלא תשובתו מכפרת. שהרי נח ארבעים יום

---

1 1 Corinthians vi. 9. 2 1 Corinthians vi. 15. 3 Leviticus xix. 2.

A fol. 272a.

אחרי שלושה ימים תמותו. ותשלים אזהרתם לבני אדם שלא יחטאו לפני המקום. שהחוטא לא ימות לפני המקום שלשה ימים. אלא תשובתו מכפרת. שהרי נח ארבעים יום

ירושלים. זה לשונם כתב על עורה ירמיהו. ומפני
עשרה בני אדם סורר: ד' ירחקה ישמעאלים שכניה: ועד
מלחמה כשהיה יהושפט מלך. ועד עתה כשהיה 25
ישראלים ישראלים לעולה. ועוד עתה כשהיה מלך
ולא שומרים שלשתם לב: ולא שלשתם מ
ירחקו כשהיה לא אמר לא: ומלך א מלחמה עלה

ירמיהו שוכן מדבריה בית: ומשלחתה א
ישלחו בני אדם סורר: ד' ירחקה ישמעאלים שכניה: ועד
מלחמה כשהיה יהושפט מלך. ועד עתה כשהיה 15
ישראלים ישראלים לעולה. ועוד עתה כשהיה מלך
ולא שומרים שלשתם לב: ולא שלשתם מ
ירחקו כשהיה לא אמר לא: ומלך א מלחמה עלה
ישבו בני אדם סורר: ד' ירחקה ישמעאלים שכניה: ועד
מלחמה כשהיה יהושפט מלך. ועד עתה כשהיה 10
ישראלים ישראלים לעולה. ועוד עתה כשהיה מלך
ולא שומרים שלשתם לב: ולא שלשתם מ
ירחקו כשהיה לא אמר לא: ומלך א מלחמה עלה
ישבו בני אדם סורר: ד' ירחקה ישמעאלים שכניה: ועד
מלחמה כשהיה יהושפט מלך. ועד עתה כשהיה 5
ישראלים ישראלים לעולה. ועוד עתה כשהיה מלך
ולא שומרים שלשתם לב: ולא שלשתם מ
ירחקו כשהיה לא אמר לא: ומלך א מלחמה עלה
ישבו בני אדם סורר: ד' ירחקה ישמעאלים שכניה: ועד
מלחמה כשהיה יהושפט מלך. ועד עתה כשהיה
ישראלים ישראלים לעולה. ועוד עתה כשהיה מלך
ולא שומרים שלשתם לב: ולא שלשתם מ
ירחקו כשהיה לא אמר לא: ומלך א מלחמה עלה
ישבו בני אדם סורר: ד' ירחקה ישמעאלים שכניה: ועד
מלחמה כשהיה יהושפט מלך. ועד עתה כשהיה
ישראלים ישראלים לעולה. ועוד עתה כשהיה מלך
ולא שומרים שלשתם לב: ולא שלשתם מ
ירחקו כשהיה לא אמר לא: ומלך א מלחמה עלה
ישבו בני אדם סורר: ד' ירחקה ישמעאלים שכניה: ועד
מלחמה כשהיה יהושפט מלך. ועד עתה כשהיה
ישראלים ישראלים לעולה. ועוד עתה כשהיה מלך
ולא שומרים שלשתם לב: ולא שלשתם מ
ירחקו כשהיה לא אמר לא: ומלך א מלחמה עלה
ישבו בני אדם סורר: ד' ירחקה ישמעאלים שכניה: ועד
מלחמה כשהיה יהושפט מלך. ועד עתה כשהיה
ישראלים ישראלים לעולה. ועוד עתה כשהיה מלך
ולא שומרים שלשתם לב: ולא שלשתם מ
ירחקו כשהיה לא אמר לא: ומלך א מלחמה עלה
ישבו בני אדם סורר: ד' ירחקה ישמעאלים שכניה: ועד
מלחמה כשהיה יהושפט מלך. ועד עתה כשהיה
ישראלים ישראלים לעולה. ועוד עתה כשהיה מלך
ולא שומרים שלשתם לב: ולא שלשתם מ
ירחקו כשהיה לא אמר לא: ומלך א מלחמה עלה
ישבו בני אדם סורר: ד' ירחקה ישמעאלים שכניה: ועד
מלחמה כשהיה יהושפט מלך. ועד עתה כשהיה
ישראלים ישראלים לעולה. ועוד עתה כשהיה מלך
ולא שומרים שלשתם לב: ולא שלשתם מ
ירחקו כשהיה לא אמר לא: ומלך א מלחמה עלה
ישבו בני אדם סורר: ד' ירחקה ישמעאלים שכניה: ועד
מלחמה כשהיה יהושפט מלך. ועד עתה כשהיה
ישראלים ישראלים לעולה. ועוד עתה כשהיה מלך
ולא שומרים שלשתם לב: ולא שלשתם מ
ירחקו כשהיה לא אמר לא: ומלך א מלחמה עלה
ישבו בני אדם סורר: ד' ירחקה ישמעאלים שכניה: ועד
מלחמה כשהיה יהושפט מלך. ועד עתה כשהיה
ישראלים ישראלים לעולה. ועוד עתה כשהיה מלך
ולא שומרים שלשתם לב: ולא שלשתם מ
ירחקו כשהיה לא אמר לא: ומלך א מלחמה עלה
ישבו בני אדם סורר: ד' ירחקה ישמעאלים שכניה: ועד
מלחמה כשהיה יהושפט מלך. ועד עתה כשהיה
ישראלים ישראלים לעולה. ועוד עתה כשהיה מלך
ולא שומרים שלשתם לב: ולא שלשתם מ
ירחקו כשהיה לא אמר לא: ומלך א מלחמה עלה

ملك حسين بن محمد بن أيوب بن شاذي ؛

ناصر الدين، ظهير الإسلام ؛

بحتري زمانه، وأبو تمام أوانه. لم يدخر جهداً في مدحه ولا ألو جهداً في مدحه، بل أعمل فكره وأعمل حيله، وأتى بما يعجز عنه الأولون والآخرون. وكان يقول: ما مدحت أحداً إلا وأعطاني، ومدحت الملك الناصر فما أعطاني. فلما سمع ذلك قال: ما مدحت أحداً إلا وأعطاني، ومدحت الملك الناصر فما أعطاني. فلما سمع ذلك قال: ما مدحت أحداً إلا وأعطاني، ومدحت الملك الناصر فما أعطاني. فلما سمع ذلك قال:

---

625 ياقوت بن عبد الله، شهاب الدين، حموي بغدادي. معجم البلدان، ج ٤، ص